

බුද්ධිජයන්තිත්වකග්‍රන්ථමාලා: 3.

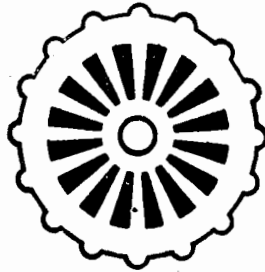

විනයපිටකයෙහි

මහාවග්ගපාලී

ප්‍රථම භාගය

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා: 3.

විනය පිටකයෙහි

03 වන ග්‍රන්ථය

මහාවග්ග පාලි

ප්‍රථම භාගය

ලබ්‍යා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්

අම්බලම්ගොඩ ශාසනාදිය- පරිච්ඡේදිකාවෙහි

පණ්ඩිත

අම්බලම්ගොඩ ධම්මකුසල ජාතිකයන් වහන්සේ

විසින් කරණලද

සිංහල පරිවර්තනයන් යුක්තයි.

බු. ව. 2550

ක්‍රි. ව. 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 3

The Third Book in the
Vinaya-Pitaka

3

MAHĀVAGGAPĀLI (I)

With the Sinhala translation by

The Venerable Pandita
Ambalamgoda Dhammakusala Thera
Principal of Sāstrodaya Pirivena, Ambalamgoda

විනයපිටකෙ
මහාවග්ගපාලී

විනයපිටකයෙහි
මහවග්ග

පටුන

CONTENTS

පිටුව

සංඥාපනය	I
ප්‍රස්තාවතාව	VII
බුද්ධිජයනීත්‍රිපිටකග්‍රන්ථමාලා	LXIII
ත්‍රිපිටකපරිවර්තනය පිළිබඳ කාරකසභාව	LXVII
ත්‍රිපිටකපරිවර්තනය (ග්‍රන්ථ හා පරිවර්තකසභාව)	LXVIII
ත්‍රිපිටකපරිවර්තනසංස්කාරකමණ්ඩලය	LXX
ලඛනාබෞද්ධමණ්ඩලයේ මධ්‍යවිධායකසභාව	LXXI
Corrigenda to the English Notes	LXXII
සමෛකතනිරූපණය	LXXIII
පාලි තෝරිය	LXXIV

මහාවග්ගපාලියා පඨමො භාගො

1. මහාබ්‍රහ්මය 2 - 246

බොධිකථා 1. අජපාලකථා 6. මුවලිඤ්ඤකථා 6. රාජායනකථා 8. බ්‍රහ්මායාවනකථා 10. පඤ්චවග්ගියකථා 14. පබ්බජ්‍යාකථා 30. මාරකථා 42. තීනී සරණගමනෙහි පබ්බජ්‍යා-උපසම්පදකථා 44. දුතියමාරකථා 46. හදදවග්ගියවණ්ණු 48. උරුවෙලපාටිභාරියකථා 50. බිම්බිසාරසමාගමකථා 74. සාරිපුත්තමොග්ගලානපබ්බජ්‍යා 84. උපජ්ඣායවන්තනං 92. සද්ධිවිහාරිකවන්තනං 106. පනාමිතකථා 114. ආචරියවන්තනං 126. අනෙතවාසිකවන්තනං 142. පනාමනා-බමාපනා 52. බාලඅබ්‍යන්තවණ්ණු 154. නිසසයපටිපසසද්ධි 156. උපසම්පා-දෙනබ්බපඤ්චකං 162. උපසම්පාදෙනබ්බජ්ඣකං 164. අඤ්ඤතිත්ථිය-පුබ්බකථා 172. පඤ්චආබාධවණ්ණු 178. රාජහව්වණ්ණු 182. අභ්‍යුලිමාල-වොරවණ්ණු 184. කාරහෙදකවොරවණ්ණු 184. ලිඛිතකවොරවණ්ණු 186. කසාහනවණ්ණු 186. ලකඛණාහනවණ්ණු 186. ඉණාසිකවණ්ණු 186. දසවණ්ණු 188. කමාරහණ්ණු 188. උපාලිදරකවණ්ණු 190. අභිවාතකරොගවණ්ණු 192. කණටකවණ්ණු 194. ආනුඤ්ජරිකවණ්ණු 194. නිසසයකථා 196. රාහුලවණ්ණු 204. සිකඛාපදකථා 208. දණ්ඩකමම-වණ්ණු 208. අනාපුච්චාචරණවණ්ණු 212. අපලාලනවණ්ණු 212. කණටක-සාමණෙරවණ්ණු 212. පණ්ඩකවණ්ණු 212. ථෙය්‍යසංවාසකවණ්ණු 214. තීරව්චානගතවණ්ණු 214. මාතුසාතකවණ්ණු 218. පිතුසාතකවණ්ණු 218. අරහන්තසාතකවණ්ණු 218. භීතබ්‍රහ්මද්‍රසකවණ්ණු 220. උහතො-බ්‍යඤ්ජනකවණ්ණු 220. අනුපජ්ඣායකාදිවණ්ණු 222. අපත්තකාදි-වණ්ණු 222. නඋපසම්පාදෙනබ්බජීසති 222. හත්ථව්ඡන්තකාදි-නපබ්බාජෙතබ්බචන්තනිසා 226. අලජ්ජනිසසයවණ්ණු 228. ගමිකාදි වන්තාරි අතිසසිතවණ්ණු 228. ගොතෙතන අනුසාවණානුජාතනා 230. ඤේ උපසම්පදපෙකකා 230. ගබ්බවිසුපසමපද 230. උපසම්පදය අන්තරාසිකමමපුච්චා 232. වන්තාරො නිසසයා 238. වන්තාරි අකරණීයාති 240. ආපත්තියා අදසුනාදිසු උකඛිතකා 242. උද්දනතාථා 244-246.

උපොසථසන්තිපාතකථා 248. පාතිමොකඛුද්දෙසො 250. මහා-
 කප්පිතවිසුද්ධිකථා 256. සීමාසමුක්ඛි 258. උපොසථාගාරසමුක්ඛි
 260. උපොසථාගාරසමුක්ඛනං 260. උපොසථප්පමුක්ඛසමුක්ඛි. 262.
 අවිප්පවාසසීමාසමුක්ඛි 264. සීමාසමුක්ඛනං 266. ගාමාදිසීමාකථා
 268. ද්වේ උපොසථා 268. චන්තාරී උපොසථකමොති 270.
 පඤ්චපාතිමොකඛුද්දෙසා 270. සබ්බිනේතන පාතිමොකඛුද්දෙසො
 272. පාතිමොකඛුද්දෙසස්සන්තරායා 272. විනයපුච්ඡා 272. විනය-
 විස්සජ්ජනා 274. වෛදනා 274. අධම්මකම්මපටිකේකාසනා 276.
 සගගච්ඡිපටිසාය පාතිමොකඛුද්දෙසපටිකේකපො 278. පාති-
 මොකඛුද්දෙසකආරේකසනා 280. පකගිණනාදිඋග්ගහණං 282.
 උපොසථාරොචනා 282. පුබ්බකරණාති 284. දිසඞ්ගමිකාදිවච්ඡි
 286. පාරිසුද්ධිදුතං 288. ඡන්දදුතං 290. ඤාතකාදිග්ගහණං 294.
 උමමන්තකසමුක්ඛි 294. සඞ්ඝපොසථාදි උපොසථප්පහෙදා 298.
 ආපනතිපටිකම්මං 304. සන්තාගපනතිපටිකම්මං 306. අනාපනති-
 පණණරසකං 306. වග්ගාවග්ගසඤ්ඤිපණණරසකං 316. වෙමතික-
 පණණරසකං 318. කුකඤ්චවපකතපණණරසකං 320. හෙද-
 පුරෙකඞ්ගාරපණණරසකං 322. සීමොකකන්තිකපෙය්‍යාලං 330.
 ආවාසිකාකාරලිඞ්ගාදිදස්සනං 332. නානාසංවාසකාදිහි උපොසථ-
 කරණං 334. නගන්තබ්බවාරා 336. ගන්තබ්බවාරා 338. වජ්ජනිය-
 පුග්ගලදස්සනාදි 340. උද්දනගාථා 342 - 344.

3. වස්සුපනාසිකකතනිකං

ද්වේ වස්සුපනාසිකා 346. වස්සානේ වාරිකාපටිකේකපො 348.
 වස්සුකකසිසනං 348. සත්තාහකරණීයකථා 350. අන්තරාසේ
 අනාපනතිවස්සවේජ්ජස්ස 372. සඞ්ඝහෙදේ අනාපනති වස්සවේජ්ජස්ස
 376. වජ්ජසු වස්සුපගමනං 380. වස්සං අනුපගන්තබ්බධ්‍යානාති
 380. අකන්තබ්බකතිකා 382. පටිස්සවේ දුක්ඛවාපනති 382.
 උද්දනගාථා 392.

4. පචාරණකතනිකං

ථාසුක-අථාසුකවිහාරාදිකථා 394. පචාරණවිධිඅනුජානනා 398.
 ද්වේපචාරණා 402. චන්තාරී පචාරණකමොති 402. පචාරණදුතං
 402. ඡන්දදුතං 406. ඤාතකාදිග්ගහණං 406. සඞ්ඝපචාරණාදි-
 පචාරණහෙදා 408. ආපනතිපටිකම්මං 412. ආපනතිආචීකරණං
 414. සන්තාගපනතිපටිකම්මං 414. අනාපනතිපණණරසකං 418.
 වග්ගාවග්ගසඤ්ඤිපණණරසකං 424. වෙමතිකපණණරසකං 426.
 කුකඤ්චවපකතපණණරසකං 428. හෙදපුරෙකඞ්ගාරපණණරසකං
 430. සීමොකකන්තිකපෙය්‍යාලං 436. වාසුද්දසිකාදිදිවසනානන්තං
 436. ආවාසිකාකාරලිඞ්ගාදිදස්සනං 438. නානාසංවාසකාදිහි
 පචාරණා 440. නගන්තබ්බවාරා 440. ගන්තබ්බවාරා 444.
 වජ්ජනියපුග්ගලදස්සනං 444. ද්වේවාසිකාදිපචාරණා 448. පචා-
 රණස්ස අන්තරායා 450. පචාරණච්ඡිපනං 450. පුලුච්චවච්ඡි 454.
 වච්ඡිච්ඡිපනං 462. හණ්ඞනිකාරකවච්ඡි 464. ථාසුකවිහාරාධිගමො 468
 පචාරණසඞ්ඝනා 470. උද්දනගාථා 472.

සොණකොළිච්ඡවච්ඡු 474. දිගුණාදිඋපාහනපටිකෙකපො 486. සබ්බනිලිකාදිඋපාහනපටිකෙකපො 486. ගණබහණ්ණපාහනානු-ඡානනා 490. අඡ්ඤාඤාමෙ උපාහනපටිකෙකපො 492. පාද්ධකාදි-පටිකෙකපො 492. සාහපටිකෙකපො 500. උච්චාසයන-මහාසයන-පටිකෙකපො 500. සබ්බවමමපටිකෙකපො 502. ගිහිච්ඡිකපානුඡානනා 504. සොණකුටිකණ්ණවච්ඡු 506. පච්චනනිමජනපදෙසු විතසබර-පඤ්ඤාමෙන උපසමපදානුඡානනා 512. උද්දනගාථා 516.

සංඥාපනය

සමුදායනය

ශ්‍රීශාක්‍යමුනීඤ්ඤ වූ නිවහන සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේගේ සකකි-
පරිනිශාණයෙන් දැන් අවුරුදු දෙදහස් පන්සියයක් සම්පූර්ණ ය. මේ තරම්
දීඝිකාලයක් උන්වහන්සේගේ නෛයඝ්‍රීකාශාසනය සඳෙවකලොකයා
හට නිතවැඩ සලසමින් අබණ්ඩ ව පැවැත්මේ ආශ්වයඝ්‍රීසිද්ධිය නිමිත්ත
කොට ගෙන සමුදායමඛනලමහොත්සව පැවැත්වීමට හා සමුදායාසන-
යාගේ විරහපීතියට නිත වූ කායඝ්‍රීසංවිධානය සදහා බෞද්ධමහාජනයා විසින්
දෙදහස්පන්සියවන සමුදායපරිනිශාණවෘත්තීය බුද්ධජයන්තිවෘත්තීය වශයෙන්
සමමත කර ගත්තාලදී.

සිංහලජාතිය

සමුදායපරිනිශාණදිනයෙහි ලක්දිව පැමිණි විජයකුමාරයාගෙන්
ආරම්භ වූ සිංහලජාතියට ද අවුරුදු දෙදහස්පන්සියයක් පිරුණේ ය.
එතෙසින් සිංහලජාතියට මේ ජයන්තිවෘත්තීය ජාතික වශයෙන් ද අති-
ශයින් වැදගත් වන්නේ ය. බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් ම තමන්
වහන්සේගේ නෛයඝ්‍රීකාශාසනය පන්දහසක් හවුරුදු ආරක්‍ෂා කිරීමට
සුදුසු ජාතිය වශයෙන් තෝරා ගනු ලැබූ සිංහලජාතිය ඒ ශ්‍රේෂ්ඨමය
සවකියශිෂ්ටාවාරය හා ආගම ද වශයෙන් වැලඳ ගෙන මෙකුඩක් කල්
ආරක්‍ෂා කිරීමෙන් දෙවියන් සහිත ලොකයාගේ සමාවනයට පාත්‍ර වී ය.

ලබ්‍හාබෞද්ධමණ්ඩලය

මේ බව සැලකීමෙන් මහත් ප්‍රබෝධයට පැමිණි වහිමාන සිංහල
බෞද්ධයන් විසින් බුද්ධශාසනයේ විරහපීතිය සදහා මින් පෙර නුවු විරු
අවශ්‍යත්‍රියා සංවිධාන කළ යුතු බව සලකා මෙහි දැක්වෙන ප්‍රසනාවනාවෙහි
විස්තර වන පරිදි ලබ්‍හාබෞද්ධමණ්ඩලය පිහිටුවන ලදී.

ලබ්‍හාරජයේ අනුග්‍රහය

බුද්ධජයන්තිය පිළිබඳ කටයුතු නො පිරිහෙලා සිදු කරනු පිණිස
එකල අග්‍රාමාත්‍ය ව සිටි ලබ්‍හාබෞද්ධමණ්ඩලයේ සභාපති වූ ශ්‍රීමත්
ජෝන් කොතලාවල මැතිතුමන්ගේ හා සවදෙශකායඝ්‍රී හාර ව සිටි ඒ.
රත්නායක ආමැතිතුමන්ගේ ද ඉල්ලීම පරිදි ගතරජයේ අමාත්‍යමණ්ඩලය
විසින් ප්‍රමුඛවරට රැසියල් පණස්ලක්‍ෂයක ආධාරමුදලක් ලබ්‍හාබෞද්ධ-
මණ්ඩලයට පවරා දෙන ලද්දේ ය.

ත්‍රිපිටකය සිංහලභාෂාවට නැගීම

ලබ්‍හාබෞද්ධමණ්ඩලය මගින් සමුදායජයන්තිඅනුසමරණය සදහා
කළ යුතු ය සි සමමත කරගත් කටයුතු අතර ත්‍රිපිටකපාලිය සිංහලයට
නැගීම ප්‍රධාන වේ. එසේ කියන්නේ ස්ථවිරවෘද්ධ බුද්ධවෘත්තීයෙහි ආරක්‍ෂාව
හා ව්‍යාප්තිය ද සලසාලීමට වරම් ලබා සිටුනා අප රටෙහි සිසබසින් ලියැවුනු
ත්‍රිපිටකයක් මෙතෙක් ඇති නො දීම මහත් පාඩුවක් ව තුබූ බැවිනි. දැන් ඒ
කායඝ්‍රී සිද්ධි කිරීමෙන් ඒ පාඩුව පිරිමැසෙන්නේ ය. අනාගතසාමාන්‍ය
මහාජනයාට ද ධර්මඤ්ඤකය ලැබෙන්නේ ය. රත්නත්‍රය විෂයයෙහි මවුත්තේ
ශ්‍රද්ධාව වැඩෙන්නේ ය. දෙවියන් සහිතලොකයාගේ යහපත සිද්ධි වන්නේ ය.
ඉතිරි අවුරුදු දෙදහස්පන්සියය තුළ බුද්ධශාසනයාගේ ආරක්‍ෂාව ද
සැලසෙන්නේ ය.

ත්‍රිපිටකපරිවර්තනකාරකසභාව

සමුදායනතිඋත්තමය පිළිබඳ කටයුතු සඳහා තෝරා පත් කරණ ලද කාරකසභා අනුරෙහි ත්‍රිපිටකපරිවර්තනකාරකසභාව ද එකෙහි. මේ කාරකවර්ගීය සම්භාවනීය වූ ධර්මසාසනධර ස්ථවිරයන් වහන්සේලා සතළිස් සතරනමකගෙන් හා ගිහි මහතුන් සදෙනෙකුගෙන් ද යුක්ත වේ. එහි සභාපති ධුරය කොළඹ විද්‍යාදායමහා විද්‍යාලයයෙහි උපප්‍රධානවරයා වූත්, එහි අධ්‍යාපනාධිකාරී වූත්, අතිගරු පණ්ඩිතවරයා වැලිපිටියේ ශ්‍රී සෝචනාභිධාන නායක සාමාජිකයන් වහන්සේ උසුලති. සමපාදකධුරය උසුලන්නෝ කොළඹ දෙමළගොඩ ධර්මදායාගුමවිද්‍යාලයාධිපති වූ අතිගරු දර්ශනවිශාරද (පී එච්. ඩී.) පරවාහර ශ්‍රී වජ්‍රසූත්‍රාභිධාන නායක සාමාජිකයන් වහන්සේ ය. මේ සභාපතිධුරය හා සමපාදකධුරය ත්‍රිපිටක පරිවර්තනකාරකසභාව කෙරෙහි බෞද්ධමහාජනයාගේ ගෞරවය හා විශ්වාසය තහවුරු වීමට කරුණු වේ. එසේ ම එය ත්‍රිපිටකපරිවර්තකායතීය ශිෂ්‍ය ව පරිසමාපා වීමට අසහය හේතුව වශයෙන් ද සැලකිය යුත්තේ ය. මුත්වහන්සේලාගේ පාලනයෙන් හා සංවිධානයෙන් ත්‍රිපිටකපරිවර්තන කාරකසභාව ද ඒ කායතීයෙහි උනන්දුවෙන් ක්‍රියා කරන්නී ය. එහෙයින් කල් නො යවා මෙතෙක් නො ලැබූ සිංහලත්‍රිපිටකයක් සිංහලබෞද්ධ මහාජනයා අතට පත් වන්නේ ය.

සිංහලත්‍රිපිටකය

ත්‍රිපිටකපාලියෙහි සමහර කොටස් හා අභිකථා පෙර සිංහලභාෂාවෙන් පැවති බව ඉතිහාසයෙන් පෙනේ. දැනුණු සිංහලයෙන් ලියූ සිංහලසාහි- න්‍යයට නැගුණු සමභාවනීය වූ සිංහලගද්‍යපද්‍ය දහමි පොත් රාශියක් තිබේ. එහෙත් මෙයට කලින් සමුදායත්‍රිපිටකපාලිය සිංහලයට නැතිමෙක් කවදා වත් නො වූයේ ය සි සිහමු. එසේ සලකන විට දෙදහස් පන්සියයේ මුද්‍රිතයන්හි තිබින්නෙන් ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වරට සිංහලයට සිංහලත්‍රිපිටකයක් ලැබීමේ භාග්‍යය උදා වූයේ ය.

සංඝකාරකමණ්ඩලය

ත්‍රිපිටකපරිවර්තනකාරකසභාවන් වහන්සේලා විසින් කරණු ලබන සිංහලපරිවර්තන ඒ ඒ ආචාර්යපරමපරා අනු ව යෑමෙන් එකකට එකක් වෙනස් විය හැක්කේ ය. එහෙයින් ඒ හැම පරිවර්තන ම සංශෝධනය කොට පදයොජනා, වාක්‍යයොජනා, අභිවචනාදිය හැකි පමණින් සමාන කොට ප්‍රවචනායාගේ ස්ථාවරබොධයට සරිලන සේ සකස් කිරීම සඳහා මේ මණ්ඩලය පිහිටුවන ලද්දේ ය.

පරිවර්තනය සඳහා පොත් පිළිගැනීම

ලඛනාබෞද්ධමණ්ඩලයේ මෙහෙයීම පරිදි එක්දහස් නවසියපණස් පස්වන ක්‍රිස්තු වර්ෂයෙහි මාර්තු මස දහනවවන දින කොළඹ රාජකීය විද්‍යාලයයෙහි මුළු දෙවුනු ගිහිපැවිදි මහාසභාවේ දී එකල අග්‍රාමාත්‍ය වූ ජෝන් කොකලාවල මහතා විසින් බෞද්ධමණ්ඩලය වෙනුවෙන් ත්‍රිපිටක- පරිවර්තනකාරකසභාවේ මහාස්ථවිරයන් වහන්සේලා සුසාලිස් නමකට ත්‍රිපිටකය සිංහලභාෂාවට නගන්නට ආරාධනා කොට ඒ ඒ පොත් ඒ ඒ ස්ථවිරයන් වහන්සේලාට පිළිගන්වන ලදී. මේ වනාහි චලලම්බාරජු දවස මාතලේ අලලෙන දී ත්‍රිපිටකය ග්‍රන්ථාරූප කිරීමෙන් පසු ඇති වූ ශ්‍රේණිසිද්ධිය සේ පිළිගන යුතු ය.

මා වෙත පිරිණැමු මහවග

විනයපිටකයට අයත් මහාවග්ගපාලිය සිංහලභාෂාවට නැගීම සඳහා මා වෙත පිරිණැමුනේ ය. එය ඉතා සතුටින් පිළිගත් මම පෙලපොත හා එහි පරිවර්තනයන් ලියා අටමසකින් අවසන් කෙළෙමි.

මහාවග්ගපාලිය විනයපිටකයෙහි තෙවන පොත ය. බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් ප්‍රඥප්ති වශයෙන් ඒ ඒ තැන ඒ ඒ කරුණෙහි වදාල විනය ශික්ෂාපද සමායානා කල ප්‍රථම සමිතිකාරකමහාසීණාශ්‍රවයෝ එය මානිකා සුත්තවිභංග බකික පරිවාර යි කොටස් සතරකට බෙදූහ. එහි මානිකා නම් වූ භික්ෂුභික්ෂුණී වශයෙන් බෙදුනු ප්‍රාතිමොක්ෂ දෙකෙහි සමායානිත වූ ශික්ෂාපද නිදන පුද්ගල වසතු ආදි විසාර වශයෙන් විනාග කොට දැක්වීම විභංග නම් වී ය. බකික වසයෙන් වදාල දෙවිසි කඳුවත් බකික නම් වේ. ඒ ශික්ෂාපද හා බකික පිළිබඳ සොලොස් පරිවාරය පරිවාර නම්. මානිකා විභංග බකික පරිවාර යන මේ කොටස් සතර ඇතුළත් විනයපිටකය ද නවාසිග ශාසනාශාසනයෙහි සුත්ත නාමයෙන් ගන්වා ලදී.

ඒ විනයපිටකය පාඨජීකපාලි පාවිතනියපාලි මහාවග්ගපාලි චුල-වග්ගපාලි පරිවාරපාලි යි ග්‍රන්ථ පසෙකින් සුක්ත වේ. යට කියූ උභය-විභංගය පරාජිකපාලි පාවිතනියපාලි ය යි ග්‍රන්ථ දෙකෙක් වී ය. මහාවග්ග-පාලිය හා චුලවග්ගපාලිය වෙන වෙන ම කඳුවත් දසසකින් හා දෙලසකින් බැඳුනේ ය. පරිවාරපාලියෙහි බැඳී සිටියෝ පඤ්ඤාතතිවාරාදී වූ සොලොස් පරිවාරයෝ ය.

එහි මහාවග්ගපාලිය මහාබකික, උපොසථකබකික, වස්සුපනාසික-කබකික, පවාරණකබකික, වමමකබකික, හෙසජ්ජකබකික, කසින-කබකික, විවරකබකික, වමෙපයාකබකික, කොසමබකකබකික, යන බකික දසයෙන් යුක්ත ය. මෙහි ඇතුළත් කරුණු විසයසුචියෙහි දක්වා ඇත. චුලවග්ගපාලියෙහි එන බකිකයන්ට වඩා මෙහි එන බකික විෂයමහතචයෙන් මහත්බවට ගිය හෙයින් මහාවග්ග නම් වී ය.

විනය නම් ප්‍රධාන වශයෙන් කය වචන දෙක හික්මවීම ය. මේ සඳහා බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් විශේෂ වශයෙන් ශික්ෂාපද පණවන ලද්දේ බුද්ධිකයට පැමිණීමෙන් අවුරුදු විස්සක් ගිය තැනේ දී ය. බුද්ධිකයේ සිට අවුරුදු විස්සක් ගත වන තුරු භික්ෂුන් වහන්සේලා අතර අමුමණික වූ වරදෙක් නො වී ය. එහෙයින් ඒ කාලයෙහි කායවාක්සංවරය සඳහා අමුතු පැණවීමක් වුව මනා නො වී ය. කල් යත් යත් ශාසනානුලෝමික නො වූ පැවතුම් භික්ෂුන් අතර පහල වන්නට වූ බැවින් භික්ෂුසමසයාගේ සංවරය හා වත් පිළිවෙත් සම්බන්ධයෙන් ශික්ෂාපද පැණවූහ. ඒ ශික්ෂාපදසමුක්ත ප්‍රථමසමායානාපොදී නිදන වසතු පුද්ගලාදිය දක්වමින් විනයපිටකය නමින් සංග්‍රහ කරණ ලදී.

මහවග සිංහලයට නැගීම

මහාවග්ගපාලිය සිංහලයට නගන්නට පෙරාතුව බෙන්තර සද්ධානියා සඵරියන් වහන්සේ විසින් මුද්‍රණය කරවා පල කරණ ලද මහාවග්ගපාලිය පිටපත් කරවීම. ඒ පිටපත මහනුවර පන්තිපිපුවෙන්, තොටගමුවේ රාජමහාවිහාරයෙන්, අම්බලමිගොඩ සුනාඤ්ඤාමහාවිහාරයෙන්, ගික්කඩුවේ ජනනාඤ්ඤාමහාවිහාරයෙන්, පොල්වත්තේ අගගාගමමහා

විහාරයෙන්, වේරගොඩ ක්‍ෂේත්‍රාගමමහාවිහාරයෙන් දලබාගත් පැරණි පුස්තකොලපොත් බුරුම - සියම් - ඉංග්‍රීසිඅකුරින් මුද්‍රණය කරණලද පොත් සමග සසඳ බැලීමි. මාගේ පිටපත ඒ පොත් හා සම කොට බැලීමේ දී එකිනෙක වෙනස් වූ පාඨානතරාශියක් දක්නා ලදී. එහි දී අම්බකථා හා විකා අනු ව සුදුසු ය සි පෙණනු පද - පාඨ පෙළට ඇතුළත් කොට විසම පද - පාඨ අධොලිපි වශයෙන් යෙදුවෙමි. සමහර පොතක ඇතැම් වාක්‍ය වාක්‍යාංශ හා පද මුළුමනින් ගිලිහී ඇතිවෙ දක්නට ලැබින. එසේ ගිලිහී ගිය අවශ්‍යයෙන් ඇතුළත් විය යුතු ය සි පෙණනු වාක්‍ය හා වාක්‍යාංශ ද පද ද අපගේ සනාපති - සම්පාදකතායකසාමාජිකයන් වහන්සේලාගේ උපදෙස් අනු ව අභීකථා, විකා, විනයප්‍රකරණ හා මහාවස්තු - විනයවස්තු ආදී බෞද්ධසංස්කෘතාග්‍රන්ථ ද සමග සසඳ බලා ත්‍රිපිටකපරිවර්තනසංස්කාරක-මණ්ඩලයේ අතික් ප්‍රවීණමහාසථවිරයන් වහන්සේලාත් සමග සාකච්ඡා කොට පෙළට ඇතුළත් කරණ ලදී. ඒ වාක්‍ය, වාක්‍යාංශ, පද [] මේ ලකුණෙන් ද, අධොලිපි වශයෙන් ද දක්වා ඇත.

පෙළපොත හැකිපමණින් ශුඬ කොට එහි පරිවර්තනය ද විනයාභී කථාවිකාග්‍රන්ථ සිංහලයෙන් ලියැවී ඇති සිව්වලදවිනිස, සිව්වලද-විනිස ගැටපදය, කුද්‍රසික, මුද්‍රසික, සද්ධම්මරතනාවලිය, කඛ්ඛාවිතරණී පිට පොත, අමාවතුර, පුජාවලිය, දම්පියාමුඛා ගැටපදය යන පොත් ද අභීකථා ග්‍රන්ථ ද ඇසුරු කිරීමෙන් ශුඬ කරණ ලදී. පාලිය සිංහලයට නැගීමේ දී ඒ වෙනුවට යොදන සිංහලය පොතේ වම්පස පිටුවේ සිටුවනා පද වාක්‍ය හා ගැළපෙන සේ ලියන්නට උත්සාහ දැරිමි. වෘත්තීන් විසින් පාලිවිනිස හා සිංහලවිනිස සම නොවේ. සිංහල පරිවර්තන සිංහලවිනිසට අනුගත විය යුතු බැවින් සමහර පාලිවාක්‍යයන්ගේ අභීය සිංහලහාමා-ර්තීයට අනුකූල ව ලියන ලදී.

සංස්කරණය

ත්‍රිපිටකපරිවර්තනකාරකසභාවේ හා එම සංස්කාරකමණ්ඩලයේ සනාපති වූ වැලිවිටියේ නායකසාමාජිකයන් වහන්සේ හා ඒ සනා දෙකෙහි සම්පාදක වූ පරවාහැර නායකසාමාජිකයන් වහන්සේත් මේ සංස්කරණයෙහි ලා දක්වූ උනන්දුව ඉමහත් ය. උන්වහන්සේලා මෙහි මා ශුඬ කළ සමහර තැන් ද මා ලියූ සමහර අරුත් ද එ ලෙසින් ම නො ගෙන සංස්කාරක මණ්ඩලයේ ද අදහස් විමසමින් ඒ තැන්හි ඒ අරුත්හි වඩාත් පරීක්‍ෂාකාරී වූහ.

උපග්‍රන්ථය

මෙ ම පරිවර්තනයෙහි ද අභීව්‍යකතීය සදහා බොහෝ පද හා වාක්‍යයන් විස්තර කටයුතු බව පෙනී ගියේ ය. එහෙයින් මෙයට ද ඉතාකෙටියෙන් මුත් උපග්‍රන්ථයක් ලිය යුතු ය සි සංස්කාරකමණ්ඩලයේ සමමතය වී ය. එහෙයින් මෙහි ද්විතීය භාගය අගට යොදා ඇති උපග්‍රන්ථය ත්‍රිපිටකපරිවර්තන කාරක සභාවේ හා සංස්කාරකමණ්ඩලයේ ද සම්පාදක වූ අතිගරු පරවාහැර ශ්‍රී චන්ද්‍රසූත්‍රනායකසාමාජිකයන් වහන්සේ අතින් ලියවුනේ ය.

මුද්‍රණය

මෙසේ සිංහලයට නගා සංස්කරණයට පමුණුවා පළමු ව අවසන් කළ මේ ග්‍රන්ථය පළමු කොට මුද්‍රණය කළ යුතු ය සි සංස්කාරකමණ්ඩලයෙන් සම්මත වූ බැවින් ලඛ්‍යාබෞද්ධමණ්ඩලය විසින් මෙය මුද්‍රණය කිරීමට

මහාබෝධි යන්ත්‍රාලයයට පවරණ ලදී. මෙහි අවසාන ශෝඛායපත්‍ර බැලීම, ඡේද - වාක්‍ය - පද වෙන් කිරීම, මුද්‍රණය පිළියෙල කිරීම ආදිය ත්‍රිපිටක-පරිවහිතකාරකසභාවේ සභාපති සමපාදක නායක සවාමීන්‍රයන් වහන්සේලා දෙනම විසින් කරණ ලදී. එහි දී දක්නට ලැබුණු සැක සහිත ය සි සිතූ පදවාක්‍යයන් ගැණ ද සංසකාරකමණ්ඩලයේ මහා සඨවිරයන් වහන්සේලා හා සාකච්ඡා කොට අවසානකීරණය වසයෙන් ගන්නා ලද්දේ ගරු සභාපති නායකසවාමීන්‍රයන් වහන්සේගේ තීරණය සි.

මහජනරජය

ගත රාජ්‍ය පාලක මණ්ඩලය විසින් සංවිධානය කරණ ලද සමුදායයන්හි උත්සවය පිළිබඳ කටයුතු වහිමානමහාජනරාජ්‍යයේ අග්‍රාමාත්‍ය වූ ගරු ඇස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමන් විසින් අමාත්‍යමණ්ඩලයේ සහයෝගයෙන් සිදු කරලීම මහත් ප්‍රීතියකි. මේ සමබකියෙන් පළාත් පාලන හා සාංස්කෘතිකආමාන්‍රයාශයේ ගරු අමාත්‍ය වූ ජයවීර කුරුප්පු මැතිතුමන් හා එහි අධ්‍යක්‍ෂක වූ සිවිල්නිලධර ඇන්. කුණුබුදු මැතිතුමන් ද එහි සෙසු නිලධරයන් ද ත්‍රිපිටකපරිවහිතය පිළිබඳ කටයුතු නිතර සොයා බැලීමෙන් කරණ ලබන උපකාර හා දෙනු ලබන බෙබෙය්‍රියන් ඒ ශ්‍රෙණි කච්ච්‍රය ඉක්මනින් නිම කිරීමට විශෙෂ හෙතුවක් විය හැකි බව ප්‍රශංසාපුච්චික ව පවසමු.

උපකාරානුසමානිය.

ත්‍රිපිටකපරිවහිතකාරකසභාවේ සභාපති සමපාදක නායකසවාමීන්‍රයන් වහන්සේලා මෙහි ලා උපදෙස් දීමෙන් හා අවසානශෝඛායපත්‍ර බැලීමෙන් ද උපග්‍රන්ථ ලිවීමෙන් ද කළ උපකාර ඉමහත් ය. සංසකාරක මහාසඨවිරයන් වහන්සේලා සංසකාරණයට සහභාගි වීමෙන් ද, පරිවහිතයේ දී අපගේ ඛමානෙතවාසී වූ කුඩාගල ගුණසිරි, වැලිපවන්විල විජිතවංස හික්‍රුණු ලෙබන සකස් කිරීමෙන් ද, අප පිරිවෙණහි ආවාය්‍රී වූ පණහිත බුස්සේ රෙවත, අම්බලමගොඩ සුමබල සඨවිර දෙනම හා ප්‍රාචීනගාමාවිෂයයෙහි අපගේ ශිෂ්‍ර වූ ශාසත්‍රාවාය්‍රී ඇස්. කේ. නෙතනානාද, ශාසත්‍රාවාය්‍රී ඒ. ඡේ. ද සිල්වා යන මහන්වරු එම පෙලපොත අන් පෙලපොත් හා සසඳ බැලීමෙන් ද, අම්බලමගොඩ සොරනසිරි, අම්බලමගොඩ කවිධස්, වරදිවෙල වැදරනත, ඉලක්කුල්ලේ විමලවංස, යන අසවදී ඛමානෙතවාසිකයෝ ශෝඛායපත්‍ර කියවීමෙන් ද, යට කිසු විතාරයන්හි අධිපති නායකසඨවිරයන් වහන්සේලා පාඨශෝඛනය සඳහා පුස්කොලපොත් හා බුරුම - සියම් - ඉංග්‍රිසිපොත් දීමෙන් ද, ලබකාබෞඛමණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සමපාදක ව සිටි සිවිල් නිලධාරී ආවාය්‍රී ආනාද ඩබ්ලිව්. පී. ගුරුගේ මහතා හා වහිමාන ප්‍රධාන සමපාදක ලේඛක සිවිල් නිලධාරී වින්සන්ට් පණහිත මහතා ද සහකාර සමපාදක ඇම්. ඇන්. පිපිස් මුදලිතුමන් හා ලෙබක සී. ඒ. කේ. ඩබ්ලිව්. ගුණවසීන මහතා ද, මෙහි කෙලවර වහා දකිනු කැමැත්තෙන් මට උපකාර කළහ. මෙසේ මේ කැම දෙනකුන් කළ ඒ නො මද උපකාර මේ පොත ත්‍රිපිටකපරිවහිතකාරකසභාවෙන් නිකුත් වන සිංහල ත්‍රිපිටක-ග්‍රන්ථමාලාවේ ප්‍රථමපුස්තකය වශයෙන් බෞඛමහාජනයා අතට පමුණුවා-ලීමට උපමචහක වූ බව කාතවෙදී ව මෙහි සඳහන් කරමු.

ආශීෂාදය

මහමග පිලිබඳ පරිවහන කාර්යයන් නිසාරණයට මෙසේ අපට උපකාර කළ නායක ස්වාමීන්වරුන් වහන්සේලා ප්‍රධාන කොට ඇති හැමදෙනෙකුත් කෙරෙහි අපගේ හෘදයවිතම ගෞරවය පිරිනමන අතර ලබිකාබෝධා- මණ්ඩලයේ බුද්ධිජයන්ති උත්සව කටයුතු සඳහා නොයෙක් ලෙසින් උපකාර කළ සියලු පින්වතුන්ට ද මේ මහාධිෂ්ඨනයෙහි පින් ලැබේවා.

තවද ලබිකාබෝධා මණ්ඩලයේ මධ්‍යවිධායක සභාවේ මහතුන් හා අකුරල ශ්‍රී විජයාරාම විහාරවාසී අකුරල විමලදසනී ස්ථවිරතැනගේ මෙහෙසීමෙන් මේ පරිවහන කාර්යයෙහි ලා අප කෙරෙහි ගෞරවාදර හා සැලකුම් දැක්වූ අකුරල ගම්බායනී සභාවේ මහතුන් ද අම්බලම්ගොඩ සුනන්ද්‍ර මහා විහාර කාර්යාල සාධක සභාවේ මහතුන් ද කුළුණු සිතින් සිහිපත් කරමු.

අයැදුම

මෙහි අපගේ අනවධානයෙන් යෙදුණු සාවද්‍ය ස්ථාන ඇති විය හැක්කේ ය. ඒ අරුමයක් නො වේ. සාවද්‍ය ස්ථාන නො වෙත් නම් එය අරුම ය. එ හෙයින් එබඳු තැන් දක්නා බිම්පිනයාච්චිවෙදීහු සමාධානයෙන් යථාච්චි ග්‍රහණය මෙරෙත්වා යනු අපගේ ආයාචනය යි.

සතුන්ය

මෙසේ අපට උපකාර කළ හැම කෙනෙකුත්ට හා මෙහි මුද්‍රණ කාර්යය සිත් ගන්නා පරිදි මැනවින් අවසන් කළ කොළඹ මහාබෝධි මුද්‍රණාලයේ පරික්ෂක මහතුන්ට ද අක්ෂර යොජක මණ්ඩලයට හා මහාබෝධි සමාගමේ පාලක මණ්ඩලයට ද අපගේ හෘදගත පවිත්‍ර සතුන්ය ප්‍රකාශ කරණ අතර ලබිකා මහාබෝධි සමාගම පිහිටු වූ ශ්‍රීමත් අනුගාමික බම්පාලතුමා ද මෙහි දී ගෞරවයෙන් හා ආදරයෙන් සිහිපත් කරමු.

මීට:
අම්බලම්ගොඩ බමමකුසල.

ශ්‍රී බුද්ධවමී: 2501 }
(ක්‍රි: වමී: 1957). } අම්බලම්ගොඩ ශාසනාදය පිරිවෙත්ති දී ය.

ප්‍රයතාවතා

බුද්ධශාසනය

දැමදිව මධ්‍යදෙශයෙහි (උනකරනාරතයට අයත්) හිමාලයපථික ප්‍රාන්තයෙහි සාධුල්න නිකෙතනයක් වූ ශාක්‍යජනපදයෙහි කපිලාදි මහර්ණිත්තේ වාසභූමි වූ කපිලවාසනුනගරයෙහි උනයකුලපරිශුද්ධ ශුද්ධාදන ශාක්‍යරාජයාගේ අගමෙහෙසි වූ මහාමායා දේවිය කුස පිළිසද ගත් අප මහබෝසතානෝ වික්‍රමජුම් 566 වන වර්ෂයෙහි¹ වෙසක්චූන්චොඤෝදින ද්‍රම්බිනී නම් සාලවනොද්‍යානයෙහි දී මවුකුසින් බිහි වූහ.

උපන් කෙණෙහි “මම ලොවට අග්‍රයෙමි. ජෙයජ්ඣයෙමි. ශ්‍රෙණ්ඨයෙමි. මේ අනතිම ජාතිය සි. මතු පුනර්භවයෙන් නැතැ”යි බුදු ව නිවන් පසක් කරණ බව හඟවා පැවැත්වූ අභිනතාදයෙන් දෙවිමිනිසුන් විසමයට පැමිණවූ පාරමිගුණවිභූතියෙන් හා මහාපුරුෂලක්‍ෂණයන්ගෙන් ද නොනාසමපන්න වූ ලදරු බුදුකුරු මහතානෝ අසිතර්ෂි ආදී මහනියසත්තවයන්ගෙන් අභිවාදන ලබමින් සමාජීයදායකර හෙයින් සිද්ධාච්ච නම් ව රාජකුලොපග විශ්වාමිත්‍රා දි බ්‍රාහ්මණගුරුන්ගේ ආශ්‍රයයෙන් කුලවංශානුරූප වූ ශිල්පභාසනුයන් ප්‍රගුණ කරමින් සොලොස් හැවිරිදි වයසට පැමිණියෝ ය.

අභිනිහාරසමපන්න වූ මහතානෝ කුලසන්නාතය සදහා දුරපරිග්‍රහණය මනුධම්මයක් බැවින් දෙමිදහනුවර සුප්‍රබුද්ධශාක්‍යරාජ්‍යනිතා වූ බිම්බා යන අපරනාමයක් ද ඇති යශෝබරාදේවිය අගබිසෝවුන් කොට ගෙන තුන් සාතුවට යොග්‍ය වූ රමය, සුරමය, ශුභ නම් වූ ප්‍රාසාදයන්හි සුබොපහොගසම්පන්නියෙන් ආසී ව වුසු නමුදු කාමාදිනව දක එහි කලකිරී පි. පු. 537 වන වර්ෂයෙහි ඇසලපුන්චොඤෝද රාහුලපුත්‍රයා උපන් බව අසා පුත්‍රප්‍රමයෙහි කීදී නොගොස් “මෙ ද මහත් බකිතයෙක. වැඩි ගියොත් බාධාවෙක. පුතනුවන්ගේ හා දේවියගේ සුබජීවනයට නො මද රාජසම්පත් ඇත. නැති මොක්‍ෂසම්පත් ලබා ගෙන වූත් දෙමැ” යි සිතමින් එදින ම රාත්‍රියෙහි මහාතිනිෂ්ක්‍රමණය කළහ.

නිරුනකරශාන්තපදය සොයමින් ගිහිගෙන් නික්ම තාපසප්‍රවුජ්‍යාවෙන් පැවිදි වූ ආදිත්‍යබක්‍රු වූ මහාසහතියෝ ඛමාරණ්‍යාදී තපොවනයන්හි විසූ භාගීවාදී තවුසන් වෙත එලඹ ඔවුන්ගේ ආගමසමය හා ශරීරතාපනාදි පිළිවෙත් ද දැන එය තමන් සොයන මග² නොවන බැවින් අත්හැර ලා ක්‍රමයෙන් රජගහනුවරට පැමිණ පාණ්ඩව පථිකයෙහි නැවතී බිම්බිසාර රජු විසින් පැවරූ රාජ්‍යසම්පත් ප්‍රතික්‍ෂේප කොට මොක්‍ෂමාගීය ම සොයමින් මගධයෙහි හැසුරුණෝ ය.

1. වික්‍රමවර්ෂ ආරම්භ වූයේ ක්‍රියතු සූචි 58 වැන්නෙහි ය. වි. පු. 566 වන වර්ෂය ක්‍රි. පු. 624 වන වර්ෂය වේ. මෙය වර්ෂමාන ක්‍රියතු වර්ෂයට එකතු වීමෙන් 2581 ක් වෙයි. මෙය ලක්දිව ව්‍යවහාර වන බුද්ධවර්ෂයට සරලයි. ඒ අනුව මීට වර්ෂ 2580 කට පෙර බුදුරජානන් වහන්සේ උපන් සේක. බුද්ධජන්මවර්ෂය ක්‍රි. පු. 563 වන වර්ෂය යි යුරෝපීය පවුලෝ කියති.

2. “යතු සමා න භවතො, යතු සමා නිරුද්ධානො, යත්‍රොපශාමසනෙ සමා, තහපදා ප්‍රාචීයාමසා” = යම් තැනක කිසිවක් නො වේ ද, යම් තැනක සියල්ල නිරුද්ධ වේ ද, යම් තැනක සියල්ල සන්තිදේ ද, මම ඒ ශාන්තපදය සොයමි” යි කියමින් මහසතානෝ ඒ තවුසන් හැර ගියහ. මහාවංසු ii. 197.

එකල මගධයෙහි නානාලබ්ධි, නානාදර්ශීන උගන්වන ශාස්ත්‍රාසම්මත ගණාවාද්‍යී වූ බ්‍රාහ්මණ - තාපස - පරිව්‍රාජකයෝ බොහෝ වූහ. අටපන (අටපන), වාමන, වාමදෙව, ගග්‍ය ආදී පුරාණ වෙදකමාන වූ දශමනාසාසිතයෝ පරමිපරාවෙන් පවතන ආ ඇතැම් බ්‍රාහ්මණයෝ ඒ පෞරාණික ත්‍රිවෙදය පෙරලා සාමිච්චනයට විරුද්ධ වූ, සත්‍යඝාතනාදියෙන් දුෂිත වූ, යාගහොමාදිය සවගීචාර්ය සි ඉගැන්වූහ.

පෙර රජුන් අතර - අසුමේධය (ශසාසම්පාදනයෙහි නුවණැති බව), පූරිසමේධය (රාජපුරුෂයන්ට සමසක වැටුප් එක් වර දෙමින් සංග්‍රහ කිරීම), සමොපාසය (දිළිඳු මිනිසුන්ට පොළී නැති ව දහස දෙදහස බැගින් ධනය නයට දීම), වාවපෙය්‍යය (ප්‍රියවචනයෙන් ජනයා සතුටු කිරීම), නිරහලය (මෙකී සිවු සඟරාවකින් රටවැසියා සතුටු කොට එසින් ම සුරසමිත වූ අගුල් - ආරසනාචාරික නැති රට පාලනය කිරීම) යන ධර්ම පසෙක් පවැච්චේ ය.² ඇතැම් අධාර්මික බ්‍රාහ්මණයෝ මේ ධර්ම “අසුමේධ, පූරිසමේධ, සමොපාස, වාවපෙය්‍ය (වාවපෙය්‍ය), නිරහල” යන නමින් යාගකමී ලෙස දක්වමින් අශ්වපුරුෂ ආදී දහස් ගණන් සතුන් යාගකණුවල බැද මරමින් එය මෙලොව පරලොව සැප ලැබීමට කළ යුතු මහාපුණ්‍යකමීය සි මිනිසුන්ට ඉගැන්වූහ.

සත්පුරුෂ බ්‍රාහ්මණයෝ-

“වෘක්‍ෂාන් ජනනා පගුන් හතා කාචා රුධිරකදීමම්,
යඤ්ඤෙඤෙදී ගම්‍යතෙ සවගීචාරකා නරකා කෙන ගම්‍යතෙ”.³

ගස් කපා තිරිසනුන් මරා බිම ලෙසින් මඩ කොට කරණ යාග-යන්ගෙන් සවගීයට යන්නේ නම්, නරකයට යන්නේ කුමකින් ද?” යන අදින් දක්වනලද පරිදි යාගනිග්‍රහ කෙරෙමින් දුඃඛනිවෘත්තිය සදහා නාවනා තපස්ආදී සාධුයොගයෙහි යෙදුනාහ.

මහාකාරුණික වූ බොධිසත්‍යවයෝ මගධයෙහි පැවති අගුණධර්මයන් කෙරෙහි කලකිරීමින් පෞරාණික සිඬුමුනි වූ කාසිලප්පිත් විසින් ප්‍රණීත ප්‍රකානිපුරුෂාදී පඤ්චවිංශන්තත්‍යවපද්‍යායියෙන් බැඳුණු සාබ්‍යප්‍රච්චනයෙහි ප්‍රචිණයෙකැ සි කියනු ලබන පඤ්චාභිඤ්ඤ සජාසමාපත්තිලාභී ආලාර (ආරාධ) කාලාම⁴ නම් වූ තවුසානන් වෙත ගොස් ඔහුගේ සමය විවාරා ඔහු විසින් අධිගත ආකිසව්‍යඤ්ඤයනිනාසමාපත්තිය තමනුත් උපදවා තදනුගතධර්ම විමසීමෙන් එහි බාහිරලොකය පිළිබඳ විඤ්චනිෂය වූ අරමුණු ගැටුමක්.

1. සුමබ්‍යලවිලාසිකී, අමබධසුත්තවණ්ණනා. 2. අභිගුණරට්ඨකපා, 3. 1. 1.
3. සාබ්‍යකාරිකා, මාඨරවෘත්තීකා.
4. බුදුරජානන් වහන්සේ කිඹුල්වතට වැඩි දවසක හරණ්‍යුකාලාමයේ අසපුපවති රූය ගත කළ සේක. හරණ්‍යුකාලාම බුදුරජානන් වහන්සේගේ සබ්‍රහ්මචාරී වසයෙන් අඳුන්වන ලද්දේ ය. ආලාරකාලාමයේ අසපුපවති බෝසතානන් විසූ කල හරණ්‍යු එජ ජිසී ය. එහෙයින් සබ්‍රහ්මචාරී යයි කියන ලදී. අභිගුණර නි. නිසා - හරණ්‍යු වගය. ආලාර කාලාමයේ ශ්‍රාවකයෙක් වූ පුකාකුසමල තෙමේ ආලාරකාලාමයන් කුසිනාරා - පාවා නගර අතර වූ මහමග අසල සමාපත්තියෙන් සිටි කල ලකින් ගිය ගැල් පන්සියය නො දුටු බවත් ශබ්දය හෝ නො ආසු බවත් කියමින් ඔහුගේ සමාපත්තිලාභය බුදුරජානන් වහන්සේට වණ්ණා කොට කියයි. දීඝනි, මහාපරිනිබ්බාණ සුත්ත. ආලාරකාලාම වෛශාලී නගරයෙහි වූසූ බව මහාවසතුව කියයි. ලලිතවිසතරය ද එසේ කියයි. පිටුව 233.

නැතත් විදේශීය අසූචිතා(විම වෙමි සි සන ආනම) දුෂ්චිතය භවතිකානති-
යෙන් බැඳුණු පෙසින් ද, ආසුව සහිත වීමෙන් ගුණානමක වූ තද්විදේහය
කායනීකාරණසමබ්බයෙන් නැවත පෙරලෙන බව දැන එය මොක්කයට
මාගීය නො වේ ය සි අනන්තර බැහැර ගියහ.

ඉක්බිති කියාසලගවෙස් වූ මිහසනානෝ සාකිඤ්ඤාදර්ශනසෙති හා
වෛශෙෂිකදර්ශනසෙති ද පාරප්‍රාප්ත වූවෙකැ සි කියනු ලබන උද්දක
(රුද්‍රක) ග්‍රමපුත්‍ර¹ නම් වූ තවුසා වෙහ පැමිණ ඔහු විසින් අධිගතඅභ්‍රම
සමාපතතිය වූ නොවසංඥානාසංඥායනනය තුමුත් උපදවා ගත්ත. එහි
කායනීක්‍ෂම වූ පවුසංඥාවන් නැතත් අනුභූතවශයෙන් පවත්නා මනුසංඥ
ඇති හෙයින් තද්ග්‍රහවිභාගවෙහසික ආසුචි සහිත බවත්, ඒ සමාපතතිය
(සොගතිෂ්ඨාව වූ මොක්කය සි බාහිරයෙහින් විසින් සලකනු ලබන)
හවාග්‍රයෙහි ඉපැදීමට හෙතුවන භවපසාචනනාධිමයක් බැවින් කාලානන්තර-
යෙහි නැවත භවයට ම ආතුලත් වන බවත් සලකා එය මොක්කමාගීය
නොවේ ය සි එ ද අත්හැර ගයා පෙදෙසේ සෙනානී නම් නියමිතම
නෙරසුනා (නෙරසුනා) ගතබඩ පිහිටි පෞරාණික තපොවනයක් වූ
උරුවෙලාවට (උරැබිල්වා වනයට) ගොස් තපස් කරණුවන්ට මේ සුදුසු
තැනැ සි සිතා එහි නැවතුනහ.

එහි දී - “අමු නො වූ තෙත සිදුහු දිඹුල්දරකඩ ගිනි ගානා දඹුවෙන්
මැදීමෙන් හෝ අත් වියලී ලිකඩක ගැටීමෙන් හෝ ගිනි ඉපදවිය හෙත්තාක්
මෙන් වසතුකාමකෙලයකාමයෙන් තොර වූවෝ ම ආනමනාපනාදී උපක්‍රම-
යෙන් දුක් විදීමෙන් හෝ නො විදීමෙන් සම්බොධියට පැමිණිය හෙත්තෝ ය.
මම කාමයෙන් ද කාමාශාවෙන් ද තොර වූයෙමි. ආනමනාපනය බොධියට
මාගීය වේ නම් ඊට මම සුදුසු වෙමි. වැලි, ‘දුකෙබන බො සුබං
අධිගනනබ්බං - දුකෙන් සැප ලැබිය යුතු ය’ සි සිතන ලොකයාට පිළිතුරු
දෙමි. සෙසු කවරකුටත් කරණු තබා සිතන්නට ද නො හැකි ප්‍රදහන
වීයනී කිරීමෙන් දෙව්මිත්තන් සතුටු කරමි. ප්‍රදහනවීයනී කරණුවන්ගෙන්
අග්‍ර වෙමි” සි මෙසේ සිතූ ශාකාසිංහ වූ මහබෝසතානෝ ආත්මකලමථුයෙහි
යෙදුනාහ.

අසල්ගමිති සිහීමෙන් හා ගම්වැසියන්ගෙන් ලද දෙයකින් යැපෙමින්
තමන් සමග වුසු පස්වගනවුසන්² සිය කැමත්තෙන් කරණ උවටැන්
ඉවසමින් පිරිවෙන්නි ද, රුක්මුල් වනලැහබි සොහොන් එලිමහන්හි ද, අච්ච
වැසි සිතසුලා නො සලකා වෙසෙමින් කුසල් සිතින් අකුශලවිතර්ක මහිනු
සදහා වැයමි කල මහතානන්ට දරුණු වූ කාසික වෙදනා උපන. එහෙත්
වීයනී නො සැඟවුනේ ය. බෝසත්හු වඩවඩා දෙධියවත් වූහු ම ය.
සිහිය මුලා නො වූයේ ඉදිරියෙහි ම එලෙඹ සිටියේ ය. කය මුත් සිත
නො පෙළුවෝ ය.

1. උද්දක තෙමේ ස්වකීය පියා වූ රාමයේ ශිෂ්‍යයා වේ. තෙතෙමේ “පසං න පසන්” සි
කියමින් මහාජනයාට තමන් සියල්ල දන්නා බව අභවයි. පාසාදිකසුක්ක, දීඝ නි.
එලෙය් රජු හා රජුගේ යහළු යමක, මොගගල ආදීහුත් ශ්‍රමණ ග්‍රමපුත්‍ර (උද්දක)
කෙරෙහි අභිශෙක් පැහැදී සිටි බවත් ඔහු පණ්ඩිතයෙකු බවත් කියමින් වසසකාර
බ්‍රාහ්මණ තෙමේ රාමපුත්‍රයාහට ප්‍රසංසා කෙරෙයි. අ. නි. වතුකක-සොධාජීවචග්ග, සුත්‍රය 7.
උද්දක තෙමේ ධනානලාහි තාපසයෙකි. මහිගඟබඩ වනාශ්‍රමයක විසි ය. විනවාතී.
2. බෝසතානන් රුද්‍රකාශ්‍රමයෙන් පිටත් වෙද්දී එහි විසු පස්වග තවුසන් උත්වහන්සේ
සමග ගයාසිමියට ගොස් එයින් උරුවෙලාවට ගොස් බෝසතානන් සමග තපස් කළ
බව ලිඛිතවිසතරය කියයි. පිටුව 245. එහි “භද්‍රවනීයිය” සි සදහන් වේ.

මෙසේ කල් යැවූ මුනිකු වූ මහනානෝ කිසිවකු විසින් නො කළ විරූ ආශාසප්‍රඥාසතිරෝධය වූ අප්‍රාණක (අප්‍රාණක) ධ්‍යානයෙහි¹ යෙදුනෝ ය. නැතැයෙන් නෝ මූවින් හුස්ම ගැණීම හෙළිම වැළකීමෙන් ඇතුළෙහි වූ වාතය කන්සිදුරින් නික්මෙනුයේ කමුරුතමිනලයකින් නික්මෙන්නාක් මෙන් ශබ්දසහිත වී ය. කන්සිදුරු ද වැසූ කළ අධිකවාතයේ උලෙකින් විදින්නාක් මෙන් හිස පෙළුන. වරපට බැලුමකින් වෙලන කල්හි මෙන් හිස්වේදනාව දරුණු වී ය. නියුණුසැතකින් කපන කලෙක මෙන් කුස-වේදනා කටුක වී ය. දිලියෙන හිනිඅතුරුවලක හෙළි කලෙක මෙන් අධිකදහස සිරුර දැවී ය. එසින් නොයෙක් වර මුසපත් වූ ද මහනානෝ ඒ අප්‍රාණකධ්‍යානයෙහි නැවත නැවතත් යෙදුනෝ ය.

ඉක්බිති මහාපුරුෂතෙමේ ශරීරභාවනය සදහා අප්‍රාසාරතායෙහි යෙදුනේ රුක්පල, ඇට, උදුමුසුස, තණසහල් ආදියෙන් අප්‍රමාත්‍රයක් ම අහර කොට ගණිමින් එද දිනගණන් නො ගණිමින් උග්‍රහපස් කරන්නේ අතිශයින් වැරැණු සිරුරු ඇත්තේ වී ය.

මෙසේ උරුවෙල්දනවිවෙහි සාවුරුද්දක් නොයෙක් ක්‍රමයෙන් දුෂ්කර ක්‍රියා කළ බෝසතානන්ගේ සිත එක් ක්‍රමයෙකිනුදු කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුනේ ය. ඉක්බිති මහනානෝ සතානුසාරී ව ගත වූ කාලය බලමින් තමන් ලදරුකල පිතෘශාසනයන්ගේ වජ්‍රමුද්‍රා දැබරුක්සෙවණෙහි පලභ බැද හිද ආනාපානසමාතිභාවනාවෙන් උපදවා ගත් ප්‍රථමධ්‍යානය සිහිපත් කොට එය ම සමෝධිමාගීය සි සිතා එහි යෙදීමට ශරීරික දුළුලකය බාධා කෙසින් පිණබවරියාවෙන් ලත් ප්‍රණීතභොජනයෙන් සිරුර සතපමින් මධ්‍යමප්‍රතිපදාවෙහි යෙදුනෝ ය. ඒ බව දුටු පස්වගනවුසෝ 'ශ්‍රමණගෞතමයෝ ප්‍රධන්වීයඝීය තැර සුබජ්වනයට හැරුණෝ ය' සි වරදවා ගෙන කලකිරී බරණැසට ගොස් ඉසිපතිනිකපොවනයෙහි විසූහ.

ධමිතාවෙන් ම යෙදුනු මේ විවෙකයෙන් හුදකලා වූ බොධිසත්‍යයෝ අභිමතාච්ඡිද්ධිය ලං වීමෙන් ලද නිරාමිෂප්‍රීතියෙන් ද සිරුර පිණවමින් කීපදවසක් විවේක ගෙන වෙසක්පුණුපොහෝදු පෙරවරු සුජාතා දේවිය දුන් ක්‍ෂීරපායාසය වලදු තෙරඤ්ජරා ගංතෙර හදුසාලවනයෙහි දිවාචිතරණය කොට පස්වරු සොන්දිය නම් බමුණා - සමසන්ත නම් තණවෙලෙදු² දුන් කුසතණ පිළිගෙන බොධිමණ්ඩයට පැමිණ බෝරුක්-මුල කුසතණ සලා ඒ කුසතණවජ්ජාසනයෙහි පයඝීඛකයෙන් වැඩිකිද සියලු බුදුවරුන්ගේ මුලකමිසානනය වූ ආනාපානසමාතිභාවනාවෙන් උපදවා ගත් වකුච්චධ්‍යානය පාදක කොට අනිතාංශඥනය වූ ප්‍රචේතිවාසානුසමාති-ඥනය හා වතීමාන-අනාගතාංශඥනය වූ දිව්‍යවක්‍ෂුර්ඥනය ද ලැබූහ.

ඒ ධ්‍යානාභිඥගත විනයවෛතසිකසංස්කාරයන් උදයවය විසින් සමමඝීතය කරමින් අතිත්‍යදඝීනාදි සියලු විදඝීනාඥන මුහුකුරුවා මහා-බොධිසංඛ්‍යාත ආශ්‍රවක්‍ෂයකරඥනය සමග පහල වූ සියලු බුදුගුණයන්

1. මජ්ඣිම නි. අරියපරියෙසන - මහාසව්වක සූත්‍ර. "ආධ්‍යානසම - ආසථානකදධ්‍යානය." උලිතපිසාර (පිටුව 250.)
 2. "යාවසික" = තණසහල්. මහාවංශ, පිටුව 264.
 කුසතණ ඔක්කො විසින් දුන් බව - අවදනකලපලනා, I, පිටුව 725.

බමමවිනය නාමයෙහි - බමම නම් සභාවයි. විනය නම් හික්මිය යුතු මග යි. මේ අළු දෙකින් “බමමවිනය” යි දත යුතු. මෙහි “බමම” ශබ්දයෙන් සතිපට්ඨානාදී බොධිපාක්ෂික බමී ද, සච්චපටිච්චසමුප්පාදදී සභාව බමී ද ගැණෙයි. බොධිපාක්ෂිකබමී වැඩිමෙන් සභාවබමී ඇති සැටි දැනීමෙන් පිළිපත් පුද්ගලයා අපායාදියෙන් වලකා දරණ හෙයින් බමම වූයේත් ඔහුගේ රාගාදී කෙලයෙන් නැසීමෙන් විනය වූයේත් ඒ මැසි යන අළුයෙන් “බමමවිනය” නම් වේ. තවද, කුශලබමීයෙන් අකුශලබමී නැසීම, දණ්ඩාදියෙන් නො ව බමීයෙන් හික්මවීම, ලාභාදිය සඳහා නො ව බමීය (නිවරදබව) සඳහා හික්මවීම, සංකෙලය බමීයෙන් විශුද්ධියට පැමිණ වීම, “බමමභූත” වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ විනය, සභාවපුද්ගලාදියෙන් තොර වූ සකකිබාතුආයතනාදිබමීයන්හි තත්ත්වබොධයට පැමිණවීම, ජාත්‍යාදිසංසාරදුෂ්ඨබමීයෙන් නිවෘත්තියට පැමිණවීම - යන මේ ආදී අළුයෙන් තථාගතසාසනය “බමමවිනය” යි කියනු ලැබේ. මෙහි බමම-විනය දෙකක් නො ව කායඝ්‍රාහණ සමබ්බසයෙන් එකක් බව සැලකිය යුතු.

බුහමවිනය ශබ්දයෙන් බුහම (ශ්‍රේෂ්ඨ - උතුම්) වූ ප්‍රතිපද්මාගීය, බුහම වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ මාගීය, බුහම වූ නිවෘත්තියට පමුණුවන මාගීය යන අළු ප්‍රකාශ වෙයි. එය මුල - මැද - අග යහපත් වූ සිලපිපුඤ්ඤ, යන ත්‍රිවිධබික්ෂාවෙන් සුක්ඛ වූ පුජිතාගප්‍රතිපදා ය යි ද, සිලපිපුඤ්ඤ, විතතපිපුඤ්ඤ, දිට්ඨිපිපුඤ්ඤ ආදී සප්තවිශුද්ධියෙන් සැදුම් ලත් අනුසුචිප්‍රතිපදා-සඛ්‍යාත ශාසනමාගීබුහමවයඝී ය යි ද දත යුතු.

සාසන නම් ශිලාදිත්‍රිවිධබික්ෂාවක් ප්‍රකාශන වශයෙන් ඉගැන්වීම හා ප්‍රතිපත්ති වශයෙන් පුහුණු කරවීම යි. “මේ කුසල් ය. මේ අකුසල් ය. මේ අළු ය. මේ අනළු ය. මේ කට යුතු. මේ නො කට යුතු” යන ආදියෙන් යථාබමීයෙහි යථා කාලයෙහි අනුශාසනා කිරීම, අවවාද දීම ආදී අළුයෙන් සාසන නම් වේ. දෙගතා වශයෙන් දියුණු වූ සුත්තගෙයයාදී තවාසිකය විෂය කොට ඇති සාසනය දෙවිමිනිසුන්ට ශාසනා වූ තථාගතයන් වහන්සේගේ අනුසාසනය යන අළුයෙන් සන්ද්‍රවිසාසන ය යි ද කියනු ලැබේ. සාසන නාමය ව්‍යවහාරයෙහි බහුලවසයෙන් පවත්නා සමීපංග්‍රාහකතාමය වේ.

පාච්චන යනු ප්‍රධාන වූ උතුම් වූ වචනය යි. බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් අළුයට යොග්‍ය පදයෙන් පදයට යොග්‍ය ව්‍යඤ්ඤනයෙන් ශ්‍රොතෘ-ජනයාට යථාච්චබොධය වන පරිදි සිහින් සිහා දෙශනා කරණ ලද පයඝ්‍රාහන නම් වූ පාලිබමීය එයින් ප්‍රකාශ වේ. එය දෙශනා විෂය වූ බමීනිරුක්ඛිය යි. එයින් ත්‍රිවිධ ශාසනය ම ප්‍රකාශ වේ. එය ශාසනාන් වහන්සේගේ බමීවචනය* යන අළුයෙන් සන්ද්‍රපාච්චනය යි දත යුතු.

මෙසේ එකිනෙකට සමබ්බ වූ විවිධනාමයෙන් අදුන්වන ලද ශාස-නය ප්‍රචම්බොධියෙන් (බුද්ධිතයෙන්) විසි වසකට පසු භික්ෂුභික්ෂුණීන්ගේ කායවාක්සංවරය හා ආචාරසම්පත්තිය සඳහා විනයශික්ෂාපද පැණවූ තැන් පවත් “බමීය”, “විනය” ය යි විනාශවශයෙන් දෙකෙක් විය.

* ‘පාච්චන’ යන තනහි ආදියෙහි යෙදුණු ‘පා’ ශබ්දය “පාලනාමම භුමිබමී: පාලබ්දෙන නිශ්ඤාතො” යනු හෙයින් මුල දී වෙදභුසබමීච්චි වී ය. දැන් ‘පාච්චන’ යන්නෙහි අළුය නම් ‘බමීවචනය’ යනු යි.

එහෙයින් වදාලන: “යො බො ආනන්ද, මයා ධම්මො ච චිත්තයො ච දෙසිතො පඤ්ඤානො, සො වො මම්චවයෙන සන්ධා” - “ආනන්දය, මවිසින් යම් ධර්මයක් දෙසන ලද ද, පණවන ලද ද, යම් චිත්තයක් දෙසන ලද ද, පණවන ලද ද, ඒ ධර්මිත්තය මා ඇවෑමෙන් තොපට ශාසනා වන්නේ ය”.

පරිනිවෘත්තයෙහි ශාසනාධර්මයෙහි වැලඳෙන ශ්‍රාවකයන් සනහමින් වදාල මේ වචනයෙන් “මා එක ශාසනාවරයෙකු පිරිනිවිසත් මා විසින් පන්සාලිස්වසක් තුළ දෙනො කොට තැබූ ධර්මිත්තය දෙකට අයත් අසුසාරදහසක් වූ ධර්මසංකල්පය මා ඇවෑමෙන් ජීවමාන වූ බුදුවරුන් අසුසාරදහසක් මෙන් පන්දහසක් අවුරුදු දෙවියන් සහිත ලොකයාට අනුශාසනා කරන්නේ ය” යි අභවා වදාල සේක. එබැවින් ධර්මිත්තය දෙක නිරූපදාන ව පවත්නා තෙක් ශාසනාශාසනය ද නිරූපදාන ව පවත්නේ ය.

ධර්මිත්තය බෙදීම

ශාසනාධර්මයෙහි නිවැරදිව සම්මානව බුදුරජානන් වහන්සේ අභිසමෙබ්බාධියෙහි පවත්නා තොයෙක් තැනිති තොයෙක් ජනයන්ගේ වර්තාවලිකාව බලා ඒ ඒ වර්තයන්ට අනුලෝම වන සේ නිවෘත්තමාගීය සමපාදනය කරමින් අනුශාසනා - ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා වශයෙන් දෙශනා කරණ ලද ධර්මිත්තය සම්බන්ධ ශාසනය බුද්ධිකාලයෙහි ම මනාහතර සංකල්පනයෙන් තොර ව විරසාවාසී වන පරිදි කොටස් වශයෙන් බෙදූ සංග්‍රහ කොට මේ තෙයෙහි ශාසන බුද්ධිවචනය යි නිවැරදිව ශ්‍රාවකයන් විසින් සම්මත කරණලදී.

බුදුරජානන්වහන්සේ ධර්මානුකූලයෙහි ම උන්වහන්සේ වෙත පැවිදි ව සිටි දෙවදනන, සුභකම්මන, අරිට්ඨ, සානි¹ ආදී භික්ෂුන් විසින් ධර්මිත්තය පිළිබඳ මහානෙද ඇති කොට විවෘතවන වූ අවස්ථාවන්හි උන්වහන්සේ විසින් ද ශාසනපුත්‍රාදී මහාශ්‍රාවකයන් විසින් ද භික්ෂු සමසයා ඉදිරියෙහි ඒ විවිධමත නිරාකරණය කරමින් ස්ථාවරී ස්ථාවරීතය වශයෙන් ශාසනය පිරිසිදු කොට එහි පාලිය ද ධර්මය ද සුදුසු පරිදි සංග්‍රහ කරණ ලද බව ඒ ඒ සුත්‍රයන්හි දක්නා ලැබේ.

බුදුරජානන්වහන්සේ විසින් ම ධර්මිත්තය පාලිධර්ම වශයෙන් “ඉධ පන භික්ඛවෙ ඵකවෙච ඤාපුත්තා, ඛම්මං පරිමාපුණන්ති: සුත්තං, ගෙයං, වෙය්‍යාකරණං, ගාථා, උද්දනං, ඉතිච්චතාකං, ජාතාකං, අබ්භුතධම්මං, වෙදලො”² යි දෙශනාසම්චාරපවශයෙන් හා විෂයවශයෙන් ද අභිත (කොටස්) නවයකට බෙදූ තිබේ. එහි සුත්‍රයට පාවචන වශයෙන් අභිධර්ම සහිත සියලු බුද්ධිවචනන්, වෙය්‍යාකරණයට දෙශනාසම්චාර පවශයෙන් අභිධර්මයන් ඇතුළත් වන බව අභිකම්භාවන්හි දැක්වේ. ඛම්මයෙහි අභිධර්මයන් විනයයෙහි අභිවිතයයන් ධර්මානිවේරක-විනයානිවේරකාදී වශයෙන් ඇතුළත් වන බව පහත දැක්වෙන නිදර්ශනයන්ගෙන් පැහැදිලි වේ.

1 දෙවන ගැණ - පාවචනුයාවනකාථා, මුලවකපාලි, සම්මනෙදකම්මකා; සුභකම්මන ගැණ - දීඝ නි. පාවිසසුත්තා; මජ්ඣිම නි. මහාසීනහාදසුත්තා; අරිට්ඨ ගැණ - අලලදුපමසුත්තා; සානි ගැණ - මහානෙත්තාසම්මයසුත්ත - යන සුත්‍රයන් බැලිය යුතු.
2 ම. නි. අලලදුපමසුත්තා; අභිත. නි. වතුකක - නෙත්තාමවනන, සුත්‍රය 6.
මහානිකම්මයෝ “සුත්‍රං, ගෙයං, වෙය්‍යාකරණං, ගාථා, උද්දනං, නිදනං, අවද්දනං, ඉතිවිකම්මකං, ජාතාකං, අබ්භුතධම්මං, උපදෙසා” යි අභිත දෙළසක් ගණිති. මහාවස්තුවෙහි පිටුව 21, පෙරුම 62. විස්තර සඳහා History of Buddhist Thought by Dr. H. J. Thomas (p p. 276-280) බලන්න.

“සෙ වො මසා ධම්මා දෙසිතා, සෙසසපීදං? වතතාරො සතිපට්ඨානා... අරියො අට්ඨබ්බිකො මහෙයා” යන ආදීන් ධර්මය නම් බොධිපාක්ෂික ධර්මය යි ද, “තත්ථ සිසුං ඤේ භික්ඛු අභිධම්මෙ නානාචාදා”¹ යන ආදීන් ඒ බොධිපාක්ෂික ධර්මයෙහි අභිධර්මය ඇතුළත් බව ද, “පට්ඨලො හොති... අභිධම්මෙ විනෙතුං. අභිචිනියෙ විනෙතුං...”² යන ආදීන් (අභිකථා අනුච) නාමරූපපරිවේෂදය අභිධර්මය යි ද, සියලු විනය අභිවිනය ය යි ද, “පුත ව පරං භික්ඛවෙ, භික්ඛු ධම්මකාමො හොති..... අභිධම්මෙ අභිචිනියෙ උලාර පාමොජ්ජො හොති”³ ආදීන් සුත්‍රය ධර්මය යි ද, (අභිකථා අනුච) සභාප්‍රකරණය අභිධර්මය යි ද, උභයොවිභවය අභිවිනය ය යි ද දෙගතා කරණ ලදී.

නවද, බුදුරජානන්වහන්සේ විසින් “ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු නිසසය-සමපන්නා තොනති... ආගතාගමා, ධම්මධරා, විනයධරා, මානිකාධරා”⁴ යන ආදීන් ධම්මවිනය ආගම - ධම්ම - විනය - මානිකා වසයෙන් වෙදන ලදී. අභිකථාවෙහි ‘ආගම’ නමින් පංචනිකායය ද, ‘ධම්ම’ නමින් සුත්‍රතනනා-පිටකය ද, ‘විනය’ නමින් විනයපිටකය ද, ‘මානිකා’ නමින් අභිකථාවෙහි එක් නැතක (ඤේ මානිකා) උභයමානාකා ද, තවත් නැතක (ඤේ පානිමොක්ඛා) උභය පානිමොක්ඛය ද දැක්වේ. ‘විනයධරා’ යන නැත විනය ශබ්දයෙන් විනයපිටකය ගැණෙන බැවින් ‘මානිකාධරා’ යන මෙහි ‘මානිකා’ යනුවෙන් අභිධර්මමානාකා⁵ ද ගත යුතු සේ හැගේ. එහෙත් පානිමොක්ඛය සංගීති කුණට ආරූප වූ විනයපිටකයට වෙන් වශයෙන් අයත් ග්‍රන්ථයක් සේ සඳහන් නැති බැවින් මානිකා නමින් (එනම් වූ) පානිමොක්ඛය ගතයුතු බව අටුවාවේ අදහස ය යි සිතිය යුතු.

අග්‍රාමක ශාරිපුත්‍ර මහරහතුන් වහන්සේ විසින් “ආරඤ්ඤකෙනාටුසො භික්ඛුනා අභිධම්මෙ අභිචිනියෙ යොගො කරණියො”⁶ යන ආදීන් අභිධර්මය හා විනයය පලි - අභිකථා සතිත ව උගතා යුතු බව කියන ලදී. “පුත ව පරං ආටුසො භික්ඛු පියසමුද්දාතාරො අභිධම්මෙ අභිචිනියෙ උලාරපාමොජ්ජො”⁷ යන මෙහින් අභිධර්මයෙහි අභිවිනයයෙහි ප්‍රියභාවය බුදුන් වහන්සේ නාමකරණ ධර්මයෙකැයි දක්වන ලදී.

ද්විතීය අග්‍රාමක මහාමෝද්ගලායන මහරහතුන් වහන්සේ විසින් මහාමොග්ගිය සුත්‍රයෙහි “ඉධාටුසො ඝාරිපුත්ත, ඤේ භික්ඛු අභිධම්මකථං කථෙන්නි - තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති”⁸ යන ආදීන් අභිධර්මකථා කරණ භික්ඛුන් ගොසිඛගසාලවනය ගොබවන බව ප්‍රකාශ කරණ ලදී.

ශාරිපුත්‍ර මහරහතුන් වහන්සේ විසින් පයඝීපති, ප්‍රතිපතති, ප්‍රතිවෙධි වශයෙන් ක්‍රීඩිධ වූ නාථගතධර්මය පිළිබඳ මානාකා පද සංග්‍රහ කොට එක ද්විකත්‍රිකාදී වශයෙන් දසකය තෙක් එක් එක් රාශිය “එකො ආටුසො ධම්මො බහුකාරො, එකො ධම්මො භාවෙතඤ්ඤා, එකො ධම්මො

1. ම. නි. උපරිපණණස, කිත්තිසුත්ත 2. මහාපක්ඛපාළි - මහාකාඛකා
3. අභිචුභාරා නි. දසය-නාමකරණ වග්ග, සුත්‍ර 7.

4. අභිචු. නි නික - රථකාරවග්ග, සුත්‍ර 10; ඡකක - 5 වග්ග, සුත්‍ර 9.

5. “මානාකා” නම් අභිධර්මය යි විනා - විබැව් බෞද්ධ ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන් වේ. Rockhill's Life of the Buddha, (Translation from Dulva - Tibetan Vinaya), p.p. 148, 160. ආචාර්ය ඩී. ජේ. ජෝමස් මහතා ද මානිකා අභිධර්මපදයාය බව කියයි. History of Buddhist Thought, p. 266. විසුද්ධිමහාසංඝාය, 117 පිටුව ද බලන්න.

6. ම. නි. ගුලිසාන සුත්ත 7. දීඝ නි. සංගීති සුත්ත. 8. ම. නි

පරිඤ්ඤායො” යන ආදීන් දසආකාරයකින් බෙදා මාතෘකාපද පන්සිය-
පණසක් ඇතුළත් වන දසුභතර සූත්‍රය¹ නිසෂ්ට පන්සියසක් ඉදිරියෙහි
වදාරණ ලදී. නිසෂ්ට එය එකමතික ව පිළිගත්තාහු සුත්‍රාගතධම්මනසකාර-
යෙන් රහන් වූහ.

එක් සමයක බුදුරජානන්වහන්සේ ආර්යුහු තෙරුන් ප්‍රමුඛ නිසෂ්ට
පන්සියසක් සමග පාවා නුවර මලලරජුන්ගේ සඤ්ඤාගාරයෙහි වැඩවසන
සේක. ඒ ජෛනශාසනා වූ නිර්ව්‍රණඤ්ඤා පුත්‍රයන් පාවා නුවර දී කාලගත වූ
ලත දී ය. ඔහුගේ මරණින් පසු ශ්‍රාවකයෝ සවිකිය ශාසනාවරයාගේ ධම්ම
අනෙකෙකුණක වූ බැවින් ඔවුන් අතර හටගත් මතභේද නිසා කලහ
කරමින් අසරණ ව බිඳී ගියහ. මේ කරුණ නිදහන කොට ගෙන ශාරීපුත්‍ර
මහරතකුන් වහන්සේ නිසෂ්ට අමතා “අය ජනා ආට්ඨසො, අමතාහං
ගතවතා ධම්මා සාකතානො ඥාප්‍රවේදිනො නිසානිකො උපසම්-
සංවතතතිකො සමමාසමුද්ධිප්‍රවේදිනො තත්ථ සබ්බගෙව සම්මාසිතබ්බං,
න විවදිතබ්බං, යථසිදං බ්‍රහ්මචරියං අධිකියං අස්ස චිරචිතිකා. තදස්ස
බ්‍රහ්මචරිකාය බ්‍රහ්මචරියාය ලොකානුකම්පාය අත්ථාය භිතාය සුඛාය
දෙවමනුස්සාතා.” - “ඇවැත්නි, මේ අපගේ සමාස්සමුද්ධි වූ භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ විසින් සමාකතා වූ සුප්‍රවේදිත වූ ධම්ම නෙකෙකුණකය. නිසාණ
ශාන්තිය පිණිස පමන්සෝ ය. එහි හැම දෙනා විසින් ම එකමතික ව
එකතු ව ගැසිය යුතු ය. විවාදනො හට යුතු ය. එසින් බ්‍රහ්මචරියාසනාස
හල් පවත්නේ ය. චිරසමාසී වන්නේ ය” යි මෙසේ වදාරමින් ත්‍රිපිටකය
අලලා ගෙන සියලු ධම්මන් එකදවකතිකාදී රාසී වසනෝ දසකය තෙක්
සංග්‍රහ කොට ඉහත කී මාතෘකා හා සමබ්ධි කරමින් සංගීති සූත්‍රය දෙගනා
කළහ. ප්‍රශ්න එක්දහස්තුදසකින් සංගාහිත වූ මේ සංගීති පඨය (සාමග්‍රි
රස) දෙගනාව “සාධු, සාධු, සාරිපුතත, සාධු බො ජං සාරිපුතත, භික්ඛුනං
සංගීතිපරියායං අනාසි” යි වදාරා බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් සාධු-
වාදයෙන් අනුමත කරණ ලදී. එසින් සූත්‍රය බුද්ධිගාසිත ව ය. ප්‍රමුදිත වූ
ඒ නිසෂ්ට ද සුත්‍රාගතධම්මනසකාරයෙන් රහන් වූහ.

මල්අස්තෙක විසිරි පැවැති නානාවගීසට අයත් මල් රූසත් ගොතා
සංග්‍රහ කරන්නාක් මෙන් ඒ ඒ ශ්‍රාවකයන්ගේ විතතසන්නානායෙහි
පැවැති සුත්‍රානිධම්මිතාසට අයත් බ්‍රහ්මචරියා චිරස්ථාසී වන සේ සංග්‍රහ
කරණලද මේ ත්‍රිගමාණසංගීති වූ සංගීති - දසුභතර සූත්‍ර දෙක ද, යථ කී
පාලිප්‍රදේශ ද සමුද්ධිපරිනිසාණයෙන් පසු පරිත්ථන ලද ධම්මිතාස
සම්මායනාවන්ට හුමී වූ බව සැලකිය යුතු.

මේ කරුණු සිත නතා ගෙන සංගීතිකථා කියවන්නකුට සංගීති
හා ත්‍රිපිටකධම්මය - විග්‍රහයෙන් අනිධම්මය ගැණ විවේචන කරන්නාට ඇතැම්
සුරෝපිපසණ්ඨිතයන් හා ඔවුන් අනුගමනය කරමින් බුද්ධිධම්මය විෂය
කොට ගෙන සවිකිය විමසීන බුද්ධිප්‍රභා ප්‍රභට කරගණු කැමැති ඇතැම්
නවන පණ්ඨිතයන් විසින් ද නගන ප්‍රශ්නයන්ට ඔවුන්ගේ අවධානය
යොමු වීමට තරම් වූ ද පිළිතුරක් ලැබේ ය යි සිතමු.

1. දස නී, සූත්‍ර: 34.

සමබුද්ධපරිනිච්ඡාණය

අංගීරස ගෞතම සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේ සවකීය ජීවිතයෙහි අසුවැන්න වූ පරිනිච්ඡාණවතීයෙහි බේලුමගමෙහි වස් ඵලඹි සේක. එහි දී ලොකිතපකඩඤ්ඤාකාරොගය වැලදීමෙන් හටගත් මහන් වූ වෙදනාව දසමසකට නො නගින ලෙස සමාපනතිබලයෙන් මැඩගෙන දසමසෙකින් පිරිනිවීමට ඉටාගත් සේක. වස්අවසන්හි සෑමවැන්නුවරට වැඩ එහි වෙසෙමින්, සෑරියුක්මහරහතුන් වහන්සේ පිරිනිවි කල්හි උන්වහන්සේගේ ගුණ වදාරා ධාතු නිදන් කොට වෛත්‍යයක් කරවා, රජගහනුවරට වැඩ මුගලන් මහරහතුන් වහන්සේ පිරිනිවි පසු උන්වහන්සේගේ ද ධාතු නිදන් කොට වෛත්‍යයක් කරවා වාරිකා කරණ සේක් උක්කවෙලා-නියමිතමට වැඩ සැරියුක් මුගලන් දෙනමගේ පිරිනිවීම නිමිති කොට හික්කුන්තට දහම් දෙසා විසාලාපුරයට වැඩ පිටු පිණිස හැසිර පස්වරු ආපාලවෙතියට පැමිණ සේක.

එහි රුක්මුලෙක වැඩහිද අනදනෙරුන් අමතා “සාද්ධිපාද වැඩුවනුට කැමැති නම් කල්පයක් (නියතපරමායුෂය) හෝ වැඩියක් ද ජීවත් විය හැකිය” යි තෙවරක් ම වදාළ සේක. වසවන්මරු බිහිසුණු අරමුණක් දක්වා අනදනෙරුන්ගේ සිත් මැඩගත් හෙයින් බුදුරජුන්ට “දීඝිකාලයක් ජීවත් වන සේක්වා” යි ආයාචනා කිරීමට උන්වහන්සේට සිහි නැති විය. අනදනෙරුන් බුදුරජුන් වැඳ විවේකය සඳහා නික්ම ගිය කල්හි පව්ටු මාරයා පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට “දැන් කට යුතු සියල්ල සම්පුණ් බැවින් පිරිනිවීමට කාලය” යි දැන්විය. බුදුරජානන් වහන්සේ තුන්මසකින් පිරිනිවන් පානා බව මරුට වදාරා සංඝකාරධම්මසවභාවය ප්‍රකට කෙරෙමින් ආයුස්සංඝකාරය හළ සේක. පිරිනිවීමට ඉටාගත් සේක. ඉන් පසු අනදනෙරුණුවෝ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ “බොහෝ ජනයාට භික්ෂුසාධු පිණිස (ආයු) කපක් ජීවත් වන සේක්වා” යි තෙවරක් ම ආයාචනා කළහ. “පිරිනිවන් පානා බැව් අභවද්දීන් ඒ ගෑණ සිහි නො කොට මා පිරිනිවීමට ඉටාගත් පසු කරණ ආයාචනාව දැන් පිළිගත නො හැකිය” යි වදාරා තුන්මසකින් පිරිනිවන් පානාබැව් අනදනෙරුන්ට ද දැන්වූ සේක. යොකාවතීරණ වූ තෙරණුවෝ නිශ්ශබ්ද වූහ. බුදුරජානන් වහන්සේ අනදනෙරුන් සහනමින් “මුත් පෙරත් රජගහනුවර ගිජුකුඵළුවෙහි ද, ගෞතමනිග්‍රොධයෙහි ද, වොරපපාතයෙහි ද, සප්තපජ්ණී ගුහාවෙහි ද, ඉසිගිලිපව්වෙහි ද, සිතවනයෙහි ද, තපොදුරාමයෙහි ද, වෙඵ්වනයෙහි ද, ජීවකම්බවනයෙහි ද, මදුදකුඵළුමිගදායෙහි ද මේ විසල්පුරයෙහි උදෙන, ගොතමන, සහනම්බ, බහුපුහන, සාරඤ්ද යන වෛත්‍යයන්හි ද වෙසෙමින් නොප අමතා “සාද්ධිපාද වැඩූ තථාගතයන්ට කැමැති නම් කපක් හෝ වැඩියක් ජීවත් විය හැකිය” යි අභවද්දීන් එය දන නො හැකි වීම නොපගේ ම දෙසය (උක්කටය)” යි වදාරා “සියලු ප්‍රියමතාප දෙසින් වෙන් වන බවත්, එහි වෙන් නො වීමක් නො වන බවත්, උපන් සියල්ල වැනසෙන බවත්, එහි නො වැනසීමක් නො වන බවත් මා විසින් පලමුවෙන් ම ප්‍රකාශ කරණ ලද්දේ නො වේ ද” යි ධම්මදෙශනා කළ සේක.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනදනෙරුන් සමග කුටාගාරසාලාවට වැඩ බණ වදාරා හණ්ඩගාම, හන්ඵගාම, අම්බගාම, ජම්බුගාම යන තැන්හි ද බොහෝ සෙයින් සීල-සමාධි-පඤ්ඤා යන ධම්මයන් වදාරා භොග්‍ය හගරයෙහි ආනාඤ්ඤාවෙතියට වැඩි සේක.

එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'මේ ධර්මය, මේ චිත්තය, මේ ශාස්තෘ-ශාසනය' යි යථාචාර්යයන් අවබෝධ කරගැනීම සඳහා බුද්ධාපදෙස, සංඛ්‍යා-පදෙස, සම්බන්ධතාවපදෙස, එකතේරාපදෙස යන සතර මහාපදෙස (ප්‍රමාණයන්) වදාළහ. "මේ කරුණ මම බුදුන්ගෙන් ම දැන ගතිමි" යි යමෙක් කියා නම්, එය සුත්‍ර චිත්තය හා සැසඳූ කල ගැලපේ නම්, බුද්ධවචන වශයෙන් ඒ කරුණෙහි බුදුරජුන් ප්‍රමාණ කොට ගැනීම 'බුද්ධාපදෙස' නම්. එසේ ම "සංඛ්‍යායාගෙන් දැන ගතිමි. බොහෝ තෙරුන්ගෙන් දැන ගතිමි. එක් තෙරනමකගෙන් දැන ගතිමි" යි යන ආදීන් කියන කරුණ සුත්‍ර චිත්තය හා ගැලපේ නම්, ගැනීම ඒ ඒ අපදෙස නමින් දත යුතු.*

හොඟනගරයෙන් පාචානුවරට වැඩි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුඤ්ඤ නම් කමාරපුත්‍රයාගේ අභිඋයනෙහි¹ නැවතුනු සේක. මුඤ්ඤකමාරපුත්‍රයා ඒ බව දැන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එලඹ වැද දනම් අසා පැහැදී කරණ ලද ආරාධනාව පිළිගත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔහු විසින් පිළියෙල කල 'සුකරමඤ්ච'² නම් මෘදු වූ රසායනවෛෂ්ණික ආහාරය වැළැඳු ඉක්බිති කලින් වැලඳී තුබුනු රොගාබාධය නැවත උත්සන්න වීමෙන් උපත් බලවත් වෙදනාව සතිසමප්පද්‍යයෙන් ඉවසා ගෙන මුඤ්ඤකමාරපුත්‍රයා දුන් ඒ ප්‍රණීතභෞජනයෙන් ලබන ලද පහසු ඇති ව කුසිනාරානුවර බලා වැඩි සේක.

මග දී කලාන්ත වූ බුදුරජානන් වහන්සේ එක් රැක්මුලෙක වැඩ හිඳ පිපාසා ඇති බව දන්වා අනදතෙරුන්ට පැත් සොයා ගෙනෙන්නට වදාළහ. එහි කුඩා ඔයක තුබූ ජලය කැලඹී මඩ සහිත වූ බැවින් "නුදරෙහි වූ කකුඛා"³ නදියෙහි ජලය පිරිසිදු ය. එහි වැඩියෙන් පැත් පිය හැකිය" යි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැලකලහ. එහෙත් බුදුහු "ආනන්දය, පැත් ගෙනෙව" යි තුන්වර තෙක් වදාළහ. තෙරණුවෝ මැනවැයි පාත්‍රය ගෙන ඒ කුඩා ඔයට නැවත ගොස් බැලූ විට ජලය පිරිසිදු ව තිබෙන බව දැක බුද්ධානුභාවය ගැණ පුදුම වී එයින් පාත්‍රය පුරා පැත් ගෙනවුත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් කියා පිළිගැන්වූහ.

* මෙහි විනය පිළිබඳ කරුණක් නිශ්චය කිරීමේ දී විනයානුලෝම වශයෙන් සුත්‍ර ය යි ගත යුත්තේ විනයදෙශනාවයි. විනය යි ගත යුත්තේ එය රහදී විනයට ගැලපේ ද නැද්ද යන කරුණය යි. ධර්මය පිළිබඳ කරුණෙහි ධර්මානුලෝම වන පරිදි සුත්‍රය ත්‍රිපිටකය වශයෙන් විනය රාගාදී විනයට හේතු වශයෙන් ගත යුතු. විස්තර සඳහා දීඝනි. මහා-පරිනිබ්බාණසුත්ත, නෙතනිඅධ්‍යායනා-සුතනිභාරවණ්ණනා ද බැලිය යුතු

සුත්ත, සුත්තානුලෝම, ආචර්යාවාද, අත්තනාමිඨි යන නමින් මෙහි විස්තර සමහන-පාසාදිකා-චතුබ්බිධවිනයකාථාවෙහි දුක්ඛ. පිටු, 161-168.

1. "ජලකාමභාවන" විබැචි විනය.

2. "සුකරමඤ්ච" යනු විකිණීමට තුබූ (පවනනාමංස) තරුණ උරුමසකින් තැනූ ආහාරයක් බව සමහරු කියති. පස්ගෝරසයුසින් පිසූ ආහාරයකැයි ද කියති. "සුකර මඤ්ච" නම් රසායනයකි. එය පිළියෙල කොට මුඤ්ඤ විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිනිවීම නො වේවා යි බෙහෙත් වශයෙන් දුන් බව කියති. (සුමඛලපිලාසිනී, පිටුව. 395.) සුකරමඤ්ච නම් උරුමස් නො වේ. එය උරුම මැවූ උණකිලිල් හෝ උරුම මැවූ බිම හටගත් හතු හෝ ගෙණ වැනු රසායනයකැයි ද කියති. (උදකඨකථා, පිටුව. 279.) මෙය ප්‍රණීතආහාරයකැයි විබැචිවිනයයෙහි සඳහන් බව රොක්හිල් මහතා කියයි.

3. "කුකුඛා", ආනන්ද ගෞතම බුඩ්ධරින, පිටුව 323; Spence Hardy, p. 356.

මේ නදිය විබැචි පොත්වල "කකුඛාන" නම් වේ. එය ගණිකී (ගුන්දක්) නදියේ ශාඛාවක් වූ "කකුඤ" නදිය ය යි ද, ගත දුතට අභාවයට ගිය නමුත් ගත ගිය පාර දැක ගැනීමට ලකුණු ධර්මය යි ද කියති. Rockhill's Life of the Buddha, p. 134; note. 1.

ඉක්බිති එහි පැමිණි ප්‍රභකෂ මලප්‍රත්‍යයාට දහම් දෙසා ඔහු විසින් පිදු රන්වන් සිතිලු සළ දෙක පිළිගෙන කකුඩා නදිය වෙත පැමිණ ඇඟ සෝදා ඒ සමීපයෙහි වූ අඹවනයෙහි මදක් සැනපුනු සේක. එහි දී අතදතෙරැන් අමතා වුඤකමාරපුත්‍රයා දුන් අනන්මදුතය බුදු වන දා සුඡාතාම දුන් දුතයට සමාන අනුසස් ඇතැයි වදාරා වුඤයා දුන් දුතයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ආබාධය වැඩි වූවා දෙ යන සැකය හා විපිළිසර දුරු කිරීම සඳහා දුතානිසංසධිමිදෙශනා කොට මලුරාජයන්ගේ (ගණනනත්‍ර රජධානිය වූ) කුසිනාපානුවර නිරණවනිතදියෙහි පාරිමතීරයෙහි වූ උපවත්තන නම් සල්වනයට වැඩි සේක. එහි උතුරුදෙසට හිස ලා යුත්මඤාලානතරයෙහි පහවනලද පරිනිච්ඡාණමඤ්චකයෙහි තොන් බුදුරජානන් වහන්සේ “අපගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ අද පිරිනිවන් පානාසේකැ”යි එහි රැස් ව වැලපෙන දෙවිමිනිසුන් සහිත ශ්‍රාවකයන්ට ධර්මානුශාසනා කරමින් තමන් වහන්සේ වෙත පැමිණි සුභද්‍ර නම් පරිව්‍රාජකයාට දහම් දෙසා පැවිද්ද දෙවා ඔහු රහත්වටට පැමිණවූ සේක. තෙතෙම තථාගතයන් වහන්සේගේ අනතිමශ්‍රාවකයා වී ය.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රැ පැසුළුසමයෙහි “යො බො ආනන්ද, මයා ධම්මො ව චිතියො ව දෙසිතො පඤ්ඤතො, ඤො චො මමච්චයෙන සන්ධා” - “ආනන්දය, මා විසින් දෙසූ පැණවූ ධර්මය හා චිතියය මා ඇවැමෙන් තොපගේ ශාස්තෘ වන්නේය” යි ද, “ආකඛමානො ආනන්ද, සඤ්ඤා මමච්චයෙන බුද්දනුබුද්දකානි සික්ඛාසදානි සමුහනතු” - “ආනන්දය, ඉදින් සඤ්ඤා කැමැත්තේ නම්, මා ඇවැමෙන් සුදුසුදුසුසුදුසුසුදුසුසුපද වැහැර කෙරේවා” යි ද, “ඡන්තස්ස ආනන්ද, භික්ඛුනො මමච්චයෙන බ්‍රහ්මදණ්ඩා දුතබ්බො” - “ආනන්දය, මාගේ ඇවැමෙන් ඡන්ත භික්ඛුනමට බ්‍රහ්මදණ්ඩය දිය යුතු ය” යි ද වදාළහ.

ඉක්බිති භුවනප්‍රදීප වූ සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේ “හන්දදානි භික්ඛවො, ආමනනායාමී වො. වයධම්මො සඤ්ඤාරා. අසසමාදෙන සමපාදෙථ” - “මහණෙනි, සංසකාරයෝ නැසෙන සම්භාව ඇත්තෝ ය. අප්‍රමාදයෙන් (සිහියෙන්) යෙදී තොපගේ කටයුතු සම්පාදනය කරගනිවු” යි - “අතෙක ජාතිසාසාරං සකාචිස්සං අතිබ්බිසං” යන ආදී ප්‍රථමබ්‍රහ්මච්චනයෙහි පටන් පන්සාලිස් වසන් දෙසූ සියලු ධර්ම “අසසමාද” පදයෙහි ඇතුළත් කොට අනතිම බ්‍රහ්මච්චනය වදාරා වි. පූ. 486 වන වෘතියෙහි වෙසක්පුත්තොගෝදා අලුයම නිරුපධිකෙහිච්ඡාණයෙන් පිරිනිවි සේක.

ධම්මිනිය සඛිනි

සබ්බෙධුරිනිච්ඡාණයෙන් පසු ධම්මිනිය පිටක-නිකාය-ග්‍රන්ථවලයෙන් සකස් වූයේ මහාකාශ්‍යපාදී මහරහතුන් වහන්සේ විසින් පවත්වන ලද සංගීතිමාභියෙනි. එහි මහාකාශ්‍යපඤ්ඤාරසංගීති, යසඤ්ඤාරසංගීති මොග්ගලීපුත්තනිසංඤ්ඤාරසංගීති ය යි දඹදිව පැවැති තුණෙක, පොඤ්ඤ සංගීති, කුමාරධාතුඤ්ඤාසංගීති ය යි¹ ලක්දිව පැවැති දෙකෙකැයි පෙර-වාදබුද්ධිසාසනඉතිහාසයෙහි දැක්වෙන සංගීති පඤ්ඤා වේ.

එසින් ප්‍රථමද්විතීයසංගීති වුලලවග්ගපාලියෙහි සංඤ්ඤාපයෙන් ද එහි විස්තර සමග සෙසු සංගීති සිංහලඅලිකාපාවන් හා ආවායඤ්ඤාදයෙන් ගණ සමූහ කරණ ලද පරිද්දෙන් දීපවංස, මහාවංස, බොධිවංස ආදී

1. මහාවංස, පරිච්ඡෙද 40 - පෙල 2, 3.

වංසකථාවන්ති ද සුමංගලවිලාසිනී, සමන්තපාසාදිකා, අත්සාලිනී ආදී සුත්‍ර විනයාභිධම්මආච්චකථාවන්ති ද, නිකායසංග්‍රහ, සඤ්චරිත්තාකර, පූජාවලී ආදී සිංහලග්‍රන්ථයන්හි ද දක්නා ලැබේ.

1. ප්‍රථමසංඛිනිතිදානය

මහාකාශ්‍යප මහරහතුන් වහන්සේගේ ප්‍රධානකයෙන් පන්සියක් රහතුන් විසින් පවත්වන ලද ප්‍රථමසංඛිනිතිය විනයග්‍රන්ථයක් වූ චූළලවග්‍ග-පාලියෙහි පඤ්චසතිකකඛකයෙහි “පඤ්චසතිකා විනයසංඛිනි” නමින් දක්නා ලැබේ. මේ සංඛිනියෙහි නිදානය හා විෂයය මහාපරිනිච්ඡාණ සුත්‍රය හා සම්පූර්ණයෙන් සමබක වේ. සංඛිතිය පිළිබඳ ඓතිහාසික සත්‍ය-තාව පිළිගැනීමටත් ඒ සමබකයෙන් ඇතැම් විනයසංඛිතියටරක්‍රමවේෂ-කයන් විසින් නගන ප්‍රශ්නයන්ට පිළිතුරු දීමටත් මේ සමබකය නිරා-කූල සේ දැන ගැනීම ප්‍රයෝජන වෙති යි සිතමු. එබැවින් මහාපරිනිච්ඡාණ සුත්‍රය හා සමබක වන කරුණු චූළලවග්‍ගපාලියෙහි එන පිළිවෙලින් යොදා සංඛිතිකථාව අච්චකථා ද අනුගමනය කෙරෙමින් මතභෙද ද සඳහන් කෙරෙමින් මෙහි සංකෛපයෙන් දක්වමු.

චූළලවග්‍ගපාලියෙහි “අථ ඛො ආයසමා මහාකසුපො භික්ඛු ආමනොසි-ඵකල්ලි ආයුෂමත් මහකසුප්තෙරණුවෝ භික්ඛුන් ඇමතුහ.” යන ආදීන් සංඛිතිනිදානය ආරභා වේ. විනයකථා ආරභා වන “තෙන ඛො ජන සමයෙන” යන සාමාන්‍යවිධියෙන් තො ව “අථ ඛො” යනුවෙන් දක්වෙන මේ ආරභායෙන් ඉන් පෙර වූ සිද්ධියක් පරාමගීනය කරණු ලැබේ. පරිනිච්ඡාණ-කථාවෙහි දක්වෙන මේ සිද්ධිය වූයේ කුසිනාග් නුවර දී බුද්ධපරිනිච්ඡාණයෙන් සත්වනදා ය.

සංඛිතිනිදානපාලියෙහි දක්වෙන පරිදි, මහකසුප් මහරහතුන් වහන්සේ පාචානුවර සිට කුසිනාරානුවරට වහිද්දී උන්වහන්සේ සමග පැමිණි පිරිසෙහි සිටි සුභදද් නම් මහඋ පැවිද්ද සමුද්ධාපරිනිච්ඡාණය අසා ශාස්තෘවිශෝගයෙන් වැලපෙන භික්ඛුන් අමතා “අලං ආවුසො, මා සොචිත්ථ. මා පරිදෙවිත්ථ. සුමුත්තා මයං තෙන මහාසමණෙන. උපද්දුතා ව තොම: ‘ඉදං වො කප්පති. ඉදං වො න කප්පති’ති. ඉදුති මයං යං ඉච්ඡිසාම, නං කරිසාම. යං න ඉච්ඡිසාම, න නං කරිසාම” යන ආදීන් “ඇවැත්නි, සොක තො කරවු. තො වැලපෙවු. ඒ මහාශ්‍රමණයාගෙන් අපි හොදින් ම මිදුනෙමු. ‘මේ තොපට කැප ය. මේ තො කැප ය’ යි ඔහුගේ නීති පැණවීමෙන් අපි පීඩා වින්දෙමු. දැන් අපි යමක් කැමැත්තෙමු නම්, එය කරන්නෙමු. යමක් තො කැමැත්තෙමු නම්, එය තො කරන්නෙමු” යි කී ය.

අච්චකථාවෙහි දක්වෙන පරිදි, මේ වචන ඇසීමෙන් සංවේගයට පත්, එකල සත්ලක්‍ෂයක් භික්ඛුන් අතුරෙහි සඛ්‍යසථවිර වූ මහකසුප්මහ-තෙරණුවෝ “මෙබඳු නිලීඡ්ශ්‍රමණයන්ගේ පක්‍ෂබලය වැඩිමෙන් ශාසනය

1. විනයසංඛිතිය නම් පිළිගැන්වීමට තරම් වූ ප්‍රමාණයක් හෝ සාධකයක් තමනට නැති ව අනුන් වෙහෙසීමට බොරුවාද කරන්නෝ ය.

2. පරිනිච්ඡාණකථාවෙහි එන මේ දෙවැනි සුභදු එහි පළමුවෙන් සඳහන් අන්තිම-තථාගතශ්‍රාවක වූ පරිවුර්ජක සුභදු නො වේ. කරනාවැමියෙක් ව සිට මහඋකල පැවිදි වූ හෙයින් බුඛිඡ්චබ්බජිත වූ මේ මහඋ සුභදු ආතුමාගමෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩවිසූ දවසක අකැප් සේ පිළියෙලකළ හොඡ්ඡයාගුවක් (කමින් පිය යුතු නලප කෘදක්) පිළිගැන්වූ කල එය අකැපය යි ප්‍රතික්‍ෂෙප කොට “මහණෙනි, මහණන් තො කැප දෙයෙහි සමාදන් නො කරවිය යුතු ය. පෙර කරනාවැමි ව සිට පැවිදි වූවහු විසින් කරබවූ පරිහරණය නො කළ යුතු ය” යි ශික්‍ෂාපද පැණවීමෙන් තමන්ට වූයේ අලාභයෙක, නිත්‍යවෙකැයි සිතා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බැඳගත් ජෙවර ඇත්තේ මේ දුෂ්ටචිත කීය.

ඉක්මනින් ම අතුරුදන් විය හැකිය. මනානතරසංකලනයෙන් දුෂිත වන්නට පෙර ධර්මවිනය සම්භායනා කොට නැඹිම මා විසින් කට යුතු ය”යි සිතා සඵලපරිනිමාණයෙන් එක්විසිවනද - සඵලධාතු බෙදා අවසන් වූ දින - එහි සිටි භික්ෂූන්ට මෙපවත් දන්වා ධර්මවිනයසම්භායනාවෙහි භික්ෂූන් උත්සාහවත් කළහ. එහෙයින් කිහි සංගීතිපාලියෙහි: “හඳු මයං ආටුසො ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සම්භායාම, පුරෙ අධම්මො දිප්පති, ධම්මො පටිබාහියති. පුරෙ අවිනයො දිප්පති, විනයො පටිබාහියති” යි.

එකල්හි “තෙන හි භනෙන, ථෙරො භික්ඛු උච්චිනාතු - එසේ තම ස්වාමීනි, තෙරුන් වහන්සේ භික්ෂූන් තෝරණ සේක්වා” යි සංඝසම්මතය ලැබූ මහකසුප්තෙරණුවෝ එහි පැමිණ සිටි භික්ෂූන් රැස් කරවා¹ සංගීතිය සඳහා එක් නමක් අඩු පන්සියක් රහතුන් තෝරා ගත්හ. අනදතෙරුන් එකල රහත් නො වූ බැවින් තමන් විසින් ම උන්වහන්සේ තෝරා ගැනීම පක්ෂභජනයකැ යි නැගිය හැකි වෛදනාවෙන් මිදී සංඝයාගේ සම්මතයෙන් අනදතෙරුන් ද ආතුලත් කර ගැනීමට ඉඩ තබා එක් නමක් අඩු පන්සියය තෝරාගත් බව සැලකිය යුතු. ධර්මභාණ්ඩාගාරික වූ අනදතෙරුන් නැති ව ධර්මසංභායනා නො කට යුතු බැවින් උන්වහන්සේ ගැනීම අවශ්‍ය ය යි සම්ඝයා විසින් සම්මත විය. ඉක්බිති මහකසුප්තෙරතු අනදතෙරුන්ට² රහත් වීමට යුතුයුලු විය යුතු ය යි අවවාද දී කල් නො යවා වස්කාලයෙහි ම සංගීතිය පැවැත්විය යුතු ය යි ද, ඊට මගධයෙහි රජගහනුවර³ සුදුසු ය යි ද නියම කරගත්හ. එහිදීම සංගීතියට තෝරාගත් පන්සියය හැර සෙසු භික්ෂූන් රජගහනුවර වස් නො විසිය යුතු ය යි කම්මාකාරයකින් සම්මත කොට ගත් ස්ථවිරභික්ෂූහු සංගීතිය සඳහා රජගහනුවරට පැමිණියහ. “අථ බො ථෙරා භික්ඛු රාජගහං අගමංසු ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සම්භායිතුං”යි එහෙයින් කිහ.

2. ධර්මවිනයසම්භායනා

රජගහනුවරට පැමිණි ඒ පන්සියක් දෙනා වහන්සේ ඇසල මස අව පැලවියද වස් එලඹ ප්‍රථමමාසයෙහි විහාරාම පිළිසකර කරවා⁴ නිකිණි මස අවදියවක්ද (තථාගතපරිනිමාණයෙන් සිටුවන මස දෙවනද)⁵ රජගහ- නුවර වෛහාරපථිතප්‍රාන්තයෙහි සජ්ජපර්ණි⁶ගුහාචාරයෙහි අජාසත් මහරජු විසින් කරවන ලද මණ්ඩපයට රැස් ව අනදතෙරුන්ට අසුනක්

1. මහකසුප්තෙරුන්ගේ නියමයෙන් පූර්ණ නම් තෙරහු ගෙඩිය ගසා භික්ෂූන් රැස් කරවූහ. මහකසුප්තෙරුන් ‘මෙහි නො පැමිණියෙක් ඇද්ද’යි ඇසුකල ගවමුනිතෙරුන් නැතැයි ද ඒ තෙරහු ශිරීෂ්වාක්ෂාරාමයෙහි වෛසති යි ද පුණීතෙරහු කීහ. ගවමුනිතෙරුන් කැඳවා ගෙන ඊමට පුණීතෙරහු ගියහ. එකල ගවමුනිතෙරහු මරණාසන්න ව සිටියහ. සංගීතියට යා නො හැකි බැවින් සම්ඝයාට දෙවසි පාත්‍රය හා තුන්සිවුරු දී තෙරහු පිරිනිවියහ. පුණීතෙරහු කසුප්තෙරුන්ට එපවත් දුන්වූහ. විබැව විනය - Rockhill's Life of the Buddha, pp. 149-150.

2. පලමුවර තෝරා නො ගත් හෙයින් “ශාසනාන්වහන්සේ වැඩසිටිය දී ධර්මවිනයට පිළිබද සියලු රැස්විමිච්චලට පැමිණියෙමි. ශාසනාදභාවයෙන් පසු පවත්වනු ලබන ධර්මසභාවෙන් මා බැහැර කළහ” යි ශොකී වූ අනදතෙරහු කසුප්මඝතෙරුන් විසින් රහත් වීමට උත්සාහවත් වනු මැනවැ යි අවවාද දීමෙන් සනසන ලදහ. Beal's Record of Western World, Vol. 11. p. 163. Cf. Rockhill's Life... pp. 154-155.

3. සම්භර තෙරහු බුදුන් බුදුධත්වයට පැමිණි බොධිමූලයෙහි සංගීතිය පැවැත්විය යුතු ය”යි කීහ, අජාසත් රජුගේ අරක්ෂාව ලැබෙන නිසා රජගහ නුවර සුදුසු ය යි කසුප්තෙරහු කීහ. Rockhill's Life of the Buddha, p. 150.

4. මේ ලැඟුම් ගෙවල් පිළියෙල කිරීම ය යි ධර්මගුප්තයෝ කියති. Buddhist Council at Rajagaha - by Otto Franke, J P T S. 1908, p. 35, Note 1.

5. පඤ්චමියං පඤ්චසස් - පක්ෂයෙහි පස්වනද, සුමඛිගලවිලාසිනී, පිටුව 8; සාරස්ඵපනී, පිටුව 50.

6. “නාඝ්‍රොධගුහාව” යයි කියති. විබැව විනය. Rockhill's Life... p. 156..

කඩා පුද්ගල පරිදි වැඩ හුන්හ. “ආච්චෝ ආයුධෝ ආනන්දෝ අරහා සමානෝ සනතිපාතං අගමාසි” යි දැක්වූ සේ අනදතෙරණුවෝ ද එදින අලුසම රතන් වි රැස් වීමට පැමිණි* තෙරුන් වැද සිය අස්තෙහි හුන්හ.

ඉක්බිති මහකපුප් මහතෙරහු “සුණාකු මෙ ආට්ඨසො, සඛෙසා. යදි සංඝස්ස ජනනකලලං, අහං උපාලිං චිතයං පුච්චෙය්‍යං” යන ආදීන් සමිසයාට දන්වා පලමු ව විනයසමිගායනාව ආරම්භ කරමින් උපාලි තෙරුන්ගෙන් විනය විචාර්‍ය. “ආච්චන්ති, උපාලි, ප්‍රථම ජාරාජ්ඣය කොතැන්හි දී ජනවන ලද ද?” (උපාලි) “සමාමිති, චෙසාලියෙහි දී ය. “කවරකු අරහයා ද?” “සුද්දහන නම් කලන්දපුත්‍රයා අරහයා ය”. “කවර වසනුවෙක්හි ද?” “මෙට්‍රිත සෙවනවසනුවෙහි ය” - මෙසේ කපුප්තෙරණුවෝ ප්‍රථමජාරාජ්ඣසිකනිකාපදය පිළිබඳ නිදන, පුද්ගල, වසනු, ප්‍රඥපති, අනුප්‍රඥපති, ආපතති, අනාපතති විචාර්‍ය. උපාලිතෙරණුවෝ විචාර්‍ය සියල්ල ම විසඳුන. මේ ක්‍රමයෙන් උභතො-විභවකය (තිසුභතිසුභතිප්‍රාතිමොක්‍ෂශික්‍ෂාපද සියල්ල) ප්‍රවෘත්තිසංස්කරණයෙන් විනයය සංගීත වී ය.

අනතුරුව ධර්මසමිගායනාව ආරම්භ කළ මහකපුප්තෙරණුවෝ සමිස-සමමතය පරිදි අනදතෙරණුවන්ගෙන් “ආච්චන්ති, ආනන්දය, බ්‍රහ්මජාල පුත්‍රය කොතැන්හි දී දේශනා කරණ ලද ද?” යි විචාර්‍ය. “සමාමිති, රජගහ නුවරටත් නාලන්දාවටත් අතර අමබලට්ඨිකාඋයන්හි රාජාගාරයෙහි දී ය”. “කවරකුනට, දේශනා කරණ ලද ද?” “සුප්පිය නම් පිරිවැජ්ජාටත් බ්‍රහ්මදන්ත නම් මාණවකයාටත් ය”. මෙසේ කපුප්තෙරණුවෝ සියලු පුත්‍රයන් පිළිබඳ නිදනපුද්ගලාදිය විචාර්‍ය. අනදතෙරණුවෝ විචාර්‍ය සියල්ල විසඳුන. මේ ක්‍රමයෙන් සක්ඛනිකාය ප්‍රවෘත්තිසංස්කරණයෙන් ධර්මය සංගීත වී ය. මේ සංගීතිපාලියෙහි ධර්මවිනයසමිගායනා සංක්‍ෂේපයෙන් සඳහන් වන සෑවි ය².

3. බ්‍රහ්මද්‍රව්‍යද්‍රව්‍යකායසදකථා

ධර්මවිනයසංගීතියෙන් පසු අනදතෙරණුවෝ සභිරිහිසුන් අමතා “සමාමිති, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පරිනිවෘණකාලයෙහි “ආකඛිමානෝ ආනන්ද, සඛෙසා මමච්චයෙන බ්‍රහ්මද්‍රව්‍යද්‍රව්‍යකායී සිකනාපදානි සමුත්තනතු-

1. අනදතෙරුන්ගේ ශිෂ්‍යයකු වූ බුජ්ජසොතිත තෙරුන් සමිසාඥාවෙන් සංගීතිය සඳහා අනදතෙරුන් කැඳවීමට ගිය බව පෙරගාථාඅට්ඨකථාවෙහි සඳහන් වේ. 351 පිටුව. අනද-තෙරුන් රහත්බව හඟවමින් පොළොව කිමිද පැමිණීමට සමහරු කියති. සමහරු තෙරුන් අහසින් ආ බව කියති. සමනතපාසාදිකා, 7. පිටුව.

* ආපොසපිණ්ණමාපනක්ඛලයෙන් පොළොව කිමිද යා හැකි වේ. වායොකපිණ්ණමා-පනක්ඛයෙන් අහසින් යා හැකි වේ.

“අනදතෙරහු සංගීතිසාලාව වෙත පැමිණ දොරට තව්‍රිපු සොට ආ බව ඇඟවුන. මහ-කපුප්තෙරහු දොර වෙත පැමිණ රහත් වූයේ නම් දොර නො ඇර ඇතුල් වනු මැනවැයි අනදතෙරුන්ට කීහ. අනදතෙරහු සාද්ධිබලයෙන් යතුරු සිදුරෙන් ඇතුල් වූහ.” චිනවායී. Beal's Buddhist Records of the Western World, Vol 11. p. 163.

2. විචාරිච්චිතයයෙහි සඳහන් පරිදි මහකපුප්තෙරහු “අනාගතකාලයෙහි හිසුන්ගේ ධාරණශක්තිය දුර්වල වන හෙයින් මාතෘකාගාථා නැති ව සුත්තනත, චිතය, අහිධම්ම ඉතෙණ්ම අපහසු වෙනවා ඇත. ඔවුන්ට පහසු වන පරිදි පෙරවරුවේ පලමු සොට ගාථා (උද්දන) සමිගායනා සොට පස්වරු ධර්ම සමිගායනා කාරමු සි තෙරුන්ට දුන්වූහ. එසේ ගීච්ඣ ගණ පස්වරු සමිගායනාව ආරම්භ කිරීමත් පලමු සොට අනදතෙරුන් වූර සොට ගණ ධර්මකුසුත්‍රය පටන් දෙශනා පිළිවෙලින් ප්‍රවෘත්තිසංස්කරණයෙන් සුත්‍රපිටකය ද, උපාලිතෙරුන් වූර සොට ගණ පස්වරු අනුජානනය පටන් චිතයය ද සමිගායනා සොට අවසන් වූ පසු මහාකාශ්‍යපසච්චරියන් වහන්සේ තමන් විසින් ම සමිගායනා (සතිපට්ඨන) ආදී මාතෘකා (අහිධර්ම) සමිගායනා කළහ. R. Life of the Buddha, p p, 156-159. Cf. Indian Philosophy by S. Radhakrishnan, Vol. 1. p. 343.

ආනන්දය, ඉදින් සමස තෙමේ කැමැති නම් බුදුනුබුදුක (කුඩා - අනුකුඩා) සිකිකාපද බැහැර කෙරේවා”¹ සි වදාලබව දන්වූහ. (අනද තෙරහු මේ සිකිකාපදයෝ කවරහු දැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් නො විචාලහ.)

තෙරවරු සමහරෙක් පාරාජික හැර සෙසු සිකිකාපද බුදුනුබුදුක ය සි කීහ. මෙසේ පාරාජික - සමසාදිසෙස - අනියත - නිසංගතිය - පාවිතනිය - පාවිදෙසනිය යන පාතිමොක්ඛයට අයත් සිකිකාපද අතුරෙන් මුල මුල සිකිකාපද හැර අග අග සිකිකාපද ක්‍රමයෙන් බුදුනුබුදුක ය සි ඒ ඒ තෙරවරු කීහ. (ඒ සිකිකාපදයන් ඉක්මවීමෙන් වන වරදේ පමණ වසයෙන් මුත් හල යුතු වසයෙන් නො වේ.) කිසිවෙකුටත් අසුවල් ශික්‍ෂා-පදය කුඩා ය, අසුවල් ශික්‍ෂාපදය ඉතා කුඩා ය සි (හලයුතු වසයෙන්) නිශ්චය කල හැකි නො වීය.

මහකසුප්මතෙරුන් විසින් “සමෙසා අපඤ්ඤනාං න පඤ්ඤපෙති. පඤ්ඤනාං න සමුච්ඡිදන්ති. යථා පඤ්ඤනො සිකිකාපදෙ සමාදිය වතනති - සමසතෙමෙ නො පැණවුටක් නො පණවයි. පැණවුටක් නො සිදිසි. පැණවුටාක් ශික්‍ෂාපදයෙහි සමාදන් ව පවති” සි කමිවාක්‍යයෙන් ශික්‍ෂාපද සමුහනනයක් නො කට යුතු බව සමමත කරණ ලදී².

4. අනදතෙරුන්ට දෙස් පැවරීම

ඉක්බිති ස්ඵටිර භික්‍ෂුහු අනදතෙරුන්ට කරුණු පසකින් දෙස් (දුක්කට) පැවරූහ:

1. “ආනන්දය, ඔබ බුදුනුබුදුකසිකිකාපදයෝ කවරහු දැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් නො විචාලහ ය. (එහෙයින් සියලු ශික්‍ෂාපද මුල සිට විමසන්නට වී ය.) මෙය නොපගේ දෝසයකි. එය දෙසවු (ප්‍රතිඥ කරවු)” සි කීහ. අනදතෙරහු “මම බුද්ධපරිනිෂ්ඨාණයෙහි දුෂිත වූයෙමි නො සිතියෙන් එය නො විචාලෙමි. එහි දෙසක් නො දකිමි. එහෙත් ආයුෂමතුන්ගේ කීම අනු ව (කීමට ගරු කරමින්) එය දෙසමි” සි කීහ.

2. “ආනන්දය, තෙපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වැසිසඵව පාගාගෙණ මසන ලදී. මේ නොපගේ දෝසයෙකි. එය දෙසවු” සි කීහ. අනදතෙරහු මම අගෞරවයකින් එය නො පැගුවෙමි. (ඒ සිටුර මසද්දී සභාය විමට කිසිවකු නුටු බැවින් එසේ කෙලෙමි.) එහි දෙසක් නො දකිමි. එහෙත් ආයුෂමතුන්ගේ කීම අනු ව එය දෙසමි” සි කීහ.

3. “ආනන්දය, තෙපි මාගමුන් ලවා පලමු කොට බුද්ධගරීරය වැද-වුහු ය. ඔවුන් ඇඹු කඳුලෙන් බුද්ධබද කිලීටු වීය. මේ නොපගේ දෝසයකි. එය දෙසවු” සි තෙරහු කීහ. අනද තෙරහු “මා එසේ කෙලේ ඔවුන්ට කල් ගත වී අවේලා වන හෙයින්. (පරිනිෂ්ඨාණයෙහි රැස් වූ මලලජනකාය විසාල වූ බැවින් ඔවුන් සමුහවශයෙන් යොදා සහිත්ට පලමු කොට බුද්ධගරීරය දක්වන ලදී.) එහි දෙසක් නො දකිමි. එහෙත්... එය ද දෙසමි” සි කීහ.

1. මෙය පාතිමොක්ඛය උදෙසීමේ දී බුදුනුබුදුක සිකිකාපද දෙසීමෙන් වැඩෙක් නැතැයි ස්වමමහණන් කියූ කරුණෙහි පණවන ලද පණිහ දැක්වෙන ශික්‍ෂාපදය හා සමබකිය සි සිතිය හැකි ය. “යො පන භික්‍ෂු පාතිමොක්ඛ උද්දිසමානො ඵලං වදෙය්‍ය ‘කිං පනිමෙහි බුදුනුබුදුකෙහි සිකිකාපදෙහි උද්දිසෙහි? යාවදෙව කුකකුච්චාය විහෙසාය විලොබාය සාචනානන්ති සිකිකාපදෙවිලොනො පාවිතේ යනති” පාවිතනියපාලි - විලොබාසිකිකාපද.

2 මෙය “යාව ජීව්‍යඛු සිකිකාපද සිකිකා අපඤ්ඤනාං න පඤ්ඤපෙසානති, පඤ්ඤනාං න සමුච්ඡිදිසානති, යථා පඤ්ඤනො සිකිකාපදෙසු සමාදිය සිකිකාසානති, වුද්ධියෙව භික්‍ෂුනා පාවිතානො නො පරිහානි” සි පරිනිෂ්ඨාණසුත්තයෙහි වදාල අනුසංඝාය හා සම්බන්ධ වේ.

4. “ආනන්දය, තෙපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවීමේ ලකුණු (වාපාලවේනියාදියෙහි දී පිරිනිවන් පාතා බව) අභවද්දී “සුවාමිනි, බොහෝ ජනයාට භීත පිණිස කල්පයක් ජීවත් වන සේක්වා” යි නො ඉල්ලුනු ය. මේ නොපගේ දෙසකි. එය දෙසට්” යි තෙරහු කීහ. අනදතෙරණුවෝ “එවේලෙහි මාගේ සිත මරුට වසඟ වී තුබුනු බැවින් එසේ නො ඉල්විමි. එබැවින් එහි දෙසක් නො දකිමි. එහෙත් ... එය දෙසම” යි කීහ.

5. “ආනන්දය, තෙපි තථාගතශාසනයෙහි පැවිද්දට සහිත් උත්සාහවත් කලහු ය. එය දෙසකි. එය දෙසට්” යි තෙරහු කීහ. අනදතෙරහු තථාගතයන් වහන්සේගේ කිරිමව වූ මහාපජාපනීගොතමය කෙරෙහි සැලකීමෙන් එසේ කෙලෙමි. එහි දෙසක් මම නො දකිමි. එහෙත් ... එය දෙසම” යි කීහ.

5. ජන්තතෙරුන්ට බ්‍රහ්මදණ්ඩය පැණවීම

ඉක්බිති අනදතෙරහු “ආනන්දය මාගේ ඇවෑමෙන් ජන්ත භික්ෂුහුට බ්‍රහ්මදණ්ඩය පැණවිය යුතු ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පරිනිවෘත්තකාලයෙහි දී වදාලසේකැ” යි තෙරුන්ට දන්වූහ. බ්‍රහ්මදණ්ඩය නම් ජන්තතෙරුන් සමග කිසිවෙකු කථා නො කිරීමයි. අවවාද අනුශාසනා නො කිරීමයි කීහ. තෙරහු ජන්තතෙරුන්ට බ්‍රහ්මදණ්ඩය පැණවීමට අනදතෙරුන්ට ම පැවරූහ. එකල කොසඹැනුවර කොසිතාරාමයෙහි වීසු ජන්තතෙරුන් වෙත ගිය අනදතෙරහු ජන්තතෙරුන්ට “ඇවැත්නි, තොපට සහිසයා විසින් බ්‍රහ්මදණ්ඩය පණවන ලද” යි කීහ. බ්‍රහ්මදණ්ඩ නම කුමක් දැයි විචාල ජන්තතෙරුන්ට “ඔබ සමග කිසිවෙක් කථා නො කෙරෙයි. ඔබට අවවාද නො දෙයි. මේ බ්‍රහ්මදණ්ඩය” යි අනදතෙරහු කීහ. ජන්තතෙරහු ඒ උසස් ම (බ්‍රහ්ම) වූ දඬුවම අසා මුසපත් වී නැවත සිහි ලැබ එසින් කලකිරී කමටහන් වඩා රහත් වූහ. (මෙහි ධර්මිත්‍යසහිතයනාව හැර සෙසු කරුණු මහාපරිනිවෘත්තය හා සම්බන්ධ වෙයි.)

6. පුරාණතෙරුන්ගේ කථාව

ප්‍රථමසංගීතිපාලියට අගත් විශේෂ කරුණක් නම් පුරාණ තෙරුන්ගේ කථාවයි. ඒ කාලයෙහි පුරාණතෙරණුවෝ දක්ෂිණාගිරියෙහි පිරිවර පන්-සියක් භික්ෂුන් සමග වාරිකා කලහ. සථවිරභික්ෂුන් විසින් ධර්මිත්‍ය සමානා-යනා කල පසු රජගහනුවර වෙළුමාරාමයට වැඩියහ. සථවිරභික්ෂුහු

“අනදතෙරුන්ට දෙස් පාවරාවෝ මහකසුප් තෙරහු ය. දෙස් පාවරාසේ අනදතෙරුන් රහත් වීමට පෙර ය. (1) සහිත් සාසනයට ඇතුල් කිරීම, (2) කල්පයක් ජීවත්වීමට භාග්‍යවතුන්වහන්සේගෙන් නො ඉල්වීම, (3) භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ රත්වත්සිවුර දවසක් ම පාගාගෙණ සිටීම, (4) භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පැත් ඉල්ලුවීමට නො දීම- පිරිසිදු පැත් නැත්නම් අහසට පාත්‍රය අල්ලා දෙවියන්ගෙන් පැත් ලබා නො ගැණීම, (5) භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පක්ෂයකට වරක් පාමොක් දෙසීමට හියම කොට බුදුහුබුදුක සිකුටාපද කාමැති නම් සඛිසතෙමේ නො දෙසන්නේ ය යි වදාල වීම ඒ සිකුටාපදයේ කවරහු දැයි නො විචාරීම, (6) භීතගති ඇති සහිත්පුරුෂයන්ට තථාගතශරීරයෙහි පිලිසන් කොටස් දැක්වීම, (7) දුෂ්ඨ වූ මාලමුත්තට රත්වත් බුදුබදු පෙන්වා ඔවුන්ගේ කඳුලෙන් කිලිටි කරවීම යන දෙස් සහක් පවරණ ලදී. අනදතෙරණුවෝ එකක් පාසා කරුණු කියා නිදෙස් වූහ. මෙහි 4, 6 දෙසයෝ දුලලවග්ගයෙහි සඳහන් නො වෙති. 6, 7 වන දෙසයන්ගෙන් නිදෙස්වීමට පිළිවෙලින් - ප්‍රකාශයෙන් රාගී වූ සහිත් බුදුන් දැක එසේ රාගීන් නො වෙති යි ද, දුෂ්ඨසහිත් බුදුන් දැක උන්වහන්සේ මෙන් පිරිසිදු වෙති යි ද අදහස් කල බව කීහ. මෙහි දී ශාසනාචාර්යයෙහි සිහිකොට වැඩියක් ම දුක්පත් වූ අනදතෙරහු කසුප්තෙරුන් හා අනුරාද්තෙරුන් දුන් අවවාදයෙන් ආකෘති රහත්වීමට උත්සුක වූහ.” විබැව් විනය. Rockhill's Life of the Buddha, pp. 152-154.

උන්වහන්සේට “ඇවත, පුරාණයෙහි, අප විසින් ධර්මවිනය සංගීත ය. එය අනුගමනය කරවු” යි කීහ. “සුසංගීතාධුසො ජෙරෙහි ධර්මො ච විනයො ච” යන ආදීන් “ඇවැත්නි, තෙරුන් විසින් ධර්මවිනය මනා කොට සඛිතායනා කරණ ලද” යි සංගීතිය පසසා, “තව ද (අපිව), මා විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හමුවෙහි යම් සේ අසන ලද ද, පිළිගන්නා ලද ද, එසේ ම මම එය ධරන්තෙම” යි පුරාණතෙරහු කීහ¹. මෙතෙකින් ප්‍රථමසංගීතිකථාවට ඇතුළත් කරුණු අවසන් වේ.

සංගීති පිළිබඳ මතභෙද

ප්‍රථමසංගීතිය පන්සියක් රහතුන් විසින් කප්පියාකප්පියවිනය-සිකඛාපද පැණවීම සමබකියෙන් මහලු සුහදාදී වචන හා බුද්ධානුඤ්ඤා-සිකඛාපද විනිවර්ජය ද නිදන කොට ගෙන පවත්වන ලද හෙයින් “සඤ්චසතිකා විනයසංගීති” නම් වේ. ත්‍රිපිටකපාලිය ග්‍රන්ථාරුඝ කීර්මේ දී විනයධර ආචාර්යවරයන් විසින් එය විනයග්‍රන්ථයක් වූ වුලලවග්‍යපාලියෙහි බකිකයක් වසයෙන් ඇතුළත් කරණ ලදී. එය (ද්විතීයසංගීතිකථාවත් සමග) ‘සංගීතිපාලි’ නමින් ද දන්නා ලදී.

සමුදාපරිනිජාණයෙන් පසු ධර්මවිනය විරසථාසී වනු සඳහා සමුඛව ශ්‍රාවක වූ ධර්මවිනයධර අනුබුද්ධ මහාකාශ්‍යප, ධර්මභාණ්ඩාගාරික ආනන්ද, අග්‍රවිනයධර උපාලී ආදී සිවුපිළිසිඹියා පත් මහරහතුන් විසින් පවත්වන ලද මේ ප්‍රථමධර්මසඛිතායනාව සෙසු සියලු සඛිතායනාවන්ට භූමි වූ බවත්, සියලු බෞද්ධනිකාසිකයන් විසින් පිළිගන්නා ලද බවත්, ත්‍රිපිටකධර්ම විනිශ්චය පිළිබඳ සතර මහාඅපදෙශ(ප්‍රමාණ)යන් අතුරෙහි “ආචාර්යවරයන්” වශයෙන් ගන්නා ලද බවත් අභිකථාගතවිස්තරයන්ගෙන් පැහැදිලි වේ.

පුරාණයෙහි පවත් ත්‍රිපිටකසංගීති හා එහි ග්‍රන්ථවිනය දෙශ කාල නිදන පුද්ගලාදිය පිළිබඳ මතභෙද ඒ ඒ ආචාර්ය පරමපරාවන්හි පැවැති බවත්, ඒ ධර්මවිනයවරොධි නො වූ ආචාර්යවරයන් හා ශ්‍රාවක වශයෙන් පැවැති විකල්පයන් බව දක්වමින් අභිකථාවාදීයන් විසින් සුදුසු පරිදි විනිශ්චය කරණ ලද බවත් අභිකථාවන්හි දැක්වෙයි. අභ්‍යුත්ප්‍රථි වූ සමීඤ්ඤාභේදනවිනය වූ ධර්මයක් ලොව පහල වූ කල ලෞකිකජනයා අතර ඒ පිළිබඳ මතභෙද ඇති වීම පුද්ගලයන් නො වේ. බුද්ධකාලයෙහි ද ධර්මවිනය සමබකියෙන් නොයෙක් මතයෝ ඇති වූහ. ඒ මත නිරාකරණය කරණ ලද්දේ ධර්ම පිළිබඳ න්‍යායක්‍රම දත් ධර්මාකිසඤ්ඤා ඇති ශාරීපුත්‍රාදී මහරහතුන් විසින් ය. පාලිඅභිකථාවන්හි දැක්වෙන්නේ ආචාර්යපරමපරාවෙන් පැවැති ඒ බුද්ධශ්‍රාවකයන්ගේ ම බුද්ධවචනානුගත වාචනාමාභීය යි. ශතවර්ෂ ගණනකින් පසු ග්‍රන්ථාරුඝ වූ ධර්මවිනය පිළිබඳ කවර විවේචනයක දී වූවත් පුළුචාර්යයන් විසින් අනුගමනය කරණ ලද ආඥාවචනය හා නදභිකථා ද ප්‍රමාණ වශයෙන් ගත යුතු ය. ඒ ප්‍රමාණයන් නො දැන හෝ නො ගෙන තර්කයන් හෝ ‘මෙය මෙසේ වන්නට ඇත’ යන ‘ඉති - කිරා’වෙන් හෝ ධර්මවිනය විනිශ්චය කිරීමෙන් නැගෙන වාදයෝ අනෙකුකව්වාද වනු මිස සහෙකුක වාදයෝ නො වෙති.

1. ධර්මවිනයසංගීති අවසානයෙහි එන මේ කථාව මෙතැන අනතිමට දැක්වූයේ සංගීති කථාවෙහි සඳහන් මහාපරිනිජාණසූත්‍රය හා සමබකි වන කරුණු මෙයින් වෙන් කොට පිළිවෙලින් දැක්වීම සඳහා ය.

ප්‍රථම සංගීතිය හා එයින් සංගීත වූ ත්‍රිපිටකය ගැන මෑත කාලයෙහි පෙර - අපර දෙදිග නොයෙක් පඬුවන් විසින් නගා තිබෙන විවාදයේ බොහෝ වෙති. ඒ සියල්ල එක් කොට ගත් කල-

(1) “ප්‍රථමසංගීතිකථාව ඡිත්‍යාප්‍රබන්ධයකි.

(2) “එහි ධර්මිතයයෙහි කොටසක් ඡිස සම්පූර්ණත්‍රිපිටකය සංගීත නො වී ය.

(3) “අභිධර්මය ගැන කිසිවක් එහි සඳහන් නැත. එහෙයින් අභිධර්මය බුද්ධභාසිතයක් නො වේ. එය පසු කාලයක සංග්‍රහකරණ ලද්දකි” යි -

මෙසේ ප්‍රධාන වශයෙන් කොටස් තුනකට බෙදිය හැකි වේ. මෙතැන් පටන් මේ සියල්ලට හා එයට සම්බන්ධ අන්‍ය මතයන්ට ද යථා විධියෙන් පිළිතුරු ලැබෙනු ඇත.

ප්‍රථමසංගීතිකථාවෙහි ඉහත (xx - xxv පිටුවල) දැක්වූ කරුණු අතුරෙන් ධර්මසංඛ්‍යායනාව හා පුරාණ තෙරුන්ගේ කථාව ද හැර සෙසු කරුණු සියල්ල මහාපරිනිශ්චිණසුත්‍රයෙහි ඇතුළත් වේ. එහි “හද මයං ආට්‍රියො, ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සංඛ්‍යායාම” යි මහකසුප්තෙරුන් විසින් කරණ ලද සංගීතියෝජනාව හා ධර්මසංඛ්‍යායනාව මහාපරිනිශ්චිණ සුත්‍රයෙහි නො දැක්වීම කරුණු කොට ගෙන වුල්ලවග්ගපාලියෙහි දැක්වෙන ප්‍රථමසංගීතිකථාව ඓතිහාසික වූ සත්‍යසිද්ධියක් නො ව කලකට පසු අමුතුවෙන් ගොතා එකතු කරණ ලද ඡිත්‍යාප්‍රබන්ධයකි¹ ප්‍රකාශ කරමින් ආචාර්ය ඩ්‍ර. ඔල්ඩන්බර්ග් (Dr. Oldenberg) මහතා තමා විසින් සකස් කොට ඉංග්‍රීෂ් අකුරින් මුද්‍රිත මහාචර්‍යා සංඥාපනයෙහි මෙසේ කියයි:

“මේ සංගීතිය පිළිබඳ ලෙසමාත්‍ර වූ ද සටහනක් එහි (මහාපරිනිශ්චිණසුත්‍රයෙහි) නැත. මේ නිශ්චයයට මහාපරිනිශ්චිණසුත්‍රකථා ප්‍රථමසංගීතිය ගැන කිසිවක් නොදන් බව පෙන්වීමට වැදගත් වූ ප්‍රබල සාධකයක් වේ.”²

මහාපරිනිශ්චිණසුත්‍රකථා සංගීතිය ගැන කිසිවක් නො දන් බැවින් එය එහි ඇතුළත් නො කෙළේ ය යි ද එහෙයින් වුල්ලවග්ගපාලියෙහි දැක්වෙන සංගීතිකථාව අසත්‍ය වූ ප්‍රබන්ධයකි ද මෙයින් අහවයි.

පරිනිශ්චිණසුත්‍රයෙහි කථාය යි කිය යුත්තෙක් නැත. එහි ධර්මය බුදුරජානන් වහන්සේ වදාලන සුත්‍රය ආනන්දසථිවරයන් වහන්සේ විසින් සංගීත ය.

“විනයසංගීති” නම් වූ මේ සංගීතිය පිළිබඳ කථාව සුත්‍රපිටකයට අයත් මහාපරිනිශ්චිණසුත්‍රයට නො ව විනයපිටකයට ඇතුළත් කිරීම යුක්තිය වේ. එහෙයින් එය වුල්ලවග්ගපාලියෙහි අග අතිරෙකබන්ධකයක් වශයෙන් යොදන ලදී. පශ්චාත්සිද්ධියක් වූ ධර්මිතයසංඛ්‍යායනාව

1. Vi nayapitaka, vol 1. p. xxvii.

2. There is not a slightest trace of any such allusion to this council. This silence is as valuable as the most direct testimony: it shows that the author of the Mahaparinibbana Sutta did not know anything of the first Council” Vinayapitaka, Vol. 1. p. xxviii

ඔල්ඩන්බර්ග් මහතා අනුගමනය කරමින් ඔටෝ ෆ්‍රාන්ක (Prof. Otto Franke) මහතා මෙසේ කියයි. “It is to Oldenberg’s credit that... he declared the first Council to be fictitious” එහි ගෞරවය ඔල්ඩන්බර්ග් මහතාටයි. හෙතෙමේ ප්‍රථමසංගීතිය ඡිත්‍යාප්‍රබන්ධයකි ප්‍රකාශ කෙළේ ය. J P T S. 1908, p. 69.

සුඵඤ්ඤානං වූ මහාපරිනිච්ඡානසුත්‍රයට ඇතුළත් වීම ද නො යෙදෙන්නේ ය. සංගීතිකාරක වූ මහරතතුන් වහන්සේ ඉදිරි පිට සිදු වූ මහාපරිනිච්ඡාන සුත්‍රාශත සිද්ධිත් ඵලෙසින් ම සංගීතිකථාවෙහි සංගීතිහෙතු වසයෙන් ඇතුළත් වීම ද, සංගීතිය නො පිළිගන්නේ ය යි සමහරුන් කියන පුරාණ තෙරුන්ගේ කථාව ඇතුළත් වීම ද සංගීතිකථාව සත්‍ය වූ ඓතිහාසික සිද්ධියක් බවට සාධක වේ.

සංගීතිනිදනයෙහි පෙනෙන දුෂ්ටවචන කී මහලු සුභද්ද මහණ තථාගත පරිනිච්ඡානසුත්‍රයට පැය කීපයකට පෙර රහත්බවට පැමිණ තථාගතයන් වහන්සේගේ අනතිමශ්‍රාවකයා වූ පටිබ්බාජක සුභද්ද ය යි ඔල්බන්බර්ග් මහතා කියයි.¹ මේ සුභද්ද දෙනම වෙන් කොට අද්‍රනා ගැණීමට තරම් වූ විවේකයක් නැති ව ඒ මහතා විසින් නගන සංගීතිවාදය මතදෙමුමක් පමණෙකි. (ඔල්බන්බර්ග් මහතාගේ සංගීතිවිවේචන ගැණ පිළිතුරක් ශ්‍රී සුමංගල-සිංහලමහාවංශසංඥපතයෙහි ද සඳහන් වේ. පිටු xxv - xxvi.)

ඔල්බන්බර්ග් මහතා සාධක කොට ගත් වෙනත් සුරෝපිය පඬුවෝ සංගීති පිළිබඳ නොයෙක් අනුතමන පලකලක:

“චුල්ලවග්ගයෙහි එන ප්‍රථමසංගීතිනිදනය මහාපරිනිච්ඡානසුත්‍රයෙහි පමණක් නො ව දීපවංසයෙහි ද සඳහන් වී තැන. එයින් සුත්‍රයෙහි පෞරාණිකත්වය පිළිබඳ වාදය බිඳ වැටෙයි. දීපවංසය චුල්ලවග්ගයට වඩා පැරැණි වූවක් නො විය හැකි බැවිනි. මේ කීම චුල්ලවග්ගයෙහි සිද්ධාන්තයක් සේ දැක්වෙන සංගීතිකථාව අනුමාන වශයෙන් අළුත් ය යන නිගමනය කිසිසේත් දුෂීල නො කෙරෙයි.”² මේ ආචාර්ය් එම්. කාන් (Dr. H. Kern) මහතා කියන සැටියි.

1 “After the death of the Master so it is related in the Chullavagga - Subhadda, the last disciple converted by the Buddha shortly before his death, proclaimed views which threatened the dissolution of the community. “Do not grieve, do not lament,...” Vinayapitaka Vol. 1. p. xxvi.

මෙය ස්ථිර කිරීමට මෙන් ආචාර්ය් ඔටෝ ප්‍රාන්ක මහතා මෙසේ කියයි: “It is conceivable that in some more original form of traditional narrative, the two Subhaddas were one and the same...” - පැරැණි වූ ඇතැම් මූලිකවාක්‍යාන්ත අනු ව මේ සුභද්ද දෙදෙන එක ම කෙනෙකු වන්නට ඇතැයි සිතිය හැකි වේ.” J P T S. 1908, P. 26. * foot-notc.

පරිව්‍රාජක සුභද්ද 120 වයස් ඇත්තේ බුද්ධපරිනිච්ඡානසුත්‍රයට පෙර ඒ රාත්‍රියෙහි ම බුදුන්ගෙන් අවසර ගෙන පිරිනිවේදය ය. විබැව් විනය. Rockhill's Life... p 138.

ඒ අතින් සුභද්ද පිරිනිවි තැන පෞරාණිකයන් ද ගොඩ නගා තුබුණු බව (Beal's Records of the Western World, Vol. 11. pp. 35-36.) සඳහන් වේ.

“අජේවද්දති පබ්බජ්ජා, අජේව උපසම්පද,
අජේව පරිනිබ්බාණං සමමුඛා දිපදන්නමෙ.”

දීපදෙනමයන් වහන්සේ හමුවෙහි අද ම පැවද්ද ද අද ම උපසම්පද ව ද අද ම පිරිනිවීම ද විය යි සුභද්දසමුත්තරයන් වහන්සේ පැවසූහ. අපදනපාළි, 1238 වන ගාථා.

2. “Now the motive alleged in the C V. is not only absent from the Sutta, but likewise from the Dipavausa. Hence the argument for the great antiquity of the Sutta falls to the ground, for the Dipav. cannot be made older than the C V. But this remark in no wise invalidates the conclusion that the dogmatical story of the first Council, as told in CV. is comparatively young.” Manual of Indian Buddhism, p. 102 ff. .

මෙයින් කාන් මහතා ඔල්බන්බර්ග්ගේ මහය රකිමින් ප්‍රථමසංගීතිය ඓතිහාසික කථාවක් නම් එහි නිදනය දීපවංසයෙහි සඳහන් විය යුතු බව ප්‍රකාශ කෙරෙයි. සංගීතිනිදනය වූ සුභඥකථාව දීපවංසයෙහි නො දැක් වෙතත් එහි සතරවන පරිච්ඡේදයෙහි ප්‍රථමසංගීතියනාව පැවැති සැටි දැක්වෙන බැවින් දීපවංසකතීය එය වූලලවංශපාලියෙන් ගෙන සඳහන් කිරීමේදී එහි නිදනය නො දන්නේ යයි නො සිතිය යුතු.

“මහාපරිනිබ්බාණසුත්ත-වූලලවංශ” යන මාතෘකාවෙන් සංගීති පිළිබඳ සංඛම්බරවිවෙචනයක් කරණ ආචාර්ය ළමිස් ෆිනොට් (Prof. Louis Finot) මහතා මෙසේ කියයි:

“වූලලවංශයෙහි 1-10 වන බකිකයන් පටන් ගන්නා (“තෙන බො පන සමයෙන යන”) පිළිවෙල හැර 11වන බකිකය ‘අථ බො ආයසමා මහා කසසපො භික්ඛු ආමනෙහසි’ යන ආකසමික වචනයෙන් ආරම්භ කොට තිබේ. කවරතැනක, කවරකලෙක, කිනම් කරුණක් නිසා මේ කථාව පැවතුනා ද, ආමන්ත්‍රණය කරණ ලද භික්ඛු කවරහු ද සි කිසිවෙක් නො දනී.” “අථ බො” යි ආරම්භ කළ මේ කථාව සෙසු බකිකයන්ට මෙන් නිදනයක් නැති, සෙසු බකික හා සමබකියක් නැති අන්‍යකථාවකි.”¹

“මෙහි 11වන, 12වන බකිකයන්හි රැකී තිබෙන සංගීතිකථා කියවන්නෙකුට එය භීස කපාලු කඳක් වැනි බව ද, භීස වෙත තැනක සෙවිය යුතු බව ද යන විධිවිරෝධී වූ කරුණු දෙක වැටහෙනවා ආත.”²

“දීඝිකාලයක පටන් සංගීති විවෙචනය කළ පඬුවෝ කීප දෙනෙක් වෙති. ඒ කවරකු විසින් මහාපරිනිබ්බාණසුත්තයන් වූලලවංශයෙහි සංගීතිකකික දෙකත් මුළුමනින් ම එක කථාවක් සේ පැවැති බව නිගමනය කරණ ලද්දේ නො වේ. මේ කථා තුන ම එකට සම්බන්ධ වූ එක කථාවක් සේ මූලසමාසනිවාදීන්ගේ විනයයෙහි සංයුක්තවසනු නමින් සංග්‍රහ වී තිබේ.”³

“පරිනිබ්බාණසුත්ත තථාගතපරිනිබ්බාණසෙන් දීඝිකාලයකට පසු සකස් කරණ ලද බැවින් එහි ඇතුළත් කථා බුද්ධවචන ය යි නො කියතැකි බව පෙනේ. එය නියත වශයෙන් ම අතිරෙකපාලියකි.”⁴

“මෙරවාදීන්ගේ ත්‍රිපිටක සමග්‍රහයෙහි දී විශාල ඓතිහාසිකකාර්යයක අභ්‍යන්තරවශයෙන් පැවැති රාජගහ - වෙසාලි සංගීතිකථා වෙන් කොට එහි මුල් කොටස මහාපරිනිබ්බාණසුත්තයට පෙරලා අග කොටස (සංගීති කථා වශයෙන්) වූලලවංශයෙහි දසවන බකිකයට යා කරණ ලද බව සිතීමට ඉහත දැක්වූ සාධක කීපයෙන් අපට පුළුවන් කම ලැබේ.”⁵

1. Mahaparinibbana-Sutta and Chullavagga, Indian Historical Quarterly, Vol. viii. 1932, p. 241 ff.
2. “Here are two anomalies bound to strike the reader, and we must acknowledge that as they now stand preserved in chaps. XI-XII, these ‘Acta Conciliorum’ appear as a beheaded trunk, the head of which has to be sought elsewhere.” Ibid p. 241.
3. Ibid. p. 242.
4. “Since it extended over a long time after the Death of the Thathagatha, the subject matter of the “Chronicle” could not be styled as the Word of the Buddha.” It was necessarily extra-canonical.” Ibid. p. 242.
5. “In short several data gathered above entitle us to suppose that the account of the councils of Rajagaha and Vesali once formed the latter part of a larger historical work, which, at the time of the compilation of the Tripitaka, was severed into two sections, the former being converted into the Mahaparinibbana-Sutta and the latter annexed as ‘Capitula extravagantia’ to the tenth Khandhaka of the Chullavagga.” Ibid. p. 246.

ආචාර්ය ඔබර්මිලර් (Dr. Obermiller) මහතා ද පිහොටි මහතාගේ මතය අනුමත කරමින් මෙසේ කියයි:

“බුද්ධපරිනිශාණකථාවන් ප්‍රථම - ද්විතීයසංගීතිකථා දෙකත් විනය සෂ්ටක (විබැව්විනය) ප්‍රථමකාණ්ඩයෙහි එකට දක්නා ලැබේ. එය පාලි පිටකයෙහි දෙකට කඩා දක්වා තිබෙන්නේ ඒ කොටස් දෙක ම උතුරු විනයයෙහි සම්පූර්ණයෙන් එක ම කථාවක් සේ පෙනේ”¹.

පෙරවාදිනිපිටකපාලිය හා ඉතිහාසය ද වෙනස් කොට අමුතු ධර්මසංග්‍රහ කරමින් කලකට පසු සකස් කරන ලද, එසේ ම තෘතීය සමායනාව ගැණ කිසි දු සටහනක් නැති මහායානවිනයවස්තු අනුව මේ මහතාගේ දෙවන මේ ප්‍රාග්ධනවස්තුව පිළිතුරු මෙහි xx, xxvi පිටුවලින් දැන හැකි වේ. මීට තවත් පිළිතුරක් වශයෙන් ආචාර්ය ජිල්හෙල්ම් ගයිගර් (Dr. Wilhelm Geiger) මහතාගේ අදහස මෙහි දක්වමු:

“මගේ අදහස නම් (දකුණු බෞද්ධයන් විසින්) සංගීතිකථා දෙක වෙන් වසයෙන් බෙදා දැක්වීම නිවැරදි බවයි. උතුරු බෞද්ධයන් විසින් කාලාසොක-ධම්මාසොක රජවරු දෙදෙන එක් රජෙකැයි ගත්තා සේ සංගීතිකථා දෙක ද වැරදි ලෙස මිශ්‍ර කොට තිබේ”² (මේ කියන්නේ දෙවන තුන්වන සමායනා මිශ්‍ර කිරීම ගැණයි).

කෙසේ හෝ පිහොටි - ඔබර්මිලර් මහතාගේ මතයෙන් ඔල්ඩන්බර්ග් මතය බොහෝ සෙයින් අනාථ වෙයි.

මහාවග්ගසංඥපතයෙහි දැක්වෙන පරිදි ඔල්ඩන්බර්ග් මහතා ප්‍රථමසංගීති කථාව සමුපුණ්ණයෙන් ද, ද්විතීයසංගීතිකථාවෙන් භාගයක් (ධර්මසමායනාව) ද මිත්‍යාප්‍රබන්ධය යි ප්‍රතික්‍ෂේප කරමින් ද්විතීයසංගීතිකථාවෙන් භාගයක් වූ විනයවිරෝධිදශවස්තුකථාව ද තෘතීය සංගීතික ද පැරැණි බෞද්ධසමය පිළිබඳ සචිර වූ ඓතිහාසික සිද්ධිවශයෙන් පිළිගනියි³. සංගීතිකථා තුනෙන් එකහමාරක් බොරුකථා මෙන් ද එකහමාරක් සත්‍යකථා මෙන් ද පිළිගන්නා ඔල්ඩන්බර්ග් මහතාගේ මතයෙන් අධීයක් පිළිගනිමින් අධීයක් ප්‍රතික්‍ෂේප කරමින් සංගීති තුන ම ඓතිහාසික සිද්ධිවශයෙන් නො සැලකිය හැකි බව තීරණය කරන වින්සන්ට් ස්මිත් (Vincent Smith) මහතා මෙසේ කියයි:

“ප්‍රථමසංගීතිකථාව සමුපුණ්ණයෙන් මිත්‍යාවෘත්තාන්තයකැ යි කියන ආචාර්ය ඔල්ඩන්බර්ග් මහතා සමග එකඟ වීමෙහි පැකිලීමක් මට නැත⁴.

“රාජගහසංගීතිකථාව කුටප්‍රබන්ධයක් නම් ඊට සමාන වෛශාලිය-සංගීතිකථාව පලමු බෞද්ධසමයයට ඇතුළත් සචිරඓතිහාසික කරුණක් ය යි පිළිගත යුත්තේ කුමක් නිසා ද?”⁵

1. Cf. Indian Historical Quarterly, pp. 780-784 2. P T S. Mahavnsa Introd, p. lix.
3. Cf. Vinayapitaka Vol. 1. p p. xxiv-xxxiv.
4. "...I have no hesitation in agreeing with Professor. Oldenberg that the tale of the First Council is simply fiction" J R A S. Vol 33, 1901, p. 843.
5. "...If the story of the council of Rajagriha...is "pure invention," why should the similar story of the Council of Vaisali ... be regarded as a "fixed point" in the history of the earliar form of Buddhism?" Ibid. p. 847.

(“අපගේ නිගමනයෙහි) ප්‍රතිඵල අනුව යථෝක්ත වෛශාලී - පාටලීපුත්‍ර සංගීතිකථා (දෙක ද) පලමු බෞද්ධාගමයෙහි ස්ථිරචේතීතාසික කරුණු වශයෙන් සැලකිය හැකි නො වේ”.

ඉහත දැක්වූ යුරෝපීය පඬුවන්ගේ සංගීතිවේරොතිමතයන්ට පිළිතුරු වශයෙන් සංගීතිකථා පිළිගත් පඬුවන්ගේ අදහස් මෙහි දක්වනු ලැබේ.

පාලිත්‍රිපිටකග්‍රන්ථයන් ප්‍රකාශයට පැමිණවීම සමබකයෙන් මහාඅධි-කාරයන් කල ආචාර්ය ජීස් ඩේවිඩ්ස් (Prof. Rhys Davids) මහතා තමන් හා එක් ව ක්‍රියා කල කීර්තිමත් පණ්ඩිතයකු වූ ඕල්ඩන්බර්ග් මහතාගේ මතය එක්තරා මෘදුලිලාවකින් ප්‍රතික්‍ෂේප කරන්නේ මෙසේ ය:

“මහාපරිනිච්ඡේදනසංඝයා රජගහනුවර පැවැති ප්‍රථමසංගීතිය එහි සඳහන් නො කොට අන් හැර තිබෙන්නේ ඒ ගැණ තමන් නො දන් නිසා නො ව ඔවුන්ගේ කෘතියට අදාල නොවන සිද්ධියක් එහි සඳහන් කිරීම නො වුව මනා ය යි සිතීමෙන් විය යුතු. ඔහු විසින් විස්තර කෙළේ බුද්ධපරිනිච්ඡේදන මිස ත්‍රිපිටකඉතිහාසය හෝ ශාසනඉතිහාසය නො වේ.”²

සංගීති පිළිබඳ වැදගත් ලිපියක් ලියූ ආචාර්ය ඇල්. ද ල වලේ පුසං (Prof. L. De. La Vallee Poussin) මහතාගේ වාක්‍ය කීපයක අදහස මෙසේ ය:

“ප්‍රථමසංගීතිය ඇතැම් ගර්විතඡනයන් සිතන සේ (අභූතයක්) නො වී ය. එහි තෙරුන් විසින් පරමපරානුසාරයෙන් කියා තිබෙන පරිදි බමුණුසංඝග්‍රහයක් ඒ තත්වයෙන් ම නො පැවැත්තේ ය. මිනෙය් (Mineyeff) මහතා සඳහන් කරණ සේ අපගේ විස්තරයෙහි ඒ අදහස (බමුණුසංඝග්‍රහය) පිළිනැණීමට තරම් නො වූ කියුම් අප විසින් මිශ්‍ර නො කල යුතු ය. ... එකල ඉදිරිපත් වූ කාශ්‍යීසිද්ධියට අවශ්‍ය වූ පරිදි සංගීති කියව වශයෙන් පවත්වන ලදී.”³

“පෞරාණික (ශාසන)සම්ප්‍රදායානුගත ප්‍රමාණසාධකයක් වූ විනය-ශික්‍ෂාපදසාකච්ඡාව ඇතුළත් වීම ද, රාජගහයෙහි පැවැත්වූ ඒ රැස්වීමෙන් ඇති කල ආරම්භය මුල් ශතවර්ෂයන්හි සම්භාසනා සංවිධානයන්ට භූමි වූ

1. "Consequently the alledged Councils of Vaisali and Pataliputra cannot be regarded as 'fixed points' in the history of the earlier form of Buddhism." Ibid. p. 858.

2. "...It is just possible that the Author of the Book of the Great Decease omitted all mention of the first Council at Rajagaha, not because he did not know of it, but because he considered it unnecessary to mention an event which had no bearing on the subject of his work. He was describing the death of the Buddha, and not the history of the Canon or of the Order". Sacred Books of the East, Vol. xi. p. xiv ff.

3. "The First Council was not what a vain people thinks. The codification of the Scripture did not hold the position in it that has been stated by ecclesiastical tradition. But, as Minayeff remarks in our accounts we must not "confound the statements which do not deserve the same belief .. the assemblies were instituted quite naturally and were a necessary consequence of a given state of things". Indian Antiquary, Vol. xxvii. 1908, p. 15.

“එවකට පහ හිකඩවෙ ඉමං සිකඩාපදං උද්දසෙය්‍යාථ” - “මහණෙනි, මේ ශික්‍ෂාපදය මෙසේ උදෙසවු” යි භික්‍ෂුන් සඳහා පණවන ලද පාරාජිකාදි සිකඩාපද දෙසියවිස්සෙක (220), “එවකට පහ හිකඩවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සිකඩාපදං උද්දසිනතු” - “මහණෙනි, භික්‍ෂුණීහු මේ ශික්‍ෂාපදය මෙසේ උදෙසත්වා” යි භික්‍ෂුණීන් සඳහා පණවන ලද පාරාජිකාදි සිකඩාපද තුන්සියසතරෙකැ යි (304) යන මෙතෙක් සිකඩාපදයෝ පාතිමොක්ඛයට ඇතුළත් වෙති. ඒ පඤ්ඤාතතසිකඩාපද සමූහවසයෙන් බෙදූ පාරාජික, සඛ්‍යාදිසෙස, අනියත, නිසංගහිය, පාවිතනිය, පාටිදෙසනිය, සෙබියා යන කොටස් සයට අධිකරණශමථධර්මයන් ද එක් කොට පාමොක් දෙසන ක්‍රමය අනුව ප්‍රථම පාරාජිකය පටන් ඒ ඒ ශික්‍ෂාපද නිදන, ධුක්ඛල, වජ්ඣ, පඤ්ඤාතනි, අනුපපඤ්ඤාතනි, ආපනනි, අනාපනනි වසයෙන් සත් අයුරකින් මහසුප් මහතෙරණුවන් විසින් විවාරණ ලදී. ඒ සියල්ල උපාලි තෙරණුවන් විසින් විසඳන ලදී.

ඒ ශික්‍ෂාපදසමූහය භික්‍ෂුභික්‍ෂුණීවශයෙන් දෙවැදූරුම් හෙයින් ද, නිදනාදිවසයෙන් විභාග වූ හෙයින් ද “උභතොවිභවය” නමින් සංගීත වී ය. එක් එක් ශික්‍ෂාපදය “ආජා(ආගමික)වචනය, සිද්ධාන්තය” ආදී අඵයෙන් සුන්‍ය (සුක්ක) නම් වේ. ඒ නමින් උභතොවිභවය සුන්‍යවිභවය යිද කියනු ලැබේ.

මෙසේ මෙහි (ඉහත xv වන පිටුවේ) සඳහන් නිදහිතදෙශනා ආදියෙහි දැක්වෙන විනය-අභිවිනය දෙකින් විනය නම් වූ උභතොවිභවය පලමුවෙන් සඛ්‍යායනා කරණ ලද බව සිතිය යුතු. (ඒ පිටුවේ 9 වන පෙළ වචන කීපයක් අඩු වීමෙන් “උභතොවිභවය අභිවිනය ය” යි යෙදී තිබේ. එහි “උභතොවිභවය විනය” ය යි ද, “බකික හා පරිවාරය අභිවිනය” ය යි ද ගත යුතු.)

සංගීතිකථාවෙහි “එතෙතෙව උපාසෙහි උභතොවිභවෙහි ප්‍රච්ඡ” යි විනයසංගීතිපාලිය සංකෛප කිරීම නිසා උභතොවිභවය හැර විනයෙහි සෙසු කොටස් සංගීත නො වූයේ ය යි රක්‍ෂිතවෙමිවිමගීකයෝ විවාද කෙරෙහි.

“වුත්තමහි එකධමෙම යෙ ධමමා එකලකඛණා කෙවි-වුත්තා භවනති සබ්බෙ”¹ - “එකට සබ්බෙ වූ සමානලක්‍ෂණ ඇති යම් ධර්මයෝ වෙත් ද, ඔවුන්ගුරෙන් එක් ධර්මයක් කී කල්හි සියල්ලෝ ම කියන ලද්දේ වෙත්” යනු ඔවුන්ට දිය යුතු පිළිතුර ය යි සිතවු.

විනය සංගීත වූ කල විනයලක්‍ෂණයෙන් ඊට සබ්බෙ වූ අභිවිනය නම් වූ බකිකපරිවාරයන් ද සංගීත වීම න්‍යායානුගතසිද්ධියෙක් ම ය. නො එසේ නම් විනය සඛ්‍යායනාව සම්පූර්ණ නො වේ. වුව මනා පමණ කාලය ගෙණ සංගීතියෙහි යෙදුණු සමමුඛශ්‍රාවක වූ මහරහත්හු බුද්ධිභාෂිත වූ විනයධර්මයෙන් අඩක් නො හැර ලත් ම ය.

“ඉධ හිකඩවෙ, හිකඩු පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො විහරති ආචාර ගොචරසමපනෙහා” - “මහණෙනි, මෙහි භික්‍ෂු තෙමේ ප්‍රාතිමොක්‍ෂ-සංවරයෙන් යුක්ත ව වෙසෙ” යි වදාළ තැන ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරය නම් පන්සියක් රහතුන් විසින් පලමුවෙන් සඛ්‍යායනා කල උභතොවිභවය විනය යි. එය ආදිමුඛමවරියකසීලයට අයත් වේ.

1. තෙතනි - ලකාණකාර.

“ආචාර ගොවරසමපනෝනා විහරන්” - “ආචාරයෙන් හා ගොවරයෙන් (මනා සේ හැසිරීමෙන්) සම්පූර්ණ ව වෙසෙයි.” යනු වදාල තැන ආචාර ගොවරය නම් “අනුජානාමි හික්කාව...” යන ආදීන් අනුඤ්ඤා (මේ කට යුතු, මේ නො කටයුතුය සි අනුදුන වදාල) සික්කාපදයන්ට අයත් ආභිසමා- වාරිකසීලය සි. එහි ආකලපසමාවාරය පිළිබඳ ව වදාල - පැවිදි, මහලුපැවිදි, ආචරිය - උපජ්ඣාය - අනෙතවාසික - සද්ධිවිහාරික - ආගන්තුකාදී වූ වන්පිළිවෙත් හා හික්කුච්චිතයට අයත් පොහෝපවුරුණු කිරීම ද, සිවුපසය පිළිබඳ කපපියාඤාපිටිපිටි හා සමිසකමාදිය ද ඇතුළත් සමූහ හෝ පරිවේෂ්ඨ වසයෙන් බෙදුනු බැකිකවිනය ආභිසමාවාසිකසීලය නම් වේ.

මෙසේ ශාස්තෘශාසනයෙහි ප්‍රාණය වූ සීලය ආදිබ්‍රහ්මචරියක ආභිසමා- වාරිකවසයෙන් හා සිරිත්විරිත් විසින් ද දෙවැදුරුම් වේ. මේ දෙවැදුරුම් වූ සීලය අනු ව ප්‍රථමසංහිතිකාරක වූ මහරහතුන් විසින් ප්‍රාතිමොක්ෂශික්ෂාපදයන් ඇතුළත් විනය උපනොවිහමග නමින් ද, අනුඤ්ඤාපදයන් ඇතුළත් අභිවිනය බැකික නමින් ද, උපනොවිහමගයෙහි හා බැකිකයන්ගේ අභොධාරය වූ අභිවිනය පරිවාර නමින් ද සමිතායනා කරණ ලදී. ඊට ‘පයඝාපත්තිපාලිය’, ‘භාජනය’ යන අළු ඇති පිටකශබ්දය¹ යොදා විනයපිටක ය සි නම් කොට “ඇවැත්කි, මෙය නොප ඇසුරෙහි වූවන් හදුරවා ලව” සි උපාලි තෙරණුවන්ට ම භාර කරණ ලදී.²

මෙසේ උපනොවිහමග, බැකික, පරිවාර වසයෙන් සංහිත වූ විනය- පිටකය ග්‍රන්ථවශයෙන් හික්කුච්චිතයෙහි පාරාජික, සමිකාදිසෙස, අනියත, නිසංසයනිය යන කොටස් ඇතුළත් පාරාජිකපාලිය, හික්කුච්චිතයෙහි පාවිතතිකාදිය හා හික්කුච්චිතයෙහි සියලු සික්කාපද ඇතුළත් පාවිතතිස- පාලිය, මහාකබ්බකය ආදී බැකික දසයක් ඇතුළත් මහාවගගපාලිය, (විනය)බැකික දසයක් හා සංහිතිබැකික දෙක ද ඇතුළත් චූලලවගග- පාලිය, සොළොස් පරිවාරයෙන් යුත් පරිවාරපාලිය සි නම් කොට පොත්ක සංහිතියෙහි දී ග්‍රන්ථ පසකට වෙදන ලදී.

“බැකිකයන්ට අනතුරු ව පරිවාරපාඨය සංහිත වී ය සි අළුකථාවන් කියතත් එය පිළිගත නො හැකි ය. පරිවාරය බුද්ධිකාලීන නො වේ. එහි සෙසු විනයග්‍රන්ථයන්හි නැති අමුතු විනයයක් නැත. එය ලක්දිව දීප නම් තෙර නමක් විසින් පසු කලෙක රවනා කරණ ලද්දකි” සි ඇතැම් ත්‍රිපිටකවිවාරකයෝ කියති. මෙයට පිළිතුරු පහත දැක්වේ:

“යං තෙන හගවනා ජිනතා පසසතා අරහතා සමමාසමුදෙඤන පඨමං පාරාජිකං කඨ්ථ පඤ්ඤාතිති?” යන ආදී ප්‍රච්ඡාදිසංග්‍රහයෙන් පරිවාරය ආරම්භ වෙයි. මේ පාලිය උපනොවිහමගය සංහිත වූ ආකාරයට සරි ලයි. උපනොවිහමගයට අයත් සියලු ශික්ෂාපද ප්‍රශ්නෝත්තරවශයෙන් විසඳමින් “පඤ්ඤාතතිවාරය, කතාපනති(කති ආපනති)වාරය, විපතතිවාරය, සමිතන- වාරය, සමුච්චානවාරය, අධිකරණවාරය, සමඵවාරය, සමුච්චවාරය” සි වාර අටකින් ද, “මෙච්චනං ධම්මං පතිසෙවනපවචයා පඨමං පාරාජිකං කඨ්ථ පඤ්ඤාතිති?” යන ආදියෙහි ‘පවචය’ පදය සමග යොදා ඉහත කී

1 “මො පිටකසමපදනොනා,” කාලාමසුත්‍රය, අංගුත්තර - තිකති. මහාවගග, සුත්‍රය 5. මෙහි පිටක ශබ්දයෙන් ‘ග්‍රන්ථය, තත්තිපාලිය, පයඝාපත්ති’ කියවේ. “පිටකසමපදය” මෙහිම, වංචිසුත්‍රය. ‘මෙහි පිටක ශබ්දයෙන් ‘පදවලිය, වචන ගැලපීම’ යන අළු කියවේ.
2. සුමමනලවිලාසිනී.

වාර අට නැවත කීමෙන් දැ සි මෙසේ සොලොස් වාරයකින් පාරාජිකාදි සියලු ශික්ෂාපදයෙන් පිරිවැරැණු හෙයින් තද්විෂය වූ සංග්‍රහය එහි දැක්වූ බකිකපුවතාදියත් සමග පරිවාර නම් වී ය.

මෙහි බුද්ධභාෂිත හා (ආචර්යාවංස-උද්‍යානාදිගාථාවකිවසයෙන්) ශ්‍රාවකභාෂිතයෝ ද ඇතුළත් වෙති. මෙහි විස්තර වන විනයක්‍රම අනෙක් විනයපාලියක දක්නට නො ලැබේ. සොලසපරිවාර, බකිකපුවතා, එකොත්තරාදිවිභාගය, විනයසාමුකකංස (සතර මහාපදෙස පිළිබඳ “සුත්තං සුත්තානුලොමං විනයං විනයානුලොමං” යි කී මූලපද), උපාලිපඤ්චක, සෙදමොවනගාථා, බ්‍රහ්මදණ්ඩ¹ යන ආදිය පරිවාරයෙහි ම දක්නා ලැබේ. මෙහි උපාලිපඤ්චකයෙහි “ථෙරො කීර ... භගවතං උපසඬක-මිත්‍වා ‘කති හි නු බො හනෙන’ ති ආදිනා නයෙන පඤ්ඤන පුවත්² -” “සථපිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ, ‘කෙතෙකින් ස්වාමීනි,’ ආදීන් ප්‍රශ්න විචාලේ ය” යනු අඵකපාසි. ගාථාසඬගණ්ඨකාවෙහි “වොදනා-කීමත්ථායාති ආදිකා පුවතා උපාලිතේරෙන කතා. වොදනා සාරණත්ථායාති ආදි විසුඤ්ඤනං භගවතා වුත්තං”³ යනු විකාසි. මෙයින් පරිවාරයෙහි එන සියලු විනය ප්‍රශ්නයන් උපාලි තෙරුන් විසින් අසනලද බවත් බුදුරජුන් විසින් විසඳු බවත් සංහිත්තිකාලයෙහි ඒ වූ පරිදි පුවතාවිසුඤ්ඤනයෙන් සංහිත වූ බවත් පැහැදිලි වේ.

පයඝීප්‍යති, ප්‍රතිපත්ති, ප්‍රතිවෙධ යන ත්‍රිවිධසද්ධිමයාගේ විරසීතියට හෙතු වන්නේ උභතොවිතඬ්ඨ, බකික, මාතිකා යන ත්‍රිවිධවිනයධර්මය යි. මේ ත්‍රිවිධවිනයසඬ්ඨ්‍යාත පුළුපරාශිය ගෙහි පවත්නා සුත්‍රය(හුය) නම් පරිවාරය යි. එබැවින් පරිවාරය සද්ධිමයීතියට උපකාරය වේ. එහෙයින් කිහි පරිවාරයෙහි:

“එවං නීයති සද්ධිමෙමා විනයො යදි තිට්ඨති,
උභතො ව විතඬ්ඨාති බකිකා යා ව මාතිකා,
මාලා සුත්තගුණෙනෙව පරිවාරෙන ගන්ති”⁴ යි.

විනයවිකාචායඝීප්‍යන් මෙයට ලියූ විකාචෙහි මෙසේ දැක්වේ: “විනය පරිසභති පන කථං තිට්ඨති ... පරිවාරෙ ගන්ති තිට්ඨති”- “විනය පයඝීප්‍යතිය කෙසේ පවත්නේ ද? පරිවාරයෙහි ගෙහි පවත්නේ ය”.

“තසමා සිතෙධ පරිවාරං ධම්මකාමො සුපෙසලො” - “එහෙයින් ධර්මය කැමැති ප්‍රියශීල තෙමේ පරිවාරය උගන්නේ ය.”

“පරිවාරං අජානිතො නුතො ධම්මවිනිච්ඡයං” - “පරිවාරය නො දන්නේ කෙසේ ධර්මවිනිච්ඡය දන්නේ ද?” “සද්ධිමවිනියො පරිවාරෙන සොභති” - “විනයසද්ධිමය පරිවාරයෙන් බබලයි”.

1. “බ්‍රහ්මදණ්ඩ” මහාපරිනිපාණ සූත්‍රයෙහි ද (එහි ආ පරිදි) මූලලවඤ්ඤ - පංචසතික කකුකකසයෙහි ද දැක්වේ. එය ද අපලොකකකමීයට අයත් විනයකමීයක් වශයෙන් පරිවාරපාලියෙහි මිස අනෙක් විනයපාලියක දක්නා නො ලැබේ
2. විනයධර්මකථා, පරිවාරවර්ණනා: 1017 පිටුව. 3. විමතිවිනොදනී, 499 පිටුව.
4. පරිවාර, (සද්ධිමය-මුද්‍රණ) 130 පිටුව.

මේ ආදියෙන් වර්ණිත වූ පරිවාරපාලීය ධර්මසංග්‍රාහකයන් විසින් සඛ්‍යාතිත ය සි අභිකථා ද විකාචෝ ද කියති. ත්‍රිපිටකයෙහි සංගීත වූ ද නො වූ ද කොටස් මේ මේ ය සි අභිකථාවන්හි දැක්වේ. එක ද අභිකථාවක හෝ විකාචක, එක ද ඵරවාදිසාසනඉතිහාසයක පරිවාරය සංගීත නො වූයේ සි කියන ලද්දේ නො වේ. එහෙත් වනීමාන ත්‍රිපිටක-පරික්ෂකයෝ “පරිවාරය නම් සංගීතාරූප නො වී ය. එය දීප නම් වූ තෙරනමක් විසින් කරණ ලද බව පරිවාරයෙන් ම ස්ථුට වේ ය” සි කියමින් ග්‍රන්ථවසානයෙහි දැක්වෙන මේ නිගමනගාථා ඉදිරි පත් කෙරෙහි:

“පුබ්බාවරියමඤ්ඤං ච පුච්ඡිත්වා ච තතිං තතිං,
දීපනාමො මහාපඤ්ඤා සුතධාරී විවකඛණො,
ඉමං විතාරං සකෙඛපං සඤ්ඤාමඤ්ඤන මජ්ඣිමෙ,
විනාසිත්වා ලිබාපෙසි සිසුසාකං සුබාවකං”.

මෙහි අභි විමසීමේ දී පරිවාරය සඛ්‍යාසනාරූප නො වූවක් හෝ දීපතෙරුන් විසින් එය පසු ව කරණ ලදවක් හෝ නො පෙනේ.

“මහාප්‍රඥ වූ ශ්‍රාවධාරී වූ සිසුම් වූ දැනීන ආති දීප නම් ස්ථිරතෙමේ ඒ ඒ කරුණෙහි පූජ්‍යවෘත්තියන්ගේ කථාමාගීය ද විවාරා දූත මදධ්‍ය දෙශයෙහි (ආවායභීවරයන්ගේ) වාචනාමාගීයෙන්¹ (මුඛපාඨවශයෙන්) සිතා සමානියෙන් දැරූ පරිදි (සොළසපරිවාරාදියෙන්) විස්තර සහිත වූ (සමුට්ඨානසීසසංඛෙපාදියෙන් හා පෙය්‍යාලමුඛයෙන්) සංකෞච වූ විනයෙහි හික්මෙනුවන්ට සුව ඵලවන්තා වූ මේ විනයසංග්‍රහය ලියවී ය” යනු මෙහි අභිප්‍රේත වූ අභිය වේ.

මෙහි ධවනිතාභීය නම් ලක්දිව හා දඹදිව පෑවති ආවායභීපරමපරාවෙන් මුඛපාඨවශයෙන් දැරූ පරිවාරපාඨය සංගීත වූ පරිද්දෙන් පොත්කාරොහ සංගීතිසමයෙහි දීප තෙරණුවන් විසින් ග්‍රන්ථාරූප කරවූ බව වේ. විනය ප්‍රඥප්තිය හා විනයකමිවිහාග බුදුරජුන්ට ම විෂය වේ. එය ශ්‍රාවකයන්ට විෂය නො වේ. ශ්‍රාවකයෝ බුදුරජුන් වදාළ ක්‍රමය අනුව එය විස්තර කෙරෙහි. එහෙයින් පරිවාරවිනයය දීප තෙරුන් විසින් නිපදවූවක් විය හැකි නො වේ.

ඒ හැර “පොරාණකෙහි මහාඵෙරෙහි ගාථායො ධම්මා”² යන අභිකථාවෙන් පරිවාරයෙහි ආවායභීචංශසඤ්ඤීතගාථා පුරාණාවායභීවරයන් විසින් තබන ලදබව කියවේ. “පොරාණකෙහි මහාඵෙරෙහිති සංගීතිත්ත-යනො පච්ඡා පොත්ථකසංගීතිකාරකෙහි ජලුභිඤ්ඤාපට්ඨමතිදදිගුණ සමුප්පලෙහි මහාඵෙරෙහි”³ යන විකාපාඨයෙන් පුස්තකසංගීතිකාරක වූ ඡබ්බිඤ්ඤිගුණයෙන් බැබළුනු මහතෙරුන් විසින් ගාථා තැබූ බව ප්‍රකාශ වේ. මේ අභිකථා - විකා ලිඟු ආවායභීයෝ “දීපනාමො... ඉමං ලිබාපෙසි” යනු නො දුටුවෝ ය සි නො සිතිය යුතු. දීපතෙරුන් විසින් පරිවාරය

1. ස්ථිරවාදි ආවායභී පරමපරාගත වාචනාමාගීය අශොකාධිරාජයන් විසින් විදේශීය ධර්මප්‍රචාරය ආරම්භ කරණ තුරු මධ්‍යදේශයෙහි ම පැවැත්තේ ය. මිහිදුමහරහතුන්වහන්සේ විසින් ලක්දිවට ගෙනෙන ලද්දේ මධ්‍යදේශයෙහි පැවැති ඒ වාචනාමාගීය සි.

Cf. “Prior to the despatch of missionaries by Asoka, Buddhism as a religious movement was confined, more or less, within the territorial limits of what is known in Buddhist literature as the Middle Country (Majjhimadesa) and the Buddhist tradition in Pali is very definite on this point”. A History of Pali Literature, Vol. 1. p. 9.

2. සමනකපාසාදිසා, (හේවාචිතාරණ මුද්‍රණ) 960 පිටුව. 3. විමතිචිනොදනී, 434 පිටුව.

අමුතුවෙන් ලියවන ලද නමුත් මේ පාඨයන් මෙහේ නො කියති. කෙසේ නේ මේ පාඨයන්ගෙන් පෙනෙන්නේ අච්ඡාදා-විකාචායාචාරයන්ගේ පිළිගැනීම පරිවාරය සංගීති කුණෙන් ම සංගීත වූ බවත් පොත්කසංගීතියෙහි දී ශ්‍රත්ථාරුඝ වූ බවත් ය. දීපනෙරණුවන් ද ත්‍රිපිටකය ශ්‍රත්ථාරුඝ කිරීමෙහි සහභාගි වූ සිංහල රහතුන් පන්සියය අතුරෙන් කෙනෙකුත් බව සිතිය යුතු.

තව ද,

“පරිවාරං අනුඤ්ඤාරං අභිධම්මං ඡප්පකරණං, ...
එතතකං විසසජ්ජාන අඤ්ඤාති අකරිංසු තෙ”¹

යන දීපවංසගාථාවෙන් ද්විතීයසංගීතියෙන් පසු ඇති වූ මහාසඬඝික නිකා-
සිකයන් විසින් විනයෙහි අභොධාරය වූ පරිවාරයන් අභිධම්මප්‍රකරණ
සයත් අත්පල බව කියවේ. මේ ඓතිහාසිකවාචිව සත්‍යය සි පිළි-
ගැනීමෙන් ප්‍රථමසඬභායනාවේ පටන් පරිවාරය මුඛපාඨ වශයෙන් දැඹදිව
පැවැති බව නිශ්චිත වෙයි.

ද්විතීයසංගීතියෙහි සංගීතිකාරක රහතුන් විසින් විනයවිරෝධිදා-
වසනුව විසදන ලද්දේ “සුත්තා සුත්තානුලොමං, විනයං විනයානුලොමං”යි
පරිවාරයෙහි දැක්වෙන මහාපදෙසයන් ප්‍රමාණ කොට ගෙන බව “කසු
පටිකඛිතං? සාවජජීයං සුත්තවිගඛෙහි” යන ආදියෙන් පෙනේ. ඒ
සඬභායනාවේ දී පේරවාදිසඬඝියාගෙන් බැහැර කරණු ලැබූ අධිමමවාදි චජ්ජි
භික්ෂුන්ට පරිවාරය රැඹි නො වූ බව කැහේ. ඒ කෙසේ වෙතත් සමුද්ධි-
පරිනිච්ඡාණයෙන් පලමුවන ශතවර්ෂයෙහි පරිවාරවිනය දැඹදිව පේරවාදෙයෙහි
පැවැති බව සත්‍යයක් විය යුතු.

මේ හැර අශොකාධිරාජයන් විසින් අභිෂෙකයෙන් දෙලොස් වන හෝ
තෙලෙස් වන වර්ෂයෙහි (තෘතීයසඬභායනාවට වර්ෂ පහකට පෙර) ලියවා
තබන ලද භාබෘ (හාමුරා - බෙරාච) නමින් දන්නා ලද ශිලාලේඛනයෙහි
සඳහන් “විනයසමුඛසෙ” යනුවෙන් පරිවාරය අදහස් කරන්නට ඇති
බව සිතිය හැකි වෙයි. මේ කරුණ ගැන විමසීම සඳහා ඒ ශිලාලිපිය මෙහි
දක්වනු ලැබේ:

භාබෘ - ශිලාලිපිය

1. “ප්‍රියදසිලාජා මාගධෙ සංඝං අභිවාදෙතුනං
ආහා අපාබාධතං ව ථාසුචිභාලතං වා [.]
2. විදිතෙ වෙ භංතෙ ආවතකෙ හමා
බුධසි ධංමසි සංඝසි ති ගාලවෙ ව
ප්‍රසාදෙ ව [.] ඵ කෙචි භංතෙ
3. භගවතා බුධෙන භාසිතෙ සවෙ සෙ
සුභාසිතෙ වා [.] ඵ චු බො භංතෙ හමියා යෙ
දිසෙයා තෙවං සධමෙම
4. විලසිතිකෙ හොසති ති අලහාමි
හකං තං වත වෙ [.] ඉමාති භංතෙ
ධංමපලියායාති විනයසමුඛසෙ

1. දීපවංස (මුද්‍රිත) 25 පිටුව.

5. අලියවසානි අනාගතභයානි මුනිගාථා මොනෙයසුතෙ උපනිසපසිනෙ ඵ වා ලාඝුලො -
6. වාදෙ මුසාවාදං අභිභව්‍ය භගවතා බුධෙන භාසිතෙ[.] ඵතානි භංවෙ ධංම පලියායානි ඉච්ඡාමි
7. කීං ති බහුකෙ භිබුටායෙ වා භිබුනියෙ වා අභිබ්‍රිතං සුතෙසු වා උපධාලයෙසු වා
8. හෙවංමෙවා උපාසකා වා උපාසිකා වා [.] ඵතෙති භංජන ඉමං ලිඛාපයාමි අභිප්‍රෙතං මෙ ජානංභු ති”.

ශිංහල අනුවාදය

මගධදෙශයෙහි ප්‍රියදර්ශී රජ තෙම සඛිඤ්ඤා සකසා වැද නිරෝග බව ද ඵාසුචිභරණය ද විවාරයි.

වහන්ස, බුද්ධාචාර්ය සහ තුන් තන්ති මාගේ ගෞරවය ද ප්‍රසාදය ද කොතරම් දැයි (ඔබවහන්සේ විසින්) දන්නා ලද ම ය.

වහන්ස, බුදුරජුන් විසින් යමක් වදාරණ ලද නම්, ඒ සියල්ල මනා කොට වදාරණ ලද්දේ ම ය.

වහන්ස, “සද්ධම්මය මෙසේ විරසථාසී වන්නේ ය” යි සිතා මෙය මම කියමි. එය කීමට මම සුදුසු ද වෙමි.

වහන්ස,

1. විනයසාමුක්කංස,
2. අරියවංස,
3. අනාගතභය,
4. මුනිගාථා,
5. මොනෙයසුත්‍ර,
6. උපනිසපසුඤ්ඤා,
7. මුසාවාදය කරුණු කොට ගණ භාග්‍යවත් බුදුරජුන් විසින් වදාල රාහුලොචාදය ද සහ ධම්මපදායයෝ වෙති.

වහන්ස, බොහෝ පුජ්‍යභික්ෂූහු ද භික්ෂූණීහු ද එසේම උපාසකයෝ ද උපාසිකාවෝ ද මේ ධම්මපදායයන් නිඛර අසත් නම් දරත් නම් මැනවැ යි මම අපේක්ෂා කරමි.

වහන්ස, මාගේ ඒ අභිප්‍රාය දනිත්වා යි මේ ධම්මයන් මෙහි ලියවමි.

අශෝකාධිරාජයන් විසින් මෙයට අවුරුදු දෙදහස්දෙසියහැත්තැවකට පමණ පෙර පිහිටුවන ලද මේ ශිලාලිපිය සථවිරවාදීන්ගේ ධම්ම විනය පිළිබඳ ඉතිහාසය සනාථ කිරීමෙහි ප්‍රබල වූ සාධකයක් වේ.

“බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් වදාල සියලු ධම්ම සුභාෂිත (සවාකඛාත)ය. එසින් මේ ධම්මපදායයෝ සද්ධම්මාසනසච්චිය සදහා අතිශයින් උපකාරී වෙති. එහෙයින් මේ ධම්මපදායයෝ (දෙශනාවෝ) භික්ෂුභික්ෂූණීන් විසින් ද, එසේ ම උපාසකඋපාසිකාවන් විසින් ද සුදුසු පරිදි ප්‍රගුණ කළ යුත්තාත.

විනයසමුක්කසයෙහි ‘උත්තමිය, ග්‍රෙහිතිය, සාරය’ යන අභි නා ගැලපෙන ‘ප්‍ර - අති මොක්‍ෂ, ප්‍ර-මුඛ’ යන අභි ඇති ප්‍රාතිමොක්‍ෂය ‘විනයසමුක්කස’ විය හැකි බවත්, වරක් ජිස්ඛේච්චිස් මහතා සිතූ පරිදි එය පරිවාරය නොවන බවත් ඔල්ඩන්බර්ග් මහතා කියයි.¹

ජිස්ඛේච්චිස් මහතා විනයසමුක්කසය කුමක් ද යනු සැක සහිත බවත්, එය අදුතා ගැණීම දුෂකර බවත්, එය ප්‍රාතිමොක්‍ෂය නො විය හැකි බවත් පසු ව කියයි.²

ධම්ප්‍රතිපදාවක් වශයෙන් ගත යුතු කුච්චකසුත්‍රයෙහි සන්වන ගාථාවේ “පාතිමොක්කං, සමාධිං” යි යෙදී තිබෙන බැවින් අශොක රජුගේ විනයසමුක්කසය (ප්‍රාතිමොක්‍ෂය) ඒ සුත්‍රයෙහි දැක්වේ ය යි ඩී. ආර්. භණ්ඩර්කාර් මහතා කියයි.³

ප්‍රාතිමොක්‍ෂය විනයපිටකයට අයත් වෙන් වසයෙන් පැවැති ග්‍රන්ථයක් නො වේ. එය උපොසථයෙහි දෙසීම සඳහා ප්‍රගුණ කිරීමේ පහසුව සලකා සකස් කරණ ලද ග්‍රන්ථයකි. එය මුලින් පැවැත්තේ මුඛපාඨ වසයෙනි. එහි සඳහන් ශික්‍ෂාපද සියල්ල නිදනාදි විභාග සහිත ව උභතොවිභවනයෙහි ඇතුළත් වේ. එහි සාරය දැක්වෙන්නේ පරිවාරයෙහි ය. “ධම්මධරා, විනයධරා, මාතිකාධරා” යි පෙළෙහි දැක්වෙන බැවින් විනයපිටකය වූ

1. "The Vinayasamākaśa (-Vinayasamākarśha) is, I think, certainly not the Parivāra as Mr. Davids once supposed... The expression "Substance of the Vinaya" seems to me to apply very well to the Pātimokkha." Vinayapitaka, Vol. 1. XL.

"It is just possible that Vinayasamukase may refer to the Old Commentary as well as to the Pātimokkha... And Vinayasamukase cannot for the reasons above stated mean, as has been supposed, the Parivāra-pātha." S.B.E. Vol XIII, Introd. by Rhys Davids, and Oldenberg, pp. xxvi-xxvii.

2. "The Pātimokkha can scarcely be rightly called a Dharmaparyaya and it does not correspond to the meaning of the title used by Asoka. The noun Samukasa has not been found in the Pitaka.... The Exaltation of Vinaya (Vinayasamukasa)... is much more probably meant as the title of some short Sutta or passage in praise of Vinaya in one or other of its two senses, ethical or legal. And I quite agree, therefore, with Mr. M. Senart (p. 204) in regarding this identification as unsatisfactory." Rhys Davids, JRAS. Vol. 30. (1898) p. 639.

මෙයින් ප්‍රාතිමොක්‍ෂය ධම්පදාසියකැයි නිවැරදි ව කිය හැකි නො වන බවත්, එය අශොක රජතුමා යෙදූ නාමයේ අභියච නො ගැලපෙන බවත්, සමුක්කස නාමය පිටකයෙහි දක්නට නො ලැබුන බවත්, විනය සමුක්කසය වෙන යම් සුත්‍රයක් හෝ දෙශනාවක් විය හැකි බවත්, විනයසමුක්කසය ප්‍රාතිමොක්‍ෂය යි හැඳින්වීම සැකසූ තය යි සෙතොව මහතාගේ කීම පිළිගන්නා බවත් රිස් චේච්චිස් මහතා කියයි.

3. Cf. Asoka, by Dr. Bhandarkar, pp. 86-88.

මෙහි භණ්ඩර්කාර් මහතා විශුඛිමානීයෙහි (නේවාචිනාරණ මුදුණ 69 වන පිටුවේ) දැක්වෙන “රථචිනිතපට්ටද, නාලකපට්ටද, කුච්චකපට්ටද, මහාඅරියවංසපට්ටද” ගැණ ද සඳහන් කරයි.

“විනයසමුක්කසය යනුවෙන් ප්‍රථම සුත්‍රදෙශනාවේ දැක්වෙන චතුස්සත්‍යය ප්‍රකාශ වන ‘සාමුක්කසාසිකා ධම්මදෙශනා’ යන පාඨය අශොක රජතුමා විසින් මෙහි දී සිතන්නට ඇතැයි ඒ. ජේ. ඇච්මන්චිස් මහතා කියයි. [JRAS, 1913, p. 387]. ඩී. ඇම්. බරුවා මහතා එය ගිහිවිනය නම් වූ සිංහලොවාද සුත්‍රය යි කියයි.” Cf. Asoka by R. Mookerji, p. 118, Note 3.

උභතොච්ඡාසනවිකල්පාදිවාර විනයවසයෙන් ද පාඨමොක්කය මාතිකා වසයෙන් ද බුද්ධිකාලයෙහි පටන් වෙන්වෙන් ව දැරූ බව පෙනේ. එබැවින් ධර්මපදායයක් වශයෙන් දැක්වූ විනයසමුක්කය ප්‍රාතිමොක්කය නො ව සතර මහාපදෙහි ඇතුළත් වූ පරිවාරය යි සැලකීම සුඛනි සුඛන වේ.

අපගේ මේ විමසීමෙන් අශෝකාධිරාජයන්ගේ භාෂ්‍යාලාච්චියෙහි සඳහන් සඤ්චිකායාසය සඳහා උගත සුඛ බුද්ධිභාෂිතධර්මපදායයක් වූ විනයසමුක්කය විනයසාමුක්කය නම් වූ සතරමහාපදෙහි ඇතුළත් පරිවාරපාඨය ම සඳහා යොදන ලද්දේ ඔප්පු වේ. එය අශෝකකාලයටත් පෙර සිට මධ්‍යයෙහි පෙරවාදීන් විසින් “තස්මා සිකෙඛ පරිවාරං ධම්මකාමො සුපෙසලො” යි අනුශාසිත වූ පරිදි පුහුණු කළ බවත්, නිකායානතර මතභේදයෙන් භික්ෂූන් ව කැප නො කැප නො සලකා ප්‍රත්‍යයගෙඩයෙන් කපිකපාදියෙහි ඇලී ප්‍රතිපත්තියෙහි නො ඇලී විසූ භික්ෂූභික්ෂූණීන්ට - විශේෂයෙන් මාභික්ෂ, සුරසෙන, වෙදි (වච්චිමාන රාජප්‍රධානා) ප්‍රදේශවාසී සමිසයාට එය අසා දැන ප්‍රගුණ කුට සුඛ ය යි රජතුමා දුන් අවවාදය බවත් මේ ලිපියෙන් නිගමනය වන්නේය.

මේ තාක් දැක්වූ කරුණුවලින් පරිවාරය බුද්ධිභාෂිත වූ විනයොපදෙශයෙන් හා උපාලි ආදී මහරහතුන්ගේ වාචනාමාඨියෙන් සුඛන බවත්, එය සංගීති තුනෙන් ම සංගීත වූ බවත්, දීපනෙරණුවන් විසින් ග්‍රන්ථාරූප කරවූ බවත් පැහැදිලි වේ ය යි සිතමු.

2. සුඛනගනපිටකය.

විනයසමුක්කයට අනතුරුව ධර්මසමුක්කයට ආරම්භ කළ මහා-කාශ්‍යපස්ථවිරයන් වහන්සේ විසින් බ්‍රහ්මචාර්යුක්‍රමයෙහි පටන් ඒ ඒ සුත්‍රයන්ගේ නිදන - පුද්ගල ආදිය විවාරණු ලැබූ ධර්මභාෂ්‍යාභාෂිත ආනන්ද-ස්ථවිරයන් වහන්සේ විසින් “එවං මේ සුඛනං එකං සමයං භගවා අනතරා ව රාජගහං අනතරා ව නාලන්දං අධ්‍යානමග්ගපටිපන්නො භොති.....” යන ආදීන් බ්‍රහ්මචාර්යුක්‍රමයෙහි පටන් එක් එක් සුත්‍රය පිළිබඳ නිදනාදිය දක්වමින් එක් එක් සුත්‍රය විසඳු පසු මහරහතුන් වහන්සේ විසින් ගණසජ්ඣායනා කොට ඒ සියලු ධර්ම ශාසනව්‍යවහාරයෙහි ‘සමුක්කය’, ලොකව්‍යවහාරයෙහි ‘නිවාසය’ යන අළු ඇති නිකාය ශබ්දය යොදා දීඝනිකායාදී නිකාය පසකට බෙදන ලදී. එහෙයින් නිභ සංගීතිපාලියෙහි: “එතෙනෙව උපායෙන පඤ්චපි නිකායෙ පුච්ඡි” යි.

ඒ ඒ ධර්මපදායයන්ගේ ස්වරූප බලා නිකාය පස මෙසේ නම් කරණ ලදී:

(i) දීඝිප්‍රමාණ ඇති බ්‍රහ්මචාරී ආදී සුත්‍ර සූතිසක් (34) ගෙන වගී තුණකට බෙදා සමුහ කොට ඊට දීඝනිකාය යි නම් තබා එහි බණවර 1 සුසැටක් (64) පමණ වූ පාලිය සජ්ඣායනා කොට (සුමඛගලවිලාසිනියෙහි කී පරිදි) “ඇවැත්නි, මෙය තොප ඇසුරු කරණුවන් හදරව” යි ආනන්ද-ස්ථවිරයන්වහන්සේට භාර කරණ ලදී.

(ii) මධ්‍යමප්‍රමාණ වූ මූලපටියාය ආදී සුත්‍ර එක්සියදෙපණසක් (152) පණණාස තුණකට හා වගී පසලොසකට බෙදා සමුහ කොට මජ්ඣිම නිකාය යි නම් තබා එහි බණවර අසූවක් (80) පමණ වූ පාලිය සජ්ඣායනා කොට “ඇවැත්නි, මෙය පරිහරණය කරවු” යි දම්සෙනෙවි සැරියුත්තර තෙරණුවන්ගේ අනෙතවාසීකයන්ට පවරණ ලදී.

1. අකුරු 8000 ක් එක් බණවරෙකි

(iii) ඔහුගේ ආදි සන්දහස්සන්සියදෙසැටක්. (7762) සුභ සංග්‍රහවසයෙන් බෙදා ඊට සංයුක්තවිනිකාය යයි නම් තබා එහි බණවර සියක්(100)පමණ වූ පාලිය සජ්ඣායනා කොට “සවාමිනී, මෙය සිය අතැවැසියන් ලවා හදාරවන සේක්වා” යි මහාකාශ්‍යප සථවිරයන්වහන්සේට තාර කරණ ලදී.

(iv) එක් එක් අභගයෙන් වැඩි සිටි විකම්පනියාදාන ආදි නවදහස් පන්සියසත්පණසක් (9557) සුභ සභග්‍රහ කොට ඊට අංගුකවිනිකාය යි නම් තබා එහි බණවර එක්සියවිස්සක් (120) පමණ වූ පාලිය සජ්ඣායනා කොට “ඇවැත්නී, මෙය තොප ඇසුරෙහි වුවන් ලවා හදාරව” යි අනුරුද්ධ සථවිරයන් වහන්සේට පවරණ ලදී.

(v) බුදුකපාඨ, ධම්මපද, උද්දන, ඉතිවුත්තක, සුත්තනිපාත, විමාන-වජ්ඣ, පෙතවජ්ඣ, ථෙරගාථා, ථෙරීගාථා, ජාතක, නිදෙස, පටිසම්භිදා, අපදන, බුද්ධිවංස, වරියාපිටක යන දෙසනාපාලිය සභගායනා කොට බුදුකවිනිකාය යන නමින් තබන ලදී. ධර්මවිනය නිකාය පසට පමණක් බෙදීමේ දී මුලින් කී නිකාය සතර හැර සෙසු සියලු බුද්ධවචන බුදුකනිකායට ඇතුළත් බව සැලකිය යුතු.

මෙතෙක්ත් ප්‍රථමසංගීතිපාලියෙහි අභිකථාව අවසන් කරණ අභි-කථාවායභීපාදයේ මෙසේ කියති: “තඤ්ඤ බුදුකනිකායො නාම: වත්තාරො නිකායෙ ධ්වෙත්වා අවසෙසං බුද්ධවචනං. තඤ්ඤ විනයො ආයසමනා උපාලිකේරෙන විසසජ්ජනො. සෙසබුදුකනිකායො වත්තාරො ව නිකායා ආනන්දකේරෙන” - “එහි (සංගීතිපාලියෙහි දැක්වූ පඤ්ඤනිකාය අනුරන්) බුදුකනිකාය නම්: දීඝාදිනිකාය සතර හැර සෙසු බුද්ධවචනයි. එහි විනයය ආශ්‍රමෙන් උපාලි තෙරුන් විසින් විසදන ලදී. සෙසු බුද්ධවචන සහිත වූ බුදුකනිකාය හා මුලින් කී නිකාය සතර ද ආශ්‍රමෙන් අනුරන් විසින් විසදන ලදී.”

මේ පාඨයෙන් සංගීතිය පැවැත්වූ ක්‍රමය ආමඤ්ඤත කෙරෙහි. බුද්ධවචන වූ සියලු පයභීපතිපාලිධර්මය බුද්ධකාලයෙහි “සුත්තං ගෙය්‍යං වෙය්‍යා-කරණං” යන ආදි නවාභග්‍යකට බෙදන ලද බව යට (xiv පිටුවේ) සඳහන් කරණ ලදී. මේ බෙදීම සිත තබා ගෙන සංගීතිය පැවැත්වූ මහරහතුන් වහන්සේ ඒ නවාභග්‍ය මහාපරිනිවෘත්තසුත්‍රයෙහි ධර්මවිනය වශයෙන් බෙදා වදාළ පරිදි සභගායනාව පැවැත්වූහ. එහි අභගවශයෙන් සුත්‍රයට අයත් විනයපයභීපතිය උභයොවිභවනවකිකපරිවාර වශයෙන් සංගීත ය. සුත්‍රයෙන් විනය වෙන් කොට ගත් කල්හි සුත්‍රනාමයෙන් ගතයුතු ඉතිරි සියලු ධර්ම දීඝාදිනිකාය සතරෙහි සභගාහිත විය. ශෙෂ වූ බුද්ධවචන සංගීත වූ සැටියෙන් විනයයෙහි ඇතුළත් විය නොහැකි වේ. එසේ ම දීඝාදිනිකාය-සතරෙහි ද ඇතුළත් නො වේ. එබැවින් ඒ බුද්ධවචන සියල්ල බුදුකනිකාය නම් විය. එහි විනයධරයන්ගෙන් අගතැන් පැමිණි උපාලි තෙරණුවෝ විනය විසඳූහ. ධර්මධරයන්ගෙන් අගතැන් පැමිණි අනුරන්ගේ දීඝාදිනිකාය සතර හා අභිධර්ම සහිත වූ බුදුකනිකාය යන පඤ්ඤනිකායය විසඳූහ.

පිටක වසයෙන් බෙදීමේ දී අන්තර්ගත වූ සියලු ධර්ම සුක්ක(සවාකබාත) හෙයින් නිකාය පස සුත්තනගනමිටක යන නමින් දන්තා ලදී. දෙශනා-පාලියෙහි සංගීතිපරියාය ආදියෙහි පෙනෙන ‘එක් ව ගැසීම’ යන අර්ථ

ඇති 'සංගීති' ශබ්දය යොදා තිත්තාය පස 'දීඝසංගීති' ආදී විසින් ද ව්‍යවහාර කරණ ලැබේ. සිංහලයෙන් දික්සඟි මැදුම්සඟි සංයුත්සඟි අබේභානාරකඟි කුදුගත්(කුදුගොත්)සඟි යයි කියනු ලැබේ. "ආගතාගමා" ආදී තන්ති පෙණෙන 'ආගම' ශබ්දය සමග යොදා 'දීඝාගම'1 ආදී වසයෙන් ද දන්නා ලදී.

අඵකථාවන්ති 'වතුරාගමා' යි දීඝාදිතිකාය සතර සුත්‍ර විෂයයෙහි ප්‍රධානතියෙන් වෙසෙසා දැක්වේ. එයින් බුදුදකතිකාය ආගමක් නොවේ ය යි විචාරකයෝ කියත්. එහෙත් ආගම ශබ්දයෙන් සඟිපස ම ගැණෙන බව- "ආගතාගමානි - එකො තිකායො එකො ආගමො නාම, ද්‍රෝ තිකායා ද්‍රෝ ආගමා නාම, පඤ්ච තිකායා පඤ්ච ආගමා තාම2" යන අඵකථාවෙන් ඔප්පු වෙයි.

"සංගීතියෙහි දී දීඝතිකායාදිය ඒ ඒ ආවාය්‍යී වරයන්ට භාර දුන් නමුත් බුදුදකතිකාය භාර දෙන ලද කෙනෙක් නැතැ" යි කියමින් ඇතැම් විචාරකයෝ කුදුගත්සඟිය අනාථ කෙරෙති. බුදුදකතිකායය ග්‍රන්ථරාශියකින් යුක්තය. එහෙයින් එක් ආවාය්‍යීවරයෙකුට එය භාර දී නැති බව ඇත්තකි. බුද්ධිකාලයෙහි ම ඊට අයත් බවින් සාමාන්‍යයෙන් හිඤ්ඤත් විසින් පයඝීඨනිවශයෙන් ප්‍රගුණ කරණ ලද බව "ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති: සුත්තං ගෙය්‍යං වෙය්‍යාකරණං ගාථං උදනං ඉතිච්ඡිත්තකං ජාතකං අබහුතධම්මං වෙදලං" යන දෙසනාපාළියෙන් ද ප්‍රකාශ වේ. තව ද, එය කොටස් වසයෙන් හදුල ජාතකනණක, ධම්මපදභාණකාදී ආවාය්‍යීවරයන් ගැණ අඵකථාදියෙහි සඳහන් වේ. "පඤ්චතෙකායිකා3- පඤ්චතිකාය හදුරන්නෝ" ආදීන් අශොකාලිනශිලාලෙඛනයන්හි ද "බුදුදකභාණකා - කුදුගත්සඟිය හදුරන්නෝ" යි මිලිඤ්ඤප්‍රස්තාදියෙහි ද සඳහන් වීමෙන් සංගීතිකාලයෙහි පටන් කුදුගත්සඟිය බුධිපාඨවසයෙන් හදුල ආවාය්‍යීවරමපර පැවැති බව පැහැදිලි වේ.

ප්‍රථමසංගීතිපාළියෙහි අඵකථාව අවසන් කොට, අභිධම්මය සඟිකායනා කල සැටි හා සියලු බුද්ධිවචන පිලිබඳ එකවිධාදී විස්තර ද දක්වමින් සංගීතිකාරක මහරහතුන්ගේ ප්‍රකීර්ණිකකථාව දක්වන අඵකථාවාය්‍යීයෝ ත්‍රිපිටකය මැතැවින් විසාර කෙරෙති. එහෙයින් දීඝී වූ ප්‍රපඤ්චකථා මෙහි අනවශ්‍ය ය.

1. සඟීය්‍යීවාදීහු - "දීඝීගම: මදධ්‍යමාගම: සංයුක්තාගම: එකොත්තරාගම: කුදුකාගම:" යි ව්‍යවහාර කෙරෙති. අභිධම්මකොෂ-භූමිකා (රාහුලසංකාතායනා), 10 පිටුව.
2. අංගුත්තරට්ඨකථා, හේවාචිතාරණ මුද්‍රණ. 352 පිටුව.
3. "විනයකා = වෙනසිකා, සුතාභිකා, = සුත්තනද්ධිකා, සුතාභිකිති = සුත්තනද්ධිකිති, පවනකසිකා = පඤ්චතෙකායිකා" සංචිශිලාලිපි, The Monuments of Sanchi, Vol. 1, p. 297. බාහුවි ශිලාලිපි. Cf. Indian Historical Quarterly, Vol. vii, 1931, p. 640.
අඵකථාදියෙහි දැක්වෙන "දීඝභාණකා, මජ්ඣිමභාණකා, සංයුක්තභාණකා, අබ්බුත්තරභාණකා, බුදුදකභාණකා" යන මේ වචනවලින් පෙර පටන් පංචනිකාය වෙන් වශයෙන් හැදෑරූ ආවාය්‍යීවරමපර පැවැති බව ස්පුට වේ.

8. අභිධම්මපිටකය.

අභිධම්මය නම් බුද්ධඥානයට ම විෂය වූ සකකි, ආයතන, ධාතු, ඉන්ද්‍රිය, සත්‍ය, ප්‍රතිත්‍යාසමුත්පාද, මාගී, ඵල, නිව්‍යාණ ආදී සවතාවධම්මයන් මාතෘකා වශයෙන් විභාග කොට වදාල පරමාච්ඡදෙනාවයි. එය සංවෘතීදේශනා සම්භ්‍යාත සුත්‍රවිනය දෙකින් ‘අතිරෙක වූ, විශිෂ්ට වූ’ යන අනුයෝගී අභිධම්ම නම් වේ. සියලු බුද්ධවචන ධම්මවිනයවශයෙන් බෙදා වදාල තෙසින් අභිධම්මය ද ධම්මයෙහි ම ඇතුළත් වේ. “ධම්මෙන හෙත්ථ දො පිටකානි චුත්තානි” යි ධම්මවිනයපදයට ලියූ අභිධම්මයෙන් ද ‘ධම්ම’ පදයෙන් සුත්‍ර-අභිධම්ම පිටක දෙක කී බව ප්‍රකාශ වේ.¹

එහි “යෙ වො මයා ධම්මා දෙසිතා, සෙය්‍යපීදං: වත්තාරො සතිපට්ඨානා, වත්තාරො සමමඥ්‍යාධානා, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්‍ය බොජ්ඣංගා, අරියො අට්ඨංගිකො මහො” යි වදාල සතර සතිපට්ඨානාදී සත්තිස් බොධිපාක්‍ෂිකධම්මයෝ ධම්ම නම් වෙත්. “තත්ථ සිසුං දො භික්ඛු අභිධම්මෙ නාතාවාද” යි² වදාල වචනයෙන් ඒ බොධිපාක්‍ෂිකධම්මයන්හි ම විශිෂ්ටධම්මය අභිධම්මය යි දැක්වේ. මේ දේශනාපාලියෙන් ද “ධම්මොති සුත්තානිධම්මෙ සම්භංගනාති”³ යන ටීකාපාඨයෙන් ද සුත්‍ර අභිධම්ම දෙක ම ධම්මයබ්දයෙහි ඇතුළත් බව ප්‍රකාශ වේ. එහෙයින් ප්‍රථමසංගීතිකාරකමහරහතුන් ධම්මසංගායනා නමින් ම අභිධම්මය ද සංගායනා කල බව ඔප්පු වේ.

ධම්මසංගායනා කිරීමේ දී “කතරං ආචුසො පිටකං පඨමං සම්භායාමානි ? සුත්තනනපිටකං භනෙතති” - “ඇවැත්නි, (සුත්‍රාභිධම්ම දෙකින්) කවර පිටකයක් පලමු කොට සම්භායනා කරමු ද?” යි මහසුප්මහතෙරුන් විචාල කල්හි “සවාමීනි, සුත්තනනපිටකය” යි තෙරුන් කීහ.⁴ එහෙයින් සත්තිස්-බොධිපාක්‍ෂිකධම්මයන් විභාග කොට සුත්තගෙය්‍යාදී අභිධම්මයෙන් බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් ඒ ඒ තැන්හි දේශනා කරණ ලද පය්‍යායදේශනාවන් සංග්‍රහ කොට නිකායවසයෙන් බෙදා සුත්‍රානනපිටකය පලමුවෙන් සංගායනා කරණ ලදී.

ඉක්බිති ධම්මසම්භායනාවෙහි ඉතිරි කොටස වූ අභිධම්මපිටකසංගීතිය ආරම්භ කල මහරහත්තු “සිතෙනෙව මයා ඉමෙ පඤ්චකඛකා, ආදසා-යතනානි, අට්ඨාරස ධාතුයො, වත්තාරි සව්‍යානි ඉමෙ ධම්මෙ විභජ්‍ජිතා..... අනන්තනයමකාපට්ඨානපතිමණ්ඩනං අභිධම්මපිටකං දෙසිතං” ආදීන් අභිධම්මයෙන් කී පරිදි පඤ්චකඛකාදිධම්ම විභාග කොට නිෂ්පය්‍යායවශයෙන් දේශනා කරණ ලද අභිධම්මය සම්භායනා කලහ. එය බෝමැඩ දී බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් මෙතෙහි කල පිළිවෙලින් ද, තව්‍යිසාදෙව්ලොව දී දේශනා කල පිළිවෙලින් ද ධම්මසම්භංගණී, විභංග, ධාතුකථා, පුගල පඤ්ඤානන්, කථාවස්ථු, යමක, පට්ඨාන යන කොටස් සතට බෙදීමෙන් සංගීත විය. එක් එක් කොටස ‘විභාගය’ යන අභි ආති ‘පකාරණ’⁵ නාමයෙන් ධම්මසම්භංගණී පකාරණ ආදී වසයෙන් සමවත විය.

මෙහි කථාවස්ථුපකාරණය මතු ඇති වන පරවාදීන්ගේ ධම්මවිරෝධිකථා නිරාකරණය කරමින් මොහොලීපුත්තනිසංග තෙරුන් විසින් සම්පූර්ණ කරණ බව දන් බුදුරජානන් වහන්සේ එය විස්තර නො කොට එහි සියලු කථා-

1. සංයුක්තනිකායට්ඨකථා, 35 පිටුව. 2. මජ්ඣිමනිකාය, කීනතිසුත්ත.
3. සාරත්ථදීපනී 18 පිටුව. 4. සුමඛගලවිලාසිනී, 10 පිටුව.
5. සුමඛගලවිලාසිනී, 414 පිටුව.
6. ‘පකාරණ’ ශබ්දය විභාජ්‍යයෙහි යෙදී නිබන්ධ බව පරිවාරපාලියෙන් පෙනේ.
පරිවාරපාලි (සද්ධානිසංග මුද්‍රණ) 210 පිටුව.

මාගීයන් පිළිබඳ මාතෘකා පමණක් වදාලන, එහෙයින් ප්‍රථම සංගීතියෙන් සංගීත වූයේ එහි මාතෘකා පමණෙකි. මොහලිපුත්තනිසා මහරහතුන් වහන්සේ විසින් ඒ මාතෘකා අනුව සකවාදපරවාදවසයෙන් විභාග කොට සම්පූර්ණ කරණ ලද කථාවැදුම මධුනිකාදි සුත්‍ර මෙන් බුද්ධිභාසිත වී ය. එය තෘතීයසංගීතියෙන් සංගීත වූයේ පොත්කසංගීතියෙහි දී ග්‍රන්ථාරූඪ වී ය. සජාප්‍රකරණ වශයෙන් බෙදුනු ඒ අභිධම්මපාලිය අභිභවසයෙන් වෙය්‍යාකරණයට ද නිකාය වසයෙන් බුද්දකතිකායටද පිටක වසයෙන් අභිධම්මපිටකයට ද ඇතුළත් වේ.

අභිධම්ම පිළිබඳ මතභේද

පුළුකාලිනවිතණ්ඩවාදීන්ගේ පටන් වනීමානස තෙක් ත්‍රිපිටකපරීක්ෂකයන් විසින් අභිධම්ම සම්බන්ධයෙන් නගා තිබෙන විවාදයෝ එක සේ ම දරුණු වෙති.

එසින්-

“අභිධම්ම බුද්ධිභාසිතයක් නොවේ. බුද්ධිකාලයෙහි එය නො පැවැත්තේ ය. එය ප්‍රථමසංගීතියෙන් හා ද්විතීයසංගීතියෙන් ද සංගීත නො වී ය. ද්විතීයසංගීතියටත් තෘතීයසංගීතියටත් අතර කාලයෙහි එය සම්පාදනය කරණ ලද සිහි සිතිය හැකි ය” යන මේ වාදයෝ ප්‍රධාන වෙති.

1. අභිධම්ම සම්පූර්ණයට ම විෂය වුවකි. නමුත් වහන්සේ පෙර බුදුවරුන් මෙන් ආනාපානවතුච්චිකානගෙන් තැගී පටිච්චසමුප්පාදය සම්බන්ධය¹ කිරීමෙන් ලක් සම්පූර්ණයෙන් සියලු ධම්මයන් අවබෝධ කිරීමෙන් බුදුවූ සේක.

අනන්තකාලයක් පෙරුම් පුරා බෝමැඩ දී අවබෝධ කළ ඒ ශ්‍රේණිධම්ම මෙනෙහි කිරීමෙන් උපන් සොම්නස ප්‍රකාශ කරමින් එහි දී මේ ගාථාවන් ද වදාලන:

- i. “යදු හවෙ පාතුනවනති ධම්මා
ආතාපිනො ක්කායනො බ්‍රාහ්මණස්ස,
අඵස්ස කච්චා වට්ඨනති සබ්බා
යතො පජානාති සහෙතුධම්මං.
- ii.
යතො බයං පච්චයානං අවෙදි.
- iii.
විඤ්ඤායං තිට්ඨති මාරසෙනං
සුරියොව ඔහාසයමනනලිකං.”

(i) කෙලෙස් තවන විධිමයන් යෙදී ධ්‍යාන කරණ ක්‍රියාශ්‍රවයට බොධිපාක්ෂිකධම්මයෝ භාවිත වසයෙන් යම් මොහොතක ප්‍රකට වෙත් ද, ඒ මොහොතෙහි අවිද්‍යාදිනෙතුසනිත දුඃඛධම්මය අවබෝධ වීමෙන් සංසාර-ප්‍රවාතනිය පිළිබඳ සියලු සැක පහ ව යේ. (ii) එසේ ම ප්‍රත්‍යයයන්ගේ නිරෝධය දැනීමෙන් සංසාර නිවෘත්තිය පිළිබඳ සියලු සැක පහ ව යේ. (iii) හෙතෙම අදුරු නසා අහස බලවුන නිරු මෙන් කෙලෙස්මරසෙනන නසා සිටිනේ ය.” මේ ප්‍රත්‍යයාකාරයක් ප්‍රත්‍යයනිරෝධය වූ නිමාණයක් ප්‍රත්‍යයනිරෝධයට පමුණුවන මාගීයන් පිළිවෙලින් ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කළ සැටිය.

1. සංඥානනිකාය - නිදනවිභසයෙහි බුද්ධවිභසය බැලිය යුතු.

බුදු වූ සිටුවනසතියේ බෝමැඩ රතනසරයෙහි වැඩිහිදු බොධිපාක්ෂික ධර්මයන් හා ප්‍රත්‍යයාකාරධර්මයන් පිළිබඳ විභාගවසයෙන් ධර්මසංඛ්‍යාණි ආදිය ද ප්‍රත්‍යයාකාරය හෙතුප්‍රත්‍යයාදියෙන් විභාග කරමින් අනන්‍යතාසමන්ත-පට්ඨානය ද මෙනෙහි කළසේක.

“යාවතකං ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤෙණං. යාවතකං ඤෙණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං. ඤෙය්‍යපරියන්තකං ඤෙණං. ඤෙණපරියන්තකං ඤෙය්‍යං.” — “දත යුතු දෑ යම් තාක් ද ඒ තාක් ඥානය ඇත. ඥානය යම් තාක් ද ඒ තාක් දත යුතු දෑ ඇත. දත යුතු දෑ කෙළවර කොට ඥානය ඇත. ඥානය කෙළවර කොට දත යුතු දෑ ඇතැ”යි මෙකී ආකාරයෙන් සමීඥනාඥනයන් ඊට විෂය වූ පට්ඨානයක් එකිනෙකට ගැලපී සිටියේ ය. මෙහි පට්ඨානය සමීඥනාඥනයට විෂය වූ බවත් සමීඥනාඥනය ම පට්ඨානයට ප්‍රමාණ වූ බවත් සැලකිය යුතු.

බුදුරජානන් වහන්සේ මෙසේ අවබෝධ කළ සුක්ෂමඥනවිෂය වූ අභිධර්මය බුදු වීමෙන් සන්වනවස තව්නිසාදෙව්ලොව දී මාතෘදිව්‍යපුත්‍රයා කායසාක්ෂි කොට දසදහස්සක්වල දෙවසමූහයට තෙමසක් තුළ, “කුසලා ධර්මා අකුසලා ධර්මා, අබ්‍යාඝතා ධර්මා” ආදී මාතෘකා වශයෙන් දෙශනා කරමින්¹ එහි මාතෘකාවන් දම්සෙනෙපිසැරියුත්මහරහඬුන් වහන්සේට කියා දුන්නේක. ධර්මත්‍යාය දත් සැරියුත්මහතෙරණුවෝ බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් වදාළ අභිධර්මමාතෘකා සියල්ල විස්තර කොට එහි වාචනාමාඨීය තමන්වහන්සේගේ අතැවැසි පන්සියක් හිසුන්ට ඉගැන්වූහ.

එතැන් පටන් හිසුහු අභිධර්මය මාතෘකා වශයෙන් ප්‍රගුණ කළහ. “ධර්මධරා, විනයධරා, මානිකාධරා” යන වචනවලින් ඒ බව පැහැදිලි වේ. “මානිකාධරාහි ධර්මවිනයානං මානිකාසු නතපරිවයෙන මානිකාධරා” — ධර්මවිනයමාතෘකා ප්‍රගුණ කිරීමෙන් මානිකාධර වූවෝ” යනු විසුද්ධිමග්ග-දීපිකාවෙහි දැක්වේ. “තෙසං යෙව ධර්මවිනයානං මානිකාය ධාරණෙන මානිකාධරා” යනු විසුද්ධිමග්ගවිකාසී. මෙහි ධර්මමාතෘකා නම් අභිධර්ම-මාතෘකායි. මෙයින් ‘මාතෘකා’ යනු අභිධර්මපද්‍යාය නාමයක්² බව පෙනේ. “නිකුසුකමානිකා, අභිධර්මමානිකා, සුත්තනිකමානිකා” ආදියෙන් ද ඒ බව පැහැදිලි වේ.

මේ හැර අභිධර්මය වෙන්වසයෙන් බුද්ධිකාලයෙහි පැවැති බවට දෙශනාපාලියෙහි ඇති නිදර්ශිත බොහෝ ය. එයින් සමහරක් මෙහි XV වන පිටුවේ සංකෙෂපයෙන් දක්වන ලදී. පහත දැක්වෙන නිදර්ශිතවලින් ද එය පැහැදිලි වේ:

1. බුදුරජානන් වහන්සේ අභිධර්මය දෙසා ආචර්‍යාවප්‍රාතිහාසිකයන් ලොකවිවරණය කොට දෙවොරොහණයෙන් සංකසනුවරට වැඩිසේක. විසුද්ධිමග්ග, 291-292 පිටු බැලියයුතු. විසතර ධර්මපදධාකපා - යමකාප්‍රාචිභාරියවක්ඛුවෙන් දතයුතු. එහි බුදුරජන් මිණිතිණිමග්ගිත් බැස බිම දකුණු පිය නැඹු නැත අවලවෙතිය වූ බව දැක්වේ.

දෙව්ලොවින් බට හිණිමග පිහිටි තැන අශොභරජතුමා විසින් විහාරයක් කරවා එය පිටිපස ගල්වැම්බ පිස්ටුවා තුඩුබු බව පාඨයන් විනයානිකායා කියයි. Cf. Fa-Hien Record of Buddhistic Kingdoms, by J. Legge - pp 48-50.

2. ඉහත XV වන පිටුවේ 5 අපධාලිපිය බලනු. නාගර්ජුනිකොණ්ඩලාලිපිවල සදහන් ධර්ම විනය මානිකා ආදිවචනා ගැණ විසතරයක් කරණ ආවාය්‍ය නලිනාසක දත් මහතා “මානිකා” යනු පාලියෙහි ප්‍රාතිමොක්ඛයට මෙන් අභිධර්මයට ද පට්ඨායවචනයක් බව කරුණු සහිතව ප්‍රකාශ කරයි. එහි දැක්වෙන ‘පට්ඨමානුකා’ වචනයෙන් මහාසංඛිකයන්ගේ විනය මහා අභිධර්මය ගැණ සි සිහිය නැති බව ද කියයි.

“ආරඤ්ඤකෙන නාට්‍රියො භික්ඛුනා අභිධම්මෙ අභිවිතයෙ යොගො කරණීයො. සන්ධාට්‍රියො... අභිධම්මෙ අභිවිතයෙ පඤ්ඤා පුච්ඡිතාරො...” - “ඇවැත්නි, ආරණ්‍යයෙහි වසන මහණහු විසින් අභිධම්මෙහි අභිවිතය- යෙහි (උද්ග්‍රහණධාරණවශයෙන්) යොග කට යුතු ය. ඇවැත්නි, අභිධම්මෙහි අභිවිතයෙහි ප්‍රශ්න විචාරන්නෝ වෙති” යි මැදුම්සගියේ ගුලියසාති සුත්‍රයෙහි දැක්වෙන මෙ පාඨයෙන් සැරියුත් මහරහතුන්වහන්සේ විසින් ආරණ්‍යකභික්ඛුන් විසින් අභිධම්මය උගත යුතු ය යි අවවාද දුන් බවක් බුද්ධකාලයෙහි අභිධම්මය පිළිබඳ පැන පිළිවිසිම් බහුල ව පැවැතිබවක් පෙනේ. මෙහි අභිධම්මපිටකය සම්පූර්ණයෙන් නො වේ නම් යටත් පිරිසෙයින් දුක-තිකමාතිකා සමග බමුවහදයවිනඛනය වත් උගත යුතු බව අභිකථාව කියයි.¹

“අභිධම්මෙ බො පන අභිවිතයෙ පඤ්ඤා පුට්ඨා විසුඤ්ජෙති” යි අභ්‍යුත්තර - නවකතිපාන - සන්තාවාසවග්ග - දෙවන සුත්‍රයෙහි වදාළ මේ පාඨයෙන් අභිධම්මප්‍රශ්න විසඳීම පූර්වකලංක (පුහුණුවන) මහණහුගේ වර්ණසමපන්නිය බව ප්‍රකාශ වේ.

“පඤ්චති භික්ඛවෙ අභෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසමපාදෙ- තබ්බං... පට්ඨලො හොති අනොවාසිං වා සද්ධිවිහාරීං වා අභිධම්මෙ විනෙතුං, අභිවිතයෙ විනෙතුං...” මහාවග්ග - මහාකඛකකයෙහි වදාළ මේ පාළියෙන් උපසමපදාකමීය කරණ මහණහු අභ්‍යුත්තර පසකින් යුක්ත විය යුතු බවත් අනුවාසියා හෝ සමගවසන්නා අභිධම්මෙහි නික්මවීමට සමම්මිම ඉන් එක් අභ්‍යයක් බවත් ප්‍රකාශ වේ. මෙහි අභිධම්මපදයෙන් නාමරූපපරිවේෂ්ඨය (විනත - වෙනසික - නිබ්බාණ යන නාමධම්ම හා - රූප ධම්ම) ගැනේ ය යි අභිකථාව කියයි.²

පාචිත්තියපාළියෙහි භික්ඛුවිනඛනයෙහි විලෝචන සිකඛාපද³ විහඛනයෙහි “ඉඛසි තාව සුත්තනොනො වා ගාථායො වා අභිධම්මං වා පරියාපුණස්සු, පච්ඡාපි විනායං... මේ වාක්‍යයෙන් එකල අභිධම්මය භික්ඛුන් විසින් සාමාන්‍යයෙන් වෙන ම පුහුණු කළ කරුණක් බව දැක්වේ. එහි ම භික්ඛුණිවිහඛන - ඡන්තවග්ගයෙහි 12 වන සිකඛාපදවිහඛනයෙහි පෙනෙන “අභිධම්ම ඔකාසං කාරාපෙත්වා සුත්තනන්තං වා විතසං වා පුච්ඡති, ආපනති පාචිත්තියස්ස” යන මේ වාක්‍යයෙන් භික්ඛුණින් ද අභිධම්මය හදාළ බව ප්‍රකාශ වේ. මෙහි අභිධම්මපදයෙන් අභිධම්මපිටකය ගැනෙයි.

“තෙන බො පන සමයෙන සමබ්‍රලා පෙරා භික්ඛු මණ්ඩලමාලෙ සනති- සින්නා සනතිපතිතා අභිධම්මකථං කපෙනති” යි අභ්‍යුත්තරතිකාය - ඡන්ක තිපාන - 6 වන වග්ග - 6 වන සුත්‍රයෙහි දැක්වෙන මේ පාඨයෙන් බුද්ධ කාලයෙහි (මහාකොට්ඨිකාදී) බොහෝ ස්ථවිර භික්ඛුන් රැස් ව අභිධම්ම කථා කිරීමෙහි යෙදුනුබව ප්‍රකාශ වේ.

1. මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථා, (ගේ. ඩ.) 3 කාණ්ඩ, 126 පිටුව.

2. සමන්තපාසාදිකා (ගේ. ඩ.) 739 පිටුව.

3. මෙහි ඉහත මේ සිකඛාපදය දැක්වෙන xxiii පිටුවේ 1. අධොලපියෙහි “සිකඛාපදවිලෝචන පාචිත්තියනති” යි වැරදීමෙන් යෙදී තිබේ. එය “සිකඛාපදවිලෝචනකො පාචිත්තියනති” යි සුද්ධ විය යුතු.

තවද, බුද්ධිකාලයෙහි අභිධම්මයෙහි ප්‍රවීණ වූ ධර්මකථික භික්ෂූන් නානා ප්‍රදේශයන්හි වෙත ම සිටිබව පාරාජිකපාලියෙහි හා වුලලවග්ගපාලි - සමථ-කබ්බකයෙහිත් එන දබ්බමලපුත්ත තෙරුන්ගේ කථාවෙන් ද පෙනේ. සෙනසුන් පැණවීමට සබ්බසා විසින් සමමත කරණ ලැබූ දබ්බමලපුත්ත තෙරුන් විසින් නොයෙක් දෙසින් පැමිණෙන භික්ෂූන්ට සෙනසුන් පැණවූ සැටි දක්වන “යෙ තෙ භිනඤ්ඤ සුත්තනතිකා . . . විනයධරා . . . ධම්මකපිකා, තෙසං ඵකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති” යන වාක්‍යයෙන් සෞත්‍රාන්තිකයන්ට එකතැනක, විනයධරයන්ට එකතැනක, ධර්මකථිකයන්ට එකතැනක දැයි මෙසේ සභාගවසයෙන් ඒ ඒ භික්ෂූන්ට සෙනසුන් පැණවූබව ප්‍රකාශ වේ. මෙහි ධම්මකපිකයෝ නම් ආභිධම්මිකයෝ ය.

සියුම් වූ විනතනතර බක්කනතරාදි නාමරූපධර්මයන්ගේ යථාච්ඡය නො වරදවා නිමාණාධිගමය සමපාදනය කරමින් ධර්මදෙශනා කිරීමෙහි සමථ හෙයින් මුලභ්‍රමනගරහභුන් වහන්සේට බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් සාධුවාදයෙන් ‘ධම්මකපිකයා’ සි කී බව “සාධු! සාධු! සාරිපුත්ත, . . . මොග්ගලානො හි සාරිපුත්ත, ධම්මකපිකො”යි මහාගොසිඛන සුත්‍රයෙහි වදාළ මේ වාක්‍යයෙන් පෙනේ.

දබ්බමලපුත්තකථාවෙහි “යෙ තෙ භිනඤ්ඤ ධම්මකපිකා”යි කියුයේ අභිධම්මය හදාරණ භික්ෂූන් සදහා ය.* “ධම්මකපිකොති ආභිධම්මිකො” යනු මහාපදෙදස අටස්කථාපි.1

මෙසේ අභිධම්මය බුද්ධිභාසිතයක් ම වනබවත් සිවුපිළිසිඹියාපත්, මහරහභුන් පටන් බුද්ධිකාලිනශ්‍රාවක පිරිස විසින් එය උද්ග්‍රහණ, ධාරණ, ප්‍රශ්න, ප්‍රතිප්‍රශ්න, දෙශනා වශයෙන් භාවිත වූ බවත් පිටකපාලියෙහි ම ඉරහද සේ ප්‍රකට ව පෙනේ. අභිධම්මය බුද්ධිභාසිතයක් නො වේ ය යි කියන විනණඛවාදීන්ගේ මත අභිකථාවායඝීවරයන් විසින් දෙශනාපාලියෙන් නිදහිත දක්වමින් ඉතා පහසුවෙන් තිරාකරණය කොට මැඩ ලා තිබෙන සැටි ධම්මසඛනණීපකරණධර්මකථාවෙහි නිදානකථාව සාවධාන ව කියවීමෙන් ද ත හැකි වේ.

2. අභිධම්මය ප්‍රථමද්විතීයසංහිතීවලදී සංහිත නො වූයේ ය යි කියන්නෝ “සංහිතීපාලියෙහි අභිධම්මය ගැණ කිසිවක් සදහන් වී නැති බවත්, අභිධම්මයට නිදානයක් නැති බවත්, අභිධම්මය කිසියම් අඳුරු පරපුරකට භාර වී තැබීමටත් සාධකවසයෙන් දක්වති.

අභිධම්මය සංහිතීපාලියෙහි සදහන් ධර්මසඛනායනාවශයෙන් සංහිත වූ සැටි සට දැක්වූ කරුණුවලින් ඔප්පු කරණ ලදී. සුමඛනලවිලාසිනිඅභිකථාවේ දැක්වෙන පරිදි සුත්‍රපිටකසඛනායනාවට අනතුරු ව අභිධම්මපාලිය සඛනායනා කොට අභිධම්මපිටකය යි නම් කොට පත්සියක් රහභුන් විසින් සඤ්ඤායනා කරණ ලදී.

* ධර්මකපිකයා ගැණ දිස්තර මහාගොසිඛනසුත්‍රවණ්ණාවෙන් ද අත්සාලිකියෙන් ද සාසුත්‍රානිකාය - ධම්මකපිකවග්ගයෙන් ද දත හැකි වේ

1. මහානිදෙදසටස්කථා, 140 පිටුව.

ඉන් පසු ජාතක, නිද්දෙස, පටිසම්බද්ධමග්ග, සුත්තනිපාත, බුද්දකපාඨ, ධම්මපද, උද්දන, ඉතිවුත්තක, විමානවඤ්ච, චෙතවඤ්ච, ථෙරථෙරීගාථා යන මේ පාළිය සම්භාසනා කොට “මේ බුද්දකගණ්ඨ” යි නම් කොට පිටක වසයෙන් අභිධම්මපිටකයෙහි ම සංග්‍රහ කලහ යි දීඝනාණකයෝ කියති. චරියාපිටකඅපද්‍යනබ්‍රහ්මවංස සමග අභිධම්මයන් ඇතුළු ඤාණකග්‍රන්ථ සියල්ල සුත්තනනාපිටකයට අයත් බව මැනවිමහාණකයෝ කියති.

මෙහි ජාතකපාළිය පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාවිසය වූ නවසන්නතීය ප්‍රකාශ කෙරෙයි. නිද්දෙස, පටිසම්බද්ධමග්ග, සුත්තනිපාත, බුද්දකපාඨ, ධම්මපද, උද්දන, ඉතිවුත්තක යන මේ ග්‍රන්ථයෝ ප්‍රතිවේධඥනවිෂය වූ ධම්මයන් ප්‍රකාශ කෙරෙති. විමානවඤ්ච චෙතවඤ්ච ථෙරථෙරීගාථා යන මේ ග්‍රන්ථයෝ කම්මිල ප්‍රකාශ කෙරෙති. මේ ස්වරූප සලකා දීඝනාණකයෝ තත්ස්වරූප ඇති යථාධම්මදෙශනා වූ අභිධම්මපිටකයට ඒ ග්‍රන්ථ ඇතුළත් විය යුතුවන්නේ යථානු-ලොමදෙසනා වූ සුත්තනනාපිටකයෙහි ද පඤ්ඤානතිදෙසනා වූ විනය පිටක-යෙහි ද ඇතුළත් නොවිය යුතුවන්නේ කියති යනු සිතිය යුතු ය. මෙහි දීඝනාණකයෝ චරියාපිටක, අපද්‍යන, බ්‍රහ්මවංස යන පොත් ජාතකස්වරූප ඇති හෙයින් වෙන ම නො ගත්හ. චරියාපිටක, අපද්‍යන, බ්‍රහ්මවංස යන පොත් සමග ජාතකාදී සියල්ල අචෝභවනතිවශයෙන් දෙසනා කරණ ලද යථානුලොමදෙසනා බැවින් තදවිෂය වූ සුත්තනනාපිටකයට ඇතුළත් විය යුතු ය යනු මැනවිමහාණකයන්ගේ මතය යි. මේ ආවාද්‍යම්මන අනු ව බුද්දකතිකායය පිටකවසයෙන් බෙදීමේ දී අභිධම්මපිටකයට හෝ සුත්‍ර-පිටකයට අයත් වේ. මෙහි යුක්තිය ධම්මිතාය අනු ව විමසිය යුතු වේ. මේ ආවාද්‍යම්මනතිදර්ශනයෙන් ද අභිධම්ම සම්භාසනාරූප වූ බව ඔප්පු වෙයි.

මේ හැර දුල්වා නම් ටිබෙට් විනයග්‍රන්ථයෙහි මූලසමාසන්ධිවාදීන්ගේ විනයඤ්ඤකයෙහි එන ප්‍රථමසංගීතිකථාවෙහි සුත්‍ර-විනය-අභිධම්මවශයෙන් ත්‍රිපිටකය සම්භාසනා කල සැටි විස්තර වේ. ¹

1. Kācyapa said to the Bhikshus, “Sirs, Whereas hereafter bhikshus may be oblivious and ignorant, and not able to understand the Sutrānta, the Vinaya, and the Abhidharma, because there are no gāthās of the Sūtras, therefore in the forenoon gāthās of the Sūtras will be recited, and in the afternoon the Sutrānta, the Vinaya, and the Abhidharma will be taken into consideration (discussed or recited)” Rockhill’s The Life of The Buddha, p. 156. xxii වන පිටුවේ 2 වන අධොලිපිය බලන්න.

අමති කාශ්‍යප තෙරණුවන් විසින් ප්‍රථමසංගීතියේ දී සුත්‍රානත, විනය, අභිධම්ම සම්භා-සනා යොජනා කල සැටි දැක් වේ.

“Then Mahākācyapa thought ‘I myself will expound the Mātrikas to preserve the sense of the Sutranta and Vinaya as it was spoken. So he mounted the pulpit and said to the bhikshus, “Venerable sirs, in what does the Matrika consist ?” Ibid. p. 160.

මහාකාශ්‍යපසඨවිරයන්වහන්සේ සුත්‍රවිනය දෙකේ යථාචය ආරක්‍ෂා වීම සදහා මාතෘකා ‘මම ම ප්‍රකාශ කරන්නෙමි’ යි සිතා, “සඨවර ධම්මයන්හි මාතෘකා ඇතුළත්ද” යි භික්‍ෂූන් විචල බව මෙකි දැක්වේ. අමති (the Matrika, i.e., the Abhidharma, or metaphysics) ‘මාතෘකා’ නම් අභිධම්ම යි නොහොත් අද්ධතාත්මවිද්‍යාව යි කියන ලදී.

“...the Venerable Mahākācyapa and the five hundred other arhats have compiled the Three Baskets (Tripiṭaka) of the Tathagatha;...” මේ ආදී ලාඛ්‍යයෙහි “මහාකාශ්‍යප ඇතුළු පන්සියක් රහතුන් වහන්සේ විසින් නථාගතත්‍රිපිටකය සංගීතය” යි කියා දිව්‍යසූර-සඤ්ඤායෝ සාධුතාද පැවැත්වූහ යි ප්‍රකාශ වේ Ibid p. 161.

විනවාරී අනු ව අභිධම්මය ද ආනන්දසම්චරයන්වහන්සේ විසින් ම සඛ්‍යායනා කළ බව සැමුළුල් බිල් (Samuel Beal) මහතා කියයි¹. මේ වාර්තාවලින් මහායානිකයෝ ද ප්‍රථමසංගීතියෙන් අභිධම්මය සංගීත වූ බව පිළිගනී.

මෙහි ඉහත XXXVII වන පිටුවේ දැක්වූ දීපවංසගාථාවෙහි මහාසංඝකයන් විසින් අභිධම්මප්‍රකරණ සය අත්හළ බව කීමෙන් ද්විතීය සංගීතියෙන් ද අභිධම්මය සංගීත වූ බව ඔප්පු වේ.

3. අභිධම්මයට සූත්‍රයන්ට මෙන් සංගීතියෙහි දී නිදනයක් දක්වා නැතැයි වැළඳෙනුයේ පිළිතුරු අභිකථානසින් මෙහි දක්වනු ලැබේ:

නොයෙක් කාලයන්හි නොයෙක් තන්හි ඒ ඒ කරුණෙහි ඒ ඒ පුද්ගලයන් සලකාගෙන පවත්වන ලද බොහෝ දෙනා කෙරෙහි අප්‍රකට වූ සූත්‍ර-දෙශනා බුද්ධිභාවිත, සාවකභාවිත, දෙවනාවිත, ඉභිභාවිත වසයෙන් ද කාලදේශපුද්ගලවශයෙන් ද නියම කොට ඓතිහාසික සිද්ධාන්ත ලෙසින් ප්‍රකට කොට නැමීම සදහා නිදන පාඨයක් දැක්වීම අවශ්‍ය වේ. එහෙත් නිදනයක් නො දක්වන ලද ජානකධම්මපදසුත්තනිපාතාදිගාථා ද ඉතිවුත්තකාදි දෙසනා දැ සි යන බුද්ධිභාවිතයෝ බොහෝ වෙති.

අභිධම්මසම්මාමය පිළිබඳ එක් නිදනයක් නො ව නිදන දෙකක් ම ඇතිබව දෙවියන් සහිත ලොකයා අතර ප්‍රකට වූවකි. බුදුරජානන් වහන්සේගේ උත්පත්තිය, බුද්ධිභාවය, දම්සක්පැවැත්වීම, යමාමකපෙළහර, හව්තිසාදෙව්ලොවට වැඩ අභිධම්මය දෙශනා කිරීම, දෙව්ලොවින් සංකස්සනගරයට පැමිණීම ද යන මේ කරුණු ඉතා ප්‍රසිද්ධ යි.

බුද්ධිභාවයට පැමිණ අධිගතධම්මයන් මෙනෙහි කිරීම අභිධම්මය පිළිබඳ අධිගමනිදනය වේ. සියලු බුදුවරයන්ගේ ආවේණිකධම්මයක් වූ යමාමක පෙළහර දක්වමින් නිදාකයන් දමනය කොට දෙව්ලොවට වැඩ අභිධම්මය දෙශනා කිරීම එහි දෙශනානිදනය වේ.

විජ්ඣමන දෙසා සංකස්සනගරයට වැඩි දු බුදුමහිමය දැක බුදුබැව් පැතු පිරිසට දෙසූ “යෙ ඛානපසුතා සීරා” යන ආදි ධම්මපදගාථාවෙන් ද, සාරිසුත්තනිදානන්ගේ ප්‍රඥමහිමය ප්‍රකට කරණු සදහා ඇසූ “යෙ ව සඛ්‍යාන ධම්මාසෙ” ආදි අජ්ඣසුත්තගාථාවෙන් ද, සුත්තනිපාතයෙහි සාරිපුත්තසූත්‍රයෙන් ද දෙව්ලොව දී අබ්දම් දෙසූ ප්‍රචත සත්‍ය බව ඔප්පු වේ. බුද්ධිපරිනිවෘත්තයෙන් අවුරුදු දෙසියගණනකට පසු අශෝකාරජකුමා විසින් සංකස්සනුවර බුදුහු දෙව්ලොවින් වැඩි කිණීමග පිහිටි තැන කරවූ විහාරයෙන් හා පිහිට වූ ගල්වැට්ටෙන් ද මේ ප්‍රචත ඓතිහාසික සත්‍යයක් බවට පත් විය.²

මෙසේ බුදුරජානන්වහන්සේට ම විෂය වූ අන්‍යයන්ට සාධාරණ නො වූ අභිධම්මදෙශනාව උන්වහන්සේ විසින් දෙව්ලොව දී (මායා)මාතාදිව්‍ය පුත්‍රයා ප්‍රධාන දෙව්පිරිසට දෙශනා කරණ ලදබව ප්‍රසිද්ධ හෙයින් සංගීතියෙහි දී මහසුච්චෙනතරණුවෝ එහි නිදනය නො විවාදන. අනුකෙරණුවෝ ද එය අමුතු වෙන් නිය යුතු නො වන බැවින් නො කිහ. අභිධම්මපාලිය බුද්ධදෙශන වූ පරිදි පන්සියක් රහතුන් විසින් සංගීත වී ය. ඇදින්-විලේ නිදනයක් සමග නො යෙදීමෙන් එය නිසැකයෙන් ම බුද්ධිභාවිතයක් බව ප්‍රකාශ වේ.

1. Cf. Rockhill's Life of The Buddha, p. 100, note 2.
2. මෙහි XLVII වන පිටුවේ I වන අධ්‍යායය බලන්න.

අභිධම්මය බුද්ධිභාසිත නම් එහි නිදානය කොහි දෑ යි අසන විරුඳ්ධිවාදියාට මණ්ඩලාරාමවාසී නිසංඝනිතෙරණුවෝ මහාබෝධිනිදානය (සඵලදායක ප්‍රතිලාභය) අභිධම්මනිදානය යි කියමින් පදෙසවිහාරසුත්‍රාන්තය ගෙනහැර දැක්වූහ.

එහෙත් යමක් ඉල්ලා අඩන බාලයා ඒ දෑ ම දී සනසන්නාක් මෙන් අනුරාධපුර(ගම්) වැසි සුමනදෙවස්ථවිර තෙමේ ලොභොපායෙහි දම් දෙසන්නේ “මේ පරවාදියා අභිධම්මයට නිදානයක් ඇතිබවක් නො දැන එය නැතැ යි හඬමින් අප ඉදිරියේ වැලපේ. මොන්න! ඔහුට අභිධම්ම නිදානය” යනු කියමින් දෙව්ලොව දී බුදුරජුන් අභිදම්ම දෙසූ බව සුත්‍ර-නිදානයක් මෙන් පාලියෙන් මෙසේ කී ය: “එකං සමයං භගවා දෙවෙසු විහරති තාවතීංසෙසු පාරිව්ජනකකමුලෙ පණ්ඩුකමබ්ලසිලායං. තත්‍ර ඛො භගවා දෙවානං තාවතීංසානං අභිධම්මකථං කපෙසි: කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මා අබ්‍යාකතා ධම්මා”නි.

අක්කාලිනී අටුවාවෙහි එන මේ කථාවෙහි තර්කය නොදක් ඇතැම් විචාරකයෝ “මේ කියන නිදානය කිසි ම අභිධම්මපොතක හෝ ත්‍රිපිටකයේ අන්පොතක හෝ නැතැ” ය. එය එකුමන් විසින් ගොතා කියන ලද්දකි. එබැවින් එබඳු දුළු සාධකයක් පවා ගෙනහැර පැමෙත් පෙණියන්නේ මෙය සඵලදායකය යි ඔප්පු කරගැණීමට බලවත් අපහසුවක් තිබුණබවයි” යනු කියති.

සුමනදෙවතෙරණුවන් කී මේ පාලියෙන් අභිධම්මයට අමුතු නිදානයක් ගෙනු බවක් කථාප්‍රවාහනියෙන් නො හැඟෙයි. අභිධම්මනිදානය දැන ගැණීමට වුව මනා නම් “එක් සමයක භාග්‍යවතුන්වහන්සේ තච්චිසාදෙව්ලොව පරසතුරුක්මුල පසුපුල්පලස්නෙහි වසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තච්චිසාවැසි දෙවියන්ට ‘කුසලා ධම්මා’ යන ආදීන් අභිධම්මකථාව වදාල සේකැ” යි කියමින් අභිධම්මනිදානය මෙසේ දත හුතු යි කී බව මෙයින් ප්‍රකාශ වේ. අච්චිසාවාසීයෝ ද අභිධම්මනිදානයක් අමුතුවෙන් වුව මනා නම් මේ ඒ නිදානය යි ඇහවීමට ලක්දීම තෙරුන් අතර පැවැති මේ කථාව නිදර්ශන කලහ.

4. තවද, සංඛ්‍යාතාවසාහයෙහි දී දීඝනිකායාදිය ඒ ඒ තෙරුන්ට භාර කරණලද නමුත් අභිධම්මය කිසිවෙකුට භාර දුන්බවක් අච්චිසාවන්හි දක්නට නැතැ යි කියමින් සමහර විචාරකයෝ අභිධම්මය අතාථ කෙරෙති.

කෙනෙකුන්ට භාර කරණ ලද්දක් තවත් කෙනෙකුන්ට භාර දීම ධම්මය හෝ නීතිය නො වේ. බුදුරජානන්වහන්සේ විසින් ම අභිධම්මය ධම්මසෙනාපති වූ සෑරියුත්මහරහතුන්වහන්සේට භාර දෙන ලදී. ධම්පුරොතිත වූ මුගලන් මහරහතුන්වහන්සේ එහි ප්‍රවීණතවිකයා වූහ. ධම්මභාණ්ඩාගාරික වූ අනාද මහරහතුන්වහන්සේ එය සිත්ති දැරීමෙන් එහි ආරක්‍ෂකයා වූහ. විශෙෂයෙන් සැරියුත්මහරහතුන්වහන්සේගේ අතැවැසි පන්සියක් රහත්තිසුත්වහන්සේ පෙරැම් පුරා පැතු ලෙස අභිධම්මකයෝ වූහ. එහෙයින් උන්වහන්සේලා ධර්මාණකල්පි ම සංගීතිකාරකමහරහත්හු අභිධම්මය අන්පිරිසකට කෙසේ භාර කරන් ද?

මෙසේ බුද්ධිකාලයෙහි පටන් අභිධම්මය රැකීමට පිරිසක් වෙනම සිටි බැවින් සංගීතියෙහි දී එය කිසිවෙකුට භාර දුන් බවක් සදහන් වී නැත. මේ කරුණ සාධක කොටගෙන අභිධම්මපිටකය සම්භාසනාරූප නො වී යයි කීම වාදයක් නො ව වාද සිතීමකි.

5. ප්‍රථම සංගීතියෙන් ධම්මය, විනය ය යි ද්විපිටකයක් මුත් ත්‍රිපිටකයක් සංගීත නො වී ය යි කියමින් අභිධම්මපිටකය ප්‍රතික්ෂේප කරණ **ඔල්ඩන්බර්ග්** මහතා ඊට හොඳ ම සාධකය මහාපරිනිෂාණසූත්‍රයෙහි දැක්වේ ය යි කියමින් මේ වචන නිදර්ශන කරයි: “තානි පදොඛ්‍යඤ්ඤානානි සාධුකං උග්ගතෙහො ධුතෙන ඔතාරොතබ්බානි, විනයෙ සඤ්ඤෙසතබ්බානි.”¹

සතර මහාපදෙසයන් දෙශනා කළ පාළියෙහි එන මේ වචනවලින් දැක්වෙන්නේ යමෙකු “මේ බුද්ධිභාසිතයෙක” යන ආදීන් ඉදිරිපත් කරණ කරුණක් විනිශ්චය කිරීමේ දී එහි පද හා ව්‍යඤ්ඤා මැනවින් ඉගෙන සූත්‍රයෙහි බැහිය යුතු ය. විනයයෙහි සසැදිය යුතු ය. එය සූත්‍රයට හා විනයට ගැලපේ නම් ගත යුතු ය යන අදහස යි. මෙහි සූත්‍රය නම් බුද්ධි-භාසිත වූ ත්‍රිපිටකධම්මය යි. විනය නම් රාගාදිය විනය (ප්‍රභාණය) කිරීමට හෙතු වන කාරණය යි. අභිධම්මයෙහි දැක්වෙන මේ අභිය නොදත් **ඔල්ඩන්බර්ග්** මහතා සූත්‍රය සූත්‍රපිටකය යි ද විනය විනයපිටකය යි ද ගෙන මුලින් ද්විපිටකය පමණක් පැවැත්වීමට මෙය අගනා නිදර්ශනයක, මෙබඳු සත්‍ය වූ සාධක තිබිය දී අභිධම්මපිටකයක් පැවැත්වීමට සාධකපාඨ ඉදිරිපත් කිරීම ඒ තරම් වැදගත් නො වේ ය යි පවසයි.

තවද, ඒ මහතා මෙසේත් කියයි: “අභිධම්මය පිළිබඳ කිසි ම දැනීමක් එකල නො පැවැත්තේ ය. නැත හොත් එය ආගමධම්මයක් වශයෙන් සලකා නැත. එසේත් නො වේ නම් එය අනෙක් පිටකදෙක මෙන් වැදගත් ය යි සලකා නැත. බුද්ධිපරිනිෂාණයෙන් පසු පැවැත්වූ සංගීතියේ දී තෙරුන් විසින් එය ධම්මිතයට හෝ ජීනවචනයට ඇතුළත් නො කරණ ලද බව සාමාන්‍ය මතයයි.”²

ඔල්ඩන්බර්ග් මහතා ධම්මිතය හා අභිධම්මය ගැණ හසරක් නො දැනීමෙන් මෙසේ කියන යි සිතිය යුතු. එහෙත් ඒ මහතාගේ මේ භ්‍රාන්තිමත ආශ්‍රය කොට ගෙන සෙසු විචාරකයන් විසින් ද ත්‍රිපිටකය සම්බන්ධයෙන් නගා තිබෙන වාදන් එක සේම එල්ලුමනයන් බව තේරුම් ගැනීමට මේ කරුණු මෙහි දැක්වීමු.

අභිධම්මපිටකය “ප්‍රථම සංගීතීකාරක මහරහතුන් විසින් සංගීත නො වී ය. එය පසු කාලයක සංග්‍රහ කරණ ලද්දකු” යි කියන්නන්ට දිය යුතු පිළිතුර වූලලවග්ගසංගීතිපාළි-උද්දානයෙහි දැක්වෙන්නේ මෙසේ ය:

1. Cf. “A valuable testimony of the earlier existence of a Dvipitaka is also contained in the Mahāparinibbāna Sutta: ‘tāni padavyanjanāni sādhukena uggahetva Sutte oṭāretabbāni, Vinaye sandassetabbāni.’ - In opposition to such sure proofs, it is of little importance to bring forward passages... in favour of the existence of the Abhidhammapitaka” The Vinayapitaka, Vol. 1. p. xii, Note 2.

2. ...the collection of the Abhidhammapitaka was either altogether unknown, or was not regarded as canonical or of the same value as the two other Pitakas; and it was generally supposed that, in the council held after Buddha's death, it had not been admitted by the Theras into the collection of the Dhammavinaya or of the Jinavacana.” Ibid. p. xi.

“උපාලිං විනයං පුච්ඡි සුත්තනනානඤ්ජපණ්ණිතං,
පිටකා තීණි සංගීතීං අකංසු ජිත්තසාවකා.”

“උපාලිතෙරුන්ගෙන් විනයපිටකය විචාලේ ය. පණ්ණිත ආනඤ්ජ තෙරුන්ගෙන් සුත්තනනපිටකය විචාලේ ය. මෙසේ ඒ බුද්ධිශ්‍රාවකයෝ පිටක තුණ සමඟායනා කලාහු ය.” මෙහි සුත්තනනපිටකයෙහි බුද්ධි-නිකායට අභිධම්ම නිකාය වසයෙන් ඇතුළත් බව සැලකිය යුතු.

ඇතැම් විවාරකයෝ මේ උද්‍යනගාථාව පසු ව එකතු කරන ලද්දකැයි ප්‍රතික්‍ෂේප කරති. එහෙත් එය කවදා කවුරුන් විසින් එකතු කරන ලද දෑ සිතො කියති. සංගීතිපාලිය ද සමඟායනාවෙන් පසු ව එකතු කරන ලද්දකි. එය පිළිගනිමින් එහි උද්‍යනය ප්‍රතික්‍ෂේප කිරීම යුග්‍යවශයෙන් නොසෙදෙන අසද්චාදයකි.

ත්‍රිපිටකපාලියෙහි එන උද්‍යන, පෙය්‍යාල, වග්ග, නිපාත, සංයුත්ත, පණ්ණාසක, පිටක, නිකාය, පකරණ ආදී සමූහප්‍රභේදයන් සංගීතිකාරක මහරහතුන් විසින් ම ව්‍යවස්ථා කරන ලදබව අභිකථාවන්හි දක්නා ලැබේ. සංගීතිපාලිය හා එහි උද්‍යනය ද්විතීය සංගීතියෙන් පසු පිටකපාලියට එකතු කරන ලද බව ඇත්තකි. ඒ නිසා උද්‍යනගාථාවෙහි දක්වෙන ත්‍රිපිටකසංගීතිය එලෙසින් පැවැත්වූබව පිළිගත නොහැකි ය යි කීම අධම්මාදයකි. තමන්ගේ වාදය ඔප්පු කර ගැනීම සඳහා ප්‍රමාණසාධකයක් නැති කල්හි ප්‍රකට ව පෙනෙන සත්‍යය පවා ප්‍රතික්‍ෂේප කිරීම විතණ්ඩ-වාදීන්ගේ ලක්‍ෂණයකි.

පුරාණ තෙරුන් සංගීතිය පිළිගැනීම.

සංගීතිපාලි-උද්‍යනයන්හි ද අභිකථාවන්හි ද දක්වෙන පරිදි මහාකාශ්‍ය-පාදී සම්බුද්ධිශ්‍රාවකයන් විසින් පවත්වන ලද ත්‍රිපිටකමහාසංගීතිය සත් මසකින් අවසන් වී ය. සඵපයඝීපතිධරණිභිඤ්ජාභි සිටුපිළිසිඬියාපත් මහතෙරුන් විසින් පැවැත්වූ හෙයින් එය ‘සෙපිකා’ නම් විය. මෙයින් ධම්මවිනය බුද්ධිභාසිත වූ සැවියෙන් ම විරසථාසී වන සේ ව්‍යවස්ථාපිත වීමෙන් ප්‍රත්‍යය-ලොභී, සෙරිවාරී, බුඩ්ධිපබ්බජිතසුභද්දගණයට ඇතුළත් නිර්ලජ්ජතික්‍ෂුන්ට භානියක් විනැසී ඔහු සිතුන. එහෙයින් ඔහු එය නිෂ්ප්‍රභ කිරීම සඳහා නොයෙක් ප්‍රයත්න දැරූහ.¹ විරුද්ධකථා ඉපදවූහ. ඔවුන්ගේ ඒ කථා ශතවතීගණනක් ඔවුන්ගේ ගණයෙහි වූවන් අතර දිසුණු වෙමින් සංසථා වෙමින් පැවැත්තාහු ද වෙති.

පුරාණ තෙරුන් වැනි සමාජවතීය රහත්තු ද කාශ්‍යපසංගීතිය නොපිළිගත්හ යනු එකල පැතිරී තුබුනු එක් කථාවෙකි. මෙහි xxiv වන

1. “කාශ්‍යපසංගීතියට ඇතුළත් වීමට අවසර නොලත් රහතුන් හා දුහුදුන් සහිත ලක්‍ෂණක් පමණ වූ ආමාන්‍ය නික්‍ෂුණ රැස්වී සමඟායනාවක් පවත්වා සුත්‍රවිනයඅභිධම්මපිටක හා සන්තිදානපිටක (බුද්ධකතිකාය), ධාරණීපිටක (මනත්‍ර?) ය යි පිටක පහක් සංග්‍රහ කළහ. ඒ සමඟායනාව ‘මහාසංඝ’ ය යි කියනු ලැබේ.” හියු සා-විනවාචී. Cf. Heal’s Buddhist Records of The Western World, Vol. 11. pp. 164-165.

මෙහි රහතුන් ද ඇතුළත් බව ඔවුන් කියනත් රහත්තු මෙබඳු විරුද්ධවාදයන්ට සම්බන්ධ නොවෙති මේ මුඛපරපුරාගත වැරදි පුවහස් හියු සාංව අසන්නට ලැබුනු සැවියක් විය යුතු

පිටුවේ දැක්වූ පුරාණතොරුන්ගේ කථාව විශේෂ කරුණක් වශයෙන් සංගීති-පාලියට ඇතුළත් වී තිබෙන්නේ මේ කථාව නිසා යයි සිතිය හැකිය. එහි සිද්ධිය මෙසේ ය:

දකුණුකොට්ටේයෙහි වාරිකාවෙහි යෙදී සිටි පුරාණ තොරුන්ගේ සංගීතිය අවසන් වූ පසු රජගහනුවර වෙළඳවාරාමයෙහි සංගීතිකාරකතොරුන් වෙත පැමිණියහ. එහි දී තොරුන් සාමිපිකථා කෙරෙමින් “ඵෙරෙහි ආට්ටියො, පුරාණ, බලොව වීනියො ව සංගීතො. උපෙහි තං සංගීතිනති- ඇවැන, පුරාණයෙහි, තොරුන් විසින් බමිය ද වනය ද සඛනායනා කරණ ලදී. ඒ සංගීතිය අනුගමනය කරවූ” යි පුරාණතොරුන්ට කීහ. (සංගීත වූ විධියෙන් බමුවිනය දරණ මැනවැයි කියූ සේ ය.) පුරාණතොරුන්ගේ “සුසංගීතාට්ටියො ඵෙරෙහි බලොව වීනියො ව. අට්ටි, යඵෙව මයා භගවතො සල්ලබා සුතං, සල්ලබා පටිග්ගතිතං, තඵෙවභං ධාරෙසාමිති - ඇවැන්ති, තොරුන් විසින් බමුවිනය මනාකොට සංගායනා කරණ ලදී. තවද, මා විසින් භාග්ගවතුන්වහන්සේගේ හමුවෙන් යම් සේ අසන ලද ද, පිළිගන්නා ලද ද, එසේ ම එය දරන්නෙමි” යි කීහ.

මෙහි පුරාණතොරුන් කී පලමු වාක්‍යයෙන් සංගීතිය සුසංගීත ය යි පසසමින් උන්වහන්සේ එය පිළිගත් බව ප්‍රකාශ වේ. යමෙකු උන්වහන්සේ සංගීතිය නො පිළිගත්හ යි කියතොත් එසේ කියන්නේ දෙවන වාක්‍යයෙහි යෙදී තිබෙන ‘තවද’ යන අඵ ඇති ‘අට්ටි’ යන්නෙන් ‘එහෙත්, නමුත්’ ය යි අඵ ගැණීමෙන් විය යුතු. කෙසේ අඵ ගත්තත් එහිත් සංගීතිය ප්‍රතික්ෂේපන බවක් නො කියවේ. එහිත් හැඟෙන්නේ සංගීතිකාරකතොරුන් විසින් “බමුවිනය මෙසේ සංගීත ය. මබවහන්සේ ද (උපෙහි තං සංගීතිං) ඒ සංගීතිය අනුගමනය කරණ මැනව - ඒ වූ පරිදි බමුවිනය දරණ මැනවැ” යි කී වචනයට “මා විසින් බුදුරජුන්ගෙන් බමුවිනය අසාගත් සැටියෙන් ම සිත තබාගෙන ඒ වූ පරිද්දෙන් එය දරන්නෙමි” යි පුරාණතොරුන් පිළිතුරු දුන් සැටි ය.

පුරාණතොරුන්ගේ සමාජවේදී වූ රහත් කෙනෙකි. රහත්වූ දෙසින් දෙවචන නැත්තෝ ය. එහෙයින් උන්වහන්සේ පලමු වාක්‍යයෙන් සංගීතිය පසසා දෙවන වාක්‍යයෙන් එය ප්‍රතික්ෂේප නො කෙරෙත් ම ය. රහත්වූ වාටුකමයනා ඇත්තෝ ද නො වෙත්. එහෙයින් උන්වහන්සේ සංගීතිකාරක තොරුන්ගේ සිත් ගැණීම සඳහා සංගීතිය පසසා පසු ව එය ප්‍රතික්ෂේප කළහ යි සිතිය හැකි නො වේ. සංගීතිකාරක තොරුන් පරසින් දන්නා මහාභිඤ්ඤාභී රහත්වූ ය. උන්වහන්සේලා පුරාණතොරුන් සංගීතිය නො පිළි-ගන්නා අදහසින් සිටියාහු නම් එය පිළිගන්නට ය යි නො කියත්. තව ද, පුරාණතොරුන් සංගීතිය නො පිළිගත්තු නම් මේ කථාව සංගීතිපාලියට ඇතුළත් නො වන්නේ ම ය. මෙහි දී පුරාණ තොරුන්ගේ කථාව සංගීති-පාලියට ඇතුළත් වීමේ හේතුව ගැණ ද සැලකිය යුතු. විනභාෂාවට පරිවර්තනය කරණලද මහායානවිනයග්‍රන්ථයන්හි මෙබඳු කථාවක් දැක්වේ:

i. “ගමාමපතිතොරුන් හා පුරාණතොරුන් ද සමාජවේදී රහත්වූ බැවින් උන්වහන්සේලා ලවා සංගීතිය අනුමත කරවා ගැණීම සඳහා මහජුප්තොරුන්ගේ උන්සාහයක් කළහ. එහි දී ගමාමපතිතොරුන් කිසිත් නො කියා තිබීමද වූහ. රජගහනුවරට සමීප දකුණුකොට්ටේයෙහි විසූ පුරාණතොරුන් සංගීතියට සබඳකි වීමට කැමැත්තක් නො දක්වමින්

“සන්තිධි කොට තැබූ ආහාර වැලඳීම, වෙහෙරතුළ පිසූ, තමන් ම පිසූ, තමන් ම පිළිගත් ආහාර වැලඳීම” ආදිය පිළිබඳ ශික්ෂාපද සහ විනයට ඇතුළත් කිරීමට මහසුප්තෙරුන්ගෙන් ඉල්ලූහ.¹”

ධම්ගුප්පා - මනීෂාසකච්චනයෙහි හා විනයමාතෘකා සුත්‍රයෙහි ද වස්තර වශයෙන් එන පුරාණතෙරුන්ගේ කථාව ඇල්. ද ල වලේ පුසං (L. De La Vallee Poussin) මහතා මෙසේ දක්වයි:

ii. “පුරාණතෙරහු සංහීනිය අවසන් වූ පසු රජගහනුවරට පැමිණියහ. පුරාණතෙරුන්ගේ ආයාචනයෙන් කසුප්තෙරහු නැවත සංඝයා රැස් කළහ. උපාලිතෙරහු නැවත විනය දෙසූහ. පුරාණතෙරහු ඒ සියල්ල අනුමත කෙරෙමින් කරුණු අටක්-බුදුරජුන් විසින් අනුදන් හෙයින් විනයානුකූල වූ (ආහාර පිළිබඳ)ශික්ෂාපද අට ඇතුළත් කිරීමට ඉල්ලූහ. එනම්: (1) ආහාර ඇතුළත තබා ගැනීම, (2) ඇතුළත පිසීම, (3) තමන් ම පිසීම, (4) තමා ම පිළිගෙන වැලඳීම, (5) උදසන ම නැගිට ආහාර පිළිගැනීම, (6) දායක-යාගේ කැමැත්තෙන් ආහාර ගෙන ඊම, (7) නානා ඵල වැලඳීම, (8) පොකුණෙහි වැවුනු දෙය වැලඳීම ද යන මේයි.

දුර්භික්ෂයෙහි පිඩු දුලබ හෙයින් මේ කරුණු බුදුරජුන් විසින් අනුදන් බව කසුප්තෙරහු පිළිගත්හ. එහෙත් එය පසු ව තහනම් කළ බව කියා ‘පුරාණයෙහි, අපි බුදුරජුන් විසින් නො පැණවූ දෙය නො පැණවීමටත් පැණවූ දෙය නො ඉක්මවීමටත්, පැණවූ පරිදි ක්‍රියා කිරීමටත් එකඟ වෙමු’ යි කසුප්තෙරහු කීහ.”²

දැනට විනාශවෙත් පවත්නා මහායානවිනයසංහිතීවාචී කීපයක එකිනෙකට වෙනස් ව දක්වෙන මේ කථාවෙහි එන කරුණු කාශ්‍යපසංහිතියට පිරුඬා වූවන් විසින් තමන් ගත් මතයට සරි ලන සේ ගෙනු සත්‍යයට නො ගැලපෙන ප්‍රබන්ධයන් බව හැගේ.

මෙහි පලමු කථාවෙහි සදහන් ගවමපතිතෙරුන් සංහිතියට පෙර පිරිනිව්බව මූලසමාජ්ඣිවාදීන්ගේ විනයක්ෂුද්‍රකයෙහි දැක්වේ.³ සංහිතියෙන් බැහැර කරණ ලදැසි සමහරුන් කීපන පුරාණතෙරුන් සංහිතියට සහනාතී වූ තෙරුන්ගෙන් කෙනෙකු බව මනීෂාසකයෝ කියති.⁴

1. Cf. Early Monastic Buddhism by N. Dutt, Vol. I. pp. 331-33 ; Le Concile De Rajagrha, by Prof. Przyluski p. 160.

2. Cf. Indian Antiquary. 1908. pp. 5-6; Le Concile De Rajagrha, pp. 195-200; 319-323.

මේ ශික්ෂාපද ඇම්. සුඛති මහතා විසින් පරිවර්තනය කරණ ලද බවත් ඒ මහතා ජවා මහාවංශයෙහි පරිකල්පනයෙහි ඇතැයි දැක නැති බවත් ල වලේ පුසං මහතා කියයි. මෙහි (5) ශික්ෂාපදය පෙරවැර පිළිගත් (පුරෝහතනං පටිගහතිනා)දෙය (වලඳ පවාරණය කළු බු විසින්) වැලඳීමට අවසර දීම විය යුතු. (6) ශික්ෂාපදය වැලඳ තැනින් ගෙනෙන ලද්ද (තපනා නිහටං) වැලඳීමට අවසර දීම විය යුතු. (7) ඇට නැති, ඇට ඉවත් කළ, කැට නො කළ ඵල විය යුතු. (8) විනයෙහි, පොකුණෙහි වැවුන දෙය විය යුතු. මහාවංශ (කුණවිමල බුදුන) 207, 208, 209, පිටු වලින් මේ ශික්ෂාපද දත හැකි වේ. 229 වන පිටුවේ මේ ශික්ෂාපද පසුව තහනම් කළ සැටි දක්වේ.

3. මෙහි XXI වන පිටුවේ 1 වන අපධානපිය බලනු.
4. Le Concile De Rajagrha, p. 168; Cf. Early Monastic Buddhism, p. 331. Note I,

දෙවන කථාවෙහි කසුප්තෙරුන් විසින් පුරාණතෙරුන්ගේ ඉල්ලීමට නැවත සමසයා රැස් කරණ ලද සි ද, උපාලි තෙරුන් විසින් නැවත විනයශික්ෂාපද දෙසන ලද සි ද කීම නො යෙදෙන්නයි. පන්සියක් රහතුන් විසින් සමමත කොට සඤ්ඛායනා කරණ ලද විනය පුරාණ තෙරුන් ඉදිරියෙහි නැවත සමායනා කරණ ලද සි කීමෙන් ඔවුන් හඟවන්නේ පළමුවෙන් විනයසමායනා කළ සැට වැරදි ය යන බවෙකි.

පුරාණ තෙරුන් විසින් විනයට ඇතුළත් කළ යුතු ය සි කසුප් තෙරුන්ට කීසු කරුණු අට වනාහි බුදුරජුන් විසින් දුර්භික්ෂයෙහි අනුදන්තා ලද නමුත් පසු ව උන්වහන්සේ විසින් ම තනනම් කරණ ලද ශික්ෂාපදයෝ වෙති. ඒ තනනම් කළ ශික්ෂාපද එසේ පිළිගත යුතු ය සි කීසු කසුප් තෙරුන්ගේ වචනය පුරාණතෙරුන් නො පිළිගත්හ සි විනවිනයෙහි එන සංගීතිවාචිවෙන් පෙනේ.¹ සඵඤ වූ බුදුරජුන් විසින් ප්‍රතික්ෂිප්‍යා වූ පැණවීම් විනයශික්ෂාපදවශයෙන් ගත යුතු ය සි පුරාණ තෙරුන් වැනි ශික්ෂාගුරුක රහත්කෙනෙක් කෙසේ කියත් ද?.

මේ කථාවෙන් පශ්චාත්කාලීන නිකායානතරප්‍රභවයට තරම් වූ මන- හෙදයක් එකල රහතුන් අතර ද පැවැත්තේ ය සි හැඟවීමට උත්සාහයක් කර තිබෙනබව පෙනේ. වර්තමානයට තුඩු දෙන මනහෙදයක් රහතුන් අතර නම් කිසිසේත් ඇති වන්නේ නො වේ. ඒ බව ඔප්පු කිරීමටත් සංගීතිකාරක මහතෙරුන්ට එකඟ ව පුරාණ තෙරුන් විසින් ම සංගීතිය පසසා පිළිගත්බවටත් සාධකවශයෙන් පුරාණතෙරුන්ගේ කථාව සංගීති පාලියෙහි සඳහන් කරණ ලද බව සිතිය යුතු.

දෙශනාපාලි, අඵකථා, සංගීතිපාලි, උද්‍යානපාඨ සහ පුරාණතේර කථා ද ප්‍රමාණසාධක කොට ගෙන අප විසින් මේ තාක් මෙහි දැක්වූ කරුණුවලින් ප්‍රථමසංගීතියෙන් ම විනය, සුත්‍ර, අභිධම්ම යන පිළිවෙලින් ත්‍රිපිටකය සංගීත වූබවත් එය ආර්යශ්‍රාවක සියලු තෙරුන් විසින් එකමනික ව පිළිගන්නා ලදබවත් මෙය කියවන්නාට පැහැදිලි වේ ය සි සිතවු.

ද්විතීයසමිතිතිය

ප්‍රථමසමායනාවෙන් අවුරුදු සියයක් ඉක්ම ගිය පසු කාලාශොක රජු දවස විශාලානුවර මහාවනවිහාරයෙහි විසූ වජ්ඣික්ෂුන් විසින් විනයවිරෝධී දඹවසතුටක් උපදවන ලදී. වූලුවකපාලියෙහි එන ඒ දඹවසතු මෙසේ ය:

- (1) “කප්පනි සිඛිතිලොණකප්පො - අහක (අංකුලාවක) බහා ලුණු තබාගෙන ලුණු නැති යාවකාලික ආහාරයක් හා ශ්‍රීග්‍ර කොට වලදත් වටි.” (ලුණු යාවජ්වික වන හෙයින් ආහාරසන්නිධිපවීති ඇවැත් නො වේ).
- (2) “කප්පනි ගාමනතරකප්පො - දූන් අත්ගමකට යෙමි සි සිතා හෝජනපවාරණය කළ පසු අසිරිත් කැප නොකලා වූ ද ආහාරය වලදත් වටි”. (එයින් නො අසිරිත් බොජුනෙහි පවීති ඇවැත් නො වේ).
- (3) “කප්පනි අභිකුලකප්පො - ඉර අවර වී ඡායාව දැහුලක් වූ විකාලයෙහි ද යාවකාලිකආහාරයක් වලදත් වටි.” (එයින් විකල් බොජුනෙහි පවීති ඇවැත් නො වේ).
- (4) “කප්පනි ආවාසකප්පො - එක්සීමාවෙහි නොයෙක් ආවාසයන්හි පොහෝපවුරුණු ආදී සමසකම් කරත් වටි.” (එයින් විනය ඉක්මවීමෙහි දුකුලාආවැත් නො වේ)

1. Cf. Indian Antiquary, Vol. xxxvii, 1908, p. 5, note 27.

(5) “කප්පනී අනුමතීකප්පො - ඇතුළුසීමාවෙහි සඛ්ඝයාගේ කැමැත්ත නො ගෙන එය පසු ව ගන්නා අදහසින් ව්‍යග්‍ර ව සඛ්ඝකම් කරත් වටි” (එයින් විනය ඉක්මවීමෙහි දැනුම ඇවැත් නො වේ.)

(6) “කප්පනී ආවිණ්ණකප්පො - ආවායසී උපාධියායයන් විසින් පුරුදු කරණලද කැප හෝ නොකැප දෙය ඔවුන් කලබැවින් තමා කරත් වටි”

(7) “කප්පනී අමපිනකප්පො - හොඳනපවාරණය කල පසු මිදිගෙන එනබැවින් කිරිත් නො වූ සම්පුණ්ණයෙන් නොමිදුනුබැවින් දීත් නො වූ අයිරිත්කැප නොකලු කිරි වලදත් වටි” (එයින් නො අයිරිත් බොජුනෙහි පවති ඇවැත් නො වේ.)

(8) “කප්පනී ජලොහි පානුං - මද්‍යාවට නො ගිය තරුණ සුරා බොත් වටි” (එයින් රහමේර බීමේ පවති ඇවැත් නො වේ.)

(9) “කප්පනී අදසකං නිසීදනං - අනුදත් පරිදි සුගත්වියත් පමණ දහ(දුවලු) නො ලා නල නිසීදනය (නිදිනා ඇතිරිය) පරිහරණය කරත් වටි” (එයින් ජේදනක පවති ඇවැත් නො වේ.)

(10) “කප්පනී ජාතරූපරජකං - රන්රිදීමසුකහවණු (මිල මුදල්) පරිහරණය වටි”.¹

1. සමාසනිවැදිත්තේ විනයසූත්‍රසයෙහි එන දඬුවම (ල වලේ පුසං මහතාගේ පරි-වනීනය අනු ව) මෙසේ ය:

(1) එකල වජ්ජී භික්ෂුහු “අධම්මයෙන් ව්‍යග්‍රකම්, අධම්මයෙන් සමග්‍රකම්, ධම්මයෙන් ප්‍රමුඛකම්” යන සඛ්ඝකම් කරත්.

(2) නොපැමිණි සඛ්ඝයාගේ ඡන්දය ගන්නා අදහසින් ව්‍යග්‍ර ව කම් කරත්.

(3) පොළොව කැණීම හා කැණවීම කරත්.

(4) යාවජීවක ලුණු යාවකාලික ආහාරය සමග මිශ්‍ර කොට කාලයෙහි වලදත්

(5) යොදුනක් හෝ අධියොදුනක් ගමන් කොට ගණනොජන වලදත්.

(6) හොඳනපවාරණය කල පසු අයිරිත් නොකලු හද හෝ මාදු ආහාරය ඇතිලී දෙකින් අනුභව කරත්.

(7) දියකුඩාලේලන් (ජලුකාවන්) මෙන් උරමින් පැසුනු රා බොත්. (...drinking fermented liquor with a sucking action like leeches.)

(8) දීකීරට සමපමණ හුත්කීරී බහා මිශ්‍ර කොට විකාලයෙහි වලදත්.

(9) සුගත් විසත් පමණ දුවලු කෑහි, පුරාණනිසීදනයෙන් සුගත්වියත් පමණ කොටසක් සපා නො යොදි කල නිසීදන දරත්.

(10) වටකුරු පාත්‍රයක් සුවද කවා මලින් සරසා සිය තබාගෙන මංසකී වීජි ආදියෙහි යමින් “මේ හදුපාත්‍රය රත්කහවණු ආදියෙන් යමෙක් පුරවන්නේ නම් ඔහුට මහත් පිණක් අයත් වේ” යි කියමින් සම්මාදන් කරත්.

Cf. The Indian Antiquary, Vol. xxxvii, 1908, pp 104 - 105

Cf. Rockhill's The Life of The Buddha, p p. 171 - 173.

මෙහි 7 වන වසතුවෙහි “දියකුඩාලේලන් (ජලුකා) මෙන් උරමින් බොත්” යන මෙහි ‘ජලුකා’ ශබ්දය හා ‘ජලොහි’ ශබ්දයේ අභිසම්බන්ධයක් හැඟේ දැයි විමසන්න. ‘ජලොහි’ යනු දෙසිය ව්‍යවහාරයෙහි? ‘ජලුකා, ජලොයා’ (=ජලොකක් = කුඩාලේලෝ) යි අභිමාගනිශබ්ද-කොෂයෙහි දැක්වේ.

කුඩාලේලෝ ලේ බී වැටෙන හෙත් ලේ බොත්. එ මෙන් මත් වන හෙත් සුරා බොත් ය යි මෙයින් හැඟෙන්නේ ද?

“The Bhikshus of Vaisāli held it lawful to suck fermented drinks as would a leech, though one was made ill by drinking thus...” Rockhill's The Life of The Buddha, p. 172.

“වෛශාලී භික්ෂුහු කුඩාලේලා උරා බොත්තාත් මෙන් එයින් තමා ආතුර (මත් වන තුරු) වුවත් උරඋරා රා බීම කැප ය යි ගණිති” යනු මෙහි අදහසයි.

ජලය මෙන් පෙණෙන සුරා බීම කැපය යනු ද මතයකි.

(8. That fermented drinks, if they looked like water, were allowed to be drunk. Buddhism by Rhys Davids, p. 216.)

මෙසේ විනයප්‍රඥප්ති පෙරලාගත් දසදහසක් පමණ වූ වජ්ජ භික්ෂූහු මිලමුදල් ආදී අකැප්‍රදේශ පරිහරණය කරමින් ශාසනයෙදසක් ඇති කළහ. ඒ බව ඇසූ කාශ්‍යපස්ථපුත්‍ර යස නම් මහරහතුන් වහන්සේ ඒ දශවස්තුව විනිශ්චය කොට එය අවිනය යි බැහැර කොට ශාසනය සෙවෙහි තබා ආරක්‍ෂා කිරීම සඳහා එකල මහාසංඝස්ථිර වූ එක්සිය විසිවයස් වන සබ්බකාමී රහතුන් වහන්සේ ඇතුළු රජවහ, සාහු, මුසස්සොතිත, වාසභගාම සුමන, සාණවාසී සමග්ග යන රහතුන් හා සාකච්ඡා කොට ගෙණ උන්වහන්සේලා සමඟ මාලුකාරාමයට වැඩියහ. මෙහි යස, සබ්බකාමී ආදී සතම අනාඤ මහරහතුන් වහන්සේගේ සඤ්චිතාරිකයෝ ය. සුමන, සමග්ග දෙනම අනුරුද්ධ රහතුන් වහන්සේගේ ශිෂ්‍යයෝ ය. මේ අවනම ම බුදුරජුන් දුටුවිරහ. මේ විරරාහුඤ මහරහතුන් වහන්සේ ඒ දශවස්තුව විනයශික්‍ෂාපද හා ශික්‍ෂාපද-විභවනය අනුව ව වසද, එය විනයවිරෝධී බව ප්‍රකාශ කොට කිරිලජ්ජ වජ්ජභික්ෂුන් මදීනය කළහ. ඉක්බිති එහි රැස් වූ දොළොස් දහසක් රහතුන් අතුරෙන් කෝරා ගන්තාලද සත්සියක් රහතුන් විසින් ප්‍රථම-සඛායනාවෙන් සංගීත වූ පරිද්දෙන් ම ධර්මවිනය පිටකනිකායාදි වශයෙන් සඛායනා කරණලදී.

සත්සියක් රහතුන් විසින් විනය නිදන කොට ගෙණ පැවැත්වූ හෙයින් “සන්තසතිකවිනයසංගීති” නම් වූ මේ දවතියසංගීතියෙහි දී මුලුලවග්ගයෙහි සංගීතිකඛකික දෙක ද, අභිචුතතරනිකායෙහි මුණබරාජ සුත්‍රය ද, විමානවජ්ජුවෙහි සෙවිසසනිමානකථා ව ද, පෙනවජ්ජුවෙහි උත්තරමානු පෙනවජ්ජුව ද පිටකපාලියට එකතු කරණලදී. පායාසිසුත්‍රය ද මේ සංගීතියෙන් සංගීත වී ය යි සමහරු කියති. එය අභිකථාදියක දක්නට නැත.බුද්ධපරිනිශ්‍යයටත් ප්‍රථමසංගීතියටත් අතර කාලයක ක්‍රමාරක්‍ෂස්‍ය නෙරණුවන් විසින් වදාළ පායාසිසුත්‍රය උන්වහන්සේගෙන් ඇසූ පරිදි අනාඤ නෙරැන් විසින් “එවං මෙ සුතං එකං සමයං ආයසමා කුමාරකස්‍යපො”¹ ආදීන් නිදනය තබා ප්‍රථමසංගීතියෙහි දී ම සංගීත වී ය යි සිතිය යුතු. ක්‍රමාරක්‍ෂස්‍ය නෙරණුවෝ ඒ සංගීතියට සහභාගී වූ කෙනෙකි.²

දවතියසංගීතියෙන් පසු පෙරවාදිසම්ඝයාගෙන් හිනන වූ වජ්ජභික්ෂුන් විසින් මහාසංගීති නම් වූ සඛායනාවක් පවත්වන ලදී. එතැන් පටන් මහාසම්ඝකාදී නිකායානාරයන් ප්‍රභූත වූ සැටිත්, ධර්මවිනය වෙනස් කොට අමුතුවෙන් පිටක, ආගම, සුත්‍ර, පාරමිතා, අවභංඝක, අවදන, රත්තකුට, තනත්‍ර, කල්‍ප ආදී නමුත් ඒ ඒ නිකායිකයන් විසින් ආත්මවාදදී නානා මිත්‍යාමත ඇතුළත් කොට ප්‍රාකෘත-සංඝකෘතග්‍රන්ථරාශියක් නිපදවූ බවත් ප්‍රකට ය.

සමබුද්ධපරිනිශ්‍යයෙන් දෙවන ශතවර්ෂයෙහි සථවිරවාදී සම්ඝයාගෙන් හිනන වූ සමාසතිවාදීන්ගේ ද සංඝකෘතවිටිකයෙක් වෙයි. එහි සුත්‍රපිටකය පාලිසුත්‍රනිටිකයට ධර්මපඤ්ඤා වශයෙන් බෙහෙවින් අසමාන දීසාගමාදී පඤ්චාගමයෙන් ද, විනයපිටකය විනයවිභවනය, විනයවස්සු, විනයක්‍ෂුද්‍රක යන ග්‍රන්ථතෙණින් ද සුඤ්ඤා වේ. අභිධර්ම පිටකය පාලිඅභිධර්ම-පිටකයට ගණනින් හා නමින් පමණක් සමාන බව හැඟෙන ග්‍රන්ථ සතකින් සුක්භ වේ. එහි ඓතිහාසික න්‍යායය දැනගැනීමට දැනට විනභාෂාවෙන් පවත්නා ඒ ග්‍රන්ථ හා එහි කථිකවරයන් ද මෙහි දක්වමු:

1. දීඝනිකාය, 23 සුත්‍රය 2 දීපවංස, 20 පිටුව.

ග්‍රන්ථ	කතී:
1. ඥානප්‍රසාදාන (ශාස්ත්‍ර) (පාළි - පට්ඨාන)	ආර්යකාන්‍යාසන
2. ප්‍රකරණපාද (කථාවක්චු)	සඨවිර වජ්‍රමිත්‍ර
3. විඥනකාය (විහසිත)	සඨවිර දෙවශමීන්
4. ඛමීසකකු (ඛමමසසිනණි)	ආර්යශාරීපුත්‍ර
5. ප්‍රඥපතිපාද (පුග්ගලපඤ්ඤනති)	ආර්යමොග්ගලාසන
6. ඛාතුකාය (ඛාතුකථා)	සුඤ්ඤ
7. සංගීතිපට්ඨාය (යමක)	මහාකෝෂපීඨ.*

මෙහි 1, 4, 5, 6, 7 වන ග්‍රන්ථයන් කළ කතීවරයෝ බුද්ධිකාලීන මහාකල්‍යාණය, ඝාටිපුත්‍රාන, මහාමොග්ගලාසන, පුණණ, මහාකොට්ඨිත යන මහරහත් ශ්‍රාවකයෝ වෙති. උන්වහන්සේ මේ ග්‍රන්ථ රචනා කළහ සි කීම කල්පිතයකි. මේ පස්වනම ආභිධර්මකයන් බව නම් සැවැස. මහා-කල්‍යාණ පුණණ මහාකොට්ඨිත යන තුන්වනම ප්‍රථමසංගීතියට ද සහභාගී වූ රහත්හු ය. සැරියුත් මුගලන් දෙනම බුද්ධිකාලයෙහි ම පිරිනිවේස.

නෘතීයසංගීතිය

සමුද්ධිපරිනිමාණයෙන් දෙසියඅටලොස්වන වසෙහි පැලළුප්පුවර රාජාභිෂේකයට පැමිණි අශෝකාධිරාජයන්ගේ කාලයෙහි නීඵකමත ගත් ශ්‍රමණයන් ශාසනයට ඇතුළත් වී නොයෙක් විප්ලව ඇති කිරීමෙන් හටගත් ශාසනාර්බුද සන්තිද්‍රව්‍ය මොග්ගලීපුත්‍රානනියං මහරහතුන් වහන්සේ ප්‍රමුඛ දහසක් රහතුන් වහන්සේ විසින් අශෝකාභිෂේකයෙන් සතලොස් වන වසෙහි බුද්ධවෘත්තයෙන් දෙසියපන්තිස්වැන්නෙහි අශෝකාරාමයෙහි තුන්වන සඛ්‍යායනාව පවත්වන ලදී.

මේ සංගීතියෙහි දී මොග්ගලීපුත්‍රානනියං මහරහතුන් වහන්සේ විසින් බුදුරජානන් වහන්සේ වදාළ මාතෘකා විස්තර කෙරෙමින් පරවාද මදීතය සඳහා කරණලද කථාවක්චුසසකරණය ද සංගීත වී ය. එයින් අභිධම පිටකයේ ප්‍රකරණ සහ සම්පුණ්ණ වීය. තවමසකින් තිමවූ සාහසසිකා නම් මේ සංගීතිය බුද්ධවෘත්ත සංකර නිර්මම නිකායානන්‍යරීකයන් උපදවා තුබුනු මිත්‍රාමත නිරාකරණය කිරීම හා කථාවක්චුසසකරණය සඛ්‍යායනාරාජ කිරීම ප්‍රධාන කොටගෙන පවත්වන ලදී. ඒ සංගීතියෙන් පෙරගාථාපාළියට නෙකිවස්කානිපෙරගාථා ද, පෙනවක්චුපාළියට නාඤ්ඤ පෙනවක්චුවෙහි පිබ්බලකරාජකථාව ද ඇතුළත් වූහ. ඛමීයොක මහරජතුමාගේ ආරක්ෂාසංවිධානයෙන් හා උපකාරයෙන් පැවැත්වුනු මේ සඛ්‍යායනාවෙන් ඇති වූ ශ්‍රේෂ්ඨසිද්ධිය නම් උතුම් රජතුමන් විසින් ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට ඛමීදුතයන් යවා බුද්ධිශාසනය පිහිටුවා ලීම යි. මේ සංගීතිය මහායානිකග්‍රන්ථයන්හි සඳහන් නොවේ. ඔහු මේ සංගීතිය ද්වතීය සංගීතිය වශයෙන් ගෙන නාලාශෝක රජ ඛමීයොක ය සි ගණිති.

පොථකසංගීතිය

ත්‍රිපිටකය දරීම සඳහා ඒ ඒ ආචාර්යවරයන්ට හාර වූ සැටි යට දක්වන ලදී. එයින් ප්‍රථමසංගීතියෙහි පටන් උපාලි මහරහතුන් වහන්සේ හා උන්වහන්සේගේ ශිෂ්‍යපරම්පරාවෙහි වූ දූසන, සොණක, සිහඬව, මොග්ගලීපුත්‍රානනියං යන රහතුන් වහන්සේ විසින් විනයපිටකය පවත්වා ගෙන එතලදී.

* මේ විසතරය රාහුල සාංකාන්‍යාසන - අභිධමීයොමිකාසංඥපකයෙන් ගන්නාලදී.

ආනන්ද පරපුරෙහි වූ දීඝනාණක, ශාරීපුත්‍ර ශිෂ්‍ය පරපුරෙහි වූ මජ්ඣිමනිකායක, මහානිකායක පරපුරෙහි වූ සංඥනනිකායක, අනුරාදක පරපුරෙහි වූ අංගුත්තරනිකායක යන ආවාසීවරයන් සහ ජාතකනිකායක ධම්මපදනාණකාදී ආවාසීවරයන් ද විසින් සුන්‍යාගතපිටකය ගෙන එනලදී.

ශාරීපුත්‍ර ශිෂ්‍ය පරපුරාවෙහි වූ හදදුඪී, සොභිත, පියජාලි, පියපාල, පියදසසී, කොසියපුත්ත, සිගඛව, සදෙහ, මොග්ගලීපුත්ත, සුදත්ත, ධම්මිය, දසක, සොණක, රෙවත යන ආවාසීවරයන් විසින් අභිධම්ම පිටකය දරාගෙන එනලදී.

මේ හැර ශිලාලීපි - අටුවා ආදියෙහි පෙනෙන පෙටක, නෙකාසික, නෙපිටක, පංචනෙකාසික, වෙනසික, සුන්‍යනනික, විනයධර, මාතිකාධර, ධම්මකපික ආදී වචනවලින් හැඟෙන්නේ ඒ ඒ ආවාසීවරයන් විසින් ත්‍රිපිටකධම්ම කොටස් වශයෙන් ද සමහරුන් විසින් සම්පූර්ණයෙන් ද දරණලදබව යි.

තෘතීයසම්භායනාවසානය තෙක් දඹදිව පැවැති ථෙරවාදවරිය පරපුරාවෙහි අනතිම පුරුෂ වූ මොග්ගලීපුත්ත රතකුන් වහන්සේගේ ශිෂ්‍ය මහාමච්ඡද මහරතකුන් වහන්සේගෙන් ලක්දිව ආරම්භ වූ අපිට්ඨාදී සිංහල මහරතකුන් වහන්සේගේ පරපුරාවෙහි ත්‍රිපිටකපාලිධම්ම සංගීතිකාරක මහරතකුන්ගේ වාචනාමාගීය අනු ව මුඛපාසවශයෙන් ම පැවැත්තේ ය.

මෙසේ සම්බුද්ධපරිනිවෘත්තයෙන් පස්වැනි ශතවර්ෂය තෙක් අවිච්ඡින්න වූ ස්ථිරපරපුරාවෙහි සමානිමාගීයෙන් පැවති පුරාණාචකපා සතිව සම්පූර්ණ ත්‍රිපිටකපාලිය බුද්ධවර්ෂ 440 වත් 454 වත් අතර කාලයෙහි වලගම්බා රජු දවස පයඝාපතිධර ෂබ්භිඤ්ජාති පන්සියක් සිංහල මහරතකුන් විසින් මාතලේ අලුලෙන් විහාරයෙහි වැඩහිද සිංහල අකුරෙන් ලියවා ප්‍රස්ත-කාරුඪ කොට සම්භායනා කරණලදී. වච්චින ත්‍රිපිටකය සකස් වූයේ මෙලෙසිනි.¹

ලොකයේ ප්‍රථමවරට සිංහල රතකුන් විසින් කරණලද මේ මහාධිකාරයෙන් පාලිත්‍රිපිටකය බුරුම, සියම්, කාම්බෝජ, ලාඕස් ආදී ථෙරවාදී බෞද්ධවචල පැතිර ගියේ පාලිවසයෙන් ද ඒ ඒ ජාතීන්ගේ භාෂාවිෂය වූ වාචනාමාගීයෙන් ද ඔවුන්ගේ ජාතිකජීවිතය හා සම්බන්ධ වූ ඵෙතිනාසික ආගමසාහිත්‍යය වශයෙන් පවත්නේ ය.

ලක්දිව අටළොස් මහගණයට අයත් දීඝනාණක, මජ්ඣිමනිකායක, සංඥනනිකායක, අංගුත්තරනිකායක, බුද්දකනායක, පාරාජිකනිකායක, පාවිතනිකායක, මුලලවග්ගනිකායක, මහාවග්ගනිකායක, පරිවාරනිකායක, ධම්මසඬග්ගනිකායක, විතඬගනිකායක, කපාච්ඡිදනිකායක, පුග්ගලනිකායක, ධාතුකපාචනිකායක, සමකනායක, පට්ඨානනිකායක, ජාතකනිකායක යන නිකායකාවාසීයන් විසින් ද අච්චකපාචනිකායක - පිකාවාසීවරයන් හා ප්‍රකරණ, විවරණ, සන්න, ගැටපද කල ගිහිපැවිදි සඬාබුද්ධියමපන්න පඬිවරයන් ද විසින් පරිපොෂිත දිමෙන් සිංහලයන්ගේ ජීවරුධිරය වූ ත්‍රිපිටකපාලිධම්ම අද බටහිර රටවල ද පැතිර ගියේ ලොකසාහිත්‍යයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨතාවයෙන් ස්විකාත ව පවත්නේ ය.

1. පාලිපිටකපානි වලදීවත් උතුරු ඉන්දියාවෙන් ලක්දිවට ගෙනෙන ලදබවත් සිංහල තෙරුන් විසින් ඒ පොත් සංසකරණය කරණ ලදබවත් සමහරු සිතත්.
Cf. Buddhist India by Rhys Davids, pp. 111-113.

සමමා සම්බුදුරජානන් වහන්සේගේ පයඝීප්‍රියාසනසම්බන්ධාන ත්‍රිපිටක-
ධර්මයෙහි සමාවය හා ව්‍යාප්‍රිය පිළිබඳ ඉතිහාසය විෂය කොට ගෙන අප
විසින් ලියූ ප්‍රස්තාවතාව මෙතෙකින් සමාප්ත වේ.

මේ ප්‍රස්තාවතාව ලිවීමේ දී විද්‍යෙදය පිරිවෙණේ සහකාර පරිවේණාධිපති
පූජ්‍ය පණ්ඩිත වැලිවිටියේ සොරතාහිඛාන නායක සථවිරයන් වහන්-
සේගෙන් ශෝඛ්‍යපත්‍ර බැලීමාදියෙන් ලැබුණු උපකාරය ද, අගමහාපණ්ඩිත
බලන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රෙය, පණ්ඩිත කෝද්දගොඩ ඤාණාලොක,
පණ්ඩිත ලබුහම ලබ්බානන්ද යන සථවිරයන් වහන්සේලාගෙන් ලත්
අනුග්‍රහය ද කෘතඥතා පුඵක ව සිහිපත් කරමිහ.

“විර කිට්ඨනු ලොහසමිං සමමාසමබුදධසාසනං.”

පරමානුර වජිරඤ්ඤාණ.

බුද්ධිජයන්තිත්‍රිපිටකග්‍රන්ථමාලා

ත්‍රිපිටකපාලිය සිංහලභාෂාවට පරිවර්තනය කිරීම

ශ්‍රී සුගත තපාගත සම්මාසම්මුදුරජානන් වහන්සේගේ සකස්කළ පරිවර්තනය යෙන් ද උන්වහන්සේ විසින් වදාළ ත්‍රිපිටකසංග්‍රහය මේ නාම ආරක්‍ෂා කරගත් සිංහලජාතියේ ආරම්භයෙන් ද අවුරුදු දෙදහස් පන්සියයක් සම්පූර්ණ කරමින් පැමිණි 2500 වන බුද්ධිජයන්ති වර්ෂය නිමිත්ත කොට ගෙන ආගමිකඅභිවෘද්ධිය හා ජාතික ප්‍රබෝධය ද සඳහා ලබ්‍යාවෘද්ධියන් විසින් ලබ්‍යාආණ්ඩුවේ ආධාරයෙන් කළ යුතු ය සි සමමත වූ කටයුතු අතුරෙන් ත්‍රිපිටකපාලිය සිංහලභාෂාවට පරිවර්තනය කොට පෙළක් සමග මුද්‍රණය කිරීම ප්‍රධානකාර්යය වශයෙන් සැලකිය යුතු බව එකල ලක්ෂ්‍යයේ සවදේශකාර්යාල ආමාන්‍යවරයා වූ අබේරත්න රත්නාසන මහතා විසින් ආණ්ඩුවට දන්වන ලදී.

මේ යෝජනාව හා බුද්ධිජයන්ති උත්සවය පිළිබඳ වෙනත් කටයුතු සම්බන්ධ ව සාකච්ඡා කොට වාචික කිරීම සඳහා තත්කාලීන ලබ්‍යාආණ්ඩුවේ අග්‍රාමාත්‍ය වූ ශ්‍රීමත් ජෝන් කොනලාචල මහතා විසින් සවදේශඅමාත්‍ය ඒ. රත්නාසන, කෘෂිකම් හා ආහාර පිළිබඳ අමාත්‍ය ජේ. ආර්. ජයවර්ධන, අධ්‍යාපනඅමාත්‍ය ඇම්. ඩී. බණ්ඩාර, පළාත් පාලන අමාත්‍ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. හත්තන්ගර, සවදේශඅමාත්‍යාංශයෙහි සීරිලේකම් වූ බී. ඇස්. පෙරේරා, ලබ්‍යාආණ්ඩුවේ මහානායකාර වී. ඇස්. ගුණරත්න, ආචාර්ය ආනන්ද ඩබ්ලිව්. පී. ගුරුගේ යන මහතුන්ගෙන් යුත් අනුකාරකසභාවක් පත් කරණලදී.

මේ සභාව විසින් ප්‍රධානස්ථවිරවරයන් හා ප්‍රභූගිතිමහතුන් කීපදෙනෙකුත් ද සමග සාකච්ඡා කොට ඉදිරිපත් කරණලද වාචික අනු ව බුද්ධිජයන්ති කාර්යයන් ත්‍රිසාත්මක කිරීම සඳහා වර්ෂ 1954 ක් වූ ඔක්තෝබර් මස 12 වන දින කොළඹ ටොරිංටංවතුරුගේ නිදහස් මන්දිරයෙහි දී අගමැතිතුමා විසින් ලබ්‍යාආණ්ඩුව වෙනුවෙන් ලබ්‍යාවෘද්ධිමණ්ඩලය පිහිටුවන ලදී.

ලබ්‍යාවෘද්ධිමණ්ඩලයේ ව්‍යවස්ථා අනු ව එහි සභාපති අග්‍රාමාත්‍ය තුමාගේ අනුමතියෙන් ඒ ඒ කටයුතු ඉටු කිරීම සඳහා කාරකසභා පත් කිරීමේ දී මෙහි LXVII වන පිටුවේ සඳහන් වන ගිනිපැවිදිසාමාජිකයන්ගෙන් යුත් ත්‍රිපිටකපරිවර්තනය පිළිබඳ කාරකසභාව පත් කරණ ලැබී ය.

ඒ කාරකසභාවෙන් සමමත වූ පරිදි ත්‍රිපිටකපාලිය කොටස් වසයෙන් බෙදා සිංහල භාෂාවට නැගීම සඳහා මෙහි LXVIII වන පිටුවේ දැක්වෙන ස්ථවිරවරුන්ට ශ්‍රීමත් ජෝන් කොනලාචල අග්‍රාමාත්‍යතුමා විසින් ඒ ඒ ග්‍රන්ථ ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් පිළිගන්වන ලදී.

පරිවර්තනය කරණු ලබන ග්‍රන්ථයන් සංශෝධනය කොට මුද්‍රණයට පැමිණවීම සඳහා මෙහි LXX වන පිටුවේ දැක්වෙන සංස්කාරක මණ්ඩලය ත්‍රිපිටකපරිවර්තකාරකසභාව විසින් සමමත වී ය. සංස්කාරක මණ්ඩලය වර්ෂ 1955 ජූලි මස 10 වන දින සවකාර්යාල ආරම්භ කරමින් එකලට පරිවර්තන ව තුබූ ග්‍රන්ථ සංශෝධනයෙහි නියුක්ත වී ය

පාලිධර්මය කථාව්‍යවහාරයෙහි පවත්නා භාෂාවකට පරිවර්තනය කිරීමෙන් පාලිවචනයෙහි ස්ථාවර ගිලිහී යා හැකි බවත් එහි මහනියකිය පිරිහී යා හැකි බවත් ධර්මගෝචරයෙන් සිතන්නෝ ද වෙති. ජාතික භාෂාවක් කලින් කල වෙනස් වන බැවින් මුල්කාලයෙහි පැවැති වචන පසුකාලයෙහි දුරවබොධ වීමෙන් ලිතාච්ච වෙති සි ද අන්‍යාච්ච දෙකි සි ද සිතු පුච්චාචාච්චයන් විසින් භික්ෂුකාලයෙහි පටන් ශතවතී සතක පමණ සිංහලදෙසියභාෂාවෙන් පැවති අච්චකථා නම් වූ ශාරීපුත්‍රාදී මහරත-තුන්ගේ වාචනාමයීය (පෙළමග) කථාව්‍යවහාරයෙහි නො පවත්නා වූ ලෝකිකශාසත්‍යාන්තර හා දැනියාන්තර ඇසුරු නො කරන්නා වූ හුදෙක් බුද්ධවචන ම විෂය කොට ඇති පාලිභාෂාවට නගා තැබූ බැවින් අන්‍ය ලෝකයාට ද හිත සිඬා කෙරෙමින් මනාන්තර සංකලනයෙන් තොර ව මූලික පරිශුද්ධියෙන් යුක්ත ව අද තෙක් ආරක්ෂිත ය සි ඔහු නිදහිත කෙරෙති. ඒ එසේ ම ය.

එතෙත් පාලිධර්මය ආශ්‍රය කිරීමෙන් ම පුජ්‍යකියට හා ප්‍රභූකියට පැමිණි අච්චකථාවෙහි විශද වූ ශ්‍රැතියෙහි මධුර වූ වචනසමපත් ඇති සිංහලභාෂාවට යම් යම් ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථ පෙළ සහිත වත් රහිත වත් ධර්මපිරොධ නොවන සේ පරිවර්තන ව තුබූව ඉතිහාසයෙන් පෙනේ. බු: වම් 1471 වැන්නෙහි රජ වූ සමන කපුච්ච රජු විසින් අභිධර්මපිටකයෙහි දම්සගුණු පොත රත්පත ලියවා පෙරහැරින් පිදුබවත්, 1609 වැන්නෙහි රජ වූ මහවිජයබා රජු විසින් දම්සගුණුපෙළ සිංහලභාෂාවට පරිවර්තනය කරණ ලදබවත් මනාවංසයෙන් පෙනේ.¹

තවද, ඒ ඒ කාලයෙහි ගිහිපැවිදිපඬිවරුන් විසින් දෙශනාපාලියෙන් හා අච්චකථාවාලියෙන් ගෙන සිංහලයෙන් ලියු නොයෙක් ධර්මපඨායයන් විෂය කොට ඇති ගද්‍යපද්‍ය පොත් රාශියකි. ඒ සිංහලවචනපොත් ද පාලිවචනපොත් මෙන් ම සිංහලයන්ගේ ආගමිකධර්මය හා ජාතිකසාහිත්‍යය වශයෙන් ආද්‍යන වූයේ සමහාවිත ව පවත්නේ ය. “ජාතිකපොත්වහන්සේ” ආදිය නිදහිත සි.

බුද්ධච්චසහතිත්‍රිපිටකග්‍රන්ථමාලාව පාලිය හා එහි සිංහලපරිවර්තනය වෙන් වෙන් ව යෙදෙන සේ සකස් වන බැවින් පාලිය සමග එහි අච්ච ද එකවිට උගත හැකි වේ. එයින් පාලිය ද රැකෙයි. අච්චය ද පැහැදිලි වෙයි.

බුද්ධශාසනයේ මධ්‍යස්‍රගය වූ ඡේ කාලයෙහි ශාසනය පිලිබද පුනරුද්දීප්තිය ඇති වන්නේ ය යනු බෞද්ධලෝකයාගේ එකාන්ත විශ්වාසය සි. ඊට හෙතු වන්නේ පඨාසාප්තියාසනධර්මය (පෙළදහම) මැනැවින් ඉගෙන එහි දැක්වෙන ප්‍රතිපත්තිය පිලිපැදීමයි. එයින් ප්‍රතිවෙධධර්මය අවබොධ වන්නේ ය. ඒ අවබොධයට මූලිකහෙතු වන්නේ පෙළදහම ඒ ඒ මිනිසුන්ගේ භාෂාවෙන් ම ඇසීම හා කියවීම සි.

1. මනාවංසය, 52 පරිච්චේදය, 67 පිටුව, 50 - 57 පෙළ. එම 60 පරිච්චේදය, 85 පිටුව, 16 - 18 පෙළ.

පාලි නො දන් සාමාන්‍ය සිංහල ජනතාවට ද ධර්මිකය සියසිසින් දැන ගැනීමට - ඉගෙනීමට බුද්ධිජයන්තිග්‍රන්ථමාලාව අසහාය උපකාරය වන්නේ ය. “තථාගතපාවෙදිතො ධම්මවිනයො ... විචටො විරොචති නො පච්චිජ්ඣන්තො” යනු වදාල කෙසින් තථාගතදේශිත ධර්මිකයය ජනයා අතර ප්‍රකට වූයේ ම බබලයි. වැසි පවත්නේ නො ම බබලයි. එකෙසින් බුද්ධි-ජයන්ති නිමිත්තෙන් ධර්මිකය ප්‍රකට කරලීම සඳහා ලබකාආණ්ඩුව විසින් ගත්මග අතිශයින් ප්‍රශංසනීය වේ.

ලබකාබෞද්ධිමණ්ඩලයේ කටයුතු සංවිධානය කිරීම සඳහා පත් වූ මෙහි LXXI වන පිටුවේ සඳහන් වන මද්ධ්‍යවිධායකසභාව විසින් ආරභා කරණ ලද ත්‍රිපිටකය සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කරවා මුද්‍රණය කරවීමේ කාර්යය දැනට වර්තමාන මහජනරජයේ සාංස්කෘතිකකාර්යාංශයට පැවරී තිබේ. එහි අධ්‍යක්ෂවරයා වශයෙන් ක්‍රියා කරණ ඇන්. කීර්. ඩයස් මහතා පළාත්පාලන හා සාංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍ය ගරු ජයවීර කුරුප්පු මැතිතුමාගේ සහයෝගයෙන් මේ කාර්යය ඉක්මනින් ඉටු කිරීම සඳහා එහි ප්‍රධාන සමපාදක වී. පණ්ඩිත මහතා ද සහකාර සමපාදක මුදලි නැත්පත් ඇම්. ඇන්. පිපිස් මහතා ද සමග උද්‍යෝගයෙන් ක්‍රියා කරයි.

වර්තමාන ලබකාවේ අග්‍රාමාත්‍ය ගරු ඇස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහාශයන්ගේ හා ඇමැතිමඩලේ ද අනුමතියෙන් එ මහතුන් විසින් දැනට සංවිධාන කරණ ලැබ තිබෙන ක්‍රියාමාලියෙන් මේ කාර්යය තොබෝ කලකින් අවසන් වෙනවා ඇත.

බුද්ධිජයන්ති මහා වග්ග පාලිය

බුද්ධිජයන්ති ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථමාලාවේ ග්‍රන්ථ අතුරෙන් ප්‍රථමයෙන් මුද්‍රණයට පැමිණි මහා වග්ග පාලිය විනයපිටකයෙහි තුන්වන ග්‍රන්ථය වේ. එය සිංහල-භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීම පිණිස භාරගත් අම්බලම්ගොඩ ශාසනාදය පරිවේණාධිපති පණ්ඩිත අම්බලම්ගොඩ ධම්මකුසල සචරියන් වහන්සේ ඒ කාර්යය මැනවින් ඉටුකලන. එහි සංශෝධනය හා පරිවර්තනය පිළිබඳ විස්තරය උන්වහන්සේ විසින් ලියනලද සංඥපනයෙහි දැක්වේ. ධර්මිකයෙහි ප්‍රවීණතියක් දරණ විශදබුද්ධිප්‍රභා ඇති ඒ පණ්ඩිත සචරියන් වහන්සේ සවකායී විෂයෙහි දක්වන ලද උත්සාහය පැසසිය යුතු වේ.

මෙහි සිංහල පරිවර්තනය පාලිපදයන්ගේ අම්බසාහය සැලසෙන සේ දැර්බොධිපදයන්ට ශිපිලාචී කථනයෙන්, සුගමාචාරී නැති පදයන්ට පරිකථා ලියමින් සාමාන්‍ය ජනයාට ද අම්බවබොධිය වන පරිදි ලියා තිබෙන අයුරු සිත්ගන්නා සුලු ය. ධර්මව්‍යාධ්‍යා කිරීමේ දී පෞරාණික ආචාර්යවරයන් අම්බසා - විකාකථා අනු ව සමස්තපද ව්‍යස්ත කොට සනිපද විසකි කොට නිරුකතිනිදේශ සහිත ව ධර්මාචාරී විස්තර කර තිබෙන සැටි අනු-ගමනය කල යුතු නමුත් මෙහි පාලිය දැක්වෙන පිටුවට ඉදිරි පිටුවෙහි එහි සිංහල පරිවර්තනය පාලියේ ප්‍රමාණයට ම යෙදිය යුතු වීම නිසා ඇතැම් පදයන්ගේ අම්බසාහය දුෂකර වී තිබේ.

සංශෝධනය සඳහා සංස්කාරකමණ්ඩලය වෙත පලමුවෙන් ම ඉදිරිපත් කරණ ලද මේ පොත සංශෝධනය කිරීමෙන් සෙසු ග්‍රන්ථයන්ට වඩා ඉක්මනින් අවසන් වීමත්, පලමුවෙන් විනයපිටකයට අයත් ග්‍රන්ථයක් ම මුද්‍රණය කරවිය යුතු ය යි සම්මත වීම හා හැකි තරම් ඉක්මනින් ත්‍රිපිටක මුද්‍රණය පටන් ගත යුතු වීමත් නිසා ප්‍රථමයෙන් මේ පොත මුද්‍රණයට පැමිණියේ ය.

මෙහි ශෝධ්‍යපත්‍ර බැලීමේදී අප විසින් සසඳු බැලූ පොත්හි ඇතැම් පදවංකායන් හිලිහී ගිය තැන් ද, අසථානපතිත වූ තැන් ද දක්නා ලදී. ඒ තැන් සංස්කාරකමණ්ඩලයේ සභාපති පූජ්‍යපණ්ඩිත වැලිවිටියේ සාරකාරකාර්‍යාලය නායක සභිකයන් වහන්සේගේ නිර්ණයෙන් හා සෙසු සංස්කාරකසභිකයන් වහන්සේලාගේ අනුමතියෙන් සම්පූර්ණ කොට පුද්ගල පරිද්දෙන් යොදා මෙහි ශුද්ධිය කරණ ලදී. එහෙත් මෙහි අශුද්ධතැන් තැන්ගේ නො වේ. කාලාන්තරයෙහි අතින් අත ලියවී පැවැති ග්‍රන්ථයක් සම්පූර්ණයෙන් ශුද්ධයට පැමිණවීම දුෂ්කර වූ කාර්යෙකි.

මේ පොතේ ප්‍රථම භාගයෙහි පොත බලනුවන්ගේ පහසුව සඳහා ඒ ඒ පිටුව මුදුනේ යෙදිය යුතු බැකික නාමයන් හා අඛණ්ඩයන් ද යෙදී තැනී බව පෙනේ. අනවධානතායෙන් වී තිබෙන ඒ අඩුවෙන් ග්‍රන්ථයට පාඩුවක් නො වෙතැ යි සිතමු. පොතේ ද්විතීයභාගයෙහි අවසානයේ යෙදෙන උපග්‍රන්ථය ද පදසුවිය ද මෙහි විශේෂාඛණයෝ වෙති. පොත කාණ්ඩ දෙකට බෙදා තිබුත් කිරීමට සම්මත වූයේ පරිහරණයට පහසු වීම සඳහා බව සැලකිය යුතු.

පරවාහාර වර්තමානය.

ත්‍රිපිටකපරිවර්තීත කාරකසභාවේ
හා සංස්කාරකමණ්ඩලයේ
සම්පාදක.

ශ්‍රී බ්‍රහ්මචරී 2501,
බමුණුකොත්පිටිය,
විද්‍යාදායකවිද්‍යාලය,
දෙමටගොඩ, කොළඹ.

ත්‍රිපිටකපරිවර්තනය පිළිබඳ කාරකයභාව

පණ්ඩිත වැලිපිටියේ සෞරත නායක සභිකයන් වහන්සේ (සභාපති), ආචාර්ය පරවාහාර වර්ණසේන සභිකයන් වහන්සේ (සම්පාදක), අඹන්-වැල්ලේ සිරි ධම්මානන්ද අනුනායක සභිකයන් වහන්සේ, අග්ගමහාපණ්ඩිත පොල්වත්තේ බුද්ධිදත්ත නායක සභිකයන් වහන්සේ, අග්ගමහාපණ්ඩිත බලන්ගොඩ ආනන්ද මෙහෙය නායක සභිකයන් වහන්සේ, හාල්දඹුවන ධම්මරක්ඛිත සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත වැලිපිටියේ පුඤ්ඤසාර නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත අම්බලමිගොඩ ධම්මකුසල සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත කඩවැද්දුව සිරිතිවාස නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත කොස්ගොඩ ධම්මවංස සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත පලන්තොරුවේ විමලධම්ම නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත දෙහිගස්පේ පඤ්ඤසාර නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත වේරගොඩ අමරමොලී නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත ලඹුගම ලඛිකානන්ද සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත පරවාහාර පඤ්ඤනන්ද සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත ගලගම සරණංකර සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත හැගොඩ ධම්මන්ද නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත කටුකුරුන්දේ දෙවානන්ද නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත තලල්ලේ ධම්මානන්ද සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත වතුගෙදර අමරසිහ සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත ඉඳුරුවේ උත්තරානන්ද සභිකයන් වහන්සේ, කෙසෙල්වතුගොඩ සිරි රතනචෝති නායක සභිකයන් වහන්සේ, මහින්ද පඤ්ඤසීහ මහානායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත හපුටලානේ සිරි ඤාණාලෝක සභිකයන් වහන්සේ, කළුකොඳයාපේ සිරි පඤ්ඤසෙවර නායක සභිකයන් වහන්සේ, යටිගම්මන විමලඤ්ඤ නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත කුඹිරිප්පුවේ පඤ්ඤසෙවර සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත අනුන්ගල්ලේ විමලකීර්ති නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත වටද්දර මෙධානන්ද සභිකයන් වහන්සේ, ගම්මුල්ලේ වන්දනා සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත දඹවත්තේ සුමනසාර නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත කෝදගොඩ ඤාණාලෝක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත හාල්යාලේ සුමනකීර්ති සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත කොටගම වාචිසාර සභිකයන් වහන්සේ, හල්ගස්තොට දෙවානන්ද සභිකයන් වහන්සේ, බෙම්තර මංගල සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත හාන්දුපැල්පොල පුඤ්ඤරතන නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත මැදඋයන්ගොඩ විමලකීර්ති සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත අනුගොඩ සිරි සීලානන්ද සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත මිරිස්සේ ගුණසිරි සභිකයන් වහන්සේ, අමුණුගම රාජගුරු විපසී අනුනායක සභිකයන් වහන්සේ, දෙවිකුටර ඤාණාචාර්ය සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත බලපිටියේ විපුඤ්ඤාලෝක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත වලගෙදර සොමාලෝක කීර්ති නායක සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත නුවරඑළියේ සෙනානන්ද සභිකයන් වහන්සේ, පණ්ඩිත ගබ්බෙල උපතිසාර සභිකයන් වහන්සේ, ජී. පී. මලලසේකර මහාචාර්ය කුමා, ආචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන පුරාවිද්‍යාධිකාරීකුමා, ඩී. පී. ජයසේකර මහතා, බී. ආර්. ඩයස් මහතා, පී. ඩ. රත්නකුංග මුදලිකුමා, දෙස්තර අමරදස රත්නපාල මහතා යන ගිහිපැවිදිභවතුන්ගෙන් ත්‍රිපිටකපරිවර්තනකාරකයභාව සමන්විත වෙයි.

ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථපරිවර්තනය

ග්‍රන්ථ හා පරිවර්තක සමීක්ෂණය:

1. සුභතනනිකාය

- දීඝනිකාය:- වලන්ගොඩ ආනයන මෙහෙය සමිතර.
- මජ්ඣිමනිකාය:- i. කොස්ගොඩ ධම්මවංස සමිතර.
- ii. කුඹිරිප්පුවේ පඤ්ඤාසෙවර සමිතර.

සංයුතනනිකාය:

- සභාපකවග්ග:- පලන්තොරුවේ විමලධම්ම සමිතර.
- නිදනවග්ග:- දෙහිගස්පේ පඤ්ඤාසාර සමිතර.
- බන්ධකවග්ග:- චතුරගෙදර අමරසිංහ සමිතර.
- සමායනනවග්ග:- ගලගම සරණංකර සමිතර.
- මනාවග්ග:- i. හැගොඩ ධම්මිඤ්ඤ සමිතර.
- ii. ගබ්බෙල උපතිස්ස සමිතර.

අඛණ්ඩනනිකාය:

- ඵක, දවක, තික, චතුකක නිපාත:- හාන්දුපැල්පොල පුඤ්ඤරතන සමිතර.
- පාවක, ඡකක, සනකක නිපාත:- හල්ගස්තොට දෙවනඤ්ඤ සමිතර.
- අට්ඨක, නවක, දසක, එකාදසක නිපාත:- චටද්දර මෙධනඤ්ඤ සමිතර.

බුද්දකනිකාය:

- බුද්දකපාඨ:- කළුකොඳයාවේ පඤ්ඤාසෙවර සමිතර.
- ධම්මපද:- අනුන්ගල්ලේ විමලකිත්ති සමිතර.
- උදන:- හසුවලානේ ඤාණාලොක සමිතර.
- ඉතිචුතනක:- ගම්මුල්ලේ වන්දනානි සමිතර.
- සුභතනිපාත:- පරවාහැර පඤ්ඤානඤ්ඤ සමිතර.
- විමානවඤ්ඤ:- හාල්ගාලේ සුමනනිස්ස සමිතර.
- පෙනවඤ්ඤ:- කොටගම වාචිස්සර සමිතර.
- පේරගාඨා:- යටිගම්මන විමලඤ්ඤ සමිතර.
- පේරිගාඨා:- අමුණුගම විපසි සමිතර.
- ජාතක:- මහින් පඤ්ඤාසිංහ සමිතර.
- චුලලනිද්දස:- අනුගොඩ සීලානඤ්ඤ සමිතර.
- මහානිද්දස:- ලබුගම ලඛිකානඤ්ඤ සමිතර.
- පටිසම්භිද:- මහාවග්ග - චලගෙදර සොමාලොක නිස්ස සමිතර.
- පටිසම්භිද:- සුගනඛවග්ග - වැලිවිටියේ පුඤ්ඤාසාර සමිතර.
- පටිසම්භිද:- පඤ්ඤාවග්ග - දඹවින්දේ සුමනසාර සමිතර.
- අපදාන:- තලල්ලේ ධම්මනඤ්ඤ සමිතර.
- බුද්ධවංස:- බලපිටියේ විසුඛාලොක සමිතර.
- වර්ගපිටක:- බෙම්බර මංගල සමිතර.
- තෙතනි:- පරවාහැර වර්ථඤ්ඤ සමිතර.

2. විනයපිටක

- පාරාජිකපාලි:- වේරගොඩ අමරමොලී සථවිර.
- පාවිතනියපාලි:- ඉඳුරුවේ උත්තරානඤ්ඤ සථවිර.
- මකාවග්ගපාලි:- අම්බලමිගොඩ බිම්බකුසල සථවිර.
- චූලලවග්ගපාලි:- හාල්දඹුවන බිම්මරකබ්භ සථවිර.
- පරිවාරපාලි:- කෙසෙල්වතුගොඩ රතනජොති සථවිර.

3. අභිධම්මපිටක

- බමමසංගණි:- දෙවුන්දර ඤාණාවාස සථවිර.
- විභංග 1-9:- කටුකුරුන්දේ දෙවනඤ්ඤ සථවිර.
- විභංග 10- 18:- කඩවැද්දුව සිරිතිවාස සථවිර.
- බාහුකථා:- නුවරඑලියේ සෙනානඤ්ඤ සථවිර.
- පුග්ගලපඤ්ඤානති:- අඹන්වැල්ලේ බමමානඤ්ඤ සථවිර.
- කථාවස්ථු:- කෝදුගොඩ ඤාණාලොක සථවිර.
- යමක 1 - 5:- මැදඋයන්ගොඩ විමලකිතති සථවිර.
- යමක 9 - 10:- මිරිස්සේ ගුණසිරි සථවිර.
- පටිඨාන:- බලන්ගොඩ ආනඤ්ඤ මෙමත්‍රෙය සථවිර.

ත්‍රිපිටකපරිවහිනසංස්කාරකමණ්ඩලය

1. වැලිවිටියේ සොරන නායක සථවිරයන් වහන්සේ (සහාපති),
2. පරවාහැර වජීරඤ්ඤ සථවිරයන් වහන්සේ (සමපාදක),
3. කෙසෙල්වතුණොඩ රතනජෝති නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
4. පොල්වත්තේ බුද්ධිදත්ත නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
5. බලන්ගොඩ ආනන්ද මෛත්‍රය නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
6. කාල්දඹුවන බමවරකඛිත සථවිරයන් වහන්සේ,
7. වැලිවිටියේ පුඤ්ඤසාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
8. අම්බලම්ගොඩ බමවතුසල සථවිරයන් වහන්සේ,
9. කඩවැද්දුව සිරිතිවාස නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
10. පලන්තොරුවේ පිමලබම නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
11. දෙහිගස්පේ පඤ්ඤසාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
12. වේරගොඩ අමරමොලී නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
13. පරවාහැර පඤ්ඤනන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
14. ගලහම සරණංකර සථවිරයන් වහන්සේ,
15. හැගොඩ බමමිඤ නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
16. කටුකුරුවන්දේ දෙවානන්ද නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
17. ලඹුගම ලබ්බානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
18. වතුගෙදර අමරසීත සථවිරයන් වහන්සේ,
19. ඉදුරුවේ උනන්දරානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
20. මහිතේ පඤ්ඤසීත නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
21. කොස්ගොඩ බමවංස සථවිරයන් වහන්සේ,
22. තලල්ලේ බමමානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
23. පුරාවිද්‍යාධිකාරී සෙනරත් පරණවිතාන මහතා,
24. මහාවායඪී ගුණපාල මලලසේකර මහතා.

(පසුව පත්කරගන්නා ලද)

25. කෝදුගොඩ ඤාණාලොක සථවිරයන් වහන්සේ,
26. අකුරුවියේ අමරවංස නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
27. මිරිස්සේ ගුණසිරි සථවිරයන් වහන්සේ,
28. කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ.

උනන්දරනසංස්කාරකමණ්ඩලය

පණ්ඩිත වැලිවිටියේ සොරන නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
 ආචාර්ය පරවාහැර වජීරඤ්ඤ සථවිරයන් වහන්සේ,
 බලන්ගොඩ ආනන්ද මෛත්‍රය නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
 පණ්ඩිත ලඹුගම ලබ්බානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
 පණ්ඩිත කෝදුගොඩ ඤාණාලොක සථවිරයන් වහන්සේ.

ලබ්‍යාබෝධාමණ්ඩලයේ මධ්‍යවිධායක සභාව

කාරක සභාවන්හි සභාපති වරු:

ගරු පණ්ඩිත වැලිවිටියේ සොරක නායක සභිවරයන් වහන්සේ, ගරු අබන්වැල්ලේ සිරි බමමානන්ද අනුනායක සභිවරයන් වහන්සේ, ගරු ඔලන්-ගොඩ ආනන්ද මෙමන්ත්‍රය නායක සභිවරයන් වහන්සේ, ගරු පණ්ඩිත කීර්තිවත්තුඩුවේ පඤ්ඤාසාර නායක සභිවරයන් වහන්සේ, ගරු ඒ. පී. බුද්ධ-දත්ත නායක සභිවරයන් වහන්සේ, ගරු කළුකොඳුගොඩේ පඤ්ඤාසාර නායක සභිවරයන් වහන්සේ, මහාචාර්ය ජී. පී. මලලසේකර මහතා, මහා-චාර්ය ඩී. ඊ. හෙට්ටිආරච්චි මහතා, පී. ද අය. කුලරත්න මහතා, එච්. ඩබ්ලිව් අමරසූරිය මහතා, රජා හේවාපිතාරණ මහතා, සෙනෙට් මන්ත්‍රී දෙස්තර ඒ. ඇම්. සමරසිංහ මහතා, සී. බී. නුගවෙල දිසාව, සෙනෙට් මන්ත්‍රී සිරිල් ද සොයිසා මහතා, ජේ. ඩී. ඒ. පෙරේරා මහතා, දෙස්තර ඒ. රත්නපාල මහතා, සෙනෙට් මන්ත්‍රී ජයරත්න කොතලාවල මහතා.

කාරක සභාවන්හි ලේකම් වරු:

ගරු ආචාර්ය පරවාහාර වජිරසූරිය සභිවරයන් වහන්සේ, ගරු යක්ක-ඩුවේ පඤ්ඤාසාර සභිවරයන් වහන්සේ, ගරු පණ්ඩිත මිරිස්සේ ගුණසිරි සභිවරයන් වහන්සේ, ගරු පණ්ඩිත ඉදුරුවේ උතතරුනන්ද සභිවරයන් වහන්සේ, ගරු පණ්ඩිත කොස්ගොඩ බමමවංස සභිවරයන් වහන්සේ, ගරු පණ්ඩිත අම්බලමගොඩ බමමකුසල සභිවරයන් වහන්සේ, ඩී. පී. දෙවෙනු මහතා, පී. බී. සන්නස්ගල මහතා, ඩී. ජේ. කුමාරගේ මහතා, පී. සී. පෙරේරා මහතා, එච්. ඇල්. කල්දේරු මහතා, ඩී. පී. ජයසේකර මහතා, ඩබ්ලිව්. ගොපල්ලාව මහතා, දයා හේවාපිතාරණ මහතා, ඩබ්ලිව්. පී. දළචන්ත මහතා, ආර්. ප්‍රේමදස මහතා, ඩී. එන්. ඩබ්ලිව්. ද සිල්වා මහතා.

සබ්‍ය සභාවෙහි ලෙඩක:

ගරු යටිගම්මන විමලසූරිය නායක සභිවරයන් වහන්සේ.

ගිහි සභාවෙහි ලේකම්:

ඩී. බී. ඇල්ලේපොල මහතා.

අශ්‍රාමාන්තයන් විසින් පත්කළ සාමාජිකයෝ:

ගරු ඒ. රත්නායක ඇමතිතුමා, ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ඇමතිතුමා, ගරු ඇම්. ඩී. බණ්ඩා ඇමතිතුමා, ගරු ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කත්තන්ගර ඇමතිතුමා, ඩබ්ලිව් සේනානායක මහතා, ඇස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා, එච්. එච්. බණ්ඩාරනායක මහතා, බී. ඇස්. පෙරේරා මහතා.

ප්‍රධාන ලේකම්:

ඒ. ඩබ්ලිව්. පී. ගුරුගේ මහතා.

CORRIGENDA

TO THE ENGLISH NOTES

Page

- xi -- (N. 1) *For Archeologica read Archaeological.*
- xi -- (N. 1) *For Beal's Records of the Western World read Beal's Buddhist
Records of the Western World.*
- xxi -- (N. 2) *For Beal's Record of Western World read Beal's Buddhist Records of
the Western World.*
- xxvii -- (N. 2) *For yong read young.*
- xxviii -- (N. 4) *For Thathagatha read Tathāgata.*
- xxix -- (N. 5) *For the earliar read the earlier.*
- xxx -- (N. 1) *For alledged read alleged.*
- xxx -- (N. 3) *For msst read must.*
- Liii -- (N. 2) *For Budda's death read Buddha's death.*
- Lvi -- (N. 4) *For Monatic read Monastic.*

සමෛකකතීරූපණං

ABBREVIATIONS

අවි.	—	‘අම්බලම්ගොඩ’-මහාවිහාර-තාලපණණපොළකං
ජවි.	—	‘තික්කඩු’-ජනනාදුරාම විහාර-තාලපණණපොළකං
තොවි.	—	‘තොටගමු’-මහාවිහාර-තාලපණණපොළකං
මනුප.	—	‘මහනුවර-පත්තිරිජපු’පොළකාලය-තාලපණණ පොළකං
මජසං.	—	මරමමජට්ඨසංගීතිපිටක-පොළකං
සි.	—	සෞමකකිර-පොළකං
සීමු.	—	සීහලකකිර-මුද්දිත පොළකං
PTS.	—	Pali Text Society-Mahāvagga

ශුද්ධියක්

ප්‍රසාදනාලකාවෙහි XXXI පිටුවෙහි 18 වන පෙලෙහි “සදහන් භී තිබෙන බව” යනු “සදහන් වී තැනි බව” ය යි ද, LXIV පිටුවෙහි 34 වන පෙලෙහි “පිළිපැදීමෙනි” යනු “පිළිපැදීමයි” කියා ද විශ යුතුයි.

පොතේ සම්පූර්ණ ශුද්ධිපත්‍රය දෙවෙනි භාගයෙහි අග පල වේ.

THE PALI ALPHABET

IN SINHALESE CHARACTERS.

VOWELS

ආ ආ ā ඉ ඉ ī උ උ ū එ ඊ ඔ

CONSONANTS

කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඛ්ඛ්ඛා
චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඣ්ඣ්ඣා
ටta	ඨtha	ඳda	ඳ්ඳ්ඳා	ඳ්ඳ්ඳා
තta	ථtha	දda	ධdha	තna
ඵpa	ඵpha	ඛba	භbha	මma

යya රra ලla වva සsa හha ළla අංආ

ක ka	කා kā	කී ki	කී kī	කු ku	කු kū	කෙ ke	කො kō
ඛ kha	ඛා khā	ඛී khi	ඛී khī	ඛු khu	ඛු khū	ඛෙ khē	ඛො khō
ග ga	=	=	=	=	=	=	=

Conjunct - Consonants

කක kka	ඤ්ඤ ññā	නි tva, ත්‍ර tra	මඵ mpha
කඛ kkha	ඤ්ඤ ñña	ද්ද dda	මෙ, මෙ mba
කය kya	ඤ්ඤ ච ñca	ද්ධ, ධ ddha	මභ mbha
කි kri	ඡ, ඤ්ඡ ñcha	ද්‍ර dra	මම mma
කච kva	ඡ, ඤ්ඡ ñja	ච, ධ්‍ර dva	මභ mha
කයඛ khya	ඤ්ඤ ñjha	ධච dhva	යය, යය yya
චච khva	ච්ච tṭa	නත nta	යන yha
ගග gga	ච්ච, ච්ච tṭha	නඤ ntha	ලල lla
ගඝ gggha	ච්ච ඳ්ඳ dḍa	නද nda	ලය lya
ග්‍ර gra, ඛක ñka	ච්ච ඳ්ඳ dḍha	නඤ ndha	ලභ lha
ඛඛ ñkha	ඤ්ඤ ñña	නන nna, නභ nha	චන wha
ඛග ñga	ඤ්ඤ ñṭa	පප ppa	සස ssa
ඛඝ ñgha	ඤ්ඤ ñṭha	පඵ ppha	සම sma
චච cca	ඤ්ඤ, ච ñḍa	ඛඛ bba	සච swa
චඡ ccha	ඤ්ඤ ñña	ඛභ bbha	හම hma
ඡ ජja	තත tta	ඛ්‍ර bra	හච hva
ඡඣ jjha	නඵ ttha	මප mpa	ළභ lha

විනසපිටකෙ

මහා වග්ගපාලියා

පඨමො භාගො

විනයපිටකෙ

මහාවග්ගපාලියා

පස්මො භාගො

— 8 —

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සමමාසමබ්බදාසස්ස.

මහාකඛ්ඛිකං.

—

1. තෙන¹ සමයෙන බුද්ධො භගවා උරුවෙලායං විහරති නජ්ජා තෙරඤ්ජරාය තීරෙ බොධිරුකඛමුලෙ පස්මාතිසලුබ්බො.

2. අථ බො භගවා බොධිරුකඛමුලෙ සත්තාහං එකපලලඝෙකන නිසීදි විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදී.²

3. අථ බො භගවා රතතියා පස්මං යාමං පටිච්චසමුප්පාදං අනුලොමපටිලොමං මනසාකාසී:

4. අවිජ්ජාපච්චයා සඝ්ඛාරා; සඝ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං; විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං; නාමරූපපච්චයා සලායතනං; සලායතනපච්චයා එස්සා; එස්සාපච්චයා වෙදනා; වෙදනාපච්චයා තණ්හා; තණ්හාපච්චයා උපාදනං; උපාදනපච්චයා භවො; භවපච්චයා ජාති; ජාතිපච්චයා ජරාමරණං සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසා සමභවනති. එවමෙනස්ස කෙවලස්ස දුකඛකඛ්ඛිකස්ස සමුදයො ගොති.

5. අවිජ්ජායකෙව අසෙසවිරාගනිරොධා සඝ්ඛාරනිරොධො; සඝ්ඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො; විඤ්ඤාණනිරොධා නාමරූපනිරොධො; නාමරූපනිරොධා සලායතනනිරොධො; සලායතනනිරොධා එස්සනිරොධො; එස්සනිරොධා වෙදනානිරොධො; වෙදනානිරොධා තණ්හානිරොධො; තණ්හානිරොධා උපාදනනිරොධො; උපාදනනිරොධා භවනිරොධො; භවනිරොධා ජාතිනිරොධො; ජාතිනිරොධා ජරාමරණං සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසා නිරුජ්ඣනති. එවමෙනස්ස කෙවලස්ස දුකඛකඛ්ඛිකස්ස නිරොධො ගොතිති.

1. “තෙන බො පන සමයෙන”
2. “විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදී” ඉතිපි පාඨො

6. අථ බො භගවා එතමන්ථං විදිත්වා නායං වෙලායං ඉමං උද්දනං උද්දනෙසී:-

“යද්‍ය හවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා
ආනාපිනො ක්කායනො බ්‍රාහ්මණස්ස,
අථස්ස කසිඛා වපයන්ති සබ්බා
යකො පජානාති සහෙතුධම්ම”න්ති

7. අථ බො භගවා රතනියා මජ්ඣිමං යාමං පටිච්චසමුප්පාදං අනුලොමපටිලොමං මනසාකාසී: අච්ඡාපච්චයා සසිඛාරා; සසිඛාරපච්චයා විකුද්දණං; විකුද්දණපච්චයා නාමරූපං; නාමරූපපච්චයා සලායනනං -පෙ- එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛකඛකිස්ස සමුදයො හොති -පෙ- නිරොධො හොතිති.

8. අථ බො භගවා එතමන්ථං විදිත්වා නායං වෙලායං ඉමං උද්දනං උද්දනෙසී:-

“යද්‍ය හවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා
ආනාපිනො ක්කායනො බ්‍රාහ්මණස්ස,
අථස්ස කසිඛා වපයන්ති සබ්බා
යනො ඛයං පච්චයානං අවෙදී”න්ති

9. අථ බො භගවා රතනියා පච්ඡිමං යාමං පටිච්චසමුප්පාදං අනුලොම පටිලොමං මනසාකාසී: අච්ඡාපච්චයා සසිඛාරා; සසිඛාරපච්චයා විකුද්දණං; විකුද්දණපච්චයා නාමරූපං; නාමරූපපච්චයා සලායනනං -පෙ- එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛකඛකිස්ස සමුදයො හොති -පෙ- නිරොධො හොතිති.

10. අථ බො භගවා එතමන්ථං විදිත්වා නායං වෙලායං ඉමං උද්දනං උද්දනෙසී:-

“යද්‍ය හවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා
ආනාපිනො ක්කායනො බ්‍රාහ්මණස්ස,
විබුජයං නිට්ඨන්ති මාපසෙනං
සුරියො‘ව ඔභාසයමනාලිකඛ’න්ති

බොධිකථා නිවසිතා.

1. අඵ බො භගවා සත්තාහසස අච්චයෙන තමා සමාධිමා වුට්ඨිතිනා බොධිරුකඛමුලා යෙන අජපාලනිග්‍රොධො, තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්නා අජපාලනිග්‍රොධමුලෙ සත්තාහං එකපලලඛෙකන නිසීදි විමුත්තිසුඛපට්ඨසංවෙදී.

2. අඵ බො අඤ්ඤනරො හුහුඛකජාතිනො¹ බ්‍රාහමණො යෙන භගවා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්නා භගවතා සභිං සමෙමාදී. සමෙමාදනීයං කථං සාරානීයං² චිනිසාරෙතො එකමනනං අඨාසි. එකමනනං ඕතො බො සො බ්‍රාහමණො භගවනනං එතදවොච: “කිත්තාවතා නු බො හො ගොතම, බ්‍රාහමණො හොති? කතමෙ ච උත බ්‍රාහමණකරණො³ ධමමා?”ති

3. අඵ බො භගවා එතමන්ථං විදිතො තායං වෙලායං ඉමං උදනං උදනෙසි:-

“යො බ්‍රාහමණො බාතිතපාපධමෙමා
නිහුහුඛකකො නිකකසාවො යතතො,
වෙදනනගු වුසිතබ්‍රහමවරියො
ධමෙමන සො බ්‍රහමවාදං වදෙය්‍ය
යසසුසසද තඤ්ඤි කුතිඤ්ඤි ලොකෙ”ති.

අජපාලකථා නිවසිතා.

1. අඵ බො භගවා සත්තාහසස අච්චයෙන තමා සමාධිමා වුට්ඨිතිනා අජපාලනිග්‍රොධමුලා යෙන මුවලිඤ්ඤො තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්නා මුවලිඤ්ඤමුලෙ සත්තාහං එකපලලඛෙකන නිසීදි විමුත්තිසුඛපට්ඨසංවෙදී.

2. තෙන බො පන සමයෙන මහා අකාලමෙසො උදපාදී; සත්තාහවද්දලිකා සීතවාතද්දදීති.

3. අඵ බො මුවලිඤ්ඤො නාගරාජ් සකභවතා නිකඛම්නා භගවතො කායං සත්තකඛතනුං හොගෙහි පරිකඛිපිතො උපරි මුඛාති මහනනං එණං කරිතො අට්ඨාසි: “මා භගවනනං සීතං. මා භගවනනං උණං. මා භගවනනං ඩංසමකසවාතානපසිරිංසප්⁴සමඵසෙසො”ති.

4. අඵ බො මුවලිඤ්ඤො නාගරාජ් සත්තාහසස අච්චයෙන විදං විගතවලාහකං දෙවං විදිතො භගවතො කායා හොගෙ විනිවෙදෙතො සකචණණං පට්ඨසංගරිතො මාණවකචණණං අභිනිමිතිනා භගවතො පුරතො අට්ඨාසි පඤ්ඤලිකො භගවනනං තමසසමානො.

5. අඵ බො භගවා එතමන්ථං විදිතො තායං වෙලායං ඉමං උදනං උදනෙසි:-

1. හුහුඛකජාතිනො - තො. චි; ම. හු. ප; හුංහුඛකජාතිංකා - ම ඡ. සං.
2. සාරානීයං - ම. ඡ. සං; සාරඤ්ඤනීයාමි - සංසකාහ.
3. බ්‍රාහමණකාරණා - ම. ඡ. සං; 4. සරිසප - ම ඡ. සං

“සුඛො විවෙකො තුට්ඨස්ස සුතධම්මස්ස පස්සනො,
අබ්භාපජ්ජං¹ සුඛං ලොකෙ පාණ්ඩුතෙසු සංයමො.

සුඛා විරාගතා ලොකෙ කාමානං සමතික්කමො,
අසම්මානස්ස යො විනයො එතං වෙ පරමං සුඛං”නති

මුච්චිකුචා නිට්ඨිතා.

1. අප්ඵ ඛො භගවා සත්තාහස්ස අච්චයෙන නමො සමාධිමතො වුට්ඨතිත්වා මුච්චිකුචො යෙන රුජායතනං, තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිත්තා රුජායතනමුලෙ සත්තාහං එකපලලඛෙකත නිසීදි විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදී.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන තපස්සුහලලිකා² වාණිජා උක්කලා නං දෙසං අඤ්ඤාමග්ගපටිපන්නා නොනති. අප්ඵ ඛො තපස්සුහලලිකානං වාණිජනං ඤාතිසාලොභිතා දෙවතා තපස්සුහලලිකෙ වාණිජේ එතදවොච:

“අයං මාරිසා, භගවා රුජායතනමුලෙ විහරති පස්මාභිසමුද්ධො. ගච්ඡ්ඵ නා භගවන්තං මණේන ච මධුපිණ්ඨිකාය ච පතිමානෙථ. නං වො භවිස්සති දීඝරත්තං භිතාය සුඛායා”ති.

3. අප්ඵ ඛො තපස්සුහලලිකා වාණිජා මණ්ඤච මධුපිණ්ඨිකඤච ආදය යෙන භගවා, තෙනුපසඛකමිස්ස. උපසඛකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අභංසු. එකමන්තං සීතා ඛො තපස්සුහලලිකා වාණිජා භගවන්තං එතදවොචු: “පතිගණ්ඨාතු නො භනෙත, භගවා මණ්ඤච මධුපිණ්ඨිකඤච යං අමහාකං අස්ස දීඝරත්තං භිතාය සුඛායා”ති.

4. අප්ඵ ඛො භගවනො එතදනොසී: “න ඛො නථාගතා හණේසු පතිගණ්ඨනති. කිමති නු ඛො අහං පතිගණ්ඨනයං මණ්ඤච මධු- පිණ්ඨිකඤචාති. අප්ඵ ඛො චිත්තාගේ මහාරාජා භගවනො වේනසා වේනො පරිචිතකකමඤ්ඤය චතුද්දිසා චතතාගේ සෙලමයෙ පතෙන භගවනො උපතාමෙසුං- “ඉධ භනෙත, භගවා පතිගණ්ඨාතු මණ්ඤච මධුපිණ්ඨිකඤචා”ති. පටිග්ගහෙසී භගවා පච්චගෙස සෙලමයෙ පතෙන මණ්ඤච මධුපිණ්ඨිකඤච. පටිග්ගහෙත්වා ච³ පරිභුඤ්ජ්.

5. අප්ඵ ඛො තපස්සුහලලිකා වාණිජා භගවන්තං⁴ එතදවොචු: “එතෙ මයං භනෙත, භගවන්තං සිරණං ගච්ඡාම ධම්මඤච. උපාසිකෙ නො භගවා ධාරෙතු අජ්ජ්ඤගෙහ පාණ්ඩුපෙතෙ සිරණං ගතෙ”ති⁵. තෙ ච ලොකෙ පස්මං උපාසිකා අගෙසුං ද්වේවාචිකා.

රුජායතනකථා නිට්ඨිතා.

1. “අබ්භාපජ්ජනති” සබ්බථ. 2. තපස්සුහලලිකා - ම. නු. ප; තපස්සුහලලිකා - නො. ම. තපස්සුහලලිකා - ම. ඡ. සං. 3. පටිග්ගහෙත්වා - ම. ඡ. සං. 4. ඉතිහ පනතාපාණිං විදිත්වා භගවනො පාදෙසු සිරසා නිපතීත්වා භගවන්තං - ඡ. ම. සං. 5. සරණගතෙති - ම. නු. ප.

1. අඵ ඛො භගවා සත්තානං අඵචයෙන තමො සමාධිමො චුට්ඨිතිචා රාජායනනමුලා යෙන අජපාලනිග්‍රොධො, තෙහුපසසිකම්. නත්‍ර සුදං භගවා අජපාලනිග්‍රොධමුලෙ විහරති.

2. අඵ ඛො භගවතො රහොගනං පතිසලලීනං ඵවං වෙනසො පරිචිතකො උදපාදි: “අධිගතො ඛො මායං ධම්මො ගමහිරො දුද්දසො දුරනුබොධො සනො පණ්ණො අනකොචචරො නිපුණො පණ්ණිතවෙදනීයො. ආලයරාමා ඛො පනායං පජා ආලයසම්මුදිතා. ආලයරාමාය ඛො පන පජාය ආලයරතාය ආලයසම්මුදිතාය දුද්දසං ඉදං යානං - යදිදං ඉදපචචයතා පචචවසම්පපාදෙ, ඉදමපි ඛො යානං සුදුද්දසං - යදිදං සබ්බසංඛාරසමථො සබ්බපටිපටිතිසංගො තණ්හකයො විරාගො නිරොධො නිබ්බණං. අහඤ්චව¹ ඛො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යං, පරෙ ච මෙ න ආජානෙය්‍යං, සො මම‘සං කිලමථො සා මම‘සං විගෙසා”ති.

3. අපිසු භගවනං ඉමා අනච්ඡරියා ගාථායො පටිභංසු පුබ්බෙ අසුනපුබ්බා:

“කිච්ඡන් මෙ අධිගතං හලංදනි පකාසිතුං,
රාගදොසපරෙතෙති තායං ධම්මො සුසම්බුධො.

පටිසොතගාමිං නිපුණං ගමහිරං දුද්දසං අණුං,
රාගරතතා න දකිනිති² තමොකකිකින ආචචාති³”

4. ඉතිහ භගවතො පටිසඤ්චිකිතො අපොසුකකතාය විතං නමති, නො ධම්මදෙසනාය. අඵ ඛො බුහමුතො සහමපතිසං භගවතො වෙනසා වෙහො පරිචිතකමඤ්ඤය ඵනදගොසි: “නසංති වත හො, ලොකො; විතසංති වත හො, ලොකො; යත්‍ර හි නාම නථාගතං අරහතො සමමාසම්බුද්ධිසං අපොසුකකතාය විතං නමති, නො ධම්මදෙසනායා”ති.

5. අඵ ඛො බුහමා සහමපති සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො සමම්ඤ්ජනං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සමම්ඤ්ජෙය්‍ය, ඵචමෙච බුහමලොකෙ අනාරතීතො භගවතො පුරතො පාඤ්ඤොසි. අඵ ඛො බුහමා සහමපති ඵකංසං උභාරාසංඛං කරිචා දකිණං ඡණ්ණමණ්ඩලං⁴ පුඵ්ඵියං⁵ තිහනචා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණොමෙචා භගවනං ඵනදවොච: “දෙසෙත්‍ර භනෙන, භගවා ධම්මං. දෙසෙත්‍ර සුගතො ධම්මං. සනති⁶ සත්තා අපපරජනිඡතිකා. අසචණතා ධම්මසං පරිභායනති. හවිසංනති ධම්මසං අඤ්ඤාතාධෙ”ති. ඉදමවොච බුහමා සහමපති. ඉදං වචානං⁷ අථාපරං ඵනදවොච:-

1. “අභමෙව” නො, චි; ම, හු, ට.
2. “දකකනි” ම, ඡ, සං.
3. “ආචුචා” ම, ඡ, සං.
4. “දකකිණ්ජනුමණ්ඩලං” ම, ඡ, සං.
5. “පඵඵියං” ම, ඡ, සං.
6. සනතිධ සත්තා” අ, චි, ඡ, ට.
7. “චචා” නො, චි, අ, චි.

“පාතුරහොසි මගධෙසු පුබ්බෙ
 ධම්මො අසුඛො සමලෙහි විනානිනො,
 අවාපුරෙනං අමනස්ස ආරං
 සුණන්තො ධම්මං විමලෙනානුබුද්ධං.
 සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධතිට්ඨිනො
 යථාපි පසෙස ජනනං සමන්තනො,
 නඤ්ඤමං ධම්මමයං සුමෙධ
 පාසාදමාරුග්ග සමන්තවකඤ්ඤ,
 සොකාවනිණ්ණං ජනනමපෙතසොකො
 අවෙකඛසසු ජාතිජරාභිභුතං.

උදෙහි වීර විජිතසඛ්‍යාම සන්ධ්‍යාවාග අනුඤ්ඤා¹ විචර ලොකෙ,
 දෙසසසු භගවා ධම්මං අඤ්ඤාදායො භවිස්සන්ති” නි²

6. අඵ බො භගවා බුහුමනො ච අපේකසනං විදිනා සතොසු ච
 කාරුඤ්ඤනං පටිච්ච බුද්ධවකඤ්ඤා ලොකං ඔලොකෙසී. අද්දසා බො භගවා
 බුද්ධවකඤ්ඤා ලොකං ඔලොකෙතොනො සතො අපපරජකෙඛි මහාරජකෙඛි
 නිකඛිඤ්ඤියෙ මුදිඤ්ඤියෙ ස්වාකාරෙ ආකාරෙ සුවිඤ්ඤාපයෙ දුට්ඨඤ්ඤාපයෙ
 අපෙසකච්ච පරලොකවජ්ජභයදස්සාවිනො³ විහරන්තො.

7. සෙය්‍යථාපි නාම උපපලිතියං වා පදුමිතියං වා පුණ්ඩරීකිතියං වා
 අපෙසකච්චාති උපපලාති වා පදුමාති වා පුණ්ඩරීකාති වා උදකෙ ජාතාති
 උදකෙ සංවඤ්චාති උදකානුග්ගතාති අනොනා නිමුග්ගපොසිති, අපෙසකච්චාති
 උපපලාති වා පදුමාති වා පුණ්ඩරීකාති වා උදකෙ ජාතාති උදකෙ සංවඤ්චාති
 සමොදකං සීතාති, අපෙසකච්චාති උපපලාති වා පදුමාති වා පුණ්ඩරීකාති වා
 උදකෙ ජාතාති උදකෙ සංවඤ්චාති උදකා අච්චුග්ගමම නිඪන්ති⁴ අනුපලිතතාති
 උදකෙන; එවමෙව භගවා බුඬවකඤ්ඤා ලොකං ඔලොකෙතොනො අද්දසා
 සතො අපපරජකෙඛි මහාරජකෙඛි නිකඛිඤ්ඤියෙ මුදිඤ්ඤියෙ ස්වාකාරෙ ආකාරෙ
 සුවිඤ්ඤාපයෙ දුට්ඨඤ්ඤාපයෙ අපෙසකච්ච පරලොකවජ්ජභයදස්සාවිනො⁵
 විහරන්තො. දිස්වාන බුහුමානං සහමපතිං ගාථාය පච්චභාසී:-

“අපාරුතා තෙසං අමනස්ස ආරා
 යෙ සොනවන්තො පමුඤ්ඤවනඤ්ඤ සද්ධං,
 විනිංසසඤ්ඤදී පගුණං න භාසසිං
 ධම්මං පණිතං මනුජෙසු බුහෙම”නි.

අඵ බො බුහුමා සහමපති ‘කතාවකාසො බො’මහි භගවතා ධම්ම-
 දෙසනායා’ති භගවන්තං අභිවාදෙවා පදනඛිණ්ණං කථා නතෙච්චන්තාරධාසී.

බුහුමායාවග්ගභා නිට්ඨිතා.

1. “අණණ” ම, ජ, සං. 2. ම, ජ, සං පොළකෙ බුහුමායාවග්ගභා නිකායනු.
 අගච්චති. 3. “සීතාති” ම. ජ. සං; 4. “භයදස්සාවිනො”
 ම, ජ, සං ම. නු. ප; තො ටි

1. අඵ බො හගවතො එතදහොසි: “කස්ස ඤු බො අහං පස්මං ධම්මං දෙසෙය්‍යං ? කො ඉමං ධම්මං බිප්පමෙව ආජානිස්සති ?”ති. අඵ බො හගවතො එතදහොසි: “අයං බො ආලාරො කාලාමො පණ්ඩිතො ව්‍යතො මෙධාවී දීඝරතං අප්පරජ්ඣකචානිකො. යනඤ්ඤානං ආලාරස්ස කාලාමස්ස පස්මං ධම්මං දෙසෙය්‍යං; සො ඉමං ධම්මං බිප්පමෙව ආජානිස්සති”ති. අඵ බො අනතරනිතා දෙවතා හගවතො ආරොචෙසී: “සත්තානකාලකතො¹ හනො, ආලාරො කාලාමො”ති. හගවතො ‘පි බො ඤ්ඤං උදපාදී: “සත්තානකාලකතො ආලාරො කාලාමො”ති. අඵ බො හගවතො එතදහොසි: “මහාජාතියො බො ආලාරො කාලාමො. සවෙ හි සො ඉමං ධම්මං සුඤ්ඤය, බිප්පමෙව ආජානෙය්‍යා”ති.

2. අඵ බො හගවතො එතදහොසි: “කස්ස ඤු බො අහං පස්මං ධම්මං දෙසෙය්‍යං ? කො ඉමං ධම්මං බිප්පමෙව ආජානිස්සති ?”ති. අඵ බො හගවතො එතදහොසි: “අයං බො උද්දකො² රාමපුත්තො පණ්ඩිතො බ්‍යතො මෙධාවී දීඝරතං අප්පරජ්ඣකචානිකො. යනඤ්ඤානං උද්දකස්ස රාමපුත්තස්ස පස්මං ධම්මං දෙසෙය්‍යං; සො ඉමං ධම්මං බිප්පමෙව ආජානිස්සති”ති. අඵ බො අනතරනිතා දෙවතා හගවතො ආරොචෙසී: “අභිදෙසකාලකතො හනො, උද්දකො රාමපුත්තො”ති. හගවතො ‘පි බො ඤ්ඤං උදපාදී: “අභිදෙසකාලකතො උද්දකො රාමපුත්තො”ති. අඵ බො හගවතො එතදහොසි: “මහාජාතියො බො උද්දකො රාමපුත්තො. සවෙ හි සො ඉමං ධම්මං සුඤ්ඤය, බිප්පමෙව ආජානෙය්‍යා”ති.

3. අඵ බො හගවතො එතදහොසි: “කස්ස ඤු බො අහං පස්මං ධම්මං දෙසෙය්‍යං ? කො ඉමං ධම්මං බිප්පමෙව ආජානිස්සති ?”ති. අඵ බො හගවතො එතදහොසි: බහුකාරා³ බො මෙ පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු, යෙ මං පට්ඨානපතිතතං⁴ උපඵභිංසු. යනඤ්ඤානං පඤ්චවග්ගියානං භික්ඛුනං පස්මං ධම්මං දෙසෙය්‍යන්ති. අඵ බො හගවතො එතදහොසි: කහනඤ්ඤා බො එතරනී පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු විනරන්තී?ති. අද්දසා බො හගවා දිබ්බෙන වක්ඛුතා විසුඬෙන අනිකකන්තමානුසකෙන පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු බාරාණසියං විනරන්තො ඉසිපතනො මිගද්දසෙ. අඵ බො හගවා උරුචෙලායං යථාභිරතනං⁵ විනරන්තො යෙන බාරාණසී, තෙන වාරිකං පකකාමි.

1 “දෙවතා ආරොචෙසී” ම. හු. ප; භො. ච; ජ. පු. 2. “සත්තානං කාලකතො” ම. ජ. සං; 3. “උද්දකො” ම. ජ. සං; 4. “බහුපකාරා” ම. හු. ප; භො. ච; ජ. පු; අ. ම. ච. 5. “පට්ඨානපතිතතො” ම. හු. ප; භො. ච; ජ. පු. අ. ම. ච. 6 “යථාභිරතනං” ම. ජ. සං.

4. අදදසා බො උපකො ආජීවකො¹ භගවන්තං අන්තරා ව ගයං අන්තරා ව බොසිං අඛාතමග්ගපච්චන්තං. දිස්වාන භගවන්තං එතදවොච: “විපපසන්තාති බො තෙ ආවුසො ඉන්ද්‍රියාති. පරිසුඛො ඡ්චිවණ්ණො පරියොදුතො. කං සි නං ආවුසො උද්දිස්ස පබ්බජ්ජතො? කො වා තෙ සන්ථා? කස්ස වා නං ධම්මං රොවෙසී?”ති. එවං චුතො භගවා උපකං ආජීවකං ගාථාති අජ්ඣතාසී:-

“සබ්බාභිභු සබ්බවිදු‘හමසමි
 සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිභොතා,
 සබ්බඤ්ජහො තණ්හකකයෙ විමුභොතා,
 සයං අභිඤ්ඤය කමුද්දිසෙය්‍යං.

න මෙ ආචරියො අඤ්චි සදිසො මෙ න විජ්ජති,
 සදෙවකසමිං ලොකසමිං තඤ්චි මෙ පච්චිග්ගලො.

අහං හි අරහා ලොකෙ අහං සන්ථා අනුන්තරො,
 එකො‘ච්චි සමමාසලුඤ්ඤො සීතිභුතොසමි තිබ්බුතො.

ධම්මවක්කං පච්චොතො භුං ගච්ඡාමි කාසින්තං පුරං,
 අකුභුතසමිං ලොකසමිං ආහඤ්ජං* අමතදුන්චි”නාති.

යථා බො නං ආවුසො පච්ඡානාසී, අරහසී අත්තනජ්ජනොති.

“මා දිසා වෙ ජිනා ගොනති යෙ පත්තා ආසවකඛයං,
 ජිතා මෙ පාපකා ධම්මා නසමා‘හං උපකා ජිතො”ති.

5. එවං චුතො උපකො ආජීවකො “නුවෙය්‍යපාවුසො”ති* වන්තා සීසං ඉකමෙපන්තා උම්මග්ගං ගගොන්තා පක්කාමි.

6. අථ බො භගවා අනුපුබ්බෙත වාරිකං වරමානො යෙන බාරාණසී ඉසිපන්තං මිගදුයො, යෙන පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු, තෙනුපසඞ්කමි. අදදසංසු බො පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු භගවන්තං දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන අඤ්ඤමඤ්ඤං සණ්ඨපෙසුං: “අයං ආවුසො සමණො ගොතමො ආගච්ඡති බාහුලිකො පධානවිබහන්තො ආවන්තො බාහුලය. සො නෙව අභිවාදෙතබ්බො. න පච්චුඨාතබ්බො. නාස්ස පත්තච්චරං පච්චග්ගෙතබ්බං. අපි ව බො ආසනං ධපෙතබ්බං, සවෙ ආකඛිස්සුති, තිසීදිස්සති”ති.

1. “ආජීවකො” ම. කු. ප; ජ. පු; අ. ම. ච; 2. “ආහඤ්ජං”, ආහඤ්ජං ඉත්‍යපි
 3. “නුවෙය්‍යාවුසො” - කන්චි.

7. යථා යථා බො භගවා පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු උපසම්බන්ධානී, තථා තථා තෙ පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු නාසකඛිංසු සකාය කතීකාය සණ්ඨාකුං. අසණ්ඨහනනා භගවනනං පච්චුග්ගනන්තා, එකො භගවතො පත්තනච්චරං පටිග්ගගෙසී. එකො ආසනං පඤ්ඤපෙසී. එකො පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඤ්ඤිකං උපනිකම්පී. නිසීදි භගවා පඤ්ඤාදානො ආසනො. නිසජ්ඣ බො භගවා පාදො¹ පකානොලෙසී. අපියසු භගවනනං නාමෙන ච ආට්ඨසොවාදෙන ච සමුද්චරන්ති. එවං චුතො භගවා පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු එතදවොච: “මා භික්ඛවෙ තථාගනං නාමෙන ච ආට්ඨසොවාදෙන ච සමුද්චරන්ති². අරහං භික්ඛවෙ, තථාගතො සමමාසමුද්ධො. ඔදහථ භික්ඛවෙ, සොනං. අමනමධිගතං. අහමනුසාසාමි. අහං ධම්මං දෙසෙමි. යථානුසිට්ඨං තථා පටිපජ්ජමානා න චිරසොච යසාසන්තාය කුලපුත්තා සමමදෙව අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජන්ති, තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකන්තා උපසම්පජ්ජ විහරිසුථා”ති.

8. එවං චුතො පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු භගවනනං එතදවොචු: “තායපි බො නිං ආට්ඨසො ගොතම, ඉරියාය තාය පටිපදය තාය දුක්ඛාරකාරිකාය තෙවජ්ඣගා උත්තරමනුසුධම්මා³ අලමරියඤ්ඤාදසානවිසෙසං. කිම්පන නිං එතරහි බාහුලිකො පධානවිබහනො ආවතො බාහුලය අධිගම්සුසී උත්තරමනුසුධම්මා අලමරියඤ්ඤාදසානවිසෙස”න්ති. එවං චුතො භගවා පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු එතදවොච: “න භික්ඛවෙ තථාගතො බාහුලිකො. න පධානවිබහනො. න ආවතො බාහුලය. අරහං භික්ඛවෙ, තථාගතො සමමාසමුද්ධො. ඔදහථ භික්ඛවෙ, සොනං. අමනමධිගතං. අහමනුසාසාමි. අහං ධම්මං දෙසෙමි. යථානුසිට්ඨං තථා පටිපජ්ජමානා න චිරසොච යසාසන්තාය කුලපුත්තා සමමදෙව අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජන්ති, තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකන්තා උපසම්පජ්ජ විහරිසුථා”ති. දුතියමපි බො පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු භගවනනං එතදවොචු -පෙ- දුතියමපි බො භගවා පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු එතදවොච -පෙ- තතියමපි බො පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු භගවනනං එතදවොචු: “තායපි බො නිං ආට්ඨසො ගොතම තාය ඉරියාය තාය පටිපදය තාය දුක්ඛාරකාරිකාය තෙවජ්ඣගා උත්තරමනුසුධම්මා අලමරියඤ්ඤාදසානවිසෙසං. කිම්පන නිං එතරහි බාහුලිකො පධානවිබහනො ආවතො බාහුලය අධිගම්සුසී උත්තරමනුසුධම්මා අලමරියඤ්ඤාදසානවිසෙස”න්ති.

1. “නිසජ්ඣ පාදො” - ම. නු. ප; කො. වි. 2. “සමුද්චරථ” - ම. ජ. සං.
 3. “උත්තරමනුසුධම්මො” - ම. ජ. සං; ඡතා. වි.

9. එවං චුත්තො භගවා පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු ඵතදවොච: “අභිඤ්ඤාච මෙ නො භුමෙහ භික්ඛවෙ ඉතො උඤ්ඤා ඵවරුපං භාසිතමෙන”නති. “නොතෙනං භනෙන. “අරහං භික්ඛවෙ තථාගතො සමමාසඛුඤ්ඤා, ඔදනථ භික්ඛවෙ, සොනං, අමනමධිගතං, අනමනුසාසාමි, අහං ධම්මං දෙසෙමි. යථානුසිට්ඨං තථා පටිපජ්ජමානා න චිරසංඝං ධර්මසංඝායං කුලපුත්තා සමඵදෙව අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජනති, තදනුතතරං බ්‍රහමචරියපරියොසානං දිට්ඨංච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකාමා උපසමපජ්ජ විහරිසංඝථා”ති. අසකම් ඛො භගවා පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු සඤ්ඤාපෙතුං. අථ ඛො පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු භගවනං සුසංඝිංසු. සොනං ඔදනංසු. අඤ්ඤාය විතතං උපට්ඨාපෙසුං. අථ ඛො භගවා පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු ආමනෙතසි:

10. “ඤෝමෙ භික්ඛවෙ, අනතා පබ්බජිතෙන න සෙවිතබ්බා: යො වා’යං කාමෙසු කාමසුඛලලිකානුයොගො භීනො ගමෙමා පොථුඡ්ඡතිකො අනරියො අනත්ථසංභිතො; යො වා’යං අනතකිලුථානුයොගො දුකෙඛා අනරියො අනත්ථසංභිතො. එතෙ තෙ භික්ඛවෙ උභො අනෙත අනුපගමම මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා වකුඤ්ඤාකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමෙඛාධාය නිබ්බාණාය සංවතනති.”

11. “කතමා ව සා භික්ඛවෙ, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා වකුඤ්ඤාකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමෙඛාධාය නිබ්බාණාය සංවතනති? අයමෙව අරියො අට්ඨකිකො මග්ගො. සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි, සමමාසඛකපප්පා, සමමාවාචා, සමමාකමමනෙතා, සමමාආජ්චො සමමාවායාමො, සමමාසති, සමමාසමාධි. අයං ඛො සා භික්ඛවෙ, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා වකුඤ්ඤාකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමෙඛාධාය නිබ්බාණාය සංවතනති.”

12. “ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුකං අරියසච්චං: ඡාති’පි දුකං, ඡරු’පි දුකං, ව්‍යාධි’පි දුකං, මරණමපි දුකං. අපමියෙති සමපයොගො දුකං. පියෙති විපපයොගො දුකං. යමපිච්ඡං න ලහති, තමපි දුකං. සඛිඛිතෙන න පඤ්චපාදනකකිකා දුකං.”

13. “ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ දුකසම්මුදයං අරියසච්චං: යා’යං තණ්හා පොනොභවිකා නඤ්චරාගසහගතා තත්‍ර තත්‍රාභිතඤ්චී, සෙය්‍යථීදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා.”

14. “ඉදං බො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධං අරියසච්චං යො තස්සායෙව තණ්හාය අසෙසවිරාගනිරොධො වාගො පටිනිස්සග්ගො මුත්ති අනාලයො.”

15. “ඉදං බො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං අයමෙව අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො. සෙය්‍යපීදං: සමමාදිට්ඨි, සමමා-සබ්බපප්පා - පෙ - සමමාසමාධි.”

16. “ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චනනී මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි. ස්‍යණං උදපාදි. පඤ්ඤා උදපාදි. විජ්ජා උදපාදි. ආලොකො උදපාදි. තං බො පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤායානනී මෙ භික්ඛවෙ - පෙ - පරිඤ්ඤානනනී මෙ භික්ඛවෙ පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි. ස්‍යණං උදපාදි. පඤ්ඤා උදපාදි. විජ්ජා උදපාදි. ආලොකො උදපාදි.”

17. “ඉදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චනනී මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි. ස්‍යණං උදපාදි. පඤ්ඤා උදපාදි. විජ්ජා උදපාදි. ආලොකො උදපාදි. තං බො පනිදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං පනාතබ්බනනී මෙ භික්ඛවෙ - පෙ - පනිතනනනී මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි. ස්‍යණං උදපාදි. පඤ්ඤා උදපාදි. විජ්ජා උදපාදි. ආලොකො උදපාදි.”

18. “ඉදං දුක්ඛනිරොධං අරියසච්චනනී මෙ භික්ඛවෙ පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි. ස්‍යණං උදපාදි. පඤ්ඤා උදපාදි. විජ්ජා උදපාදි. ආලොකො උදපාදි. තං බො පනිදං දුක්ඛනිරොධං අරියසච්චං සච්ඡිකාතබ්බනනී මෙ භික්ඛවෙ - පෙ - සච්ඡිකාතනනනී මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි - පෙ - ආලොකො උදපාදි.”

19. “ඉදං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චනනී මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි - පෙ - ආලොකො උදපාදි. තං බො පනිදං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං භාවෙතබ්බනනී මෙ භික්ඛවෙ - පෙ - භාවිතනනී මෙ භික්ඛවෙ පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි. ස්‍යණං උදපාදි. පඤ්ඤා උදපාදි. විජ්ජා උදපාදි. ආලොකො උදපාදි.”

20. “යාවකිච්ඤ්ච මෙ භික්ඛවෙ, ඉමෙසු චතුසු අරියසච්චෙසු එවං තිපරිචට්ටං ආදසාකාරං යථාභුතං ස්‍යණදස්සනං න සුචිත්ථං අනොසි, නෙව තාවා’නං භික්ඛවෙ, සිද්ධෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සමුත්ථකෙ සස්සමණ-මුත්ථණ්ණියා පජාය සිද්ධෙවමනුස්සාය අනුතතරං සමමා සමෙධාධි. අභිසම්බුද්ධො උච්චස්සද්ධස්සි.”

1. “අභිසම්බුද්ධාති” ජ ම. සං; අ. ඩි.

21. “යතො ච බො මෙ භික්ඛවො, ඉමෙසු චතුසු අරියසච්චෙසු එවං නිපට්ඨවට්ඨං. ආදසාකාරං යථාභුතං ඤාණදසුනං සුචිසුඤ්ඤං අතොසි අථානං භික්ඛවො, සදෙවනෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බභවකෙ සසුමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදෙවමනුසාරාය අනුනතරං සමමාසමෙඛාධිං අභිසම්බුද්ධො පච්චඤ්ඤසිං ඤාණඤ්ච පන මෙ දසුනං උදපාදී: ‘අකුප්පා මෙ වෙතොවිමුත්තථ¹ අයමනතිමා ජාති නන්දිති පුනඛහවො’ති.”

22. ඉමසමිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණසමී. භඤ්ඤමානෙ ආයසමතො කොණඩඤ්ඤසු වීරජං විනමලං ධම්මවකඤ්ඤං උදපාදී: ‘යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්ම’නති.

23. පචත්තිනෙ ච පන භගවතා ධම්මවකෙක භුමමා දෙවා සද්දමනුසාරාවෙසු: “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුනතරං ධම්මවකකං පචත්තිනං අප්පතිවත්තියං සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මුතා වා කෙනචී වා ලොකසමී”නති.

24. භුමමානං දෙවනං සද්දං සුචා වාතුමමහාරාජිකා දෙවා සද්දමනුසාරාවෙසු - පෙ - වාතුමමහාරාජිකානං දෙවනං සද්දං සුචා තාවතිංසා දෙවා - යාමා දෙවා - තුසිතා දෙවා - ගිමමානරති දෙවා - සරතිමමිතවසවතනිතො දෙවා - බ්‍රහ්මකාසිකා දෙවා සද්දමනුසාරාවෙසු: “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුනතරං ධම්මවකකං පචත්තිනං අප්පතිවත්තියං සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මුතා වා කෙනචී වා ලොකසමී”නති.

25. ඉතිහ තෙන බණෙන තෙන මුහුතෙන යාච බ්‍රහ්මලොකා සද්දො අබ්භුගහඤ්චී. අයං ච දසසහසසී ලොකධාතු සබ්බමපී, සමපකමපී, සමපවෙඬී, අප්පමාණො ච උලාරො ඔභාසො ලොකො පාතුරතොසී අතිකකමම දෙවනං දෙවානුභාවං. අථ බො භගවා උදුතං² උදුතෙසී: “අඤ්ඤසී චත භො කොණඩඤ්ඤසු, අඤ්ඤසී චත භො කොණඩඤ්ඤසු”ති. ඉති තී‘දං ආයසමතො කොණඩඤ්ඤසු ‘අඤ්ඤසු, කොණඩඤ්ඤසු’³ තෙ ච නාමං අතොසී.

1. “මෙ විමුත්තථ” - ජ, ම, ස.
 2. “ඉමං උදුතං” ජ, ම, ස.
 3. “අඤ්ඤසී කොණඩඤ්ඤසු” ජ, ම, ස.

26. “අථ බො ආයසමා අඤ්ඤානො ඤාඤ්ඤා දිට්ඨධම්මො පුත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාලකධම්මො තිණ්ණවිචිකිච්ඡා විගතාකථංකපො. වෙසාරජ්ජපනතො අපරපපච්චයො සඤ්ඤාසනෙ භගවනාං එතදච්චො: “ලහෙය්‍යාං හං භනෙත, භගවතො සනතිකෙ පබ්බජ්ජං. ලහෙය්‍යං උපසම්පද”නති, “එඵ භික්ඛු” ති භගවා අවොච, “සවාකකාතො ධම්මො, චර බ්‍රහ්මචරියං සමමා දුක්ඛස්ස අනතකිරියායා” ති, සාච තස්ස ආයසමතො උපසම්පද අහොසි.

27. අථ බො භගවා තදචසෙසෙ භික්ඛු ධම්මියා කථාය ඔචදි. අනුසාසි. අථ බො ආයසමතො ච මසස්ස ආයසමතො ච හදදියස්ස භගවතා ධම්මියා කථාය ඔචදියමානානං අනුසාසියමානානං විරජං චිතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි: “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්මං”නති. තෙ දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාලකධම්මො තිණ්ණවිචිකිච්ඡා විගතකථංකපො වෙසාරජ්ජපනතො අපරපපච්චයො සඤ්ඤාසනෙ භගවනාං එතදච්චො: “ලහෙය්‍යාම මයං භනෙත, භගවතො සනතිකෙ පබ්බජ්ජං. ලහෙය්‍යාම උපසම්පද”නති, “එඵ භික්ඛවො”ති භගවා අවොච, “සවාකකාතො ධම්මො, චරඵ බ්‍රහ්මචරියං සමමා දුක්ඛස්ස අනතකිරියායා” ති, සාච තෙසං ආයසමනානං උපසම්පද අහොසි.

28. අථ බො භගවා තදචසෙසෙ භික්ඛු නිහාරභනතො ධම්මියා කථාය ඔචදි. අනුසාසි. යං තයො භික්ඛු පිණ්ඩාය චරිතා ආහරනති, තෙන ඡබ්බග්ගො යාපෙති

29. අථ බො ආයසමතො ච මහානාමස්ස ආයසමතො ච අස්සජියස්ස භගවතා ධම්මියා කථාය ඔචදියමානානං අනුසාසියමානානං, විරජං චිතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි: “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්මං”නති තෙ දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාලකධම්මො තිණ්ණවිචිකිච්ඡා විගතකථංකපො වෙසාරජ්ජපනතො අපරපපච්චයො සඤ්ඤාසනෙ භගවනාං එතදච්චො: “ලහෙය්‍යාම මයං භනෙත භගවතො සනතිකෙ පබ්බජ්ජං. ලහෙය්‍යාම උපසම්පද”නති, “එඵ භික්ඛවො”ති භගවා අවොච, “සවාකකාතො ධම්මො, චරඵ බ්‍රහ්මචරියං සමමා දුක්ඛස්ස අනතකිරියායා” ති, සාච තෙසං ආයසමනානං උපසම්පද අහොසි.

30. අඵ බො භගවා උඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු ආමනෙතසි: “රුපං භික්ඛවෙ, අනන්තා. රුපං ච භිදං භික්ඛවෙ, අනන්තා අභවිස්ස, නසිදං රුපං ආබාධාය සංවතෙතය්‍ය. ලබ්භෙඨ ච රුපෙ ‘ඵවං මෙ රුපං හොඬු. ඵවං මෙ රුපං මා අහොසී’ති. යස්මා ච බො භික්ඛවෙ, රුපං අනන්තා, තස්මා රුපං ආබාධාය සංවතන්ති. න ච ලබ්භති රුපෙ ‘ඵවං මෙ රුපං හොඬු. ඵවං මෙ රුපං මා අහොසී’ති.

31. “වෙදනා භික්ඛවෙ, අනන්තා.¹ වෙදනා ච භිදං භික්ඛවෙ, අනන්තා අභවිස්ස, නසිදං වෙදනා ආබාධාය සංවතෙතය්‍ය. ලබ්භෙඨ ච වෙදනාය ‘ඵවං මෙ වෙදනා හොඬු. ඵවං මෙ වෙදනා මා අහොසී’ති. යස්මා ච බො භික්ඛවෙ, වෙදනා අනන්තා, තස්මා වෙදනා ආබාධාය සංවතන්ති. න ච ලබ්භති වෙදනාය ‘ඵවං මෙ වෙදනා හොඬු. ඵවං මෙ වෙදනා මා අහොසී’ති.

32. “සඤ්ඤා භික්ඛවෙ, අනන්තා. -පෙ- සඤ්ඤා භික්ඛවෙ, අනන්තා. සඤ්ඤා ච භිදං භික්ඛවෙ අනන්තා අභවිස්සිංසු,² නසිමෙ සඤ්ඤා ආබාධාය සංවතෙතය්‍යං. ලබ්භෙඨ ච සඤ්ඤා රෙසු ‘ඵවං මෙ සඤ්ඤා හොනඬු. ඵවං මෙ සඤ්ඤා මා අහෙසු’න්ති. යස්මා ච බො භික්ඛවෙ, සඤ්ඤා අනන්තා, තස්මා සඤ්ඤා ආබාධාය සංවතන්ති. න ච ලබ්භති සඤ්ඤා රෙසු “ඵවං මෙ සඤ්ඤා හොනඬු. ඵවං මෙ සඤ්ඤා මා අහෙසු’න්ති.

33. “විඤ්ඤාණං භික්ඛවෙ, අනන්තා. විඤ්ඤාණං ච භිදං භික්ඛවෙ, අනන්තා අභවිස්ස, නසිදං විඤ්ඤාණං ආබාධාය සංවතෙතය්‍ය. ලබ්භෙඨ ච විඤ්ඤාණෙ ‘ඵවං මෙ විඤ්ඤාණං හොඬු. ඵවං මෙ විඤ්ඤාණං මා අහොසී’ ති. යස්මා ච බො භික්ඛවෙ විඤ්ඤාණං අනන්තා, තස්මා විඤ්ඤාණං ආබාධාය සංවතන්ති. න ච ලබ්භති විඤ්ඤාණෙ ‘ඵවං මෙ විඤ්ඤාණං හොඬු. ඵවං මෙ විඤ්ඤාණං මා අහොසී’ති.

34. “තං නිමමඤ්ඤඨ භික්ඛවෙ, රුපං නිච්චං වා අනිච්චං වා ? ති. අනිච්චං භනෙත. යමපනාතිච්චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ?’ති. දුක්ඛං භනෙත. යමපනාතිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධමමං, කලුපනඬු තං සමනුපස්සිඬුං ‘ඵතං මම. ඵසො හමසමි. ඵසො මෙ අනන්තා?’ති. නො හෙතං භනෙත. වෙදනා -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- විඤ්ඤාණං නිච්චං වා අනිච්චං වා ?’ති. අනිච්චං භනෙත. යමපනාතිච්චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ?’ති. දුක්ඛං භනෙත. යමපනාතිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධමමං, කලුපනඬු තං සමනුපස්සිඬුං ‘ඵතං මම. ඵසො හමසමි. ඵසො මෙ අනන්තා?’ති. නො හෙතං භනෙත.

1. “වෙදනා අනන්තා” ම. ජ. ස; තො. වි
 2. “අභවිස්සංසු” ම. ජ. ස; ම. නු. ට; තො. වි. “අභවිංසු”

35. කසමානිභ භික්ඛවෙ, යං කිඤ්චි රූපං අනිකානාගතපච්චුප්පනනං අඤ්ඤානං වා බහිඤ්ඤා වා ඔලාරිකං වා සුඛමං වා භීතං වා පණීතං වා, යං දුරෙ වා සනතිකෙ වා; සබ්බං නං රූපං නෙතා මම. නෙසො'හමස්මි. න මෙ සො අත්තා'නි ඵවමෙනං යථාභුතං සමමප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාවි වෙදනා - යා කාවි සඤ්ඤා - යෙ කෙච්චි සඤ්ඤාරා - යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අනිකානාගතපච්චුප්පනනං අඤ්ඤානං වා බහිඤ්ඤා වා ඔලාරිකං වා සුඛමං වා භීතං වා පණීතං වා යං දුරෙ වා සනතිකෙ වා සබ්බං නං විඤ්ඤාණං නෙතං මම, නෙසො'හමස්මි. න මෙ සො අත්තා'නි ඵවමෙනං යථාභුතං සමමප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

36. ඵවං පස්සං භික්ඛවෙ, සුතවා අරියසාවකො රූපසම්මපි නිබ්බිඤ්ඤාති. වෙදනාය'පි නිබ්බිඤ්ඤාති. සඤ්ඤාය'පි නිබ්බිඤ්ඤාති. සඤ්ඤාරෙප්ප'පි නිබ්බිඤ්ඤාති. විඤ්ඤාණසම්මපි නිබ්බිඤ්ඤාති. නිබ්බිඤ්ඤං විරජ්ජති. විරාගා විමුච්චති. විමුච්චනසමිං විමුච්චනමිති ඤ්ඤාණං හොති; බිණ්ණා ජාති. චූඤ්ඤාතං බ්‍රහ්මචරියං; කතං කරණීයං; නාපරං ඉඤ්ඤාතායා'නි. පජානාති'නි.

37. ඉදමවොච භගවා. අත්තමනා පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනඤ්ඤං. ඉමසම්ඤ්ඤා පන වෙය්‍යාකාරණසමිං හඤ්ඤාමානෙ පඤ්චවග්ගියානං භික්ඛුනං අනුපාදාය ආසවෙති විතතාති විමුච්චිංසු.

38. තෙන බො පන සමයෙන ඡ ලොකෙ අරහතො හොනති.

පස්මකභාණවාරං

1. තෙන බො පන සමයෙන බාරාණසියං යඤ්ඤා නාම භුලපුත්තො සෙට්ඨිපුත්තො සුඛමාලො හොති. තස්ස තයො පාසාදා හොනති. ඵකො හෙමනතිකො, ඵකො ගිමතිකො, ඵකො වස්සිකො. සො වස්සිකෙ පාසාදෙ වස්සිකෙ වභාභාරො මාසො¹ නිප්පුරිසෙති තුරියෙති පරිවාරයමානො න හෙට්ඨාපාසාදං ඔරොගති.

2. අථ බො යසස්ස භුලපුත්තස්ස පඤ්චගි කාමගුණෙති සමපට්ඨස්ස සමඛතිභුතස්ස පරිවාරයමානස්ස පටිගච්චෙව² නිද්දා ඔකකමි. පරිජනස්ස'පි නිද්දා ඔකකමි. සබ්බරතතියො ච තෙලප්පදීපො ක්කායති.

1. වහ්නාරෙමාසෙ - ම. ජ. සං 2. "පට්ඨකච්චෙව" - ම. ජ. සං.

3. අථ බො යසො කුලපුතො පටිගච්චව පබ්බුඤ්ඤාං අද්දස සකං පරිඡනං සුපනානං. අඤ්ඤාසා කචෙඡ චිණං. අඤ්ඤාසා කණෙඤ මුද්දිඛානං. අඤ්ඤාසා කචෙඡ ආලමබරං. අඤ්ඤාං විකෙහසිකං අඤ්ඤාං විකෙහලිකං. අඤ්ඤා විපපලපනතියො. හත්ථපනතං සුසානං මඤ්ඤාදිසානසා ආදීනවො පාතුරහොසි. නිබ්බිදාය චිතතං සණ්ඨාසි.

4. අථ බො යසො කුලපුතො උදනං උදනෙසි: “උපදුතං වත භො; උපසංඨං වත භො”ති.

5. අථ බො යසො කුලපුතො සුවණණපාදුකායො ආරොහිතා යෙන නිවෙසනආරං නෙත්තපසඛකමි. අමනුසා ආරං විවරිංසු: “මා යසං කුලපුතං කොචි අනතරායමකාසි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බුඤ්ඤා”ති.

6. අථ බො යසො කුලපුතො යෙන නගරආරං නෙත්තපසඛකමි. අමනුසා ආරං විවරිංසු. “මා යසං කුලපුතං කොචි අනතරායමකාසි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බුඤ්ඤා”ති.

7. අථ බො යසො කුලපුතො යෙන ඉසිපතනං මිගදායො, නෙත්තපසඛකමි. නෙන බො පන සමයෙන භගවා රත්තියා පච්චුසස්මයං පච්චුට්ඨාය අජේඤාකාසෙ වඛකමති. අද්දසා බො භගවා යසං කුලපුතං දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිසවාන වඛකමා ඔරොහිතා පඤ්ඤාතො ආසනෙ නිසීදි. අථ බො යසො කුලපුතො භගවතො අවිදුරෙ උදනං උදනෙසි: උපදුතං වත භො; උපසංඨං වත භො”ති.

8. අථ බො භගවා යසං කුලපුතං එතදවොච: “ඉදං බො යස, අනුපදුතං. ඉදං අනුපසංඨං. එනි යස, නිසීද. ධම්මං නෙ දෙසිසාමි”ති¹ අථ බො යසො කුලපුතො “ඉදං කීර අනුපදුතං. ඉදං අනුපසංඨං”නති ගටෙයා උදගො සුවණණපාදුකානි ඔරොහිතා යෙන භගවා නෙත්තපසඛකමි. උපසඛකමිතා භගවන්තං අභිවාදෙතා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නසා බො යසං කුලපුතං භගවා ආනුපුබ්බිකථං² කථෙසි. සෙයාපීදං: දුනකථං සීලකථං සග්ගකථං කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං නෙත්තමෙම ආනිසංසං පකාසෙසි. යද, භගවා අඤ්ඤාසි යසං කුලපුතං කලචිතනං මුදුචිතනං විනිවරණචිතනං උදගචිතනං පසන්නචිතනං, අථ යා බුද්ධානං සාමුක්ඛකංසිකා³ ධම්මදෙසනා නං පකාසෙසි - දුකං සමුදයං නිරොධං මග්ගං. සෙයාපාචි නාම සුද්ධං වත්ථං. අපගතකාලකං සමමදෙව රජතං පනිගණෙනයා. එවමෙව යසං කුලපුතං නසමියෙව ආසනෙ විරජං චිතමලං ධම්මවකඤ්ඤං උදපාදි “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං නං නිරොධධම්මං”නති.

1. “දෙසෙසාමි” ම. නු. ප; තො. ටි; ම. ඡ. සං.
 2. අනුපුබ්බිකථං” ම. ඡ. ස. ආනුපුබ්බිකථං” ම. නු. ප. 3 “සමුක්ඛකංසිකා” ඡ. පු.

9. අඵ බො යසස්ස කුලපුත්තස්ස මානා පාසාදං ආරුහිත්වා යසං කුලපුත්තං අපස්සන්තී යෙන සෙට්ඨි ගහපති, තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්චා සෙට්ඨිං ගහපතිං එතදවොච: “පුතො තෙ ගහපති, යසො ත දිස්සන්ති”ති. අඵ බො සෙට්ඨි ගහපති චතුද්දිසා අස්සදුතෙ උයොභෙත්වා සාමඤ්ඤව යෙන ඉසිපතනං මිගදයො, තෙනුපසඛකම්. අදුසා බො සෙට්ඨි ගහපති සුවණ්ණපාදුකානං නිකෙඛපං. දිස්වාන තඤ්ඤව අනුගමා¹. අදුසා බො භගවා සෙට්ඨිං ගහපතිං දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන භගවතො එතදහොසි: “යනනුනාහං තථාරූපං ඉධාභිසඛිංරං අභිසඛිරෙය්‍යං, යථා සෙට්ඨි ගහපති ඉධ නිසිනො ඉධ නිසිනං යසං කුලපුත්තං ත පස්සෙය්‍යා”ති. අඵ බො භගවා තථාරූපං ඉධාභිසඛිංරං අභිසඛිංසි.²

10. අඵ බො සෙට්ඨි ගහපති යෙන භගවා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්චා භගවන්තං එතදවොච: “අපි භනො, භගවා යසං කුලපුත්තං පස්සෙය්‍යා?”ති. “තෙහ භි ගහපති, නිසීද. අපෙච තාම ඉධ නිසිනො ඉධ නිසිනං යසං කුලපුත්තං පස්සෙය්‍යාසී”ති.

11. අඵ බො සෙට්ඨි ගහපති “ඉධෙච කීරාහං නිසිනො ඉධ නිසිනං යසං කුලපුත්තං පස්සෙය්‍යාමි” ති තට්ඨා උදගො භගවන්තං අභිවාදෙචා එකමන්තං නිසීද. එකමන්තං නිසිනාස්ස බො සෙට්ඨිස්ස ගහපතිස්ස භගවා ආනුපුබ්බිකථං කථෙසි - පෙ - අපරප්පච්චයො සන්දුසාසනෙ භගවන්තං එතදවොච: “අභිකකන්තං භනො, අභිකකන්තං භනො. සෙය්‍යථාපි භනො, නිකකුජ්ජනං³ වා උකකුජ්ජය්‍ය, පට්චිඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුලුහස්ස වා මග්ගං ආචිනෙඛිය්‍ය, අනිකාරෙ වා තෙලපජ්ජානා ධාරෙය්‍ය චකක්ඛිනො රූපානි දකඛිනන්ති” එවමෙච භගවතා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිනො. එසාහං භනො, භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඛිකඤ්ච. උපාසනං මං භගවා ධාරෙතු අජ්ජනගෙහ පාණුපෙතං සරණං ගත”න්ති. සොච⁴ ලොකෙ පඨමං උපාසකො අනොසි තෙවාචිකො.

12. අඵ බො යසස්ස කුලපුත්තස්ස පිකුනො ධම්මෙ දෙසියමානෙ යථාදිට්ඨා යථාචිදිතං භුමිං පච්චවෙකිනන්තස්ස අනුපාදය ආසචෙති වින්තං විමුච්චි. අඵ බො භගවතො එතදහොසි: “යසස්ස බො කුලපුත්තස්ස පිකුනො ධම්මෙ දෙසියමානෙ යථාදිට්ඨා යථාචිදිතං භුමිං පච්චවෙකිනන්තස්ස අනුපාදය ආසචෙති වින්තං විමුච්චනං. අභබ්බො බො යසො කුලපුත්තො හිනායාවන්තිත්වා කාමෙ පරිභුඤ්ඤාං සෙය්‍යථාපි පුබ්බෙ අගාරිකභුතො. යනනුනාහං තං ඉධාභිසඛිංරං පටිපස්සමෙහෙය්‍ය”න්ති.

1 අනුගමාසි - ම, ඡ, සා.
 2 අභිසඛිංරෙසි - ම, ඡ, සා.
 3 “නිකුජ්ජනං” - ඉත්‍යපි
 4 සො. ච - ම නු. ප; අ. ච.

13. අඵ බො භගවා තං ඉද්ධානීසරිබාරං පටිපසස්සමොහසී. අද්දසා බො සෙට්ඨි ගහපතී යසං කුලපුත්තං නිසින්නං. දීසවාන යසං කුලපුත්තං එතදවොච: “මානා තෙ තාත, යස, පරිදෙවසොකසමාපන්නා. දෙති මාතුයා ජිවිත”නති.

14. අඵ බො යසො කුලපුත්තො භගවන්නං උලොකෙසී. අඵ බො භගවා සෙට්ඨිං ගහපතීං එතදවොච: තං කිමමඤ්ඤභි ගහපතී, යසස්ස¹ සෙබෙන ඤ්ඤෙන සෙබෙන දස්සනෙන ධම්මො දිට්ඨො විදිතො සෙය්‍යථාපි තයා. තස්ස යථාදිට්ඨං යථාවිදිතං භුමිං පච්චවෙකඛන්නස්ස අනුපාදය ආසවෙති විතතා විමුත්තං. භබ්බො නු බො සො ගහපතී, ගීතායාවතතිතා කාමෙ පරිභුඤ්ජිතුං සෙය්‍යථාපි පුබ්බ අගාරිකභුතො”ති. “නො තෙනං භනෙතා”. යසස්ස බො ගහපතී, කුලපුත්තස්ස සෙබෙන ඤ්ඤෙන සෙබෙන දස්සනෙන ධම්මො දිට්ඨො විදිතො සෙය්‍යථාපි තයා. තස්ස යථාදිට්ඨං යථාවිදිතං භුමිං පච්චවෙකඛන්නස්ස අනුපාදය ආසවෙති විතතා විමුත්තං. අනබ්බො බො ගහපතී, යසො කුලපුත්තො ගීතායාවතතිතා කාමෙ පරිභුඤ්ජිතුං සෙය්‍යථාපි පුබ්බ අගාරිකභුතො”ති.

15. “ලානා භනෙතා, යසස්ස කුලපුත්තස්ස. සුලද්ධං භනෙතා, යසස්ස කුලපුත්තස්ස, යථා යසස්ස කුලපුත්තස්ස අනුපාදය ආසවෙති විතතං විමුත්තං. අභිවාසෙතු මෙ භනෙතා, භගවා අජ්ජනනාය භවතං යසෙන කුලපුත්තෙන පච්ජාසමනෙතා”ති. අභිවාසෙසී භගවා තුණ්භීනාවෙන.

16. අඵ බො සෙට්ඨි ගහපති භගවතො අභිවාසනං විදිතා උට්ඨායාසනා භගවන්නං අභිවාදෙතා පදකඛිණං කතා පකකාමී. අඵ බො යසො කුලපුත්තො අචිරපකකනෙත සෙට්ඨිමහි භගවන්නං එතදවොච: “ලභෙය්‍යා’ හං භනෙතා, භගවතො සනතිකෙ පබ්බජ්ජං. ලභෙය්‍යං උපසමපද” නති. “එති භීකඤ්ඤ” ති භගවා අවොච: “සථාකඛාතො ධම්මො. චර බ්‍රහ්මචරියං සමමා දුකඛස්ස අනතකිරියායා” ති. සා’ව තස්ස ආයසමිතො උපසමපද අගොසී.

කෙන බො පන සමයෙන සත්තා ලොකෙ අර්භනොතො භොනති.

යසස්ස පබ්බජ්ජා ගිඤ්ඤා.

1 “යසස්ස” ම ජ සං

1. අළු බො හගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවීවරං ආදාය ආයස්මචා යසෙන පච්ඡාසමණෙන යෙන සෙට්ඨිස්ස ගතපථිස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඞ්කමි උපසඞ්කමිත්වා පඤ්ඤාභොව ආසතෙ නිසීදි. අළු බො ආයස්මචො යසස්ස මාතා ච පුරාණදුතිසිකා ච යෙන හගවා තෙනුපසඞ්කමිංසු. උපසඞ්කමිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. තාසං හගවා ආනුපුබ්බිකථං කථෙසි. සෙය්‍යපීදා: දුතකථං පීලකථං සග්ගකථං කාමානං ආදීනවං. ඔකාරං සඞ්කිලෙසං නෙකධමෙම ච ආනිසංසං පකාසෙසි. යදා නා හගවා අඤ්ඤාසි කලලචිත්තා මුදුචිත්තා විනිවරණචිත්තා උදගචිත්තා පසන්තචිත්තා, අළු යා බුද්ධානං සාමුක්කංඝිකා ධම්මදෙසනා, නං පකාසෙසි: දුකං සමුදයං නිවරාධං මග්ගං. සෙය්‍යථාපි නාම සුද්ධං වත්ථං අපග්ග කාලෙකං සමමදෙව රජන්තං පතිගණ්ණාය්‍ය, එවමෙව නාසං තස්මිංයෙව ආසතෙ විරජං ජීනමලං ධම්මචක්ඛු: උදපාදි: “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සධ්ධං තං නිරොධධම්මං” නති. තා දිට්ඨධම්මා පන්තධම්මා විදිතධම්මා පරියොගාලාධම්මා නිණ්ණවිචිතිච්ඡා විග්ගකථකථා වෙසාරජ්ජපන්තා අපරපච්චයං සන්චුසාසතෙ හගවන්තං එතදවොචු: “අභිකකන්තං භනෙන්, අභිකකන්තං භනෙන්” -පප- එතා මයං භනෙන්, හගවන්තං සරණං ගච්ඡාම ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඞ්ඤාච. උපාසිකායො නො හගවා ධාරෙතු අජ්ජනග්ගෙ පාණ්ණපෙතා: සරණං ගතා” ති. තා ච ලොකෙ පස්මං උපාසිකා අනෙසුං තෙවාචිකා.

2. අළු බො ආයස්මචො යසස්ස මාතා ච පිතා ච පුරාණදුතිසිකා ච හගවන්තඤ්ච ආයස්මචන්තඤ්ච යසං පණීතෙන බාදනීයෙන නොජනීයෙන සන්ත්වා සන්තපෙත්වා සමපවාරෙත්වා හගවන්තං භුත්තාපිං ඔනීතපන්තං -පාණීං එකමන්තං නිසීදිංසු. අළු බො හගවා ආයස්මචො යසස්ස මාතරඤ්ච පිතරඤ්ච පුරාණදුතිසිකඤ්ච ධම්මියා භාථාය සන්දස්සත්වා සමාදපෙත්වා සමුත්තනජෙත්වා සමභ්ගංජෙත්වා උට්ඨායාසනා පකාමාමි.

3. අස්සොසුං බො ආයස්මචො යසස්ස වන්තාරො ගිභිසනායකා බාරාණසියං සෙට්ඨානුසෙට්ඨිතං කුලානං පුත්තා විමලො සුඛාහු පුණ්ණජ් ගචමෙහි “යසො කිර කුලපුත්තො කෙසමස්සුං මනාතරත්වා කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්චො” ති. සුත්තාන තෙසං එතදනොසි: “නත නුත සො ඔරහො ධම්මචිනසො, න සා ඔරහා පබ්බජ්ජා, යත්ථ යසො කුලපුත්තො කෙසමස්සුං ඔතාතරත්වා කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්චො” ති. තෙ යෙනායස්මා යසො, තෙනුපසඞ්කමිංසු. උපසඞ්කමිත්වා ආයස්මචන්තං යසං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අච්චි සු. අළු බො ආයස්මා යසො තෙ වන්තාරො ගිභිසනායකෙ ආදාය යෙන හගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිහන්තා බො ආයස්මා යසො හගවන්තං එතදවොච: “ඉමෙ මෙ භනෙන් වන්තාරො ගිභිසනායකා බාරාණසියං සෙට්ඨානුසෙට්ඨිතං කුලානං පුත්තා විමලො සුඛාහු පුණ්ණජ් ගචමෙහි. ඉමෙ හගවා ඔවදතු අනුසාසතු” ති.

4. තෙසං භගවා ආනුපුබ්බිකථං කථෙසී. සෙය්‍යථීදං: දුතකථං සීලකථං සග්ගකථං කාමානං ආදීනවං ඕනාරං සඛිකිලෙසං තෙකම්මෙම ච ආනිසංසං පනාසෙසී. යද තෙ භගවා අඤ්ඤාසී කලලචිතෙන මුදුචිතෙන විතීචරණ-විතෙන උදග්ගචිතෙන පසන්තචිතෙන, අථ යා බුද්ධානං සාමුක්කංසිකා ධම්මදෙසනා, තං පකාසෙසී: දුකං සමුදයං නිරොධං මග්ගං. සෙය්‍යථාපි තාම සුඤ්ඤං වන්ථං අපගතකාලකං සම්මදෙව රජනං පතිගණේභ්‍යා, එව-මෙව තෙසං තස්මිංයෙව ආසනෙ විරජං චීතමලං ධම්මවකඤ්ඤං උදපාදී: “යං කිඤ්චී සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්මං” නති. තෙ දීට්ඨධම්මා පතනධම්මා විදීනධම්මා පරියොගාලකධම්මා නිණ්ණවිචිකිච්ඡා විගතකථඛකථා වෙසාරජ්ජප්පනා අපරප්පච්චයා සන්චුසාසනෙ භගවනතං එතදවොචු: “ලභෙය්‍යාම මයං භනෙන, භගවතො සන්තිතෙ පබ්බජ්ජං. ලභෙය්‍යාම උපසම්පද” නති.

“එථ භික්ඛවො” ති භගවා අවොච: “සවානානානො ධම්මො. චරථ බුග්ගචර්යං සමමා දුකකස්ස අනතකිරියායා” ති.

සා’ව තෙසං ආයස්මන්තානං උපසම්පදා අනොසී. අථ බො භගවා තෙ භික්ඛු ධම්මියා කථාය ඔවදී. අනුසාසී. තෙසං භගවතා ධම්මියා කථාය ඔවදීයමානානං අනුසාසීයමානානං අනුපාදාය ආසවෙහි විතතාති විමුච්චිංසු.

තෙන බො පන සමයෙන එකාදස ලොකෙ අරහන්තො ගොනති.

චතුගීතිසහායපබ්බජ්ජා නිට්ඨිතා.

1. අසොයාසුං බො ආයස්මතො යසස්ස පඤ්ඤාසමන්තා ගිහිසහායකා ජානපදා පුබ්බානුපුබ්බකානං ඤාලානං පුත්තා “යසො කීර ඤාලපුත්තා කෙසමස්සුං ඕනාරොචා කාසායාති වන්ථාති අච්ඡාදෙචා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජතො” ති. සුන්ථාන තෙසං එතදගොසි: “න හ නුත සො ඔරකො ධම්මචිතයො, න සා ඔරකා පබ්බජ්ජා, යන්ථ යසො ඤාලපුත්තො කෙසමස්සුං ඕනාරොචා කාසායාති වන්ථාති අච්ඡාදෙචා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බ-ජ්ජතො” ති. තෙ යෙනායස්මා යසො තෙනුපසඝිකම්භු. උපසඝිකම්භු ආයස්මන්තං යසං අභීවාදෙචා එකමන්තං අට්ඨංසු. අථ බො ආයස්මා යසො තෙ පඤ්ඤාසමන්තා ගිහිසහායකෙ ආදාය යෙන භගවා තෙනුපසඝිකම්. උපසඝිකම්භු භගවනතං අභීවාදෙචා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීනො බො ආයස්මා යසො භගවනතං එතදවොච: “ඉමෙ මෙ භනෙන, පඤ්ඤාසමන්තා ගිහිසහායකා ජානපදා පුබ්බානුපුබ්බකානං ඤාලානං පුත්තා. ඉමෙ භගවා ඔවදභු අනුසාසතු” ති.

2. තෙසං භගවා ආනුපුබ්බිකථං කපෙසි. සෙය්‍යථීදං: දුතකථං සීලකථං සග්ගකථං කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සඛිතිලෙසං නෙකනිමෙම ච ආතිසංසං පකාසෙසි - පෙ - දුතනිං සමුදයං නිරොධං මග්ගං. සෙය්‍යථාපි තාම සුඤ්ඤං වත්ථං අපගතකාලකං සමමදෙව රජනං පනිගණෙත්‍ය්‍ය, එවමෙව තෙසං තසමිංයෙව ආසනෙ විරජං ජී.ගමලං ධමමචකඤ්ඤං උදපාදි: “යං කිංඤ්ඤි සමුදයධමමා, සඛං තං නිරොධධමම” නති. තෙ දිට්ඨධමමා පත්තධමමා විදීනධමමා පරියොගාලුභධමමා තිණ්ණවිචිකිච්ඡා විගතකථඛකථා වෙසාරජ්ජපනතා අපරපච්චයා සන්ත්‍යාසනෙ භගවනතා එතදවොච්චි: “ලභෙය්‍යාමි මයං භනෙන, භගවනො සනතිනෙ පබ්බජ්ජං. ලභෙය්‍යාමි උපසම්පද” නති. “එථ භික්ඛවො” ති භගවා අවොච: “ස්වාකඛාතො ධමමො. වරථ බුභමචරියං සමමා දුතනිය්‍ය අනන්තකිරියායා” ති. සා’ච තෙසං ආයසමනනානං උපසම්පද අහොසි. අථ බො භගවා තෙ භික්ඛු ධමමියා කථාය ඔචදී. අනුසාසි. තෙසං භගවතා ධමමියා කථාය ඔචදියමානානං අනුසාසියමානානං අනුපාදය ආසවෙති විතතාති විමුච්චිංසු.

තෙන බො පන සමයෙන ඵකසට්ඨී ලොකෙ අරහනො හොනති.

3. අථ බො භගවා භික්ඛු¹ ආමනෙතසි: “මුනෙතා’නං භික්ඛවෙ, සබ්බපාසෙති යෙ දිබ්බා යෙ ච මානුසා. නුමෙත’පි භික්ඛවෙ, මුනතා සබ්බපාසෙති යෙ දිබ්බා යෙ ච මානුසා. වරථ භික්ඛවෙ, චාරිකං බහුජන-භිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අත්ථාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානං. මා එකෙන දෙව අගමිත්ථ. දෙසෙථ භික්ඛවෙ, ධමමං ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣෙකි කල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං කෙට්ඨපට්ඨණ්ණං පට්ඨසිං බුභමචරියං පකාසෙථ. සනති සත්තා අපපරජකච්ඡාතිකා; අස්සවණතා ධමමස්ස පරිනායනති. නවිස්සනති ධමමස්ස අඤ්ඤාතරා. අනමපි භික්ඛවෙ, යෙන උරුමෙලා සෙතානිනිගමො, තෙනුපසඛකමිස්සාමි ධමමදෙසනායා” ති.

4. අථ බො මාරො පාපිමා යෙන භගවා තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිත්තා භගවනතා ගාථාය අර්ඤ්ඤාසි:—

“බඤ්ඤා’සි සබ්බපාසෙති යෙ දිබ්බා යෙ ච මානුසා,
මනාබකිනබඤ්ඤා’සි න මෙ සමිණ මොකබ්බි” ති.

1. “තෙ භික්ඛු” - ම, ජ, ස.

“මුහුණතා‘භං සබ්බපාසෙති යෙ දිබ්බා යෙ ච මානුසා,
මහාබ්බන්ධනමුහුණතා‘මහි නිහතො ඩුමසි අනතකා” ති.

“අනතලිකබ්බවරො පාසො යවායං වරති මානසො,
තෙන තං බාධසියාමි න මෙ සමණ මොකඛසී” ති.

“රූපා සඤ්ඤා රසා ගන්ධා ඵොට්ඨබ්බා ච මනොරමා,
ඵත් මෙ විගතො ඡන්දො නිගතො ඩුමසි අනතකා” ති.

අළු බො මොරො පාසීමා “ජානාති මං භගවා. ජානාති මං සුගතො” ති
දුකඛී දුමමනො තපෙචනතරධාසී ති.

මාරකථා ඵහාදසම් නිට්ඨිතා.

1 තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු නානාදීසා නානාඡනපද පබ්බජ්ජාපෙතෙ උපසම්පදපෙතෙ¹ ආනෙනති: “භගවා තෙ පබ්බාජෙසසති. උපසම්පාදෙසසති” ති. තත් භික්ඛු වෙච කිලමනති පබ්බජ්ජාපෙතො ච උපසම්පදපෙතො ච. අළු බො භගවතො රත්තොගතස්ස පතිසලලීනස්ස ඵචං වෙනසො පරිචිතකෙකා උදපාදි: “ඵතරති බො භික්ඛු නානාදීසා නානා-ඡනපද පබ්බජ්ජාපෙතෙ උපසම්පදපෙතෙ ආනෙනති. භගවා තෙ පබ්බාජෙසසති, උපසම්පාදෙසසති” ති. තත් භික්ඛු වෙච කිලමනති, පබ්බජ්ජාපෙතො ච උපසම්පදපෙතො ච. යනනුනාතං භික්ඛුනං අනුජානෙය්සං: “භුමොච‘දුති භික්ඛවෙ, තාසු තාසු දීසාසු තෙසු තෙසු ඡනපදෙසු පබ්බාජෙඡ උපසම්පාදෙඡා” ති.

2. අළු බො භගවා සායණනසමයං පතිසලලානා වුට්ඨිතො ඵනසමිං තිදුතෙ ඵනසමිං පකරණෙ භික්ඛුසම්ඝං සනති පාතාපෙතො ධම්මා කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි: “ඉධ මය්හං භික්ඛවෙ රත්තොගතස්ස පතිසලලී-නස්ස ඵචං වෙනසො පරිචිතකෙකා උදපාදි: ‘ඵතරති බො භික්ඛු නානාදීසා නානාඡනපද පබ්බජ්ජාපෙතෙ උපසම්පදපෙතෙ ආනෙනති - භගවා තෙ පබ්බාජෙසසති, උපසම්පාදෙසසති ති. තත් භික්ඛු වෙච කිලමනති පබ්බජ්ජාපෙතො ච උපසම්පදපෙතො ච. යනනුනාතං භික්ඛුනං අනුජානෙය්සං-භුමොච‘දුති භික්ඛවෙ තාසු තාසු දීසාසු තෙසු තෙසු ඡනපදෙසු පබ්බාජෙඡ. උපසම්පාදෙඡා” ති.

1. “පබ්බජ්ජාපෙතෙ ච උපසම්පදපෙතෙ ච” - ම, ඡ, ස.

3. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, භූමෙහවදුති නාසු නාසු දිසාසු තෙසු තෙසු ජනපදෙසු පබ්බාජෙථ. උපසම්පාදෙථානි. එවඤ්ච ජන භික්ඛවෙ, පබ්බාජෙතබ්බො. උපසම්පාදෙතබ්බො. පසමං කෙසමස්සුං ඕතාපෙඤ්චා කාසායානී වජ්ඣනී අච්ඡාදෙඤ්චා¹ එකංසං උත්තරුසඛ්ඛං කාරාපෙඤ්චා භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤපෙඤ්චා උක්ඛුට්ඨං නිසීදුපෙඤ්චා අඤ්ජලීං පග්ගණ්ඨාපෙඤ්චා එවං වදෙතීති වහතබ්බො:

“බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි,
 ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි,
 සබ්බං සරණං ගච්ඡාමි,

දුතියමපි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි,
 දුතියමපි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි,
 දුතියමපි සබ්බං සරණං ගච්ඡාමි,
 තතියමපි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි,
 තතියමපි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි,
 තතියමපි සබ්බං සරණං ගච්ඡාමි.”

අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ඉමෙති නීති සරණගමනෙති පබ්බාජං උපසම්පදනති.

නීති සරණගමනෙති පබ්බාජං උපසම්පදනථා ද්වාදසමි නිට්ඨිතා.

1. අථ බො භගවා වස්සං වුඤ්ඤො² භික්ඛු ආමනෙතසි: “මස්සං බො භික්ඛවෙ, යොනිසො මනසිකාරා යොනිසො සම්මප්පධානා අනුත්තරා විමුත්ති අනුප්පන්නා. අනුත්තරා විමුත්ති සච්ඡිකතා. භූමෙහපි භික්ඛවෙ, යොනිසො මනසිකාරා යොනිසො සම්මප්පධානා අනුත්තරං විමුත්ති අනුපාපුණාථ. අනුත්තරං විමුත්ති සච්ඡිකරොථා” ති.

2. අථ බො මාරො පාපිමා යෙන භගවා නොනුපසඛකමි. උපසඛකමිඤ්චා භගවන්තං ගාථාය අඤ්ඤිතාසි:--

“බ්බෙධොසි මාරපාසෙති යෙ දිබ්බා යෙ ච මානුසා,
 මාරබ්බිකනබ්බෙධොසි න මෙ සමණ මොක්ඛසී” ති.

“මුත්තොතං මාරපාසෙති යෙ දිබ්බා යෙ ච මානුසා,
 මාරබ්බිකනමුත්තොමහි නිත්තො කම්මසි අන්තකා” ති.

අථ බො මාරො පාපිමා “ජානානි මං භගවා, ජානානි මං සුගතො” ති දුක්ඛී දුමමනො තපෙච්චන්තරධාසී.

1. “අච්ඡාදෙඤ්චා” ම, ඡ, සා, 2. “වුඤ්ඤො” - ම, ඡ, සා,

3. අඵ බො භගවා බාණ්ණසීයං යථාභීරහතං විහරිතො යෙන උරුමෙලා තෙන වාරිකං ජකකාමි. අඵ බො භගවා මහතා ඔකකමම යෙන අඤ්ඤතරො වනසණ්ඨො තෙහුපසඛකමි. උපසඛකමිතො තං වනසණ්ඨං අපේඛාගාගෙතො අඤ්ඤතරසමි රුකකමුලෙ නිසීදි.

4. තෙන බො පන සමයෙන නිසමන්තා හදදවග්ගියා සනායකා සපජාපනිකා තසමි වනසණ්ඨ පරිවාරෙහති. එනසු පජාපනී නානොසි. තසු අත්ථාය වෙසී ආනීතා අහොසි. අඵ බො සා වෙසී තෙසු පමහොසු පරිවාරෙනොසු භණ්ඨං ආදාය පලාසිත්ථ.

5. අඵ බො තෙ සනායකා සනායකසු වෙය්‍යාවච්චං ඛරොන්තා තං ඉඤ්ඤං ගවෙසන්තා තං වනසණ්ඨං ආනීණ්ඨන්තා අඤ්ඤසංසු භගවන්තං අඤ්ඤතරසමි රුකකමුලෙ නිසීන්තං. දිස්වාන යෙන භගවා තෙහුපසඛකමිසු. උපසඛකමිතො භගවතො: එතදවොචු: “අපි භනෙන, භගවා ඉඤ්ඤං¹ පසෙසය්‍යා” ති. “කිමපන වො කුමාරා, ඉඤ්ඤො!” ති. ඉධ මයං භනෙන, නිසමන්තා හදදවග්ගියා සනායකා සපජාපනිකා ඉමසමි වනසණ්ඨ පරිවාරිමො. එනසු පජාපනී නානොසි. තසු අත්ථාය වෙසී ආනීතා අහොසි. අඵ බො සා භනෙන, වෙසී අමෙහසු පමහොසු පරිවාරෙනොසු භණ්ඨං ආදාය පලාසිත්ථ. තෙ මයං භනෙන, සනායකා සනායකසු වෙය්‍යාවච්චං ඛරොන්තා තං ඉඤ්ඤං ගවෙසන්තා ඉමං වනසණ්ඨං ආනීණ්ඨාමා” ති.

6. “තං කිං මඤ්ඤදඵ වො කුමාරා, - කතමං හු බො කුමානාකං වරං, යං වා කුමෙහ ඉඤ්ඤං ගවෙසෙය්‍යාඵ, යං වා අන්තානං ගවෙසෙය්‍යාඵා?” ති. “එතදෙව භනෙන, අමානාකං වරං, - යං මයං අන්තානං ගවෙසෙය්‍යාඵා” ති. “තෙන හි වො කුමාරා, නිසීදඵ. ධම්මං වො දෙසිසුංමි” ති. “එධං භනෙන” ති බො තෙ හදදවග්ගියා සනායකා භගවන්තා අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු.

1. “එභං ඉඤ්ඤං” - ම, ජ, සං

6. තෙසං භගවා ආනුචුඛිතිකථං කථෙසී. සෙය්‍යපීදං: දුනකථං පීලකථං සග්ගකථං කාමානා ආදීනවං මිකාරං සඛිකිලෙසං නෙකබ්බෙම ව ආනිසංසං පනාසෙසි යදු තෙ භගවා අඤ්ඤාසී කලලවිනො මුදු- විනො විනීවරණවිනො උදග්ගවිනො පසන්‍යාවිනො, අඨ යා බුද්ධානං සාමුක්කංසිකා බ්බමදෙසනා නං පනාසෙසි: දුකබ්බං සමුදයං නිරොධං මග්ගං. සෙය්‍යථාපි නාම සුඤ්ඤාං වත්ථං අපගතකාලිකාං සම්මදෙව රජනං පනිගණනාය්‍ය, එවමෙව තෙසං නසමිංසෙව ආසනෙ විරජං විතමලං බ්බමවකඤ්ඤං උදපාදි: “යං කිඤ්චි සමුදයබ්බමං, සබ්බං නා නිරොධබ්බමං”නති. තෙ දිට්ඨබ්බමං පන්‍යාබ්බමං විදිතබ්බමං පරියොගාලකබ්බමං නිණ්ණවිචි- කිච්ඡා විගතකථඛිකථා වෙසාරජ්ජපන්‍යා අපරජ්ජවිචියා සඤ්ඤාසනෙ භගවන්තා එතදවොචු: “ලනෙය්‍යාම මයං භන්තො, භගවතො සන්‍යනිකෙ පබ්බජ්ජං. ලනෙය්‍යාම උපසම්පද”නති. “එථ භිකුබ්බො” නි භගවා අවොච “සවාකබ්බානො බ්බමො, චරථ බ්බුභමචිරියං සමමා දුකබ්බස්ස අන්තකිරියායා”නි. සා’ව තෙසං ආයස්මන්තානං උපසම්පද අනොසී.

හඤ්චග්ගිසසභායකානං වඤ්ච නිට්ඨිතං.

දුතියකභාණවාරං.

1. අඨ බො භගවා අනුචුඛෙබ්බන වාරිකං චරමානො යෙන උරුමෙලා තදවසරී. තෙන බො පන සමයෙන උරුමෙලායං තයො ජට්ඨො පට්ඨසනති: උරුමෙලකස්සපො නදිකස්සපො ගයාකස්සපොනි. තෙසු උරුමෙලකස්සපො ජට්ඨෙලා පඤ්ඤානං ජට්ඨසනානං නායකො හොති විනායකො අග්ගො පමුඛො පාමොනෙබ්බා. නදිකස්සපො ජට්ඨෙලා නිණ්ණං ජට්ඨසනානං නායකො හොති විනායකො අග්ගො පමුඛො පාමොනෙබ්බා. ගයාකස්සපො ජට්ඨෙලා දවිනං ජට්ඨසනානං නායකො හොති විනායකො අග්ගො පමුඛො පාමොනෙබ්බා.

2. අළු බො හගවා යෙන උරුවෙලකස්සපස්ස ජවිලස්ස අස්සමො නෙහුපසඛිකමි. උපසඛිකමිනා උරුවෙලකස්සපං ජවිලං එනදවොච: “සවෙ තෙ කස්සප, අගරු, වසෙය්‍යාම එකරතනිං¹ අග්‍යාගාරෙ” ති. “න බො මෙ මහාසමණ, ගරු. වණ්ණධජ්ඣ නාගරාජා ඉද්ධිමා ආසීවිසො සොරවිසො. සො තං මා විතෙයෙසී” ති. දුතියමිච්චි බො හගවා උරුවෙල කස්සපං ජවිලං එනදවොච: “සවෙ තෙ කස්සප, අගරු, වසෙය්‍යාම එකරතනිං අග්‍යාගාරෙ” ති. “න බො මෙ මහාසමණ, ගරු. වණ්ණධජ්ඣ නාගරාජා ඉද්ධිමා ආසීවිසො සොරවිසො. සො තං මා විතෙයෙසී” ති. තතියමිච්චි බො හගවා උරුවෙලකස්සපං ජවිලං එනදවොච: “සවෙ තෙ කස්සප, අගරු, වසෙය්‍යාම එකරතනිං අග්‍යාගාරෙ” ති. “න බො මෙ මහාසමණ, ගරු වණ්ණධජ්ඣ නාගරාජා ඉද්ධිමා ආසීවිසො. සො තං මා විතෙයෙසී” ති. “අප්‍යෙච නාම² මං න විතෙයෙය්‍ය, ඉඛිස චං කස්සප, අනුජානාති අග්‍යාගාර” නති. “විහර මහාසමණ, යථාසුඛ” නති. අළු බො හගවා අග්‍යාගාරං පච්චිසීනා තිණසඤ්ජරකං පඤ්ඤාපෙඤා තිසීදි පලලඛිකං ආචුජ්ඣා උජ්ජං කායං පණ්ණධාය පරිමුඛං සතිං උපධියපෙඤා.

3. අළු බො සො නාගො අද්දස හගවනතං පට්ඨං.³ ‘දිස්වාන දුමමනො⁴ පට්ඨපායි. අළු බො හගවනො එනදතොසි: “යනනුනාතං ඉමස්ස නාගස්ස අනුපහච්ච ඡවිඤ්ඤච චමමඤ්ඤච මංසඤ්ඤච නතාරුඤ්ඤච අට්ඨිඤ්ඤච අට්ඨිමිඤ්ඤච තෙජසා තෙජං පරියාදිදෙය්‍ය” නති. අළු බො හගවා නථාරුපං ඉද්ධාභිසඛිඛාරං අභිසඛිඛරිනා පට්ඨපායි. අළු බො සො නාගො දුකඛං අසනමානො පජ්ජේ. හගවාපි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිනා පජ්ජේ. උභිනතං සජොතිභුතානං අග්‍යාගාරං ආදිනතං පිය තොති සමපජ්ජිතං සජොති භුතං. අළු බො තෙ ජවිලා අග්‍යාගාරං පරිචාරෙඤා එවමානාසු: “අභිරුපො වන හො මහාසමණො නාගෙන විතෙසීයති” ති. අළු බො හගවා තස්සා රතතියා අච්චයෙන තස්ස නාගස්ස අනුපහච්ච ඡවිඤ්ඤච චමමඤ්ඤච මංසඤ්ඤච නතාරුඤ්ඤච අට්ඨිඤ්ඤච අට්ඨිමිඤ්ඤච තෙජසා තෙජං පරියාදිසීනා පතෙන පකඛිපිනා උරුවෙලකස්සපස්ස ජවිලස්ස දෙස්සෙසී: “අයං තෙ කස්සප, නාගො. පරියාදිනො අස්ස තෙජසා තෙජො” ති. අළු බො උරුවෙල කස්සපස්ස ජවිලස්ස එනදතොසි: “මනිද්ධිකො බො මහාසමණො මහානුනාවො. යත්‍ර හි නාම වණ්ණධස්ස නාගරාජස්ස ඉද්ධිමනො ආසීවිසස්ස සොරවිසස්ස තෙජසා තෙජං පරියාදිසීස්සති. නඤ්ච ච බො අරතා යථා අත” නති.

1. “රතනා” ම. ඡ. සං; ණො. චි; ම. නු; P. T. S. 2. “අපෙච්ච” ම ඡ. සං. P T. S.
 3. “අද්දසා බො සො නාගො හගවනතං පට්ඨං.” ම. ඡ. සං.
 “අළු බො සො නාගො හගවනතං පට්ඨං. අද්දස” P. T. S.
 “අළු බො සො නාගො හගවනතං පට්ඨං. දිස්වාන” ම. නු. ප; ඡ. පු; අ. චි.
 4 “දුකඛි දුමමනො” P. T. S.

4 නෙරසුජ්ජරායං හගවා උරුවෙලකස්සප ජට්ඨමවොච,
සවෙ තෙ කාස්සප අගරු විහරෙමු අඤ්ඤානො අග්ගිසරණමනීනී¹

න ඛො මෙ මහාසමණ ගරු ඵාසුකාමොච තං නිවාරෙමි,
චණ්ඩස්ඨ නාගරාජා ඉඤ්ඤා ආසීටිසො සොරට්ඨො
සො තං මා විහෙසෙසීති.

අසොච මං න විහෙසෙය්‍ය ඉඛස්ඨි නිං කස්සප
අනුජානාති අග්ගාගාරනති
දින්නනති නං විදිත්වා අසමනීනො පාවිසි භගමනීනො.

දිස්වා ඉසිං පට්ඨං අභිනාගො දුමමනො පඬුපාසි,
සුමනමනසො² අධිමනො මනුස්සනාගොපි තස්ථ පඬුපාසි.

මකඛසුචු අසභමානො අභිනාගො පාවකොච පඤ්ඤි,
තෙජොධාතුසු කුසලො මනුස්සනාගො³පි තස්ථ පඤ්ඤි.

උභීනතං සජොතිභුතානං අග්ගාගාරං උදිච්චරෙ ජට්ඨො³,
අභිරුපො චන තො මහාසමණො නාගෙන විහෙසීයනීති හණනති.

අථ රතනීයා⁴ අච්චයෙන අභිනාගස්ස⁵ අච්චියො න ගොනති,
ඉඤ්ඤානො පනුට්ඨිතා⁶ අනෙකච්ඡණ්ණා අච්චියො ගොනති

නීලකා⁷ අථ ලොහිනිකා මසෙජ්ඨියා පීනිකා⁸ ඵලිකච්ඡණ්ණායො,
අඛරීරසස්ස කායෙ අනෙකච්ඡණ්ණා අච්චියො ගොනති.

පත්තමහි ඔදනිත්වා අභිනාගං බ්‍රාහ්මණස්ස දසොසසි,
අයං තෙ කස්සප නාගො පරිධාදිනො අස්ස තෙජසා තෙජොති.

5. අථ ඛො උරුවෙලකස්සපො ජට්ඨො භගවචනො ඉමිනා ඉඤ්ඤාපාවිතාරි-
සෙන¹ අභිපසසනො හගවනනං ඵතදවොච: “ඉධෙච මහාසමණ, විහර.
අහං තෙ ධුවනතෙතනා”²ති.

පට්ඨමං පාවිහාසියං.

1. “අඤ්ඤානො අග්ගිසරණමනී”ති - ම ඡ. සං. P. T. S. 2. “සුමනසො අච්චමනො”
3. “උභීනතං සජොතිභුතානං අග්ගාගාරං ආදිනතං හොති සමුපජ්ඣිතං
සජොතිභුතං උදිච්චරෙ ජට්ඨො”-ම. ඡ. සං.
4. “අථ තස්සා රතනීයා” - ම. ඡ. සං. “අථ ඛො තස්සා රතනීයා” P. T. S.
5. “සථා නාගස්ස” ම, ඡ, සං, 6. “පනභිතා”-ම. ඡ. සං; තො. වි; P. T. S.
7. “නීලා” ම. ඡ. සං 8. “පීනකා”-ම ඡ. සං. P. T. S.

6. අළු බො හගවා උරුවෙලකසුපසු ජපිලසු අසුමසු අවිදුර අඤ්ඤානරසමි වනසණෙඛි විහාසි. අළු බො වනනාරො මනාරාජ අභිකකනනාය රතනියා අභිකකනනවණණා කෙවලකපසං වනසණඛං ඔහාසෙඛා යෙන හගවා තෙහුපසඛකමිංසු. උපසඛකමිඛා හගවනනං අභිවාදෙඛා වඩුද්දිසා අට්ඨංසු සෙය්‍යථාපි මහනනා අග්ගිකඛකා.

අළු බො උරුවෙලකසුපසු ජපිලො නසු රතනියා අච්චයෙන යෙන හගවා තෙහුපසඛකමි. උපසඛකමිඛා හගවනනං ඒනදවොච: “කාලො මහාසමණ, නිට්ඨිනං නතනං. කෙ හු බො තෙ මනාසමණ, අභිකකනනාය රතනියා අභිකකනනවණණා කෙවලකපසං වනසණඛං ඔහාසෙඛා යෙන ඛං තෙහුපසඛකමිංසු? උපසඛකමිඛා තං අභිවාදෙඛා වඩුද්දිසා අට්ඨංසු සෙය්‍යථාපි මහනනා අග්ගිකඛකා?”ති.

“ඒතෙ බො කසුප, වනනාරො මනාරාජා යෙනාහං තෙහුපසඛකමිංසු ධම්මසවණායා”ති. අළු බො උරුවෙලකසුපසු ජපිලසු ඒනදතොසි: “මහිද්ධිකො බො මහාසමණො මහාහුහාවො, යහු හි නාම වනනාරොපි මනාරාජ උපසඛකමිසුනති ධම්මසවණාය. නතෙච ච බො අරතා යථා අත”නති. අළු බො හගවා උරුවෙලකසුපසු ජපිලසු හතනං භුඤ්ජඛා තසමිංයෙච වනසණෙඛි විහාසි.

දුතියං පාටිභාජියං.

7. අළු බො සකෙකා දෙවනමිද්දෙ අභිකකනනාය රතනියා අභිකකනනවණණා කෙවලකපසං වනසණඛං ඔහාසෙඛා යෙන හගවා තෙහුපසඛකමි. උපසඛකමිඛා හගවනනං අභිවාදෙඛා ඒකමනනං අට්ඨාසි. සෙය්‍යථාපි මහා අග්ගිකඛකො පුරිමාහි වණණනිහාහි අභිකකනනනරො ච පණ්ණිතනරො ච.

අළු බො උරුවෙලකසුපසු ජපිලො නසු රතනියා අච්චයෙන යෙන හගවා තෙහුපසඛකමි. උපසඛකමිඛා හගවනනං ඒනදවොච: “කාලො මහාසමණ, නිට්ඨිනං නතනං. කො හු බො සො මහාසමණ, අභිකකනනාය රතනියා අභිකකනනවණණා කෙවලකපසං වනසණඛං ඔහාසෙඛා යෙන ඛං තෙහුපසඛකමි? උපසඛකමිඛා තං අභිවාදෙඛා ඒකමනනං අට්ඨාසි සෙය්‍යථාපි මහා අග්ගිකඛකො පුරිමාහි වණණනිහාහි අභිකකනනනරො ච පණ්ණිතනරො ච?”

“එසො බො කස්සප, සකෙකා දෙවානම්ඤ්ඤ යෙනානං තොනුපසඛකම් ධම්මසවණොයා”නි. අඵ බො උරුවෙලකස්සපස්ස ජට්ටෙස්ස එනදතොසි: “මහිඤ්ඤො බො මහාසමණො මහානුභාවො, යත්ත භි නාම සකෙකාපි දෙවානම්ඤ්ඤ උපසඛකම්ඤ්ඤානි ධම්මසවණොය. නතොච ච බො අරහා යථා අන”නති. අඵ බො භගවා උරුවෙලකස්සපස්ස ජට්ටෙස්ස භතතං භුඤ්ජන්තා තසමිංසෙච චණසණෙඛි විනාසි.

තනියං පාටිභාජියං.

8. අඵ බො බුහවා සහමපනි අභිකකන්තාය රත්තියා අභිකකන්තාවණෙණා කෙචලකප්පං චතසණ්ඛං ඔහාසෙත්වා යෙන භගවා තොනුපසඛකම්. උපසඛකම්ඤ්ඤා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි සෙය්‍යථාපි මහා අග්ගිකඛන්ධො පුරිමාහි චණණනිහාහි අභිකකන්තවරො ච පණීතවරො ච.

9. අඵ බො උරුවෙලකස්සපො ජට්ටෙයො නස්සා රත්තියා අච්චයෙන යෙන භගවා තොනුපසඛකම්. උපසඛකම්ඤ්ඤා භගවන්තං එනදවොච: “කාලො මහාසමණ, නිට්ඨිතං භතතං. කො නු බො සො මහාසමණ, අභිකකන්තාය රත්තියා අභිකකන්තාවණෙණා කෙචලකප්පං චතසණ්ඛං ඔහාසෙත්වා යෙන තො තොනුපසඛකම්? උපසඛකම්ඤ්ඤා නං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි සෙය්‍යථාපි මහා අග්ගිකඛන්ධො පුරිමාහි චණණනිහාහි අභිකකන්තවරො ච පණීතවරො චා?” නි.

“එසො බො කස්සප, බුහවා සහමපනි යෙනානං තොනුපසඛකම් ධම්මසවණොයා”නි. අඵ බො උරුවෙලකස්සපස්ස ජට්ටෙස්ස එනදතොසි: “මහිඤ්ඤො බො මහාසමණො මහානුභාවො, යත්ත භි නාම බුහවාපි සහමපනි උපසඛකම්ඤ්ඤානි ධම්මසවණොය. නතොච ච බො අරහා යථා අන”නති. අඵ බො භගවා උරුවෙලකස්සපස්ස ජට්ටෙස්ස භතතං භුඤ්ජන්තා තසමිංසෙච චතසණෙඛි විනාසි.

චතුසථං පාටිභාජියං.

10. තෙන බො පන සමයෙන උරුවෙලකස්සපස්ස ජට්ටෙස්ස මනායඤ්ඤා පච්චුපට්ඨිතො තොති. කෙචලකප්පා ච අඛගමගධා පඤ්ඤා ඛාදනීයං තොජනීයං ආදාය අභිකකම්ඤ්ඤාමා තොනති. අඵ බො උරුවෙලකස්සපස්ස ජට්ටෙස්ස එනදතොසි: “එනරහි බො මෙ මනායඤ්ඤා පච්චුපට්ඨිතො. කෙචලකප්පා ච අඛගමගධා පඤ්ඤා ඛාදනීයං තොජනීයං ආදාය අභිකකම්ඤ්ඤානි. සවෙ මහාසමණො මහාජනකායෙ ඉඤ්ඤිපාටිහාරියං කරිස්සති, මහාසමණස්ස ලාභසකකාරො අභිවඤ්ඤිස්සති. මම ලාභසකකාරො පටිකාසිස්සති. අතො නුත මහාසමණො සධාතනාය නාගවෙජ්ජයා”නි.

11. අඵ බො භගවා උරුවෙලකස්සපස්ස ජට්ඨෙස්ස වෙතසා වෙතො පරිච්චකකමඤ්ඤෙ උතතරකුරුං ගන්ඛා තතො පිණ්ඩපාතං ආතරිකා අනොතතනදතෙ පරිභුඤ්ඤා තතෙඵ දිවාටිතාරං අකාසි.

12. අඵ බො උරුවෙලකස්සපො ජට්ඨො තස්සා රතනියා අච්චයෙන යෙන භගවා තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිකා භගවන්තං ඵතදවොච: “කාලො මනාසමණ. තිට්ඨිතං භවතං. කිනනු බො මනාසමණ, භියෙතා නාගමාසි? අපි ච මයං නං සරාම: ‘කිනනු බො මනාසමණො නාගමිඡති?’ ති. බාදනීයස්ස ච තොජනීයස්ස ච තෙ පට්ඨිංසො¹ ඤ්චිතො”ති.

13. “නනු තෙ කස්සප, ඵතදතොසි: ඵතරහි බො මෙ මනාසමණෙඤ්ඤ පච්චුපට්ඨිතො. කෙවලකප්පා ච අඛිනමගධා පහුතං බාදනීයං තොජනීයං ආදාය අභිකකමිස්සන්ති. සවෙ මනාසමණො මනාජනකායෙ ඉද්ධිපාටිතාරියං කරස්සති, මනාසමණස්ස ලාභසකකාරො අභිච්චිකිස්සති. මම ලාභසකකාරො පරිතාසිස්සති. අතො නුත මනාසමණො සාතනාය නාගවෙඡ්ඡතා?”ති.

14. “සො බො අනං කස්සප, තච වෙතසා වෙතොපරිච්චකකමඤ්ඤෙ උතතරකුරුං ගන්ඛා තතො පිණ්ඩපාතං ආතරිකා අනොතතනදතෙ පරිභුඤ්ඤා තතෙඵ දිවාටිතාරං අකාසි”න්ති.

15. අඵ බො උරුවෙලකස්සපස්ස ජට්ඨෙස්ස ඵතදතොසි: “මහිද්ධිතො බො මනාසමණො මනානුතාවො, යනු හි නාම වෙතසා ‘පි විතතං පජාතිස්සති. නතෙච ච බො අරතා යථා අත”න්ති. අඵ බො භගවා උරුවෙලකස්සපස්ස ජට්ඨෙස්ස භතතං භුඤ්ඤා² තසමිංයෙච චතසණ්ඛ විතාසි.

පසක්කමං පාටිභාජියං.

1 “පට්ඨිංසො” - ම. ඡ. සා. P. T. S. 2. “පරිභුඤ්ඤ” P. T. S.

4. අළු බො උරුවෙලකසුපො ජවිලො තසුසා රතතිසා අවචයෙන යෙන භගවා තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිත්වා භගවතො කාලං ආරොවෙසි: “කාලො මනාසමණ, නිරිඨිතං භතන” නති. “ගච්ඡ, කසුප, 1 ආයාමන” නති. උරුවෙලකසුපං ජවිලං උදයොපේක්ඛා යාය ජමුඛො ජමුඛදීපො පඤ්ඤායති නතො එලං ගතෙත්වා පස්මනරං ආගන්ත්වා අග්ගාගාරෙ නිසීදී. අද්දසා බො උරුවෙලකසුපො ජවිලො භගවන්තං අග්ගාගාරෙ නිසීන්තං. දීඝවාන භගවන්තං එතදවොච: “කතමෙන තුං මනාසමණ, මගෙන ආගතො? අහං තයා පස්මනරං පකකන්තො, සො තුං පස්මනරං ආගන්ත්වා අග්ගාගාරෙ නිසීන්තො” ති. “ඉධානං කසුප, තං උදයොපේක්ඛා යාය ජමුඛො ජමුඛදීපො පඤ්ඤායති, තතො එලං ගතොත්වා පස්මනරං ආගන්ත්වා අග්ගාගාරෙ නිසීන්තො. ඉදං බො කසුප, ජමුඛඑලං වණණසම්පන්නං ගකිසම්පන්නං රසසම්පන්නං. සවෙ ආකඛබ්බි පරිභුඤ්ජා” ති. “අලං, මනාසමණ, තුං යෙවෙනං 2 ආතරසි, 3 තුං යෙවෙනං පරිභුඤ්ජා” ති. අළු බො උරුවෙලකසුපසු ජවිලසු එතදතොසි: “මහිද්ධිකො බො මනාසමණො මනාහුභාවො, යත්ත භි නාම මං පස්මනරං උදයොපේක්ඛා යාය ජමුඛො ජමුඛදීපො පඤ්ඤායති, තතො එලං ගතොත්වා පස්මනරං ආගන්ත්වා අග්ගාගාරෙ නිසීදීසුති. තතෙව ච බො අරතා යථා අහ” නති. අළු බො භගවා උරුවෙලකසුපසු ජවිලසු භතනං භුඤ්ජීත්වා තසමිං-යෙව වතසණ්ඨෙධි විතාසි.

5. අළු බො උරුවෙලකසුපො ජවිලො තසුසා රතතිසා අවචයෙන යෙන භගවා තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිත්වා භගවතො කාලං ආරොවෙසි: “කාලො මනාසමණ, නිරිඨිතං භතන” නති. “ගච්ඡ, කසුප, ආයාමන” නති උරුවෙලකසුපං ජවිලං උදයොපේක්ඛා යාය ජමුඛො ජමුඛදීපො පඤ්ඤායති, තසුසා අවිදුරෙ අපමිනා -පෙ- තසුසා අවිදුරෙ ආමලකී -පෙ- තසුසා අවිදුරෙ හරිතකී -පෙ- තසුසා අවිදුරෙ -පෙ- තාවතිංසං ගන්ත්වා පාරිච්ඡන්තකපුපථං ගතොත්වා පස්මනරං ආගන්ත්වා අග්ගාගාරෙ නිසීදී. අද්දසා බො උරුවෙලකසුපො ජවිලො භගවන්තං අග්ගාගාරෙ නිසීන්තං. දීඝවාන භගවන්තං එතදවොච: “කතමෙන තුං මනාසමණ, මගෙන ආගතො, අහං තයා පස්මනරං පකකන්තො, සො තුං පස්මනරං ආගන්ත්වා අග්ගාගාරෙ නිසීන්තො” ති. “ඉධානං කසුප, තං උදයොපේක්ඛා තාවති සං ගන්ත්වා පාරිච්ඡන්තක පුපථං ගතොත්වා පස්මනරං ආගන්ත්වා අග්ගාගාරෙ නිසීන්තො. ඉදං බො කසුප, පාරිච්ඡන්තකපුපථං වණණසම්පන්නං ගකිසම්පන්නං” නති. 4 අළු බො උරුවෙලකසුපසු ජවිලසු එතදතොසි: “මහිද්ධිකො බො මනාසමණො මනාහුභාවො, යත්ත භි නාම මං පස්මනරං උදයොපේක්ඛා තාවතිංසං ගන්ත්වා පාරිච්ඡන්තකපුපථං ගතොත්වා පස්මනරං ආගන්ත්වා අග්ගාගාරෙ නිසීදීසුති. තතෙව ච බො අරතා යථා අහ” නති.

1. “ගච්ඡ තං කසුප” ම, ජ, සං; P. T. S 2. “කං යෙවෙනං; ම, ජ, සං P. T. S 3. “අරහසි” ම, ජ, සං; 4 “සවෙ ආකඛබ්බි ගණනාති. අලං මනාසමණ, තුං යෙවෙනං අරහසි තුං යෙවෙනං ගණනාති” ම, ජ, සං; P. T. S

6. තෙන බො පන සමසෙන තෙ ජටිලා අග්ගිං පරිවරිකුකාමා න සකෙකානති කට්ඨානී ඵාලෙකුං. අඵ බො තෙසං ජටිලානං ඵතදතොසී: “නිසංසයං බො මනාසමණස්ස ඉඤ්ඤානුනාවො, යථා මයං න සකෙකාම කට්ඨානී ඵාලෙකු”නති. අඵ බො භගවා උරුවෙලකස්සපං ජටිලං ඵතදවොච: “ඵලීයනතු කස්සප, කට්ඨානී?”නී. “ඵලීයනතු මනාසමණා”නී. සකිදෙව පඤ්ච කට්ඨසතානී ඵලීසීසු. අඵ බො උරුවෙලකස්සපස්ස ජටිලස්ස ඵතදතොසී: “මනිඤ්ඤො බො මනාසමණො මනානුනාවො, යත්ත භි නාම කට්ඨානීපී න ඵලීසීස්සනති. ¹ නතෙව ච බො අරතා යථා අත” නති.

7. තෙන බො පන සමසෙන තෙ ජටිලා අග්ගිං පරිවරිකුකාමා න සකෙකානති අග්ගිං ජාලෙකුං. අඵ බො තෙසං ජටිලානං ඵතදතොසී: “නිසංසයං බො මනාසමණස්ස ඉඤ්ඤානුනාවො, යථා මයං න සකෙකාම අග්ගිං ජාලෙකු”නති. අඵ බො භගවා උරුවෙලකස්සපං ජටිලං ඵතදවොච: “උජ්ජාලීයනතු කස්සප, අග්ගී?”නී. “උජ්ජාලීයනතු මනාසමණා”නී. සකිදෙව පඤ්ච අග්ගිසතානී උජ්ජලීසු. අඵ බො උරුවෙලකස්සපස්ස ජටිලස්ස ඵතදතොසී: “මනිඤ්ඤො බො මනාසමණො මනානුනාවො, යත්ත භි නාම අග්ගීපී න උජ්ජලීසීස්සනති. ² නතෙව ච බො අරතා යථා අත”නති.

8. තෙන බො පන සමසෙන තෙ ජටිලා අග්ගිං පරිවරිකුකා න සකෙකානති අග්ගිං විජ්ඣාපෙකුං. අඵ බො තෙසං ජටිලානං ඵතදතොසී: “නිසංසයං බො මනාසමණස්ස ඉඤ්ඤානුනාවො, යථා මයං න සකෙකාම අග්ගිං විජ්ඣාපෙකු”නති. අඵ බො භගවා උරුවෙලකස්සපං ජටිලං ඵතදවොච: “විජ්ඣායනතු කස්සප, අග්ගී?”නී. “විජ්ඣායනතු මනාසමණා”නී. සකිදෙව පඤ්ච අග්ගිසතානී විජ්ඣාසීසු. අඵ බො උරුවෙලකස්සපස්ස ජටිලස්ස ඵතදතොසී: “මනිඤ්ඤො බො මනාසමණො මනානුනාවො, යත්ත භි නාම අග්ගීපී න විජ්ඣාසීස්සනති. ³ නතෙව ච බො අරතා යථා අත”නති.

9. තෙන බො පන සමසෙන තෙ ජටිලා ඝීතාසු කෙමනතිකාසු රතනීසු අනතරට්ඨකාසු භිමපාතසමසෙ නජ්ජා තෙරසුජරාය උමමුජ්ජනතිපි. නිමමුජ්ජනතිපි. උමමුජ්ජ නිමමුජ්ජමපි කරොනති. අඵ බො භගවා පඤ්චමත්තානි මඤ්චුබ්බසතානි අභිනිමිති යථං තෙ ජටිලා උත්තරිකා විසීවෙසුං. ⁴ අඵ බො තෙසං ජටිලානං ඵතදතොසී: “නිසංසයං බො මනාසමණස්ස ඉඤ්ඤානුනාවො, යථාසීමා මඤ්චුබ්බසො නිමිතා”නී. අඵ බො උරුවෙලකස්සපස්ස ජටිලස්ස ඵතදතොසී: “මනිඤ්ඤො බො මනාසමණො මනානුනාවො, යත්ත භි නාම නාව බහු මඤ්චුබ්බසො අභිනිමිතීස්සනති. නතෙව ච බො අරතා යථා අත”නති.

1. “ඵලීසීස්සනති” ම, ජ, සං P. T. S 2. “උජ්ජලීසීස්සනති” ම, ජ, සං P. T. S
 3. “උජ්ජකාසීස්සනති” ම, ජ, සං P. T. S 4. “මිසිබෙහු” ම, ජ, සං P. T. S

10. තෙන බො පන සමයෙන මහා අකාලමෙඝො පාවස්සි. 1 මහා උදකවාතකො සඤ්ඤාසි. යස්මිං පදෙසෙ භගවා විතරනී, සො පදෙසො උදකෙන ඔක්ඛො ගොති. 2 අථ බො භගවතො ඵනදනොසි: “යනනුනාතං සමන්තා උදකං උස්සාදෙඤා” 3 මජ්ඣෙකෙ රෙණුගතාය 4 භුමියා වඞ්කමෙයා” නති. අථ බො භගවා සමන්තා උදකං උස්සාදෙඤා මජ්ඣෙකෙ රෙණුගතාය භුමියා වඞ්කමි. අථ බො උරුවෙලකස්සපො ජට්ටො “මාතෙව බො මනාසමණො උදකෙන චූළොහා අතොසි” ති. නාවාය සමිඛනුලොති ජට්ටොති සද්ධං, යස්මිං පදෙසෙ භගවා විතරනී, තං පදෙසං අගමාසි. අද්දසා බො උරුවෙලකස්සපො ජට්ටො භගවන්තං සමන්තා උදකං උස්සාදෙඤා මජ්ඣෙකෙ රෙණුගතාය භුමියා වඞ්කමන්තං. දිස්වාන භගවන්තං ඵනදවොච: “ඉදනනු ඤා මනාසමණා” ති, “අගමකමසමි 5 කස්සපා” ති. භගවා වෙගාසං අබ්භුගන්තො නාවාය පච්චුට්ඨාසි. අථ බො උරුවෙලකස්සපස්ස ජට්ටස්ස ඵනදනොසි: “මහිද්ධිකො බො මනාසමණො මිහානුභාවො, යග්ග හි තාම උදකමපි නප්පසතිස්සති. 6 නතෙව ව බො අරතායථා අත” නති.

11. අථ බො භගවතො ඵනදනොසි: “වීරමපි බො ඉමස්ස මොසපුරිසස්ස ඵවං හවිස්සති: ‘මහිද්ධිකො බො මනාසමණො මිහානුභාවො, නතෙව ව බො අරතා යථා අත’ නති. යනනුනාතං ඉමං ජට්ටං සංවෙජ්ජෙයා” නති. අථ බො භගවා උරුවෙලකස්සපං ජට්ටං ඵනදවොච: “තෙව බො ඤා” 7 කස්සප, අරතා. නපි අරහත්තමග්ගං සමාපනොනා. 8 සාපි තෙ පටිපදා නත්ඤ්ඤා, යාය ඤා අරතා වා අස්සසි 9 අරහත්තමග්ගං වා සමාපනොනා” ති.

12. අථ බො උරුවෙලකස්සපො ජට්ටො භගවතො පාදෙසු සිරසා තීපතිඤා භගවන්තං ඵනදවොච: “ලහෙය්‍යාතං නනෙත, භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං ලහෙය්‍යං උපසම්පද” නති. “ඤා බොසි කස්සප, පඤ්චනාං ජට්ටසන්තානං නායකො විනායකො අග්ගො පමුබො පාමොකෙබ්බා. තෙපි නාව අපලොකෙහි, යථා තෙ මඤ්ඤාස්සති, නථා කරස්සන්ති” ති.

13. අථ බො උරුවෙලකස්සපො ජට්ටො යෙන තෙ ජට්ටො තොනුපසඞ්කමි උපසඞ්කමිඤා තෙ ජට්ටෙ ඵනදවොච: “ඉච්ඡාමග්ගං නො මනාසමණෙ බ්‍රහමචරියං චරිතුං. යථා භවන්තො මඤ්ඤන්ති, නථා කරොනතු” ති. “වීරපට්ඨිකා මයං නො, මනාසමණෙ අභීපපසන්තා, සවෙ භවං මනාසමණෙ බ්‍රහමචරියං චරිස්සති, සබ්බෙව මයං මනාසමණෙ බ්‍රහමචරියං චරිස්සාමා” ති.

1. “වස්සි” P. T. S. 2. “අනුක්ඛො” ම, ඡ, ස, P. T. S. “පක්ඛො” නො, ඞ,
 3. “උස්සාදෙඤා” ම, ඡ, ස, P. T. S. 4. “රෙණුගතාය” නො, ඞ, P. T. S.
 5. “අගමසමි” ම. ඞ. ප. 6. “න පවාසිස්සති” ම, ඡ, ස, P. T. S.
 7. “ඤා ව ව බො ඤා” ම, ඡ, ස,
 8. “අරහමග්ග සමාපනොනා” නො, ඞ. “අරහත්තමග්ග සමාපනොනා” ති බ්‍රහ්ම
 9. අස්ස ම, ඞ, ප, P. T. S.

14. අළු බො නෙ ජට්ඨො කෙසමිසසං ජට්ඨමිසසං බාරිකාජමිසසං අග්ගිනුත්තමිසසං උදකෙ ජවාහෙත්වා යෙන භගවා තෙනුජසඛකමිසසං උජසඛකමිසසං භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතීත්වා භගවත්තං එතදවොචුං: “ලභෙය්‍යාම මයං භනෙන, භගවතො සන්තීකෙ ජබ්බජ්ජං. ලභෙය්‍යාම උජසමපද” නති. “එළු භික්ඛවො” නි භගවා අවොච “සවාක්ඛාතො ධම්මො, වරළු බුහමචරියං සමමා දුක්ඛස්ස අත්තකිරියායා” නි. සාව තෙසං ආයසමත්තානං උජසමපද අනොසි.

15. අද්දසා බො නදිකස්සපො ජට්ඨො කෙසමිසසං ජට්ඨමිසසං බාරිකාජමිසසං අග්ගිනුත්තමිසසං උදකෙ වුය්‍යමානෙ. දිස්වානස්ස එතදනොසි: “මා හෙව මෙ භාතුනො උජස්සග්ගො¹ අනොසි” නි. ජට්ඨො පාහෙසි “ගච්ඡ්ථ මෙ භාතරං ජානාථා” නි. සාමඤ්ච තීභි ජට්ඨොසතෙහි² යෙනායසමා උරුචෙලකස්සපො, තෙනුජසඛකමි. උජසඛකමිත්වා ආයසමත්තං උරුචෙලකස්සපං එතදවොච: “ඉදන්හු බො කස්සප, සෙය්‍ය” නති. “ආමාදුසො, ඉදං සෙය්‍ය” නති අළු බො නෙ ජට්ඨො කෙසමිසසං ජට්ඨමිසසං බාරිකාජමිසසං අග්ගිනුත්තමිසසං උදකෙ ජවාහෙත්වා යෙන භගවා තෙනුජසඛකමිසසං උජසඛකමිසසං භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතීත්වා භගවත්තං එතදවොචුං: “ලභෙය්‍යාම මයං භනෙන භගවතො සන්තීකෙ ජබ්බජ්ජං. ලභෙය්‍යාම උජසමපද” නති. “එළු භික්ඛවො” නි භගවා අවොච. “සවාක්ඛාතො ධම්මො, වරළු බුහමචරියං සමමා දුක්ඛස්ස අත්තකිරියායා” නි. සාව තෙසං ආයසමත්තානං උජසමපද අනොසි.

16. අද්දසා බො ගයාකස්සපො ජට්ඨො කෙසමිසසං ජට්ඨමිසසං බාරිකාජමිසසං අග්ගිනුත්තමිසසං උදකෙ වුය්‍යමානෙ. දිස්වානස්ස එතදනොසි: “මා හෙව මෙ භාතුනං උජස්සග්ගො අනොසි” නි. ජට්ඨො පාහෙසි “ගච්ඡ්ථ මෙ භාතරෙ ජානාථා” නි. සාමඤ්ච ද්වීභි ජට්ඨොසතෙහි යෙනායසමා උරුචෙලකස්සපො, තෙනුජසඛකමිත්වා, ආයසමත්තං උරුචෙලකස්සපං එතදවොච: “ඉදන්හු බො කස්සප, සෙය්‍ය” නති. “ආමාචුසො, ඉදං සෙය්‍ය” නති.

17. අළු බො නෙ ජට්ඨො කෙසමිසසං ජට්ඨමිසසං බාරිකාජමිසසං අග්ගිනුත්තමිසසං උදකෙ ජවාහෙත්වා යෙන භගවා තෙනුජසඛකමිසසං උජසඛකමිසසං භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතීත්වා භගවත්තං එතදවොචුං: “ලභෙය්‍යාම මයං භනෙන, භගවතො සන්තීකෙ ජබ්බජ්ජං. ලභෙය්‍යාම උජසමපද” නති. “එළු භික්ඛවො” නි භගවා අවොච “සවාක්ඛාතො ධම්මො, වරළු බුහමචරියං සමමා දුක්ඛස්ස අත්තකිරියායා” නි. සාව තෙසං ආයසමත්තානං උජසමපද අනොසි.

භගවතො අභිධානෙන පඤ්ච කාච්ඡසනාති න ඵාලිසිංසු, ඵාලිසිංසු අග්ගී න උජ්ජලිංසු උජ්ජලිංසු න විජ්ඣාසිංසු.

විජ්ඣාසිංසු පඤ්චමඤ්චුබ්බිසතාති අභිනිමමිති, එතෙන නයෙන අඛඤ්චසිපාටිනාර්යසනස්සාති භොතති.

1. “උජසග්ගො” ම, ඡ, ස, P. T. S. 2. “ජට්ඨොසතෙහි සඤ්ච” ම, ඡ, ස, P. T. S.

18. අඵ බො භගවා උරුවෙලායං යථාභිරතං විතර්කා යෙන ගයාසීසං තෙන පකකාමි මනතා භික්ඛුසඛෙසන සද්ධිං භික්ඛුසහසෙසන සබෙබතෙව පුරාණජට්ඨෙති. නත්ත සුදං භගවා ගයාසං විතර්ති ගයාසීසෙ සද්ධිං භික්ඛුසහසෙසන. නත්ත බො භගවා භික්ඛු ආමනෙතභි:

“සබබං භික්ඛවෙ ආදිතං. කිඤ්ච භික්ඛවෙ, සබබං ආදිතං? වක්ඛුං 1 භික්ඛවෙ ආදිතං. රුපා ආදිතං. වක්ඛුච්ඤාණං ආදිතං. වක්ඛුසමථසෙසා ආදිතො. යමපිදං වක්ඛුසමථසුපච්චයා උපපජ්ඣති වෙදසිතං සුඛං වා දුකං වා අදුකනමසුඛං වා, නමපි ආදිතං. තෙන ආදිතං? රුහගනිතා දෙසගනිතා මොහගනිතා ආදිතං. ජාතියා ජරාය මරණෙන සොතෙති පරිදෙවෙති දුකෙති දෙමනසෙසති උපායාසෙති ආදිතං” නති වදාමි.

“සොතං ආදිතං. සද්ද ආදිතං. -පෙ- ඝාණං ආදිතං. සකා ආදිතං - ජිවතා ආදිතං. රසා ආදිතං. - නායො ආදිතො. ඵොට්ඨබ්බා ආදිතං. - මනො ආදිතො. ධම්මා ආදිතං. මනොච්ඤාණං ආදිතං. මනොසමථසෙසා ආදිතො. යමපිදං මනොසමථසුපච්චයා උපපජ්ඣති වෙදසිතං සුඛං වා දුකං වා අදුකනමසුඛං වා, නමපි ආදිතං. තෙන ආදිතං? රුහගනිතා දෙසගනිතා මොහගනිතා ආදිතං. ජාතියා ජරාය මරණෙන සොතෙති පරිදෙවෙති දුකෙති දෙමනසෙසති උපායාසෙති ආදිතං” නති වදාමි. ඵචං පසුං භික්ඛවෙ සුතවා අරියසාවකො වක්ඛුසමථපි තිබ්බිඤ්ඤාති. රුපෙසුපි තිබ්බිඤ්ඤාති. වක්ඛුච්ඤාණෙපි තිබ්බිඤ්ඤාති. වක්ඛුසමථසෙසපි තිබ්බිඤ්ඤාති. යමපිදං වක්ඛුසමථසුපච්චයා උපපජ්ඣති වෙදසිතං සුඛං වා දුකං වා අදුකනමසුඛං වා, තසමිමපි තිබ්බිඤ්ඤාති.

“සොතසමිමපි තිබ්බිඤ්ඤාති. සද්දෙසුපි තිබ්බිඤ්ඤාති - ඝාණසමිමපි තිබ්බිඤ්ඤාති. ගකොසුපි තිබ්බිඤ්ඤාති. - ජිවතායපි තිබ්බිඤ්ඤාති. රසෙසුපි තිබ්බිඤ්ඤාති. - නායසමිමපි තිබ්බිඤ්ඤාති. ඵොට්ඨබ්බෙසුපි තිබ්බිඤ්ඤාති. - මනසමිමපි තිබ්බිඤ්ඤාති. ධම්මෙසුපි තිබ්බිඤ්ඤාති. - මනොච්ඤාණෙපි තිබ්බිඤ්ඤාති. මනොසමථසෙසපි තිබ්බිඤ්ඤාති. යමපිදං මනොසමථසුපච්චයා උපපජ්ඣති වෙදසිතං සුඛං වා දුකං වා අදුකනමසුඛං වා, තසමිමපි තිබ්බිඤ්ඤාති. තිබ්බිඤ්ඤං විරජ්ජති. විරාගා විමුච්චති. විමුච්චනාසමිං විමුච්චනමිති ඤාණං තොති. ‘බිණ්ණා ජාති. චුසිතං බ්‍රහ්මචරියං. භතං කරණීයං. නාපරං ඉඤ්ඤාතායා’ති පජානාති”ති.

19 අසමිඤ්ච පන වෙය්‍යාභරණසමිං භඤ්ඤාමානෙ තසු භික්ඛුසහසෙසං අනුපාදාය ආසවෙති විතතාති විමුච්චිංසු.

ආදිතාපට්ඨායං නිට්ඨන්තං.

උරුවෙලපාට්ඨායං.

තනිසකභාණවාරං නිට්ඨන්තං.

I. “වක්ඛු ආදිතං” ම, භු, ප. සඤා,

1 අප්ඵ බො භගවා ගයාසීසෙ යථාතීරතනං විහරිතො යෙන රාජගහං, නෙන චාරිකං පකකාමි මහතා භික්ඛුසංඝෙහ න සද්ධිං භික්ඛුසහසොන සබ්බෙනෙව පුරාණජරිලෙහි. අප්ඵ බො භගවා අනුපුබ්බෙන චාරිකං චරමානො යෙන රාජගහං, හදවසිරි. නනු සුදං භගවා රාජගහෙ විහරති ලට්ඨිවනෙ 1 සුසානිට්ඨි වෙතියෙ. අසොසාසි බො රාජා මාගධො සෙනියො බිමබ්බිසාරො “සමණො බලු හො ගොතමො සකාපුතො සකාකුලා පබ්බජ්ජො රාජගහං අනුසුතො රාජගහෙ විහරති ලට්ඨිවනෙ සුසානිට්ඨි වෙතියෙ. නං බො පන භගවනතං ගොතමං එවං කල්යාණො කීර්තිසද්දො අබ්භුගහනො: ඉතිපි සො භගවා අරහං සමමාසමුද්දො විජ්ජාවරණසමපනො සුගහො ලොහවීද්ධි අනුහතො පුරිසදම්මසාරථි සන්ධා දෙවමනුසොනං බුද්ධො භගවා. 2 සො ඉමං ලොකං සදෙවනං සමාරකං සබ්බමකං සංසමණබ්බාහමණිං පඡං සදෙවමනුසං සයං අභික්ඛද්ද සච්ඡිකාමා පවෙදෙති. සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්යාණං මජ්ඣෙකල්යාණං පරියොසානකල්යාණං සාන්ඨං සබ්බඤ්ජනං කොවලපරිපුණ්ණං, පරිසුඤ්ඤං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. සාධු බො පන තථාරූපානං අරහතං දසංසනං හොති” ති.

2. අප්ඵ බො රාජා මාගධො සෙනියො බිමබ්බිසාරො ආදසනනුතෙහි මාගධිකෙහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි පරිවුතො යෙන භගවා තෙනුපසඝකම්. උපසඝකම්භා භගවනතං අභිවාදෙතා එකමනතං නිසීදි. තෙපි බො ආදසනනුතා මාගධිකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා අපෙකවෙච භගවනතං අභිවාදෙතා එකමනතං නිසීදිංසු. අපෙකවෙච භගවතා සද්ධිං සමොදිංසු. සමොදනියං කථං සාරානියං විනිසාරොතා එකමනතං නිසීදිංසු. අපෙකවෙච යෙන භගවා හෙනඤ්ජලිං පණාමෙතා එකමනතං නිසීදිංසු. අපෙකවෙච භගවතො සනතිකෙ තාමගොවතං සාවෙතා එකමනතං නිසීදිංසු. අපෙකවෙච තුණහීභුතා එකමනතං නිසීදිංසු.

3. අප්ඵ බො තෙසං ආදසනනුතානං මාගධිකානං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං එතදහොසි: “කීනනු බො මහාසමණො උරුවෙලකසුපෙ බ්‍රහ්මචරියං චරති? උදුහු උරුවෙල කසුපො මහාසමණ බ්‍රහ්මචරියං චරති?” ති. අප්ඵ බො භගවා තෙසං ආදසනනුතානං මාගධිකානං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං වෙහසා වෙතොපරිවිතකකමඤ්ඤය ආයසමනතං උරුවෙලකසුපං ගාථාය අඡ්ඤාහාසි:

1. “ලට්ඨිවනුයතෙ” සා; P. T. S. 2. “භගවති” ම. ඡ. සා.

4. “කිමෙව දිස්වා උරුවෙලවාසී
 පභාසි අග්නිං කිසකොවදනො,
 පුච්ඡාමි තං කසුසප එතමන්ථං
 කථං පභිණං. තච අග්නිහුතත” නති.

“රුපෙ ව සඤ්ඤෙ ව අපො රසෙ ව
 කාමන්ථයො චාභිවදන්ති යඤ්ඤො,
 එතං මලන්ති උපභිසු ඤ්ඤො
 නසමා න සිට්ඨො න හුතෙ අරඤ්ඤී” නති.

“එන්ථ ව 1 තො මනො න රමිත්ථ (කසුසපානි භගවා)
 රුපෙසු සඤ්ඤෙසු අපො රසෙසු,
 අථ බො චරති දෙවමනුසසලොකෙ
 රතො මනො කසුසප බුභි මෙනනති.

“දිස්වා පදං සන්තමනුපඨිකං
 අකිඤ්චනං කාමභවෙ අසත්තං,
 අතඤ්ඤාථාභාවිමනඤ්ඤානෙයං
 නසමා න සිට්ඨො න හුතෙ අරඤ්ඤී” නති.

5. අථ බො ආයසමා උරුවෙලකසුසපො උට්ඨායාසනා එකංසං
 උත්තරාසඛනං කරිත්වා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතීත්වා භගවන්තං
 එතදවොච: “සත්ථා මෙ භනෙත, භගවා, සාවකො‘භමසමී. සත්ථා මෙ
 භනෙත, භගවා, සාවකො‘භමසමී” ති. අථ බො තෙසං ද්වාදසනහුතානං
 මාගධිකානං බ්‍රාහ්මණග්ගපභිකානං එතදනොසි: “උරුවෙලකසුසපො
 මහාසමණෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිති” ති. අථ බො භගවා තෙසං ද්වාදසනහුතානං
 මාගධිකානං බ්‍රාහ්මණග්ගපභිකානං චෙතසා චෙතනාපරිචිතකකමඤ්ඤාය
 ආනුපුබ්බිකථං කපෙසි. සෙය්‍යච්ඡං - දුතකථං සීලකථං සග්ගකථං කාමානං
 ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං නෙතනමෙම ව ආනිසංසං පකාසෙසි යද තෙ
 භගවා අඤ්ඤාසි කලලචිතො මුදුචිතො විනිචරණචිතො උදගචිතො
 පසන්තචිතො, අථ යා බුද්ධානං සාමුකකංසිකා ධම්මදෙසනා, නං පකාසෙසි:
 දුකඛං සමුදයං නිරොධං මග්ගා, සෙය්‍යථාපී නාම සුඤ්ඤං චන්දං
 අපගතකාලකං සමමදෙව රජනං පනිගණෙනාය්‍ය, එවමෙව එකාදසනහුතානං
 මාගධිකානං බ්‍රාහ්මණග්ගපභිකානං බිම්බිසාරපමුඛානං නසමීයෙව ආසනෙ
 චිරජා චිතමලං ධම්මචකඤ්ඤං උදපාදී: “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං
 නිරොධධම්මං” නති. එකං නහුතං උපාසකතං පටිවෙදෙසි.

6. අළු බො රාජා මාගධො සෙතියො බිලිබ්බාථො දිට්ඨධම්මො පනතධම්මො විදිනධම්මො පර්යොගාලුකධම්මො තීණණවිචිතියෙත්ථ, විගතකථඛකපො වෙසාරජ්ජපපතො අපරපච්චයො සඤ්චසාසනෙ භගවන්තං එකදවොච: “පුබ්බ මෙ භනෙන, කුමාරස්ස සතො පඤ්ච අස්සාසකා අතෙසුං, තෙ මෙ එතරති සමිද්ධා, පුබ්බ මෙ භනෙන, කුමාරස්ස සතො එතදනොසී: ‘අහො චන මං රජේ අභිසිඤ්චය්‍ය’නති. අයං බො මෙ භනෙන, පඨමො අස්සාසකො අහොසී. සො මෙ එතරති සමිද්ධො, ‘නස්ස ච මෙ විජිතං අරතං සමො සමුද්ධො ඔක්කමෙය්‍යා’ති අයං බො මෙ භනෙන, දුතියො අස්සාසකො අහොසී. සො මෙ එතරති සමිද්ධො, ‘නඤ්චානං භගවන්තං පඤ්චපාසෙය්‍යා’නති අයං බො මෙ භනෙන, තතියො අස්සාසකො අහොසී. සො මෙ එතරති සමිද්ධො, ‘සො ච මෙ භගවා ධම්මං දෙසෙය්‍යා’ති අයං බො මෙ භනෙන, චතුසස්ථො අස්සාසකො අහොසී සො මෙ එතරති සමිද්ධො, ‘නස්ස වාහං භගවතො ධම්මං ආජානෙය්‍යා’නති අයං බො මෙ භනෙන, පඤ්චමො අස්සාසකො අහොසී. සො මෙ එතරති සමිද්ධො, පුබ්බ මෙ භනෙන, කුමාරස්ස සතො ඉමෙ පඤ්ච අස්සාසකා අතෙසුං, තෙ මෙ එතරති සමිද්ධො.”

7. “අභික්කන්තං භනෙන, අභික්කන්තං භනෙන, සෙය්‍යථාපි භනෙන නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුලුක්කස්ස වා මග්ගං ආචිකෙබ්බය්‍ය, අක්කිකාථෙ වා තොලපජ්ජාතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තො රුපාති දඤ්චිනී’ති, එවමෙවං භගවතා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො එසාහං භනෙන, භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසම්ඝඤ්ච, උපාසකං මං භනෙන,¹ භගවා ධාරතු අජ්ජතග්ග පාණ්ණපෙතං සරණං ගතං, අභිවාසෙඤ්ච මෙ භනෙන, භගවා සවාතනාය භවතං සද්ධිං භික්ඛුසම්ඝනා”ති. අභිවාසෙසි භගවා තුණ්හිතාවෙන.

8. අළු බො රාජා මාගධො සෙතියො බිලිබ්බාථො භගවතො අභිවාසනං විදිඤ්චා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙඤ්චා පදක්ඛිණං කඤ්චා පකකාමී. අළු බො රාජා මාගධො සෙතියො බිලිබ්බාථො නස්සා රතතියා අච්චයෙන පණීතං බාදතියං තොජනියං පටිසාදපෙඤ්චා භගවතො කාලං ආනොවාපෙසී: “කාලො භනෙන, නිට්ඨිතං භවත”නති. අළු බො භගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙඤ්චා පනච්චිරමාදය රාජගතං පාවිසි මහතා භික්ඛුසම්ඝන සද්ධිං භික්ඛුසකස්සෙන සබ්බෙතෙච පුරාණ ජට්ඨෙහි. තෙන බො පන සමයෙන සකෙකා දෙවානමිඤ්ඤ මාණවනාමණ්ණං අභිනිම්භිතියා බුද්ධපමුඛස්ස සම්ඝස්ස² පුරතො පුරතො ගච්ඡති ඉමා ගාථායො ගායමානො.

1. “උපාසකං මං” ම, ජ, සා, 2. “භික්ඛු සම්ඝස්ස” ම, ජ, සා, P. T. S

9. “දනොනා දනොනති සහ පුරාණජට්ඨෙහි විප්පමුඛොනා විප්පමුඛොනති, සිඛිතීකකසවණෙණා රාජගහං පාවිසි හගවා.

සනොනා සනොනති සහ පුරාණජට්ඨෙහි විප්පමුඛොනා විප්පමුඛොනති, සිඛිතීකකසවණෙණා රාජගහං පාවිසි හගවා.

මුඛොනා මුඛොනති සහ පුරාණජට්ඨෙහි විප්පමුඛොනා විප්පමුඛොනති, සිඛිතීකකසවණෙණා රාජගහං පාවිසි හගවා.

නිණෙණා නිණෙණති සහ පුරාණජට්ඨෙහි විප්පමුඛොනා විප්පමුඛොනති, සිඛිතීකකසවණෙණා රාජගහං පාවිසි හගවා.

දසවාසො දසබලො දසධම්මවිදු දසති චුපෙනො සො දසසනපරිවාරො රාජගහං පාවිසි හගවා”ති.

මනුස්සා සකකං දෙවනමීදං පසසිඛා එවමානංසු: “අභිරුපො වනායං මාණවතො. දස්සනීයො වනායං මාණවතො. පාසාදිතො , වනායං මාණවතො. කස්ස හු ඛො අයං මාණවතො?” තී. එවං චුභොත සකෙකා දෙවනමීදෙ භො මනුස්සෙ ගාථාය අජකිතාසී:--

“සො සීරො සබබ්බි දනොනා සුඛො අප්පට්ඨග්ගලො, අරහං සුගතො ලොකෙ තස්සානං පරිවාරතො”ති

10. අථ ඛො හගවා යෙන රඤ්ඤෙ මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස නිවෙසනං, නොනුපසඛකම්. උපසඛකම්ඛා පඤ්ඤනො ආසනෙ නිසීදි සද්ධිං භික්ඛුසඛිසන. අථ ඛො රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො බුද්ධිපමුඛං භික්ඛුසඛිසං පණ්ණෙන ඛාදනීයෙන භොජනීයෙන සනඤා සනතප්පෙඤා සම්පවාරෙඤා හගවනං භුතතාපීං ඔනීතපතතපාණ්ණිං එකමනං නිසීදි. එකමනං නිසීනාස්ස ඛො රඤ්ඤෙ මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස එතදහොසී: “කඤ්ඤ හු ඛො හගවා විතරෙය්, යං අස්ස ගාමනො තෙව අනිදුරෙ න අච්චාසනං¹ ගමනාගමනසම්පනං අට්ඨිකානං අට්ඨිකානං මනුස්සානං අභිකකමනීයං දිවා අප්පනිණ්ණං රතනීං අප්පසද්දං අප්පනිගෙඤාසං විජනවානං මනුස්සරාතසෙය්සකං පටිසලුතාන සාරූප්ප”නති. අථ ඛො රඤ්ඤෙ මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස එතද-හොසී: “ඉදං ඛො අමනාකං වෙච්චනං උය්සානං ගාමනො තෙව අනිදුරෙ න අච්චාසනො ගමනාගමනසම්පනං අට්ඨිකානං අට්ඨිකානං මනුස්සානං අභිකකමනීයං දිවා අප්පනිණ්ණං රතනීං අප්පසද්දං අප්පනිගෙඤාසං විජනවානං මනුස්සරාතසෙය්සකං පටිසලුතානසාරූප්පං. යනනුතාන වෙච්චනං උය්සානං බුද්ධිපමුඛස්ස භික්ඛුසඛිසස්ස දදෙය්”නති.

1. “නව අච්චාසනෙත” ම, ඡ, සං “නාවචාසනෙත” නො. චි.

11 අළු බො රාජා මාගධො සෙතියො බිමබ්බිසාරො සොවණ්ණමයං හිමකාරං ගතොතො භගවතො ඔනොජෙසී: “එතාතං භනො, වෙළවනං උය්‍යානං බුද්ධපමුබ්බසු සබ්බසු දමමී” ති. පටිග්ගතෙසි භගවා ආරාමං. අළු බො භගවා රාජානං මාගධං සෙතියං බිමබ්බිසාරං ධම්මියා කථාය සද්දසෙසුඤා සමාදපෙඤා සමුත්තොජෙඤා සමපතංසෙඤා උට්ඨායාසනා පකකාමි. අළු බො භගවා එතස්මිං නිදුනෙ ධම්මං කථං කඤා භික්ඛු ආමනොසී: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ආරාම” නති.

12. තෙන බො පන සමයෙන සඤ්ජයො පරිබ්බාජකො රාජගතෙ පටිවසති මනනියා පරිබ්බාජකපරිසාය සද්ධිං අඩස්තෙයොති පරිබ්බාජකසතෙති. තෙන බො පන සමයෙන සාරිපුත්තමොග්ගලොනා සඤ්ජයෙ පරිබ්බාජකෙ බුහම්වර්ධං වරනති. තෙති කනිකා කතා තොති: “යො පයමං අමනං අධිගච්ඡති, සො ඉතරස්ස ආරොවෙතු” ති. අළු බො ආයස්මා අස්සජ් පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙඤා පත්තමිවරමාදුය රාජගතං පිණ්ඩාය පාවිසී පාසාදිකෙන අභිකකනොතන පටිකකනොතන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සමමිඤ්ජ්තෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තවකඛු ඉරියාපථසමපනො.

13. අද්දසා බො සාරිපුත්තො පරිබ්බාජකො ආයස්මනං අස්සජ් රාජගතෙ පිණ්ඩාය වරනතං පාසාදිකෙන අභිකකනොතන පටිකකනොතන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සමමිඤ්ජ්තෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තවකඛු ඉරියාපථසමපනො. දිස්වානස්ස එතදුතොසී: “යෙ වන ලොකෙ අරහනොතො වා අරහත්තමග්ගං වා සමාපනො, අයං තෙසං භික්ඛු අඤ්ඤාතරො. ධනනුනාතං ඉමං භික්ඛු උපසඛකමිඤා පුච්ඡෙය්‍යං, කංසි ඤං ආටුසො, උද්දිස්ස පබ්බජ්තො? කො වා තෙ සඤා? කස්ස වා ඤං ධම්මං රොවෙසී?” ති.

14. අළු බො සාරිපුත්තස්ස පරිබ්බාජකස්ස එතදුතොසී: “අභාලො බො ඉමං භික්ඛු පුච්ඡතුං, අනතරසරං පට්ටෙඨා පිණ්ඩාය වරති. ධනනුනාතං ඉමං භික්ඛු පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබ්බෙධය්‍යං. අභිකෙති උපඤ්ඤානං මග්ග” නති. අළු බො ආයස්මා අස්සජ් රාජගතෙ පිණ්ඩාය වරිඤා පිණ්ඩාපානං ආදුය පටිකකමි. අළු බො සාරිපුත්තො¹ පරිබ්බාජකො යෙනායස්මා අස්සජ්, තොනුපසඛකමි. උපසඛකමිඤා ආයස්මනා අස්සජ්තා සද්ධිං සමෙමාදි. සමෙමාදනීයං කථං සාරානීයං චිතිසාරෙඤා එකමනතං අට්ඨාසී. එකමනතං සීතො බො සාරිපුත්තො පරිබ්බාජකො ආයස්මනං අස්සජ් එතදුචොච: “විප්පසන්නාති බො තෙ ආටුසො, ඉඤ්ඤියාති. පරිපුඤ්ඤා ඡත්තිවණ්ණො පරිඤොදුතො. කංසි ඤං ආටුසො, උද්දිස්ස පබ්බජ්තො? කො වා තෙ සඤා? කස්ස වා ඤං ධම්මං රොවෙසී?” ති.

1. “සාරිපුත්තොසී” ම. ඡ. සං.

15. “අත්ථාටුසො මහාසමණො සක්ඛ්‍යපුත්තො සක්ඛ්‍යකුලා පබ්බජිතො. තාහං භගවන්තං උද්දිස්ස පබ්බජිතො. සො ච මෙ භගවා සත්ථා. තස්ස චාහං භගවතො ධම්මං රොචෙමි” නි. “කිංචාදී පනායසමනො සත්ථා කිමකංසි ?” “අහං බො ආටුසො, නචො අචිරපබ්බජිතො. අධුනාගතො ඉමං ධම්මට්ඨනයං. න තාහං සකෙකාමි වින්ධාතෙත ධම්මං දෙසෙතුං. අපි ච තෙ සඛබ්බෙනතන අත්ථං චකංසාමි” නි. අථ බො සාරිපුත්තො පරිබ්බාජකො “ආයස්මන්තං අස්සජං එතදචොච: “හොතු ආටුසො -

“අපං චා බහුං චා භාසස්ස අත්ථෙස්සෙච මෙ බුද්ධි,
අත්ථෙනච මෙ අත්ථො කිං කාහසි ව්‍යඤ්ජනං බහු” නති.

අථ බො ආයස්මා අස්සජ සාරිපුත්තස්ස පරිබ්බාජකස්ස ඉමං ධම්මපරියායං අභාසි:

“යෙ ධම්මා තෙතුප්පභවා තෙසං හෙතුං නිවාගතො ආහ,
තෙසස්සෙච යො නිරොධො එවංචාදී මහාසමණො” නි.

අථ බො සාරිපුත්තස්ස පරිබ්බාජකස්ස ඉමං ධම්මපරියායං සුඛා විරජං භීතමලං ධම්මවකඛුං උදපාදි: “යං කිස්සෙති සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං” නති.

“එසෙච ධම්මො යදි තාවදෙච පච්චබ්‍යජා¹ පදමසොකං,
අදිට්ඨං අබ්බතීතං බහුතෙති කප්පනහුතෙති” නි.

16. අථ බො සාරිපුත්තො පරිබ්බාජකො යෙන මොග්ගලානො පරිබ්බාජකො තෙනුපසඛකමි. අද්දසා බො මොග්ගලානො පරිබ්බාජකො සාරිපුත්තං පරිබ්බාජකං දුරන්තොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන සාරිපුත්තං පරිබ්බාජකං එතදචොච: “විප්පසන්නාති බො තෙ ආටුසො, ඉඤ්ජියාති. පරිසුද්ධො ඡවිච්චණණො. පරියොදනො. කච්චි තො නිං² ආටුසො, අමනම්බගතො ?” නි. “ආමාටුසො, අමනං අබ්ගතො” නි. “යථා නථම්පන නිං ආටුසො, අමනං අබ්ගතො ?” නි. “ඉධාහං ආටුසො, අද්දසං අස්සජං භිකඛුං රාජගහෙ පිණ්ඩාය චරන්තං පාසාදිකෙන අභිකකන්තෙන පචිකකන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සමම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔකබ්බිතනචකඛුං ඉරියාපථසම්පන්නං. දිස්වාන මෙ එතදහොසි: “යෙ චන ලොහෙ අරතන්තො චා අරන්තනමග්ගං චා සමාපන්නා. අයං තෙසං භිකඛු අස්සෙචනෙරො. යනනුනාහං ඉමං භිකඛුං උපසඛකමිථා පුචෙඡියතං: කංසි නිං ආටුසො, උද්දිස්ස පබ්බජිතො ? කො චා තෙ සත්ථා ? කස්ස චා නිං ධම්මං රොචෙසි ?” නි. තස්ස මග්ගං ආටුසො, එතදහොසි: “අකාලො බො ඉමං භිකඛුං පුච්ඡිතුං, අන්තාරසරං පව්චෙඨා පිණ්ඩාය චරති. යනනුනාහං ඉමං භිකඛුං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අභුතකෙඨයතං. අත්ථිතෙති උපස්සෙචනං මග්ග” නති.

1 “පච්චබ්‍යජ” ම. ඡ සං. 2. “කච්චිනු නං” P. T. S

17. අළු බෝ ආවුසො, අසුජ් භික්ඛු රාජගනෙ විණ්ඩාය වරිචා විණ්ඩාපාතං ආදාය පටිකකම්. අළුබවාහං ආවුසො, යෙන අසුජ් භික්ඛු තෙහුපසඛකම්. උපසඛකම්චා අසුජ්චා භික්ඛුචා සද්ධිං සමමාදිං. සමමාදනියං කථං සාරානියං චිතිසාරචා එකමනා අට්ඨාසිං. එකමනාං භිනො බො අහං ආවුසො අසුජ් භික්ඛුං එතද්චොචා: “විසසන්නාති බො තෙ ආවුසො, ඉඤ්ඤාති. පරිසුඤ්ඤා ඡචිවණ්ණො පරියොදානො. කංඛි ත්වං ආවුසො, උද්දිසු පබ්බජ්චො? කො වා තෙ සත්ථා? කසස වා ත්වං ධම්මං රොවෙසී?” ති.

“අත්ථාවුසො මහාසමණො සකායපුත්තො සකායකුලා පබ්බජ්චො. තාහං භගවනාං උද්දිසු පබ්බජ්චො. සො ච මෙ භගවා සත්ථා. තස්ස වාහං භගවනො ධම්මං රොවෙමී” ති. “කිංවාදී පනායසමනො සත්ථා? කිමකබ්බසී?” ති. “අහං බො ආවුසො, නවො අච්චපබ්බජ්චො. අධුතාගනො ඉමං ධම්මවිනයං, න තාහං සකෙතාමි විඤ්ඤා රෙන ධම්මං දෙසෙහුං. අපි ච නෙ සධ්ධිතෙනන අත්ථං චකබ්බමී” ති.¹

“අසං වා බහුං වා භාසස්ස අත්ථෙඤ්ඤච මෙ බුද්ධි,
අත්ථෙතෙච මෙ අත්ථො කිං කාහසි වාඤ්ඤතං බහු” ගති.

අළු බෝ ආවුසො, අසුජ් භික්ඛු ² ඉමං ධම්මපරියායං අභාසි:

“යෙ ධම්මා තෙකුප්පනවා තෙසං තෙහුං තථාගතො ආහ,
තෙසඤ්ඤා යො නිරොධො එවංවාදී මනාසමණො” ති

අළු බෝ මොග්ගලානස්ස පරිබ්බජ්චකස්ස ඉමං ධම්මපරියායං සුචා චිරජං චිතමලං ධම්මචකඛුං උදපාදි: “යං කිඤ්ඤි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධධම්මං” තති.

“එසෙච ධම්මො යදි තාවදෙච පච්චබ්බථා පදමසොකං,
අදිට්ඨං අබ්භතීතං බහුකෙහි කප්පනහුතෙහී” ති.

18. අළු බෝ මොග්ගලානො පරිබ්බජ්චකො සාරිපුත්තං පරිබ්බජ්චකං එතද්චොචා: “ගච්ඡාම මයං ආවුසො, භගවනො සකතිකෙ. සො තො භගවා සත්ථා” ති. ඉමාති බො ආවුසො අඛසිනෙය්‍යාති පරිබ්බජ්චකසනාති අමෙන නිසසාය අමෙන සමපස්සනා ඉධ චිතරතති. තෙච්චි තාව අපලොකෙම ³ යථා තෙ මඤ්ඤිස්සනති, තථා කරිස්සනති” ති.

1. “අළුබවාහං ආවුසො, අසුජ් භික්ඛුං එතද්චොච හොතු ආවුසො ‘නි - ම. ඡ සං අඤ්ඤස්ස පොඤ්ඤස්ස න දිසසනෙ වාසාමිදං.
2 “ආයසමා අසුජ්භික්ඛු” ම, හු, ප; හො, චි, 3 “අපලොකාම” ම. හු. ප

19. අළු බො සාරිපුත්තමොග්ගලොනා යෙන නෙ පරිබ්බාජකා, නෙහුපසඛකම්භු. උපසඛකම්භා නෙ පරිබ්බාජකෙ එතදවොචු: “ගච්ඡාම මයං ආට්ඨසො, භගවතො සන්තිකෙ. සො නො භගවා සන්ථා”ති. “මයං ආයස්මනෙන නිස්සාය ආයස්මනෙන සමපස්සන්නා ඉධ චිත්තරාම. සවෙ ආයස්මන්නා මනාසමණෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සන්ති, සබ්බෙව මයං මනාසමණෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමා” ති.

අළු බො සාරිපුත්තමොග්ගලොනා යෙන සඤ්ජයො පරිබ්බාජකො නෙහුපසඛකම්භු. උපසඛකම්භා සඤ්ජයං පරිබ්බාජකං එතදවොචු: “ගච්ඡාම මයං ආට්ඨසො, භගවතො සන්තිකෙ. සො නො භගවා සන්ථා” ති. “අලං ආට්ඨසො, මා ගමිත්ථ, සබ්බෙව තයො ඉමං ගණං පරිහරිස්සාමා” ති.

දුතියමපි බො -පෙ- තතියමපි බො සාරිපුත්තමොග්ගලොනා සඤ්ජයං පරිබ්බාජකං එතදවොචු: “ගච්ඡාම මයං ආට්ඨසො, භගවතො සන්තිකෙ. සො නො භගවා සන්ථා”ති. “අලං ආට්ඨසො, මා ගමිත්ථ, සබ්බෙව තයො ඉමං ගණං පරිහරිස්සාමා”ති.

20. අළු බො සාරිපුත්තමොග්ගලොනා තාති අසිසිතෙයානාති පරිබ්බාජකසතාති ආදය යෙන වෙඵචනං නෙහුපසඛකම්භු. සඤ්ජයස්ස පන පරිබ්බාජකස්ස තත්ථෙව උණ්භං ලොභිතං මුඛතො උග්ගඤ්ජි.

අද්දසා බො භගවා සාරිපුත්තමොග්ගලොනෙ දුරතොච ආගච්ඡන්තෙ. දිස්වාන භික්ඛු ආමනෙතඤ්ඤි: “එතෙ භික්ඛවෙ ද්දො සත්ථායා ආගච්ඡන්ති නොලිතො උපනිස්සො ච. එතං මෙ සාවකස්සගං භවිස්සති අග්ගං හද්දස්සග”නති.

“ගමහිරෙ ඤ්ඤණවිසයෙ අනුත්තරෙ උපධිසඛායෙ,
 විමුක්තෙ අප්පනෙත වෙඵචනං අළු නෙ සන්ථා බ්‍යානාසි.
 එතෙ ද්දො සත්ථායා ආගච්ඡන්ති¹ නොලිතො උපනිස්සො ච,
 එතං මෙ සාවකස්සගං භවිස්සති අග්ගං හද්දස්සග”නති.

21. අළු බො සාරිපුත්තමොග්ගලොනා යෙන භගවා නෙහුපසඛකම්භු. උපසඛකම්භා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතීඤ්ඤා භගවන්තං එතදවොචු: “ලභෙය්‍යාම මයං භනෙන, භගවතො සන්තිකෙ පබ්බඤ්ජං. ලභෙය්‍යාම උපසමපද”නති. “එඵ භික්ඛවො”ති භගවා අවොච. “සවාකානො ඛමෙමා, චරඵ බ්‍රහ්මචරියං සමමා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා” ති. සාව තෙසං ආයස්මන්නානං උපසමපද අනොසි.

1. “ආයන්ති” ම, කු, ප, තො, ඩි, P. T. S.

22. තෙන ඛො ජන සමයෙන අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා මාගධකා කුලපුත්තා භගවති බුහමච්චරියං චරන්ති. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති බීයන්ති විපාවෙනති: “අපුත්තකතාය ජට්ටනෙනා සමණො ගොනමො, වෙධබ්‍යාය ජට්ටනෙනා සමණො ගොනමො. කුලීජවේදිය ජට්ටනෙනා සමණො ගොනමො. ඉදුති තෙන 1 ජට්ඵලසහස්සං ජබ්බාජිතං. ඉමානි ච අධිසතෙය්‍යානි ජරිබ්බාජකසනානි සඤ්ජය්‍යානි 2 ජබ්බාජිතානි. ඉමෙ ච අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා මාගධකා කුලපුත්තා සමණෙ ගොනමෙ බුහමච්චරියං චරන්ති” ති. අපිස්සු භික්ඛු දිස්වා ඉමාය ගාථාය වොදෙත්ති:--

“ආගතො ඛො මහාසමණො මාගධානං ගිරිබ්බජං,
සබ්බෙ සඤ්ජය්‍යකෙ තෙඛා 3 කං සු‘දුනි නසිස්සති” ති.

23. අසේසාසුං ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං බීයන්තානං විපාවෙන්තානං. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵනමත්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ සො සද්දෙදු චිරං භවිස්සති. සත්තාහමෙච භවිස්සති. සත්තාහස්ස අච්චයෙන අන්තරධායිස්සති. තෙන හි භික්ඛවෙ, යෙ . කුමෙහ ඉමාය ගාථාය වොදෙත්ති:--

‘ආගතො ඛො මහාසමණො මාගධානං ගිරිබ්බජං,
සබ්බෙ සඤ්ජය්‍යකෙ තෙඛා කං සු‘දුනි නසිස්සති,’ ති

තෙ කුමෙහ ඉමාය ගාථාය ජට්ටවොදෙථ:--

‘නයන්ති වෙ මහාචීරා සඤ්චමෙමන නථාගතා,
ධමෙමන නයමානානං කා උජ්ඣයා විජානත’ නති.

තෙන ඛො ජන සමයෙන මනුස්සා භික්ඛු දිස්වා ඉමාය ගාථාය වොදෙත්ති:--

“ආගතො ඛො මහාසමණො මාගධානං ගිරිබ්බජං,
සබ්බෙ සඤ්ජය්‍යකෙ තෙඛා කං සු‘දුනි නසිස්සති” ති,

භික්ඛු තෙ මනුස්සෙ ඉමාය ගාථාය ජට්ටවොදෙත්ති:--

‘නයන්ති වෙ මහාචීරා සඤ්චමෙමන නථාගතා,
ධමෙමන නයමානානං කා උජ්ඣයා විජානත’ නති;

24. මනුස්සා “ධමෙමන කීර සමණා සකාසුත්තියා තෙනති තො අධිමෙමනා” ති. සත්තාහමෙච සො සද්දෙ අහොසි. සත්තාහස්ස අච්චයෙන අන්තරධායි.

සාප්පනතමොග්ගලොනිපබ්බජජා නිට්ඨිතා.

චතුස්ඝනාණවාරං නිට්ඨිතං.

1. “අනෙන” ම, ජ, සං 2. “සඤ්ජය්‍යානි” ම, ජ, සං. තො, ටි.
3. “සඤ්ජයෙ තෙඛාන” ම, ජ, සං.

1. තෙන ඛො උත සමසෙන භික්ඛු අනුපජ්ඣායකා¹ අනොච්චෙය මානා අනනුසාසිගමානා දුනතිවන්ථා දුපාරුතා අනාකපපසමපනනා පිණ්ඩාය වරනති. මනුස්සානං² භුඤ්ඤමානානං උපරි නොජනෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙහති. උපරි බාදනීයෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙහති උපරි සායනීයෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙහති. උපරි පානීයෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙහති. සාමං සුපමපි ඔදනමපි විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤනති. භවතග්ගෙපි උච්චාසඤ්ඤ මනාසඤ්ඤ විහරනති.

2. මනුස්සා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙහති: “කථං හි නාම සමණා සභ්‍යපුත්තීයා දුනතිවන්ථා දුපාරුතා අනාකපපසමපනනා පිණ්ඩාය වරිස්සනති? මනුස්සානං භුඤ්ඤමානානං උපරි නොජනෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙස්සනති? උපරි බාදනීයෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙස්සනති? උපරි සායනීයෙපි උතතිට්ඨපතනං? උපනාමෙස්සනති? උපරි පානීයෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙස්සනති? සාමං සුපමපි ඔදනමපි විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤස්සනති? භවතග්ගෙපි උච්චාසඤ්ඤ මනාසඤ්ඤ විහරිස්සනති සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණනොජනෙ?” ති.

3. අස්සොසුං ඛො භික්ඛු තෙන සං මනුස්සානං උජ්ඣායනනානං බියනනානං විපාවෙනනානං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨප්ථා සනනුට්ඨා ලජ්ජනො කුකකුච්චකා සිකකාකාමා තෙ උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙහති: “කථං හි නාම භික්ඛු දුනතිවන්ථා දුපාරුතා අනාකපපසමපනනා පිණ්ඩාය වරිස්සනති? මනුස්සානං භුඤ්ඤමානානං උපරි නොජනෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙස්සනති? උපරි බාදනීයෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙස්සනති? උපරි සායනීයෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙස්සනති? උපරි පානීයෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙස්සනති? සාමං සුපමපි ඔදනමපි විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤස්සනති? භවතග්ගෙපි උච්චාසඤ්ඤ මනාසඤ්ඤ විහරිස්සනති?” ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමස්ථං ආරොවෙසුං.

4. අථ ඛො භගවා ඵතසමිං නිදුතෙ ඵතසමිං පහරණෙ භික්ඛුසමිසං සනතිපානාපෙඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡ: “සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛු දුනතිවන්ථා දුපාරුතා අනාකපපසමපනනා පිණ්ඩාය වරනති? මනුස්සානං භුඤ්ඤමානානං උපරි නොජනෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙහති? උපරි බාදනීයෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙහති? උපරි සායනීයෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙහති? උපරි පානීයෙපි උතතිට්ඨපතනං උපනාමෙහති? සාමං සුපමපි ඔදනමපි විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤනති? භවතග්ගෙපි උච්චාසඤ්ඤ මනාසඤ්ඤ විහරනති?” ති.

1. “අනුපජ්ඣායකා අනාචරිගකා” ම. ඡ. සං. 2. “තෙ මනුස්සානං” P. T. S; තො. ටි.

5. “සච්චං භගවා ති.”¹ විගරහි චූඤ්ඛා භගවා අනනුච්ඡේදයං² භික්ඛවෙ තෙසාං මොඤ්ජුරිසානං අනනුලොමිකං අප්පාතිරුපං අස්සාමණ්ඩං අනප්පියං අකරණීයං, කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ, මොඤ්ජුරිසා දුතතිච්ඡා දුප්පාරුතා අනාකප්පසම්පන්නා පිණ්ඩාය චරිස්සන්ති? මනුස්සානං භුඤ්ජමානානං උපරි තොජනෙපි උතතිට්ඨපත්තං උපනාමෙස්සන්ති? උපරි බාදනීයෙපි උතතිට්ඨපත්තං උපනාමෙස්සන්ති, උපරි සායනීයෙපි උතතිට්ඨපත්තං උපනාමෙස්සන්ති? උපරි පාතීයෙපි උතතිට්ඨපත්තං උපනාමෙස්සන්ති? සාමං සුපමි ඔදනමි විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ජස්සන්ති? නත්තග්ගෙපි උච්චා සඤ්ඤ මහාසඤ්ඤ විතරිස්සන්ති? තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාද්දය පසන්නානං වා භීයොභාවාය . අඵ බෙවතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වෙච අප්පසාද්දය පසන්නානං ඵං ඵං ඵං අඤ්ඤඵභවායා” ති.

6. අඵ බො භගවා තෙ භික්ඛු අනෙකපරිධායෙන විගරහිච්චා දුතරතාය දුප්පොසතාය මහිච්ඡතාය අසනනුට්ඨියා³ සඛ්භණ්ණිකාය තොසප්පස්ස අවණ්ණං නාසිචා අනෙකපරිධායෙන සුභරතාය සුප්පොසතාය අප්පිච්ඡස්ස සනනුට්ඨියස්ස සලෙඛස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අඵච්චස්ස විරියාරම්භස්ස චණ්ණං නාසිචා භික්ඛුනං නදනුච්ඡේදිකං නදනුලොමිකං ධම්මං කථං කචා භික්ඛු ආමනොසී:

අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, උප්පකායං. උප්පකායො භික්ඛවෙ, සද්ධිවිහාරකමහි පුත්තවිත්තං උප්පධිපෙස්සති.⁴ සද්ධිවිහාරිකො උප්පකායමහි පිනුචිත්තං උප්පධිපෙස්සති. ඵං තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සගාරවා සප්පතිස්සා සභාගවුත්තිනො⁵ විතරනා ඉමස්මිං ධම්මවිතයෙ වුද්ධිං විරුද්ධිං වෙපුලං ආප්පස්සන්ති.

ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, උප්පකායො ගහෙතබ්බො; ඵංසං උචතරාසඛං කිරිචා පාදෙ චන්දිචා උකකුට්ඨිකං නිසීදිචා අඤ්ඤිං පග්ගෙතචා ඵවමස්ස වචනීයො: “උප්පකායො මෙ භනෙත, තොති. උප්පකායො මෙ භනෙත, තොති. උප්පකායො මෙ භනෙත, තොති” ති. ‘සාහු’ ති වා, ‘ලහු’ ති වා, ‘මපාසික’ තති වා, ‘පතිරුප’ තති වා, ‘පාසාදිකෙන සමපාදෙති’ ති වා කායෙන විඤ්ඤපෙති. වාචාය විඤ්ඤපෙති. කායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙති. ගතිනො තොති උප්පකායො. න කායෙන විඤ්ඤපෙති, න වාචාය විඤ්ඤපෙති, න කායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙති න ගතිනො තොති උප්පකායො.

1. “සච්චං භගවා” කථමි 3. “අසනනුට්ඨිකාය” ම, ජ, සං
 2. “අනනුච්ඡේදිකා” ම, ජ, සං. “අසනනුට්ඨිකාය” සී,
 4. “උප්පධිපෙස්සති” තො, ච, ම, හු, ප, P T. S.
 5. “සභාගවුත්තිකා” තො ච; ම, හු, ප.

9. සද්ධිවිහාරිකෙන තිකකිවෙ, උපජ්ඣායමහි සමමා වතතිනබ්බං. නග්‍රායං සමමා වතනනා:- කාලසොසව වුට්ඨාය උපාහනා ඔමුඤ්චිතා ඵනංසං උපතරාසභිතං කරිතා දනනකට්ඨං දුතබ්බං. මුඛොදනං දුතබ්බං. ආසනං පඤ්ඤපෙතබ්බං. සවෙ යාගු තොති, භාජනං ඛොචිතා යාගු උපනාමෙතබ්බා. යාගු පිනසු 1 උදකං දතා භාජනං පටිග්ගතෙතවා නිවං කතා සාධුකං අපරිඝංසනෙන 2 ඛොචිතා පටිසාමෙතබ්බං.

10. “උපජ්ඣායමහි වුට්ඨිතෙ, ආසනං උඤ්චිතබ්බං. සවෙ සො දෙසො උකලාපො, සො දෙසො සමමජ්ජිතබ්බො.” සවෙ උපජ්ඣායො ගාමං පටිඤ්චුකාමො තොති, නිවාසනං දුතබ්බං. පටිනිවාසනං පටිග්ගතෙතබ්බං. කායබ්බිතං දුතබ්බං. සගුණං කතා සඛිකාටිපයා දුතබ්බා; ඛොචිතා පනො සඋදකො දුතබ්බො. සවෙ උපජ්ඣායො පච්ඡාසමණං ආකඛති, නිමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙනෙන පරිමණ්ඩලං නිවාසෙතා කායබ්බිතං ඛකිතා සගුණං කතා සඛිකාටිපයා පාරුපිතා ගණ්ඨකං පටිමුඤ්චිතා ඛොචිතා පනං ගතෙතා උපජ්ඣායසු පච්ඡාසමණෙන තොතබ්බං. නාතිදුරෙ ගනනබ්බං. නාච්චාසනෙන ගනනබ්බං. පනාපරියාපනං පටිග්ගතෙතබ්බං.”

11. “න උපජ්ඣායසු නණමානසු අනතරනතරා කථා ඔපානෙතබ්බා. උපජ්ඣායො ආපනතිසාමනො නණමානො නිවාරෙතබ්බො. නිවතනෙනෙන පඨමතරං ආගන්වා ආසනං පඤ්ඤපෙතබ්බං. පාදදදකං පාදපීඨං පාදකය්ඵිකං උපනිකම්පිතබ්බං. පච්චුග්ගනවා පනතච්චරං පටිග්ගතෙතබ්බං. පටිනිවාසනං දුතබ්බං. නිවාසනං පටිග්ගතෙතබ්බං. සවෙ චිවරං සිනො තොති, මුහුතං උණෙන ඔතාපෙතබ්බං. න ච උණෙන චිවරං නිබ්බිතිතබ්බං. 3 චිවරං සඛිකරිතබ්බං. චිවරං සඛිකරෙනෙන වතුරඛුලං කණණං උසාදෙතා චිවරං සඛිකරිතබ්බං. ‘මා මජ්ඣෙතො නඛෙගා අතොසී’ ති. ඔනොගෙ කායබ්බිතං කාතබ්බං.”

12. “සවෙ පිණ්ඩපානො තොති, උපජ්ඣායො ච භුඤ්ජිතුකාමො තොති, උදකං දතා පිණ්ඩපානො උපනාමෙතබ්බො. උපජ්ඣායො පානියෙන පුච්ඡිතබ්බො. භුතනාටිසු උදකං දතා පනං පටිග්ගතෙතවා නිවං කතා සාධුතං අපරිඝංසනෙන ඛොචිතා වොදකං කතා මුහුතං උණෙන ඔතාපෙතබ්බො, න ච උණෙන පනො නිබ්බිතිතබ්බො. පනතච්චරං නිකම්පිතබ්බං. පනං නිකම්පෙනෙන ඵකෙන හජෙත පනං ගතෙතවා ඵකෙන හජෙත තෙට්ඨා මඤ්චං වා තෙට්ඨා පීඨං වා පරාමසිතා පනො නිකම්පිතබ්බො. න ච අනනතරතිතාය භුටියා පනො නිකම්පිතබ්බො. චිවරං නිකම්පෙනෙන ඵකෙන හජෙත චිවරං ගතෙතවා ඵකෙන හජෙත චිවරංසං වා චිවරරජ්ජුං වා පමජ්ජිතා පාරතො අනං ඔරතො තොගං කතා චිවරං නිකම්පිතබ්බං.”

1. “යාගු පිනසු” ම. ඡ. සං P. T. S. 2. අපපරිඝංසනෙන” ම. ඡ. සං.
3. “නිද්ඛිතා” ම. ඡ. සං.

13. උපජ්ඣායමහි වුට්ඨිතො ආසනං උඤ්චිතබ්බං. පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පටිසාමෙනබ්බං. සවෙ සො දෙසො උකලාපො තොති, සො දෙසො සමමජ්ජිතබ්බො. සවෙ උපජ්ඣායො නිනාසිතුකාමො තොති, නිනානං පටිසාදෙනබ්බං. සවෙ සීතෙන අත්ථො තොති, සීතං පටිසාදෙනබ්බං. සවෙ උණෙන අත්ථො තොති, උණං පටිසාදෙනබ්බං.

14. සවෙ උපජ්ඣායො ජනාඝරං පච්ඡිතුකාමො තොති, වුණණං සනෙනබ්බං. මහතිකා තෙමෙනබ්බො. ජනාඝරපීඨං ආදාය උපජ්ඣායස්ස ප්‍රට්ඨිතො ගන්ඤ්ඤා ජනාඝරපීඨං දායා වීචරං. පටිග්ගතෙත්ථා එකමනාං නිකඛිපිතබ්බං. වුණණං දානබ්බං. මහතිකා දානබ්බො. සවෙ උස්සහති ජනාඝරං පච්ඡිතබ්බං. ජනාඝරං පච්ඡිතෙන මහතිකාය මුඛං මකෙඛඤ්ඤා පුරතො ව පච්ඡිතො ව පටිච්ඡාදෙනා ජනාඝරං පච්ඡිතබ්බං. න ඵෙරෙ භික්ඛු අනුපබ්ජ්ජ නිසීදිතබ්බං. න නවා භික්ඛු ආසනෙන පටිබානෙනබ්බො. ජනාඝරෙ උපජ්ඣායස්ස පරිකමමං කානබ්බං. ජනාඝරා නිකඛමනෙන ජනාඝරපීඨං ආදාය පුරතො ව පච්ඡිතො ව පටිච්ඡාදෙනා ජනාඝරා නිකඛමිතබ්බං.

15. උදකෙපි උපජ්ඣායස්ස පරිකමමං කානබ්බං. නිනානෙන පඨමචාරං උත්තරිත්ථා අභානෙනා ගහභං වොදකං කායා නිවාසෙත්ථා උපජ්ඣායස්ස ගහනතො උදකං පමජ්ජිතබ්බං. නිවාසනං දානබ්බං. සඛඝාටි දානබ්බො. ජනාඝරපීඨං ආදාය පඨමචාරං ආගන්ඤ්ඤා ආසනං පඤ්ඤාපෙතබ්බං. පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං උපනිකඛිපි- තබ්බං. උපජ්ඣායො පානීයෙන පුච්ඡිතබ්බො. සවෙ උද්දිසාපෙතුකාමො තොති, උද්දිසාපෙතබ්බො. සවෙ පරිපුච්ඡිතුකාමො තොති, පරිපුච්ඡිතබ්බො.

16. යසමිං විහාරෙ උපජ්ඣායො විහරති, සවෙ සො විහාරො උකලාපො තොති, සවෙ උස්සහති, සොධෙතබ්බො. විහාරං සොධෙනොන පඨමං පහතවීචරං නීහරිත්ථා එකමනාං නිකඛිපිතබ්බං. නිසීදනපච්චඡරණං නීහරිත්ථා එකමනාං නිකඛිපිතබ්බං. භිසිඛිමෙඛානනං නීහරිත්ථා එකමනාං නිකඛිපිතබ්බං. මඤ්ඤො නීචං කායා සාධුකාං අපරිඝංසනෙන අසංඝට්ටනෙන කචාට්ටියි¹ නීහරිත්ථා එකමනාං නිකඛිපිතබ්බො. පීඨං නීචං කායා සාධුකාං අපරිඝංසනෙන අසංඝට්ටනෙන කචාට්ටියිං නීහරිත්ථා එකමනාං නිකඛිපිතබ්බං. මඤ්ඤොපාටිපදකා නීහරිත්ථා එකමනාං නිකඛිපිතබ්බො.

1. “කචාට්ටියිං” ඉතිපි පාඨො.

17. බෙලමල්ලකො නිහරිතො එකමන්තං නිකඛිටිතබ්බො, අපසෙසුනඵලකං නිහරිතො එකමන්තං නිකඛිටිතබ්බං, භූමමඤ්ඤං යථාපඤ්ඤානං සලලකෙතිතො නිහරිතො එකමන්තං නිකඛිටිතබ්බං, සවෙ විතාරෙ සන්තානනං තොති, උලොකා පඨමං ඔතාරතබ්බං, ආලොකසසීකණ්ණනාගා පමජ්ජිතබ්බා, සවෙ ගෙරුකපරිකමමකතා භික්ඛිකණ්ණකීතා තොති, වොළකං තෙමෙති, පිලෙති, පමජ්ජිතබ්බා, සවෙ කාලවණ්ණකතා භූමිකණ්ණකීතා තොති, වොළකං තෙමෙති, පිලෙති, පමජ්ජිතබ්බා, සවෙ අනතා තොති, භූමි උදකෙන පරිපෙඨාසෙති. 1 සමමජ්ජිතබ්බා: “මා විතාරො රජෙන උග්ගඤ්ඤී” ති.

18. සඛකාරං විවිතිතො එකමන්තං ඡධෙතිතබ්බං, භූමමඤ්ඤං ඔතාපෙති, සොධෙති, පපෙඨාපෙති, අතිහරිතො යථාපඤ්ඤානං පඤ්ඤාපෙතිතබ්බං, මඤ්ඤපටිපාදනා ඔතාපෙති, පමජ්ජිතො අතිහරිතො යථාධ්මානෙ ධපෙතිතබ්බං, මඤ්ඤා ඔතාපෙති, සොධෙති, පපෙඨාපෙති, නිවං නති, සාධුකං අපරිසංසනෙන අසංඝට්ටනෙන නවාට්ටිට්ඨං අතිහරිතො යථාපඤ්ඤානං පඤ්ඤාපෙතිතබ්බො, පීඨං ඔතාපෙති, සොධෙති, පපෙඨාපෙති, නිවං නති, සාධුකං අපරිසංසනෙන අසංඝට්ටනෙන නවාට්ටිට්ඨං අතිහරිතො යථාපඤ්ඤානං පඤ්ඤාපෙතිතබ්බං, භිසිඛිමෙඛානතං ඔතාපෙති, සොධෙති, පපෙඨාපෙති, අතිහරිතො යථාපඤ්ඤානං පඤ්ඤාපෙතිතබ්බං, නිසිදනපට්ටිඤ්ඤං ඔතාපෙති, සොධෙති, පපෙඨාපෙති, අතිහරිතො යථාපඤ්ඤානං පඤ්ඤාපෙතිතබ්බං, බෙලමල්ලකො ඔතාපෙති, පමජ්ජිතො අතිහරිතො යථාධ්මානෙ ධපෙතිතබ්බො, අපසෙසුනඵලකං ඔතාපෙති, පමජ්ජිතො අතිහරිතො යථාධ්මානෙ ධපෙතිතබ්බං.

19. පනතච්චරං නිකඛිටිතබ්බං, පනතං නිකඛිපනෙන එකෙන හඤ්ඤෙන පනතං ගතෙති, එකෙන හඤ්ඤෙන තෙට්ඨා මඤ්ඤං වා, තෙට්ඨා පීඨං වා පරාමසීතො පනතො නිකඛිටිතබ්බො, න ච අනන්තරනීතාය භූමියා පනතො නිකඛිටිතබ්බො, ච්චරං නිකඛිපනෙන එකෙන හඤ්ඤෙන ච්චරං ගතෙති, එකෙන හඤ්ඤෙන ච්චරවංසං වා ච්චරජජ්ජං වා පමජ්ජිතො පාරතො අනතං ඔරතො නොගං නති, ච්චරං නිකඛිටිතබ්බං.

20. සවෙ පුරුඤ්ඤා සරජා වානා වායනති, පුරුඤ්ඤා වානපානා ඵකෙතිතබ්බා, සවෙ පච්ඡමා සරජා වානා වායනති, පච්ඡමා වානපානා ඵකෙතිතබ්බා, සවෙ උත්තරා සරජා වානා වායනති, උත්තරා වානපානා ඵකෙතිතබ්බා, සවෙ දකඛිණා සරජා වානා වායනති, දකඛිණා වානපානා ඵකෙතිතබ්බා, සවෙ සීතකාලො තොති, දිවා වානපානා විචරිතබ්බා, රතනී ඵකෙතිතබ්බා, සවෙ උණකාලො තොති, දිවා වානපානා ඵකෙතිතබ්බා, රතනී විචරිතබ්බා.

1. “පරපඨාසිතා” ම. ඡ. සා

21. සවෙ පරිවෙණං උකලාපං තොති, පරිවෙණං සමමජ්ජිතබ්බං. සවෙ කොට්ඨකො උකලාපො තොති, කොට්ඨකො සමමජ්ජිතබ්බො. සවෙ උපට්ඨානසාලා උකලාපා තොති, උපට්ඨානසාලා සමමජ්ජිතබ්බා. සවෙ අග්ගිසාලා උකලාපා තොති, අග්ගිසාලා සමමජ්ජිතබ්බා. සවෙ වච්චකුට්ඨි උකලාපා තොති, වච්චකුට්ඨි සමමජ්ජිතබ්බා. සවෙ පානීයං න තොති, පානීයං උපට්ඨාපෙතබ්බං. සවෙ පරිනොජනීයං න තොති, පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙතබ්බං. සවෙ ආවමනකුමභීයා උදඝං න තොති, ආවමනකුමභීයා උදඝං ආසිඤ්චිතබ්බං.

22. සවෙ උපජ්ඣායස්ස අනභීරනී උප්පන්නා තොති, සද්ධිවිහාරිකෙන චූපකාසෙනබ්බො, චූපකාසාපෙනබ්බො, ධම්මකථා වාස්ස කාතබ්බා. සවෙ උපජ්ඣායස්ස කුකකුච්චං උප්පන්නං තොති, සද්ධිවිහාරිකෙන විනොදෙනබ්බං, විනොදපෙනබ්බං, ධම්මකථා වාස්ස කාතබ්බා. සවෙ උපජ්ඣායස්ස දිට්ඨිගතං උප්පන්නං තොති, සද්ධිවිහාරිකෙන විවෙචෙතබ්බං, විවෙචාපෙනබ්බං, ධම්මකථා වාස්ස කාතබ්බා.

23. සවෙ උපජ්ඣායො ගරුධම්මං අජ්ඣාපනො තොති පරිවාසාරතො, සද්ධිවිහාරිකෙන උසුඤ්ඤා කාතබ්බං. “කිංගති නු ඛො සඤ්ඤා උපජ්ඣායස්ස පරිවාසං දදෙය්‍යා?” ති.

24. සවෙ උපජ්ඣායො මූලාය පටිකස්සනාරතො තොති, සද්ධිවිහාරිකෙන උසුඤ්ඤා කාතබ්බං: “කිංගති නු ඛො සඤ්ඤා උපජ්ඣායස්ස මූලාය පටිකස්සෙය්‍යා?” ති.

25. සවෙ උපජ්ඣායො මානන්තාරතො තොති, සද්ධිවිහාරිකෙන උසුඤ්ඤා කාතබ්බං: “කිංගති නු ඛො සංඝො උපජ්ඣායස්ස මානන්තං දදෙය්‍යා?” ති.

26. සවෙ උපජ්ඣායො අබ්භානාරතො තොති, සද්ධිවිහාරිකෙන උසුඤ්ඤා කාතබ්බං: “කිංගති නු ඛො සඤ්ඤා උපජ්ඣායස්ස අබ්භෙය්‍යා?” ති.

27. සවෙ සඤ්ඤා උපජ්ඣායස්ස කම්මං නන්තකාමො තොති, තජ්ජනීයං වා නියස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙඛපනීයං වා, සද්ධිවිහාරිකෙන උසුඤ්ඤා කාතබ්බං: “කිංගති නු ඛො සඤ්ඤා උපජ්ඣායස්ස කම්මං න නරෙය්‍ය, ලහුතාය 1 වා පරිණාමෙය්‍යා?” ති. නතං වා පනස්ස තොති සඤ්ඤන කම්මං තජ්ජනීයං වා නියස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙඛපනීයං වා, සද්ධිවිහාරිකෙන උසුඤ්ඤා කාතබ්බං: “කිංගති නු ඛො උපජ්ඣායො සම්මා වන්තෙය්‍ය? ලොමං පාවෙය්‍ය? නෙජාරං වන්තෙය්‍ය? සඤ්ඤා තං කම්මං පටිප්පස්සමෙතෙය්‍යා?” ති.

28. සචේ උපජ්ඣායස්ස චීවරං ධොවීතබ්බං තොති, සද්ධිවිහාරිකෙන ධොවීතබ්බං. උස්සුකකං වා කාතබ්බං: “කිනති නු බො උපජ්ඣායස්ස චීවරං ධොවීයෙථා?” ති. සචේ උපජ්ඣායස්ස චීවරං කාතබ්බං තොති, සද්ධිවිහාරිකෙන කාතබ්බං. උස්සුකකං වා කාතබ්බං: “කිනති නු බො උපජ්ඣායස්ස චීවරං කරීයෙථා?” ති. සචේ උපජ්ඣායස්ස රජනං පචිතබ්බං තොති, සද්ධිවිහාරිකෙන පචිතබ්බං. උස්සුකකං වා කාතබ්බං: “කිනති නු බො උපජ්ඣායස්ස රජනං පචීයෙථා?” ති. සචේ උපජ්ඣායස්ස චීවරං රජේතබ්බං¹ තොති, සද්ධිවිහාරිකෙන රජේතබ්බං. උස්සුකකං වා කාතබ්බං: “කිනති නු බො උපජ්ඣායස්ස චීවරං රජීයෙථා?” ති. චීවරං රජනොන සාධුකං සමපරිවත්තකං සමපරිවත්තකං රජේතබ්බං, න ච අච්ඡිනොන ථෙවෙ පක්කමිතබ්බං.

29. න උපජ්ඣායං අනාපුච්ඡා ඵකච්චස්ස පනොතා දුතබ්බො. න ඵකච්චස්ස පනොතා පටිග්ගතොතබ්බො. න ඵකච්චස්ස චීවරං දුතබ්බං. න ඵකච්චස්ස චීවරං පටිග්ගතොතබ්බං. න ඵකච්චස්ස පරිකුට්ඨොරො දුතබ්බො. න ඵකච්චස්ස පරිකුට්ඨොරො පටිග්ගතොතබ්බො. න ඵකච්චස්ස කෙසා ඡේතනබ්බො². න ඵකච්චෙන කෙසා ඡේදපෙනබ්බො. න ඵකච්චස්ස පරිකුමමං කාතබ්බං. න ඵකච්චෙන පරිකුමමං කාරාපෙනබ්බං. න ඵකච්චස්ස වෙය්‍යාවච්චො³ කාතබ්බො. න ඵකච්චෙන වෙය්‍යාවච්චො කාරාපෙනබ්බො. න ඵකච්චස්ස පච්ඡාසමණො ගොතබ්බං. න ඵකච්චො පච්ඡාසමණො ආදුතබ්බො. න ඵකච්චස්ස පිණ්ඩපාතො නීඛරිතබ්බො. න ඵකච්චෙන පිණ්ඩපාතො නීඛරාපෙනබ්බො.

30. න උපජ්ඣායං අනාපුච්ඡා ගාමො පටිසිතබ්බො. න සුසානං ගන්තබ්බං. න දීසා පක්කමිතබ්බො. සචේ උපජ්ඣායො ගිලානො තොති, යාවච්චං උපට්ඨාතබ්බො. චූට්ඨානමස්ස ආගමෙනබ්බනති.

උපජ්ඣායමත්තං නිට්ඨිතිං.

1. “රජීතබ්බං” ම. ප. සං. 2. “ඡේදෙනබ්බං” ම. ප. සං; තො. ව. “ඡේදනබ්බං” P T. S.
 3. “වෙය්‍යාවච්චො” කැප්චි

1. උපජ්ඣායෙන භික්ඛවෙ, සද්ධිවිහාරිකමහි සමමා වතතිතබ්බං. තත්‍රායං සමමාවතතනා: උපජ්ඣායෙන භික්ඛවෙ සද්ධිවිහාරිකො සඞ්ගගෙනතබ්බො අනුග්ගගෙනබ්බො උද්දෙසෙන පරිපුච්ඡාය ඔමාදෙන අනුසාසනියා.

2. සවෙ උපජ්ඣායස්ස පතොතා හොති, සද්ධිවිහාරිකස්ස පතොතා න හොති, උපජ්ඣායෙන සද්ධිවිහාරිකස්ස පතොතා දුතබ්බං. උස්සුක්ඛං වා කාතබ්බං: “කිත්ති නු බො සද්ධිවිහාරිකස්ස පතොතා උප්පජ්ජෙය්ථා?” තී.

3. සවෙ උපජ්ඣායස්ස චීවරං හොති, සද්ධිවිහාරිකස්ස චීවරං න හොති, උපජ්ඣායෙන සද්ධිවිහාරිකස්ස චීවරං දුතබ්බං. උස්සුක්ඛං වා කාතබ්බං: “කිත්ති නු බො සද්ධිවිහාරිකස්ස චීවරං උප්පජ්ජෙය්ථා?” තී.

4. සවෙ උපජ්ඣායස්ස පරිකාරො හොති, සද්ධිවිහාරිකස්ස පරිකාරො න හොති, උපජ්ඣායෙන සද්ධිවිහාරිකස්ස පරිකාරො දුතබ්බො. උස්සුක්ඛං වා කාතබ්බං: “කිත්ති නු බො සද්ධිවිහාරිකස්ස පරිකාරො උප්පජ්ජෙය්ථා?” තී.

5. සවෙ සද්ධිවිහාරිකො ගිලානො හොති, කාලස්සෙව චුට්ඨාය දන්තකට්ඨං දුතබ්බං. මුලොදකං දුතබ්බං. ආසනං පඤ්ඤපෙනබ්බං. සවෙ යාගු හොති, භාජනං ධොව්චා යාගු උපනාමෙතබ්බො. යාගු පීතස්ස උදකං දඤ්චා භාජනං පටිග්ගහෙත්වා නීවං කත්වා සාධුක්ඛං අපරිසංසන්නෙන ධොව්චා පටිසාමෙතබ්බො. සද්ධිවිහාරිකමහි චුට්ඨිනෙ ආසනං උඤ්චිතබ්බං. සවෙ සො දෙසො උකලාපො හොති, සො දෙසො සමමජ්ජිතබ්බො.

6. සවෙ සද්ධිවිහාරිකො ගාමං පටිසිකුකාමො හොති, නිවාසනං දුතබ්බං. පටිනිවාසනං පටිග්ගහෙතබ්බං. කායඛන්ඩනං දුතබ්බං. සගුණං නත්වා සඞ්ඝාරියො දුතබ්බො. ධොව්චා පතොතා සඋදකො දුතබ්බො. එතතාවතා තිවතතිස්සනීති ආසනං පඤ්ඤපෙනබ්බං. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපිතබ්බං. පච්චුග්ගන්ත්වා පතනචීවරං පටිග්ගහෙතබ්බං. පටිනිවාසනං දුතබ්බං. නිවාසනං පටිග්ගහෙතබ්බං. සවෙ චීවරං සිහනං හොති, මුහුන්තං උණෙන ඔනාපෙතබ්බං. න ච උණෙන චීවරං නිඞ්ඞිතිතබ්බං. චීවරං සඞ්ඝරතබ්බං. චීවරං සඞ්ඝරනෙතන චතුරඞ්ගුලං කණණං උස්සාදෙත්වා චීවරං සඞ්ඝරතබ්බං: “මා මජ්ඣෙ භද්දෙහා අගොසී” තී. ඔනොගෙ කායඛන්ඩනං කාතබ්බං.

7. සවෙ පිණ්ඩපාතො හොති, සද්ධිවිහාරිකො ච භුඤ්ජිතුකාමො හොති, උදකං දඬා පිණ්ඩපාතො උපනාමෙතබ්බො. සද්ධිවිහාරිකො පාතියෙන පුච්ඡිතබ්බො. භුතතාච්ඡස් උදකං දඬා පතනං පටිග්ගහෙත්වා නිචං කත්වා සාමුකං අපරිඝංසිනෙන්ත පතනං යොවිත්වා චොදකං කත්වා මුහුත්තං උණ්හන ඔතාපෙතබ්බො. න ච උණ්හන පනෙන්තා නිබ්බතිතබ්බො.

8. පතනචීචරං නිකඛිපිතබ්බං. පතනං නිකඛිපනෙන්ත එහෙන් හන්ඤන පතනං ගහෙත්වා එකෙන් හන්ඤන හෙට්ඨා මඤ්චං වා හෙට්ඨා පීඨං වා පරාමසිත්වා පනෙන්තා නිකඛිපිතබ්බො. න ච අතනතරභිතාය භුමියා පනෙන්තා නිකඛිපිතබ්බො. චීචරං නිකඛිපනෙන්ත එකෙන් හන්ඤන චීචරං ගහෙත්වා එකෙන් හන්ඤන චීචරචංසං වා චීචරරජ්ජුං වා පමජ්ජිත්වා පාරතො අන්තං ඔරතො හොගං කත්වා චීචරං නිකඛිපිතබ්බං.

9. සද්ධිවිහාරිකමති චුට්ඨිනෙ ආසනං උඤ්චිතබ්බං. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පටිසාමෙතබ්බං. සවෙ සො දෙසො උකලාපො හොති, සො දෙසො සමමජ්ජිතබ්බො. සවෙ සද්ධිවිහාරිකො න්‍යායිතුකාමො හොති, න්‍යානං පටියාදෙනබ්බං. සවෙ සීහෙන අන්ඤා හොති, සීතා පටියාදෙනබ්බං. සවෙ උණ්හන අන්ඤා හොති, උණ්හනං පටියාදෙනබ්බං.

10. සවෙ සද්ධිවිහාරිකො ජන්තාඝරං පටිසිතුකාමො හොති, චුණ්ණං සනෙන්තබ්බං. මතතිකා තෙමෙතබ්බො. ජන්තාඝරපීඨං ආදාය ගන්ත්වා ජන්තාඝරපීඨං දඬා චීචරං පටිග්ගහෙත්වා එකමන්තං නිකඛිපිතබ්බං. චුණ්ණං දතබ්බං. මතතිකා දතබ්බො. සවෙ උස්සහති, ජන්තාඝරං පටිසිතබ්බං. ජන්තාඝරං පටිසනෙන්ත මතතිකාය මුඛං මනෙතිත්වා පුරතො ච පච්ඡතො ච පටිච්ඡාදෙත්වා ජන්තාඝරං පටිසිතබ්බං. න ථෙරෙ භික්ඛු අනුපබජ්ජ නිසීදිතබ්බං. න නවා භික්ඛු ආසනෙන්ත පටිබාහෙන්තබ්බො. ජන්තාඝරෙ සද්ධිවිහාරිකස්ස පරිකමමං කාතබ්බං. ජන්තාඝරා නිකඛිමනෙන්ත ජන්තාඝරපීඨං ආදාය පුරතො ච පච්ඡතො ච පටිච්ඡාදෙත්වා ජන්තාඝරා නිකඛිමිතබ්බං.

11. උදකෙපි සද්ධිවිහාරිකස්ස පරිකමමං කාතබ්බං. න්‍යාතෙන පඨමතරං උත්තරීත්වා අතනතො ගන්තං චොදකං කත්වා නිවාසෙත්වා සද්ධිවිහාරිකස්ස ගන්තතො උදකං පමජ්ජිතබ්බං. නිවාසනං දතබ්බං. සඛ්ඝාරි දතබ්බො. ජන්තාඝරපීඨං ආදාය පඨමතරං ආගන්ත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙතබ්බං. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනිකඛිපිතබ්බං. සද්ධිවිහාරිකො පාතියෙන පුච්ඡිතබ්බො. යසම්ච විහාරෙ සද්ධිවිහාරිකො විහරති, සවෙ සො විහාරො උකලාපො හොති, සවෙ උස්සහති සොධෙතබ්බො.

12. විහාරං සොධෙතොනන පඨමං පනතච්චරං නීහරිතො එකමනනං නිකඛිපිතබ්බං. නිසීදනපච්චස්ථරණං නීහරිතො එකමනනං නිකඛිපිතබ්බං. භිසිඛිමේඛානනං නීහරිතො එකමනනං නිකඛිපිතබ්බං. මඤ්ඤො නිවං කතො සාධුකං අපරිසංසනොනන අසංඝට්ටනොනන කචාට්ඨිට්ඨං නීහරිතො එකමනනං නිකඛිපිතබ්බො. පීඨං නිවං කතො සාධුකං අපරිසංසනොනන අසංඝට්ටනොනන කචාට්ඨිට්ඨං නීහරිතො එකමනනං නිකඛිපිතබ්බං. මඤ්ඤපට්ඨිපාදකා නීහරිතො එකමනනං නිකඛිපිතබ්බො.

13. බෙලමල්ලකො නීහරිතො එකමනනං නිකඛිපිතබ්බො. අප්පසොනඵලකං නීහරිතො එකමනනං නිකඛිපිතබ්බං. භූමමස්ථරණං යථාපඤ්ඤතනං සල්ලකෙඛනො නීහරිතො එකමනනං නිකඛිපිතබ්බං. සවෙ විහාරෙ සන්තානනං තොති, උල්ලොකා පඨමං ඔනාටෙතබ්බං. ආලොකසකිකණණනාගා පමඡ්ඡිතබ්බො. සවෙ ගෙරකපරිකමමකතා භිතති කණණකිකතා තොති, වොලකං තෙමෙතො පීලෙතො පමඡ්ඡිතබ්බො. සවෙ කාලවණණකතා භූමි කණණකිතා තොති, වොලකං තෙමෙතො පීලෙතො සමමඡ්ඡිතබ්බො. සවෙ අතතා තොති, භූමි, උදහෙන පරිපොඨොසොතො සමමඡ්ඡිතබ්බො: “මා විහාරො රජෙන උග්ගඤ්ඤො” ති.

14. සඛකාරං විචිතිතො එකමනනං ඡබ්බෙතබ්බං. භූමමස්ථරණං ඔනාටෙතො සොධෙතො පපොඨෙතො අතිහරිතො යථාපඤ්ඤතනං පඤ්ඤපෙතබ්බං. මඤ්ඤපට්ඨිපාදකා ඔනාටෙතො පමඡ්ඡිතො අතිහරිතො යථාට්ඨානෙ ඨපෙතබ්බො. මඤ්ඤො ඔනාටෙතො සොධෙතො පපොඨෙතො නිවං කතො සාධුකං අපරිසංසනොනන අසංඝට්ටනොනන කචාට්ඨිට්ඨං අතිහරිතො යථාපඤ්ඤතනං පඤ්ඤපෙතබ්බො. පීඨං ඔනාටෙතො සොධෙතො පපොඨෙතො නිවං කතො සාධුකං අපරිසංසනොනන අසංඝට්ටනොනන කචාට්ඨිට්ඨං අතිහරිතො යථාපඤ්ඤතනං පඤ්ඤපෙතබ්බං. භිසිඛිමේඛානනං ඔනාටෙතො සොධෙතො පපොඨෙතො අතිහරිතො යථාපඤ්ඤතනං පඤ්ඤපෙතබ්බං. නිසීදනපච්චස්ථරණං ඔනාටෙතො සොධෙතො පපොඨෙතො අතිහරිතො යථාපඤ්ඤතනං පඤ්ඤපෙතබ්බං. බෙලමල්ලකො ඔනාටෙතො පමඡ්ඡිතො අතිහරිතො යථාට්ඨානෙ ඨපෙතබ්බො. අප්පසොනඵලකං ඔනාටෙතො පමඡ්ඡිතො අතිහරිතො යථාට්ඨානෙ ඨපෙතබ්බං.

15. පනතච්චරං නිකඛිපිතබ්බං. පනතං නිකඛිපෙනොන ඵකෙන නඤ්ඤෙන පනතං ගතොතො ඵකෙන නඤ්ඤෙන ගෙට්ඨාමඤ්ඤො චා තෙට්ඨා පීඨං චා පරාමසිතො පනොනා නිකඛිපිතබ්බො. න ච අනන්තරතිතාය භූමියා පනොනා නිකඛිපිතබ්බො. චීවරං නිකඛිපෙනොන ඵකෙන නඤ්ඤෙන චීවරං ගතොතො ඵකෙන නඤ්ඤෙන චීවරං සං චා චීවරරජ්ජු චා පමඡ්ඡිතො පාරකො අනතං ඔරතො නොගං කතො චීවරං නිකඛිපිතබ්බං.

16. සවෙ පුරුෂිමා සරජා වාතා වායනති, පුරුෂිමා වාතපානා ඵකෙතබ්බා. සවෙ පච්ඡිමා සරජා වාතා වායනති, පච්ඡිමා වාතපානා ඵකෙතබ්බා. සවෙ උත්තරා සරජා වාතා වායනති, උත්තරා වාතපානා ඵකෙතබ්බා. සවෙ දකුණිමා සරජා වාතා වායනති, දකුණිමා වාතපානා ඵකෙතබ්බා. සවෙ සීතකාලො හොති, දිවා වාතපානා විචරිතබ්බා. රතති ඵකෙතබ්බා. සවෙ උණ්හකාලො හොති, දිවා වාතපානා ඵකෙතබ්බා. රතති විචරිතබ්බා.

17. සවෙ පරිවෙණං උකුලාපං හොති, පරිවෙණං සමමජ්ජිතබ්බං. සවෙ කොට්ඨකො උකුලාපො හොති, කොට්ඨකො සමමජ්ජිතබ්බො. සවෙ උපට්ඨානසාලා උකුලාපා හොති, උපට්ඨානසාලා සමමජ්ජිතබ්බො. සවෙ අග්ගිසාලා උකුලාපා හොති, අග්ගිසාලා සමමජ්ජිතබ්බො. සවෙ වච්චකුට්ඨි උකුලාපා හොති වච්චකුට්ඨි සමමජ්ජිතබ්බො. සවෙ පානීයං න හොති පානීයං උපට්ඨාපෙතබ්බං. සවෙ පරිභොජනීයං න හොති, පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙතබ්බං. සවෙ ආවමනකුමභීයා උදකං න හොති, ආවමනකුමභීයා උදකං ආසිඤ්චිතබ්බං.

18. සවෙ සද්ධිවිහාරිකස්ස අනභීරති උප්පන්නා හොති, උප්පක්ඛායෙන වූපකාසෙතබ්බො. වූපකාසාපෙතබ්බො. ධම්මකථා වාස්ස කාතබ්බා. සවෙ සද්ධිවිහාරිකස්ස කුක්කුච්චං උප්පන්නං හොති, උප්පක්ඛායෙන විනොදෙතබ්බං. විනොද්පෙතබ්බං. ධම්මකථා වාස්ස කාතබ්බා. සවෙ සද්ධිවිහාරිකස්ස දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති, උප්පක්ඛායෙන විවෙචෙනබ්බං, විවෙචාපෙතබ්බං. ධම්මකථා වාස්ස කාතබ්බා.

19. සවෙ සද්ධිවිහාරිකො ගරුධම්මං අජ්ඣාපනො හොති පරිවාසාරතො, උප්පක්ඛායෙන උස්සුකකං කාතබ්බං: “කිංගති භු ඛො සඛෙසා සද්ධිවිහාරිකස්ස පරිවාසං දදෙය්‍යා?” ති.

20. සවෙ සද්ධිවිහාරිකො මූලායපට්ඨකස්ස නාරතො හොති, උප්පක්ඛායෙන උස්සුකකං කාතබ්බං: “කිංගති භු ඛො සඛෙසා සද්ධිවිහාරිකං මූලාය පට්ඨකෙස්සෙය්‍යා?” ති.

21. සවෙ සද්ධිවිහාරිකො මානවතාරතො හොති, උප්පක්ඛායෙන උස්සුකකං කාතබ්බං: “කිංගති භු ඛො සඛෙසා සද්ධිවිහාරිකස්ස මානවතං දදෙය්‍යා?” ති.

22. සවෙ සද්ධිවිහාරිකො අබ්බානාරතො හොති, උප්පක්ඛායෙන උස්සුකකං කාතබ්බං: “කිංගති භු ඛො සඛෙසා සද්ධිවිහාරිකං අබ්බෙය්‍යා?” ති.

24. සචෙ සඬෙසා සද්ධිවිහාරිකස්ස කමමං කතතුකාමො හොති තජ්ජනීයං වා නිදස්සං වා පඤ්ඤාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උද්ධොජනීයං වා, උපජ්ඣායෙන උස්සුකකං කාතඤ්ඤං: “කිංකරි හු ඛො සඬෙසා සද්ධිවිහාරිකස්ස කමමං න කරෙය්‍ය, උපුභාය වා පරිණාමෙය්‍යා” ති. කතාං වා පනස්ස හොති සඬෙසන කමමං තජ්ජනීයං වා නිදස්සං වා පඤ්ඤාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උද්ධොජනීයං වා, උපජ්ඣායෙන උස්සුකකං කාතඤ්ඤං: “කිංකරි හු ඛො සද්ධිවිහාරිකො සමමා චනෙතාය්‍ය? ලොමං පානෙය්‍ය? නෙඤ්ඤාරං චනෙතාය්‍ය? සඬෙසා භං කමමං පටිපස්සමෙතාය්‍ය?” ති.

25. සචෙ සද්ධිවිහාරිකස්ස විචරං ඛොච්චාඤ්ඤං හොති, උපජ්ඣායෙන ආචිකඤ්ඤං “ඵලං ඵොච්චෙය්‍යා” ති. උස්සුකකං වා කාතඤ්ඤං “කිංකරි හු ඛො සද්ධිවිහාරිකස්ස විචරං ඛොච්චෙය්‍යා” ති. සචෙ සද්ධිවිහාරිකස්ස විචරං කාතඤ්ඤං හොති, උපජ්ඣායෙන ආචිකඤ්ඤං “ඵලං නරෙය්‍යාසී” ති. උස්සුකකං වා කාතඤ්ඤං “කිංකරි හු ඛො සද්ධිවිහාරිකස්ස විචරං කරීයෙය්‍යා” ති. සචෙ සද්ධිවිහාරිකස්ස රජනං පච්චාඤ්ඤං හොති, උපජ්ඣායෙන ආචිකඤ්ඤං “ඵලං පච්චෙය්‍යාසී” ති. උස්සුකකං වා කාතඤ්ඤං “කිංකරි හු ඛො සද්ධිවිහාරිකස්ස රජනං පච්චෙය්‍යා” ති. සචෙ සද්ධිවිහාරිකස්ස විචරං රජෙතඤ්ඤං හොති, උපජ්ඣායෙන ආචිකඤ්ඤං “ඵලං රජෙය්‍යාසී” ති. උස්සුකකං වා කාතඤ්ඤං “කිංකරි හු ඛො සද්ධිවිහාරිකස්ස විචරං රජීයෙය්‍යා” ති. විචරං රජනෙතන සාධුකං සමපරිච්චතතකං සමපරිච්චතතකං රජෙතඤ්ඤං, න ච අච්චිකෙතා ඵෙචෙ පකකමිතඤ්ඤං. සචෙ සද්ධිවිහාරිකො ගිලානො හොති යාච්චිචං උපට්ඨාතඤ්ඤං, වුට්ඨාතමස්ස ආගමෙතඤ්ඤංනි.

සද්ධිවිහාරිකවහං නිට්ඨිතං.

1. නොන ඛො පන සමයෙන සද්ධිවිහාරිකා උපජ්ඣායෙසු න සමමා චතතනති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ච්චා-පෙ-තෙ උජ්ඣායනති භිසංගති විපාලෙහති “කථං නි නාම සද්ධිවිහාරිකා උපජ්ඣායෙසු න සමමා චතතිස්සනති” ති.

2. අථ ඛො නො භික්ඛු භගවතො ඵතමස්ථං ආරොචෙසුං. “සච්චං කීර භික්ඛවෙ සද්ධිවිහාරිකා උපජ්ඣායෙසු න සමමා චතතනති” ති. සච්චං භගවා -පෙ- විගරතිනා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතාසු: “න භික්ඛවෙ සද්ධිවිහාරිකො උපජ්ඣායමති න සමමා චතතිතඤ්ඤං: යො න සමමා චනෙතාය්‍ය, ආපනති දුක්ඛපස්සා” ති.

තෙව සමමා වත්තනති. භගවතො ඵනමත්ථං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, අසමමාවත්තනනං පනාමෙතුං. ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, පනාමෙතඛෙබ්බා: “පනාමෙමි ත”නති වා “මාසිධ පටික්ඛමි” ති වා “නීතර කෙ පත්තවීචර” නති වා “නාහං නයා උපට්ඨානඛෙබ්බා” ති වා කායෙන විඤ්ඤපෙනි. වාචාය විඤ්ඤපෙනි. නායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙනි. පනාමිතො තොති සද්ධිවිහාරිකො. න කායෙන විඤ්ඤපෙනි, න වාචාය විඤ්ඤපෙනී, න කායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙනි, න පනාමිතො තොති සද්ධිවිහාරිකො.

3. තෙන බො පන සමයෙන සද්ධිවිහාරිකා පනාමිතා න බමාපෙනති. භගවතො ඵනමත්ථං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ බමාපෙතු”නති. තෙව බමාපෙනති. භගවතො ඵනමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භික්ඛවෙ, පනාමිතෙන න බමාපෙනඛෙබ්බා. යො න බමාපෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛට්ඨස්සා”ති.

4. තෙන බො පන සමයෙන උපජ්ඣායා බමාපියමානා න බමනති. භගවතො ඵනමත්ථං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, බමිතු” නති. තෙව බමනති. සද්ධිවිහාරිකා පක්ඛමනතිපි විබ්බමනතිපි තිත්ථියෙසුපි සඛක්ඛනති. භගවතො ඵනමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භික්ඛවෙ, බමාපියමානෙන න බමිතඛෙබ්බං. යො න බමෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

5. තෙන බො පන සමයෙන උපජ්ඣායා සමමා වත්තනනං පනාමෙනති. අසමමාවත්තනනං න පනාමෙනති. භගවතො ඵනමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භික්ඛවෙ සමමා වත්තනෙනා පනාමෙතඛෙබ්බා. යො පනාමෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. න ච 1 අසමමාවත්තනෙනා න පනාමෙතඛෙබ්බා. යො න පනාමෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛට්ඨස්සා”ති.

6. පඤ්චති භික්ඛවෙ, අඛෙගති සමන්තාගතො සද්ධිවිහාරිකො පනාමෙතඛෙබ්බා: උපජ්ඣායමි නාධිමනනා පෙමං තොති, නාධිමනනා පසාදෙ තොති, නාධිමනනා හිරි තොති, නාධිමනනා ගාරවො තොති, නාධිමනනා භාවනා තොති, ඉමෙති බො භික්ඛවෙ, පඤ්චතඛෙගති සමන්තාගතො සද්ධිවිහාරිකො පනාමෙතඛෙබ්බා.

7. පඤ්චනී භීකඛවෙ, අඛෙගනී සමනනාගතො සද්ධිවිහාරිකො න පනාමෙතබ්බො. උපජ්ඣායමහි අධිමනනං පෙමං තොති, අධිමනෙතො පසාදෙ, තොති, අධිමනනා හිරි තොති, අධිමනෙතො ගාරවො තොති, අධිමනනා භාවනා තොති, ඉමෙහි බො භීකඛවෙ, පඤ්චනසෙගනී සමනනාගතො සද්ධිවිහාරිකො න පනාමෙතබ්බො.

8. පඤ්චනී භීකඛවෙ, අඛෙගනී සමනනාගතො සද්ධිවිහාරිකො අලං පනාමෙද්දං. උපජ්ඣායමහි නාධිමනනං පෙමං තොති, නාධිමනෙතො පසාදෙ, තොති, නාධිමනනා හිරි තොති, නාධිමනෙතො ගාරවො තොති, නාධිමනනා භාවනා තොති, ඉමෙහි බො භීකඛවෙ, පඤ්චනසෙගනී සමනනාගතො සද්ධිවිහාරිකො අලං පනාමෙද්දං.

9. පඤ්චනී භීකඛවෙ, අඛෙගනී සමනනාගතො සද්ධිවිහාරිකො නාලං පනාමෙද්දං. උපජ්ඣායමහි අධිමනනං පෙමං තොති, අධිමනෙතො පසාදෙ, තොති, අධිමනනා හිරි තොති, අධිමනෙතො ගාරවො තොති, අධිමනනා භාවනා තොති, ඉමෙහි බො භීකඛවෙ පඤ්චනසෙගනී සමනනාගතො සද්ධිවිහාරිකො නාලං පනාමෙද්දං.

10. පඤ්චනී භීකඛවෙ, අඛෙගනී සමනනාගතං සද්ධිවිහාරිකං අපනාමෙතො උපජ්ඣායො සානිසාරො තොති. පනාමෙතො අනනිසාරො තොති. උපජ්ඣායමහි නාධිමනනං පෙමං තොති, නාධිමනෙතො පසාදෙ, තොති, නාධිමනනා හිරි තොති, නාධිමනෙතො ගාරවො තොති, නාධිමනනා භාවනා තොති, ඉමෙහි බො භීකඛවෙ, පඤ්චනසෙගනී සමනනාගතං සද්ධිවිහාරිකං අපනාමෙතො උපජ්ඣායො සානිසාරො තොති. පනාමෙතො අනනිසාරො තොති.

11. පඤ්චනී භීකඛවෙ, අඛෙගනී සමනනාගතං සද්ධිවිහාරිකං පනාමෙතො උපජ්ඣායො සානිසාරො තොති. අපනාමෙතො අනනිසාරො තොති. උපජ්ඣායමහි අධිමනනං පෙමං තොති. අධිමනෙතො පසාදෙ, තොති, අධිමනනා හිරි තොති, අධිමනෙතො ගාරවො තොති, අධිමනනා භාවනා තොති, ඉමෙහි බො භීකඛවෙ පඤ්චනසෙගනී සමනනාගතං සද්ධිවිහාරිකං පනාමෙතො උපජ්ඣායො සානිසාරො තොති. අපනාමෙතො අනනිසාරො තොති.

12. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො බ්‍රාහමණො (රාධො නාම) භීකඤ්ඤ උපසඤ්ඤත්වා පබ්බජ්ජං යාමි. තං භීකඤ්ඤ න ඉච්ඡංසු පබ්බාපෙද්දං. සො භීකඤ්ඤු පබ්බජ්ජං අලභමානො කිසො අනොසි දුබො දුබඤ්ඤො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජානො ධම්මිසඤ්ඤගතො.

13. අද්දසා බො භගවා නං බ්‍රාහ්මණං කිසං දුබං දුබණණං උප්පණ්‍ද්‍රව්‍යණ්‍ද්‍රව්‍යකප්පානං ධම්මකිසසනගනනං. දිසුපාන භික්ඛු ආමනෙතසි: “කිනච්ච බො සො භික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණො කිසො දුබො දුබණණො උප්පණ්‍ද්‍රව්‍යණ්‍ද්‍රව්‍යකප්පානො ධම්මකිසසනගනනො?” නි. “එසො භනෙන, බ්‍රාහ්මණො භික්ඛු උප්පණ්‍ද්‍රව්‍යණ්‍ද්‍රව්‍යකප්පානං ධම්මකිසසනගනනං යාචි. නං භික්ඛු න ඉච්ඡංසු පබ්බාපේතු. සො භික්ඛුසු පබ්බාපං අලනමානො කිසො දුබො දුබණණො උප්පණ්‍ද්‍රව්‍යණ්‍ද්‍රව්‍යකප්පානො ධම්මකිසසනගනනො” නි.

14. අඵ බො භගවා භික්ඛු අමනෙතසි: “කො ච්ච බො භික්ඛවෙ, නසු බ්‍රාහ්මණසු අධිකාරං සරභී?” නි එවං චුතෙන ආයසමා සප්පනො භගවනං එනදවොච: “අනං බො භනෙන නසු බ්‍රාහ්මණසු අධිකාරං සරාමී” නි. “කිමපන නිං සාරිපුතන, නසු බ්‍රාහ්මණසු අධිකාරං සරභී?” නි. “ඉධ මෙ භනෙන, සො බ්‍රාහ්මණො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරනනසු කච්චජ්ඣිකං දුපෙසී. ඉමං බො අනං භනෙන, නසු බ්‍රාහ්මණසු අධිකාරං සරාමී” නි. “සාඬු! සාඬු! සාරිපුතන, කතඤ්ඤනො හි සාරිපුතන, සප්පුරිසා කතවෙදිතො. තෙන හි නිං සාරිපුතන, නං බ්‍රාහ්මණං පබ්බාපේති උප්පමාදෙතී” නි. “කථානං භනෙන, නං බ්‍රාහ්මණං පබ්බාපේති? උප්පමාදෙතී?” නි.

15. අඵ බො භගවා එනසමිං නිදනෙ එනසමිං පකරණෙ ධමමිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි: “යා සා භික්ඛවෙ, මයා භීති සරණං ගමනෙති උප්පමපද අනුඤ්ඤනා, තානං¹ අජ්ඣතග්ගෙ පටිකක්ඛිපාලි. අනුජානාමි භික්ඛවෙ ඤ්ඤනච්චතුසේන කමෙතන උප්පමපදං.² එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, උප්පමපාදෙතබ්බො. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බො ඤ්ඤෙතබ්බො: .

16. “සුණාතු මෙ භනෙන, සබ්බො: අයං ඉත්ථනාමො ඉත්ථනාමසු ආයසමතො උප්පමපදපෙබ්බො³, යදි සබ්බසු පතනකලලං, සබ්බො ඉත්ථනාමං උප්පමපාදෙය්‍ය. ඉත්ථනාමෙන උප්පමායෙන එසා ඤ්ඤති.

17. “සුණාතු මෙ භනෙන, සබ්බො: අයං ඉත්ථනාමො ඉත්ථනාමසු ආයසමතො උප්පමපදපෙබ්බො. සබ්බො ඉත්ථනාමං උප්පමපාදෙති ඉත්ථනාමෙන උප්පමායෙන. යසායසමතො බමති ඉත්ථනාමසු උප්පමපද ඉත්ථනාමෙන උප්පමායෙන, සො තුණ්හසු. යසු න කබමති, සො භාසෙය්‍ය.

1. “තං” ම. ඡ. සං. 2. “උප්පමපාදෙතුං” ම ඡ. සං. P. T. S
 3. “උප්පමපදපෙබ්බො” ම. ඡ. සං. P. T. S

18. “දුතියමපි එතමන් වදාමි. සුණාභු මෙ භනෙන, සඬෙසා: අයං ඉත්තනාමො ඉත්තනාමස්ස ආයසමනො උපසම්පදාපෙවො. සඬෙසා ඉත්තනාමං උපසම්පාදෙති, ඉත්තනාමෙන උපජ්ඣායෙන. යස්සායසමනො ඛමති ඉත්තනාමස්ස උපසම්පදා ඉත්තනාමෙන උපජ්ඣායෙන, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්‍ය.

19 “තනියමපි එතමන් වදාමි. සුණාභු මෙ භනෙන, සඬෙසා: අයං ඉත්තනාමො ඉත්තනාමස්ස ආයසමනො උපසම්පදාපෙවො. සඬෙසා ඉත්තනාමං උපසම්පාදෙති ඉත්තනාමෙන උපජ්ඣායෙන. යස්සායසමනො ඛමති ඉත්තනාමස්ස උපසම්පදා ඉත්තනාමෙන උපජ්ඣායෙන, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

20. “උපසම්පනො සඬෙසන ඉත්තනාමො ඉත්තනාමෙන උපජ්ඣායෙන. ඛමති සඬෙසස්ස, තස්මා භුණ්ති එවමෙනං ධාරයාමි” ති.

21. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤනරො භික්ඛු උපසම්පනසමනනරා අනාවාරං ආවරති. භික්ඛු එවමාකංසු: “මා ආට්ඨසො එවරුපං අකාසි. තෙනං ක්‍යපති” ති. සො එවමාහ: “තෙවාකං ආයසමනෙන යාපී: ‘උපසම්පාදෙඵ ම’නති. කීස්ස මං භුමෙන අයාපීතං උපසම්පාදිත්ථා?” ති. භගවතො එතමන්: ආරොවෙසුං “ත භික්ඛවෙ අයාපීතෙන උපසම්පාදෙනෙබ්බො. යො උපසම්පාදෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛටස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, යාපීතෙන උපසම්පාදෙභුං. එවං ව පන භික්ඛවෙ යාපීතබ්බො: තෙන උපසම්පදාපෙවෙන සඬෙසං උපසඬකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඬගං කරිත්වා භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිත්වා උක්ඛුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤලිමපග්ගතෙත්වා එවමස්ස වචතීයො: ‘සඬෙසං භනෙන, උපසම්පදං යාවාමි, උලලුමපභු මං භනෙන සඬෙසා අනුකම්පං උපාදයා’ ති. දුතියමපි යාපීතබ්බො -පෙ- තනියමපි යාපීතබ්බො. ව්‍යතොතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඬෙසා ඤාපෙතබ්බො:

‘සුඤ්ඤානං මෙ භවතො, සඤ්ඤා: අයං ඉත්තනාමො ඉත්තනාමස්ස ආයසමිතො උපසම්පදාපෙවො. ඉත්තනාමො සඤ්ඤං උපසම්පදං යාවති ඉත්තනාමෙන උපර්කාමෙත. යදි සඤ්ඤස්ස පනතනාලලං සඤ්ඤා ඉත්තනාමං උපසම්පාදෙය්‍ය ඉත්තනාමෙන උපර්කාමෙත, එසා ඤානති.

‘සුඤ්ඤානං මෙ භවතො සඤ්ඤා: අයං ඉත්තනාමො ඉත්තනාමස්ස ආයසමිතො උපසම්පදාපෙවො. ඉත්තනාමො සඤ්ඤං උපසම්පදං යාවති ඉත්තනාමෙන උපර්කාමෙත. සඤ්ඤා ඉත්තනාමං උපසම්පාදෙති ඉත්තනාමෙන උපර්කාමෙත. යස්සායසමිතො බමති ඉත්තනාමස්ස උපසම්පදා ඉත්තනාමෙන උපර්කාමෙත, සො ඩුඤ්ඤස්ස. යස්ස නකබමති, සො භාවෙසය්‍ය.

‘දුතියමි ප්‍රචමස්සං වදාමි -පෙ- තතියමි ප්‍රචමස්සං වදාමි -පෙ-

‘උපසම්පන්නො සඤ්ඤෙන ඉත්තනාමො ඉත්තනාමෙන උපර්කාමෙත. බමති සඤ්ඤස්ස. තස්මා ඩුඤ්ඤී එවමෙතං ධාරයාමී” ති.

22. තෙන ඛො පන සමයෙන රාජගහෙ පණ්ණාසං භවතානං භවතපටිපාටි අට්ඨනා¹ තොති. අඵ ඛො අඤ්ඤාචාරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස එතදනොසී: “ඉමෙ ඛො සමණා සත්‍යපුත්තියා සුබසීලා සුබසමාචාරා සුභොජනාති භුඤ්ජන්වා නිවානෙසු සයනෙසු සයනති. යනන්තානං සමණෙසු සත්‍යපුත්තියෙසු පබ්බජෙය්‍ය” නති.

23. අඵ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො භික්ඛු උපසඤ්ඤාමිතො පබ්බජ්‍යං යාමි. නං භික්ඛු පබ්බාජෙසු. උපසම්පාදෙසු. තස්මිං පබ්බජ්‍යො භවතපටිපාටි ඩිසිත්ථ. භික්ඛු එවමානංසු: “එති‘දුති ආට්ඨසො, පිණ්ඩාය මරිය්‍යාමා”ති. සො එවමාන: “නානං ආට්ඨසො එතංකාරණා පබ්බජ්‍යො පිණ්ඩාය මරිය්‍යාමී” ති. සවෙ මෙ දස්සථ, භුඤ්ජන්සාමි. තො වෙ මෙ දස්සථ, විබ්බමිසාමි” ති. “කීමපන තං ආට්ඨසො, උදරස්ස කාරණා පබ්බජ්‍යො?” ති. “එවමාට්ඨසො” ති.

24. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උර්කාමයනති ඩියනති විපාවෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛු, එවං ස්වාකඛානෙ ධම්මවිනයෙ උදරස්ස කාරණා පබ්බජ්‍යන්ති” ති භගවතො² එතමස්සං ආරොචෙසු.

1. “අභිට්ඨනා” P. T. S. 2. “තෙ භික්ඛු භගවතො” ම. ඡ. සං. P. T. S

25. “සච්චං කීර ත්ථං භික්ඛු, උදරස්සං කාරණං උබ්බජ්ජතො?” නි. “සච්චං භගවා” විගර්භී බුද්ධො භගවා: “කථං භි. නාම ත්ථං මොඝපුරිස, එවං සවාකඛානෙ ධම්මවිනයෙ උදරස්සං කාරණං උබ්බජ්ජස්සපි? නෙතං මොඝපුරිස, අප්පසන්නානං වා උපසාදය උපන්නානං වා භීයෙත්තානාවාය -පෙ- විගර්භීක්ඛා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙත්තපි:

26. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ උපසම්පාදෙනෙතන ව්‍යතාරො නිස්සයෙ ආචිකම්භු: ‘පිණ්ඩියාලොපනොජනං නිස්සාය උබ්බජ්ජා. තත්ථ නෙ යාවජ්චං උස්සානො කරණීයො. අනිරොහලානො: සම්ඝනතතං උද්දෙසනතතං නිම්බනනං සලාභනතතං උබ්බිකං උපොසවිකං පාටිපදිකං.

“පංසුකුලච්චරං නිස්සාය උබ්බජ්ජා. තත්ථ නෙ යාවජ්චං උස්සානො කරණීයො. අනිරොහලානො: ඛොමං කප්පාසිකං කොසෙය්‍යං කම්බලං සාණං නසීහං.

“රුකිඛුලසෙතාසනං නිස්සාය උබ්බජ්ජා. තත්ථ නෙ යාවජ්චං උස්සානො කරණීයො. අනිරොහලානො: විතාරො අසිසයොගො පාසාදෙ භමමියං ගුතා.

“පුත්තිඛුත්තනෙසප්පං නිස්සාය උබ්බජ්ජා. තත්ථ නෙ යාවජ්චං උස්සානො කරණීයො. අනිරොහලානො: සප්පි නචනීතං තෙලං මධු එණ්ඤානනි.”

උපස්සායමග්ගනාණවාරං නිවසිතං පඤ්චමං.

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො මාණවනො භික්ඛු උපසම්භන්තො උබ්බජ්ජං යාචී. තස්ස භික්ඛු පටිගච්චව නිස්සයෙ ආචිකම්භු. සො එවමාත: “සච්චෙ මෙ භනෙන, උබ්බජ්ජෙන නිස්සයෙ ආචිකෙඛිය්‍යාඨ, අනිරොහෙය්‍යඤ්චානං 1. නදනානා භනෙන, උබ්බජ්ජස්සාමි. ජෙගුච්ඡා මෙ නිස්සයා පටිකඤ්චා”නී.

2. භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භික්ඛවෙ, පටිගච්චව නිස්සයා ආචිකම්භිතඛො. යො ආචිකෙඛිය්‍ය, ආපනති දුක්ඛවස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, උපසම්පන්නාසමග්ගනාරා නිස්සයෙ ආචිකම්භු”නනි.

1. “අභිරමෙය්‍යාමනං” ම. ඡ සං “අභිරමෙය්‍යා සවාහං” P. T. S.

3. තෙන බො ජන සමයෙන භික්ඛු දුටගෙහන්ති තිටගෙහන්ති ගණෙන ¹ උපසමපාදෙනති. හගවතො ඵනමන්ථො ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, උභනදසවගෙහන ගණෙන උපසමපාදෙනබ්බො. සො උපසමපාදෙය්‍ය, ආපන්ති දුක්ඛටස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, දසවගෙහන වා අතිරෙකදසවගෙහන වා ගණෙන උපසමපාදෙතු”නති.

4 තෙන බො ජන සමයෙන භික්ඛු ඵකවස්සාපි දුටස්සාපි සද්ධිවිහාරිකං උපසමපාදෙනති. ආයසමාපි උපසෙතො වඛගහනපුතො ඵකවස්සො සද්ධිවිහාරිකං උපසමපාදෙසි. සො වස්සං චුජො දුටස්සො ඵකවස්සං සද්ධිවිහාරිකං ආදාය යෙන හගවා තොනුපසඛකමි. උපසඛකමිකු, හගවන්තො අභිවාදෙකු ඵකමන්තො තිසීදි. ආවිණ්ණං බො ජනෙනං බුද්ධානං හගවන්තානං ආගහතුකෙති භික්ඛුති පටිසමෙමාදිතු.

5. අථ බො හගවා ආයසමන්තං උපසෙතං වඛගහනපුතං ඵකදවොච: “කච්චි භික්ඛු ඛමනීයං? කච්චි යාපනීයං? කච්චිත්ථ ² අපසකීලමචෙන අර්ඛානං ආගතා?” නි ³. “ඛමනීයං හගවා, යාපනීයං හගවා, අපසකීලමචෙන ච මයං හතෙන අර්ඛානං ආගතා” ති.

6. ජානනාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති. ජානනාපි න පුච්ඡන්ති. කාලං විදිකා පුච්ඡන්ති. කාලං විදිකා න පුච්ඡන්ති. අත්ථසංභිතං තථාගතා පුච්ඡන්ති. තො අත්ථසංභිතං. අත්ථසංභිතෙ සෙකුසාතො තථාගතානං. දච්චි ආකාරෙති බුඩා හගවන්තො භික්ඛු පටිපුච්ඡන්ති. ඛමමං වා දෙසෙස්සාමි; සාචකානං වා සිකඛාපදං පඤ්ඤපෙස්සාමි ති.

7. අථ බො හගවා ආයසමන්තං උපසෙතං වඛගහනපුතං ඵකදවොච: “කතිවස්සො‘සි කුං භික්ඛු?” ති. “දුටස්සො අතං හගවා” ති. අයං ජන භික්ඛු කතිවස්සො?” ති. “ඵකවස්සො හගවා” ති. “කිනායං භික්ඛු තොති?” ති “සද්ධිවිහාරිකො මෙ හගවා” ති.

8. විගර්හි බුද්ධා හගවා: “අනනුච්ඡිට්ඨං මොඝපුරිස, අනනුලොමිකං අප්පනිරුපං අස්සාමණ්ණකං අකප්පියං අකරණීයං, කථං ති නාමි කුං මොඝපුරිස, අඤ්ඤෙති ඔවදිසො අනුසාසිසො අඤ්ඤං ඔවදිතුං අනුසාසිතුං මඤ්ඤේස්සසි? අනීලනුං බො නාම මොඝපුරිස, බාහුලාය ආවන්තො යද්දං ගණඛ්ඤිකං. තෙනා මොඝපුරිස, අප්පසන්නානං වා පසාදය” -පෙ- විගර්හිකා ඛමමිං කථං කතා භික්ඛු ආමන්තාසි: “න භික්ඛවෙ, උභනදසවස්සෙන උපසමපාදෙනබ්බො. සො උපසමපාදෙය්‍ය, ආපන්ති දුක්ඛටස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, දසවස්සෙන වා අතිරෙකදසවස්සෙන වා උපසමපාදෙතු”නති.

1. “වතුචග්ගන්තපි ගණෙන” ම. හු ප; තො ව.
 2. “කච්චි කුං” ම. ඡ. ස. 3 “ආගතොති” ම. ඡ. ස.

9. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු “දසවස්සමන, දසවස්සමනා”නි¹ බාලා අබ්බන්තනා උපසමපාදෙනති. දිස්සන්ති උපජ්ඣායා බාලා, සද්ධිචිතාරිකා පණ්ඨිතා. දිස්සන්ති උපජ්ඣායා අබ්බන්තනා, සද්ධිචිතාරිකා බ්බන්තනා. දිස්සන්ති උපජ්ඣායා අප්පසුඤ්ඤා, සද්ධිචිතාරිකා බ්බුසුඤ්ඤා. දිස්සන්ති උපජ්ඣායා දුප්පසුඤ්ඤා, සද්ධිචිතාරිකා පසුඤ්ඤාවන්තො.

10 අඤ්ඤානරො’ පි අඤ්ඤානිඤ්ඤියපුබ්බො උපජ්ඣායෙන සහබමමිකං වුවචමානො උපජ්ඣායස්ස වාදං ආරොපෙචා තංයෙව තිත්ථායනනං සබ්බත්ථි.

11. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා -පෙ- තෙ උජ්ඣායනති, භීයනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛු ‘දසවස්සමන, දසවස්සමනා’ නි බාලා අබ්බන්තනා උපසමපාදෙස්සන්ති? දිස්සන්ති උපජ්ඣායා බාලා, සද්ධිචිතාරිකා පණ්ඨිතා. දිස්සන්ති උපජ්ඣායා අබ්බන්තනා, සද්ධිචිතාරිකා බ්බන්තනා. දිස්සන්ති උපජ්ඣායා අප්පසුඤ්ඤා, සද්ධිචිතාරිකා බ්බුසුඤ්ඤා. දිස්සන්ති උපජ්ඣායා දුප්පසුඤ්ඤා, සද්ධිචිතාරිකා පසුඤ්ඤාවන්තො” ති.

12. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵනමත්ථං ආරොචෙසුං. “සච්චං කිරි භික්ඛවෙ, භික්ඛු ‘දසවස්සමන දසවස්සමනා’ නි බාලා අබ්බන්තනා උපසමපාදෙස්සන්ති? දිස්සන්ති උපජ්ඣායා බාලා, සද්ධිචිතාරිකා පණ්ඨිතා? දිස්සන්ති උපජ්ඣායා අබ්බන්තනා සද්ධිචිතාරිකා බ්බන්තනා? දිස්සන්ති උපජ්ඣායා අප්පසුඤ්ඤා, සද්ධිචිතාරිකා බ්බුසුඤ්ඤා? දිස්සන්ති උපජ්ඣායා දුප්පසුඤ්ඤා, සද්ධිචිතාරිකා පසුඤ්ඤාවන්තො?” ති.

13. “සච්චං භගවා”. විගරහි බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ, මොසපුරිසා ‘දසවස්සමන, දසවස්සමනා’ නි බාලා අබ්බන්තනා උපසමපාදෙස්සන්ති? දිස්සන්ති උපජ්ඣායා බාලා -පෙ- සද්ධිචිතාරිකා පසුඤ්ඤාවන්තො. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසුඤ්ඤානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිචා ඛමමිං කථං කථා භික්ඛු ආමන්තෙසි: “න භික්ඛවෙ, බාලෙන අබ්බන්තන උපසමපාදෙනවන්තො. යො උපසමපාදෙය්ස, ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ බ්බන්තන භික්ඛුනා පටිබලෙන දසවස්සමන වා අතිරෙකදසවස්සමන වා උපසමපාදෙන” නති.

14. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු උපජ්ඣායෙසු පකකන්තෙසු පි විබ්බන්තෙසු පි කාලකන්තෙසු පි පකබසබ්බන්තෙසු පි අනාවරිතකා අනොච්චිතමානා අනනුසාසිතමානා දුනතිච්චා දුප්පාරුතා අනාකප්පසමන්තා පිණ්ඩාය වරන්ති.

1. “දසවස්සමනා දසවස්සමනා නි” ම. ඡ. සං.

15. මහුස්සානං භුඤ්ජමානානං උපරි භොජනෙපි උතතිට්ඨපත්තං උපනාමෙහති. උපරි බාදනීයෙපි උපරි සායනීයෙපි උපරි පානීයෙපි උතතිට්ඨපත්තං උපනාමෙහති. සාමං සුපමපි ඔදනමපි විඤ්ඤපෙක්ඛා භුඤ්ජනති. භහතගෙහපි උච්චාසද්ද, මනාසද්ද, විහරන්ති.

16. මහුස්සා උජ්ඣායනති, බීයනති, විපාවෙහති: “කථං හි නාම සමණා සඤ්ඤාපුත්තියා දුනතිච්ඡන්දා දුපාරානා අනාකාසසමපත්තා පිණ්ඩාය වරිස්සනති? මහුස්සානං භුඤ්ජමානානං උපරි භොජනෙපි උතතිට්ඨපත්තං උපනාමෙස්සනති? උපරි බාදනීයෙපි උපරි සායනීයෙපි උපරි පානීයෙපි උතතිට්ඨපත්තං උපනාමෙස්සනති? සාමං සුපමපි ඔදනමපි විඤ්ඤපෙක්ඛා භුඤ්ජස්සනති? භහතගෙහපි උච්චාසද්ද, මනාසද්ද, විහරිස්සනති සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණනොජනෙ?” නි.

17. අස්සොසුං ඛො භික්ඛු තොසං මහුස්සානං උජ්ඣායනානං බීයනානං විපාවෙනානං. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵනමක්ඛං ආරොචෙසුං. -පෙ-

18. “සච්චං කිරි භික්ඛවෙ,” -පෙ- “සච්චං භගවා” -පෙ- විගරහිච්චා ඛමමිං කථං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනෙහසි: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ආචරියං. ආචරියො භික්ඛවෙ, අනෙතවාසිකමහි පුත්තචිත්තං උපට්ඨාපෙස්සනති. අනෙතවාසිකො ආචරියමහි පිතුචිත්තං උපට්ඨාපෙස්සනති. ඵචං තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සගාරවා සප්පනිස්සා සනාගදුත්තන්තො විහරන්තා ඉමසමිං ඛමමවිතසෙ වුඤ්ඤං විරුළහිං වෙපුලුං ආපජ්ජස්සනති.

19. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, දසවස්සං නිස්සාය චච්ඡා, දසවස්සෙන නිස්සායං දුඛා. ඵචඤ්ච පන භික්ඛවෙ ආචරියො ගනෙනබ්බො: ඵකංසං උත්තරාසංඝං කප්පිඤ්ඤා පාදෙ චඤ්ඤා උක්ඛුට්ඨං නිසීද්ධා අඤ්ඤාලිං පග්ගනෙක්ඛා ඵචමස්ස වචනීයො: ‘ආචරියො මෙ භනෙත, තොහි. ආයසමතො නිස්සාය චච්ඡාමි. ආචරියො මෙ භනෙත, තොහි. ආයසමතො නිස්සාය චච්ඡාමි. ආචරියො මෙ භනෙත, තොහි. ආයසමතො නිස්සාය චච්ඡාමි’ නි. ‘සාහු’ වා ‘ලඤ්ඤ’ වා ‘මපාසික’ නති වා ‘පතිරුප’ නති වා ‘පාසාදිකකත සමපාදෙහි’ නි වා කායෙන විඤ්ඤපෙති, වාචාය විඤ්ඤපෙති, කායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙති, ගහිතො කෙති ආචරියො. න කායෙන විඤ්ඤපෙති, න වාචාය විඤ්ඤපෙති, න කායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙති, න ගහිතො කෙති ආචරියො.

20. අනෙතවාසිකෙන භික්ඛවෙ ආචරියමහි සමමා වතතිතබ්බං. නත්‍රායං සමමා වතන්තා:- භාලස්සෙව වුට්ඨාය උපාහනා¹ ඔමුඤ්ඤිච්චා ඵකංසං උත්තරාසංඝං භප්පිඤ්ඤා දනනකට්ඨං දුතබ්බං. මුබ්බෙදකං දුතබ්බං. ආසනා පඤ්ඤපෙතිබ්බං. සමෙ යාගු තොති, භාජනං ඛොවිච්චා යාගු උපනාමෙහබ්බා. යාගුචිතස්ස උදකං දඤ්ඤා භාජනං පටිග්ගනෙක්ඛා නිචං කඤ්ඤා සාධුකං අපරිඤ්ඤා සනෙතන ඛොවිච්චා පටිසාමෙහබ්බං.

1. “උපාහනං” - ම. ජ. සං

21. ආචරියමහි චූට්ඨිතෙ ආසනං උඤ්චිතබ්බං. සචෙ සො දෙසො උකුලාපො තොති, සො දෙසො සමමජ්ජිතබ්බො. සචෙ ආචරියො ගාමං පච්චිකුකාමො තොති, නිවාසනං දුතබ්බං. පටිතිවාසනං පටිග්ගහෙනබ්බං. කායඛකිතං දුතබ්බං. සගුණං කත්ථා සම්ඝාටියො දුතබ්බො, ධොවිච්චා පනෙනා සඋදකො දුතබ්බො. සචෙ ආචරියො පච්ඡාසමණං ආකඝිති, නිමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙනෙනන පරිමණ්ඩලං නිවාසෙත්ථා කායඛකිතං ඛකිත්ථා සගුණං කත්ථා සම්ඝාටියො පාරුපිත්ථා ගණකිකං පටිමුඤ්චිත්ථා සොධෙත්ථා පනනං ගහෙත්ථා ආචරියස්ස පච්ඡාසමණෙන තොතබ්බං. නාතීදුරෙ ගන්තබ්බං. නාච්චාසනෙන ගන්තබ්බං. පනතපරියාපනනං පටිග්ගහෙනබ්බං.

22. න ආචරියස්ස භණමානස්ස අන්තාරන්තරා කථා ඔපානෙතබ්බා, ආචරියො ආපත්ති සාමන්තා භණමානො නිවාරෙතබ්බො, නිවන්තනෙනන පඨමන්තරං ආගන්ත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙතබ්බං. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපතිකඛිපිතබ්බං. පච්චුග්ගන්ත්වා පනතචීවරං පටිග්ගහෙනෙනබ්බං. පටිතිවාසනං දුතබ්බං. නිවාසනං පටිග්ගහෙනෙනබ්බං. සචෙ චීවරං සින්නං තොති, මුහුත්තං උණෙන ඔතාපෙතබ්බං. න ච උණෙන චීවරං නිඝඩ්භිතබ්බං. චීවරං සඝ්ඝරිතබ්බං. චීවරං සඝ්ඝරෙනෙන චතුරඝගුලං භණණං උස්සාදෙත්ථා චීවරං සඝ්ඝරිතබ්බං: ‘මා මජ්ඣෙ භඤ්ඤා අතොසී’ ති, ඔතොගෙ කායඛකිතං කාතබ්බං.

23. සචෙ පිණ්ඩපාතො තොති, ආචරියො ච භුඤ්ජීකුකාමො තොති, උදකං දත්ථා පිණ්ඩපාතො උපතාමෙතබ්බො. ආචරියො පාතීයෙන චූච්ඡිතබ්බො, භුත්තාරිස්ස උදකං දත්ථා පනනං පටිග්ගහෙනෙත්ථා නිවං කත්ථා සාධුකං අපරිඝංසනෙනන ධොවිත්ථා වොදකං කත්ථා මුහුත්තං උණෙනා ඔතාපෙතබ්බො. න ච උණෙනා පනෙනා නිඝඩ්භිතබ්බො. පනතචීවරං නිකඛිපිතබ්බං. පනනං නිකඛිපනෙනන එකෙන හඤ්ඤෙන පනනං ගහෙත්ථා එකෙන හඤ්ඤෙන හෙට්ඨා මඤ්ඤං වා හෙට්ඨා පීඨං වා පරාමසිත්ථා පනෙනා නිකඛිපිතබ්බො. න ච අනන්තරභිතාය භුමියා පනෙනා නිකඛිපිතබ්බො. චීවරං නිකඛිපනෙනන එකෙන හඤ්ඤෙන චීවරං ගහෙත්ථා එකෙන හඤ්ඤෙන චීවරචංසං වා චීවරරජ්ජුං වා පමජ්ජිත්ථා පාරතො අන්තං ඔරතො භොගා කත්ථා චීවරං නිකඛිපිතබ්බං.

24. ආචරියමහි චූට්ඨිතෙ ආසනං උඤ්චිතබ්බං. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පටිසාමෙතබ්බං. සචෙ සො දෙසො උකුලාපො තොති, සො දෙසො සමමජ්ජිතබ්බො. සචෙ ආචරියො නනාසිකුකාමො තොති, නනානං පටිඨාදෙතබ්බං. සචෙ සීතෙන අත්ථො තොති, සීතං පටිඨාදෙතබ්බං. සචෙ උණෙනන අත්ථො, උණෙනා පටිඨාදෙතබ්බං.

25. සවෙ ආවරියො ජනනාසරං පටිසිද්ධකාමො තොති, වුණණං සනෙහනබ්බං. මහතිකා තෙමෙතබ්බා. ජනනාසරපීඨං ආද්ය ආවරියංසං පිට්ඨිනො පිට්ඨිනො ගන්ත්වා ජනනාසරපීඨං දක්වා චීවරං පටිග්ගහෙත්වා. එකමන්තං නිකඛිපිතබ්බං. වුණණං දුතබ්බං. මහතිකා දුතබ්බා. සවෙ උස්සහති, ජනනාසරං පටිසිතබ්බං. ජනනාසරං පටිසනෙනන මහතිකාය මුඛං මකෙබ්බා පුරතො ව පච්ඡතො ව පටිච්ඡාදෙත්වා ජනනාසරං පටිසිතබ්බං. න ථෙරෙ භික්ඛු අනුපබ්ජ නිසීදිතබ්බං. න නවා භික්ඛු ආසනෙන පටිචාහෙතබ්බා. ජනනාසරෙ ආවරියංසං පරිකමමං කාතබ්බං. ජනනාසරං නිකබ්බමනෙනන ජනනාසරපීඨං ආද්ය පුරතො ව පච්ඡතො ව පටිච්ඡාදෙත්වා ජනනාසරං නිකබ්බිතබ්බං.

26. උදකෙපි ආවරියංසං පරිකමමං කාතබ්බං. නනාතෙන පඨමන්තරං උත්තරීත්වා අත්තනො ගතනං වොදකං කත්වා නිවාසෙත්වා ආවරියංසං ගහනතො උදකං පමජ්ජිතබ්බං. නිවාසනං දුතබ්බං. සම්ඝාරි දුතබ්බා. ජනනාසරපීඨං ආද්ය පඨමන්තරං ආගන්ත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙතබ්බං. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනිකඛිපිතබ්බං. ආවරියො පාතීයෙන පුච්ඡිතබ්බො. සවෙ උද්දිසාපෙකුකාමො තොති, උද්දිසාපෙතබ්බො. සවෙ පරිපුච්ඡිකුකාමො තොති, පරිපුච්ඡිතබ්බො.

27. යසමිං විහාරෙ ආවරියො විහරති, සවෙ සො විහාරො උකුලාපො තොති සවෙ, උස්සහති, සොධෙහබ්බො, විහාරං සොධෙනෙනන පඨමං පත්තචීවරං නීහරීත්වා එකමන්තං නිකඛිපිතබ්බං. නිසීදනපච්චජරණං නීහරීත්වා එකමන්තං නිකඛිපිතබ්බං. භිසිඛිමෙඛානනං නීහරීත්වා එකමන්තං නිකඛිපිතබ්බං. මඤ්චො නිවා කත්වා සාධුකා අපරිඝංසනෙනන අසංඝට්ටනෙනන කවාපට්ටං නීහරීත්වා එකමන්තං නිකඛිපිතබ්බො. පීඨං නිවං කත්වා සාධුකා අපරිඝංසනෙනන අසංඝට්ටනෙනන කවාපට්ටං නීහරීත්වා එකමන්තං නිකඛිපිතබ්බං. මඤ්චපටිපාදකා නීහරීත්වා එකමන්තං නිකඛිපිතබ්බො.

28. බෙලමලුකො නීහරීත්වා එකමන්තං නිකඛිපිතබ්බො. අප්පෙසහඵලකං නීහරීත්වා එකමන්තං නිකඛිපිතබ්බං. භුමමජරණං යථාපඤ්ඤනං සලලකෙබ්බා නීහරීත්වා එකමන්තං නිකඛිපිතබ්බං. සවෙ විහාරෙ සන්තානකං තොති, උලෙලාකා පඨමං ඔහාරෙතබ්බං. ආලොකසක්ඛිකණණනාගා පමජ්ජිතබ්බා. සවෙ ගෙරුකපරිකමමකතා භිතති කණණකීතා තොති, වොලුකං තෙමෙත්වා පීලෙත්වා පමජ්ජිතබ්බා. සවෙ කාලවණණකතා භුමි කණණකීතා තොති, වොලුකං තෙමෙත්වා පීලෙත්වා පමජ්ජිතබ්බා. සවෙ අකතා තොති භුමි, උදකෙන පරිපෙඨාසෙත්වා සමමජ්ජිතබ්බා: “මා විහාරො රජෙන උගහඤ්ඤ” ති.

29. සඛකාරං විවිතිතා ඵකමනා ඡඛෙතඛබ්බං. භූමමඤ්ඤං ඔතාපෙතා සොධෙතා පපෙථාපෙතා අතිහරිතා යථාපඤ්ඤානාං පඤ්ඤාපෙතබ්බං. මඤ්ඤවපට්ඨාදකා ඔතාපෙතා පමඤ්ඤාතා අතිහරිතා යථාට්ඨානෙ ධපෙතබ්බා. මඤ්ඤවා ඔතාපෙතා සොධෙතා පපෙථාපෙතා නිමං කතා සාධුකං අපරිසංසනෙන අසංඝට්ටනෙන කවාට්ටිට්ඨං අතිහරිතා යථාපඤ්ඤානාං පඤ්ඤාපෙතබ්බො. ජීඨං ඔතාපෙතා සොධෙතා පපෙථාපෙතා නිමං කතා සාධුකං අපරිසංසනෙන අසංඝට්ටනෙන කවාට්ටිට්ඨං අතිහරිතා යථාපඤ්ඤානාං පඤ්ඤාපෙතබ්බං. භිසිඛිමොගනං ඔතාපෙතා සොධෙතා පපෙථාපෙතා අතිහරිතා යථාපඤ්ඤානාං පඤ්ඤාපෙතබ්බං. නිසීදනපච්චඤ්ඤං ඔතාපෙතා සොධෙතා පපෙථාපෙතා අතිහරිතා යථාපඤ්ඤානාං පඤ්ඤාපෙතබ්බං. බෙලලලකො ඔතාපෙතා පමඤ්ඤාතා අතිහරිතා යථාට්ඨානෙ ධපෙතබ්බො. අපසෙසනඵලකං ඔතාපෙතා පමඤ්ඤාතා අතිහරිතා යථාට්ඨානෙ ධපෙතබ්බං.

30. පනාචීවරං නිකඛිපිතබ්බං. පනාං නිකඛිපනෙන ඵකෙන හඤ්ඤෙන පනාං ගතෙතා ඵකෙන හඤ්ඤෙන හෙට්ඨා මඤ්ඤං වා හෙට්ඨා ජීඨං වා පරාමසීතා පනනා නිකඛිපිතබ්බො. න ව අනන්තරභිතාය භූමියා පනනා නිකඛිපිතබ්බො. චීවරං නිකඛිපනෙන ඵකෙන හඤ්ඤෙන චීවරං ගතෙතා ඵකෙන හඤ්ඤෙන චීවරවංසං වා චීවරරජ්ජුං වා පමඤ්ඤාතා පාරතො අනාං ඔරතො හොගං කතා චීවරං නිකඛිපිතබ්බං.

31. සවෙ පුරුඤ්ඤා සරජා වාතා වායනති, පුරුඤ්ඤා වාතපානා ඵකෙතබ්බො. සවෙ පච්ඡිමා සරජා වාතා වායනති, පච්ඡිමා වාතපානා ඵකෙතබ්බො. සවෙ උතතරා සරජා වාතා වායනති, උතතරා වාතපානා ඵකෙතබ්බො. සවෙ දකඛිණං සරජා වාතා වායනති, දකඛිණං වාතපානා ඵකෙතබ්බො. සවෙ සීහකාලො හොති, දිවා වාතපානා විචරිතබ්බො. රතති ඵකෙතබ්බො. සවෙ උණහකාලො හොති දිවා වාතපානා ඵකෙතබ්බො රතති විචරිතබ්බො.

32. සවෙ පරිවෙණං උකලාපං හොති, පරිවෙණං සමමඤ්ඤනබ්බං. සවෙ කොට්ඨකො උකලාපො හොති, කොට්ඨකො සමමඤ්ඤනබ්බො. සවෙ උපට්ඨානසාලා උකලාපා, හොති, උපට්ඨානසාලා සමමඤ්ඤනබ්බො. සවෙ අග්ගිසාලා උකලාපා හොති, අග්ගිසාලා සමමඤ්ඤනබ්බො. සවෙ වච්චකුට්ඨි උකලාපා හොති, වච්චකුට්ඨි සමමඤ්ඤනබ්බො. සවෙ පානීයං න හොති, පානීයං උපට්ඨාපෙතබ්බං. සවෙ පරිනොජනීයං න හොති, පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙතබ්බං. සවෙ ආචමනකුමතියා උදකං න හොති, ආචමනකුමතියා උදකං ආසිඤ්ඤිතබ්බං.

33. සවෙ ආචරියස්ස අනභිරති උප්පනා හොති, අනෙතවාසිකෙන චූපකාසෙනබ්බො. චූපකාසාපෙනබ්බො. ධම්මකථා වාස්ස කාතබ්බො. සවෙ ආචරියස්ස කුකකුච්චං උප්පනං හොති, අනෙතවාසිකෙන, විනොදෙනබ්බං. විනොදපෙනබ්බං. ධම්මකථා වාස්ස කාතබ්බො. සවෙ ආචරියස්ස දිට්ඨිගතං උප්පනං හොති, අනෙතවාසිකෙන විවෙචෙනබ්බං. විවෙචාපෙනබ්බං. ධම්මකථා වාස්ස කාතබ්බො.

34. සචෙ ආචරියො ගරුධම්මං අඤ්ඤාපනොනා හොති, පරිවාසාරහො, අනෙතවාසිකෙන උස්සුකකං කාතඛං: “කිනති හු බො සඤ්ඤා ආචරියස්ස පරිවාසං දදෙය්‍යා?” ති.

35. සචෙ ආචරියො මූලාය පටිකස්සන්තාරහො හොති, අනෙතවාසි- කෙන උස්සුකකං කාතඛං: “කිනති හු බො සඤ්ඤා ආචරියං මූලාය පටිකස්සෙය්‍යා?” ති.

36. සචෙ ආචරියො මානන්තාරහො හොති, අනෙතවාසිකෙන උස්සුකකං කාතඛං: “කිනති හු බො සඤ්ඤා ආචරියස්ස මානන්තං දදෙය්‍යා?” ති.

37. සචෙ ආචරියො අබ්‍යන්තාරහො හොති, අනෙතවාසිකෙන උස්සුකකං කාතඛං: “කිනති හු බො සඤ්ඤා ආචරියං අබ්‍යන්තං දදෙය්‍යා?” ති.

38. සචෙ සඤ්ඤා ආචරියස්ස කම්මං කන්‍යකුමො හොති, නාජනීයං වා නීයස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙඛපනීයං වා, අනෙතවාසිකෙන උස්සුකකං කාතඛං: “කිනති හු බො සඤ්ඤා ආචරියස්ස කම්මං න කුරෙය්‍යා? ලුචුතාය වා පරිණාමෙය්‍යා?” ති. කතං වා පනස්ස හොති සඤ්ඤා කම්මං නාජනීයං වා නීයස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙඛපනීයං වා, අනෙතවාසිකෙන උස්සුකකං කාතඛං: “කිනති හු බො ආචරියො කම්මා වන්තෙය්‍යා? ලොමං පාතෙය්‍යා? නෙත්තාරං වන්තෙය්‍යා? සඤ්ඤා තං කම්මං පටිපස්සමෙහෙය්‍යා?” ති.

39. සචෙ ආචරියස්ස චීවරං ධොවිතඛං හොති, අනෙතවාසිකෙන ධොවිතඛං උස්සුකකං වා කාතඛං “කිනති හු බො ආචරියස්ස චීවරං ධොවීයෙථා?” ති. සචෙ ආචරියස්ස චීවරං කාතඛං හොති, අනෙතවාසිකෙන කාතඛං. උස්සුකකං වා කාතඛං “කිනති හු බො ආචරියස්ස චීවරං කචීයෙථා” ති. සචෙ ආචරියස්ස රජනං පච්චිතඛං හොති, අනෙතවාසිකෙන පච්චිතඛං. උස්සුකකං වා කාතඛං. “කිනති හු බො ආචරියස්ස රජනං පච්චීයෙථා” ති. සචෙ ආචරියස්ස චීවරං රජෙනඛං හොති, අනෙතවාසිකෙන රජෙනඛං. උස්සුකකං වා කාතඛං “කිනති හු බො ආචරියස්ස චීවරං රජීයෙථා” ති. චීවරං රජන්තෙන සාධුකං සම්පරිවත්තකං සම්පරිවත්තකං රජෙනඛං. න ච අච්චන්තං ථෙවෙ පකකම්මිතඛං.

40. න ආචරියං අනාපුච්ඡා එකච්චස්ස පනෙනා දුතබ්බො. න එකච්චස්ස පනෙනා පටිග්ගතෙනබ්බො, න එකච්චස්ස චීවරං දුතබ්බං. න එකච්චස්ස චීවරං පටිග්ගතෙනබ්බං. න එකච්චස්ස පරිකඛාරො දුතබ්බො. න එකච්චස්ස පරිකඛාරො පටිග්ගතෙනබ්බො. න එකච්චස්ස කෙසා ඡේත්තබ්බො. න එකච්චෙන කෙසා ඡේදපෙනබ්බො. න එකච්චස්ස පරිකමමං කාතබ්බං. න එකච්චෙන පරිකමමං කාරාපෙනබ්බං. න එකච්චස්ස වෙය්‍යාවච්චො කාතබ්බො. න එකච්චෙන වෙය්‍යාවච්චො කාරාපෙනබ්බො. න එකච්චස්ස පච්ඡාසමණෙන නොතබ්බං. න එකච්චො පච්ඡාසමණො ආදුතබ්බො. න එකච්චස්ස පිණ්ඩපාතො නීහරිතබ්බො. න එකච්චෙන පිණ්ඩපාතො නීහරාපෙනබ්බො.

41. න ආචරියං අනාපුච්ඡා ගාමො පටිසිතබ්බො. න සුසානං ගන්තාබ්බං. න දීසා පකකමිතබ්බො. සවෙ ආචරියො ගිලානො තොති, යාවච්චං උපරියාතබ්බො. වුට්ඨානමස්ස ආගමෙනබ්බ’නති.

ආචරියවග්ගං නිබ්බිතං.

1. ආචරියෙන භීකඛිට්ඨො, අනෙතවාසිකමභි සමමා වතතිතබ්බං. නත්‍රායං සමමා වතතනා: ආචරියෙන භීකඛිට්ඨො, අනෙතවාසිකො සමගතෙනබ්බො අනුගතෙනබ්බො උද්දෙසෙන පරිපුච්ඡාය ඔවාදෙන අනුසාසනීයා.

2. සවෙ ආචරියස්ස පනෙනා තොති, අනෙතවාසිකස්ස පනෙනා න තොති, ආචරියෙන අනෙතවාසිකස්ස පනෙනා දුතබ්බො. උස්සුකකං වා කාතබ්බං “කීනති හු බො අනෙතවාසිකස්ස පනෙනා උපපජ්ජියෙථා” ති.

3. සවෙ ආචරියස්ස චීවරං තොති, අනෙතවාසිකස්ස චීවරං න තොති, ආචරියෙන අනෙතවාසිකස්ස චීවරං දුතබ්බං. උස්සුකකං වා කාතබ්බං: “කීනති හු බො අනෙතවාසිකස්ස චීවරං උපපජ්ජියෙථා” ති.

4. සවෙ ආචරියස්ස පරිකඛාරො, තොති, අනෙතවාසිකස්ස පරිකඛාරො න තොති, අනෙතවාසිකස්ස පරිකඛාරෙ දුතබ්බො. උස්සුකකං වා කාතබ්බං: “කීනති හු බො අනෙතවාසිකස්ස පරිකඛාරො උපපජ්ජියෙථා” ති.

5. සවෙ අනෙතවාසිකො ගිලානො තොති, කාලසෙස්සච වුට්ඨාය දන්තකට්ඨං දුතබ්බං. මුඛොදකං දුතබ්බං. ආසිනං පඤ්ඤපෙනබ්බං. සවෙ යාගු තොති, භාජනං ධොවිකා යාගු උපනාමෙනබ්බො. යාගුච්ඡාස්ස උදකං දච්චා භාජනං පටිග්ගතෙකා නිචං කකා සාධුකං අපරිසංසනෙන ධොවිකා පටිසාමෙතබ්බං.

6. අනෙකවැසිකමගි වුට්ඨිතෙ ආසනං උඤ්චිතබ්බං. සවෙ සො දෙසො උකුලාපො තොති, සො දෙසො සමමජ්ජිතබ්බො. සවෙ අනෙකවැසිකො ගාමං පච්චිසුකාමො තොති, තිවාසනං දුතබ්බං. පටිතිවාසනං පටිග්ගතෙතබ්බං. කායඛිකිනං දුතබ්බං. සගුණං කත්ථා සම්ඝාටියො දුතබ්බො. ධොවිත්ථා පනෙතා සඋදකො දුතබ්බො. “එතතාවතා නිවතතිස්සති” ති ආසනං පඤ්ඤාපෙතබ්බං. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපතිකම්පිතබ්බං. පච්චුග්ගානථා පත්තචීවරං පටිග්ගතෙතබ්බං. සවෙ චීවරං සිහානං තොති, මුහුත්තං උණෙන ඔතාපෙතබ්බං. න ච උණෙන චීවරං නිබ්බිතිතබ්බං. චීවරං සම්ඝර්තබ්බං. චීවරං සම්ඝරනෙන චතුරඛුලං කණ්ණං උස්සාදෙත්ථා චීවරං සම්ඝර්තබ්බං. “මා මජ්ඣෙක භවෙතා අතොසී” ති ඔතොගෙ කායඛිකිනං කාතබ්බං.

7. සවෙ විණ්ඩපාතො තොති අනෙකවැසිකො ච භුඤ්ජිතාමො තොති, උදකං දත්ථා විණ්ඩපාතො උපනාමෙතබ්බො. අනෙකවැසිකො පාතීයෙන පුච්චිතබ්බො. භුත්තාමිස්ස උදකං දත්ථා පත්තං පටිග්ගතෙත්ථා තීවං කත්ථා සාධුකං අපරිඝංසනෙන ධොවිත්ථා වොදකං කත්ථා මුහුත්තං උණෙන ඔතාපෙතබ්බො. න ච උණෙන පනෙතා නිබ්බිතිතබ්බො.

8. පත්තචීවරං නිකම්පිතබ්බං. පත්තං නිකම්පනෙන එකෙන හත්ථෙන පත්තං ගතෙත්ථා එකෙන හත්ථෙන හෙට්ඨා මඤ්චං වා හෙට්ඨා පීඨං වා පරාමසිත්ථා පනෙතා නිකම්පිතබ්බො. න ච අනන්තරභීතාය භුමියා පනෙතා නිකම්පිතබ්බො. චීවරං නිකම්පනෙන එකෙන හත්ථෙන චීවරං ගතෙත්ථා එකෙන හත්ථෙන චීවරවංසං වා චීවරරජ්ජුංවා පමජ්ජිත්ථා පාරතො අත්තං ඔරතො භොගං කත්ථා චීවරං නිකම්පිතබ්බං.

9. අනෙකවැසිකමගි වුට්ඨිතෙ ආසනං උඤ්චිතබ්බං. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පටිඝාමෙතබ්බං. සවෙ සො දෙසො උකුලාපො තොති, සො දෙසො සමමජ්ජිතබ්බො. සවෙ අනෙකවැසිකො නිකායිකාමො තොති, නිකානං පටිසාදෙතබ්බං. සවෙ සීනෙන අත්ථො තොති, සීනං පටිසාදෙතබ්බං. සවෙ උණෙන අත්ථො තොති, උණං පටිසාදෙතබ්බං.

10. සවෙ අනෙකවැසිකො ජන්තාඝරං පච්චිසුකාමො තොති, චුණ්ණං සනෙතනබ්බං. මත්තිකා තෙමෙතබ්බො. ජන්තාඝරපීඨං ආදාය ගන්ත්වා ජන්තාඝරපීඨං දත්ථා චීවරං පටිග්ගතෙත්ථා එකමත්තං නිකම්පිතබ්බං. චුණ්ණං දුතබ්බං. මත්තිකා දුතබ්බො. සවෙ උස්සහති ජන්තාඝරං පච්චිතබ්බං. ජන්තාඝරං පටිසනෙන මත්තිකාය මුඛං මනෙකත්ථා පුරතො ච පච්ජනො ච පටිච්ඡාදෙත්ථා ජන්තාඝරං පච්චිතබ්බං. න පෙරෙ භීකු අනුපබ්ජි නිසීදිතබ්බං න නවා භීකු ආසනෙන පටිබානෙතබ්බො. ජන්තාඝරෙ අනෙකවැසිකස්ස පරිකමමං කාතබ්බං. ජන්තාඝරා නිකම්පනෙන ජන්තාඝරපීඨං ආදාය පුරතො ච පච්ජනො ච පටිච්ඡාදෙත්ථා ජන්තාඝරා නිකම්පිතබ්බං.

11. උදකෙ'පි අනෙතවාසිකස්ස පරිකමමං කාතබ්බං. නතානෙන පඨමනරං. උතතරිත්වා අනතනො ගතතං. වොදකං කත්වා නිවාසෙත්වා අනෙතවාසිකස්ස ගනනතො උදකං පමජ්ජිතබ්බං. නිවාසනං දුතබ්බං. සම්ඝාටි දුතබ්බා. ජනනාසරපීඨං ආදාය පඨමනරං. ආගන්ත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙතබ්බං. පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඤ්චිකං උපනිකම්පිතබ්බං. අනෙතවාසිකො පාතීයෙන පුච්ඡිතබ්බො.

12. යසමිං විතාරෙ අනෙතවාසිකො විතරති, සවෙ සො විතාරො උකලාපො තොති, සවෙ උස්සහති, සොධෙතබ්බො. විතාරං සොධෙනොන-පඨමං පතනවිවරං. නීහරිත්වා එකමනතං නිකම්පිතබ්බං. නිසීදනපච්චස්ථරණං නීහරිත්වා එකමනතං නිකම්පිතබ්බං. භිසිඛිමේඛානතං නීහරිත්වා එකමනතං නිකම්පිතබ්බං. මඤ්චො නීවං කත්වා සාධුකං අපරිඝංසනොන අසංඝට්ටනොන කවාට්ටිට්ඨං නීහරිත්වා එකමනතං නිකම්පිතබ්බො. පීඨං නීවා කත්වා සාධුකං අපරිඝංසනොන අසංඝට්ටනොන කවාට්ටිට්ඨං නීහරිත්වා එකමනතං නිකම්පිතබ්බං. මඤ්චපට්ටිපාදකා නීහරිත්වා එකමනතං නිකම්පිතබ්බො. බෙලුමලුකො නීහරිත්වා එකමනතං නිකම්පිතබ්බො. අපයෙසනඵලකා නීහරිත්වා එකමනතං නිකම්පිතබ්බං. භුමමස්ථරණං යථාපඤ්ඤනතං සලලකෙඛිත්වා නීහරිත්වා එකමනතං නිකම්පිතබ්බං.

13. සවෙ විතාරෙ සන්තානකං තොති, උලලොකා පඨමං ඔතාරතබ්බං. ආලොකසක්ඛිකණ්ණනාගා පමජ්ජිතබ්බා. සවෙ ගෙරුක-පරිකමමකතා භීතති කණ්ණකිතා තොති, වොලකං තෙමෙත්වා පීලෙත්වා පමජ්ජිතබ්බා. සවෙ කාලවණ්ණකතා භූමි කණ්ණකිතා තොති, වොලකං තෙමෙත්වා පීලෙත්වා පමජ්ජිතබ්බා. සවෙ අකතා තොති භූමි, උදකෙන පරිපෙඨාසෙත්වා සමමජ්ජිතබ්බා, “මා විතාරො රජෙන උආහඤ්ඤී” ති. සඛකාරං විචිතිත්වා එකමනතං ඡබ්බෙතබ්බං.

14. භුමමස්ථරණං ඔතාපෙත්වා පපෙඨාපෙත්වා අතිහරිත්වා යථා පඤ්ඤනතං පඤ්ඤාපෙතබ්බං. මඤ්චපට්ටිපාදකා ඔතාපෙත්වා පමජ්ජිත්වා අතිහරිත්වා යථාට්ඨානෙ ඨපෙතබ්බා. මඤ්චො ඔතාපෙත්වා සොධෙත්වා නීවං කත්වා සාධුකං අපරිඝංසනොන අසංඝට්ටනොන කවාට්ටිට්ඨං. අතිහරිත්වා යථාපඤ්ඤනතං පඤ්ඤාපෙතබ්බො. පීඨං ඔතාපෙත්වා සොධෙත්වා පපෙඨාපෙත්වා නීවං කත්වා සාධුකං අපරිඝංසනොන අසංඝට්ටනොන කවාට්ටිට්ඨං. අතිහරිත්වා යථාපඤ්ඤනතං පඤ්ඤාපෙතබ්බං. භිසිඛිමේඛානතං ඔතාපෙත්වා සොධෙත්වා පපෙඨාපෙත්වා අතිහරිත්වා යථාපඤ්ඤනතං පඤ්ඤාපෙතබ්බං. නිසීදනපච්චස්ථරණං ඔතාපෙත්වා සොධෙත්වා පපෙඨාපෙත්වා අතිහරිත්වා යථාපඤ්ඤනතං පඤ්ඤාපෙතබ්බං.

15. බෙලුමලලකො ඔතාපෙචා පමජ්ජිචා අනිහරිචා යථාට්ඨානෙ ඵපෙනෙඛ්ඛා. අපසෙසනඵලකං ඔතාපෙචා පමජ්ජිචා අනිහරිචා යථාට්ඨානෙ ඵපෙනෙඛ්ඛං. පනතචීවරං නිඛබ්බිතෙඛ්ඛං. පනතං නිඛබ්බිපනෙනන ඵකෙන හසේන පනතං ගහෙනා ඵකෙන හසේන හෙට්ඨාමඤ්චං වා හෙට්ඨා ටීඨං වා පරාමසිචා පනොතා නිඛබ්බිතෙඛ්ඛං. න ච අනන්තරනිතාය භුමියා පනොතා නිඛබ්බිතෙඛ්ඛං. චීවරං නිඛබ්බිපනෙනන ඵකෙන හසේන චීවරං ගහෙනා ඵකෙන හසේන චීවරවංසං වා චීවරරජ්ජුං වා පමජ්ජිචා පාරතො අනතං ඔරතො නොගං කථාං චීවරං නිඛබ්බිතෙඛ්ඛං.

16. සචෙ පුරඤ්චා සරජා වානා වායනති, පුරඤ්චා වානපානා ඵකෙනෙඛ්ඛා. සචෙ පච්ඡමා සරජා වානා වායනති, පච්ඡමා වානපානා ඵකෙනෙඛ්ඛා. සචෙ උනතරා සරජා වානා වායනති, උනතරා වානපානා ඵකෙනෙඛ්ඛා. සචෙ දඛබ්බිණා සරජා වානා වායනති, දඛබ්බිණා වානපානා ඵකෙනෙඛ්ඛා. සචෙ සීතකාලො හොති, දිවා වානපානා විචරිතෙඛ්ඛා. රතති ඵකෙනෙඛ්ඛා. සචෙ උණහකාලො හොති, දිවා වානපානා ඵකෙනෙඛ්ඛා. රතති විචරිතෙඛ්ඛා.

17. සචෙ පරිවෙණං උකලාපං හොති, පරිවෙණං සමමජ්ජිතෙඛ්ඛං. සචෙ කොට්ඨකො උකලාපො හොති, කොට්ඨකො සමමජ්ජිතෙඛ්ඛා. සචෙ උපට්ඨානසාලා උකලාපා හොති, උපට්ඨානසාලා සමමජ්ජිතෙඛ්ඛා. සචෙ අග්ගිසාලා උකලාපා හොති, අග්ගිසාලා සමමජ්ජිතෙඛ්ඛා. සචෙ චච්චකුට්ඨි උකලාපා හොති, චච්චකුට්ඨි සමමජ්ජිතෙඛ්ඛා. සචෙ පානීයං න හොති, පානීයං උපට්ඨාපෙතෙඛ්ඛං. සචෙ පරිනොජනීයං න හොති, පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙතෙඛ්ඛං. සචෙ ආවමනකුම්භිසා උදකං න හොති, ආවමනකුම්භිසා උදකං ආසිඤ්චිතෙඛ්ඛං.

18. සචෙ අනෙතවාසිකස්ස අනභීරති උප්පනතා හොති, ආචරියෙන චූපකාසෙතෙඛ්ඛා. චූපකාසාපෙතෙඛ්ඛා. ඔමමනථා වාස්ස කාතෙඛ්ඛා. සචෙ අනෙතවාසිකස්ස කුකකුච්චං උප්පනතා හොති, ආචරියෙන විනොදෙතෙඛ්ඛං. විනොදපෙතෙඛ්ඛං. ඔමමනථා වාස්ස කාතෙඛ්ඛා. සචෙ අනෙතවාසිකස්ස දිට්ඨිගතං උප්පනතා හොති, ආචරියෙන විචෙවෙතෙඛ්ඛං. විචෙවෙතෙඛ්ඛං. ඔමමනථා වාස්ස කාතෙඛ්ඛා.

19. සචෙ අනෙතවාසිකො ගරුඛමමං අර්ඤ්ඤාපනොතා හොති, පරිවාසාරතො, ආචරියෙන උස්සකකං කාතෙඛ්ඛං “කිනති හු බො සමෙඝා අනෙතවාසිකස්ස පරිවාසං දදෙය්‍යා” ති.

20. සචෙ අනෙතවාසිකො මූලාය පටිකස්සනාරතො හොති, ආචරියෙන උස්සකකං කාතෙඛ්ඛං “කිනති හු බො සමෙඝා අනෙතවාසිකං මූලාය පටිකස්සෙය්‍යා” ති.

21. සචෙ අනෙතවාසිකො මානවනාරතො හොති, ආචරියෙන උස්සකකං කාතෙඛ්ඛං “කිනති හු බො සමෙඝා අනෙතවාසිකස්ස මානවතං දදෙය්‍යා” ති.

22. සවෙ අනෙතවාසිකො අබ්භානාරහො හොති, ආචරියෙන උස්සුකකං කාතබ්බං “කිනති නු බො සබ්බෙසා අනෙතවාසිකං අබ්බෙහය්‍යා”? ති.

23. සවෙ සබ්බෙසා අනෙතවාසිකස්ස කමමං කන්තුකාමො හොති. ත්‍යජනීයං වා නියස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙකපනීයං වා, ආචරියෙන උස්සුකකං කාතබ්බං “කිනති නු බො සබ්බෙසා අනෙත- වාසිකස්ස කමමං න කරෙය්‍ය? ලභුතාය වා පරිණාමෙය්‍යා”? ති. කුතං වා පනස්ස හොති සබ්බෙසන කමමං ත්‍යජනීයං වා නියස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙකපනීයං වා, ආචරියෙන උස්සුකකං කාතබ්බං “කිනති නු බො අනෙතවාසිකො සමමා වතෙතය්‍ය? ලොමං පාතෙය්‍ය? නෙත්ථාරං වතෙතය්‍ය? සබ්බෙසා තං කමමං පටිපස්සමෙහෙය්‍යා”? ති.

24. සවෙ අනෙතවාසිකස්ස චීවරං බොච්ඡබ්බං හොති, ආචරියෙන ආචිකඛිතබ්බං “ඵවං බොවෙය්‍යාසී” ති. උස්සුකකං වා කාතබ්බං “කිනති නු බො අනෙතවාසිකස්ස චීවරං බොච්ඡෙය්‍යා” ති. සවෙ අනෙතවාසිකස්ස චීවරං කාතබ්බං හොති, ආචරියෙන ආචිකඛිතබ්බං “ඵවං කරෙය්‍යාසී” ති. උස්සුකකං වා කාතබ්බං “කිනති නු බො අනෙතවාසිකස්ස චීවරං කර්ඨෙය්‍යා” ති. සවෙ අනෙතවාසිකස්ස රජනං පච්චිතබ්බං හොති, ආචරියෙන ආචිකඛිතබ්බං “ඵවං පවෙය්‍යාසී” ති. උස්සුකකං වා කාතබ්බං “කිනති නු බො අනෙතවාසිකස්ස රජනං පච්ඡෙය්‍යා” ති. සවෙ අනෙතවාසිකස්ස චීවරං රජෙතබ්බං හොති, ආචරියෙන ආචිකඛිතබ්බං “ඵවං රජෙය්‍යාසී” ති. උස්සුකකං වා කාතබ්බං “කිනති නු බො අනෙතවාසිකස්ස චීවරං රජ්ඨෙය්‍යා” ති. චීවරං රජනෙන සාධුකං සමපරිවත්තකං සමපරිවත්තකං රජෙතබ්බං. න ච අච්ඡිනෙන ඵෙවෙ පකකමිතබ්බං. සවෙ අනෙතවාසිකො ගිලානො හොති, යාවඡීවං උපට්ඨාතබ්බො. චූට්ඨානමස්ස ආගමෙතබ්බන්ති.

අනෙතවාසිකව නතං නිට්ඨිතං.

1. තෙන ඛො ජන සමයෙන අනෙතවාසිකා ආචරියෙසු න සමමා වහතනති. භගවතො ඒනමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භීක්ඛවෙ, අනෙත- වාසිකෙන ආචරියමති න සමමා වහතිතඛං. යො න සමමා වහෙතය්‍ය, ආචතති දුක්ඛටස්සා” ති. නෙව සමමා වහතනති. භගවතො ඒනමත්ථං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භීක්ඛවෙ, අසමමාවහතනනාං ජනාමෙභුං”. ඒවඤ්ච පන භීක්ඛවෙ, ජනාමෙතඛෙඛා. “පනාමෙමි න” නති වා “මා ඉධ පටික්ඛමි” ති වා “නීඤර තෙ ජහතචීවර”නති වා, “නානං නායා උපට්ඨානඛෙඛා” ති වා, නායෙන විඤ්ඤපෙති, වාචාය විඤ්ඤපෙති, කායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙති, ජනාමිතො තොති අනෙතවාසිකො. න නායෙන විඤ්ඤපෙති, න වාචාය විඤ්ඤපෙති, න නායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙති, න ජනාමිතො තොති අනෙතවාසිකොති.

2. තෙන ඛො ජන සමයෙන අනෙතවාසිකා ජනාමිතා න ඛමාපෙනති. භගවතො ඒනමත්ථං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භීක්ඛවෙ, ඛමාපෙනු”නති. නෙව ඛමාපෙනති. භගවතො ඒනමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භීක්ඛවෙ, ජනාමිතෙන න ඛමාපෙනඛෙඛා. යො න ඛමාපෙය්‍ය ආචතති දුක්ඛටස්සා” ති.

3. තෙන ඛො ජන සමයෙන ආචරියා ඛමාපියමානා න ඛමගති. භගවතො ඒනමත්ථං ආරෙචෙසුං. “අනුජානාමි භීක්ඛවෙ, ඛමිතු” නති. නෙව ඛමනති. අනෙතවාසිකා ජක්ඛමනතිපි ඛිඛමනතිපි නිජ්ඣෙසුපි සඬක්ඛනති. භගවතො ඒනමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භීක්ඛවෙ, ඛමාපිය- මානෙන න ඛමිතඛං. යො න ඛමෙය්‍ය ආචතති දුක්ඛටස්සා” ති.

4. තෙන ඛො ජන සමයෙන ආචරියා සමමා වහතනනං ජනාමෙනති. අසමමා වහතනනං න ජනාමෙනති. භගවතො ඒනමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භීක්ඛවෙ, සමමා වහතනෙනා ජනාමෙතඛෙඛා. යො ජනාමෙය්‍ය ආචතති දුක්ඛටස්සා. න ච භීක්ඛවෙ, අසමමා වහතනෙනා න ජනාමෙතඛෙඛා. යො න ජනාමෙය්‍ය ආචතති දුක්ඛටස්සා” ති.

5. පඤ්චති භීක්ඛවෙ අඤ්ඤති සමනනාගතො අනෙතවාසිකො පනාමෙතඛෙඛා. ආචරියමති නාධිමනනං පෙමං තොති, නාධිමනෙනා පසාදෙ තොති, නාධිමනනා නිරි තොති, නාධිමනෙනා ගාරවො තොති, නාධිමනනා භාවනා තොති. ඉමෙති ඛො, භීක්ඛවෙ, පඤ්චහඤ්ඤති සමනනා ගතො අනෙතවාසිකො ජනාමෙතඛෙඛා.

6. පඤ්චති භීක්ඛවෙ අඤ්ඤති සමනනාගතො අනෙතවාසිකො න ජනාමෙතඛෙඛා. ආචරියමති අධිමනනං පෙමං තොති, අධිමනෙනා පසාදෙ තොති, අධිමනනා නිරි තොති, අධිමනෙනා ගාරවො තොති, අධිමනනා භාවනා තොති. ඉමෙති ඛො, භීක්ඛවෙ, පඤ්චහඤ්ඤති සමනනාගතො අනෙතවාසිකො න ජනාමෙතඛෙඛා.

7. පඤ්චති භීක්ඛවෙ අඤ්ඤති සමනනාගතො අනෙතවාසිකො අල- පනාමෙභුං. ආචරියමති නාධිමනනං පෙමං තොති, නාධිමනෙනා පසාදෙ තොති, නාධිමනනා නිරි තොති, නාධිමනෙනා ගාරවො තොති, නාධිමනනා භාවනා තොති. ඉමෙති ඛො, භීක්ඛවෙ, පඤ්චහඤ්ඤති සමනනාගතො අනෙතවාසිකො අලං ජනාමෙභුං.

8. පඤ්චනි භීක්ඛවෙ අඛෙගනි සමන්තාගතො අනෙතවාසිකො නාලං පනාමෙඛුං. ආචරියමනි අධිමන්තං පෙමං තොනි, අධිමන්තො පසාදෙ තොනි, අධිමන්තා හිරි තොනි, අධිමන්තො ගාරවො තොනි, ආධිමන්තා භාවනා තොනි, ඉමෙහි බො, භීක්ඛවෙ, පඤ්චනඛෙගනි සමන්තාගතො අනෙතවාසිකො නාලං පනාමෙඛුං.

9. පඤ්චනි භීක්ඛවෙ, අඛෙගනි සමන්තාගතං අනෙතවාසිකං අපනාමෙනො ආචරියො සානිසාරො තොනි. පනාමෙනො අනනිසාරො තොනි. ආචරියමනි නාධිමන්තං පෙමං තොනි, නාධිමන්තො පසාදෙ තොනි, නාධිමන්තා හිරි තොනි, නාධිමන්තො ගාරවො තොනි, නාධිමන්තා භාවනා තොනි, ඉමෙහි බො, භීක්ඛවෙ, පඤ්චනඛෙගනි සමන්තාගතං අනෙතවාසිකං අපනාමෙනො ආචරියො සානිසාරො තොනි. පනාමෙනො අනනිසාරො තොනි.

10. පඤ්චනි භීක්ඛවෙ අඛෙගනි සමන්තාගතං අනෙතවාසිකං පනාමෙනො ආචරියො සානිසාරො තොනි. අපනාමෙනො අනනිසාරො තොනි. ආචරියමනි අධිමන්තං පෙමං තොනි, අධිමන්තො පසාදෙ තොනි, ආධිමන්තා හිරි තොනි, අධිමන්තො ගාරවො තොනි, අධිමන්තා භාවනා තොනි, ඉමෙහි බො, භීක්ඛවෙ, පඤ්චනඛෙගනි සමන්තාගතං අනෙතවාසිකං පනාමෙනො ආචරියො සානිසාරො තොනි, අපනාමෙනො අනනිසාරො තොනි” නි.

11. තෙන බො පන සමයෙන භීක්ඛු “දසවස්සමන, දසවස්සමනා”නි බාලා අබ්‍යන්තා නිස්සයං දෙනති. දිස්සනති ආචරියා බාලා, අනෙතවාසිකා පණ්ඨිතා. දිස්සනති ආචරියා අබ්‍යන්තා, අනෙතවාසිකා බ්‍යන්තා. දිස්සනති ආචරියා අප්පසසුතා, අනෙතවාසිකා බහුසුතා. දිස්සනති ආචරියා දුප්පඤ්ඤ, අනෙතවාසිකා පඤ්ඤවනො.

12. යෙ තෙ භීක්ඛු අප්පවජ්ජා -පෙ- තෙ උජ්ඣායනති, ඩිගනති, විපාවෙනති. “කථං හි නාම භීක්ඛු දසවස්සමන, දසවස්සමනා නි බාලා අබ්‍යන්තා නිස්සයං දෙස්සනති? දිස්සනති ආචරියා බාලා, අනෙතවාසිකා පණ්ඨිතා. දිස්සනති ආචරියා අබ්‍යන්තා, අනෙතවාසිකා බ්‍යන්තා. දිස්සනති ආචරියා අප්පසසුතා, අනෙතවාසිකා බහුසුතා. දිස්සනති ආචරියා දුප්පඤ්ඤ, අනෙතවාසිකා පඤ්ඤවනො?” නි.

13. අථ බො තෙ භීක්ඛු භගවතො එතමස්ථං ආරොවෙසුං. “සච්චං කීර භීක්ඛවෙ”-පෙ- සච්චං භගවා -පෙ- විගරහිකා ධම්මීං කථං කතා භීක්ඛු ආමන්තෙසි. “න භීක්ඛවෙ බාලෙන අබ්‍යන්තෙන නිස්සයො දුතඛෙඛා. යො දදෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛාපසං. අනුජානාමි භීක්ඛවෙ, බ්‍යන්තෙන භීක්ඛුතා පටිබලෙන දසවස්සෙන වා අනීරෙකදසවස්සෙන වා නිස්සයං දුඛු” නති.

ආවේශවග්ගාණවාරං නිට්ඨිතං ඡට්ඨං.

1. තෙන ඛො ජන සමයෙන භික්ඛු ආවර්ඤ්ජනියෙසු ජනකනො-
 සුචි විබ්භනොසුචි නාලකනොසුචි, ජනිසසිකනොසුචි නිසසපටිපසසෙද්ධි
 යො න ජානනාති. හගවතො ජාමච්ඡං ආරොචෙසුං. “පඤ්චමා භික්ඛවෙ,
 නිසසපටිපසසෙද්ධියො උපඤ්ඤායමානා: උපඤ්ඤායො ජනකනොනා වා නොති,
 විබ්භනොනා වා, කාලකනො වා, ජනිසසිකනොනා වා, ආණ්ඨනියෙව පඤ්චමී.
 ඉමා ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච නිසසපටිපසසෙද්ධියො උපඤ්ඤායමානා.

2. ඡසිනා භික්ඛවෙ, නිසසපටිපසසෙද්ධියො ආවර්ඤ්ජනා: ආවර්ඤ්ජනො
 ජනකනොනා වා නොති, විබ්භනොනා වා, කාලකනො වා, ජනිසසිකනොනො වා,
 ආණ්ඨනියෙව පඤ්චමී, උපඤ්ඤායෙන වා සමොධානගතො නොති. ඉමා
 ඛො භික්ඛවෙ, ඡ නිසසපටිපසසෙද්ධියො ආවර්ඤ්ජනා.

3. පඤ්චති භික්ඛවෙ, අසෙහති සමනාගතෙන භික්ඛුනා න
 උපසමපාදෙචබ්බං. න නිසසෙයො දුභබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨා-
 පෙචාබ්බො. න අසෙබෙන ඩීලකිකේන සමනාගතො නොති, න
 අසෙබෙන සමාධිකිකේන සමනාගතො නොති, න අසෙබෙන
 පඤ්ඤානිකේන සමනාගතො නොති, න අසෙබෙන විමුච්ඡනිකිකේන
 සමනාගතො නොති, න අසෙබෙන විමුච්ඡනිකිකේන සමනාගතො නොති,
 න අසෙබෙන විමුච්ඡනිකිකේන සමනාගතො නොති, අසෙබෙන විමුච්ඡනිකිකේන
 සමනාගතො නොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනසෙහති සමනාගතෙන
 භික්ඛුනා න උපසමපාදෙචබ්බං. න නිසසෙයො දුභබ්බො. න සාමණේරො
 උපට්ඨාපෙචාබ්බො.

4. පඤ්චති භික්ඛවෙ අසෙහති සමනාගතෙන භික්ඛුනා උපසමපා-
 දෙචබ්බං. නිසසෙයො දුභබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙචාබ්බො.
 අසෙබෙන ඩීලකිකේන සමනාගතො නොති, අසෙබෙන සමාධිකිකේන
 සමනාගතො නොති, අසෙබෙන පඤ්ඤානිකේන සමනාගතො නොති,
 අසෙබෙන විමුච්ඡනිකිකේන සමනාගතො නොති, අසෙබෙන විමුච්ඡනිකිකේන
 සමනාගතො නොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනසෙහති සමනාගතෙන
 භික්ඛුනා උපසමපාදෙචබ්බං. නිසසෙයො දුභබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙචාබ්බො.

5. අපරෙහිථි භික්ඛවෙ පඤ්චනසෙහති සමනාගතෙන භික්ඛුනා න
 උපසමපාදෙචබ්බං. න නිසසෙයො දුභබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙ-
 චාබ්බො. අභනනා න අසෙබෙන ඩීලකිකේන සමනාගතො නොති,
 න පරං අසෙබෙන ඩීලකිකේන සමාදපෙතා; අභනනා න අසෙබෙන
 සමාධිකිකේන සමනාගතො නොති, න පරං අසෙබෙන සමාධිකිකේන
 සමාදපෙතා; අභනනා න අසෙබෙන පඤ්ඤානිකේන සමනාගතො
 නොති, න පරං අසෙබෙන පඤ්ඤානිකේන සමාදපෙතා; අභනනා න
 අසෙබෙන විමුච්ඡනිකිකේන සමනාගතො නොති, න පරං අසෙබෙන
 විමුච්ඡනිකිකේන සමාදපෙතා; අභනනා න අසෙබෙන විමුච්ඡනිකිකේන
 සමනාගතො නොති. න පරං අසෙබෙන විමුච්ඡනිකිකේන සමාදපෙ-
 තා. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චනසෙහති සමනාගතෙන භික්ඛුනා න
 උපසමපාදෙචබ්බං. න නිසසෙයො දුභබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙචාබ්බො.

6. පඤ්චගි භික්ඛවෙ, අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. අත්තනා අසෙබෙන සීලකකිකෙන සමන්තාගතො හොති, පරං අසෙබෙ සීලකකිකෙ සමාදපෙනා; අත්තනා අසෙබෙන සමාධිකකිකෙන සමන්තාගතො හොති, පරං අසෙබෙ සමාධිකකිකෙ සමාදපෙනා; අත්තනා අසෙබෙන පඤ්ඤාකකිකෙන සමන්තාගතො හොති, පරං අසෙබෙ පඤ්ඤාකකිකෙ සමාදපෙනා; අත්තනා අසෙබෙන විමුත්තිකකිකෙන සමන්තාගතො හොති, පරං අසෙබෙ විමුත්තිකකිකෙ සමාදපෙනා; අත්තනා අසෙබෙන විමුත්තිඤ්ඤාදස්සනකකිකෙන සමන්තාගතො හොති, පරං අසෙබෙ විමුත්තිඤ්ඤාදස්සනකකිකෙ සමාදපෙනා. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො.

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. අස්සඤ්ඤා හොති, අභිරිකො හොති, අනොත්තාපී හොති, කුසීනො හොති, මුට්ඨස්සති හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො.

8. පඤ්චගි භික්ඛවෙ අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. සඤ්ඤා හොති, හිරිමා හොති, ඔත්තාපී¹ හොති, ආරඤ්චිරියො හොති, උපට්ඨිතසති හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො.

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. අභිසීලෙ සීල විපනොනා හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාර-විපනොනා හොති, අනිද්ධියා දිට්ඨිවිපනොනා හොති, අපසස්සුතො හොති, දුපසඤ්ඤා හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො.

10. පඤ්චගි භික්ඛවෙ අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. න අභිසීලෙ සීලවිපනොනා හොති, න අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනොනා හොති, න අනිද්ධියා දිට්ඨිවිපනොනා හොති, බහුස්සුතො හොති, පඤ්ඤාචා හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො.

1. “ඔත්තාපී” ම. ඡ. ස; P. T. S. “ඔත්තාපී” නි සිහලකාරවොචකෙසු දිසසති.

11. අපරෙතිපි භික්ඛවෙව, පඤ්චනඤ්ඤාති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙව්ඛබ්බං. න නිස්සයො ද්වාවෙඛ්ඛා. න සාමනෙණරො උපට්ඨාපෙතඤ්ඤා. න පට්ඨලො තොති අනන්තවාසීං වා සද්ධිවිහාරීං වා ගිලානං උපට්ඨානුං වා උපට්ඨාපෙතුං වා, අනභිරතීං වූපකාසෙතුං වා වූපකාසාපෙතුං වා, උප්පනං කුක්කුච්චං ධම්මනො විනොදෙතුං වා විනොදපෙතුං වා, ආපනතීං න ජානාතී, ආපනතියා වූට්ඨානං න ජානාතී. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙව පඤ්චනඤ්ඤාති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙව්ඛබ්බං. න නිස්සයො ද්වාවෙඛ්ඛා. න සාමනෙණරො උපට්ඨාපෙතඤ්ඤා.

12. පඤ්චති භික්ඛවෙව, අඤ්ඤාති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙව්ඛබ්බං. නිස්සයො ද්වාවෙඛ්ඛා. සාමනෙණරො උපට්ඨාපෙතඤ්ඤා. පට්ඨලො තොති අනන්තවාසීං වා සද්ධිවිහාරීං වා ගිලානං ' උපට්ඨානුං වා උපට්ඨාපෙතුං වා, අනභිරතීං¹ වූපකාසෙතුං වා වූපකාසාපෙතුං වා, උප්පනං කුක්කුච්චං ධම්මනො විනොදෙතුං වා විනොදපෙතුං වා, ආපනතීං ජානාතී, ආපනතියා වූට්ඨානං ජානාතී. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙව පඤ්චනඤ්ඤාති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙව්ඛබ්බං. නිස්සයො ද්වාවෙඛ්ඛා. සාමනෙණරො උපට්ඨාපෙතඤ්ඤා.

13. අපරෙතිපි භික්ඛවෙව පඤ්චනඤ්ඤාති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙව්ඛබ්බං. න නිස්සයො ද්වාවෙඛ්ඛා. න සාමනෙණරො උපට්ඨාපෙතඤ්ඤා. න පට්ඨලො තොති අනන්තවාසීං වා සද්ධිවිහාරීං වා ආභිසමාවාරිකාය සික්ඛාය සික්ඛාපෙතුං, ආදිබ්බමචරිසිකාය² සික්ඛාය විනෙතුං, අභිධම්ම විනෙතුං, අභිවිනයෙ විනෙතුං, උප්පනං දිට්ඨිගතං ධම්මනො විවෙචෙතුං, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙව පඤ්චනඤ්ඤාති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙව්ඛබ්බං. න නිස්සයො ද්වාවෙඛ්ඛා. න සාමනෙණරො උපට්ඨාපෙතඤ්ඤා.

14. පඤ්චති භික්ඛවෙව, අඤ්ඤාති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙව්ඛබ්බං. නිස්සයො ද්වාවෙඛ්ඛා. සාමනෙණරො උපට්ඨාපෙතඤ්ඤා. පට්ඨලො තොති අනන්තවාසීං වා සද්ධිවිහාරීං වා ආභිසමාවාරිකාය සික්ඛාය සික්ඛාපෙතුං, ආදිබ්බමචරිසිකාය සික්ඛාය විනෙතුං, අභිධම්ම විනෙතුං, අභිවිනයෙ විනෙතුං, උප්පනං දිට්ඨිගතං ධම්මනො විවෙචෙතුං, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙව පඤ්චනඤ්ඤාති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙව්ඛබ්බං. නිස්සයො ද්වාවෙඛ්ඛා. සාමනෙණරො උපට්ඨාපෙතඤ්ඤා.

1. "අනභිරතී" ම. ඡ. සං. 2. "ආදිබ්බමචරිසිකාය" ම. ඡ. සං.

15. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො, න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො, ආපත්තිං න ජානාති, අනාපත්තිං න ජානාති, ලහුකං ආපත්තිං න ජානාති, ගරුකං ආපත්තිං න ජානාති, උනසාති බො පනස්ස පාතිමොකනාති විජාරෙ න ස්වාගතාති තොනති න සුචිත්තනාති න සුසචනති න සුචිතිච්ඡිනාති සුත්තසො අනුබ්බසුත්තසො ඉමෙහිබො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො, න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො,

16. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං, නිස්සයො දුතබ්බො, සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො, ආපත්තිං ජානාති, අනාපත්තිං ජානාති, ලහුකං ආපත්තිං ජානාති, ගරුකං ආපත්තිං ජානාති, උනසාති බො පනස්ස පාතිමොකනාති විජාරෙන ස්වාගතාති තොනති, සුචිත්තනාති සුසචනති න සුචිතිච්ඡිනාති සුත්තසො අනුබ්බසුත්තසො, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං, නිස්සයො දුතබ්බො, සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො,

17. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො, න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො, ආපත්තිං න ජානාති, අනාපත්තිං න ජානාති, ලහුකං ආපත්තිං න ජානාති, ගරුකං ආපත්තිං න ජානාති, උඤ්චසවස්සො තොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො, න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො,

18. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං, නිස්සයො දුතබ්බො, සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො, ආපත්තිං ජානාති, අනාපත්තිං ජානාති, ලහුකං ආපත්තිං ජානාති, ගරුකං ආපත්තිං ජානාති, දසවස්සො වා තොති අතිරෙක දසවස්සො වා, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහි, සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං, නිස්සයො දුතබ්බො, සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො ති,

උපසම්පාදෙනබ්බපඤ්චකඛසොලසමාරං හිට්ඨිතං. 1

1 "සොලසමාරො නිට්ඨිතො" ම. ජ. සං

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ ඡතඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. අස්සඤ්ඛා හොති. අභිරිකො හොති. අනොත්තාපී හොති. කුසීනො හොති. මුට්ඨස්සතී හොති. උභනදසවස්සො හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ, ඡතඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො.

6. ඡති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. සඤ්ඛා හොති. භිරිමා හොති. ඔත්තාපී හොති. ආරඤ්චිරියො හොති. උපට්ඨිතසතී හොති. දසවස්සො වා හොති අතිරෙක දසවස්සො වා. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ ඡතඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ ඡතඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. අභිසීලෙ සීලවිපනො හොති. අඡ්ඤාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති. අතිද්විට්ඨා ද්විට්චිපනො හොති. අප්පස්සුතො හොති. දුපපඤ්ඤා හොති. උභනදසවස්සො හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ ඡතඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො.

8. ඡති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න අභිසීලෙ සීලවිපනො හොති. න අඡ්ඤාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති. න අතිද්විට්ඨා ද්විට්චිපනො හොති. ඛුස්සුතො හොති. පඤ්ඤාචා හොති. දසවස්සො වා හොති අතිරෙකදසවස්සො වා. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ ඡතඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ ඡතඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න පට්ඨිතො යොති අනොචාසිං වා සඤ්චිතාරිං වා ගිලානං උපට්ඨානුංවා උපට්ඨාපෙතංවා, අනභීරතීං චූපකාසෙතංවා චූපකාසාපෙතංවා, උප්පන්තං කුකකුච්චිං ධම්මනො විනොදෙතංවා වා විනොදපෙතංවා. ආපත්ති න ජානාති, ආපත්තියා චූට්ඨානං න ජානාති. උභනදසවස්සො හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ ඡතඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො.

10. ඡහි භික්ඛවෙ අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. පට්ඨලො හොති අනෙතවාසිං වා සද්ධිවිහාරිං වා ගිලානං උපට්ඨාදුං වා උපට්ඨාපෙනදුං වා, අනභීරතීං චූපකාසෙදුං වා චූපකාසාපෙනදුං වා, උප්පන්නං කුක්කුච්චං ධම්මතො විනොදෙදුං වා විනොදුපෙනදුං වා, ආපතනීං ජානාතී, ආපතනීයා චූට්ඨානං ජානාතී, දසවසේසා වා හොති අතීරෙකදසවසේසා වා. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ ඡහඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො.

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ ඡහඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. න පට්ඨලො හොති අනෙතවාසිං වා සද්ධිවිහාරිං වා ආභිසමාචාරිකාය සික්ඛාය සික්ඛාපෙනදුං, ආදිබ්බුගමචරිසිකාය සික්ඛාය විනෙදුං, අභිධම්මෙ විනෙදුං, අභිවිනයෙ විනෙදුං, උප්පන්නං දිට්ඨිගතං ධම්මතො විවෙචෙනදුං, උභනදසවසේසා හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ ඡහඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො.

12. ඡහි භික්ඛවෙ අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. පට්ඨලො හොති අනෙතවාසිං වා සද්ධිවිහාරිං වා ආභිසමාචාරිකාය සික්ඛාය සික්ඛාපෙනදුං, ආදිබ්බුගමචරිසිකාය සික්ඛාය විනෙදුං, අභිධම්මෙ විනෙදුං, අභිවිනයෙ විනෙදුං, උප්පන්නං දිට්ඨිගතං ධම්මතො විවෙචෙනදුං, දසවසේසා වා හොති අතීරෙකදසවසේසා වා. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ ඡහඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං. නිස්සයො දුතබ්බො. සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො.

13. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ ඡහඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. ආපතනීං න ජානාතී. අනාපතනීං න ජානාතී. ලහුකං ආපතනීං න ජානාතී. ගරුකං ආපතනීං න ජානාතී. උභයාතී බො ඊනස්ස පාතිමොකකාති විජාරෙත න සවාගතාති හොන්ති න සුචිතතනාති න සුප්පචන්ති න සුචිතිච්ඡිනාති සුත්තසො අනුබ්බසඤ්ඤනසො. උභනදසවසේසා හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ ඡහඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනබ්බො.

14. ඡති භික්ඛවෙ අඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පා-
 දෙනබ්බං, නිස්සයො දුතබ්බො සාමනෙරො උපට්ඨාපෙනබ්බො, ආපතනිං
 ජානාති, අනාපතනිං ජානාති, ලහුකං ආපතනිං ජානාති ගරුකං ආපතනිං
 ජානාති, උතයාති බො පනස්ස පානිමොඤ්ඤාති විජාරෙන ස්වාගතාති
 තොනති සුවිතතනාති සුසවගාති සුවිනිච්ඡිනාති සුතතසො අනුඛ්‍යඤ්ජ-
 නසො, දසවස්සො වා තොති අතිරෙකදසවස්සො වා, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ,
 ඡහඛෙහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා උපසම්පාදෙනබ්බං, නිස්සයො දුතබ්බො,
 සාමනෙරො උපට්ඨාපෙනබ්බො ති.

උපසම්පාදෙනබ්බජ්ඣානානුද්දසමාරං භිට්ඨිතං.

1. තෙන බො පන සමයෙන යො සො අඤ්ඤානිත්ථියපුබ්බො උපජ්ඣායෙන සනධමමිකං වුච්චමානො උපජ්ඣායස්ස වාදං ආරොපෙඤ්ඤා නංයෙව නිත්ථායනනං සඛකමි. සො පුන පච්චාගනඤ්ඤා භික්ඛු උපසම්පදං යාමි. භික්ඛු භගවතො ඵනමත්ථං ආරොචෙසුං. “යො සො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානිත්ථියපුබ්බො උපජ්ඣායෙන සනධමමිකං වුච්චමානො උපජ්ඣායස්ස වාදං ආරොපෙඤ්ඤා නංයෙව නිත්ථායනනං සඛකනෙතා, සො ආගතො න උපසම්පාදෙතබ්බො.”

2. යො¹ භික්ඛවෙ අඤ්ඤාපි අඤ්ඤානිත්ථියපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ ආකඛිති පබ්බජ්ජං ආකඛිති උපසම්පදං. නස්ස චන්තාරො මාසෙ පරිවාසො දුතබ්බො. ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දුතබ්බො: පඨමං කෙසමස්සුං ඔහාරාපෙඤ්ඤා කාසායාති වන්තාති අච්ඡාදපෙඤ්ඤා ඵකංසං උත්තරාසඛං කාරාපෙඤ්ඤා භික්ඛුනං පාදෙ වන්දෙඤ්ඤා උකකුටිකං නිසීදිඤ්ඤා අඤ්ඤාලිමපග්ගනෙතො ඵවං වදෙති නි වන්තබ්බො: “බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි. ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි. සඛස්සං සරණං ගච්ඡාමි. දුතියමපි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි. දුතියමපි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි. දුතියමපි සඛස්සං සරණං ගච්ඡාමි. තතියමපි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි. තතියමපි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි. තතියමපි සඛස්සං සරණං ගච්ඡාමි” ති.

3. තෙන භික්ඛවෙ අඤ්ඤානිත්ථියපුබ්බොන සඛස්සං උපසම්පාදමිඤ්ඤා ඵකංසං උත්තරාසඛං කරිඤ්ඤා භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිඤ්ඤා උකකුටිකං නිසීදිඤ්ඤා අඤ්ඤාලිමපග්ගනෙතො ඵවමස්ස වචනියො. “අනං හනෙන, ඉත්ථනනාමො අඤ්ඤානිත්ථියපුබ්බො, ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ ආකඛිතමි උපසම්පදං. සොහමනනෙන, සඛස්සං චන්තාරො මාසෙ පරිවාසං යාමාමි” ති දුතියමපි යාමිතබ්බො. තතියමපි යාමිතබ්බො.

4. බ්‍යවෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙස්සා ඤ්ඤපෙනබ්බො: පුණාඤ්ඤා මෙ හනෙන, සඛෙස්සා. අයං ඉත්ථනනාමො අඤ්ඤානිත්ථියපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ ආකඛිති උපසම්පදං. සො සඛස්සං චන්තාරො මාසෙ පරිවාසං යාමති. යදි සඛස්සං පන්තකලං සඛෙස්සා ඉත්ථනනාමස්ස අඤ්ඤානිත්ථිය- පුබ්බස්ස චන්තාරො මාසෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය. ඵසා ඤ්ඤති.

5. පුණාඤ්ඤා මෙ හනෙන, සඛෙස්සා. අයං ඉත්ථනනාමො අඤ්ඤානිත්ථිය- පුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ ආකඛිති උපසම්පදං. සො සඛස්සං චන්තාරො මාසෙ පරිවාසං යාමති. සඛෙස්සා ඉත්ථනනාමස්ස අඤ්ඤානිත්ථියපුබ්බස්ස චන්තාරො මාසෙ පරිවාසං දෙති. යස්සායසමන්තො බමති ඉත්ථනනාමස්ස අඤ්ඤානිත්ථියපුබ්බස්ස චන්තාරො මාසෙ පරිවාසස්ස දුතං. සො ඤ්ඤානස්ස, යස්ස න කමති, සො භාසෙය්‍ය.

6. “දිනො සඛෙස්සන ඉත්ථනනාමස්ස අඤ්ඤානිත්ථියපුබ්බස්ස චන්තාරො මාසෙ පරිවාසො, බමති සඛස්සං නස්මා ඤ්ඤති. ඵවමෙතං ධාරයාමි” ති.

1. “යො සො භික්ඛවෙ” ම. ඡ. සං.

7. එවං බො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො ආරාධකො හොති එවං අනාරාධකො. කථංඤ්ඤ භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො අනාරාධකො හොති ? ඉධ භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො අතිකාලෙන ගාමං පවිසති. අතිදිවා පටිකකමති. එවමපි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො අනාරාධකො හොති.

8. පුන ව පරං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො වෙසියගොවරො 1 වා හොති. විධවගොවරො 2 වා හොති. පුලලකුමාරිකගොවරො 3 වා හොති. පණ්ඩකගොවරො වා හොති. භික්ඛුනීගොවරො වා හොති. එවමපි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො අනාරාධකො හොති.

9. පුන ව පරං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො යාති තාති සමුහමවාරිනං උච්චාවචාති කිඛකරණීයාති තජ්ඣ න දකෙඛා හොති න අනලසො. න තනුපායාය විමංසාය සමනනාගතො. න අලං කාඤ්ඤා, න අලං සංවිධාඤ්ඤා. එවමපි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො අනාරාධකො හොති.

10. පුන ව පරං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො න තිබ්බවජ්ඤෙ හොති උදෙසෙ පරිපුච්ඡාය, අධිසීලෙ, අධිචිත්තෙ, අධිපඤ්ඤාය. එවමපි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො අනාරාධකො හොති.

11. පුන ව පරං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො යස්ස තිජ්ඣායනනා සඛකනනා හොති, තස්ස සඤ්ඤානා තස්ස දිට්ඨිතා තස්ස බන්තීයා තස්ස රුචීයා තස්ස ආදායස්ස අවණණ භඤ්ඤමානෙ කුටිනො හොති අනතනමනො අනභීරදො, බුද්ධස්ස වා ධම්මස්ස වා සඛසස්ස වා අවණණ භඤ්ඤමානෙ අනතමනො හොති උදගො අභීරදො. යස්ස වා පන තිජ්ඣායනනා සඛකනනා හොති, තස්ස සඤ්ඤානා තස්ස දිට්ඨිතා තස්ස බන්තීයා තස්ස රුචීයා තස්ස ආදායස්ස වණණ භඤ්ඤමානෙ අනතමනො හොති උදගො අභීරදො. බුද්ධස්ස වා ධම්මස්ස වා සඛසස්ස වා වණණ භඤ්ඤමානෙ කුටිනො හොති අනතනමනො අනභීරදො. ඉදං භික්ඛවෙ සඛසාතනිකා අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බස්ස අනාරාධනීයසමිං. එවං බො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො අනාරාධකො හොති. එවං අනාරාධකො බො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො ආගතො න උපසමපාදෙතබ්බො.

12. කථංඤ්ඤ භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො ආරාධකො හොති ? ඉධ භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො නාතිකාලෙන ගාමං පවිසති. නාතිදිවා පටිකකමති. එවමපි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො ආරාධකො හොති.

1 "වෙසියගොවරො" ම. ඡ. සං. 2 "විධවා ගොවරො" ම. ඡ. සං.
3 "පුලලකුමාරිකාගොවරො" ඡ. පු; ම. කු. ප; ම. ඡ. සං.

13. පුන ව පරං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො න වෙසියගොවරො තොති. න විධිවගොවරො තොති. න පුලලකුමාරිකගොවරො තොති. න පණ්ඩකගොවරො තොති. න භික්ඛුතිගොවරො තොති. එවමපි භික්ඛවෙ අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො ආරාධනො තොති.

14. පුන ව පරං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො යාති තාති සමුභවමාරිතං උච්චාවචාති කිඛකරණියාති, තත්ථ දකොතො තොති අනලසො. තත්ථාපායාය වීමංසාය සමන්තාගතො අලං කාතුං අලං සංවිධාතුං. එවමපි භික්ඛවෙ අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො ආරාධනො තොති.

15. පුන ව පරං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො තිබ්බව්ඡ්ඤෙ තොති උද්දසෙ, පරිපුච්ඡාය, අධිසීලෙ, අධිවිනතො, අධිපඤ්ඤාය, එවමපි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො ආරාධනො තොති.

16. පුන ව පරං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො යස්ස තිත්ථායනතා සඛකනො තොති, තස්ස සජ්ඣනො තස්ස දිට්ඨියා තස්ස බ්බන්තියා තස්ස රුචියා තස්ස ආදායස්ස අවණණ්ණ හඤ්ඤමානෙ අත්තමනො තොති උදගො අභීරදො. බුද්ධියා වා ධම්මසා වා සඛසා වා අවණණ්ණ හඤ්ඤමානෙ කුට්ඨො තොති අත්තමනො අනභීරදො. යස්ස වා පන තිත්ථායනතා සඛකනො තොති, තස්ස සජ්ඣනො තස්ස දිට්ඨියා තස්ස බ්බන්තියා තස්ස රුචියා තස්ස ආදායස්ස වණණ්ණ හඤ්ඤමානෙ කුට්ඨො තොති අත්තමනො අනභීරදො. බුද්ධියා වා ධම්මසා වා සඛසා වා වණණ්ණ හඤ්ඤමානෙ අත්තමනො තොති උදගො අභීරදො. ඉදං භික්ඛවෙ, සඛසාතනිකං අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බස්ස ආරාධනි යසම්. එවං ඛො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො ආරාධනො තොති. එවං ආරාධනො ඛො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො ආගතො උපසම්පා දෙනෙබ්බො.

17. සවෙ භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො නගො ආගච්ඡති උපජ්ඣායමුලකං විවරං පරියෙසිතබ්බං. සවෙ අච්ඡන්තකෙසො ආගච්ඡති සඛෙසා අපලොකෙනෙබ්බො හණ්ඩුකමාය. යෙ තෙ භික්ඛවෙ, අගනිකා ජ්වලකා තෙ ආගතා උපසම්පාදෙනබ්බො, න තෙසං පරිවාසො දුතබ්බො. තං කියා තෙතු. කම්මවාදිනො එතෙ භික්ඛවෙ, කිරියවාදිනො. සවෙ භික්ඛවෙ ජාතියා සාකියො, අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බො ආගච්ඡති, සො ආගතො උපසම්පාදෙනෙබ්බො. න තස්ස පරිවාසො දුතබ්බො. ඉමාහං භික්ඛවෙ ඤ්ඤතිනං ආවෙණිකං පරිනාරං දමමි 'නි.

අඤ්ඤතිඤ්ඤපුබ්බකථා නිට්ඨිතා.

සත්තමහණවාරං.

1. තෙන බො ජන සමයෙන මගධෙසු පඤ්ච ආබාධා උසුන්නා තොනති: කුට්ඨං, ගණෙඛා, කිලාසො, සොසො, අපමාරො. මනුස්සා පඤ්චති ආබාධෙති පුට්ඨා ජීවකං කොමාරහව්වං උපසඤ්චිතා ඵලං වදන්ති: “සාධු නො ආචරිය නිකිච්ඡාති” ති. “අහමය්‍යා² බහුකිච්චො බහුකරණීයො. රාජා ව මෙ මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො උපට්ඨානබ්බො, ඉන්ධාගාරං ව, බුද්ධිපමුඛො ව සමෙසා,³ නාහං සකෙකාමී නිකිච්ඡතු” නති. “සබ්බං සාපතෙය්‍යං ව තෙ ආචරිය තොභු. මයං ව තෙ දුසා. සාධු නො ආචරිය නිකිච්ඡාති” ති “අහමය්‍යා බහුකිච්චො බහුකරණීයො. රාජා ව. මෙ මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො උපට්ඨානබ්බො, ඉන්ධාගාරං ඤ්ච, බුද්ධිපමුඛො ව සමෙසා. නාහං සකෙකාමී නිකිච්ඡතු” නති.

2. අඵ බො තෙසං මනුස්සානං ඵතදහොසි: “ඉමෙ බො සමණා සකාසුත්තියා සුබසීලා සුබසමාචාරා, සුතොජනානි භුඤ්ජීභා තිවාතෙසු සයතෙසු සයන්තී. යනනුන මයං සමණෙසු සකාසුත්තියෙසු පබ්බජෙය්‍යාම. තත්ථ භික්ඛු වෙච උපට්ඨතිස්සන්ති. ජීවකො ව කොමාරහව්වො නිකිච්ඡස්සති” ති.

3. අඵ බො තෙ මනුස්සා භික්ඛු උපසඤ්චිතා පබ්බජ්ජං යාපිංසු. තෙ භික්ඛු පබ්බජෙසු: උපසමපාදෙසු: තෙ භික්ඛු වෙච උපට්ඨතිංසු. ජීවකො ව කොමාරහව්වො නිකිච්ඡ.

4. තෙන බො ජන සමයෙන භික්ඛු බහු ගිලානෙ භික්ඛු උපට්ඨන්තවා යාවනබහුලා විඤ්ඤන්තිබහුලා විතරන්ති. “ගිලානහත්තං දෙඵ. ගිලානුපට්ඨානහත්තං දෙඵ. ගිලානතෙසජ්ජං දෙඵයා” ති. ජීවකොපි කොමාරහව්වො බහු ගිලානෙ භික්ඛු නිකිච්ඡන්තො අඤ්ඤන්තා රාජකිච්චං පරිභාජෙසී.

5. අඤ්ඤන්තො පි පුට්ඨො පඤ්චති ආබාධෙති පුට්ඨො ජීවකං කොමාරහව්වං උපසඤ්චිතා ඵතදවොච: “සාධු මං ආචරිය නිකිච්ඡාති” ති. “අහඤ්චයෙය්‍යා බහුකිච්චො බහුකරණීයො. රාජා ව මෙ මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො උපට්ඨානබ්බො, ඉන්ධාගාරං ව, බුද්ධිපමුඛො ව සමෙසා. නාහං සකෙකාමී නිකිච්ඡතු” නති. “සබ්බං සාපතෙය්‍යං ව තෙ ආචරිය තොභු. අහං ව තෙ දුසො. සාධු මං ආචරිය නිකිච්ඡාති” ති. “අහඤ්චයෙය්‍යා බහුකිච්චො බහුකරණීයො. රාජා ව මෙ මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො උපට්ඨානබ්බො, ඉන්ධාගාරං ව, බුද්ධිපමුඛො ව සමෙසා. නාහං සකෙකාමී නිකිච්ඡතු” නති.

1. “වදන්ති” අ. මි. නො ව.
 2. “අහංචවය්‍යා” අ. මි. නො ව. ජ. පු. “අහමය්‍යා” ම ඡ සා.
 3. “භික්ඛුසමෙසා” අ. මි. නො ව. ම ඡ සා. P.T.S.

6. අඵ බො තස්ස පුරිසස්ස ඵනදකොසි: “ඉමෙ බො සමණා සක්‍යපුත්තියා සුඛසීලා සුඛසමාචාරා, සුතොජනාති භුඤ්ජිතා නිවානෙසු සයනෙසු සයන්ති. යනනුතාහං සමණෙසු සක්‍යපුත්තියෙසු පබ්බජේය්‍යං, තස් භික්ඛුවෙව උපට්ඨතිස්සන්ති. ජීවකො ව කොමාරහච්චො තිකිච්ජිය්‍ය ති සොභං¹ අරොගො විබ්භමිය්‍යාමී” ති.

7. අඵ බො සො පුරිසො භික්ඛු උපසඛකමිතා පබ්බජ්ජං යාචි. තං භික්ඛු පබ්බාජෙසුං. උපසමපාදෙසුං. තං භික්ඛුවෙව උපට්ඨතිංසු. ජීවකො ව කොමාරහච්චො තිකිච්ජී. සො අරොගො විබ්භමි.

8. අඤ්ඤා බො ජීවකො කොමාරහච්චො තං පුරිසං විබ්භන්තං. දිස්සාන තං පුරිසං ඵනදවොච: “නනු ත්වා අය්‍ය භික්ඛුසු පබ්බජිතො අතොසී?” ති. “ඵචං ආචරියා” ති. “කීස්ස පත ත්වං අය්‍යො ඵචරුපං අකාසී?” ති.

9. අඵ බො සො පුරිසො ජීවකස්ස කොමාරහච්චස්ස ඵනමත්ථං ආරොචෙසී. ජීවකො කොමාරහච්චො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: “කථං හි නාම හදන්තා පඤ්චති ආබාධෙති පුට්ඨං පබ්බාජෙස්සන්ත්” ති.

10. අඵ බො ජීවකො කොමාරහච්චො යෙන භගවා නොනුපසඛකමි. උපසඛකමිතා භගවන්තං අභිවාදෙතා ඵකමන්තං තිසීදි. ඵකමන්තං තිසීන්තො බො ජීවකො කොමාරහච්චො භගවන්තං ඵනදවොච: “සාධු භන්තො, අය්‍යා පඤ්චති ආබාධෙති පුට්ඨො න පබ්බාජෙස්ස” නති.

11. අඵ බො භගවා ජීවකං කොමාරහච්චං ධම්මියා කථාය සන්දෙස්සෙසී. සමාදපෙසී. සමුත්තොජෙසී. සමපහංසෙසී. අඵ බො ජීවකො කොමාරහච්චො භගවතා ධම්මියා කථාය සන්දෙසීන්තො සමාදපීන්තො සමුත්තොජීන්තො සමපහංසීන්තො උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙතා පදකබ්ඤං කතා පකකාමි.

12. අඵ බො භගවා ඵනසමිං නිදුනෙ ඵනසමිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමන්තොසී: “න භික්ඛවෙ පඤ්චති ආබාධෙති පුට්ඨො පබ්බාජෙතඤ්ඤො. යො පබ්බාජෙස්ස ආපන්ති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

1. “සොමහී” ම ජ සා.

13. තෙන ඛො උත සමයෙන රඤ්ඤො මාගධස්ස සෙනියස්ස බිලිබ්බසාරස්ස පච්චන්තො කුපිතො හොති. අථ ඛො රාජා මාගධො සෙනියො බිලිබ්බසාරො සෙනානායකෙ මහාමනෙන ආණාපෙසී: “ගච්ඡ්ථ හණ්ණෙ,¹ පච්චන්තං උච්චිතථා” තී. “ඵචං දෙවො” තී ඛො සෙනානායකා මහාමනතා රඤ්ඤො මාගධස්ස සෙනියස්ස බිලිබ්බසාරස්ස පච්චස්සොට්ඨං.

14. අථ ඛො අභිඤ්ඤානානං අභිඤ්ඤානානං යොධානං ඵනදහොසී: “මයං ඛො යුද්ධාභීතඤ්ඤො ගච්ඡන්තො පාපඤ්ච කරොමි.² බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවාම. කෙන හු ඛො මයං උපායෙන පාපා ව විරමෙය්‍යාම කල්‍යාණඤ්ච කරෙය්‍යාමා” තී.

15. අථ ඛො තෙසං යොධානං ඵනදහොසී: “ඉමෙ ඛො සමණා සක්‍යපුත්තියා ධම්මචාරිතො සමචාරිතො බුහමචාරිතො සච්චවාදිතො සීලවනො කල්‍යාණධම්මො. සචෙ ඛො මයං සමණෙසු සක්‍යපුත්තියෙසු පබ්බජෙය්‍යාම ඵචං මයං පාපා ව විරමෙය්‍යාම කල්‍යාණඤ්ච කරෙය්‍යාමා” තී.

16. අථ ඛො තෙ යොධා භික්ඛු උපසඛකමිත්වා පබ්බජ්ජං යාචිංසු. තෙ භික්ඛු පබ්බාජෙසු, උපසම්පාදෙසු. සෙනානායකා මහාමනතා රුජ්ඣපෙ පුච්ඡංසු. “කීනහු ඛො හණ්ණ ඉඤ්ඤානාමො ව ඉඤ්ඤානාමො ව යොධා න දිස්සන්ති” තී. “ඉඤ්ඤානාමො ව ඉඤ්ඤානාමො ව සාමී, යොධා භික්ඛුසු පබ්බජ්ඣා” තී. සෙනානායකා මහාමනතා උජ්ඣායන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං භී තාම සමණා සක්‍යපුත්තියා රාජහටං පබ්බාජෙස්සන්ති” තී. සෙනානායකා මහාමනතා රඤ්ඤො මාගධස්ස සෙනියස්ස බිලිබ්බසාරස්ස ඵතමඤ්චං ආරොචෙසුං.

17. අථ ඛො රාජා මාගධො සෙනියො බිලිබ්බසාරො චොභාරිකෙ³ මහාමනෙන පුච්ඡ්. “යො හණ්ණ, රාජහටං පබ්බාජෙති, කිං සො පසචති?” තී. උපජ්ඣායස්ස දෙව, සීසං ඡෙත්තබ්බං.⁴ අනුසාසකස්ස⁵ ජ්චතා උඤ්චිතබ්බො. ගණස්ස උපසිඤ්චාසුකා හඤ්ඤ්චබ්බා” තී.

18. අථ ඛො රාජා මාගධො සෙනියො බිලිබ්බසාරො යෙන හගවා තෙහුපසඛකමී. උපසඛකමිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඵකමන්තං නිසීදී. ඵකමන්තං නිසීන්තො ඛො රාජා මාගධො සෙනියො බිලිබ්බසාරො හගවන්තං ඵනදවොච: “සත්ති හන්තො, රාජානො අස්සඤ්ඤා අප්පසන්නා, තෙ අප්පමන්තකෙනපි⁶ භික්ඛු විහෙයෙය්‍යං. සාධු හන්තො අය්‍යා ඡාජ්ඣටං න පබ්බාජෙය්‍ය”න්ති.

1. “හඤ්ඤානා” P T S. 2. “පාපකා කමම.” අ වි. තො වි. ම හු ප. ජ පු.
 3. “චොභාරකෙ” අ වි. තො වි. ජ පු. ම හු ප.
 4. “ඡෙදෙනබ්බං” ජ පු. P T S. තො වි. ම හු ප. “ඡෙත්තබ්බං” ම ජ සං.
 5. “අනුසාසකස්ස” ම ජ සං P T S. 6. “අප්පමන්තකෙපි” තො වි. ම හු ප.

19. අඵ බො භගවා රාජානං මාගධං සෙතියං බිමබ්සාරං ධම්මසා කථාය සන්දස්සසි. සමාදපෙසි. සමුත්තනචෙසි. සමපනංසෙසි. අඵ බො රාජා මාගධො සෙතියො බිමබ්සාරො භගවතා ධම්මසා කථාය සන්දස්සිනො සමාදුට්ඨො සමුත්තනථිනො සමපනංසිනො උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදකබ්භිණං කත්වා පකකාමි.

20. අඵ බො භගවා එතසමිං නිදුනෙ එතසමිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි: “න භික්ඛවෙ රාජභටො පබ්බාචෙතබ්බො. යො පබ්බාචෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛකථස්සා” ති

21. තෙන බො පන සමයෙන වොරො අබගුලිමාලො භික්ඛුසු පබ්බථිනො තොති. මනුස්සා පසසිත්වා උබ්බිත්තනිට්ඨි. උත්තසනති ට්ඨි. පලායනති ට්ඨි. අඤ්ඤානපි ගච්ඡන්ති. අඤ්ඤානට්ඨි මුඛං කරොන්ති. ආරම්භි ඵකෙනති. මනුස්සා උඡ්ඤායනති බීයනති විපාවෙන්නති: “කථං හි නාම සමණා සක්‍යපුත්තියා ධජ්ඛකං වොරං පබ්බාචෙස්සන්ති” ති. අස්සොස්සං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උඡ්ඤායන්තානං බීයන්තානං විපාවෙන්තානං. අඵ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙස්සං. “න භික්ඛවෙ ධජ්ඛකො වොරො පබ්බාචෙතබ්බො. යො පබ්බාචෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛකථස්සා” ති.

22. තෙන බො පන සමයෙන රඤ්ඤ මාගධෙන සෙතියෙන බිමබ්සාරෙන අනුඤ්ඤානං තොති: “යෙ සමණෙසු සක්‍යපුත්තියෙසු පබ්බථිනති. න තෙ ලබ්භා කිඤ්චි කාතුං. ස්වාකඛාතො ධම්මො වරන්තු බුහමච්චියං සමමා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා” ති.

23. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො වොරිකං කත්වා කාරාය බඳො තොති. සො කාරං භිජ්ඣවා පලාසිත්වා භික්ඛුසු පබ්බථිනො තොති. මනුස්සා පසසිත්වා එවමානංසු. “අයං සො කාරතෙදකො වොරො. හන්ද නං තෙමා” ති. එකවෙච එවමානංසු. “මාය්‍යා එවං අවචුත්ථි. අනුඤ්ඤානං රඤ්ඤ මාගධෙන සෙතියෙන බිමබ්සාරෙන යෙ සමණෙසු සක්‍යපුත්තියෙසු පබ්බථිනති න තෙ ලබ්භා කිඤ්චි කාතුං. ස්වාකඛාතො ධම්මො. වරන්තු බුහමච්චියං සමමා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා” ති.

24. මනුස්සා උඡ්ඤායනති බීයනති විපාවෙන්ති: “අනස්සවරා ඉමෙ සමණා සක්‍යපුත්තියා. නසිමෙ ලබ්භා කිඤ්චි කාතුං. කථං හි නාම ¹ කාරතෙදකං වොරං පබ්බාචෙස්සන්ති” ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙස්සං. න භික්ඛවෙ, කාරතෙදකො වොරො පබ්බාචෙතබ්බො. යො පබ්බාචෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛකථස්සා” ති.

1. “කථංහි නාම සමණා සක්‍යපුත්තියා” ම ජ ස.

25. තෙන බො ජන සමයෙන අඤ්ඤානරො 1 පුරිසො වොරිකා කඛා පලාසිඛා භික්ඛුසු පබ්බජ්නො හොති. සො ච රඤ්ඤා අනොපුරෙ 2 ලිබ්බො හොති. “යත් පසසිතබ්බො 3 නත් හන්තබ්බො” ති. මනුස්සා ඵවමාහංසු: “අයං සො ලිබ්බකො වොරො. හන්ද නං හනාමා” ති. එකච්ච ඵවමාහංසු: “මායා ඵවං අවච්චත්. අනුඤ්ඤානං රඤ්ඤා මාගධෙන සෙතියෙන බිලබ්බසාරෙන යෙ සමණෙසු සකාසුත්තෙසු පබ්බජනති න තෙ ලබ්බා කිඤ්චි කාඤ්ඤා. සවාකඛානො ධම්මො. වරනත්තු බ්‍රහ්මචරියං සමමා දුකකප්පසා” ති.

26 මනුස්සා උජ්ඣායනති බීයනති විපාවෙනති: “අනග්ගවරා ඉමෙ සමණා සකාසුත්තියා. නසිමෙ ලබ්බා කිඤ්චි කාඤ්ඤා. කථං හි නාම ලිබ්බකං වොරං පබ්බාජෙස්සනති” ති. හගවතො ඵතමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භික්ඛවෙ ලිබ්බකො වොරො පබ්බාජෙතිබ්බො. යො පබ්බාජෙස්ස ආපතති දුකකප්පසා” ති.

27. තෙන බො ජන සමයෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො කසාහතො කතදණ්ඩකමෙමා භික්ඛුසු පබ්බජ්නො හොති. මනුස්සා උජ්ඣායනති බීයනති විපාවෙනති: කථං හි නාම සමණා සකාසුත්තියා කසාහතං කතදණ්ඩකමෙමං පබ්බාජෙස්සනති” ති. හගවතො ඵතමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භික්ඛවෙ, කසාහතො කතදණ්ඩකමෙමා පබ්බාජෙතිබ්බො. යො පබ්බාජෙස්ස ආපතති දුකකප්පසා” ති.

28. තෙන බො ජන සමයෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො ලකඛණාහතො කතදණ්ඩකමෙමා භික්ඛුසු පබ්බජ්නො හොති. මනුස්සා උජ්ඣායනති බීයනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම සමණා සකාසුත්තියා ලකඛණාහතං කතදණ්ඩකමෙමං පබ්බාජෙස්සනති” ති. හගවතො ඵතමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භික්ඛවෙ ලකඛණාහතො කතදණ්ඩකමෙමා පබ්බාජෙතිබ්බො. යො පබ්බාජෙස්ස ආපතති දුකකප්පසා” ති.

29. තෙන බො ජන සමයෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො ඉණ්ඤාසිකො 4 පලාසිඛා භික්ඛුසු පබ්බජ්නො හොති. ධනියා පසසිඛා ඵවමාහංසු: “අයං සො අමනාකං ඉණ්ඤාසිකො. හන්දනං නෙමා හි. එකච්ච ඵවමාහංසු “මායා ඵවං අවච්චත්. අනුඤ්ඤානං රඤ්ඤා මාගධෙන සෙතියෙන බිලබ්බසාරෙන යෙ සමණෙසු සකාසුත්තියෙසු පබ්බජනති න තෙ ලබ්බා කිඤ්චි කාඤ්ඤා. සවාකඛානො ධම්මො. වරනත්තු බ්‍රහ්මචරියං සමමා දුකකප්පසා අනතකිරියායා” ති.

1. “අඤ්ඤානරොපි” අ ච. ජ. පු
 2. “සො ච අනොපුරෙ” සී මු. 3. “යත් පසසිති” ම ජ සා.
 4 “අඤ්ඤානරො ඉණ්ඤාසිකො” අ ච. නො ච. ජ පු. ම නු ප. P T S.

30. මනුස්සා උජ්ඣායනති භියනති විපාවෙනති: “අහස්සචරා ඉමෙ සමණා සත්තපුත්තියා, නසිමෙ ලබ්භා කිඤ්චි කාතුං, කථං භි නාම ඉණාසිකං පබ්බාජෙස්සන්ති” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං, “න භිකඛිවෙ ඉණාසිකො පබ්බාජෙතබ්බො, යො පබ්බාජෙස්ස ආපත්ති දුක්ඛටස්සා” ති.

31. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො දුසො පලාභිත්වා භිකඛුසු පබ්බජ්තො හොති, අසිරිකා¹ පසසිත්වා එවමානංසු “අයං සො අමාකං දුසො, තඤ්ඤ නං තෙමා” ති. එතච්ච එවමානංසු: මාය්‍යා එවං අවචුත්ථං, අනුඤ්ඤතං රඤ්ඤ මාගධෙන සෙතියෙන බිච්චිසාරෙන යෙ සමණෙසු සත්තපුත්තියෙසු පබ්බජන්ති න තෙ ලබ්භා කිඤ්චි කාතුං, ස්වාකාතො ධම්මො, චරන්තු බුභමචරියං සමමා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා” ති.

32. මනුස්සා උජ්ඣායනති භියනති විපාවෙනති: “අහස්සචරා ඉමෙ සමණා සත්තපුත්තියා, නසිමෙ ලබ්භා කිඤ්චිකාතුං, “කථං භි නාම දුසං පබ්බාජෙස්සන්ති” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං, “න භිකඛිවෙ දුසො පබ්බාජෙතබ්බො, යො පබ්බාජෙස්ස ආපත්ති දුක්ඛටස්සා” ති.

33. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො කමමාරහණ්ඤි මානාපිකුභි සද්ධිං හණ්ඨිත්වා ආරාමං ගන්ත්වා භිකඛුසු පබ්බජ්තො හොති. අථ බො තස්ස කමමාරහණ්ඤස්ස මානාපිතරො නං කමමාරහණ්ඤිං විචින්නතා ආරාමං ගන්ත්වා භිකඛු පුච්ඡිංසු: “අපි හන්තෙ, එවරුපං දුරකං පස්සෙය්‍යාථා” ති. භිකඛු අජානංයෙව ආකංසු: “න ජානාමා” ති අපස්සංයෙව ආකංසු “න පස්සාමා” ති.

34. අථ බො තස්ස කමමාරහණ්ඤස්ස මානාපිතරො නං කමමාරහණ්ඤිං විචින්නතා භිකඛුසු පබ්බජ්තං දිස්වා උජ්ඣායනති භියනති විපාවෙනති: “අඤ්ඤතො ඉමෙ සමණා සත්තපුත්තියා දුසසීලා මුසාවාදිතො, ජානංයෙව ආකංසු න ජානාමාති. පස්සංයෙව ආකංසු න පස්සාමාති. අයං දුරකො භිකඛුසු පබ්බජ්තො” ති.

35. අස්සොසුං බො භිකඛු තස්ස කමමාරහණ්ඤස්ස මානාපිකුන්තං² උජ්ඣායන්තානං භියන්තානං විපාවෙන්තානං, අථ බො තෙ භිකඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං, “අනුජානාමි භිකඛිවෙ සබ්බං අපලොකෙතුං හණ්ඤිකමායා” ති.

1. “අයසකා” ම ජ සං. “අයසිකා” PTS. “අසිරා” තො ච. ම හු ප.
 2. ‘මානාපිකුතං’ ම ජ සං.

36. තෙන බො පන සමයෙන රාජගහෙ සත්තරසවග්ගියා දුරකා සතායකා තොන්ති. උපාලිදුරකො තෙසං පාමොකෙබ්බා තොති. අඵ බො උපාලිසුසා මානාපිඤ්ඤානං ඵන්දහොසි: “කෙන නු බො උපායෙන උපාලි අමනාකං අච්චයෙන සුබ්බකුච ජීවෙය්‍ය න ච කීලමෙය්‍යා” ති.

37. අඵ බො උපාලිසුසා මානාපිඤ්ඤානං ඵන්දහොසි: “සවෙ බො උපාලි ලෙබ්බං සිකෙබ්බය්‍ය, ඵචං බො උපාලි අමනාකං අච්චයෙන සුබ්බකුච ජීවෙය්‍ය න ච කීලමෙය්‍යා” ති.

38. අඵ බො උපාලිසුසා මානාපිඤ්ඤානං ඵන්දහොසි: “සවෙ බො උපාලි ලෙබ්බං සිකඛිසුසාති, අංගුලියො දුක්ඛා භවිසුසාන්ති. සවෙ බො උපාලි ගණනං සිකෙබ්බය්‍ය, ඵචං බො උපාලි අමනාකං අච්චයෙන සුබ්බකුච ජීවෙය්‍ය න ච කීලමෙය්‍යා” ති.

39. අඵ බො උපාලිසුසා මානාපිඤ්ඤානං ඵන්දහොසි: “සවෙ බො උපාලි ගණනං සිකඛිසුසාති, උරසුසා දුක්ඛා භවිසුසාන්ති. සවෙ බො උපාලි රූපං සිකෙබ්බය්‍ය, ඵචං බො උපාලි අමනාකං අච්චයෙන සුබ්බකුච ජීවෙය්‍ය න ච කීලමෙය්‍යා” ති.

40. අඵ බො උපාලිසුසා මානාපිඤ්ඤානං ඵන්දහොසි: “සවෙ බො උපාලි රූපං සිකඛිසුසාති, අකඛිති දුක්ඛා භවිසුසාන්ති. “ඉමෙ බො සමණා සක්ඛ්‍යපුත්තියා සුබ්බසීලා සුබ්බසමාචාරා, සුභොජනාති භුඤ්ජිතා තිවානෙසු සයනෙසු සයන්ති. සවෙ බො උපාලි සමණෙසු සක්ඛ්‍යපුත්තියෙසු පබ්බජෙය්‍ය ඵචං බො උපාලි අමනාකං අච්චයෙන සුබ්බකුච ජීවෙය්‍ය න ච කීලමෙය්‍යා” ති.

41. අසොසි බො උපාලි දුරකො මානාපිඤ්ඤානං ඉමං කථාසලලාපං. අඵ බො උපාලි දුරකො යෙන තෙ දුරකා තෙහුපසඛකමි. උපසඛකමිතො තෙ දුරකෙ ඵන්දවොච: “ඵඵ මයං අය්‍යා සමණෙසු සක්ඛ්‍යපුත්තියෙසු පබ්බජිසුසාමා” ති.

42. අඵ බො තෙ දුරකා ඵකමෙකසු මානාපිඤ්ඤානෙර උපසඛකමිතො ඵන්දවොචු: “අනුජානාඵ මං අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජ්‍යායා” ති. අඵ බො තෙසං දුරකානං මානාපිඤ්ඤානෙරො “සබ්බෙපි මෙ දුරකා සමානච්ඡෙදු කල්‍යාණාධිපායා” ති අනුජානිංසු. තෙ භික්ඛු උපසඛකමිතො පබ්බජ්‍යං යාමිංසු. තෙ භික්ඛු පබ්බජෙසු. උපසමපාදෙසු. තෙ රත්තියා පච්චුස සමයං පච්චුධිය රොදන්ති, “යාගු දෙඵ. භත්තං දෙඵ. බාදනීයං දෙඵා” ති.

43. භික්ඛු ඵචමානංසු “ආගමෙඵ ආචුසො යාච 1 විනායති. සවෙ යාගු භවිසුසාති. පිච්චෙසුඵ. සවෙ භත්තං භවිසුසාති භුඤ්ජිසුසාඵ. සවෙ බාදනීයං භවිසුසාති. බාදිසුසාඵ. තො වෙ භවිසුසාති යාගු වා 2 භත්තං වා බාදනීයං වා විණ්ඩාය මරිචා භුඤ්ජිසුසාඵා” ති.

1. “යාචරතී” ම ඡ සං. 2. “යාලංචා” ම ඡ සං. අ චි. නො චි.

44. එවමු බො තෙ භික්ඛු භික්ඛිනී වුළුවමානා රොදනොනව “යාඟුං දෙඵ, හතනං දෙඵ, බාදනීයං දෙඵ” තී. සෙනාසනං උගහදන්තිපි උමමිහන්තිපි.

45. අසේසාසී බො හගවා රතනියා පවච්චසමයං පවච්චව්භාස දුරක සද්දං. සුක්ඛාන ආයසමනනං ආනාඤං ආමනොසී: “කිනන්තු බො සො ආනඤ දුරකසද්දෙ?” තී.

46. අඵ බො ආයසමා ආනඤෙ හගවතො එනමත්ථං ආරොවෙසී. “සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛු ජානං උගහවීසතිවසේසං පුග්ගලං උපසමපා දෙනතී?” තී. “සච්චං හගවා”. විගරහී බුද්ධො හගවා: “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා ජානං උගහවීසතිවසේසං පුග්ගලං උපසමපාදෙසේසන්ති, උගහවීසතිවසේසා භික්ඛවෙ, පුග්ගලො අක්ඛමො තොති සීනසේස උණහසේස ජ්ඣවජ්ජය පිපාසාය, ඛංසමකසවානානපසිරිංසප සමඵසේසානං, දුරුත්තානං දුරාගනානං වචනපථානං. උප්පනනානං සාරීරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං බරානං කට්ඨකානං අසානානං අමනාපානං පාණහරානං අඛිවාසකජානිකො තොති.

47. “වීසතිවසේසා ව බො භික්ඛවෙ,¹ පුග්ගලො බමො තොති සීනසේස උණහසේස ජ්ඣවජ්ජය පිපාසාය, ඛංසමකසවානානපසිරිංසප සමඵසේසානං, දුරුත්තානං දුරාගනානං වචනපථානං. උප්පනනානං සාරීරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං බරානං කට්ඨකානං අසානානං අමනාපානං පාණහරානං අඛිවාසකජානිකො තොති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසනනානං වා පසාදයං -පෙ- විගරහීවා ඛමමිං කථං කවා භික්ඛු ආමනොසී: “න භික්ඛවෙ, ජානං උගහවීසතිවසේසං පුග්ගලො උපසමපා-දෙනබ්බො. යො උපසමපාදෙය්‍ය යථාඛමෙමො කාචෙතබ්බො” තී.

48. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤන්තරං කුලං අභිවාහන රොගෙන කාලකතං තොති. තසේස පිනාපුත්තකා සෙසා තොනති. තෙ භික්ඛුසු පබ්බජ්ඣා එකනො පිණ්ඩාය වරන්ති. අඵ බො සො දුරකො පිකුනො භික්ඛාය දිනනාය උපබාවිඤ්ඤා එනදවොච. “මය්‍යමපි නාන, දෙති මය්‍යමපි නාන, දෙති” තී. මනුසේසා උජ්ඣායන්ති බීඨන්ති විපාවෙන්ති: “අචුභමචාරිනො ඉමෙ සමණා සක්ඛපුත්තියා. අයං² දුරකො භික්ඛනියා ජාතො” තී.

49. අසේසාසු- බො භික්ඛු තෙසං මනුසේසානං උජ්ඣායන්තානං බීඨන්තානං විපාවෙන්තානං. අඵ බො තෙ භික්ඛු හගවතො එනමත්ථං ආරොවෙසු: “න භික්ඛවෙ උගහ පණණ්ණරසවසේසං දුරකො පබ්බාචෙතබ්බො යො පබ්බාචෙය්‍ය ආපන්ති දුක්ඛවසේසා” තී

1 “වීසතිවසේසා ව භික්ඛවෙ” අ වි ප පු ම නු ප. තො වි. ස.
2 “වීසතිවසේසා වො භික්ඛවෙ” “අයමපි” ම ජ සං PTS

50. තෙන බො උන සමයෙන ආයසමතො ආනන්දස්ස උපට්ඨාකකුලං සඬං පසන්නං අභිවානකරොගෙන කාලකතං තොති. දෙව ව දුරකා සෙසා තොනති. තෙ පොරුණකෙන ආචිණ්ණකපෙසන භික්ඛු පසසිනා උපට්ඨාවනති. භික්ඛු අපසාදෙනති. තෙ භික්ඛුති අපසාදියමානා රොදනති.

51. අථ බො ආයසමතො ආනන්දස්ස එතදතොසී: “භගවතා පඤ්ඤානතං ‘න උගතපණ්ණරසවස්සා දුරකො පබ්බාජෙනබ්බා’ ති. ඉමෙ ව දුරකා උගතපණ්ණරසවස්සා, තෙන නු බො උපායෙන ඉමෙ දුරකා න චිතස්සෙය්‍ය” නති. අථ බො ආයසමා ආනන්දෙ භගවතො එතමන්ථං ආරො-වෙසී. “උස්සනනති පත තෙ ආනන්ද, දුරකා කාකෙ උබ්බාපෙතු?” නති.¹ “උස්සනනති භගවා” ති. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසී: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, උගතපණ්ණරසවස්සා දුරකා කාකුඤ්ඛපකං පබ්බාජෙතු” නති.

52. තෙන බො පන සමයෙන ආයසමතො උපනන්දස්ස සකාසපුත්තස්ස දෙව සාමණේරු තොනති කිණ්ටකො ව මහකො ව. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං දුසෙසුං. භික්ඛු උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම සාමණේරු ඵලරූපං අනාචාරං ආචරිය්‍යනති” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ එතෙන දෙව සාමණේරු උපට්ඨා-පෙනබ්බා. යො උපට්ඨාපෙසා, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

53. තෙන බො පන සමයෙන භගවා තන්ථෙව රාජගහෙ වස්සං වසී. තන්ථ තෙමන්නං. තන්ථ ගිමනං. මනුස්සා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “ආනුඤ්ජිකා සමණාන- සකාසපුත්තියාන ධීසා අකුකාරු. න ඉමෙසං ධීසා පකායනති” ති.

54. අස්සොපුං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං බියනතානං විපාවෙනතානං. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. අථ බො භගවා ආයසමනතං ආනන්දං ආමනෙතසී: “ගච්ඡානන්ද, අචාපුරණං² ආදාය අනුපරිවෙණීයං භික්ඛුනං ආරොවෙති: “ඉච්ඡාචුසො භගවා දකඛිණාගිරිං චාරිකං පකකමිතුං. යස්සායසමතො අන්තො, සො ආගච්ඡතු” ති. “එවහෙන්න” හි බො ආයසමා ආනන්දෙ භගවතො පටිඤ්ඤනා,³ අචාපුරණං ආදාය අනුපරිවෙණීයං භික්ඛුනං ආරොවෙසී. “ඉච්ඡාචුසො භගවා දකඛිණාගිරිං චාරිකං පකකමිතුං. යස්සායසමතො අන්තො, සො ආගච්ඡතු” ති. භික්ඛු එවමානංසු: “භගවතා ආචුසො ආනන්ද, පඤ්ඤානතං ‘දසවස්සානි නිස්සාය වච්ඡුං. දසවස්සෙන නිස්සායං දාතුං.’ තන්ථ ව තො ගතභබ්බං භවිස්සති. නිස්සායො ව ගතෙනබ්බො භවිස්සති. ඉතනරො ව වාසො භවිස්සති. පුත ව පච්චාගනභබ්බං භවිස්සති. පුත ව නිස්සායො ගතෙනබ්බො භවිස්සති. සචෙ අමානං ආචරිඤ්ඤපඤ්ඤායා ගමිස්සනති, මයමපි ගමිස්සාම. තො චෙ අමානං ආචරිඤ්ඤපඤ්ඤායා ගමිස්සනති, මයමපි න ගමිස්සාම. උහුචිතභතා තො ආචුසො ආනන්ද, පඤ්ඤාසිස්සති” ති.

1. “උබ්බාපෙතු” තො ච. ම නු ප. 2. “අචාපුරණං” P T S.
3. “පටිඤ්ඤනා” ම ජ සං.

55. අළු බො හගවා ඔගණෙන භික්ඛුසමෙසන දක්ඛණාගීරිං වාරිකං පක්කාමි. අළු බො හගවා දක්ඛණාගීරිසමිං යථාභිරතතං විහරිතො ජුතදෙව රාජගහ: පච්චාගඤ්ඡි. අළු බො හගවා ආයසමනතං ආනන්දං ආමනෙතසී: “කීනත්‍ර බො ආනන්ද නථාගතො ඔගණෙන භික්ඛු සමෙසන දක්ඛණාගීරිං වාරිකං පක්කනෙතො?” ති. අළු බො ආයසමා ආනන්දෙ හගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසී. අළු බො හගවා එතසමිං නිදුනෙ එතසමිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කන්වා භික්ඛු ආමනෙතසී: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, බ්‍යතෙතන භික්ඛුතා පට්ඨලෙන පඤ්ච වසානි නිසාය වන්තො. අබ්‍යතෙතන යාවජීරං”.

56. “පඤ්චභි භික්ඛවෙ අමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිසීතෙන වන්ඛබ්බං. න අසෙබෙන සීලකකිකෙත සමන්තාගතො හොති, න අසෙබෙන සමාධිකකිකෙත - ටෙ- න අසෙබෙන පඤ්ඤකකිකෙත - න අසෙබෙන විමුඛනිකකිකෙත - න අසෙබෙන විමුඛනිකඤ්ඤදසානකකිකෙත සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිසීතෙන වන්ඛබ්බං.”

57. “පඤ්චභි භික්ඛවෙ අමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා අනිසී- තෙන වන්ඛබ්බං. අසෙබෙන සීලකකිකෙත සමන්තාගතො හොති, අසෙබෙන සමාධිකකිකෙත- අසෙබෙන පඤ්ඤකකිකෙත- අසෙබෙන විමුඛනිකකිකෙත- අසෙබෙන විමුඛනිකඤ්ඤදසානකකිකෙත සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා අනිසීතෙන වන්ඛබ්බං.”

58. අපරෙහිටි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිසීතෙන වන්ඛබ්බං. අසාදො හොති, අභිජිකො හොති, අනොතනාපී හොති, කුසීතො හොති, මුට්ඨසානි හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිසීතෙන වන්ඛබ්බං.”

59. “පඤ්චභි භික්ඛවෙ අමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා අනිසීතෙන වන්ඛබ්බං. සදො හොති, හිරිමා හොති, ඔචනාපී හොති, ආරභ්විජියො හොති, උපට්ඨිතසනි හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා අනිසීතෙන වන්ඛබ්බං.”

60. “අපරෙහිටි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිසීතෙන වන්ඛබ්බං. අභිසීලෙ සීලවිපනො හොති, අර්කාවාරෙ ආචාරවිපනො හොති, අනිද්ධියා ද්ධිවිපනො හොති, අපසසුතො හොති, දුප්පඤ්ඤො හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිසීතෙන වන්ඛබ්බං.”

61. “පඤ්චානි භික්ඛවෙ අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා අනිසසිතෙන වස්ඛං: න අධිසීලෙ සීලවිපනෙනා හොති, න අඤ්චාලාරෙ ආචාරවිපනෙනා හොති, න අනිද්ධියා දිට්ඨිවිපනෙනා හොති, බහුසසුතො හොති, පඤ්ඤවා හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චානෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා අනිසසිතෙන වස්ඛං.”

62. “අපරෙහිපි භික්ඛවෙ, පඤ්චානෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න අනිසසිතෙන වස්ඛං: ආපනතිං න ජානාති, අනාපනතිං න ජානාති, ලහුකං ආපනතිං න ජානාති, ගරුකං ආපනතිං න ජානාති, උනයාති ඛො පනස්ස පාතිමොකකාති විජාරෙන න සමාගතාති හොනති, න සුචිතතතාති න සුසවනති න සුචිතිච්ඡිතාති සුචතසො අනුඛ්‍යඤ්ජනසො, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චානෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න අනිසසිතෙන වස්ඛං.”

63. “පඤ්චානි භික්ඛවෙ, අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා අනිසසි-තෙන වස්ඛං: ආපනතිං ජානාති, අනාපනතිං ජානාති, ලහුකං ආපනතිං ජානාති, ගරුකං ආපනතිං ජානාති, උනයාති ඛො පනස්ස පාතිමොකකාති විජාරෙන සමාගතාති හොනති, සුචිතතතාති සුසවනති න සුචිතිච්ඡිතාති සුචතසො අනුඛ්‍යඤ්ජනසො, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චානෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා අනිසසිතෙන වස්ඛං.”

64. “අපරෙහිපි භික්ඛවෙ, පඤ්චානෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න අනිසසිතෙන වස්ඛං: ආපනතිං න ජානාති, අනාපනතිං න ජානාති, ලහුකං ආපනතිං න ජානාති, ගරුකං ආපනතිං න ජානාති, උනපඤ්චවස්සො හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චානෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න අනිසසිතෙන වස්ඛං.”

65. “පඤ්චානි භික්ඛවෙ අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා අනිසසිතෙන වස්ඛං: ආපනතිං ජානාති, අනාපනතිං ජානාති, ලහුකං ආපනතිං ජානාති, ගරුකං ආපනතිං ජානාති, පඤ්චවස්සො වා හොති අතිරෙක-පඤ්චවස්සො වා, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චානෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා අනිසසිතෙන වස්ඛං.”

66. “ඡති භික්ඛවෙ, අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිස්සිතෙන වන්ඛං: න අසෙවෙන සීලකඛකේන සමන්තාගතො හොති, න අසෙවෙන සමාධිකඛකේන -පෙ- න අසෙවෙන පඤ්ඤාකඛකේන - න අසෙවෙන විමුත්තිකඛකේන- න අසෙවෙන විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනකඛකේන සමන්තාගතො හොති, උභනපඤ්චසේසා හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ, ඡන්ඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිස්සිතෙන වන්ඛං.”

67. “ඡති භික්ඛවෙ, අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා අනිස්සිතෙන වන්ඛං: අසෙවෙන සීලකඛකේන සමන්තාගතො හොති, අසෙවෙන සමාධිකඛකේන -පෙ- අසෙවෙන පඤ්ඤාකඛකේන- අසෙවෙන විමුත්තිකඛකේන- අසෙවෙන විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනකඛකේන සමන්තාගතො හොති, පඤ්චවසේසා වා හොති අනිරෙකපඤ්චසේසා වා, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ, ඡන්ඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා අනිස්සිතෙන වන්ඛං.”

68. “අපරෙහිපි භික්ඛවෙ, ඡන්ඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිස්සිතෙන වන්ඛං: අස්සදො හොති, අභිරිකො හොති, අනොභතාපි හොති, කුසීනො හොති, මුට්ඨස්සනි හොති, උභනපඤ්චසේසා හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ, ඡන්ඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිස්සිතෙන වන්ඛං.”

69. “ඡති භික්ඛවෙ අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා අනිස්සිතෙන වන්ඛං: සදො හොති, නිරිමා හොති, ඔත්තාපි හොති, ආරඬාචිරිසො හොති, උපට්ඨිනසනි හොති, පඤ්චවසේසා වා හොති, අනිරෙක පඤ්ච-වසේසා වා, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ, ඡන්ඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා අනිස්සිතෙන වන්ඛං.”

70. “අපරෙහිපි භික්ඛවෙ, ඡන්ඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිස්සිතෙන වන්ඛං: අධිසීලෙ සීලවිපනො හොති, අඤ්ඤාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, අනිද්ධිසා ද්ධිවිපනො හොති, අපපස්සුතො හොති, දුපසඤ්ඤා හොති, උභනපඤ්චසේසා හොති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ, ඡන්ඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා න අනිස්සිතෙන වන්ඛං.”

71. “ඡති භික්ඛවෙ, අඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා අනිස්සිතෙන වන්ඛං: න අධිසීලෙ සීලවිපනො හොති, න අඤ්ඤාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, න අනිද්ධිසා ද්ධිවිපනො හොති, ඛුස්සුතො හොති, පඤ්ඤාචා හොති, පඤ්චවසේසා වා හොති, අනිරෙකපඤ්චවසේසා වා, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ, ඡන්ඛෙගහි සමන්තාගතෙන භික්ඛුතා අනිස්සිතෙන වන්ඛං.”

72. “අපරෙහිපි භික්ඛවෙ, ඡන්ධෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න අනිස්සිතෙන වස්ඛං: ආපනතිං න ජානාති, අනාපනතිං න ජානාති, ලහුකං ආපනතිං න ජානාති, ගරුකං ආපනතිං න ජානාති, උභයාති ඛො ජනස්ස පානිමොක්ඛාති විජාරෙත න ස්වාගතාති තොනති, න සුචිහතාති න සුසුවතීති න සුචිනිවඡ්ඡාති සුත්තසො අනුබ්‍යඤ්ඡනසො, උභතපඤ්චසො තොති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ ඡන්ධෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා න අනිස්සිතෙන වස්ඛං.”

73. “ඡති භික්ඛවෙ, අඛෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා අනිස්සිතෙන වස්ඛං: ආපනතිං ජානාති, අනාපනතිං ජානාති, ලහුකං ආපනතිං ජානාති, ගරුකං ආපනතිං ජානාති, උභයාති ඛො ජනස්ස පානිමොක්ඛාති විජාරෙත ස්වාගතාති තොනති, සුචිහතාති සුසුවතීති සුචිනිවඡ්ඡාති සුත්තසො අනුබ්‍යඤ්ඡනසො, පඤ්ච වසො වා තොති අතිරෙකපඤ්චවසො වා, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ ඡන්ධෙහති සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා අනිස්සිතෙන වස්ඛංනති.”

අහසුචරණාණවාරං නිවසිතං - අධ්‍යමං

1 අළු බො හගවා රාජගහෙ යථාභිච්ඡාදනං විහරිතො යෙන කාමිලවක්ඛු තෙන වාරිකං උකකාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං චරමානො යෙන කාමිලවක්ඛු තදවසරි.

2. තනුසුදං හගවා සකෙකසු විහරති කාමිලවක්ඛුසමි. නිග්‍රොධාරාමෙ. අළු බො හගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙතො පත්තච්චරමාදය යෙන සුදොධාදනාය සකකසු නිවෙසනං, තෙහුඋසසිකමි. උඋසසිකමිතො උසසසුතෙන ආසනෙ නිසීදි.

3. අළු බො රාහුලමාතා දෙවී රාහුලකුමාරං 1 එතදවොච: “එසො තෙ රාහුල, පිතා. ගච්ඡසු 2. දයජ්ජං යාමාහි” ති. අළු බො රාහුලො කුමාරො යෙන හගවා, තෙහුඋසසිකමි. උඋසසිකමිතො හගවතො පුරතො අට්ඨාසි: “සුඛා තෙ සමණ ඡායා” ති.

4. අළු බො හගවා උට්ඨායාසනා පකකාමි. අළු බො රාහුලො කුමාරො හගවනනං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබ්බසී: “දයජ්ජං මෙ සමණ දෙහි. දයජ්ජං මෙ සමණ දෙහි” ති. අළු බො හගවා ආයසමනනං සාපිපුතනං ආමනෙනසි: “තෙන හි තං සාරිපුතන, රාහුලකුමාරං පබ්බාජෙති” ති. “කථානමහනෙන, රාහුලකුමාරං පබ්බාජෙමි?” ති.

5. අළු බො හගවා එතසමිං නිදුනෙ එතසමිං උකරණෙ ධමමිං කථං කතො භිකූ ආමනෙනසි: “අනුජානාමි භිකූවෙ, තීහි සරණ ගමනෙහි සාමණෙරපබ්බජ්ජං. එවඤ්ච පන භිකූවෙ, පබ්බාජෙතබ්බො: පඨමං කෙසමස්සුං ඔනාරාපෙතො කාසායානි වජ්ඣානි අච්ඡාදපෙතො එකංසං උත්තරාසසිං කාරාපෙතො භිකූතං පාදෙ වජ්ජපෙතො උකකුට්ඨිකං නිසීදුපෙතො අසුඤ්චිමපගණනාපෙතො ‘එවං වදෙහි’ ති වත්තබ්බො: ‘බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි. ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි. සසිං සරණං ගච්ඡාමි. දුතියමපි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි. දුතියමපි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි. දුතියමපි සසිං සරණං ගච්ඡාමි. තතියමපි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි. තතියමපි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි. තතියමපි සසිං සරණං ගච්ඡාමි’ ති අනුජානාමි භිකූවෙ, ඉමෙහි තීහි සරණගමනෙහි සාමණෙරපබ්බජ්ජ” ති.

6. අළු බො ආයසමා සාරිපුතෙනා රාහුලං කුමාරං පබ්බාජෙසි. අළු බො සුදොධාදනො සකෙකා යෙන හගවා, තෙහුඋසසිකමි. උඋසසිකමිතො හගවනනං අභිවාදෙතො එකමනනං නිසීදි. එකමනනං නිසීනො බො සුදොධාදනො සකෙකා හගවනනං එතදවොච: “එකාතං හනෙන, හගවනනං චරං යාමාමි” ති. “අතිකකනනචරා බො ගොතම, තථාගතා” ති. “යඤ්ච හනෙන, කසුති යඤ්ච අනචජ්ජ” ති. “වදෙහි ගොතමා” ති. “හගවති මෙ හනෙන, පබ්බජ්ජෙන අනප්පන: දුකං අකොසි. තථා නිසෙද. අභිමනනං රාහුලෙ. පුත්තපෙමං හනෙන, ඡත්ථි ඡ්ඤති. ඡත්ථි ඡෙතො වමමං ඡ්ඤති. වමමං ඡෙතො මංසං ඡ්ඤති. මංසං ඡෙතො නනාරුං ඡ්ඤති. නනාරුං ඡෙතො අට්ඨං ඡ්ඤති. අට්ඨං ඡෙතො අට්ඨමිඤ්ඤං ආහච්ච තිට්ඨති. සාධු හනෙන, අය්‍යා අනනුඤ්ඤතං මානාපිතුහි පුත්තං න පබ්බාජෙය්‍ය” ති.

1. “රාහුලං කුමාරං” ම ඡ සං. 2. “ගච්ඡසු” ම නු ප. සි මු.

7. අඵ බො භගවා සුද්ධොදනං සකකං ධම්මසා කථාය සන්දසෙසසි, සමාදවෙසි. සමුනෙතචෙසි. සමපනංසෙසි. අඵ බො සුද්ධොදනො සකකො භගවතා ධම්මසා කථාය සන්දසසිනො සමාදවිනො සමුනෙතච්චෙනො සමපනං සිනො උට්ඨාසාසනා භගවනතං අභිවාදෙචා පදකඛිණං කචා පකකාමි.

8. අඵ බො භගවා ඵතසමි. නිදුනෙ ඵතසමි. පකරණෙ ධම්මිං කථං කචා භික්ඛු ආමනෙතසි: “න භික්ඛවෙ අනනුසුඤ්ඤනො මාතාපිත්තුති පුනො පබ්බාචෙතබ්බො. යො පබ්බාචෙය්‍ය, ආපතති දුකකට්ඨසා” ති.

රාහුලවස්ථුකථා නිට්ඨිනා.

1. අළු බො හගවා කපිලවක්ඛසමිං යළාභිරන්තං විතරිඪා යෙන සාවඤ්චී, තෙන වාරිකං පකකාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං චරමානො යෙන සාවඤ්චී, තදවසරි. තනු සුදං හගවා සාවඤ්චියං විතරන් ජෙතවගො අගාඨ පිණ්ඩිකාසං ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස උපට්ඨාකකුලං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස සන්තිකෙ දුරකං පාතෙසි: “ඉමං දුරකං ථෙරො පබ්බාජෙතු” ති.

2. අළු බො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස එතදනොසි: “හගවතා පඤ්ඤාන්තං ‘න ඵකෙන දො සමනෙරා උපට්ඨාපෙනබ්බා’ ති. අයඤ්ච මෙ රාහුලො සමනෙරො. කඨනහු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ” නති. හගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසි. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, බ්‍යතොන්ත භික්ඛුනා පටිබලෙන ඵකෙන දො සමනෙරෙ උපට්ඨාපෙනා. යාවතකෙ වා පන උස්සහති ඔච්චිතුං අනුසාසිතුං, තාවතකෙ උපට්ඨාපෙනා” නති.

3. අළු බො සමනෙරානං එතදනොසි: “කති හු බො අමනාකං සික්ඛාපදාති? කන්ථ ව අමෙනති සික්ඛිතබ්බ?” නති. හගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සමනෙරානං දස සික්ඛාපදාති. තෙසු ව සමනෙරෙති සික්ඛිතුං. පාණානිපානා චෙරමණී, අදින්නාදානා චෙරමණී, අබුහමචරියා චෙරමණී, මුසාවාදා චෙරමණී, සුරාමෙරයමජ්ජ පමාදට්ඨානා චෙරමණී, විකාලනොජනා චෙරමණී, නව්චනිතවාදිතවිසුක දස්සනා චෙරමණී, මාලාගකුට්ඨෙපනධාරණමණ්ඩනවිභුසණ්ඨානා චෙරමණී, උච්චාසයනමනාසයනා චෙරමණී, ජාතරුපරජනපටිග්ගහණා චෙරමණී. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සමනෙරානං ඉමානි දස සික්ඛාපදාති. ඉමෙසු ව සමනෙරෙති සික්ඛිතු” නති.

4. තෙන බො පන සමයෙන සමනෙරා භික්ඛුසු අගාරවා අප්පනිස්සා අසනාගවුත්තිකා විතරන්ති. භික්ඛු උජ්ඣායන්ති ඩියන්ති විපාවෙහන්ති - “කථං ති නාම සමනෙරා භික්ඛුසු අගාරවා අප්පනිස්සා අසනාගවුත්තිකා විතරස්සන්ති” ති. හගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පඤ්චනමෙහති සමන්තාගතස්ස සමනෙරස්ස දණ්ඩකමමං කාතු: භික්ඛුනා අලාභාය පරිසකකන්ති, භික්ඛුනං අනන්ධාය පරිසකකන්ති, භික්ඛුනා අවාසාය පරිසකකන්ති, භික්ඛුනං අකොකාසති පරිනාසති, භික්ඛු භික්ඛුති හෙදෙති, අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ඉමෙහි පඤ්චනමෙහති සමන්තාගතස්ස සමනෙරස්ස දණ්ඩකමමං කාතු” නති.

5. අළු බො භික්ඛුනං එතදනොසි: “කිනහු බො දණ්ඩකමමං කාතබ්බ” නති. හගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ආචරණං කාතු” නති.

6. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛු සාමණේරානං සබ්බං සම්ඝාරාමං ආවරණං කරොහති, සාමණේරා ආරාමං පට්ඨිකුං අලතමානා පක්කමහතිපි. විබ්භමහතිපි. නිඤ්ඤෙසුපි සම්ඝමහති. භගවතො එතමස්සං ආරොචෙසු. “න භික්ඛවෙ ඤා සෙබ්බා සම්ඝාරාමො ආවරණං කාතබ්බො. යො කරෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛපස්සා. අනුජානාමි භික්ඛවෙ යස්ස වා වසති, යස්ස වා පටිඝකමති, තස්ස ආවරණං කාඛු” හති.

7. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛු සාමණේරානං මුඛදාරිකං ආහාරං ආවරණං කරොහති මුහුස්සා යාගුපානමපි සම්ඝනතනමපි කරොනා සාමණේරෙ එවං වදෙහති: “එඵ භනෙන, යාගුං පිචඵ. එඵ භනෙන, භතතං භුඤ්ජඵ” ති. සාමණේරා එවං වදෙහති: “නාචුසො, ලබ්භා. භික්ඛුහි ආවරණං කත” හති. මුහුස්සා උඤ්ඤායහති ඕයහති විපාවෙහති: “කඵං හි නාම භද්දනා සාමණේරානං මුඛදාරිකං ආහාරං ආවරණං කරෙස්සන්ති” ති. භගවතො එතමස්සං ආරොචෙසු. “න භික්ඛවෙ, මුඛදාරිකො ආහාරො ආවරණං කාතබ්බො. යො කරෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛපස්සා” ති.

දණ්ඩසාමමට්ඨු නිට්ඨිතං.

1. තෙත බෝ පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු උපජ්ඣායෙ අනාපුච්ඡා සාමනේරානං ආචරණං කරොන්ති. උපජ්ඣායා ගවෙසන්ති: “කථං ඤු බෝ අමනාකං සාමනේරා න දිස්සන්ති?” නි. භික්ඛු එවමානංසු: “ඡබ්බග්ගියෙහි ආවුසො, භික්ඛුති ආචරණං නත්”න්ති. උපජ්ඣායා උජ්ඣායන්ති ඩියන්ති විජාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු අමෙන අනාපුච්ඡා අමනාකං සාමනේරානං ආචරණං කරිස්සන්ති?” නි. හගවතො එනමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, උපජ්ඣායෙ අනාපුච්ඡා ආචරණං කාතබ්බං. යො කරෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛටස්සා” නි.

2. තෙන බෝ පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු ථෙරානං භික්ඛුනං සාමනේරෙ අපලාලෙත්ති. ථෙරා සාමං දන්තකට්ඨමපි මුඛොදකමපි ගණහන්තා කිලමන්ති. හගවතො එනමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, අඤ්ඤස්ස පරිසා අපලාලෙත්ඛබ්බා. යො අපලාලෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛටස්සා” නි.

3. තෙන බෝ පන සමයෙන ආයස්මහො උපනි ඤස්ස සන්‍යපුත්තස්ස ඤාණට්ඨො නාම සාමනේරො ඤාණට්ඨං නාම භික්ඛුණි දුසෙසි. භික්ඛු උජ්ඣායන්ති ඩියන්ති විජාවෙනති: “කථං හි නාම සාමනේරො එවරුපං අනාවාරං ආචරිස්සන්ති” නි. හගවතො එනමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, දසනසෙගහි සමන්තාගතං සාමනේරං නාසෙඬුං: පාණානිපාති තොති, අදිත්තාදුඨි තොති, අබ්භමචාරී තොති, මුසාවාදී තොති, මජ්ජපාඨි තොති, බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සම්ඝස්ස අවණණං භාසති, මිච්ඡාදිට්ඨිකො තොති, භික්ඛුණිදුසකො තොති, අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ඉමෙහි දසනසෙගහි සමන්තාගතං සාමනේරං නාසෙඬු” නති.

4. තෙන බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤනරො පණ්ඩිතො භික්ඛුසු පබ්බජ්ඨො තොති. සො දහරෙ භික්ඛු උපසඤ්ඤමිත්වා එවං චදෙති: “එඵ, මං ආයස්මහො දුසෙඨා” නි. භික්ඛු අපසාදෙන්ති: “නස්ස පණ්ඩිත. විනයස්ස පණ්ඩිත. යො වයා අත්ථො?” නි. සො භික්ඛුති අපසාදිතො මහනෙත මහනෙත මුතිගලල 1 සාමනේරෙ උපසඤ්ඤමිත්වා එවං චදෙති: “එඵ මං ආයස්මහො 2 දුසෙඨා” නි. සාමනේරො අපසාදෙන්ති: “නස්ස පණ්ඩිත. විනයස්ස පණ්ඩිත. යො වයා අත්ථො?” නි.

5. සො සාමනේරෙහි අපසාදිතො නඤ්ඤනෙඛ අස්සහණෙඛ උපසඤ්ඤමිත්වා එවං චදෙති: “එඵ, මං ආවුසො, දුසෙඨා” නි. නඤ්ඤනෙඛා අස්සහණෙඛා දුසෙසුං. තො උජ්ඣායන්ති ඩියන්ති විජාවෙනති: “පණ්ඩිතො ඉමෙ සමණා සන්‍යපුත්තියා. යෙ’පි ඉමෙසං න පණ්ඩිතො, තෙ’පි පණ්ඩිතෙ දුසෙන්ති. එවං ඉමෙ සත්ඛට්ඨ අබ්භමචාරිනො ති.”

6. අස්සොසුං බෝ භික්ඛු තොසං හඤ්ඤනෙඛානං අස්සහණෙඛානං උජ්ඣායන්තානං ඩියන්තානං විජාවෙන්තානං. අඵ බෝ තො භික්ඛු හගවතො එනමන්ථං ආරොවෙසුං. “පණ්ඩිතො භික්ඛවෙ, අනුපසම්පනො න උපසම්පා දෙනබ්බො. උපසම්පනො නසෙවබ්බො” නි. (1.)

1. “මොලිගලෙ” ම ඡ සං. PTS. අ ච. ජ පු. 2. “එඵ මං ආවුසො” ම ඡ සං. PTS.

7. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො පුරාණකුලපුත්තො ඛිණ්ණොලඤ්ඤෙඤ්ඤ සුඛුමාලො හොති. අඨ බො තස්ස පුරාණකුලපුත්තස්ස ඛිණ්ණොලඤ්ඤෙඤ්ඤ ඵතදතොසී: “අතං බො සුඛුමාලො. න පට්ඨලො අනඨගතං වා හොගං අඨගතකුං අඨගතං වා හොගං ඵාතීකාකුං.¹ කෙන නු බො අතං උපායෙන සුඛඤ්ඤ ජීවෙය්‍යං? න ච කිලමෙය්‍යං?” තී.

8. අඨ බො තස්ස පුරාණකුලපුත්තස්ස ඛිණ්ණොලඤ්ඤෙඤ්ඤ ඵතදතොසී: “ඉමෙ බො සමණා සක්‍යපුත්තීයා සුඛසීලා සුඛසමාචාරා සුහොජනානි භුඤ්ජීති නිවාතෙසු. සයතෙසු සයනතී. යනනුනාහං සාමං පත්තවිවරං ඊට්ඨයාදෙඤා කෙසමස්සං ඔනාරෙඤා කාසායානි වන්ථානි අච්ඡාදෙඤා ආරාමං ගන්ඤා භික්ඛුහි සද්ධිං සංවසෙය්‍ය” නතී.

9. අඨ බො සො පුරාණකුලපුත්තො ඛිණ්ණොලඤ්ඤෙඤ්ඤ සාමං පත්ත විවරං ඊට්ඨයාදෙඤා කෙසමස්සං ඔනාරෙඤා කාසායානි වන්ථානි අච්ඡාදෙඤා ආරාමං ගන්ඤා භික්ඛු අභිවාදෙති. භික්ඛු ඵචමාහංසු “කතී වසෙසාසී ත්ඨං ආට්ඨසො?” තී. “කීං ඵතං - ‘ආට්ඨසො, ‘කතීවසෙසා’ නාමා?’” තී. “කො පන තෙ ආට්ඨසො, උපජ්ඣායො?” තී. “කීං ඵතං ආට්ඨසො, උපජ්ඣායො නාමා?” තී. භික්ඛු ආයසමන්තං උපාලිං ඵතදවොචුං: “ඉඛිකාට්ඨසො උපාලී, ඉමං පබ්බජිතං අනුයුඤ්ජාතී” තී.

10. අඨ බො සො පුරාණකුලපුත්තො ඛිණ්ණොලඤ්ඤෙඤ්ඤ ආයසමනා උපාලිනා අනුයුඤ්ජියමානො ඵතමන්ථං ආරොවෙසී. ආයසමා උපාලී භික්ඛුතං ඵතමන්ථං ආරොවෙසී. භික්ඛු භගවතො ඵතමන්ථං ආරොවෙසුං. “ඵෙය්‍යසංවාසකො භික්ඛවෙ, අනුපසම්පන්නො න උපසම්පාදෙතඛෙබ්බා. උපසම්පන්නො නාසෙතඛෙබ්බා. තීන්ධියපකකන්තනකො භික්ඛවෙ, අනුපසම්පන්නො න උපසම්පාදෙතඛෙබ්බා. උපසම්පන්නො නාසෙතඛෙබ්බා” තී. (2.3)

11. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො නාගො නාගයොනියා අට්ඨියතී. හරායතී. ජගුච්ඡතී. අඨ බො තස්ස නාගස්ස ඵතදතොසී: “කෙන නු බො අතං උපායෙන නාගයොනියා ව පරිමුච්චෙවය්‍යං? බීප්පඤ්ඤ මනුස්සන්තං පටිලභෙය්‍යං?” තී. අඨ බො තස්ස නාගස්ස ඵතදතොසී: “ඉමෙ බො සමණා සක්‍යපුත්තීයා ධම්මචාරිනො සම්මචාරිනො බ්‍රහ්මචාරිනො සචච්චාදිනො සීලවනනො කල්‍යාණධම්මා. සචෙ බො අතං සමණෙසු සක්‍යපුත්තීයෙසු පබ්බජෙය්‍යං, ඵචාහං නාගයොනියා ව පරිමුච්චෙවය්‍යං. බීප්පඤ්ඤ මනුස්සන්තං පටිලභෙය්‍ය” නතී.

12. අඨ බො සො නාගො මාණවකචණේණන භික්ඛු උපසඛකම්ඤා පබ්බජ්‍යං යාචී. තං භික්ඛු පබ්බජෙසුං. උපසම්පාදෙසුං. තෙන බො පන සමයෙන සො නාගො අඤ්ඤතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං පච්චන්තිමෙ විහාරෙ පටිච්ඡතී. අඨ බො සො භික්ඛු රන්තියා පච්චුසසමෙසං පච්චුට්ඨාය අජේකාකාසෙ වඛ්ඛමතී.

1 “ඵාතී. කාකුං.” ම ඡ සං. ම නු ප. හො වී.

13. අඵ බො සො නාගො නසස් භික්ඛුනො නික්ඛන්තො විස්සන්ථො නිද්දං ඔක්කමි. සබ්බො විතාරො අභිනා පුණ්ණො, වානපානෙහි හොගා නික්ඛන්තා තොනති. අඵ බො සො භික්ඛු “විතාරං පටිසිස්සාමි” ති කවාටං පනාමෙන්නො අද්දස සබ්බං විතාරං අභිනා පුණ්ණො, වානපානෙහි හොගෙ නික්ඛන්තො. දිස්වාන භිනො විස්සරමකාසී. භික්ඛු උපධාටිත්වා නං භික්ඛුං එනදවොචුං: “කිස්ස නිං ආට්ඨසො, විස්සරමකාසී?” ති. “අයං ආට්ඨසො, සබ්බො විතාරො අභිනා පුණ්ණො, වානපානෙහි හොගා නික්ඛන්තා” ති.

14. අඵ බො සො නාගො තෙන සද්දෙන පටිච්චුජ්ඣිත්වා සකෙ ආසනෙ නිසීදි. භික්ඛු එවමානංසු: “කොසි නිං ආට්ඨසො?” ති. “අනච්චන්තො, නාගො” ති. “කිස්ස පන නිං ආට්ඨසො, එවරුථං අකාසී?” ති.

15. අඵ බො සො නාගො භික්ඛුනං එනමන්ථං ආරොවෙසී. භික්ඛු භගවතො එනමන්ථං ආරොවෙසුං. අඵ බො භගවා එනසමිං නිදුනෙ එනසමිං පකරණෙ භික්ඛුසඛ්ඛං සන්තිපානාපෙත්වා නං නාගං එනදවොච: “කුමෙහ ව ඛවන්ථ නාගා. අචිරුලිඛිධම්මො ඉමසමිං ධම්මවිනයෙ. ගච්ඡ නිං නාග. තන්ථෙව වාතුද්දසෙ පණ්ණරසෙ අධ්විත්ථා ව පකඛස්ස උපොසථං උපවස. එවං නිං නාගයොතිඨා ව පරිමුච්චිස්සසී. බිස්ඤ්ච මහුස්සන්තං පටිලභිස්සසී” ති.

16. අඵ බො සො නාගො “අචිරුලිඛිධම්මො කිරානං ඉමසමිං ධම්මවිනයෙ” ති දුක්ඛී දුම්මන්තො අසුසුති පවන්තයමානො විස්සරං කරිත්වා පකකාමි. අඵ බො භගවා භික්ඛු ආමන්තාසී: “ඤ්ඤ මෙ භික්ඛවෙ, පච්චයා නාගස්ස සභාවපාකුකමමාය. යදු ව සජාතීයා මෙථුනං ධම්මං පතිසෙවති, යදු ව විස්සන්ථො නිද්දං ඔක්කමති, ඉමෙ බො භික්ඛවෙ, ඤ්ඤ පච්චයා නාගස්ස සභාවපාකුකමමාය. නිර්චිතානගන්තො භික්ඛවෙ, අනුපසම්පන්නො න උපසම්පාදෙනබ්බො. උපසම්පන්නො නාසෙතබ්බො” ති. (4)

17. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතිරො මාණවකො මානරං ජීවිතා වොරොපෙසී. සො තෙන පාපකෙන කමමන අට්ඨිසති, හරායති, ජ්ඣව්ඡති. අඵ බො නසස් මාණවකස්ස එනදතොසී: “තෙන හු බො අනං උපායෙන ඉමස්ස පාපකස්ස කමමස්ස¹ නික්ඛන්තං කරෙය්‍ය” නති. අඵ බො නසස් මාණවකස්ස එනදතොසී: “ඉමෙ බො සමණා සක්ඛපුත්තිඨා ධම්මචාරිනො සමචාරිනො බුභමචාරිනො සච්ච්චාදිනො සීලවන්තො කුල්‍යාණධම්මො. සවෙ බො අනං සමණෙසු සක්ඛපුත්තිඨෙසු පබ්බජෙය්‍යං, එවානං ඉමස්ස පාපකස්ස කමමස්ස නික්ඛන්තං කරෙය්‍ය” නති.

18. අඵ බො සො මාණවකො භික්ඛු උපසඛකමිත්වා පබ්බජ්‍යං යාචී. භික්ඛු ආයසමන්තං උපාලීං එනදවොචුං: “පුබ්බෙති බො ආට්ඨසො, උපාලී, නාගො මාණවකවණ්ණෙන භික්ඛුසු පබ්බජිතො. ඉඛ්ඤාට්ඨසො, උපාලී, ඉමං මාණවකං අනුසුඤ්ඤාතී” ති.

1. “පාපකමමස්ස” අ ම. ජ පු ම හු ප.

19. අඵ බො සො මාණවකො ආයස්මතා උපාලිනා අනුසුඤ්ජයමානො එතමන්ථං ආරොවෙසි. ආයස්මා උපාලි භික්ඛුනං එතමන්ථං ආරොවෙසි. භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “මානුසානකො භික්ඛවෙ, අනුපසම්පනෙනා න උපසම්පාදෙනබ්බො, උපසම්පනෙනා නාසෙනබ්බො” ති. (5.)

20. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො මාණවකො පිනරං ජීවිතා වොරොභෙසි. සො තෙන පාපකෙන කමෙමන අට්ඨියති, හරායති, ජ්ඣවජ්ති. අඵ බො තස්ස මාණවකස්ස එතදනොසි: “කෙන නු බො අහං උපායෙන ඉමස්ස පාපකස්ස කමමස්ස නික්ඛනතිං කරෙය්‍ය” තති. අඵ බො තස්ස මාණවකස්ස එතදනොසි: “ඉමෙ බො සමණා සත්‍යපුත්තියා ධම්මචාරිනො සම්මාරිනො බුභමචාරිනො සම්චචාරිනො සීලවනො කල්‍යාණධම්මා. සවෙ බො අහං සමණෙසු සත්‍යපුත්තියෙසු පබ්බජෙය්‍යං, එවාහං ඉමස්ස පාපකස්ස කමමස්ස නික්ඛනතිං කරෙය්‍ය” තති.

21. අඵ බො සො මාණවකො භික්ඛු උපසංකම්ඤා පබ්බජ්‍යං යාචි. භික්ඛු ආයස්මන්තං උපාලිං එතදවොචු: පුබ්බපි බො ආදුසො උපාලි නාගො මාණවකවණෙණන භික්ඛුසු පබ්බජිතො. ඉඞ්ඝාදුසො උපාලි, ඉමං මාණවකං අනුසුඤ්ජාති” ති.

22. අඵ බො සො මාණවකො ආයස්මතා උපාලිනා අනුසුඤ්ජයමානො එතමන්ථං ආරොවෙසි. ආයස්මා උපාලි භික්ඛුනං එතමන්ථං ආරොවෙසි. භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “පිතුසානකො භික්ඛවෙ, අනුපසම්පනෙනා න උපසම්පාදෙනබ්බො, උපසම්පනෙනා නාසෙනබ්බො” ති. (6.)

23. තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු ඝාභොතා ඝාචජ්ඨං අධ්‍යානමග්ගපට්ටපනා නොනති. අනතරාමග්ගෙ වොරා නික්ඛම්ඤා එකච්ච භික්ඛු අච්ඡිද්දංසු. එකච්ච භික්ඛු හන්දංසු. සාවඤ්ඤා රුජතටා නික්ඛම්ඤා එකච්ච වොරෙ අග්ගතෙසුං. එකච්ච වොරා පලාසිංසු. යෙ තෙ පලාසිංසු. තෙ භික්ඛුසු පබ්බජංසු. යෙ තෙ ගතිතා, තෙ වධාය ඕතීයනති.

24. අඤ්ඤාසුං බො තෙ 1 පබ්බජිතා තෙ වොරෙ වධාය ඕතීයමානෙ. දිස්වාන එච්චමානසු: “සාධු බො මයං පලාසිමහ. සචජ්ජ² මයං ගණනීයෙය්‍යාම³. මයමපි එච්චමෙච හඤ්ඤෙය්‍යාමා” ති. භික්ඛු එච්චමානසු: “කම්පන තුමෙහ ආදුසො, අකන්ථා” ති. අඵ බො තෙ පබ්බජිතා භික්ඛුනං එතමන්ථං ආරොවෙසුං. භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අරහනෙනා එතෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු. අරහන්තසානකො භික්ඛවෙ, අනුපසම්පනෙනා න උපසම්පාදෙනබ්බො, උපසම්පනෙනා නාසෙනබ්බො” ති. (7.)

1. “තෙ පලාසිකා පබ්බජිතෙ” ම ඡ සං.
 2. “සචච” ම ඡ සං. “ස වෙ ච”- අධ්‍යයනපා.
 3. “ගණනෙය්‍යාමං” ම ඡ සං. ගණනෙය්‍යාමං. - බ හු සු.

25. නෙන බො ජන සමයෙන සමිඛුලා භික්ඛුණියො සාකොනා සාවඡීං අද්ධානමග්ගපච්චනාං කොන්ති. අනතරුමග්ගෙ වොරා නිකමිත්ථා එකච්චා භික්ඛුණියො අච්ඡිද්ධංසු. එකච්චා භික්ඛුණියො දුසෙසුං. සාවඡීයා රාජතපා නිකමිත්ථා එකච්චෙ වොරෙ අගගනෙසුං. එකච්චෙ වොරු පලාසිංසු. යෙනෙ පලාසිංසු. නෙ භික්ඛුසු පබ්බජංසු. යෙ නෙ ගභිතා නෙ වධාය ඔභීයන්ති.

26. අද්දසාසුං බො නෙ පබ්බජ්ඣා නෙ වොරෙ වධාය ඔභීයමානෙ. දිස්වාන එවමාහංසු: “සාධු බො මයං පලාසිමන. සච්ඡ් මයං ගණභීයෙය්‍යාම, මයමපි එවමෙව ගඤ්ඤෙය්‍යාමා” ති. භික්ඛු එවමාහංසු: “කිමපන භුමෙන ආච්චිසො, අකන්ථා” ති. අඵ බො නෙ පබ්බජ්ඣා භික්ඛුනං එනමන්ථං ආරොචෙසුං. භික්ඛු භගවතො එනමන්ථං ආරොචෙසුං. “භික්ඛුණීදුසකො භික්ඛවෙ අනුපසම්පනො න උපසම්පාදෙනබ්බො. උපසම්පනො නාසෙතබ්බො. සමිඤ්ඤෙදකො භික්ඛවෙ, අනුපසම්පනො න උපසම්පාදෙනබ්බො. උපසම්පනො නාසෙතබ්බො. ලොභිභුප්පාදකො භික්ඛවෙ, අනුපසම්පනො න උපසම්පාදෙනබ්බො. උපසම්පනො නාසෙතබ්බො” ති. (8. 9. 10.)

27. නෙන බො ජන සමයෙන අඤ්ඤෙහරො උනතොඛ්‍යඤ්ඤනකො භික්ඛුසු පබ්බජ්ඣො කොති. සො කරොතිපි, කාරාපෙතිපි. භගවතො එනමන්ථං ආරොචෙසුං. “උනතොඛ්‍යඤ්ඤනකො භික්ඛවෙ, අනුපසම්පනො න උපසම්පාදෙනබ්බො. උපසම්පනො නාසෙතබ්බො” ති. (11.)

අනුපසම්පනෙහිකාදසච්ඡු නිට්ඨිතං.

1. තෙන බො ජන සමයෙන භික්ඛු අනුපජ්ඣායකං උපසමාදෙනති. භගවතො ඒනමන්ථො ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, අනුපජ්ඣායකො උපසමාදෙනබ්බො. යො උපසමාදෙය්‍ය, ආචරති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති. (1)

2. තෙන බො ජන සමයෙන භික්ඛු සඛෙසන උපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. භගවතො ඒනමන්ථො ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, සඛෙසන උපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. යො උපසමාදෙය්‍ය, ආචරති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති. (?)

3. තෙන බො ජන සමයෙන භික්ඛු ගණෙන උපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. භගවතො ඒනමන්ථො ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, ගණෙන උපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. යො උපසමාදෙය්‍ය, ආචරති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති. (3)

4. තෙන බො ජන සමයෙන භික්ඛු පණ්ඩකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. -ථෙ- ථෙය්‍යසංවාසකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. - නිත්ඨි- පකකනනකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. - නිරව්ඡානගනුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. - මාතුසාතකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. - විතුසාතකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. - අරතනතසාතකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. - භික්ඛුණීදුසකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. - සඛිසභෙදකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. - ලොභිකුප්පාදකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. - උනතොඛ්‍යසුද්ධකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනති. භගවතො ඒනමන්ථො ආරොවෙසුං.

5. “න භික්ඛවෙ, පණ්ඩකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. -ථෙ- න 1 ථෙය්‍යසංවාසකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. - න නිත්ඨි- පකකනනකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. - න නිරව්ඡානගනුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. - න මාතුසාතකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. - න විතුසාතකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. - න අරතනතසාතකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. - න භික්ඛුණීදුසකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. - න සඛිසභෙදකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. - න ලොභිකුප්පාදකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. න උනතොඛ්‍යසුද්ධකුපජ්ඣායෙන උපසමාදෙනබ්බො. යො උපසමාදෙය්‍ය, ආචරති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති. (4-14)

6. තෙන බො ජන සමයෙන භික්ඛු අපනතනං උපසමාදෙනති. භතෙප්පු විණ්ඩාය මරනති. මනුස්සා උජ්ඣායගති, භියනති, විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි නිත්ඨි” ති. භගවතො ඒනමන්ථො ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, අපනතනං උපසමාදෙනබ්බො. යො උපසමාදෙය්‍ය, ආචරති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති. (15.)

1. “න භික්ඛවෙ” ම ඡ සා.

7. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු අවිචරකං උපසමපාදෙහති. නග්ගා පිණ්ඩාය වරනති. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛිසනති විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි තිත්ඨියා” ති. හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, අවිචරකො උපසමපාදෙතබ්බො. යො උපසමපාදෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛටස්සා” ති. (16)

8. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු අපනනවිචරකං උපසමපාදෙතති. නග්ගා හජේඪු පිණ්ඩාය වරනති, මනුස්සා උජ්ඣායනති, ඛිසනති, විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි තිත්ඨියා” ති. හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, අපනනවිචරකො උපසමපාදෙතබ්බො. යො උපසමපාදෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛටස්සා” ති. (17)

9. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු යාවිතකෙන පනෙන උපසමපාදෙහති. උපසමපනෙන පනතං පටිභරනති. හජේඪු පිණ්ඩාය වරනති. මනුස්සා උජ්ඣායනති, ඛිසනති, විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි තිත්ඨියා” ති. හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, යාවිතකෙන පනෙන උපසමපාදෙතබ්බො. යො උපසමපාදෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛටස්සා” ති. (18)

10. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු යාවිතකෙන විචරෙන ¹ උපසමපාදෙහති. උපසමපනෙන විචරං පටිභරනති. නග්ගා පිණ්ඩාය වරනති. මනුස්සා උජ්ඣායනති, ඛිසනති, විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි තිත්ඨියා” ති. හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ යාවිතකෙන විචරෙන උපසමපාදෙතබ්බො. යො උපසමපාදෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛටස්සා” ති. (19)

11. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු යාවිතකෙන පනනවිචරෙන උපසමපාදෙහති. උපසමපනෙන පනනවිචරං පටිභරනති. නග්ගා හජේඪු පිණ්ඩාය වරනති. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛිසනති විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි තිත්ඨියා” ති. හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, යාවිතකෙන පනනවිචරෙන උපසමපාදෙතබ්බො. යො උපසමපාදෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛටස්සා” ති. (20)

න උපසමපාදෙතබ්බවිසතිචාරං ² භිට්ඨිතං.

1 “විචරකෙන” ම සු ප. නො ඩි.

2 “න උපසමපාදෙතබ්බවිසතිචාරො” ම ඡ සා.

1. තෙන ඛො පන සමයෙන භීකඛු හත්ථච්ඡන්තං පබ්බාජෙත්ති. -පෙ- පාදච්ඡන්තං පබ්බාජෙත්ති. - හත්ථපාදච්ඡන්තං පබ්බාජෙත්ති. කණණච්ඡන්තං පබ්බාජෙත්ති. නාසච්ඡන්තං පබ්බාජෙත්ති. - කණණනාසච්ඡන්තං පබ්බාජෙත්ති. - අභිඤ්ඤාලිච්ඡන්තං පබ්බාජෙත්ති. - අලච්ඡන්තං පබ්බාජෙත්ති. කණ්ඨරච්ඡන්තං පබ්බාජෙත්ති. - එණහත්ථං පබ්බාජෙත්ති. - බුජ්ජං පබ්බාජෙත්ති. - වාමනං පබ්බාජෙත්ති. - ගලගණ්ඨං පබ්බාජෙත්ති. - ලකඛණාහතං පබ්බාජෙත්ති. - කසාහතං පබ්බාජෙත්ති. - ලිඛිතකං¹ පබ්බාජෙත්ති - සීපදී පබ්බාජෙත්ති. - පාපරොගී පබ්බාජෙත්ති. - පරිසද්දසකං පබ්බාජෙත්ති. - කාණං පබ්බාජෙත්ති. - කුණ්ඨං පබ්බාජෙත්ති. - බඤ්ඤා පබ්බාජෙත්ති. - පකඛතතං පබ්බාජෙත්ති. - ඡිනාරියාපථං පබ්බාජෙත්ති. - ජරාදුබ්බලො පබ්බාජෙත්ති. - අකුං පබ්බාජෙත්ති. - මුගං පබ්බාජෙත්ති. - බධිරං පබ්බාජෙත්ති. - අකුමුගං පබ්බාජෙත්ති. - අකුබධිරං පබ්බාජෙත්ති. - මුගබධිරං පබ්බාජෙත්ති. -පෙ- අකුමුගබධිරං පබ්බාජෙත්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙට්ඨං.

2. “න භීකඛිවෙ, හත්ථච්ඡන්තො පබ්බාජෙත්තබ්බො. -පෙ- න පාදච්ඡන්තො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න හත්ථපාදච්ඡන්තො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න කණණච්ඡන්තො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න නාසච්ඡන්තො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න කණණනාසච්ඡන්තො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න අභිඤ්ඤාලිච්ඡන්තො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න අලච්ඡන්තො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න කණ්ඨරච්ඡන්තො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න එණහත්ථො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න බුජ්ජො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න වාමනො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න ගලගණ්ඨි පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න ලකඛණාහතො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න කසාහතො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න ලිඛිතකො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න සීපදී පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න පාපරොගී පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න පරිසද්දසකො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න කාණො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න කුණ්ඨි පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න බඤ්ඤා පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න පකඛතතො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න ඡිනාරියාපථො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න ජරාදුබ්බලො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න අකුං පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න මුගො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න බධිරො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න අකුමුගො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න අකුබධිරො පබ්බාජෙත්තබ්බො. - න මුගබධිරො පබ්බාජෙත්තබ්බො. -පෙ- න අකුමුගබධිරො පබ්බාජෙත්තබ්බො. යො පබ්බාජෙත්ඨය්, ආපච්ඡති දුකතථස්සා” ති.

නපබ්බාජෙත්තබ්බදවතතිංසමාරං නිට්ඨිතං.

දයජජභාණමාරං නිට්ඨිතං.

නවමං.

1. “ලිඛිතං” ජ පු. ම නු ප. තො ටි.

1. තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අලජ්ජිතං නිසංසං දෙනති. භගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ අලජ්ජිතං නිසංසො දුතබ්බො. යො දදෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛටස්සා” ති. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු අලජ්ජිතං නිසංසං වසන්ති. තෙපි න චිරස්සෙව අලජ්ජිතො තොන්ති පාප භික්ඛු 1. නගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ අලජ්ජිතං නිසංසං වන්ඛං. යො චසෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛටස්සා” ති.

2. අඵ බො භික්ඛුන: එතදතොසි: “නගවතා පඤ්ඤන්තං ‘න අලජ්ජිතං නිසංසො දුතබ්බො. න අලජ්ජිතං නිසංසං වන්ඛං’ නති. කථනනු බො මයං ජානෙය්‍යාම ලජ්ජි වා අලජ්ජි වා 2” ති. නගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ වතුතපඤ්ඤානං ආගමෙතුං යාව භික්ඛුසභාගතං 3 ජානාමි” ති.

3. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤන්තරො භික්ඛු භොසලෙසු ජනපදෙසු 4 අඬානමග්ගපට්ටිපනො තොති. අඵ බො නස්ස භික්ඛුනො එතදතොසි: “නගවතා පඤ්ඤන්තං ‘න අනිස්සිතෙන වන්ඛං’ නති. අනඤ්චමහි නිසංසකරණීයො අඬානමග්ගපට්ටිපනො. කථනනු බො මයං පට්ටිපජ්ජිතං” නති. නගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, අඬානමග්ගපට්ටිපනොන භික්ඛුනා නිසංසං අලභමානෙන අනිස්සිතෙන වජ්ඣ” නති.

4. තෙන බො පන සමයෙන දො භික්ඛු භොසලෙසු ජනපදෙසු අඬානමග්ගපට්ටිපනො තොති. තෙ අඤ්ඤන්තරං ආවාසං උපගච්ඡං. තන්ථ එකො භික්ඛු ගිලානො තොති. අඵ බො නස්ස ගිලානස්ස භික්ඛුනො එතදතොසි: “නගවතා පඤ්ඤන්තං ‘න අනිස්සිතෙන වන්ඛං’ නති. අනඤ්චමහි නිසංසකරණීයො ගිලානො. කථනනු බො මයං පට්ටිපජ්ජිතං ?” නති. නගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ගිලානෙන භික්ඛුනා නිසංසං අලභමානෙන අනිස්සිතෙන වජ්ඣ” නති.

5. අඵ බො නස්ස ගිලානුපට්ඨාකස්ස භික්ඛුනො එතදතොසි: “නගවතා පඤ්ඤන්තං ‘න අනිස්සිතෙන වන්ඛං’ නති. අනඤ්චමහි නිසංසකරණීයො. අයඤ්ච භික්ඛු ගිලානො. කථනනු බො මයං පට්ටිපජ්ජිතං” නති. නගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ගිලානුපට්ඨාකෙන භික්ඛුනා නිසංසං අලභමානෙන යාවිසමානෙන අනිස්සිතෙන වජ්ඣ” නති.

6. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤන්තරො භික්ඛු අරඤ්ඤෙ විතරති. නස්ස ච තසමි සෙනාසනෙ එාසු තොති. අඵ බො නස්ස භික්ඛුනො එතදතොසි: “නගවතා පඤ්ඤන්තං ‘න අනිස්සිතෙන වන්ඛං’ නති. අනඤ්චමහි නිසංසකරණීයො අරඤ්ඤෙ විතරාමි. මයං ඤ්ච ඉමසමි සෙනාසනෙ එාසු තොති. කථනනු බො මයං පට්ටිපජ්ජිතං” නති. නගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ අරඤ්ඤෙතෙන භික්ඛුනා එාසු විතරං සලලභොතෙන නිසංසං අලභමානෙන අනිස්සිතෙන වජ්ඣ. යදා පනිරුපො නිසංසද්දයකො ආගච්ඡස්සති. තස්ස 5 නිසංසං වසිස්සාමි” ති.

1. “පාපකා භික්ඛු” ම ඡ සං. 2. “ලජ්ජි වා අලජ්ජි වා” ම ඡ සං.
 3. “භික්ඛුනා සභාගතං” අ මි. ඡ පු. 4. “ජනපද” ම ඡ සං.
 5. “තද නස්ස” ම ඡ සං.

7. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස උපසම්පද-
 පෙබො හොති. අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මතො ආනන්දස්ස
 සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි: “ආගච්ඡතු ආනන්දෙ, ඉමං අනුසාවෙස්ස” තුති. 1
 ආයස්මා ආනන්දෙ ඵවමාන: “නාහං උස්සහාමි ථෙරස්ස නාමං ගහෙකුං.
 ගරු මෙ ථෙරො” ති. භගවතො ඵතමන්ථං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි
 භික්ඛවෙ, ගොතෙනනපි අනුසාවෙකු” නති.

8. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස දො
 උපසම්පදපෙබො හොනති. තෙ විවදනති: “අහං පඨමං උපසම්පජ්ජස්සාමි.
 අහං පඨමං උපසම්පජ්ජස්සාමි” ති. භගවතො ඵතමන්ථං ආරොචෙසුං.
 “අනුජානාමි භික්ඛවෙ දො ඵකානුසාවණෙ 2 කාකු” නති.

9. තෙන බො පන සමයෙන සම්බුද්ධානං ථෙරානං උපසම්පද-
 පෙබො හොනති. තෙ විවදනති: “අහං පඨමං උපසම්පජ්ජස්සාමි. අහං
 පඨමං උපසම්පජ්ජස්සාමි” ති. ථෙරා ඵවමානංසු: “තඤ්ඤ මයං ආවුසො
 සබ්බෙව ඵකානුසාවණෙ කරොමා” ති. භගවතො ඵතමන්ථං ආරොචෙසුං.
 “අනුජානාමි භික්ඛවෙ දො තයො ඵකානුසාවණෙ කාකුං. තඤ්ඤ බො
 ඵකෙන උපජ්ඣායෙන. න තෙව නානුපජ්ඣායෙනා” ති.

10. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා කුමාරකස්සපො ගබ්භවීසො
 උපසම්පන්නො හොති. 3 අථ බො ආයස්මතො කුමාරකස්සපස්ස ඵතදුකොසි:
 “භගවතා පඤ්ඤානතං න උභනචීසතිවස්සො පුග්ගලො උපසම්පාදෙතබ්බො ති.
 අතඤ්ඤමහි ගබ්භවීසො උපසම්පන්නො. උපසම්පන්නො නු බොමහි? න නු බො
 උපසම්පන්නො?” ති. භගවතො ඵතමන්ථං ආරොචෙසුං. “යං භික්ඛවෙ
 මාකුකුච්ඡස්මිං පඨමං විතතං උප්පන්නං, පඨමං විඤ්ඤාණං පාකුභුතං,
 තදුපාදය සාවස්ස ජාති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ ගබ්භවීසං උපසම්පාදෙකු” නති.

11. තෙන බො පන සමයෙන උපසම්පන්නා දිස්සන්ති කුට්ඨිකාපි
 ගණ්ඨිකාපි කිලාසිකාපි 4 සොසිකාපි අපමාදිකාපි. භගවතො ඵතමන්ථං
 ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ උපසම්පාදෙන්නෙන තෙරස
 අන්තරාසිකෙ ධමමෙ පුච්ඡතුං. ඵවඤ්ඤෙ පන භික්ඛවෙ පුච්ඡිතබ්බො:
 “සන්ති තෙ ඵවරුපා ආබාධා - කුට්ඨං? ගණ්ඨා? කිලාසො? සොසො?
 අපමාරො? මනුස්සොසි? පුරිසොසි? භුජීසොසි? අනණොසි? නසී
 රාජතථො? අනුඤ්ඤාතොසි මාතාපිතුහි? පරිපුණ්ණචීසතිවස්සොසි?
 පරිපුණ්ණං තෙ පතනවිචරං? කින්නාමොසි? කො නාමො තෙ
 උපජ්ඣායො?” ති.

1. “අනුසාවෙස්සති” සී මු. PTS 2. “ඵකානුසාවනො” තො චි. ජ පු. අ චි
 3. “අහොසි” ම ජ සා. 4. “කිලාසාපි” තො චි. ම නු ප.

17. තෙන සමමනෙන භික්ඛුනා උපසම්පදපෙවො උපසම්බන්ධො ඵවමස්ස වචනීයො: “සුඤ්ඤි ඉඤ්ඤාම. අයං තෙ සච්චකාලො, භුතකාලො. යං ජාතා නා සම්බන්ධො පුච්ඡන්තො සන්තං අච්චි වත්තබ්බං. අසන්තං නච්චි වත්තබ්බං. මා බො විජ්ඣාමි. මා බො මඤ්ඤා අනොසි. ඵවං නං පුච්ඡස්සන්ති: සන්ති තෙ ඵවරූපා ආබාධා - කුට්ඨං ? ගණේඤා ? කිලාසො ? සොසො ? අපමාරො ? මනුස්සො‘ඤ්ඤි ? පුරිසො‘ඤ්ඤි ? භුජ්ඤ්ඤො‘ඤ්ඤි ? අනණො‘ඤ්ඤි ? නඤ්ඤි රාජභවො ? අනුඤ්ඤො‘ඤ්ඤි මාතාපිතූති ? පරිපුණ්ණ-ච්ඡිකතිවස්සො‘ඤ්ඤි ? පරිපුණ්ණං තෙ පත්තච්චරං ? කිත්තාමො‘ඤ්ඤි ? කො නාමො තෙ උපජ්ඣායො ?” ති.

18. ඵකතො ආගච්ඡන්ති. “න භික්ඛවෙ, ඵකතො ආගන්තබ්බං. අනුසාසකෙන පඨමචරං ආගන්තො සම්බන්ධා ඤ්ඤපෙතබ්බො:

19. “සුඤ්ඤා භු මෙ භනෙන, සම්බන්ධා. ඉඤ්ඤාමො ඉඤ්ඤාමස්ස ආයස්මතො උපසම්පදපෙවො. අනුඤ්ඤො සො මයා. යදි සම්බන්ධා පත්තකල්ලො, ඉඤ්ඤාමො ආගච්ඡස්සා ති. ‘ආගච්ඡාති’ ති වත්තබ්බො.”

20. ඵකංසං උත්තරාසම්බං කාරාපෙඤා භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤපෙඤා උකකුට්ඨං නිඤ්ඤපෙඤා අඤ්ඤි පග්ගණ්ඨාපෙඤා උපසම්පදං යාචා-පෙතබ්බො:

21. “සම්බන්ධා භනෙන, උපසම්පදං යාචාමි. උලුමපඤ්ඤ මං භනෙන, සම්බන්ධා අනුකම්පං උපාදය. දුතියමපි භනෙන, සම්බන්ධා උපසම්පදං යාචාමි. උලුමපඤ්ඤ මං භනෙන, සම්බන්ධා අනුකම්පං උපාදය. තතියමපි භනෙන, සම්බන්ධා උපසම්පදං යාචාමි. උලුමපඤ්ඤ මං භනෙන, සම්බන්ධා අනුකම්පං උපාදයා” ති.

22. බ්‍යන්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සම්බන්ධා ඤ්ඤපෙතබ්බො: “සුඤ්ඤා භු මෙ භනෙන, සම්බන්ධා. අයං ඉඤ්ඤාමො ඉඤ්ඤාමස්ස ආයස්මතො උපසම්පදපෙවො. යදි සම්බන්ධා පත්තකල්ලො, අනං ඉඤ්ඤාමං අන්තරාසිකෙ ඛමෙම පුච්ඡස්සා” තති. ‘සුඤ්ඤි ඉඤ්ඤාම, අයං තෙ සච්චකාලො, භුතකාලො. යං ජාතා නා පුච්ඡාමි. සන්තං අච්චි වත්තබ්බං. අසන්තං නච්චි වත්තබ්බං. සන්ති තෙ ඵවරූපා ආබාධා - කුට්ඨං ? ගණේඤා ? කිලාසො ? සොසො ? අපමාරො ? මනුස්සො‘ඤ්ඤි ? පුරිසො‘ඤ්ඤි ? භුජ්ඤ්ඤො‘ඤ්ඤි ? අනණො‘ඤ්ඤි ? නඤ්ඤි රාජභවො ? අනුඤ්ඤො‘ඤ්ඤි මාතාපිතූති ? පරිපුණ්ණ-ච්ඡිකතිවස්සො‘ඤ්ඤි ? පරිපුණ්ණං තෙ පත්තච්චරං ? කිත්තාමො‘ඤ්ඤි ? කො නාමො තෙ උපජ්ඣායො ?’ ති.

23. බ්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛේසා ඤපෙතබ්බො: ‘සුණොභු මෙ භනෙන, සඛේසා. අයං ඉත්තනාමො ඉත්තනාමස්ස ආයසමනො උපසම්පදපෙවො. පරිසුඤ්ඤො අනතරාසිකෙති ධම්මෙති. පරිපුණ්ණස්ස පත්තච්චරං. ඉත්තනාමො සඛිසං උපසම්පදං යාවති ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන. යදි සඛිසං පත්තකලලං, සඛේසා ඉත්තනාමං උපසම්පාදෙය්‍ය ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන. එසා ඤන්ති.

24. “සුණොභු මෙ භනෙන, සඛේසා. අයං ඉත්තනාමො ඉත්තනාමස්ස ආයසමනො උපසම්පදපෙවො. පරිසුඤ්ඤො අනතරාසිකෙති ධම්මෙති. පරිපුණ්ණස්ස පත්තච්චරං. ඉත්තනාමො සඛිසං උපසම්පදං යාවති ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන. සඛේසා ඉත්තනාමං උපසම්පාදෙති ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන. යස්සායසමනො බමති ඉත්තනාමස්ස උපසම්පද ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන, සො භුණ්හස්ස. යස්ස න කබමති, සො භාසෙය්‍ය.”

25. “උතියමපි එතමත්ථං වදාමි. සුණොභු මෙ භනෙන, සඛේසා. අයං ඉත්තනාමො ඉත්තනාමස්ස ආයසමනො උපසම්පදපෙවො. පරිසුඤ්ඤො අනතරාසිකෙති ධම්මෙති. පරිපුණ්ණස්ස පත්තච්චරං. ඉත්තනාමො සඛිසං උපසම්පදං යාවති ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන. සඛේසා ඉත්තනාමං උපසම්පාදෙති ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන. යස්සායසමනො බමති ඉත්තනාමස්ස උපසම්පද ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන, සො භුණ්හස්ස. යස්ස න කබමති, සො භාසෙය්‍ය.”

26. “තතියමපි එතමත්ථං වදාමි. සුණොභු මෙ භනෙන, සඛේසා. අයං ඉත්තනාමො ඉත්තනාමස්ස ආයසමනො උපසම්පදපෙවො. පරිසුඤ්ඤො අනතරාසිකෙති ධම්මෙති. පරිපුණ්ණස්ස පත්තච්චරං. ඉත්තනාමො සඛිසං උපසම්පදං යාවති ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන. සඛේසා ඉත්තනාමං උපසම්පාදෙති ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන. යස්සායසමනො බමති ඉත්තනාමස්ස උපසම්පද ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන, සො භුණ්හස්ස. යස්ස න කබමති, සො භාසෙය්‍ය.”

27. ‘උපසම්පන්නො සඛේසන ඉත්තනාමො ඉත්තනාමෙන උපර්ක්ඛායෙන. බමති සඛිසස්ස. තසමා භුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී’ ති.

උපසම්පදකමමං නිට්ඨිතං.

1. තාවදේව ඡායා මෙතබ්බා. උතුපමාණං ආචිකඛිතබ්බං. දිවසභාගො ආචිකඛිතබ්බො, සඛිතීචී ආචිකඛිතබ්බො, වන්තාරො නිසසයා ආචිකඛිතබ්බො.

2. පිණ්ඩියාලොපහොජනං නිසසය පබ්බජ්ජා. තත්ථ තෙ යාවජ්චං උසසාහො කරණීයො. අතිරෙකලාහො - සඛිඝ්භනනං, උද්දෙසභනනං, නිමන්තනං, සලාකභනනං, පකඛිකං, උපොසපිකං, පාටිපදිකං. (1)

3. පංසුකුලචීවරං නිසසය පබ්බජ්ජා. තත්ථ තෙ යාවජ්චං උසසාහො කරණීයො. අතිරෙකලාහො - බොමං, කප්පාඝිකං කොසෙය්‍යං, කම්බලං, සාණං, භඛිනං. (2)

4. රුකඛමුලසෙනාසනං නිසසය පබ්බජ්ජා. තත්ථ තෙ යාවජ්චං උසසාහො කරණීයො. අතිරෙකලාහො - විතාරො, අඛිස්සොගො, පාසාදො, තම්බිදං, ගුහා. (3)

5. පුඤ්චුන්තනෙසජ්ජං නිසසය පබ්බජ්ජා. තත්ථ තෙ යාවජ්චං උසසාහො කරණීයො. අතිරෙකලාහො - සප්පි, නවනීනං, තෙලං, මධු, ඵාණිත නති. (4)

වන්තාරො නිසසයා නිට්ඨිතා.

—

1. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු අඤ්ඤානරං භික්ඛුං උපසම්පා දෙකා ඵකංකං මනාය පක්ඛමිංසු. සො පච්ඡා ඵකංකොච 1 ආගච්ඡන්තො අනන්තරාමග්ගෙ පුරාණදුතිසිකාය සමාගඤ්ඤී. සා ඵමමාන: “කිං දුති පබ්බජිතොසී?” ති. 2 “ආම, පබ්බජිතොමති” ති. 3 දුලලහො බො පබ්බජිතාන: මෙට්ඨනො ධම්මො. ඵනි, මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවා” ති. සො තස්සා මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවිත්වා විරෙන අගමාසී. භික්ඛු ඵමමානංසු: “කිස්ස කං ආට්ඨසො, ඵචං විරං අකාසී?” ති අථ බො සො භික්ඛු භික්ඛුතං ඵතමන්ථං ආරොවෙසී. භික්ඛු භගවතො ඵතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, උපසම්පාදෙකා දුතියා දුකුං, වන්තාරි ව අකරණීයානි ආචිකඛිතුං.”

2. උපසම්පනෙන භික්ඛුනා මෙට්ඨනො ධම්මො න පනිසෙවිතබ්බො අනන්තමසො තිරච්ඡානගතායපි. යො භික්ඛු මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවති, අස්සමණො තොති අසකායපුත්තියො. සෙය්‍යථාපි නාම පුරිසො සීසච්ඡන්තො අනබ්බො තෙන සරීරබ්ඛිනෙන ජිවිතුං, ඵමමෙව භික්ඛු මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවිත්වා අස්සමණො තොති අසකායපුත්තියො. තං තෙ යාවජ්චං අකරණීයං. (1)

3. උපසම්පනෙන භික්ඛුනා අදින්නං ඵෙය්‍යසංඛාතං න ආද්‍යතබ්බං අනන්තමසො තිණසලාකං උපාදය. යො භික්ඛු පාදා වා පාදුරතං වා අතිරෙකපාදං වා අදින්නං ඵෙය්‍යසංඛාතං ආදියති, අස්සමණො තොති අසකායපුත්තියො. සෙය්‍යථාපි නාම පණ්ඩුපලාසො බඛිනා පමුත්තො අනබ්බො හරිත්තතාය, ඵමමෙව භික්ඛු පාදං වා පාදුරතං වා අතිරෙක-පාදං වා අදින්නං ඵෙය්‍යසංඛාතං ආදිසිත්වා අස්සමණො තොති අසකාය පුත්තියො. තං තෙ යාවජ්චං අකරණීයං. (2)

4. උපසම්පනෙන භික්ඛුනා සඤ්චිච්ච පාණො ජීවිතා න වොරො-පෙනබ්බො අනන්තමසො කුඤ්ඤිකං උපාදය. යො භික්ඛු සඤ්චිච්ච මනුස්සවිග්ගහං ජීවිතා වොරොපෙති අනන්තමසො ගබ්භපාතනං උපාදය, අස්සමණො තොති අසකායපුත්තියො. සෙය්‍යථාපි නාම පුට්ඨිලා දොධා භින්නා අප්පටිසක්ඛිකා තොති, ඵමමෙව භික්ඛු සඤ්චිච්ච මනුස්සවිග්ගහං ජීවිතා වොරොපෙත්වා අස්සමණො තොති අසකායපුත්තියො. තං තෙ යාවජ්චං අකරණීයං. (3)

5. උපසම්පනෙන භික්ඛුනා උත්තරිමනුස්සධම්මො න උලලපිනබ්බො අනන්තමසො සුඤ්ඤගාරෙ අභීරමාමිති. යො භික්ඛු පාපිච්ඡා ඉච්ඡාපකතො අසන්නං අභුතා උත්තරිමනුස්සධම්මං උලලපති ක්ඛානං වා විමොකධං වා සමාධිං වා සමාපත්තිං වා මග්ගා වා ඵලා වා, අස්සමණො තොති අසකාය-පුත්තියො. සෙය්‍යථාපි නාම තාලො මන්ඤච්ඡන්තො අනබ්බො පුත්ති විරුලුකියා, ඵමමෙව භික්ඛු පාපිච්ඡා ඉච්ඡාපකතො අසන්නං අභුතං උත්තරිමනුස්සධම්මං උලලපිත්වා අස්සමණො තොති අසකායපුත්තියො. තං තෙ යාවජ්චං අකරණීයං නති (4)

වග්ගාදි අකරණීයානි නිට්ඨිතානි.

1 “ඵකංකා” අ ච් ජ පු. ම හු ප. 2. “පබ්බජිතොසී” අ ච්.
3. “පබ්බජිතොමති” ම ජ සං.

1. තෙන ඛො ජන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු ආචන්දියා අදස්සනෙ උඤ්ඤතතකො විබ්බමති. සො ජුන පච්චාගන්ත්වා භික්ඛු උපසම්පදං යාවි. භගවතො එතමන්ඨං ආරොවෙසුං.

2. “ඉධ ජන භික්ඛවෙ, භික්ඛු ආචන්දියා අදස්සනෙ උඤ්ඤතතකො විබ්බමති, සො ජුන පච්චාගන්ත්වා භික්ඛු උපසම්පදං යාවති, සො එවමස්ස වචනීයො: ‘පස්සිස්සසි නං ආචන්ති’ නති. සවාහං පස්සිස්සාමී ති, පබ්බාජෙතබ්බො. සවාහං න පස්සිස්සාමී ති, න පබ්බාජෙතබ්බො. පබ්බා-
ජෙත්වා වග්ගතබ්බො: ‘පස්සිස්සසි නං ආචන්ති’ නති. සවාහං පස්සිස්සාමී ති, උපසම්පාදෙතබ්බො. සවාහං න පස්සිස්සාමී ති, න උපසම්පාදෙතබ්බො. උපසම්පාදෙත්වා වග්ගතබ්බො: ‘පස්සිස්සසි නං ආචන්ති’ නති. සවාහං පස්සිස්සාමී ති, ඔසාරෙතබ්බො. සවාහං න පස්සිස්සාමී ති, න ඔසාරෙ තබ්බො. ඔසාරෙත්වා වග්ගතබ්බො: ‘පස්සාභි 1 නං ආචන්ති’ නති. සවෙ පස්සති, ඉච්චන්තං කුසලං. නො වෙ පස්සති, ලබ්බමානාය සාමග්ගියා ජුන උඤ්ඤතතබ්බො. අලබ්බමානාය සාමග්ගියා අනාචන්ති සමේනාගෙ සංවාසෙ.”

3. “ඉධ ජන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආචන්දියා අප්පටිකමෙම උඤ්ඤතතකො විබ්බමති, සො ජුන පච්චාගන්ත්වා භික්ඛු උපසම්පදං යාවති, සො එවමස්ස වචනීයො: ‘පටිකරිස්සසි නං ආචන්ති’ නති. සවාහං පටිකරිස්සාමී ති, පබ්බාජෙතබ්බො. සවාහං න පටිකරිස්සාමී ති න පබ්බාජෙතබ්බො. පබ්බාජෙත්වා වග්ගතබ්බො: ‘පටිකරිස්සසි නං ආචන්ති’ නති. සවාහං පටිකරිස්සාමී ති, උපසම්පාදෙතබ්බො. සවාහං න පටිකරිස්සාමී ති, න උපසම්පාදෙතබ්බො. උපසම්පාදෙත්වා වග්ගතබ්බො: ‘පටිකරිස්සසි නං ආචන්ති’ නති. සවාහං පටිකරිස්සාමී ති, ඔසාරෙතබ්බො. සවාහං න පටිකරිස්සාමී ති, න ඔසාරෙතබ්බො. ඔසාරෙත්වා වග්ගතබ්බො: ‘පටිකරොභි නං ආචන්ති’ නති. සවෙ පටිකරොති, ඉච්චන්තං කුසලං. නො වෙ පටිකරොති, ලබ්බමානාය සාමග්ගියා ජුන උඤ්ඤතතබ්බො. අලබ්බමානාය සාමග්ගියා අනාචන්ති සමේනාගෙ සංවාසෙ.”

4. “ඉධ ජන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උඤ්ඤතතකො විබ්බමති, සො ජුන පච්චාගන්ත්වා භික්ඛු උපසම්පදං යාවති, සො එවමස්ස වචනීයො: ‘පටිතිස්සජ්ජස්සසි නං පාපිකං දිට්ඨි’ නති. සවාහං පටිතිස්සජ්ජස්සාමී ති, පබ්බාජෙතබ්බො. ‘සවාහං’ න පටිතිස්ස-
ජ්ජස්සාමී ති, න පබ්බාජෙතබ්බො. පබ්බාජෙත්වා වග්ගතබ්බො: ‘පටිතිස්ස ජ්ජස්සසි නං පාපිකං දිට්ඨි’ නති. ‘සවාහං පටිතිස්සජ්ජස්සාමී ති, උපසම්පා-
දෙතබ්බො. සවාහං න පටිතිස්සජ්ජස්සාමී ති, න උපසම්පාදෙතබ්බො. උපසම්පාදෙත්වා වග්ගතබ්බො: ‘පටිතිස්සජ්ජස්සසි නං පාපිකං දිට්ඨි’ නති. සවාහං පටිතිස්සජ්ජස්සාමී ති, ඔසාරෙතබ්බො. සවාහං න පටිතිස්සජ්ජස්සාමී ති න ඔසාරෙතබ්බො. ඔසාරෙත්වා වග්ගතබ්බො: ‘පටිතිස්සජාභි 2 නං පාපිකං දිට්ඨි’ නති. සවෙ පටිතිස්සජති, ඉච්චන්තං කුසලං. නො වෙ පටිතිස්සජති, ලබ්බමානාය සාමග්ගියා ජුන උඤ්ඤතතබ්බො. අලබ්බමානාය සාමග්ගියා අනාචන්ති සමේනාගෙ සංවාසෙ” ති.

මහාඤ්ඤකො පඨමො.

1. “පස්සසි නං ආචන්ති.” ම ඡ සා. PTS “පස්සසෙතා.” තො චි. ම නු ට. ඡ ජු.
2 “පටිතිස්සජෙජ්.” ඉතිපිටායො.

1. විනයමහි මහනෙසු ¹ පෙසලානං සුඛාවතෙ,
නිග්ගහනානඤ්ච පාපිවෙජ් උජ්ජිතං පග්ගතෙසු ව.
සාසනාධාරණේ වෙච ² සබ්බඤ්ඤාජ්ඣනගොචරො,
අතඤ්ඤාචිසයෙ ඛෙමෙ සුප්පඤ්ඤානෙත අසංසයෙ.
බන්ධකෙ විනයෙ වෙච පරිචාරෙ ච මානිකෙ,
යථාත්තකාරී කුසලො පටිපජ්ජති යොනිසො.
2. යො ගචං න විජානාති න සො රකඛති ගොගණං,
ඵචං සීලං අජානනො කීං සො රකෙඛය්‍ය සංවරං ?
3. පමුඨමහි ච ³ සුත්තනෙන අභිධමෙම ච නාවදෙ,
විනයෙ අවිනට්ඨමහි පුත නිට්ඨති සාසනං.
4. තසමා සඛගාභතාගෙතු ⁴ උද්දානං අනුපුබ්බසො,
පචකබාමී යථාඤ්ඤං සුණොඵ ⁵ මම භාසතො.
5. චන්දු ⁶ නිදුනං ආපත්ති නයා පෙය්‍යාලමෙච ව,
දුක්කරං තං අසෙසෙතුං නයතො තං විජානථා තී.
6. බොධී ච රාජායතනා ⁷ අජපාලො ⁸ සතමපතී,
බුහමා ආලාරො උද්දො ච ⁹ භීතබු ච උපකො ඉසී.
7. කොණ්ඩඤ්ඤා හද්දියො චප්පො ¹⁰ මහානාමො ච අසුඤ්ඤා,
යසො චත්තාරො පඤ්ඤාස ¹¹ සබ්බෙ පෙසෙසි සො දිසා.
8. චන්දු මාරෙහි තිංසා ච උරුවෙලං තයො ජරී,
අග්ගාගාරං මහාරාජා සකෙකා බුහමා ච කෙවලා. ¹²
9. පංසුකුලං පොකඛරිණී සීලා ච කකුධො සීලා,
ජමබු අමො ච ආමලො ¹³ පාරිපුප්ඵඤ්ච ආතරි.
10. ඵාලියනතු උජ්ජලනතු විජ්ඣායනතු ච කසුප,
නිමුජ්ජනති ¹⁴ මුඛි මෙසො ගයා ලට්ඨි ච මාගධො.
11. උපතිස්සො කොලිනො ච අභිඤ්ඤානා ච පබ්බජුං, ¹⁵
දුන්තිචන්දා පනාමනා කිසො පුබො ච බ්‍රාහ්මිණො.
12. අනාචාරං ආචරති උදරං මාණවො ගණො,
චස්සං බාලෙහි පකකනො දසචස්සානි නිස්සයො.

1. "මහනෙසු" අ.වි. ජ.පු. 2. "සාසනාධාරණේ වෙච" තො.වි. ම.නු.ප.
3. "පමුඨමහි ච" ජ.පු. අ.වි. 4. "හෙතුං" ජ.පු. අ.වි. ම.ජ.සං.
5. "සුණොඵ" ම.ජ.සං. P.T.S. 6. "චන්දු" තො.වි. අ.වි. ජ.පු. ම.නු.ප.
7. "බොධිරාජායතනං ච" ම.ජ.සං. "බොධිරාජායතනං" තො.වි. ම.නු.ප.
8. අජපාලො" අ.වි. ජ.පු. ම.නු.ප. තො.වි. 9. "උද්දො" ම.ජ.සං. "උද්දො" P.T.S.
10. "චප්පො හද්දියො" ම.ජ.සං. P.T.S. අ.වි. සි.මු.
11. "යසො චත්තාරි පඤ්ඤාස" අ.වි. ජ.පු. සි.මු. 12. "කෙවලො" සි.මු. P.T.S.
13. "ආමලො" ම.ජ.සං. P.T.S. 14. "නිමුජ්ජනති" තො.වි. ම.නු.ප.
15. "පබ්බජුං" P.T.S.

13. න වන්තනනි පනාමෙභුං බාලා පසුද්ධි පඤ්ච 1,
යො සො අඤ්ඤා ච නගො ච අච්ඡින්නපටිසාකියො 2.*
14. මගධෙසු පඤ්ච ආබාධා එකො රාජා ච අභිගුලී 3,
මාගධො ච අනුඤ්ඤාසි කාරා ලිඛි කසාහතො.
15. ලකඛණා ඉණදසා ච 4 හණ්ඩකො උපාලී අති,
සඬං කුලං කණ්ඨකො ච 5 ආනුඤ්චිතමෙව ච.
16. වජ්ඣසම් ධරකො සිකඛා විහරනනි ච කීනනු බො,
සබ්බං මුඛං උපජ්ඣායෙ අපලාලනකණ්ටකො 6.
17. පණ්ඩකො ඵෙය්‍යපකකනො අති ච මාකරං පිතා,
අරහනනනිකචුණීහෙදා රුහිරෙන ච බ්‍යඤ්ජනං.
18. අනුපජ්ඣායසබ්බෙත ගණපණ්ඩක'පත්තකා 7,
අච්චිරං තදුභයං යාවිතෙනපි යෙ තයො.
19. හත්ථා පාදා ගත්ථපාදා කණ්ණනාසා තදුභයං,
අභිගුලී අලකණ්ඩරං එණං බුජ්ජඤ්ච වාමනං.
20. ගලගණ්ඨි ලකඛණා වෙච 8 කසාලිඛිත සීපදී 9,
පාප පරිසද්ධි ච කාණකුණී 10 තථෙච ච.
21. බඤ්ජං පකඛහතඤ්ච ච සඤ්ඡින්නඉරියාපථං,
ජරාකුමුගබ්බිරං අකුමුගඤ්ච යං තතිං.
22. අකුබ්බිරං යං චූතනං මුගබ්බිරමෙව ච,
අකුමුගබ්බිරඤ්ච අලජ්ජනඤ්ච තිස්සයා.
23. වත්ථබ්බං ච තථාධානං යාවමානෙන පෙකඛනා,
ආගච්ජතු 11 විවාදෙනති එකුපජේකිත කසුපො.
24. දිස්සනති උපසම්පන්නා ආබාධෙති ච පිලිතා,
අනනුසිට්ඨා විත්ථනති 12 තනේච අනුසාසනා,
25. සබ්බෙපි ච අථො බාලො 13 අසම්මතො ච 14 එකතො,
උලලුම්පතුපසම්පදා තිස්සයො එකකො තයොති.

**ඉමමනි බකුභෙ වජ්ඣ ඵකසනං දවාසනනති.
මහාකඛකුභෙ උද්දානං හිට්ඨිතං.**

1. “බාලපසුද්ධි පඤ්චකායො” අ.වි. ජ පු.
 ,, “බාලපසුද්ධි පච්චයො” ම නු ප. තො.වි.
 2. “අච්ඡින්නපටිලසාකියො” ම ජ සං. අච්ඡින්නා. පටිසාකියො” P T S.
 3. “එකො හටො වොරෙ” සි. “එකො වොරො ච අභිගුලී” P T S.
 4. “ඉණදසො ච” ම ජ සං. P T S. අ.වි. 5. “හණ්ඩකො ච” අ.වි. ජ පු.
 6. “අපලාලනකණ්ඨකො” P T S.
 7. “ගණපණ්ඩකාපත්තකො” P T S. අ.වි. ජ පු.
 8. “ලකඛනාකසා” ම නු ප. තො.වි. 9. “ලිඛිතඤ්චසීපදී” ම නු ප. තො.වි.
 10. “කාණකුණී” P T S.
 11. “ආගච්ජනතු” ම නු ප. තො, වි. “ආගච්ජනති” අ.වි.
 ,, “ආගච්ජනතො” P T S. 12. “තනේනති” ම ජ සං. “විත්ථාසනති” P T S
 13. “බාලා” ම ජ සං. 14. “අසම්මතො” ම ජ සං.

2

උපොසථකඛන්ධකං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති ගීජකකුට්ඨෙ පබ්බතෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතිඤ්ඤා පරිබ්බාජකා වාඤ්ඤාසෙ පණණරසෙ අට්ඨමියා ව පකකස්ස සනතිපතීනා ධම්මං භාසනති. තෙ මනුස්සා උපසඛකමනති ධම්මසවණාය. තෙ ලහනති අඤ්ඤාතිඤ්ඤාසෙසු පරිබ්බාජකෙසු පෙමං. ලහනති පසාදං. ලහනති අඤ්ඤාතිඤ්ඤා පරිබ්බාජකා පකකං.

2. අථ ඛො රඤ්ඤා මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස රතොගතස්ස පතිසලලීනස්ස ඵවං වෙනසො පරිච්චකෙකා උදපාදී: “ඵතරහී ඛො අඤ්ඤාතිඤ්ඤා පරිබ්බාජකා වාඤ්ඤාසෙ පණණරසෙ අට්ඨමියා ව පකකස්ස සනතිපතීනා ධම්මං භාසනති. තෙ මනුස්සා උපසඛකමනති ධම්මසවණාය. තෙ ලහනති අඤ්ඤාතිඤ්ඤාසෙසු පරිබ්බාජකෙසු පෙමං. ලහනති පසාදං. ලහනති අඤ්ඤාතිඤ්ඤා පරිබ්බාජකා පකකං. යනනුන අය්‍යාපී වාඤ්ඤාසෙ පණණරසෙ අට්ඨමියා ව පකකස්ස සනතිපතෙය්‍ය” නති.

3. අථ ඛො රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො යෙන භගවා, තෙවුපසඛකමි. උපසඛකමිනා භගවනාං අභීවාදෙතා ඵකමනාං නිසීදී. ඵකමනාං නිසීනො ඛො රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො භගවනාං ඵතදවොච:-

4. “ඉධ මයහං භනොන, රතොගතස්ස පතිසලලීනස්ස ඵවං වෙනසො පරිච්චකෙකා උදපාදී: ‘ඵතරහී ඛො අඤ්ඤාතිඤ්ඤා පරිබ්බාජකා වාඤ්ඤාසෙ පණණරසෙ අට්ඨමියා ව පකකස්ස සනතිපතීනා ධම්මං භාසනති. තෙ මනුස්සා උපසඛකමනති ධම්මසවණාය. තෙ ලහනති අඤ්ඤාතිඤ්ඤාසෙසු පරිබ්බාජකෙසු පෙමං. ලහනති පසාදං. ලහනති අඤ්ඤාතිඤ්ඤා පරිබ්බාජකා පකකං. යනනුන අය්‍යාපී වාඤ්ඤාසෙ පණණරසෙ අට්ඨමියා ව පකකස්ස සනතිපතෙය්‍ය’ නති. සාධු භනොන, අය්‍යාපී වාඤ්ඤාසෙ පණණරසෙ අට්ඨමියා ව පකකස්ස සනතිපතෙය්‍ය” නති.

5. අථ ඛො භගවා රාජානං මාගධං සෙනියං බිම්බිසාරං ධම්මියා කථාය සන්දෙස්සසී. සමාදපෙසී. සමුනොතජෙසී. සමපනංසෙසී. අථ ඛො රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො භගවතා ධම්මියා කථාය සන්දෙස්සිතො සමාදුට්ඨිතො සමුනොතජ්ඤො සමපනංසීතො උට්ඨායාසනා භගවනාං අභීවාදෙතා පදකබ්බිණං කතා පකකාමි.

6. අථ ඛො භගවා ඵතසමිං නිදුනෙ ඵතසමිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කතා භීකචු ආමනොතසී: “අනුජානාමි භීකඛට්ඨෙ, වාඤ්ඤාසෙ පණණරසෙ අට්ඨමියා ව පකකස්ස සනතිපතීනා” නති.

7. තෙන ඛො ජන සමයෙන භික්ඛු “භගවතා අනුඤ්ඤානං¹ වානුඤ්ඤෙ පණණරසෙ අට්ඨමියා ව පකකස්ස සනතිපතිනා” නති වානුඤ්ඤෙ පණණරසෙ අට්ඨමියා ව පකකස්ස සනතිපතිනා, තුණති නිසීදන්ති. තෙ මනුස්සා උපසඛකමන්ති ධම්මසවණාය. තෙ උජ්ඣායනති, ඩියන්ති, විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම සමණා සකාපුත්තියා වානුඤ්ඤෙ පණණරසෙ අට්ඨමියා ව පකකස්ස සනතිපතිනා, තුණති නිසීදස්සන්ති සෙය්‍යථාපි මුගසුකාරා? ² නනු නාම සනතිපතිතෙහි ධම්මො භාසිතබ්බො?” නි.

8. අස්සොට්ඨං ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනනානං ඩියනනානං විපාවෙනනානං. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵනමන්ථං ආරොවෙට්ඨං.

9. අථ ඛො භගවා ඵතසම්චි. නිදනෙ ඵතසම්චි. පකරණෙ ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙත්ති: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, වානුඤ්ඤෙ පණණරසෙ අට්ඨමියා ව පකකස්ස සනතිපතිනා ධම්මං භාසිතු” නති.

10. අථ ඛො භගවතො රතොගතස්ස පතිසලලීනස්ස ඵචං වෙතසො පරිචිතකෙකා උදපාදි: “යනනුතානං යාති මයා භික්ඛුතං පඤ්ඤන්තානි සිකනාපදානි, තානි නෙසං පාතිමොක්ඛුඤ්ඤෙසං අනුජානෙය්‍යං, සො නෙසං භවිස්සති උපොසථකමම” නති.

11. අථ ඛො භගවා සායණකසමයං පතිසලලානා වුට්ඨිතො ඵතසම්චි. නිදනෙ ඵතසම්චි. පකරණෙ ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙත්ති: “ඉධ මයං භික්ඛවෙ, රතොගතස්ස පතිසලලීනස්ස ඵචං වෙතසො පරිචිතකෙකා උදපාදි: “යනනුතානං යාති මයා භික්ඛුතං පඤ්ඤන්තානි සිකනාපදානි, තානි නෙසං පාතිමොක්ඛුඤ්ඤෙසං අනුජානෙය්‍යං, සො නෙසං භවිස්සති උපොසථකමම” නති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතුං. ඵචඤ්ඤ පත භික්ඛවෙ, උද්දිසිතබ්බං. ඛානෙත්ත භික්ඛුතා පට්ඨිලෙන සඛෙසා ඤ්ඤෙපතබ්බො:-

12. “සුණාතු මෙ භනෙත, සඛෙසා,³ යදි සඛිස්ස පතකකලලං, සඛෙසා උපොසථං කරෙය්‍ය. පාතිමොක්ඛං උද්දිසෙය්‍ය. කිං සඛිස්ස පුබ්බකිච්චං. පාරිසුද්ධිං ආයසමනෙතා ආරොවෙථ. පාතිමොක්ඛං උද්දිසිස්සාමි. තං සබ්බෙව සන්තා සාධුකං සුණොම. මනසි කරොම. යස්ස සියා ආපතති, සො ආචීකරෙය්‍ය. අසන්තියා ආපතතියා තුණති භවිතබ්බං. තුණතිභාවෙන ඛො පනායසමනෙත පරිසුද්ධානි වෙදිස්සාමි. යථා ඛො පන පච්චෙකපුට්ඨස්ස වෙය්‍යාකරණං තොති, ඵචමෙචං ඵචරුපාය පරිසාය යාවතතියං අනුසාචිතං තොති. යො පන භික්ඛු යාව තතියං අනුසාවියමානෙ සරමානො සන්තිං ආපතතිං තාචීකරෙය්‍ය, සමපජානමුසාවාදස්ස තොති. සමපජානමුසාවාදෙ ඛො පනායසමනෙත අන්තරාසිකො ධම්මො වුත්තො භගවතා. තසමා සරමානෙත භික්ඛුතා ආපනෙත්ත විසුද්ධාපෙකෙත්ත සන්ති ආපතති ආචීකාතබ්බො. ආචීකතා හිස්ස ඵාසු තොති” නි.

1. “අනුඤ්ඤානං” ම ජ සං. 2. “මුගසුකාර” අ වි. තො වි. ම නු ට.
3. සුණාතු මෙ භනෙත සඛෙසා අජ්ජ උපොසථො පණණරසො” P T S.

13. “පාතිමොක්ඛ” නති ආදිමෙතං මුඛමෙතං පමුඛමෙතං කුසලානං ඛමමානං. තෙන චූචචති “පාතිමොක්ඛ” නති.

14. “ආයසමනෙතා” ති පියචචනමෙතං. ගරුචචනමෙතං. සගාරච සප්පතිස්සවාසිචචනමෙතං. “ආයසමනෙතා” ති.

15. “උද්දිසිස්සාමි” ති ආචිකිකිස්සාමි. දෙසිස්සාමි. 1 පඤ්ඤපෙස්සාමි. පට්ඨපෙස්සාමි. විචරිස්සාමි. විහජ්ස්සාමි. උතතානී කරිස්සාමි. 2 පකාසිස්සාමි.

16. “තං” ති පාතිමොක්ඛං චූචචති.

17. “සබ්බච සන්තා” ති යාවනිකා නස්සා පරිසාය ථෙරා ච නවා ම මජ්ඣිමා ච, එතෙ චූචචනති සබ්බච සන්තා ති.

18. “සාධුකං සුභොමා” ති අට්ඨිකත්වා 3 මනසි කත්වා සබ්බචෙතසා 4 සමන්තාගරාම.

19. “මනසි කුරොමා” ති එකගගචිත්තා අචිකිත්තචිත්තා අචිසාහට්ඨිත්තා නිසාමෙම.

20. “යස්ස සියා ආපතති” ති ථෙරස්ස චා නචස්ස චා මජ්ඣිමස්ස චා පඤ්ඤානං චා ආපතතිකිකිකානං අඤ්ඤතරා ආපතති. සත්තනං චා ආපතතිකිකිකානං අඤ්ඤතරා ආපතති.

21. “සො ආචීකරෙය්‍යා” ති සො දෙසෙය්‍ය, සො විචරෙය්‍ය, සො උතතානී කරෙය්‍ය, සො පකාසෙය්‍ය සඛිසමජෙකි චා ගණමජෙකි චා එකපුග්ගලෙ චා.

22. “අසනතී නාම ආපතති” අනජ්ඣාපනතා චා හොති, ආපජ්ජිත්වා චා චූචචති.

23. “කුණති හවිතබ්බං” ති අභිවාසෙතබ්බං, න බ්‍යාගරිතබ්බං.

24. “පරිසුඤා ති චෙදිස්සාමි” ති ජානිස්සාමි. ධාරෙස්සාමි.

25. “යථා බො පන පච්චෙකපුට්ඨස්ස චෙය්‍යාකරණං හොති” ති යථා එකෙන එකො පුට්ඨො බ්‍යාකරෙය්‍ය, එචමෙචං 5 නස්සා පරිසාය ජානිතබ්බං මං පුච්ඡති ති. එවරුපා නාම පරිසා හීකචුපරිසා චූචචති.

26. “යාවනතිසං අනුසාවිතං හොති” ති සකිමපි අනුසාවිතං හොති. දුතීයමපි අනුසාවිතං හොති. තතීයමපි අනුසාවිතං හොති.

27. “සරමානො” ති ජානමානො. සඤ්ජානමානො.

28. “අසනතී නාම ආපතති” අජ්ඣාපනතා චා හොති, ආපජ්ජිත්වා චා අචූචචති.

29. “නාචීකරෙය්‍යා” ති න දෙසෙය්‍ය, න විචරෙය්‍ය, න උතතානී කරෙය්‍ය, න පකාසෙය්‍ය සඛිසමජෙකි චා ගණමජෙකි චා එකපුග්ගලෙ චා.

1. දෙසෙස්සාමි” ම ඡ සා. PTS. 2. උතතානී කරිස්සාමි” ම ඡ සා. PTS.
3. “අට්ඨිකත්වා” ම ඡ සා. 4. “සබ්බචෙතසා” ම ඡ සා. PTS.
5. “එචමෙච” ම ඡ සා.

30. “සමපජානමුසාවාදස්ස හොති” ති සමපජානමුසාවාදෙ 1 කිං හොති? දුක්ඛං හොති.

31. “අන්තරාසිකො ධිමො චුන්තො භගවතා” ති කිස්ස අන්තරාසිකො? පඨමස්ස කුන්තස්ස අධිගමාය අන්තරාසිකො. දුතියස්ස කුන්තස්ස අධිගමාය අන්තරාසිකො. තතියස්ස කුන්තස්ස අධිගමාය අන්තරාසිකො. චතුස්ස කුන්තස්ස අධිගමාය අන්තරාසිකො. කුන්තානං විමොක්ඛානං සමාධීනං සමාපත්තීනං නෙක්ඛමානං නිස්සරණානං පච්චෙක්ඛානං කුසලානං ධම්මානං අධිගමාය අන්තරාසිකො.

32. “නාසමා” ති තංකාරණං.

33. “සරමානෙතා” ති ජානමානෙත සඤ්ජානමානෙත.

34. “විසුඤ්ඤාපෙකෙතා” ති වුට්ඨාතුකාමෙත විසුඤ්ඤාකාමෙත.

35. “සනතී නාම ආපත්තී” අප්ඤ්ඤානා වා හොති, ආපඤ්ඤා වා අවුට්ඨිතා.

36. “ආවීකාතබ්බා” ති ආවීකාතබ්බා සඤ්ඤාමඤ්ඤා වා ගණමඤ්ඤා වා ඵකපුග්ගලො වා.

37. “ආවීකතා භිස්ස ඵාසු හොති” ති කිස්ස ඵාසු හොති? පඨමස්ස කුන්තස්ස අධිගමාය ඵාසු හොති. දුතියස්ස කුන්තස්ස අධිගමාය ඵාසු හොති. තතියස්ස කුන්තස්ස අධිගමාය ඵාසු හොති. චතුස්ස කුන්තස්ස අධිගමාය ඵාසු හොති. කුන්තානං විමොක්ඛානං සමාධීනං සමාපත්තීනං නෙක්ඛමානං නිස්සරණානං පච්චෙක්ඛානං කුසලානං ධම්මානං අධිගමාය ඵාසු හොති ති.

38. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු “භගවතා පාතීමොක්ඛාද්දෙසො අනුඤ්ඤානො” ති දෙවසිඤ්ඤං පාතීමොක්ඛං උද්දිසන්ති. භගවතො ඵතමන්ථං ආරොචෙත්ථං. “න භික්ඛවෙ, දෙවසිඤ්ඤං පාතීමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං. යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපත්තී දුක්ඛංස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, උපොසථෙ පාතීමොක්ඛං උද්දිසිතු” නති.

39. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු “භගවතා උපොසථෙ පාතීමොක්ඛාද්දෙසො අනුඤ්ඤානො” ති පකඤ්ඤා නික්ඛන්තො පාතීමොක්ඛං උද්දිසන්ති වාතුද්දෙසෙ පණණිරසෙ අට්ඨමියා ව පකඤ්ඤා. භගවතො ඵතමන්ථං ආරොචෙත්ථං. න භික්ඛවෙ පකඤ්ඤා නික්ඛන්තො පාතීමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං. යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපත්තී දුක්ඛංස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සකිං පකඤ්ඤා වාතුද්දෙසෙ වා පණණිරසෙ වා පාතීමොක්ඛං උද්දිසිතු” නති.

40. තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බග්ගිකා භික්ඛු යථාපරිසාය පාතීමොක්ඛං උද්දිසන්ති සකාය සකාය පරිසාය. භගවතො ඵතමන්ථං ආරොචෙත්ථං. “න භික්ඛවෙ, යථාපරිසාය පාතීමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං සකාය සකාය පරිසාය. යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපත්තී දුක්ඛංස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සමග්ගානං උපොසථකමම” නති.

41. අප්ඵ බො භික්ඛුනං එතදහොසි: “භගවතා පඤ්ඤන්තං සමග්ගානං උපොසථකමනති. කිත්තාවතා හු බො සාමග්ගි තොති යාවතා එකාවාසො? උදුහු සබ්බො පුප්ඵඵ”ති? 1 භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, එත්තාවතා සාමග්ගි යාවතා එකාවාසො”ති.

42. තෙන බො පන සමයෙන ආයසමා මහාකපපිතො රාජගහෙ විහරති මද්දකුච්ඡිසමිං මිගදයෙ. අප්ඵ බො ආයසමතො මහාකපපිතස්ස රතොගතස්ස පතිසලලීනස්ස එවං වෙනසො පරිවිතකෙකා උදපාදි: “ගච්ඡ්ඤ්ඤං වාතං උපොසථං? න වා ගච්ඡ්ඤ්ඤං? ගච්ඡ්ඤ්ඤං වාතං සඛ්ඤ්ඤං? න වා ගච්ඡ්ඤ්ඤං? අප්ඵ බවාතං විසුද්ධො පරමාය විසුද්ධියා” ති.

43. අප්ඵ බො භගවා ආයසමතො මහාකපපිතස්ස වෙනසා වෙනො පරිවිතකකමඤ්ඤෙය සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො සමමිඤ්ඤ්ඤං 2 වා බාතං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාතං සමමිඤ්ඤෙය්‍ය, එවමෙව ගිජ්ඤ්ඤෙව පබ්බතෙ අන්තර්භිතො මද්දකුච්ඡිසමිං මිගදයෙ ආයසමතො මහාකපපිතස්ස පමුබෙ 3 පාතුරතොසි. තිසිදි භගවා පඤ්ඤන්තෙ ආසන්තෙ. ආයසමාපි බො මහාකපපිතො භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං තිසිදි. එකමන්තං තිසින්තං බො ආයසමන්තං මහාකපපිතං භගවා එතදවොච:

44. “නහු තෙ කපපිති, රතොගතස්ස පතිසලලීනස්ස එවං වෙනසො පරිවිතකෙකා උදපාදි? ගච්ඡ්ඤ්ඤං වාතං උපොසථං? න වා ගච්ඡ්ඤ්ඤං? ගච්ඡ්ඤ්ඤං වාතං සඛ්ඤ්ඤං? න වා ගච්ඡ්ඤ්ඤං? අප්ඵ බවාතං විසුද්ධො පරමාය විසුද්ධියා” ති. “එවමහන්තෙ”. “තුමෙහ වෙ බ්‍රාහ්මණො උපොසථං න සකකරිස්සථ, න ගරු කරිස්සථ, න මානෙස්සථ, න පුජෙස්සථ, අප්ඵ කො චරති උපොසථං සකකරිස්සති? ගරු කරිස්සති? මානෙස්සති? පුජෙස්සති? ගච්ඡ්ඤ්ඤං වා බ්‍රාහ්මණො, උපොසථං. මා නො අගමාසි. ගච්ඡ්ඤ්ඤං සඛ්ඤ්ඤං මා නො අගමාසි” ති. “එවමහන්තෙ” ති බො ආයසමා මහාකපපිතො භගවතො පච්චසෙසාසි.

45. අප්ඵ බො භගවා ආයසමන්තං මහාකපපිතං ධම්මියා කථාය සඤ්ඤෙස්සත්වා සමාදපෙත්වා සමුත්තෙත්ත්වා සමපනංසෙත්වා සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො සමමිඤ්ඤ්ඤං වා බාතං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාතං සමමිඤ්ඤෙය්‍ය, එවමෙව මද්දකුච්ඡිසමිං මිගදයෙ ආයසමතො මහාකපපිතස්ස පමුබෙ අන්තර්භිතො ගිජ්ඤ්ඤෙව පබ්බතෙ පාතුරතොසි.

1 “පථච්ඡි” ම ඡ සං. 2 “සමිඤ්ඤ්ඤං” ම ඡ සං. 3. “සමුබ්බෙ” ම ඡ සං.

46. අළු බො භික්ඛුනිං එතද්දොසි: “නගවනා පඤ්ඤානං එනතාවනා සාමග්ගි යාවනා එකාවාසොති. කිත්තාවනා ඉු බො එකාවාසො තොති?” ති. නගවනො එතමස්සං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සීමං සමමනතිතුං. එවං ව පන භික්ඛවෙ, සමමනතිතඛ්ඛා, පඨමං නිත්තනා කිත්තනතඛ්ඛා - පඤ්ඤානිත්තනං පාසාණනිත්තනං වනනිත්තනං රුක්ඛනිත්තනං මග්ගනිත්තනං වමමිකනිත්තනං නදීනිත්තනං උදකනිත්තනං. නිත්තෙන කිත්තෙනවා බ්‍යතෙනන භික්ඛුනා පට්ටාලෙන සමෙසා ඤාපෙනබො:”

47. “සුණොදු මෙ හනො, සමෙසා, යාවනා සමනතා නිත්තනා කිත්තනා, යදි සමසංඝං පත්තකල්ලං, සමෙසා එතෙති නිත්තෙනති සීමං සමමනෙනය්‍ය සමානසංවාසං එකුපොසථං. එසා ඤාතති.”

“සුණොදු මෙ හනො, සමෙසා, යාවනා සමනතා නිත්තනා කිත්තනා, සමෙසා එතෙති නිත්තෙනති සීමං සමමනති සමානසංවාසං එකුපොසථං. යසායසමනො බමති එතෙති නිත්තෙනති සීමාය සමමුති 1 සමානසංවාසාය එකුපොසථාය, සො භුණ්හසංඝං යසං නකබමති, සො භාසෙය්‍ය. සමමනා සීමා සමෙසන එතෙති නිත්තෙනති සමානසංවාසා එකුපොසථා. බමති සමසංඝං. හසමා භුණති. එවමෙන: ධාරයාමි” ති.

48. තෙන බො පන සමසෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු “නගවනා සීමා-සමමුති අනුඤ්ඤාතා” ති අතිමනතියො සීමායො සමමනනති වතුයොජනිකාපි පඤ්චයොජනිකාපි ඡයොජනිකාපි. භික්ඛු උපොසථං ආගච්ඡනතා උද්දිසමානෙපි පාතිමොකෙහි ආගච්ඡති. උද්දියමනෙතපි ආගච්ඡති. අනාරාපි පරිවසති. නගවනො එතමස්සං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ අතිමනති සීමා සමමනතිතඛ්ඛා වතුයොජනිකා වා පඤ්චයොජනිකා වා ඡයොජනිකා වා. යො සමමනෙනය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛටසංඝං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, තියොජනපරමං සීමං සමමනතිතු” තති.

49. තෙන බො පන සමසෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු නදීපාරං සීමං 2 සමමනනති. උපොසථං ආගච්ඡනතා භික්ඛුපි වුයනති. පත්තාපි වුයනති. විවරානපි වුයනති. නගවනො එතමස්සං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, නදීපාරං සීමා සමමනතිතඛ්ඛා. යො සමමනෙනය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛටසංඝං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, යස්සං ධුච නාවා වා ධුච සෙභු වා, එවරුපං නදීපාරං සීමං සමමනතිතු” තති.

1. “සමමති” සි 2 “නදීපාරසීමං” ම ඡ සා.

50. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු අනුපරිවෙණියං පාතිමොක්ඛං උද්දිසන්ති. අසඬෙකතෙන ආගන්තුකා භික්ඛු න ජානන්ති: “කත්ථ වා අජුජුපොසපො කරිසිස්සන්ති” ති. නගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, අනුපරිවෙණියං පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතඛං අසඬෙකතෙන. යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛංචස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, උපොසථාගාරං සමමන්තිනා උපොසථං කාතුං, යං සඬෙසා ආකඬති විහාරං වා අසිසංයොගං වා පාසාදං වා හමමියං වා ගුහං වා. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, සමමන්තිනඛං. බ්‍යතෙන න භික්ඛුනා පටිඛලෙන සඬෙසා ඤ්ඤපෙනඬො:

51. “සුඤ්ඤානං මෙ භගෙන, සඬෙසා. යදි සමස්සං පත්තකල්ලං, සඬෙසා ඉත්ථනාමං විහාරං උපොසථාගාරං සමමන්තෙය්‍ය. එසා ඤ්ඤන්ති.”

“සුඤ්ඤානං මෙ භගෙන, සඬෙසා. සඬෙසා ඉත්ථනාමං විහාරං උපොසථාගාරං සමමන්ති. යස්සායසමතො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස විහාරස්ස උපොසථාගාරස්ස සමමුති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස න කඛමති, සො භාසෙය්‍ය.”

“සමමතො සඬෙසන ඉත්ථනාමො විහාරො උපොසථාගාරං. ඛමති සමස්සං. තස්මා තුණ්හී. එවමෙනං ධාරයාමි” ති.

52. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතිරසමිං ආවාසෙ දො උපොසථාගාරාති සමමනාති තොනති. භික්ඛු උග්ගත්ථ සනතිපත්තන්ති “ඉධ උපොසපො කරිසිස්සන්ති. ඉධ උපොසපො කරිසිස්සන්ති” ති. නගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, එකසමිං ආවාසෙ දො උපොසථාගාරාති සමමන්තිතඛංති. යො සමමන්තෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛංචස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, එකං සමුත්තන්ති¹ එකත්ථ උපොසථං කාතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, සමුත්තනඛං. බ්‍යතෙන න භික්ඛුනා පටිඛලෙන සඬෙසා ඤ්ඤපෙනඬො:

53. “සුඤ්ඤානං මෙ භගෙන, සඬෙසා. යදි සමස්සං පත්තකල්ලං, සඬෙසා ඉත්ථනාමං උපොසථාගාරං සමුත්තෙය්‍ය. එසා ඤ්ඤන්ති.

සුඤ්ඤානං මෙ භගෙන, සඬෙසා. සඬෙසා ඉත්ථනාමං උපොසථාගාරං සමුත්තන්ති.² යස්සායසමතො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස උපොසථාගාරස්ස සමුත්තො, සො තුණ්හස්ස. යස්ස න කඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

සමුත්තං සඬෙසන ඉත්ථනාමො උපොසථාගාරං. ඛමති සමස්සං. තස්මා තුණ්හී. එවමෙනං ධාරයාමි” ති.

1. “සමුත්තො” ම ජ සා. PTS 2. “සමුත්ති” තො ඩි. ම හු ප.

54. තෙන ඛො ජන සමයෙන අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ අතිවුද්දකං උපොසථාගාරං සමමනං හොති. තදනුපොසථෙ මහාභික්ඛුසඛේසං සනති-පතීනො හොති. භික්ඛු අසමනාය භූමියා නිසින්නා පාතීමොක්ඛං අසොසාසුරා, අථ ඛො තෙසං භික්ඛුතං එතදහොසි: “භගවතා පඤ්ඤතතං උපොසථාගාරං සමමනතිත්වා උපොසථො කාතබ්බො ති. මයඤ්චන අසමනාය භූමියා නිසින්නා පාතීමොක්ඛං අසොසාසුච්චා 1. කතො භු ඛො අමහාකං උපොසථො? අකතො භු ඛො?” ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

“සමනාය වා භික්ඛවෙ, භූමියා නිසින්නො 2 අසමනාය වා යතො පාතීමොක්ඛං සුණාති, කතොවස්ස උපොසථො. තෙන හි භික්ඛවෙ, සඛේසං යාවමහන්නං උපොසථපමුඛං 3 ආකඛති, තාවමහන්නං උපොසථපමුඛං සමමනාතු. එවඤ්ච ජන භික්ඛවෙ, සමමනතිතබ්බං: පඨමං නිමිත්තා කීත්තොතබ්බො 4. නිමිත්තෙ කීත්තොත්වා බ්‍යත්තෙන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛේසං ඤ්ඤෙතබ්බො:

55. “සුණාතු මෙ භනෙන, සඛේසං. යාවතා සමනතා නිමිත්තා කිත්තිතා, යදි සඛස්ස ජනකලලං, සඛේසං එතෙහි නිමිත්තෙහි උපොසථපමුඛං සමමනොසා. එසා ඤ්ඤති.

“සුණාතු මෙ භනෙන, සඛේසං, යාවතා සමනතා නිමිත්තා කිත්තිතා, සඛේසං එතෙහි නිමිත්තෙහි උපොසථපමුඛං සමමනති. යස්සායසමතො බමති එතෙහි නිමිත්තෙහි උපොසථපමුඛස්ස සමමුති, සො තුණහස්ස. යස්ස නකබමති, සො භාසෙය්‍ය.

“සමමනං සඛේසන එතෙහි නිමිත්තෙහි උපොසථපමුඛං. බමති සඛස්ස. තස්මා තුණති. එවමෙනං ධාරයාමී” ති.

56. තෙන ඛො ජන සමයෙන අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ තවකා භික්ඛු පඨමතරං සනතිපතීත්වා “ත තාව ථෙරා ආගච්ඡන්ති” ති පක්කමිංසු. උපොසථො විකලො 5 අහොසි. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, තදනුපොසථෙ ථෙරෙහි භික්ඛුති පඨමතරං සනතිපතීතු” නති.

57. තෙන ඛො ජන සමයෙන රාජගහෙ සමිනුලා ආවාසා සමානසීමා හොනති. තත්ථ භික්ඛු විවදන්ති: “අමහාකං ආවාසෙ උපොසථො කරීයතු. අමහාකං ආවාසෙ උපොසථො කරීයතු” ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුරා. “ඉඛ ජන භික්ඛවෙ, සමිනුලා ආවාසා සමානසීමා හොනති. තත්ථ භික්ඛු විවදන්ති: ‘අමහාකං ආවාසෙ උපොසථො කරීයතු. අමහාකං ආවාසෙ උපොසථො කරීයතු’ ති. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුති සබ්බෙහෙව එකජ්ඣං සනතිපතීත්වා උපොසථො කාතබ්බො. යත්ථ වා ජන ථෙරො භික්ඛු විතරති 6, තත්ථ සනතිපතීත්වා උපොසථො කාතබ්බො. නත්තෙව වග්ගෙන සඛේසන උපොසථො කාතබ්බො. යො කරෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛපට්ඨස්සා” ති.

1. “අස්සමනා” PTS. 2. “නිසින්නා” ම ඡ සං. PTS.
 3. “උපොසථමුඛං” සි. 4. “නිමිත්තාහි කීත්තොතබ්බොහි” ම හු ප. තො චි.
 5. “විකාලො” ම ඡ සං. PTS. 6. “ථෙරා භික්ඛු විතරන්ති” ම හු ප. තො චි.

58. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමා මහාකස්සපො අකිකච්ඡද්ද, රාජගහං උපොසථං ආගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ නද්දිං තරන්තො මනං වුළ්ලො අනොසී. චීවරානිස්ස අලොති. භික්ඛු ආයසමන්තං මහාකස්සපං එතදවොචුං: “කිස්ස තෙ ආවුසො චීවරානි අලොති?” ති. “ඉදුතං ආවුසො අකිකච්ඡද්ද රාජගහං උපොසථං ආගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ නද්දිං තරන්තො මනමිච්චි වුළ්ලො. තෙන මෙ චීවරානි අලොති” ති. හගවතො එතමස්ථං ආරොවෙසුං. “යා සා භිකඛවෙ, සඛෙසන සීමා සමමතා සමාන සංවාසා එකුපොසථා, සඛෙසා තං සීමං තිච්චරෙන අච්ඡප්පාසං සමමන්තාදු. එවඤ්ච පන භිකඛවෙ සමමන්තිතඛ්ඛා: ව්‍යතෙන්න භිකඛුතා පටිබලෙන සඛෙසා ඤපෙතිඛ්ඛා:

59. “සුණාදු මෙ හන්තෙ සඛෙසා. යා සා සඛෙසන සීමා සමමතා සමානසංවාසා එකුපොසථා, යද්දි සඛසස්ස පත්තකලො, සඛෙසා තං සීමං තිච්චරෙන අච්ඡප්පාසං සමමන්තාය්‍ය. එසා ඤතති.”

“සුණාදු මෙ හන්තෙ, සඛෙසා යා සා සඛෙසන සීමා සමමතා සමාන සංවාසා එකුපොසථා, සඛෙසා තං සීමං තිච්චරෙන අච්ඡප්පාසං සමමන්තති. යස්සායසමතො ඛමති එතිස්සා සීමාය තිච්චරෙන අච්ඡප්පාසාය 1 සමමුති, සො තුණහස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය. සමමතා සා සීමා සඛෙසන තිච්චරෙන අච්ඡප්පාසා 2. ඛමති සඛසස්ස. තසමා තුණතී. එව මෙතං ධාරයාමී” ති.

60. තෙන ඛො පන සමයෙන භිකඛු “හගවතා තිච්චරෙන අච්ඡප්ප- වාසසමමුති අනුඤ්ඤාතා” ති අන්තරසරෙ චීවරානි තිකඛිපනති. තානි චීවරානි නස්සනතිපි ඛස්සනතිපි උඤ්ඤරෙහිපි ඛජ්ජනති. භිකඛු දුච්චොලා තොනති ලුඛචීවරා. භිකඛු එවමාහංසු: “කිස්ස තුච්චො ආවුසො, දුච්චොලා ලුඛචීවරා?” ති. “ඉඛ මයං ආවුසො හගවතා තිච්චරෙන අච්ඡප්පාස සමමුති අනුඤ්ඤාතානි අන්තරසරෙ චීවරානි තිකඛිපිමා. තානි චීවරානි නට්ඨානිපි. දඬ්ඨානිපි. උඤ්ඤරෙහිපි ඛාසිතානි. තෙන මයං දුච්චොලා ලුඛචීවරා” ති. හගවතො එතමස්ථං ආරොවෙසුං. “යා සා භිකඛවෙ සඛෙසන සීමා සමමතා සමානසංවාසා එකුපොසථා, සඛෙසා තං සීමං තිච්චරෙන අච්ඡප්පාසං සමමන්තාදු ඨපෙත්වා ගාමඤ්ච ගාමුප්පවාරඤ්ච. එවඤ්ච පන භිකඛවෙ, සමමන්තිතඛ්ඛා. ව්‍යතෙන්න භිකඛුතා පටිබලෙන සඛෙසා ඤපෙතිඛ්ඛා:

1. “අච්ඡප්පාසස්ස” සි 2 “අච්ඡප්පාසො” සි

61. “සුඤ්ඤාදු මෙ හතොත සඛෙසා: යා සා සඛෙසන සීමා සමමනා සමානසංවාසා ඵකුපොසථා, යදි සඛසස්ස පතතකලලං, සඛෙසා නා සීමං නිව්චරෙන අච්ඡයවාසං සමමනෙතයා ධරෙතො ගාමඤ්ඤි ගාමුපචාරඤ්ඤි. ඵසා ඤදන්ති.”

“සුඤ්ඤාදු මෙ හතොත, සඛෙසා: යා සා සඛෙසන සීමා සමමනා සමාන සංවාසා ඵකුපොසථා, සඛෙසා නා සීමං නිව්චරෙන අච්ඡයවාසං සමමනන්ති ධරෙතො ගාමඤ්ඤි ගාමුපචාරඤ්ඤි. යස්සායසමතො ඛමති ඵන්ධස්සා සීමාය නිව්චරෙන අච්ඡයවාසාය සමමුති ධරෙතො ගාමඤ්ඤි ගාමුපචාරඤ්ඤි, සො ඤුඤ්ඤස්ස. යස්ස නතඛමති, සො භාසෙය්‍ය.”

“සමමනා සා සීමා සඛෙසන නිව්චරෙන අච්ඡයවාසා ධරෙතො ගාමඤ්ඤි ගාමුපචාරඤ්ඤි. ඛමති සඛසස්ස. තසමා ඤුඤ්ඤි. ඵචමෙනා ධාරයාමී” ති.

62. “සීමං භික්ඛවෙ, සමමනනනොතන පඨමං සමානසංවාසසීමා 1 සමමනන්තිතබ්බො. පච්ඡා නිව්චරෙන අච්ඡයවාසො සමමනන්තිතබ්බො. සීමං භික්ඛවෙ, සමුහනනොතන පඨමං නිව්චරෙන අච්ඡයවාසො සමුහනනබ්බො. පච්ඡා සමානසංවාසසීමා සමුහනනබ්බො. ඵචඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ නිව්චරෙන අච්ඡයවාසො සමුහනනබ්බො: ව්‍යතොතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛෙසා ඤදපෙතිතබ්බො:-

63. “සුඤ්ඤාදු මෙ හතොත සඛෙසා: යො සො සඛෙසන නිව්චරෙන අච්ඡයවාසො සමමතො, යදි සඛසස්ස පතතකලලං, සඛෙසා නා නිව්චරෙන අච්ඡයවාසං සමුහනෙතයා. ඵසා ඤදන්ති.”

“සුඤ්ඤාදු මෙ හතොත සඛෙසා: යො සො සඛෙසන නිව්චරෙන අච්ඡයවාසො සමමතො, සඛෙසා නා නිව්චරෙන අච්ඡයවාසං සමුහන්ති. යස්සායසමතො ඛමති ඵන්ධස්ස නිව්චරෙන අච්ඡයවාසස්ස සමුහොතො, සො ඤුඤ්ඤස්ස. යස්ස නතඛමති, සො භාසෙය්‍ය.”

“සමුහතො සො සඛෙසන නිව්චරෙන අච්ඡයවාසො. ඛමති සඛසස්ස. තසමා ඤුඤ්ඤි. ඵචමෙනා ධාරයාමී” ති.

64. “ඵචඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ, සමානසංවාසසීමා 2 සමුහනනබ්බො: ව්‍යතොතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛෙසා ඤදපෙතිතබ්බො:-

“සුඤ්ඤාදු මෙ හතොත සඛෙසා, යා සා සඛෙසන සීමා සමමනා සමාන-සංවාසා ඵකුපොසථා, යදි සඛසස්ස පතතකලලං, සඛෙසා නා සීමං සමුහ නෙතයා සමානසංවාසං ඵකුපොසථං. ඵසා ඤදන්ති.”

1. “සමාන සංවාසා සීමා” සි.
2. “භික්ඛව සීමා” ම ජ සා. අ වි. ම නු ප නො වි. ජ පු. P T S.

“සුණාඛු මෙ භනෙන සඛෙසා: යා සා සඛෙසන සීමා සමමතා සමාන සංවාසා එකුපොසථා, සඛෙසා තං සීමං සමුතතති සමානසංවාසං එකුපොසථං. යස්සායසමතො බමති එතිස්සා සීමාය සමානසංවාසාය එකුපොසථාය සමුග්ගාතො, සො ඩුණ්හස්ස යස්ස නතබමති, සො භාසෙය්‍ය.”

“සමුතතා සා සීමා සඛෙසන සමානසංවාසා එකුපොසථා. බමති සඛිසස්ස. තසමා ඩුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී” තී

65. “අසමමතාය භික්ඛවෙ, සීමාය අට්ඨාපිතාය යං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විතරති, යා තස්ස ගාමස්ස වා ගාමසීමා, නිගමස්ස වා නිගමසීමා, අයං තත්ථ සමානසංවාසා එකුපොසථා.”

66. “අගාමකෙ වෙ භික්ඛවෙ, අරඤ්ඤ සමනතා සත්තබ්භනතරා, අයං තත්ථ සමානසංවාසා එකුපොසථා.”

67 “සබ්බා භික්ඛවෙ, නදී අසීමා. සබ්බො සමුද්දො අසීමො. සබ්බො ජාතස්සරො අසීමො. නදියා වා භික්ඛවෙ, සමුද්දො වා ජාතස්සරෙ වා යං මඤ්ඤිමස්ස පුරිසස්ස සමනතා උදකුකෙඛපා, අයං තත්ථ සමානසංවාසා එකුපොසථා” තී.

68. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සීමාය සීමං සමභිඤ්ඤති. භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “යෙසං භික්ඛවෙ සීමා පඨමං සමමතා, තෙසං තං කමමං ධම්මිකං අකුප්පං ඨානාරතං. යෙසං භික්ඛවෙ, සීමා පච්ඡා සමමතා, තෙසං තං කමමං අධම්මිකං කුප්පං අට්ඨානාරතං. න භික්ඛවෙ, සීමාය සීමා සමභිඤ්ඤිතබ්බා, යො සමභිඤ්ඤය්‍ය ආපතති දුක්ඛකටස්සා” තී

69. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සීමාය සීමං අපේඤ්ඤාත්ථරතති. භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “යෙසං භික්ඛවෙ, සීමා පඨමං සමමතා, තෙසං තං කමමං ධම්මිකං අකුප්පං ඨානාරතං. යෙසං භික්ඛවෙ, සීමා පච්ඡා සමමතා, තෙසං තං කමමං අධම්මිකං කුප්පං අට්ඨානාරතං. න භික්ඛවෙ සීමාය සීමා අපේඤ්ඤාත්ථරිතබ්බා. යො අපේඤ්ඤාත්ථරෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛකටස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සීමං සමමනනනෙන සීමනතරිකං ඨපෙඤ්ඤා සීමං සමමනනිඬු” තති.

70. අථ බො භික්ඛුතං එතදභොසි: “කති නු බො උපොසථා?” තී. භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “ඤො මෙ භික්ඛවෙ, උපොසථා වා ඩුද්දසිකො ව පණ්ණරසිකො ව. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ, ඤො උපොසථා” තී

71. අප්ඵ බො භික්ඛුනං ඵතදුතොසි: “කතී නු බො උපොසථකමො- නී?” ති. හගවතො ඵතමජ්ඣං ආරොවෙසුං. “වන්තාරිමානී භික්ඛවෙ, උපොසථකමානී - අධිමෙතන වග්ගං උපොසථකමං, අධිමෙතන සමග්ගං උපොසථකමං. ධිමෙතන වග්ගං උපොසථකමං ධිමෙතන සමග්ගං උපොසථකමම” නති.

72. “නහු භික්ඛවෙ, යමිදං 1 අධිමෙතන වග්ගං උපොසථකමං, න භික්ඛවෙ, ඵවරුපං උපොසථකමං කාතබ්බං. න ව මයා ඵවරුපං උපොසථ- කමං අනුඤ්ඤතං.”

73. “නහු භික්ඛවෙ, යමිදං අධිමෙතන සමග්ගං උපොසථකමං, න භික්ඛවෙ, ඵවරුපං උපොසථකමං කාතබ්බං. න ව මයා ඵවරුපං උපොසථකමං අනුඤ්ඤතං.”

74. “නහු භික්ඛවෙ, යමිදං ධිමෙතන වග්ගං උපොසථකමං, න භික්ඛවෙ, ඵවරුපං උපොසථකමං කාතබ්බං. න ව මයා ඵවරුපං උපො- සථකමං අනුඤ්ඤතං.”

75. “නහු භික්ඛවෙ, යමිදං ධිමෙතන සමග්ගං උපොසථකමං, ඵවරුපං භික්ඛවෙ, උපොසථකමං කාතබ්බං. ඵවරුපඤ්ඤ මයා උපොසථකමං අනුඤ්ඤතං. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ‘ඵවරුපං උපොසථකමං කර්සසාම යදිදං ධිමෙතන සමග්ග’ නති, ඵවං හි වො භික්ඛවෙ, සිකතිතබ්බ” නති.

76. අප්ඵ බො භික්ඛුනං ඵතදුතොසි. “කතී නු බො පානිමොකඛුඤ්ඤ සා” ති. හගවතො ඵතමජ්ඣං ආරොවෙසුං. “පඤ්ඤිමෙ භික්ඛවෙ, පානි- මොකඛුඤ්ඤසා. - නිදනං උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං පඤ්ඤො පානිමොකඛුඤ්ඤසො.”

77. “නිදනං උද්දිසිත්වා වන්තාරි පාරාජිකානි උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං දුතියො පානිමොකඛුඤ්ඤසො.”

78. “නිදනං උද්දිසිත්වා වන්තාරි පාරාජිකානි උද්දිසිත්වා තෙරස සමසාදිසෙසෙ උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං තතියො පානිමොකඛුඤ්ඤසො.”

79. “නිදනං උද්දිසිත්වා වන්තාරි පාරාජිකානි උද්දිසිත්වා තෙරස සමසාදිසෙසෙ උද්දිසිත්වා ඤ්ඤ අනියතෙ උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං වතුඤ්ඤො පානිමොකඛුඤ්ඤසො.”

80. “විජ්ඣාතරතෙච පඤ්ඤමො. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤො පානි- මොකඛුඤ්ඤසා” ති.

81. තෙන බො ජන සමයෙන භික්ඛු “භගවතා සඛිඛිනෙන්න පාඨිමොක්ඛුඤ්ඤසො අනුඤ්ඤතො තී සබ්බකාලං සඛිඛිනෙන්න පාඨිමොක්ඛං උද්දිසන්ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, සඛිඛිනෙන්න පාඨිමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං. යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛඵස්සා” තී.

82. තෙන බො ජන සමයෙන භොසලෙසු ජනපදෙසු අඤ්ඤතරසමිං ආචාසෙ තදනුපොසථෙ සචරතං¹ අහොසි. භික්ඛු නාසකඛිංසු වින්ථාරෙන පාඨිමොක්ඛං උද්දිසිතුං. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සති අන්තරායෙ සඛිඛිනෙන්න පාඨිමොක්ඛං උද්දිසිතු නති.”

83. තෙන බො ජන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු අසතිපි අන්තරායෙ සඛිඛිනෙන්න පාඨිමොක්ඛං උද්දිසන්ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ අසති අන්තරායෙ සඛිඛිනෙන්න පාඨිමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං. යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛඵස්සා. අනුජානාමි භික්ඛවෙ සති අන්තරායෙ සඛිඛිනෙන්න පාඨිමොක්ඛං උද්දිසිතුං. නත්‍රිමෙ අන්තරායා:- රූපන්තරායො චොරන්තරායො අග්‍යන්තරායො උදකන්තරායො මනුස්සන්තරායො අමනුස්සන්තරායො වාලන්තරායො සිරිංසපන්තරායො ජීවිතන්තරායො බ්‍රහ්මචරියන්තරායො². අනුජානාමි භික්ඛවෙ, එවරුපෙසු අන්තරායෙසු සංඛිනෙන්න පාඨිමොක්ඛං උද්දිසිතුං. අසති අන්තරායෙ වින්ථාරෙනා” තී.

84. තෙන බො ජන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සමිසමජේඛි අනජ්ඣිට්ඨා ධම්මං භාසන්ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ සමිසමජේඛි අනජ්ඣිට්ඨෙන ධම්මො භාසිතබ්බො. යො භාසෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛඵස්සා. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ථෙරෙන භික්ඛුනා සාමං වා ධම්මං භාසිතුං, පරං වා අජේඛිසිතු” නති.

85. තෙන බො ජන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සමිසමජේඛි අසමමතා විනයං පුච්ඡන්ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, සමිසමජේඛි අසමමතෙන විනයො පුච්ඡිතබ්බො. යො පුච්ඡෙය්‍ය ආපතති දුක්ඛඵස්සා. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සමිසමජේඛි සමමතෙන විනයං පුච්ඡතුං.”

86. “එවඤ්ච ජන භික්ඛවෙ, සමමන්තිතබ්බො: අත්තනා වා අත්තානං සමමන්තිතබ්බං. පරෙන වා පරො සමමන්තිතබ්බො.

87. “කථංඤ්ච අත්තනා වා අත්තානං සමමන්තිතබ්බං? ඛයතෙන න භික්ඛුනා පට්ටලෙන සමෙසා ඤ්ඤෙතබ්බො -

“සුණාතු මෙ නතෙන, සමෙසා: යදි සමිසස්ස පච්චාකලො, අනං ඉත්තනාමං විනයං පුච්චෙය්‍ය” නති. එවං අත්තනා වා අත්තානං සමමන්තිතබ්බං.”

1. “සසඤ්ජරතං” සි 2 “බ්‍රහ්මචරියන්තරායොති” ම ඡ සා.

88. කථඤ්ච පරෙන වා පරො සමමනනීතබ්බො? බ්‍යතෙනන භීකුක්ඛා පටිබලෙන සබ්බො ඤ්ඤපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන, සබ්බො. යදි සබ්බසුඤ්ඤානං පත්තකල්ලං, ඉත්තනාමො ඉත්තනාමො විනයං පුට්ඨො විසුඤ්ඤානං ති’ එවං පරෙන වා පරො¹ සමමනනී- තබ්බො” ති.

89. තෙන බො පන සමයෙන පෙසලා භීකුක්ඛ සබ්බමජ්ඣෙඤ්ඤා සමමනා විනයං පුට්ඨනති. ඡබ්බග්ගියා භීකුක්ඛ ලහනනී ආසානං. ලහනනී අපපච්චයං. චබ්බෙන තජ්ජනති. භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භීකුක්ඛෙ, සබ්බමජ්ඣෙඤ්ඤා සමමනෙන පරිසං ඔලොකෙත්වා පුග්ගලං ධුලගිත්වා විනයං පුට්ඨං” නති.

90. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භීකුක්ඛ සබ්බමජ්ඣෙඤ්ඤා අසමමනා විනයං විසුඤ්ඤානති. භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “ත භීකුක්ඛෙ, සබ්බමජ්ඣෙඤ්ඤා අසමමනෙන විනයො විසුඤ්ඤානබ්බො. යො විසුඤ්ඤානං ආපත්ති උක්කප්පස්ස. අනුජානාමි භීකුක්ඛෙ, සබ්බමජ්ඣෙඤ්ඤා සමමනෙන විනයං විසුඤ්ඤානං.”

91. “එවඤ්ච පන භීකුක්ඛෙ, සමමනනීතබ්බො² - අත්තනා වා අත්තානං සමමනනීතබ්බො. පරෙන වා පරො සමමනනීතබ්බො.

92. “කථඤ්ච අත්තනා වා අත්තානං සමමනනීතබ්බො? බ්‍යතෙනන භීකුක්ඛා පටිබලෙන සබ්බො ඤ්ඤපෙතබ්බො:

‘සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන, සබ්බො. යදි සබ්බසුඤ්ඤානං පත්තකල්ලං, අහං ඉත්තනාමො විනයං පුට්ඨො විසුඤ්ඤානං ති.’ එවං අත්තනා වා අත්තානං සමමනනීතබ්බො.”

93. “කථඤ්ච පරෙන වා පරො සමමනනීතබ්බො? බ්‍යතෙනන භීකුක්ඛා පටිබලෙන සබ්බො ඤ්ඤපෙතබ්බො:

‘සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන සබ්බො යදි සබ්බසුඤ්ඤානං පත්තකල්ලං ඉත්තනාමො ඉත්තනාමො විනයං පුට්ඨො විසුඤ්ඤානං ති’ එවං පරෙන වා පරො සමමනනීතබ්බො” ති.

94. තෙන බො පන සමයෙන පෙසලා භීකුක්ඛ සබ්බමජ්ඣෙඤ්ඤා සමමනා විනයං විසුඤ්ඤානති. ඡබ්බග්ගියා භීකුක්ඛ ලහනනී ආසානං. ලහනනී අපපච්චයං. චබ්බෙන තජ්ජනති. භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භීකුක්ඛෙ සබ්බමජ්ඣෙඤ්ඤා සමමනෙන පරිසං ඔලොකෙත්වා පුග්ගලං ධුලගිත්වා විනයං විසුඤ්ඤානං” නති.

95. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භීකුක්ඛ අනොකාසකනං භීකුක්ඛ ආපත්තියා වොදෙනති. භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “ත භීකුක්ඛෙ, අනොකාසකනො භීකුක්ඛ ආපත්තියා වොදෙනබ්බො. යො වොදෙය්‍ය, ආපත්ති උක්කප්පස්ස. අනුජානාමි භීකුක්ඛෙ, ඔකාසං කාරාපෙත්වා ආපත්තියා වොදෙත්වා - කරොති මෙ ආයසමා³ ඔකාසං අහං තං වන්භුකාමො” ති.

1. “පරෙන පරො” අ. චි. ජ පු තො චි. ම හු ප.
2 “සමමනනීතබ්බො” ම ජ සං. 3 “කරොති ආයසමා” ම ජ සං. තො චි.

96. තෙන බො පන සමයෙන පෙසලා භික්ඛු ඡබ්බග්ගියෙ භික්ඛු ඔකාසං කාරාපෙනා ආපත්තියා වොදෙනති. ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු ලහනති ආසාතං ලහනති අප්පච්චයං. වධෙන තජ්ජෙනති. භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, කතෙපි ඔකාසෙ පුග්ගලං තුලසීනා ආපත්තියා වොදෙනු” නති.

97. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු “පුරමහාකං පෙසලා භික්ඛු ඔකාසං කාරාපෙනා” ති පටිගච්චව සුඤ්ඤානං භික්ඛුනං අනාපත්තිකානං අවච්ඡිසමිං අකාරණේ ඔකාසං කාරාපෙනාති. භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, සුඤ්ඤානං භික්ඛුනං අනාපත්තිකානං අවච්ඡිසමිං අකාරණේ ඔකාසො කාරාපෙනබ්බො. යො කාරාපෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පුග්ගලං තුලසීනා ඔකාසං කාරාපෙනු”නති. ¹

98. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සඛ්ඤ්ඤාමජ්ජෙඤ්ඤා අධම්මකම්මං කරොනති. භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, අධම්මකම්මං ² කාතබ්බං. යො කරෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති. කරොනතියෙව අධම්මකම්මං. භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, අධම්මකම්මෙ කසිරමානෙ පටිකෙකාසීතු” නති.

99. තෙන බො පන සමයෙන පෙසලා භික්ඛු ඡබ්බග්ගියෙහි භික්ඛුහි අධම්මකම්මෙ කසිරමානෙ පටිකෙකාසනති. ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු ලහනති ආසාතං. ලහනති අප්පච්චයං. වධෙන තජ්ජෙනති. භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, දිට්ඨිමපි ආචීකාතු” නති. තෙසංයෙව සතතිකෙ දිට්ඨිං ආචීකරොනති. ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු ලහනති ආසාතං. ලහනති අප්පච්චයං. වධෙන තජ්ජෙනති. භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, වතුහි පඤ්චති පටිකෙකාසීතුං. දච්ඡිති තීහි දිට්ඨිං ආචීකාතුං. එකෙන අභිට්ඨාතුං - න මෙතං බමති” ති.

100. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සඛ්ඤ්ඤාමජ්ජෙඤ්ඤා පාතිමොකබ්බං උද්දිසමානා ³ සඤ්චිච්ච න සාවෙනති. භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, පාතිමොකබ්බුද්දෙසකෙන සඤ්චිච්ච න සාවෙනබ්බං. යො න සාවෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

101. තෙන බො පන සමයෙන ආයසමා උද්දසී සඛ්ඤ්ඤා පාතිමොකබ්බුද්දෙසකො හොති කාකස්සරකො. අථ බො ආයසමිතො උද්දසියස්ස එතදුහොසී: “භගවතා පඤ්ඤානං පාතිමොකබ්බුද්දෙසකෙන සාවෙනබ්බං” නති. අභඤ්චමහි කාකස්සරකො. කථනනු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බං” නති. භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පාතිමොකබ්බුද්දෙසකෙන වාසමිතුං - කථං සාවෙය්‍ය නති. වාසමනනස්ස අනාපනාති” ති.

1. “ඔකාසං කාතුං” 2 “න භික්ඛවෙ, සඛ්ඤ්ඤාමජ්ජෙඤ්ඤා අධම්මකම්මං.” PTS.
3. “උද්දිසමානා” ම ඡ සං. PTS.

102. තෙන බො පන සමයෙන දෙවදනො සගතට්ඨාය පරිසාය පානිමොකකං උද්දිසනි. භගවතො එනමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, සගතට්ඨාය පරිසාය පානිමොකකං උද්දිසිතබ්බං. යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

103. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සම්ඝමජේඛ අනඡ්ඤිට්ඨා පානිමොකකං උද්දිසනති. භගවතො එනමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, සම්ඝමජේඛ අනඡ්ඤිට්ඨෙන පානිමොකකං උද්දිසිතබ්බං. යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ‘ථෙරාඤ්ඤං 1 පානිමොකක’නති.”

අඤ්ඤාතිත්ඨය්‍යාණමාරං නිට්ඨන්තං.

1 “ථෙරාඤ්ඤං” අට්ඨ භො චි.

1. අළු බො හගවා රාජගහෙ යථාභිරතතං විහරිත්වා යෙන වොදනා-
 චන්ද්‍ර, තෙන වාරිකං පකකාමී. අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන
 වොදනාවන්ද්‍ර, තදවසරී. තනු සුදං හගවා වොදනාවන්ද්‍රසමිං විහරති.
 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ සමබ්‍රලා භික්ඛු
 විහරන්ති. තත්ථ ථෙරො භික්ඛු බාලො හොති අව්‍යතො. සො න ජානාති
 උපොසථං වා උපොසථකමමං වා පාතීමොකං වා පාතීමොකඛුද්දසං වා.

2. අළු බො තෙසං භික්ඛුනං එතදහොසි: “හගවතා පඤ්ඤාතනං
 ‘ථෙරාසිකං පාතීමොකං’ නති. අයඤ්ච අමහාකං ථෙරො බාලො අව්‍යතො.
 න ජානාති උපොසථං වා උපොසථකමමං වා පාතීමොකං වා පාතීමොකඛු-
 ද්දසං වා. කථනනු බො අමෙහි පටිපජ්ජිතබ්බ?” නති. හගවතො එතමත්ථං
 ආරොවෙසුං. “අනුජානාමී භික්ඛවෙ, යො තත්ථ භික්ඛු ව්‍යතො පටිබලො,
 තස්සාධෙය්‍යං පාතීමොකං” නති.

3. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදහුපොසථෙ
 සමබ්‍රලා භික්ඛු විහරන්ති බාලා අව්‍යතො. තෙ න ජානන්ති උපොසථං වා
 උපොසථකමමං වා පාතීමොකං වා පාතීමොකඛුද්දසං වා. තෙ ථෙරං
 අජේඛසිංසු: “උද්දිසතු භනො, ථෙරො පාතීමොකං” නති. සො එවමාහ.
 “න මෙ ආට්ඨසො වත්තති” ති දුතියං ථෙරං අජේඛසිංසු: “උද්දිසතු
 භනො, ථෙරො පාතීමොකං” නති. සොපි එවමාහ: “න මෙ ආට්ඨසො
 වත්තති” ති තතියං ථෙරං අජේඛසිංසු: උද්දිසතු භනො ථෙරො
 පාතීමොකං” නති. සොපි එවමාහ: “න මෙ ආට්ඨසො වත්තති” ති.
 එතෙනව උපායෙන යාව සමික්ඛනවකං අජේඛසිංසු: “උද්දිසතු ආයසමා
 පාතීමොකං” නති. සොපි එවමාහ: “න මෙ භනො වත්තති” ති.

4. හගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරසමිං
 ආවාසෙ තදහුපොසථෙ සමබ්‍රලා භික්ඛු විහරන්ති බාලා අව්‍යතො. තෙ
 න ජානන්ති උපොසථං වා උපොසථකමමං වා පාතීමොකං වා පාතී-
 මොකඛුද්දසං වා. තෙ ථෙරං අජේඛසනති: ‘උද්දිසතු භනො, ථෙරො
 පාතීමොකං’ නති. සො එවං වදෙති. ‘න මෙ ආට්ඨසො වත්තති’ ති.
 දුතියමපි 1 ථෙරං අජේඛසනති: “උද්දිසතු භනො, ථෙරො පාතීමොකං” නති.
 සොපි එවං වදෙති: ‘න මෙ ආට්ඨසො වත්තති’ ති. තතියමපි 2 ථෙරං
 අජේඛසනති: ‘උද්දිසතු භනො, ථෙරො පාතීමොකං’ නති. සොපි
 එවං වදෙති: ‘න මෙ ආට්ඨසො වත්තති’ ති. එතෙනව උපායෙන
 යාව සමික්ඛනවකං අජේඛසනති: ‘උද්දිසතු ආයසමා පාතීමොකං’ නති.
 සොපි එවං වදෙති: ‘න මෙ භනො, වත්තති’ ති.

1. “දුතියං” ම ඡ සං. P T S. 2. “තතියං” ම ඡ සං. P T S.

“තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි එකො භික්ඛු සාමන්තා ආවාසා සඤ්ඤාං පාතෙතබ්බො: ‘ගච්ඡාට්ඨසො සඛබ්බෙනන වා විජාරෙන වා පාතිමොක්ඛං පරියාපුණ්ණිං’¹ ආගච්ඡා” ති.

5 අඵ බො භික්ඛුනං එතදුතොසි: “කෙන ඞු බො පාතෙතබ්බො?” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ඵෙරෙන භික්ඛුනා භික්ඛුනං ආණාපෙතු” නති. ඵෙරෙන ආණන්තා නවා භික්ඛු න ගච්ඡන්ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, ඵෙරෙන ආණන්තෙතන අභිලානෙන න ගන්තබ්බං. යො න ගචෙජ්ජය, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසා” ති.

6. අඵ බො භගවා වොදනාට්ඨසුසමිං යථාභීරතතං විහරිතො පුනදෙව රාජගහං පච්චාගඤ්ඤි. තෙන බො පන සමයෙන මනුසාසා භික්ඛු පිණ්ඩාය වරනො පුච්ඡන්ති: “කතමි භනො පක්ඛසාසා?” ති. භික්ඛු එවමාහංසු: “න බො මයං ආට්ඨසො ජානාමා” ති. මනුසාසා උජ්ඣායන්ති බීයන්ති විපාවෙනති: “පක්ඛගණනමත්තමපි ‘මෙ සමණා සකාසුත්තියා න ජානන්ති. කිමපතිමෙ අඤ්ඤං කිඤ්චි කල්යාණං ජාතිසුන්තී” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පක්ඛගණනං උග්ගහෙතු” නති. අඵ බො භික්ඛුනං එතදුතොසි: “කෙන ඞු බො පක්ඛගණනා උග්ගහෙතබ්බො” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සබ්බෙහෙව පක්ඛගණනං උග්ගහෙතු” නති.

7. තෙන බො පන සමයෙන මනුසාසා භික්ඛු පිණ්ඩාය වරනො පුච්ඡන්ති: “කීවතිකා භනො භික්ඛු” ති. භික්ඛු එවමාහංසු “න බො මයං ආට්ඨසො ජානාමා” ති. මනුසාසා උජ්ඣායන්ති බීයන්ති විපාවෙනති: “අඤ්ඤමඤ්ඤමපි ‘මෙ සමණා සකාසුත්තියා න ජානන්ති. කිමපතිමෙ අඤ්ඤං කිඤ්චි කල්යාණං ජාතිසුන්තී” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, භික්ඛු ගණෙතු” නති. අඵ බො භික්ඛුනං එතදුතොසි: “කද ඞු බො භික්ඛු ගණෙතබ්බො” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, තදනුපොසථෙ නාමග්ගෙන² වා ගණෙතුං සලාකං වා ගාහෙතු” නති.

8. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු අජානන්තා අඤ්ඤපොසථොති දුරං ගාමං³ පිණ්ඩාය වරන්ති. තෙ උද්දිසුමානෙපි පාතිමොක්ඛෙ ආගච්ඡන්ති. උද්දිට්ඨමනෙතපි ආගච්ඡන්ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ආරොවෙතුං අඤ්ඤපොසථො” ති. අඵ බො භික්ඛුනං එතදුතොසි: “කෙන ඞු බො ආරොවෙතබ්බො” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ඵෙරෙන භික්ඛුනා කාලවතො ආරොවෙතු” නති.

9. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො ඵෙරො කාලවතො නසුරති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, භත්තකාලෙපි අරොවෙතු” නති. භත්තකාලෙපි න සුරති. ⁴ භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, යං කාලං සරති, තං කාලං ආරොවෙතු” නති.

1 “පරියාපුණ්ණිං” ම ජ සං. 2. “නාම මග්ගෙන” සි. “ගණමග්ගෙන” P T S
3. “දුරගාමං” තො. චි. ජ පු. අ චි. 4. “නසුරි” P T S. තො. චි. අ චි ජ පු.

10. තෙන බො ජන සමයෙන අඤ්ඤාදරසමිං ආවාසෙ උපොසථාගාරං උක්ඛාරං හොති. ආගන්තුකා භික්ඛු උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛු උපොසථාගාරං න සමමජ්ජන්ති” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, උපොසථාගාරං සමමජ්ජතු” නති. අථ බො භික්ඛුතා එතදහොසි: “කෙන නු බො උපොසථාගාරං සමමජ්ජනබ්බං” නති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ථෙරෙන භික්ඛුතා නවං භික්ඛු ආණාපෙතු” නති. ථෙරෙන ආණන්තා නවා භික්ඛු න සමමජ්ජන්ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, ථෙරෙන ආණන්තන අගිලානෙන න සමමජ්ජනබ්බං. යො න සමමජ්ජෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

11. තෙන බො ජන සමයෙන උපොසථාගාරෙ ආසනං අපඤ්ඤා-
 නතං හොති. භික්ඛු ඡමායං නිසීදන්ති. ගන්තානිපි විචරානිපි පංසුකිතානි
 හොන්ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ
 උපොසථාගාරෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙතු” නති. අථ බො භික්ඛුතං එතදහොසි:
 “කෙන නු බො උපොසථාගාරෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙතබ්බං?” නති. භගවතො
 එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ථෙරෙන භික්ඛුතා නවං
 භික්ඛු ආණාපෙතු” නති. ථෙරෙන ආණන්තා නවා භික්ඛු න පඤ්ඤාපෙතති.
 භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ ථෙරෙන ආණන්තන
 අගිලානෙන න පඤ්ඤාපෙතබ්බං. යො න පඤ්ඤාපෙය්‍ය, ආපත්ති
 දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

12. තෙන බො ජන සමයෙන උපොසථාගාරෙ පදීපො න හොති.
 භික්ඛු අකුකාරෙ කායමපි විචරමපි අක්කමන්ති. භගවතො එතමන්ථං
 ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, උපොසථාගාරෙ පදීපං කාතු” නති.
 අථ බො භික්ඛුතං එතදහොසි: “කෙන නු බො උපොසථාගාරෙ පදීපො
 කාතබ්බො?” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ,
 ථෙරෙන භික්ඛුතා නවං භික්ඛු ආණාපෙතු” නති. ථෙරෙන ආණන්තා
 නවා භික්ඛු නපදීපෙතති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ,
 ථෙරෙන ආණන්තන අගිලානෙන නපදීපෙතබ්බො, යො නපදීපෙය්‍ය,
 ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

13. තෙන බො ජන සමයෙන අඤ්ඤාදරසමිං ආවාසෙ ආවාසිකා
 භික්ඛු නෙව පාතීයං උපට්ඨාපෙතති. න පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙතති.
 ආගන්තුකා භික්ඛු උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම
 ආවාසිකා භික්ඛු නෙව පාතීයං උපට්ඨාපෙසුන්ති? න පරිභොජනීයං
 උපට්ඨාපෙසුන්ති?” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි
 භික්ඛවෙ, පාතීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙතු” නති අථ බො භික්ඛුතං
 එතදහොසි: “කෙන නු බො පාතීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙතබ්බං?” නති.

නගවතො එනමන්. ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ථෙරෙන භික්ඛුනා නවං භික්ඛුං ආණාපෙකු” නති. ථෙරෙන ආණතතා නවා භික්ඛු න උපට්ඨාපෙනති. නගවතො එනමන්. ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, ථෙරෙන ආණතෙනන අභිලානෙන න උපට්ඨාපෙනඛං. යො න උපට්ඨාපෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛට්ඨං” ති.

14. තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු බාලා අබ්‍යතතා දිසංගමිකා ආචරියුපජ්ඣායෙ න ආපුච්ඡංසු¹. හගවතො එනමන්. ආරොවෙසුං. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සම්බහුලා භික්ඛු බාලා අබ්‍යතතා දිසංගමිකා ආචරියුපජ්ඣායෙ න ආපුච්ඡන්ති², තෙ භික්ඛවෙ, ආචරියුපජ්ඣායෙති පුච්ඡන්තිබ්බා - කතං ගමිස්සථ? කෙන සද්ධං ගමිස්සථා?” ති.

15. “තෙ වෙ භික්ඛවෙ, බාලා අබ්‍යතතා අඤ්ඤා බාලෙ අබ්‍යතෙන අපදිසෙය්‍යං, න භික්ඛවෙ, ආචරියුපජ්ඣායෙති අනුජානිතිබ්බා. අනුජානෙනෙය්‍යං වෙ, ආපතති දුක්ඛට්ඨංසු. තෙ ව³ භික්ඛවෙ, බාලා අබ්‍යතතා අනනුඤ්ඤා ආචරියුපජ්ඣායෙති ගච්ඡන්ති වෙච ආපතති දුක්ඛට්ඨංසු.”

16. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ සම්බහුලා භික්ඛු විහරන්ති බාලා අබ්‍යතතා. තෙ න ජානන්ති උපොසථං වා උපොසථකමමං වා පාතිමොකං වා පාතිමොකඛුඤ්ඤං වා. තන් අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුසුභො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ණිනො ව්‍යතො මොධාථී ලජ්ජී කුක්ඛුච්චකො සික්ඛාකාමො. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි සො භික්ඛු සඞ්ගනෙනබ්බො අනුගනෙනබ්බො උපලාපෙනබ්බො උපට්ඨාපෙනබ්බො චුණ්ණන මන්තිකාය දන්තකට්ඨන මුඛොදකෙන. නො වෙ සඞ්ගණෙය්‍යං අනුගණෙය්‍යං උපලාපෙය්‍යං උපට්ඨාපෙය්‍යං චුණ්ණන මන්තිකාය දන්තකට්ඨන මුඛොදකෙන, ආපතති දුක්ඛට්ඨංසු.”

17. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ නදහුපොසථෙ සම්බහුලා භික්ඛු විහරන්ති බාලා අබ්‍යතතා. තෙ න ජානන්ති උපොසථං වා උපොසථකමමං වා පාතිමොකං වා පාතිමොකඛුඤ්ඤං වා, තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි එකො භික්ඛු සාමන්තා ආවාසා සජ්ජිකං පානෙනබ්බො: ‘ගච්ඡාචුසො සඞ්ඛිනෙනන වා විජාරෙන වා පාතිමොකං පරියාපුණ්ණිං ආගච්ඡා’ ති. එච්ඤ්චිතං ලතෙථ, ඉච්චිතං කුසලං. නො වෙ ලතෙථ, තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි සබ්බෙහෙව යන් ජානන්ති උපොසථං වා උපොසථකමමං වා පාතිමොකං වා පාතිමොකඛුඤ්ඤං වා, සො ආවාසො ගන්තබ්බො. නො වෙ ගච්ඡන්ති, ආපතති දුක්ඛට්ඨංසු.”

1 “ආපුච්ඡංසු” ම ඡ සං. - එන් මරමඤ්ඤාතරපොසථකෙ නාකාරො න දිස්සනෙ
2. “ආපුච්ඡන්ති” ම ඡ සං. 3 තෙ වෙ. ම ඡ සං.

18. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ සමබ්භුලා භික්ඛු වසසං වසන්ති බාලා අබ්බන්තා. තෙන ජානන්ති උපොසථං වා උපොසථ කමමං වා පාතිමොක්ඛං වා පාතිමොක්ඛුද්දෙසං වා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි එකො භික්ඛු සාමන්තා ආවාසා සජ්ජකං පාතෙතඛො: ‘ගච්ඡාට්ඨසො සඛිහිතෙතන වා විජාරෙන වා පාතිමොක්ඛං පරියාපුණ්ණිඤා ආගච්ඡා’ ති. එවඤ්ඤෙතං ලහෙඨං, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ ලහෙඨං, එකො භික්ඛු සන්තාහකාලීකං පාතෙතඛො: ‘ගච්ඡාට්ඨසො සංඛිතෙතන වා විජාරෙන වා පාතිමොක්ඛං පරියාපුණ්ණිඤා ආගච්ඡා’ ති. එවඤ්ඤෙතං ලහෙඨං, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ ලහෙඨං, න භික්ඛවෙ, තෙහි භික්ඛුහි තසමිං ආවාසෙ වසසං චසිතඛං. වසෙය්‍යං වෙ, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසා” ති.

19. අථ ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙතසි. “සන්තිපතථ භික්ඛවෙ, සමෙසා උපොසථං කරිය්‍යති” ති. එවං චුතෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොච: “අපි භනෙත, භික්ඛු ගිලානො. සො අනාගතො” ති “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ගිලානෙන භික්ඛුනා පාරිසුද්ධිං දදාං. එවඤ්ඤෙ පන භික්ඛවෙ දතඛො: තෙන ගිලානෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛු උපසම්ඛමිඤා එකංසං උත්තරාසම්ඛං කරිඤා උක්ඛුට්ඨකං නිසීදිඤා අඤ්ඤාලිං පග්ගහෙඤා එවමසු වචනීයො: පාරිසුද්ධිං දමමි. පාරිසුද්ධිං මෙ භර. පාරිසුද්ධිං මෙ ආරොවෙහි” ති. කායෙන විඤ්ඤපෙති, වාචාය විඤ්ඤපෙති, කායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙති, දිනතා හොති පාරිසුද්ධි. න කායෙන විඤ්ඤපෙති, න වාචාය විඤ්ඤපෙති, න කායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙති, න දිනතා හොති පාරිසුද්ධි: එවඤ්ඤෙතං ලහෙඨං, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ ලහෙඨං, සො භික්ඛවෙ, ගිලානො භික්ඛු මඤ්ඤෙත වා පීඨෙන වා සම්භමජෙක ආනෙඤා උපොසථො කාතඛො. සවෙ භික්ඛවෙ, ගිලානුපට්ඨාකානං භික්ඛුනං එවං තොති: ‘සවෙ ඛො මයං ගිලානං ණානා වාවෙසුාම, ආබාධො වා අභිවච්ඡිය්‍යති. කාලකිරියා වා භවිය්‍යති’ ති, න භික්ඛවෙ, ගිලානො ණානා වාවෙතඛො. සමෙසන තත්ථ ගන්ඤා උපොසථො කාතඛො. නතෙච වග්ගෙන සමෙසන උපොසථො කාතඛො. කරෙය්‍ය වෙ, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසා”.

20. “පාරිසුද්ධිකාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනතාය පාරිසුද්ධියා තතෙච පක්ඛමති, අඤ්ඤසු දතඛො පාරිසුද්ධි. පාරිසුද්ධිකාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනතාය පාරිසුද්ධියා තතෙච විඛමති, කාලං කරොති, සාමණෙරො පටිජානාති, සික්ඛං පච්චකඛාතකො පටිජානාති, අනතිමචඤ්ඤා අර්කා-පක්ඛකො පටිජානාති, උමමන්තකො පටිජානාති, බිත්තචිතෙතො පටිජානාති, වෙදනවෙට්ඨා පටිජානාති, ආපත්තියා අදසුනෙ උක්ඛිත්තකො පටිජානාති, ආපත්තියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිත්තකො පටිජානාති, පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිසුග්ගෙ උක්ඛිත්තකො පටිජානාති, පණ්ඩකො පටිජානාති, ඵෙය්‍යසංවාසකො පටිජානාති, නිත්ථපක්ඛනාකො පටිජානාති, තීරච්ඡානගතො පටිජානාති, මාතුසාතකො පටිජානාති, පිතුසාතකො පටිජානාති, අරහන්තසාතකො පටිජානාති, භික්ඛුණිදුසකො පටිජානාති, සම්භතෙදකො පටිජානාති, ලොභිතුප්පාදකො පටිජානාති, උභතො-බ්බඤ්ඤකො පටිජානාති, අඤ්ඤසු දතඛො පාරිසුද්ධි”.

21. “පාරිසුද්ධිභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනතාය පාරිසුද්ධියා අනන්තරා මග්ගෙ පකකමති, අනාතටා හොති පාරිසුද්ධි. පාරිසුද්ධිභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනතාය පාරිසුද්ධියා අනන්තරාමග්ගෙ විබහමති, කාලං කරොති, -පෙ- උභතොඛ්‍යඤ්ඤනකො පටිජානාති, අනාතටා හොති පාරිසුද්ධි.”

22. “පාරිසුද්ධිභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනතාය පාරිසුද්ධියා සඛ්‍ය-ප්‍යතො: පකකමති, ආතටා හොති පාරිසුද්ධි. පාරිසුද්ධිභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනතාය පාරිසුද්ධියා සඛ්‍යප්‍යතො: විබ්බමති, කාලං කරොති, -පෙ- උභතොඛ්‍යඤ්ඤනකො පටිජානාති, ආතටා හොති පාරිසුද්ධි.”

23. “පාරිසුද්ධිභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනතාය පාරිසුද්ධියා සඛ්‍යප්‍යතො: සුතො: න ආරොවෙති, පමතො: න ආරොවෙති, සමාපතො: න ආරොවෙති, ආතටා හොති පාරිසුද්ධි පාරිසුද්ධිභාරකස්ස අනාපතති.”

24. “පාරිසුද්ධිභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනතාය පාරිසුද්ධියා සඛ්‍ය-ප්‍යතො: සඤ්චිච න ආරොවෙති. ආතටා හොති පාරිසුද්ධි. පාරිසුද්ධිභාර කස්ස ආපතති දුක්ඛටස්සා” ති.

25. අථ බො භගවා භික්ඛු ආමනෙහි: “සනතිපතථ භික්ඛවෙ, සඛෙකා කමමං කරිස්සති” ති. එවං චුතො අඤ්ඤනරො භික්ඛු භගවනං එතද වොච: “අත්ථ භනො භික්ඛු ගිලානො, සො අනාගතො” ති. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ගිලානෙන භික්ඛුනා ඡන්දං දුකුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, දුතඛෙඛා: තෙන ගිලානෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඛිකමිත්ථා එකංසං උත්තරා-සඛිං කරිත්ථා උකකුටිකං නිසීදිත්ථා අඤ්ඤලිමපග්ගතො එවමස්ස වචනියො: ‘ඡන්දං දමමි, ඡන්දං මෙ හර, ඡන්දං මෙ ආරොවෙති’ ති. කායෙන විඤ්ඤපෙති, වාචාය විඤ්ඤපෙති, කායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙති, දිනො හොති ඡන්දො. න කායෙන විඤ්ඤපෙති, න වාචාය විඤ්ඤපෙති, න කායෙන වාචාය විඤ්ඤපෙති, න දිනො හොති ඡන්දො. එවඤ්චතං ලහෙථ, ඉච්චතං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, සො භික්ඛවෙ, ගිලානො භික්ඛු මඤ්චෙන වා පිඨෙන වා සඛ්‍යමජෙකි ආතොත්ථා කමමං කාතබ්බං. සවෙ භික්ඛවෙ, ගිලානුපට්ඨාකානං භික්ඛුනං එවං හොති: ‘සවෙ බො මයං ගිලානං ඨානා වාවෙස්සාම, ආඛාධො වා අභිවඛිස්සති. කාලකිරියා වා හවිස්සති’ ති. න භික්ඛවෙ, ගිලානො ඨානා වාවෙතඛෙඛා. සඛෙකන තත්ථ ගන්ත්වා කමමං කාතබ්බං. නත්චෙව වග්ගෙන සඛෙකන කමමං කාතබ්බං. කරෙය්‍ය වෙ, ආපතති දුක්ඛටස්ස.”

26. “ඡන්දනාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනො ඡන්දෙ තන්තෙව පකකමති, අඤ්ඤාසු දානබ්බො ඡන්දෙ. ඡන්දනාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනො ඡන්දෙ තන්තෙව විබ්භමති, කාලං කරොති, සාමණේරො පටිජානාති, සිකං පච්චකොතකො පටිජානාති, අනතිමච්ච්චං අජ්ඣාපනනකො පටිජානාති, උමමනනකො පටිජානාති, බිතනවිතො පටිජානාති, වෙදනටො පටිජානාති, ආපනනියා අදස්සනෙ උකඛිතනකො පටිජානාති, ආපනනියා අප්පටිකමෙම උකඛිතනකො පටිජානාති, පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සගෙ උකඛිතනකො පටිජානාති, පණ්ඩකො පටිජානාති, ඵෙය්‍යසංවාසකො පටිජානාති, තිජ්ඣපකකනනකො පටිජානාති, තිරච්ඡානගතො පටිජානාති, මාකුසාතකො පටිජානාති, පිකුසාතකො පටිජානාති, අරහනනසාතකො පටිජානාති, භික්ඛුණීදුසකො පටිජානාති, සඛ්ඤ්භෙදකො පටිජානාති, ලොතිකුප්පාදකො පටිජානාති, උහතොඛ්‍යඤ්ජනකො පටිජානාති, අඤ්ඤාසු දානබ්බො ඡන්දෙ.”

27. “ඡන්දනාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනො ඡන්දෙ අනතරාමගෙ පකකමති, අනාතටො තොති ඡන්දෙ. ඡන්දනාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනො ඡන්දෙ අනතරාමගෙ විබ්භමති, කාලං කරොති, -පෙ- උහතොඛ්‍යඤ්ජනකො පටිජානාති, අනාතටො තොති ඡන්දෙ.”

28. “ඡන්දනාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනො ඡන්දෙ සඛ්ඤ්භෙදකො පකකමති, ආතටො තොති ඡන්දෙ. ඡන්දනාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනො ඡන්දෙ සඛ්ඤ්භෙදකො විබ්භමති, කාලං කරොති, -පෙ- උහතොඛ්‍යඤ්ජනකො පටිජානාති, ආතටො තොති ඡන්දෙ.”

29. “ඡන්දනාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනො ඡන්දෙ සඛ්ඤ්භෙදකො සුතො න ආරොවෙති, පමතො න ආරොවෙති, සමාපතො න ආරොවෙති, ආතටො තොති ඡන්දෙ. ඡන්දනාරකො අනාපනති.”

30. “ඡන්දනාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දිනො ඡන්දෙ සඛ්ඤ්භෙදකො සඤ්චිච්ච න ආරොවෙති, ආතටො තොති ඡන්දෙ. ඡන්දනාරකො අපනති දුකකටස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, තද්දුපොසථෙ පාරිසුද්ධිං දෙනොන ඡන්දමපි දාදුං, සනති සඛ්ඤ්භෙදකො කරණීය” නති.

31. තෙන බො උන සමයෙන අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං තදනුපොසපේ ඤ්ඤාතකා ගණනිංසු. නගචතො එතමස්සං ආරොවෙසුං: “ඉධ උන භික්ඛවෙ, භික්ඛුං තදනුපොසපේ ඤ්ඤාතකා ගණනන්ති, තෙ ඤ්ඤාතකා භික්ඛුති එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤා තුමෙහ ආයසමනො ඉමං භික්ඛුං මුහුතං මුඤ්චං, යාචායං භික්ඛු උපොසථං කරොති’ ති. එවඤ්ඤවතං ලහෙථ, ඉච්චතං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, තෙ ඤ්ඤාතකා භික්ඛුති එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤා තුමෙහ ආයසමනො මුහුතං එකමන්තං තොථ, යාචායං භික්ඛු පාරිසුද්ධිං දෙති’ ති. එවඤ්ඤවතං ලහෙථ, ඉච්චතං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, තෙ ඤ්ඤාතකා භික්ඛුති එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤා තුමෙහ ආයසමනො ඉමං භික්ඛුං මුහුතං නිසසීමං නෙථ, යාච සඛෙසා උපොසථං කරොති’ ති. එවඤ්ඤවතං ලහෙථ, ඉච්චතං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, නතෙච වග්ගන්ත සඛෙසන උපොසථො කාතබ්බො. කරෙය්‍ය වෙ, ¹ ආපන්ති දුක්ඛටස්ස.

32 “ඉධ උන භික්ඛවෙ, භික්ඛුං තදනුපොසපේ රාජානො ගණනන්ති, -පෙ-වොරා ගණනන්ති -පෙ- ධුතතා ගණනන්ති -පෙ- භික්ඛුපච්චන්දියා ගණනන්ති. තෙ භික්ඛුපච්චන්දියා භික්ඛුති එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤා තුමෙහ ආයසමනො ඉමං භික්ඛුං මුහුතං මුඤ්චං, යාචායං භික්ඛු උපොසථං කරොති’ ති. එවඤ්ඤවතං ලහෙථ, ඉච්චතං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, තෙ භික්ඛුපච්චන්දියා භික්ඛුති එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤා තුමෙහ ආයසමනො මුහුතං එකමන්තං තොථ, යාචායං භික්ඛු පාරිසුද්ධිං දෙති’ ති. එවඤ්ඤවතං ලහෙථ, ඉච්චතං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, තෙ භික්ඛුපච්චන්දියා භික්ඛුති එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤා තුමෙහ ආයසමනො ඉමං භික්ඛුං මුහුතං නිසසීමං නෙථ, යාච සඛෙසා උපොසථං කරොති’ ති. එවඤ්ඤවතං ලහෙථ, ඉච්චතං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, නතෙච වග්ගන්ත සඛෙසන උපොසථො කාතබ්බො. කරෙය්‍ය වෙ, ආපන්ති දුක්ඛටස්සා” ති.

33. අථ බො භගවා භික්ඛු ආමනොසී: “සන්තිපතථ භික්ඛවෙ. අජී සඛ්ඤ්ඤා කරණීය” නති. එවං චුතො අඤ්ඤාතරො භික්ඛු නගචන්තං එතදවොච: “අජී නනො, ගගෙගා නාම භික්ඛු උම්මන්තකො, සො අනාගතො” ති.

34. “දො ‘මෙ භික්ඛවෙ, උම්මන්තකා: අජී භික්ඛු ² උම්මන්තකො සරතිපි උපොසථං, නපි සරති, සරතිපි සඛ්ඤ්ඤාමං, නපි සරති. අජී නෙච සරති. ආගච්ඡති උපොසථං, නපි ආගච්ඡති, ආගච්ඡතිපි සඛ්ඤ්ඤාමං, නපි ආගච්ඡති. අජී නෙච ආගච්ඡති.”

1. “කරෙය්‍යවෙච” ම නු උ. තො ටි. 2. “අජී භික්ඛවෙ භික්ඛු” ම ඡ සං.

35. “නනු භික්ඛවෙ, යවායං උමමන්තකො සරතිපි, උපොසථං න පි සරති, සරතිපි සමිසකමමං, නපි සරති. ආගච්ඡතිපි උපොසථං, නපි ආගච්ඡති, ආගච්ඡති පි සමිසකමමං, න පි ආගච්ඡති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, එවරුපස්ස උමමන්තකස්ස උමමන්තකසමමුතිං දදාං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, දහබ්බා. බ්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙසා ඤාපෙනබ්බො:

36. “සුණාදු මෙ භනෙන, සමෙසා. ගගෙහා භික්ඛු උමමන්තකො සරතිපි උපොසථං නපි සරති, සරතිපි සමිසකමමං නපි සරති, ආගච්ඡති පි උපොසථං නපි ආගච්ඡති, ආගච්ඡතිපි සමිසකමමං නපි ආගච්ඡති. යදි සමිසස්ස පන්තකලො, සමෙසා ගගෙස්ස භික්ඛුනො උමමන්තකස්ස උමමන්තකසමමුතිං දදෙය්‍ය, සරෙය්‍ය වා ගගෙහා භික්ඛු උපොසථං න වා සරෙය්‍ය, සරෙය්‍ය වා සමිසකමමං න වා සරෙය්‍ය, ආගච්ඡෙය්‍ය වා උපොසථං, න වා ආගච්ඡෙය්‍ය, ආගච්ඡෙය්‍ය වා සමිසකමමං, න වා ආගච්ඡෙය්‍ය. සමෙසා සහ වා ගගෙන විනා වා ගගෙන උපොසථං කරෙය්‍ය. සමිසකමමං කරෙය්‍ය. එසා ඤාතති.”

37. “සුණාදු මෙ භනෙන, සමෙසා. ගගෙහා භික්ඛු උමමන්තකො සරතිපි උපොසථං, නපි සරති, සරතිපි සමිසකමමං නපි සරති, ආගච්ඡතිපි උපොසථං නපි ආගච්ඡති, ආගච්ඡතිපි සමිසකමමං නපි ආගච්ඡති. සමෙසා ගගෙස්ස භික්ඛුනො උමමන්තකස්ස උමමන්තකසමමුතිං දෙති, සරෙය්‍ය වා ගගෙහා භික්ඛු උපොසථං න වා සරෙය්‍ය, සරෙය්‍ය වා සමිසකමමං න වා සරෙය්‍ය, ආගච්ඡෙය්‍ය වා උපොසථං න වා ආගච්ඡෙය්‍ය, ආගච්ඡෙය්‍ය වා සමිසකමමං න වා ආගච්ඡෙය්‍ය. සංඝො සහ වා ගගෙන විනා වා ගගෙන උපොසථං කරිස්සති. සමිසකමමං කරිස්සති. යස්සා- යසමනො බමති ගගෙස්ස භික්ඛුනො උමමන්තකස්ස උමමන්තකසමමුතිං දාදාං, සරෙය්‍ය වා ගගෙහා භික්ඛු උපොසථං න වා සරෙය්‍ය, සරෙය්‍ය වා සමිසකමමං න වා සරෙය්‍ය, ආගච්ඡෙය්‍ය වා උපොසථං න වා ආගච්ඡෙය්‍ය, ආගච්ඡෙය්‍ය වා සමිසකමමං න වා ආගච්ඡෙය්‍ය. සමෙසා සහ වා ගගෙන විනා වා ගගෙන උපොසථං කරිස්සති. සමිසකමමං කරිස්සති. සො දුණ්හස්ස. යස්ස නකබමති, සො භාසෙය්‍ය.”

38. “දින්නා සමෙසන ගගෙස්ස භික්ඛුනො උමමන්තකස්ස උමමන්තක සමමුති, සරෙය්‍ය වා ගගෙහා භික්ඛු උපොසථං න වා සරෙය්‍ය, සරෙය්‍ය වා සමිසකමමං න වා සරෙය්‍ය. ආගච්ඡෙය්‍ය වා උපොසථං න වා ආගච්ඡෙය්‍ය, ආගච්ඡෙය්‍ය වා සමිසකමමං න වා ආගච්ඡෙය්‍ය. සමෙසා සහ වා ගගෙන විනා වා ගගෙන උපොසථං කරිස්සති. සමිසකමමං කරිස්සති. බමති සමිසස්ස. තස්මා දුණති. එවමෙනං ධාරයාමි” ති.

39. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ වතනාරො භික්ඛු විතරනති. අථ බො තෙසං භික්ඛුතං එතදතොසි: “භගවතා පඤ්ඤාතනං ‘උපොසථො කාතබ්බො’ ති. මයඤ්චමහ වතනාරො ජනා, කථනනු බො අමෙහති උපොසථො කාතබ්බො” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, වතුනනං පාතිමොකං උද්දිසිතු” නති.

40. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ තයො භික්ඛු විතරනති. අථ බො තෙසං භික්ඛුතං එතදතොසි: “භගවතා අනුඤ්ඤාතං වතුනනං පාතිමොකං උද්දිසිතුං. මයඤ්චමහ තයො ජනා, කථනනු බො අමෙහති උපොසථො කාතබ්බො” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, තිණ්ණං පාරිසුද්ධිඋපොසථං කාතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, කාතබ්බො. බ්‍යනෙකන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤජෙතබ්බො:-

41. ‘සුඤ්ඤානු මෙ ආයසමනනා, 1 අජ්ජුලොසථො (පණ්ණරසො). යදයසමනනානං පනනකලං, මයං (අඤ්ඤාමඤ්ඤං) පාරිසුද්ධිඋපොසථං කරෙය්‍යාමා’ ති. ථෙරෙන භික්ඛුනා එකංසං උනතරාසඛං කරිකා උකකුටිකං නිසීදිකා අඤ්ඤාලිමපගගතෙකා තෙ භික්ඛු එවමස්ස වචනීයා: ‘පරිසුද්ධො අහං ආට්ඨසො, පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙථ. පරිසුද්ධො අහං ආට්ඨසො, පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙථ. පරිසුද්ධො අහං ආට්ඨසො පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙථා’ ති.

42. “නවකෙන භික්ඛුනා එකංසං උනතරාසඛං කරිකා, උකකුටිකං නිසීදිකා අඤ්ඤාලිමපගගතෙකා තෙ භික්ඛු එවමස්ස වචනීයා: ‘පරිසුද්ධො අහං භනෙන, පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙථ. පරිසුද්ධො අහං භනෙන, පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙථ. පරිසුද්ධො අහං භනෙන, පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙථා’ ති.

43. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ ඤෙ භික්ඛු විතරනති. අථ බො තෙසං භික්ඛුතං එතදතොසි: “භගවතා අනුඤ්ඤාතං වතුනනං පාතිමොකං උද්දිසිතුං. තිණ්ණනං පාරිසුද්ධි උපොසථං කාතුං. මයඤ්චමහ ඤෙ ජනා, කථනනු බො අමෙහති උපොසථො කාතබ්බො” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ද්විතනං පාරිසුද්ධි උපොසථං කාතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, කාතබ්බො:- ථෙරෙන භික්ඛුනා එකංසං උනතරාසඛං කරිකා උකකුටිකං නිසීදිකා අඤ්ඤාලිමපගගතෙකා නවො භික්ඛු එවමස්ස වචනීයො: ‘පරිසුද්ධො අහං ආට්ඨසො, පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙති. පරිසුද්ධො අහං ආට්ඨසො, පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙති. පරිසුද්ධො අහං ආට්ඨසො, පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙති’ ති.

44. “නවකෙන භික්ඛුනා එකංසං උනතරාසඛං කරිකා උකකුටිකං නිසීදිකා අඤ්ඤාලිමපගගතෙකා ථෙරො භික්ඛු එවමස්ස වචනීයො: ‘පරිසුද්ධො අහමහනෙන, පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙථ. පරිසුද්ධො අහමහනෙන, පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙථ. පරිසුද්ධො අහං භනෙන, පරිසුද්ධො ති මං ධාරෙථා’ ති.

45. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානිරසමිං ආවාසෙ තදහුපොසථෙ ඵකො භික්ඛු විහරති. අථ බො තස්ස භික්ඛුනො ඵතදහොසි: “හගවතා අනුඤ්ඤාතං වතුන්තං පාතිමොකඛං උද්දසිතුං. තිණණං පාරිසුද්ධි උපොසථං කාතුං. දඛින්නං පාරිසුද්ධි උපොසථං කාතුං. අභඤ්චමහි ඵකකො. කථනානු බො මයා උපොසථො කාතබ්බො” ති. හගවතො ඵතමන්ථං ආරොවෙසුං.

46. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානිරසමිං ආවාසෙ තදහුපොසථෙ ඵකො භික්ඛු විහරති, තෙන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා යන්ථ භික්ඛු පටිකකමහති උපට්ඨාන සාලාය වා මණ්ඩපෙ වා රුකඛමුලෙ වා සො දෙසො 1 සමප්ප්ඤ්ඤා පාතීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙතවා ආසනං පඤ්ඤාපෙතවා පදීපං කතවා තිසීදිතඛං. සවෙ අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති, තෙහි සද්ධිං උපොසථො කාතබ්බො තො වෙ ආගච්ඡන්ති, අජ් මෙ උපොසථො ති අභිට්ඨාතබ්බො, තො වෙ අභිට්ඨතෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස.”

47. තත්‍ර භික්ඛවෙ, යන්ථ වන්තාරො භික්ඛු විහරන්ති, න ඵකස්ස පාරිසුද්ධිං ආහරිතවා තිහි පාතිමොකඛං උද්දසිතඛං, උද්දසෙය්‍යං වෙ ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. තත්‍ර භික්ඛවෙ, යන්ථ තයො භික්ඛු විහරන්ති, න ඵකස්ස පාරිසුද්ධිං ආහරිතවා දච්ඡි පාරිසුද්ධි උපොසථො කාතබ්බො. කරෙය්‍යං වෙ, ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. තත්‍ර භික්ඛවෙ, යන්ථ ද්වෙ භික්ඛු විහරන්ති, න ඵකස්ස පාරිසුද්ධිං ආහරිතවා ඵකෙන අභිට්ඨාතබ්බො අභිට්ඨ තෙය්‍ය වෙ, ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස” ති.

48. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු තදහුපොසථෙ ආපතතිං ආපනොතොහොති. අථ බො තස්ස භික්ඛුනො ඵතදහොසි: “හගවතා පඤ්ඤාන්තං ‘න සාපතතිකෙන උපොසථො කාතබ්බො’ ති. අභඤ්චමහි ආපතතිං ආපනොතා. කථනානු බො මයා පටිප්ප්ඤ්ඤාතබ්බො?”තති. හගවතො ඵතමන්ථං ආරොවෙසුං.

49. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු තදහුපොසථෙ ආපතතිං ආපනොතො හොති. තෙන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා ඵකං භික්ඛුං උපසඛකමිතවා ඵකංසං උත්තරාසඛගං කරිතවා උකකුට්ඨකං නිසීදිතවා අඤ්ඤාලිමපගගහෙතවා ඵවමස්ස වචනීයො: ‘අභං ආවුසො, ඉන්ද්‍රියාමං ආපතතිං ආපනොතා. තං පටි- දෙසෙමි’ ති. තෙන වන්තබ්බො, ‘පසසසි’ ති. ‘ආම පසසාමි’ ති. ‘ආයතිං සංවරෙය්‍යාසි’ ති”

50. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු තදහුපොසථෙ ආපතතියා වෙමතිකො හොති. තෙන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා ඵකං භික්ඛුං උපසඛකමිතවා ඵකංසං උත්තරාසඛගං කරිතවා උකකුට්ඨකං නිසීදිතවා අඤ්ඤාලිමපගගහෙතවා ඵවමස්ස වචනීයො: ‘අභං ආවුසො, ඉන්ද්‍රියාමාය ආපතතියා වෙමතිකො, යද නිබ්බෙමතිකො හවිස්සාමි, තද, තං ආපතතිං පටිකරිස්සාමි’ ති. වතා උපොසථො කාතබ්බො. පාතිමොකඛං සොතඛං. නිත්තව තස්සච්චයා උපොසථස්ස අන්තරායො කාතබ්බො” ති.

1. “සෙ දෙසෙ” ?

51. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සනාගං ආපනතිං දෙසෙන්නති. නගවතො එනමත්ථං ආරොවෙද්දං. “න භික්ඛවෙ, සනාගා ආපනති දෙසෙතබ්බා. යො දෙසෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛටස්සා” ති.

52. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සනාගං ආපනතිං පටිග්ගණෙනති. නගවතො එනමත්ථං ආරොවෙද්දං. “න භික්ඛවෙ, සනාගා ආපනති පටිග්ගණෙනතබ්බා. යො පටිග්ගණෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛටස්සා” ති.

53. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පානිමොකෙඛ උද්දිස්සමානෙ ආපනතිං සරති අප බො නස්ස භික්ඛුතො එනදනොසි: “නගවතා පඤ්ඤානනං ‘න සාපනතිකෙන උපොසථො ඛාතබ්බො’ ති. අනඤ්චවති ආපනතිං ආපනොතා. කථනනු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ” නති. නගවතො එනමත්ථං ආරොවෙද්දං.

54. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පානිමොකෙඛ උද්දිස්සමානෙ ආපනතිං සරති. තෙන භික්ඛවෙ, භික්ඛුතා සාමනොතා භික්ඛු එවමස්ස වචනියො: ‘අහං ආට්ඨසො, ඉත්ථනනාමං ආපනතිං ආපනොතා. ඉතො ට්ඨධිතිත්වා නං ආපනතිං පටිකරිස්සාමි’ ති. වත්වා උපොසථො කාතබ්බො. පානිමොකං සොතබ්බං. නත්චෙව නප්පච්චයා උපොසථස්ස අනන්තරායො කාතබ්බො.”

55. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පානිමොකෙඛ උද්දිස්සමානෙ ආපනතියා වෙමතිකො තොති. තෙන භික්ඛවෙ, භික්ඛුතා සාමනොතා භික්ඛු එවමස්ස වචනියො: ‘අහං ආට්ඨසො ඉත්ථනනාමාය ආපනතියා වෙමතිකො. යද් නිබ්බමතිකො නවිස්සාමි, නද් නං ආපනතිං පටිකරිස්සාමි’ ති. වත්වා උපොසථො කාතබ්බො, පානිමොකං සොතබ්බං. නත්චෙව නප්පච්චයා උපොසථස්ස අනන්තරායො කාතබ්බො” ති.

56. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරස්මිං ආවාසෙ නදනුපොසථෙ සබ්බො සඛෙසා සනාගං ආපනතිං ආපනොතා තොති. අප බො තෙසං භික්ඛුතං එනදනොසි: “නගවතා පඤ්ඤානනං ‘න සනාගා ආපනති දෙසෙ තබ්බා. න සනාගා ආපනති පටිග්ගණෙනතබ්බො’ ති. අයඤ්ච සබ්බො සඛෙසා සනාගං ආපනතිං ආපනොතා, කථනනු බො අමොහි පටිපජ්ජිතබ්බ” නති නගවතො එනමත්ථං ආරොවෙද්දං.

57. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරස්මිං ආවාසෙ නදනුපොසථෙ සබ්බො සඛෙසා සනාගං ආපනතිං ආපනොතා තොති. තෙති භික්ඛවෙ, භික්ඛුති එකො භික්ඛු සාමනනා ආවාසා සජ්ජකං පානෙතබ්බො: ‘ගච්ඡා ට්ඨසො, නං ආපනතිං පටිකරිත්වා ආගච්ඡ. මයා තෙ සනතිකෙ ආපනතිං පටිකරිස්සාමා’ ති. එවඤ්චනං උතෙථ, ඉච්චනං කුසලං. තො වෙ ලතෙථ, බ්‍යභොතන භික්ඛුතා පටිබ්ලෙන සඛෙසා ඤ්ඤෙතබ්බො:

58. “සුඤ්ඤාදා මෙ භනෙන සමෙකා: අයං සබ්බො සමෙකා සභාගං ආපඤ්ඤාං ආපනෙනා. යදා අඤ්ඤං භික්ඛුං සුඤ්ඤං අනාපඤ්ඤාං පසස්සස්සති, තදා තස්ස සන්තියෙ තං ආපඤ්ඤාං පටිකර්ඤ්ඤාති” ති වච්චා උපොසථො කාතබ්බො. පාතීමොකං උද්දිසිතබ්බං. නනෙව නප්පච්චයා උපොසථස්ස අනන්තරායො කාතබ්බො.

59. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ තද්දුපොසථෙ සබ්බො සමෙකා සභාගාය ආපඤ්ඤා වෙමතිකො හොති. බ්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙකා ඤ්ඤපෙතබ්බො: “සුඤ්ඤාදා මෙ භනෙන සමෙකා: අයං සබ්බො සමෙකා සභාගාය ආපඤ්ඤාං වෙමතිකො. යදා නිබ්බමතිකො හවිස්සති, තදා තං ආපඤ්ඤාං පටිකර්ඤ්ඤාති” ති, වච්චා උපොසථො කාතබ්බො. පාතීමොකං උද්දිසිතබ්බං. නනෙව නප්පච්චයා උපොසථස්ස අනන්තරායො කාතබ්බො.”

60. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ වස්සුපගතො සමෙකා සභාගං ආපඤ්ඤාං ආපනෙනා හොති. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි එකො භික්ඛු සාමන්තා ආවාසා සඤ්ජකං පාහෙතබ්බො: ‘ගච්ඡාච්චසො, තං ආපඤ්ඤාං පටිකර්ඤ්ඤා ආගච්ඡ. මයං තෙ සන්තියෙ තං ආපඤ්ඤාං පටිකර්ඤ්ඤාමා’ති. එවඤ්ඤෙව තං ලහෙථ, ඉවෙච්ච තං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, එකො භික්ඛු සන්තාහකාලීකං පාහෙතබ්බො: ‘ගච්ඡාච්චසො, තං ආපඤ්ඤාං පටිකර්ඤ්ඤා ආගච්ඡ. මයං තෙ සන්තියෙ තං ආපඤ්ඤාං පටිකර්ඤ්ඤාමා’ ති.

61. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ සබ්බො සමෙකා සභාගං ආපඤ්ඤාං ආපනෙනා හොති. සො න ජානාති තස්සා ආපඤ්ඤායා නාමං, න ගොතනං.¹ තත්ඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මානිකාධරො පණ්ණිනො ව්‍යතෙනා මෙධාපී ලජ්ජී කුකකුච්චකො සිකකාකාමො. තමෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු, යෙන සො භික්ඛු, තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිච්චා තං භික්ඛුං එතදවොච:

62. ‘යො හු බො ආච්චසො, එවඤ්ඤෙවඤ්ඤෙව කරොති, කින්නාම සො ආපඤ්ඤාං ආපඤ්ඤාති’ ති. සො එවමාහ: ‘යො බො ආච්චසො එවඤ්ඤෙවඤ්ඤෙව කරොති, ඉමන්තාමං සො ආපඤ්ඤාං ආපඤ්ඤාති. ඉමන්තාමං ඤං ආච්චසො, ආපඤ්ඤාං ආපනෙනා. පටිකරොහි තං ආපඤ්ඤාති’ ති. සො එවමාහ: ‘න බො අහං ආච්චසො, එකොච ඉමං ආපඤ්ඤාං ආපනෙනා, අයං සබ්බො සමෙකා ඉමං ආපඤ්ඤාං ආපනෙනා’ති. සො එවමාහ: ‘කිනෙන ආච්චසො, කර්ඤ්ඤාති පරො ආපනෙනා වා අනාපනෙනා වා. ඉඛස් ඤං ආච්චසො, සකාය ආපඤ්ඤායා චුට්ඨතා’ති²

1 “නාමගොතනං” ම ජ සං, නාමගොතනං” P T S.
 2 “චුට්ඨතා” ම ජ සං. “චුට්ඨතා” අ වී.

70. අඵ බො සො භික්ඛු තස්ස භික්ඛුනො වචනෙන තං ආපතතිං පටිකරිතො යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්තො තෙ භික්ඛු එතදවොච: “යො කීර ආට්ඨසො, එවඤ්ඤවඤ්ඤ කරොති; ඉමං නාම සො ආපතතිං ආපජ්ජති. ඉමං නාම තුමෙන ආට්ඨසො ආපතතිං ආපන්නා, පටිකරොඵ තං ආපතති”නති. අඵ බො තෙ භික්ඛු න ඉච්ඡංසු තස්ස භික්ඛුනො වචනෙන තං ආපතතිං පටිකාදුං. හගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

“ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ සබ්බො සඛෙසා සභාගං ආපතතිං ආපන්නො හොති. සො න ජානාති තස්සා ආපතතියා තාමං න ගොතනං. තත්ථඤ්ඤා¹ භික්ඛු ආගච්ඡති බහුසස්සතො ආගතාගමො ධම්මධරො චිත්තධරො මාතිකාධරො පණ්ණිනො ව්‍යභේනො මෙධාචී ලජ්ජී කුඤ්ඤවචකො සිකඛාකාමො. තමෙන. අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන සො භික්ඛු තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්තො තං භික්ඛුං එවං වදෙති: ‘යො හු බො ආට්ඨසො, එවඤ්ඤවඤ්ඤ කරොති, කිං නාම සො ආපතතිං ආපජ්ජති’ති. සො එවං වදෙති: ‘යො බො ආට්ඨසො, එවඤ්ඤවඤ්ඤ කරොති, ඉමං නාම සො ආපතතිං ආපජ්ජති. ඉමං නාම ක්වං ආට්ඨසො, ආපතතිං ආපන්නො පටිකරොති තං ආපතති’නති. සො එවං වදෙති: ‘න බො අහං ආට්ඨසො, එකො ව ඉමං ආපතතිං ආපන්නො. අයං සබ්බො සඛෙසා ඉමං ආපතතිං ආපන්නො’ති. සො එවං වදෙති: ‘කිනෙන ආට්ඨසො, කරිස්සති පරො ආපන්නොවා අනාපන්නො වා? ඉඛස් ක්වං ආට්ඨසො, සකාය ආපතතියා වුට්ඨතා’ ති. සො වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තස්ස භික්ඛුනො වචනෙන තං ආපතතිං පටිකරිතො යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්තො තෙ භික්ඛු එවං වදෙති: ‘යො කීර ආට්ඨසො, එවඤ්ඤවඤ්ඤ කරොති, ඉමං නාම සො ආපතතිං ආපජ්ජති. ඉමං නාම තුමෙන ආට්ඨසො, ආපතතිං ආපන්නා, පටිකරොඵ තං ආපතති’නති. තෙ වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තස්ස භික්ඛුනො වචනෙන තං ආපතතිං පටිකරෙය්‍යං, ඉච්චෙතං කුසලං. තො වෙ පටිකරෙය්‍යං, න තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තෙන භික්ඛුතා අකාමා වචතියා’ ති.

වොදනාවඤ්ඤාභාවාරං නිට්ඨිතං.

1. “තත්ථඤ්ඤා” ම ඡ සං.

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතිංසු වන්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙන න ජානිංසු “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා”ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං අකංසු. පාතිමොක්ඛං උද්දිසිංසු. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පාතිමොක්ඛෙ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡිංසු බහුතරා. භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං.

2. “ඉධ පන භික්ඛවො, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වන්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙන න ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පාතිමොක්ඛෙ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවො, භික්ඛුහි පුත්ත පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං. උද්දෙසකානං අනාපතති.” 1.

3. “ඉධ පන භික්ඛවො, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වන්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙන න ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ති. ‘තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පාතිමොක්ඛෙ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. අවසෙසං සොතබ්බං. උද්දෙසකානං අනාපතති.” 2.

4. “ඉධ පන භික්ඛවො, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වන්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙන න ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ති. “තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පාතිමොක්ඛෙ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති ථොකතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. අවසෙසං සොතබ්බං. උද්දෙසකානං. අනාපතති.” 3.

5. “ඉධ පන භික්ඛවො, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වන්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙන න ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ති. “තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙත පාතිමොක්ඛෙ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවො, භික්ඛුහි පුත්ත පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං. උද්දෙසකානං අනාපතති.” 4.

6. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වත්තාරො වා අනිරෙකා වා, තෙ න ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙන පාතිමොක්ඛෙ අථඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සනතිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතඛබ්බා. උද්දෙසකානං අනාපතති.” 5.

7. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වත්තාරො වා අනිරෙකා වා, තෙ න ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙන පාතිමොක්ඛෙ අථඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති ථොකතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සනතිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතඛබ්බා. උද්දෙසකානං අනාපතති.” 6.

8. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වත්තාරො වා අනිරෙකා වා, තෙ න ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙන පාතිමොක්ඛෙ අට්ඨවිතාය පරිසාය අථඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති ඛනුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුන පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතඛබ්බං. උද්දෙසකානං අනාපතති.” 7.

9. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වත්තාරො වා අනිරෙකා වා, තෙ න ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙන පාතිමොක්ඛෙ අට්ඨවිතාය පරිසාය අථඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සනතිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතඛබ්බා. උද්දෙසකානං අනාපතති.” 8.

10. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වත්තාරො වා අනිරෙකා වා, තෙ න ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙන පාතිමොක්ඛෙ අට්ඨවිතාය පරිසාය අථඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති ථොකතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සනතිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතඛබ්බා. උද්දෙසකානං අනාපතති. 9.

11. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වතතාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ න ජානනති ‘අජඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොකං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙත පාතිමොකෙඛ එකච්චාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුත පාතිමොකං උද්දිසිතඛං. උද්දෙසකානං අනාපතති.” 10.

12. “ඉධ පන භික්ඛවෙ අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වතතාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ න ජානනති ‘අජඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොකං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙත පාතිමොකෙඛ එකච්චාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සනතිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොචෙතඛං. උද්දෙසකානං අනාපතති.” 11.

13. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති. වතතාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ න ජානනති ‘අජඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොකං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙත පාතිමොකෙඛ එකච්චාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සනතිකෙ පාරිසුද්ධි අරොචෙතඛං. උද්දෙසකානං අනාපතති.” 12.

14. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වතතාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ න ජානනති. ‘අජඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොකං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙත පාතිමොකෙඛ සඛංඛාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුත පාතිමොකං උද්දිසිතඛං. උද්දෙසකානං අනාපතති.” 13

15. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසප්ඨෙ සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වතනාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ න ජානනති ‘අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොකං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙන පාතිමොකෙක සබ්බාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සනතිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතබ්බා. උද්දෙසකානං අනාපනති.” 14.

16. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදනුපොසප්ඨෙ සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති වතනාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ න ජානනති ‘අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොකං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙන පාතිමොකෙක සබ්බාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති ථොකතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සනතිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතබ්බා. උද්දෙසකානං අනාපනති.” 15.

අනාපනති පණ්ණරසකං නිට්ඨිතං.

1. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසම්. ආවාසෙ තද්දුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වත්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා වග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පාතිමොක්ඛෙ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුති ජුත පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං. උදෙදසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 1.

2. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසම්. ආවාසෙ තද්දුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වත්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති, ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා වග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පාතිමොක්ඛෙ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. අවසෙසං සොතබ්බං. උදෙදසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 2.

3. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසම්. ආවාසෙ තද්දුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වත්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා වග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පාතිමොක්ඛෙ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති ථොකතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. අවසෙසං සොතබ්බං. උදෙදසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 3.

4. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසම්. ආවාසෙ තද්දුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වත්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා වග්ගසඤ්ඤිතො උපොසථං කරොනති. පාතිමොක්ඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමතෙන පාතිමොක්ඛෙ -පෙ- අට්ටඨිතාය පරිසාය -පෙ- එකච්චාය චුට්ඨිතාය පරිසාය -පෙ- සබ්බාය චුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති බහුතරා -පෙ- සමසමා -පෙ- ථොකතරා. උද්දිට්ඨං. සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සන්තිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොචෙතබ්බා. උදෙදසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 4-15.

වග්ගාවග්ගසඤ්ඤි පණ්ණරසකං හිට්ඨිතං.

1. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාභරසමීං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වන්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘කප්පති නු බො අමනාකං උපොසථො කාතුං? ත නු බො කප්පති?’ ති වෙමතිකා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පාතිමොකෙඛ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුන පාතිමොකඛං උද්දිසිතඛං. උදෙදසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 1.

2. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාභරසමීං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වන්තාරො වා අතිරෙකා වා. ‘තෙ ජානනති අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘කප්පති නු බො අමනාකං උපොසථො කාතුං? ත නු බො කප්පති?’ ති වෙමතිකා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පාතිමොකෙඛ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. අවසෙසං සොතඛං. උදෙදසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 2.

3. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාභරසමීං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වන්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ “කප්පති නු බො අමනාකං උපොසථො කාතුං? ත නු බො කප්පති?’ ති වෙමතිකා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පාතිමොකෙඛ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. අවසෙසං සොතඛං. උදෙදසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 3.

4. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාභරසමීං ආවාසෙ තදනුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වන්තාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘කප්පති නු බො අමනාකං උපොසථො කාතුං? ත නු බො කප්පති?’ ති. වෙමතිකා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙත පාතිමොකෙඛ -පෙ- අවුට්ඨිතාය පරිසාය -පෙ- එකච්චාය වුට්ඨිතාය පරිසාය -පෙ- සඛාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා -පෙ- සමසමා -පෙ- ථොකතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සන්තිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොචෙතඛං. උදෙදසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 4-15.

වෙමතිකපණණරසඛං නිට්ඨිතං.

1. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ තදනුපොසපේ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වතතාරො වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘කප්පතෙව අමනාකං උපොසපො කාඤ්ඤං. නාමනාකං න කප්පතී’ ති කුකකුච්චපකතා උපොසපං කරොනති. පාතීමොකං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිසාමානෙ පාතීමොකෙව අඵඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුති පුන පාතීමොකං උද්දිසිතබ්බං. උද්දෙසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 1.

2. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ තදනුපොසපේ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වතතාරො වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘කප්පතෙව අමනාකං උපොසපො කාඤ්ඤං. නාමනාකං න කප්පතී’ ති කුකකුච්චපකතා උපොසපං කරොනති. පාතීමොකං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිසාමානෙ පාතීමොකෙව අඵඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. අවසෙසං සොතබ්බං. උද්දෙසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 2.

3. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ තදනුපොසපේ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වතතාරො වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘කප්පතෙව අමනාකං උපොසපො කාඤ්ඤං. නාමනාකං න කප්පතී’ ති කුකකුච්චපකතා උපොසපං කරොනති. පාතීමොකං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිසාමානෙ පාතීමොකෙව අඵඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති ථොකුතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. අවසෙසං සොතබ්බං. උද්දෙසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 3.

4. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ තදනුපොසපේ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වතතාරො වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘කප්පතෙව අමනාකං උපොසපො කාඤ්ඤං. නාමනාකං න කප්පතී’ ති කුකකුච්චපකතා උපොසපං කරොනති. පාතීමොකං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙත පාතීමොකෙව -පෙ- අවුට්ඨිතාය පරිසාය -පෙ- ඵකච්චාය වුට්ඨිතාය පරිසාය -පෙ- සබ්බාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අඵඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකුතරා. උද්දිට්ඨං සුද්දිට්ඨං. තෙසං සන්තිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතබ්බා. උද්දෙසකානං ආපතති දුක්ඛටස්ස.” 4-15.

කුකකුච්චපකතා ආරාමසංඝරාසකං නිට්ඨිතං.

1. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ තදහුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වතතාරො වා අනිරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ නි. තෙ ‘නස්සනෙනතෙ විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අපො’ නි නෙදපුරෙකකාරා උපොසථං කරොනති. පානිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පානිමොකෙඛ අථඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුන පානිමොකඛං උද්දිසිතඛබ්බං. උද්දෙසකානං ආපතති පුලලච්චයස්ස.”

2. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ තදහුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වතතාරො වා අනිරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ නි. තෙ ‘නස්සනෙනතෙ විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අපො’ නි නෙදපුරෙකකාරා උපොසථං කරොනති. පානිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පානිමොකෙඛ අථඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. අවසෙසං සොතඛබ්බං. උද්දෙසකානං ආපතති පුලලච්චයස්ස.”

3. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ තදහුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වතතාරො වා අනිරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ නි. තෙ ‘නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අපො’ නි නෙදපුරෙකකාරා උපොසථං කරොනති. පානිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිස්සමානෙ පානිමොකෙඛ අථඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති පොකතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. අවසෙසං සොතඛබ්බං. උද්දෙසකානං ආපතති පුලලච්චයස්ස.”

4. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ තදහුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති වතතාරො වා අනිරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ නි. තෙ ‘නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අපො’ නි නෙදපුරෙකකාරා උපොසථං කරොනති. පානිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙත පානිමොකෙඛ අථඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුන පානිමොකඛං උද්දිසිතඛබ්බං. උද්දෙසකානං ආපතති පුලලච්චයස්ස.”

5. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ තදහුපොසථෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති. වතතාරො වා අනිරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ නි. තෙ ‘නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අපො’ නි නෙදපුරෙකකාරා උපොසථං කරොනති. පානිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙත පානිමොකෙඛ අථඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සනතිහෙ පාරිසුද්ධි ආරොචෙතඛබ්බා. උද්දෙසකානං ආපතති පුලලච්චයස්ස.”

6. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාචාරසමීං ආවාසෙ තදනුපොසපේ සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති වත්තාරො වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘නස්සනෙනතෙ, විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අනේවා’ ති නෙදපුරෙකකාරා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමත්තෙ පාතිමොකෙඛ අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති ථොකාතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සන්තිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතඛබ්බා. උදෙඤ්ඤානං ආපත්ති පුලලව්වයස්ස.”

7. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාචාරසමීං ආවාසෙ තදනුපොසපේ සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති වත්තාරො වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘නස්සනෙනතෙ, විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අනේවා’ ති නෙදපුරෙකකාරා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමත්තෙ පාතිමොකෙඛ අවුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුන පාතිමොකඛං උද්දිසිතඛබ්බං. උදෙඤ්ඤානං ආපත්ති පුලලව්වයස්ස.”

8. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාචාරසමීං ආවාසෙ තදනුපොසපේ සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති වත්තාරො වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘නස්සනෙනතෙ, විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අනේවා’ ති නෙදපුරෙකකාරා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමත්තෙ පාතිමොකෙඛ අවුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සන්තිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතඛබ්බා. උදෙඤ්ඤානං ආපත්ති පුලලව්වයස්ස.”

9. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාචාරසමීං ආවාසෙ තදනුපොසපේ සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති වත්තාරො වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘නස්සනෙනතෙ, විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අනේවා’ ති නෙදපුරෙකකාරා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමත්තෙ පාතිමොකෙඛ අවුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති ථොකාතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සන්තිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතඛබ්බා. උදෙඤ්ඤානං ආපත්ති පුලලව්වයස්ස.”

10. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤභරසමිං ආවාසෙ තදහුපොසපෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති වතතාරො වා අතීරෙකා වා. නෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. නෙ ‘නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජො’ ති හෙදපුරෙකඛාරා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙන පාතිමොකෙඛ ඵකච්චාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුති පුන පාතිමොකඛං උද්දිසිතබ්බං. උදෙසකානං ආපනති ථුලලච්චයස්ස.’”

11. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤභරසමිං ආවාසෙ තදහුපොසපෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති වතතාරො වා අතීරෙකා වා. නෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. නෙ ‘නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජො’ ති හෙදපුරෙකඛාරා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙන පාතිමොකෙඛ ඵකච්චාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සන්තිකෙ ධාරිසුද්ධි ආරොචෙනබ්බා. උදෙසකානං ආපනති ථුලලච්චයස්ස.’”

12. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤභරසමිං ආවාසෙ තදහුපොසපෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති වතතාරො වා අතීරෙකා වා. නෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. නෙ ‘නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජො’ ති හෙදපුරෙකඛාරා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙන පාතිමොකෙඛ ඵකච්චාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති පොකතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සන්තිකෙ ධාරිසුද්ධි ආරොචෙනබ්බා. උදෙසකානං ආපනති ථුලලච්චයස්ස.’”

13. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤභරසමිං ආවාසෙ තදහුපොසපෙ සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති වතතාරො වා අතීරෙකා වා. නෙ ජානනති ‘අත්ඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. නෙ ‘නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජො’ ති හෙදපුරෙකඛාරා උපොසථං කරොනති. පාතිමොකඛං උද්දිසනති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙන පාතිමොකෙඛ සබ්බාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡනති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුති පුන පාතිමොකඛං උද්දිසිතබ්බං. උදෙසකානං ආපනති ථුලලච්චයස්ස.’”

14. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤභරසමිං ආවාසෙ තද්දුපොසපෙ සමිඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතන්ති වතතාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානන්ති ‘අත්ඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘නස්සනෙනතෙ, විනස්සනෙනතෙ, කො තෙහි අත්ථො’ ති නෙදපුරෙකකාරා උපොසථං කරොන්ති. පාතිමොකඛං උද්දිසන්ති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙත පාතිමොකෙඛ සබ්බාය චූට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සන්තිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතබ්බා. උදෙදසකානං ආපනති පුලලව්වයස්ස”

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤභරසමිං ආවාසෙ තද්දුපොසපෙ සමිඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතන්ති වතතාරො වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානන්ති, ‘අත්ඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා’ ති. තෙ ‘නස්සනෙනතෙ, විනස්සනෙනතෙ, කො තෙහි අත්ථො’ ති නෙදපුරෙකකාරා උපොසථං කරොන්ති. පාතිමොකඛං උද්දිසන්ති. තෙහි උද්දිට්ඨමනෙත පාතිමොකෙඛ සබ්බාය චූට්ඨිතාය පරිසාය අථඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. උද්දිට්ඨං සුඋද්දිට්ඨං. තෙසං සන්තිකෙ පාරිසුද්ධි ආරොවෙතබ්බා. උදෙදසකානං ආපනති පුලලව්වයස්ස.”

නෙදපුරෙකකාරපණ්ණරසකං නිට්ඨිතං.

පඤ්චවිසතිනිකා නිට්ඨිතා.

1. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ නදනුපොසපේ සමබ්බලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තප්පනනි වතතාරො වා අනිරෙකා වා. තෙ න ජානනනි ‘අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනෙතා සීමං ඔක්කමනනී’ ති. -පෙ- තෙ න ජානනනි ‘අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනෙතා සීමං ඔක්කනනා’ ති. -පෙ- තෙ න පස්සනනි ‘අඤ්ඤා ආවාසිකෙ භික්ඛු අනෙතා සීමං ඔක්කමනෙත’ -පෙ- තෙ න පස්සනනි ‘අඤ්ඤා ආවාසිකෙ භික්ඛු අනෙතා සීමං ඔක්කනෙත’ -පෙ- තෙ න සුණනනි ‘අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනෙතා සීමං ඔක්කමනනී’ ති. -පෙ- තෙ න සුණනනි ‘අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනෙතා සීමං ඔක්කනනා’ ති. ආවාසිකෙත ආවාසිකා එකසන්තප්ඤ්ඤාසන්තනීතිකා¹ නයනො, ආවාසිකෙත ආගනතුකා ආගනතුකෙත ආවාසිකා ආගනතුකෙත ආගනතුකා පෙය්‍යාලමුඛෙත සන්තනිකසතානි තොනනි”.

2. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකානං භික්ඛුනං වාදුද්දසො තොති. ආගනතුකානං, පණ්ණරසො. සවෙ ආවාසිකා බ්බුතරා තොනනි ආගනතුකෙති ආවාසිකානං අනුචතනිතබ්බං. සවෙ සමසමා තොනනි ආගනතුකෙති ආවාසිකානං අනුචතනිතබ්බං. සවෙ ආගනතුකා බ්බුතරා තොනනි ආවාසිකෙති ආගනතුකානං අනුචතනිතබ්බං”.

3. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකානං භික්ඛුනං පණ්ණරසො තොති. ආගනතුකානං වාදුද්දසො සවෙ ආවාසිකා බ්බුතරා ගොනනි ආගනතුකෙති ආවාසිකානං අනුචතනිතබ්බං. සවෙ සමසමා ගොනනි ආගනතුකෙති ආවාසිකානං අනුචතනිතබ්බං. සවෙ ආගනතුකා බ්බුතරා තොනනි ආවාසිකෙති ආගනතුකානං අනුචතනිතබ්බං”.

4. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකානං භික්ඛුනං පාටිපදො තොති. ආගනතුකානං පණ්ණරසො. සවෙ ආවාසිකා බ්බුතරා තොනනි ආවාසිකෙති ආගනතුකානං න අකාමා දුතබ්බා සාමග්ගි. ආගනතුකෙති නිසසීමං ගන්ඛා උපොසථො කාතබ්බො, සවෙ සමසමා තොනනි ආවාසිකෙති ආගනතුකානං න අකාමා දුතබ්බා සාමග්ගි. ආගනතුකෙති නිසසීමං ගන්ඛා උපොසථො කාතබ්බො. සවෙ ආගනතුකා බ්බුතරා තොනනි ආවාසිකෙති ආගනතුකානං සාමග්ගි වා දුතබ්බා, නිසසීමං වා ගන්තබ්බං.”

5. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකානං භික්ඛුනං පණ්ණරසො තොති. ආගනතුකානං පාටිපදො, සවෙ ආවාසිකා බ්බුතරා තොනනි ආගනතුකෙති ආවාසිකානං සාමග්ගි වා දුතබ්බා, නිසසීමං වා ගන්තබ්බං. සවෙ සමසමා තොනනි ආගනතුකෙති ආවාසිකානං සාමග්ගි වා දුතබ්බා, නිසසීමං වා ගන්තබ්බං. සවෙ ආගනතුකා බ්බුතරා තොනනි ආගනතුකෙති ආවාසිකානං න අකාමා දුතබ්බා සාමග්ගි. ආවාසිකෙති නිසසීමං ගන්ඛා උපොසථො කාතබ්බො”

1. “පඤ්ඤාසන්තනිකසතො” ඡ ම සං. P.T.S.

6. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආගන්තුකා භික්ඛු පස්සන්ති ආවාසිකානං භික්ඛුනං ආවාසිකාකාරං ආවාසිකලීඛනං ආවාසිකනිමිත්තං ආවාසිකුද්දෙදසං සුප්පඤ්ඤතං මඤ්චපීඨං හිසිබ්බෙබ්බානං පානීයං පරිභොජනීයං සුපට්ඨිතං පරිවෙණං සුසම්මට්ඨං, පසසිනා වෙමතිකා නොනති ‘අඤ්චි නු බො ආවාසිකා භික්ඛු තඤ්චි නු බො’ ති. තෙ වෙමතිකා න විචිනන්ති. අවිචිනිනා උපොසථං කරොනති. ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා න පස්සන්ති. අපසසිනා උපොසථං කරොනති අනාපතති. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා පස්සන්ති. පසසිනා එකතො උපොසථං කරොනති. අනාපතති. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා පස්සන්ති. පසසිනා පාටෙකකං උපොසථං කරොනති. ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා පස්සන්ති. පසසිනා ‘නස්සනෙනාතෙ. විනස්සනෙනාතෙ. කො තෙහි අඤ්චො’ ති හෙදපුරෙකබ්බාරු උපොසථං කරොනති. ආපතති පුලලෙච්චයස්ස.”

7. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආගන්තුකා භික්ඛු සුණන්ති ආවාසිකානං භික්ඛුනං ආවාසිකාකාරං ආවාසිකලීඛනං ආවාසිකනිමිත්තං ආවාසිකුද්දෙදසං වඛකමන්තානං පදසදදා සඤ්ඤායසදදං උක්ඛාසිතසදදං බිචිතසදදං. සුනා වෙමතිකා නොනති ‘අඤ්චි නු බො ආවාසිකා භික්ඛු තඤ්චි නු බො?’ ති. තෙ වෙමතිකා න විචිනන්ති. අවිචිනිනා උපොසථං කරොනති. ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා න පස්සන්ති. අපසසිනා උපොසථං කරොනති. අනාපතති. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා පස්සන්ති. පසසිනා එකතො උපොසථං කරොනති. අනාපතති. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා පස්සන්ති. පසසිනා පාටෙකකං උපොසථං කරොනති. ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා පස්සන්ති. පසසිනා ‘නස්සනෙනාතෙ. විනස්සනෙනාතෙ. කො තෙහි අඤ්චො’ ති. හෙදපුරෙකබ්බාරු උපොසථං කරොනති. ආපතති පුලලෙච්චයස්ස.”

8. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකා භික්ඛු පස්සන්ති ආගන්තුකානං භික්ඛුනං ආගන්තුකාකාරං ආගන්තුකලීඛනං ආගන්තුකනිමිත්තං ආගන්තුකුද්දෙදසං අඤ්ඤාද්දතකං පතනං අඤ්ඤාද්දතකං විචරං අඤ්ඤාද්දතකං නිසීදනං පාදනං ධොතං උදකනියෙස්සං. පසසිනා වෙමතිකා නොනති ‘අඤ්චි නු බො ආගන්තුකා භික්ඛු තඤ්චි නු බො?’ ති. තෙ වෙමතිකා න විචිනන්ති. අවිචිනිනා උපොසථං කරොනති. ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා න පස්සන්ති. අපසසිනා උපොසථං කරොනති. අනාපතති. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා පස්සන්ති. පසසිනා එකතො උපොසථං කරොනති. අනාපතති. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා පස්සන්ති. පසසිනා පාටෙකකං උපොසථං කරොනති. ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිනිනා පස්සන්ති. පසසිනා ‘නස්සනෙනාතෙ. විනස්සනෙනාතෙ. කො තෙහි අඤ්චො’ ති හෙදපුරෙකබ්බාරු උපොසථං කරොනති. ආපතති පුලලෙච්චයස්ස.”

9. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකා භික්ඛු සුණනති ආගන්තුකානං භික්ඛුනං ආගන්තුකාකාරං ආගන්තුකලීඛං . ආගන්තුකනිමිත්තං ආගන්තුකුඤ්ඤං ආගච්ඡන්තානං පදසද්දං උපානනපපෙථාඨනසඤ්ඤං උක්කාසිතසඤ්ඤං බිටිතසඤ්ඤං සුඤ්ඤා වෙමතිකා ගොහති ‘අභී හු බො ආගන්තුකා භික්ඛු තස්ස හු බො’ ? ති. තෙ වෙමතිකා න විචිනන්ති. අච්චිතිකා උපොසථං කරොහති. ආපතති දුක්ඛං ධංසං. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිතිකා න පස්සන්ති. අපස්සිකා උපොසථං කරොහති. අනාපතති. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිතිකා පස්සන්ති. පස්සිකා ඵකතො උපොසථං කරොහති. අනාපතති. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිතිකා පස්සන්ති. පස්සිකා පාටෙක්ඛං උපොසථං කරොහති ආපතති දුක්ඛං ධංසං. තෙ වෙමතිකා විචිනන්ති. විචිතිකා පස්සන්ති. පස්සිකා ‘නස්සනෙනෙ. විනයස්සනෙනෙ. කො තෙහි අපෙඨා’ ති නෙදපුරෙක්ඛාරු උපොසථං කරෙහති. ආපතති උල්ලච්චයස්ස.”

10. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආගන්තුකා භික්ඛු පස්සන්ති ආවාසිකෙ භික්ඛු තානාසංවාසකෙ. තෙ සමානසංවාසකද්ධං පටිලනන්ති. සමානසංවාසකද්ධං පටිලනිකා න පුච්ඡන්ති. අපුච්ඡිකා ඵකතො උපොසථං කරොහති. අනාපතති. තෙ පුච්ඡන්ති. පුච්ඡිකා තාභිවිතරන්ති. අනභිවිතරිකා ඵකතො උපොසථං කරොහති. ආපතති දුක්ඛං ධංසං. තෙ පුච්ඡන්ති. පුච්ඡිකා තාභිවිතරන්ති. අනභිවිතරිකා පාටෙක්ඛං උපොසථං කරෙහති. අනාපතති.

11. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආගන්තුකා භික්ඛු පස්සන්ති ආවාසිකෙ භික්ඛු සමානසංවාසකෙ. තෙ තානාසංවාසකද්ධං පටිලනන්ති. තානාසංවාසකද්ධං පටිලනිකා න පුච්ඡන්ති. අපුච්ඡිකා ඵකතො උපොසථං කරොහති. ආපතති දුක්ඛං ධංසං. තෙ පුච්ඡන්ති. පුච්ඡිකා අභිවිතරන්ති. අභිවිතරිකා පාටෙක්ඛං උපොසථං කරොහති. ආපතති දුක්ඛං ධංසං. තෙ පුච්ඡන්ති. පුච්ඡිකා අභිවිතරන්ති. අභිවිතරිකා ඵකතො උපොසථං කරොහති. අනාපතති”

12. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකා භික්ඛු පස්සන්ති ආගන්තුකෙ භික්ඛු තානාසංවාසකෙ. තෙ සමානසංවාසකද්ධං පටිලනන්ති. සමානසංවාසකද්ධං පටිලනිකා න පුච්ඡන්ති. අපුච්ඡිකා ඵකතො උපොසථං කරොහති. අනාපතති. තෙ පුච්ඡන්ති. පුච්ඡිකා තාභිවිතරන්ති. අනභිවිතරිකා ඵකතො උපොසථං කරොහති. ආපතති දුක්ඛං ධංසං. තෙ පුච්ඡන්ති. පුච්ඡිකා තාභිවිතරන්ති. අනභිවිතරිකා පාටෙක්ඛං උපොසථං කරොහති. අනාපතති.”

13. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකා භික්ඛු පස්සන්ති ආගන්තුකෙ භික්ඛු සමානසංවාසකෙ. තෙ තානාසංවාසකද්ධං පටිලනන්ති. තානාසංවාසකද්ධං පටිලනිකා න පුච්ඡන්ති. අපුච්ඡිකා ඵකතො උපොසථං කරොහති. ආපතති දුක්ඛං ධංසං. තෙ පුච්ඡන්ති. පුච්ඡිකා අභිවිතරන්ති. අභිවිතරිකා පාටෙක්ඛං උපොසථං කරොහති. ආපතති දුක්ඛං ධංසං. තෙ පුච්ඡන්ති. පුච්ඡිකා අභිවිතරන්ති. අභිවිතරිකා ඵකතො උපොසථං කරොහති. අනාපතති.

27. න භික්ඛවෙ, නදහුපොසථෙ සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො අනාචාසො ගනනඛෙබ්බා යත්ඨස්ස භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤත්ථ සමෙසන් අඤ්ඤත්ථ අනත්ථරායා.

28 .න භික්ඛවෙ, නදහුපොසථෙ සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආචාසො වා අනාචාසො වා ගනනඛෙබ්බා යත්ඨස්ස භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤත්ථ සමෙසන් අඤ්ඤත්ථ අනත්ථරායා.

29. න භික්ඛවෙ, නදහුපොසථෙ සභික්ඛුකා ආචාසා වා අනාචාසා වා සභික්ඛුකො ආචාසො ගනනඛෙබ්බා යත්ඨස්ස භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤත්ථ සමෙසන් අඤ්ඤත්ථ අනත්ථරායා.

30. න භික්ඛවෙ, නදහුපොසථෙ සභික්ඛුකා ආචාසා වා අනාචාසා වා සභික්ඛුකො අනාචාසො ගනනඛෙබ්බා යත්ඨස්ස භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤත්ථ සමෙසන් අඤ්ඤත්ථ අනත්ථරායා.

31 න භික්ඛවෙ, නදහුපොසථෙ සභික්ඛුකා ආචාසා වා අනාචාසා වා සභික්ඛුකො ආචාසො වා අනාචාසො වා ගනනඛෙබ්බා යත්ඨස්ස භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤත්ථ සමෙසන් අඤ්ඤත්ථ අනත්ථරායා.

32. ගනනඛෙබ්බා භික්ඛවෙ, නදහුපොසථෙ සභික්ඛුකා ආචාසා සභික්ඛුකො ආචාසො යත්ඨස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජ්ච ගනතුනති.

33. ගනනඛෙබ්බා භික්ඛවෙ, නදහුපොසථෙ සභික්ඛුකා ආචාසා සභික්ඛුකො අනාචාසො -ඵෙ- සභික්ඛුකො ආචාසො වා අනාචාසො වා යත්ඨස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජ්ච ගනතුනති.

34. ගනනඛෙබ්බා භික්ඛවෙ, නදහුපොසථෙ සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආචාසො -ඵෙ- සභික්ඛුකො අනාචාසො -ඵෙ- සභික්ඛුකො ආචාසො වා අනාචාසො වා යත්ඨස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජ්ච ගනතුනති.

35. ගනනඛෙබ්බා භික්ඛවෙ, නදහුපොසථෙ සභික්ඛුකා ආචාසා වා අනාචාසා වා සභික්ඛුකො ආචාසො -ඵෙ- සභික්ඛුකො අනාචාසො -ඵෙ- සභික්ඛුකො ආචාසො වා අනාචාසො වා යත්ඨස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජ්ච ගනතුනති.

36. න භික්ඛවෙ, භික්ඛුණියා නිසින්නපරිසාය පාතිමොක්ඛං උද්දිසි-
තබ්බං. යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛටස්ස.

37. න සික්ඛමානාය -පෙ- න සාමණේරස්ස -පෙ- න සාමණේරියා
-පෙ- න සික්ඛං¹ පච්චකඛාතකස්ස -පෙ- න අනතිමච්ඡ්‍රිං අරුඛාපන්න
කස්ස නිසින්නපරිසාය පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං. යො උද්දිසෙය්‍ය,
ආපතති දුක්ඛටස්ස.

38. න ආපතතියා අදස්සනෙ උක්ඛින්නකස්ස නිසින්නපරිසාය
පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං. යො උද්දිසෙය්‍ය, යථා ධම්මො, කාරෙතබ්බො.

39. න ආපතතියා අප්පටිකමෙම උක්ඛින්නකස්ස නිසින්නපරිසාය -පෙ-
න පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උක්ඛින්නකස්ස නිසින්නපරිසාය
පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං. යො උද්දිසෙය්‍ය, යථා ධම්මො, කාරෙතබ්බො.

40. න පණ්ඩකස්ස නිසින්නපරිසාය පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං.
යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛටස්ස.

41. න ථෙය්‍යසංවාසකස්ස පෙ- න නිජ්ඣපකකන්නකස්ස -පෙ-
න තීරච්ඡානගතස්ස -පෙ- න මාතුඝාතකස්ස -පෙ- න පිතුඝාතකස්ස
-පෙ- න අරන්නනඝාතකස්ස -පෙ- න භික්ඛුණීදුසකස්ස -පෙ- න සංඝ-
හෙදකස්ස -පෙ- න ලොභිතුප්පාදකස්ස -පෙ- න උභතොච්ඡඤ්ඤනකස්ස
නිසින්නපරිසාය පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතබ්බං. යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපතති
දුක්ඛටස්ස.

42. න භික්ඛවෙ, පාරිවාසිකපාරිසුද්ධිදුතෙන උපොසථො කාතබ්බො
අඤ්ඤත්‍ර අමුට්ඨිතාය පරිසාය.

43. න ච භික්ඛවෙ, අනුපොසථෙ උපොසථො කාතබ්බො අඤ්ඤත්‍ර
සමික්ඛසාමග්ගියානි.

උපොසථක්ඛනිකො දුතියො.²

තතියකභාණ්ඩාරං.

1. "සික්ඛා" ම ඡ සං. 2. "උපොසථක්ඛනිකං නිට්ඨතං." සී මු.

ඉමමති බඩකෙ වසු ජ අසිති:

තස්ස උද්දනං:-

1. නිත්තියා බිමබ්බසාරො ව සනතිපතිතුං තුණ්ණිකා,
ධම්මං රහො ¹ පාතිමොකකං දෙවසිකං තද සකිං.
2. යථාපරිසා සාමග්ගං ² සාමග්හි මද්දකුච්ඡී ව,
සීමා මහති නදියා අනු දො චුද්දකාති ව.
3. නවා රාජගකෙ වෙච සීමා අවිජ්ජවාසනා,
සම්මනෙතා පස්මං සීමං පච්ඡා සීමං සමුතනෙ
4. අසමමනා ගාමසීමා නදියා සමුද්දෙද සරෙ,
උදකුකෙකිපො සමභිඤ්ඤති තථෙවජෙකාඤ්ඤරනති ව.
5. කති කමමාති උද්දෙදසො සචරා අසතිපි ව,
ධම්මං විනයං තජෙත්තති පුන විනයතජ්ජනා
6. වොදනා කතෙ ඔකාසෙ අධම්මපටිකෙකාසනා,
චතු පඤ්ච පරා ආචී සඤ්චිච්ච වෙපි වායමෙ
7. සග්ගධ්මා අනජ්ඣධ්මා වොදනමිති න ජානති ³,
සම්බහුලා න ජානනති සජ්ජකං න ච ගච්ඡරෙ.
8. කතමී කීචතිකා දුරෙ ආරොවෙතුඤ්ච නස්සරි,
උකලාපං ⁴ ආසනං දීපො ⁵ දියා අඤ්ඤා ⁶ බහුසුසුතො
9. සජ්ජකං වසුපොසථො ⁷ සුද්ධිකම්මඤ්ච ඤ්චනකා,
ගගො චතු තයො දොකො ආපතති සභාගා සරි.

1. “ධම්මරහො” අ.ච. ම නු ප.
 2. යථාපරිසා සාමග්ගං” ම ජ සං. “යථාපරිසාය සාමග්ගං” P T S.
 “යථාපරිසාය සාමග්ගං” ම නු ප. තො.ච.
 3. “ජායති” අ.ච ජ චි. 4. “උකලාපො” තො.ච. ම නු ප.
 5. “පදීපො” P T S. 6. “අඤ්ඤා” තො.ච. ම නු ප.
 7. “සජ්ජවසුපොසථො” අ.ච. ජ පු. ම නු ප. “සජ්ජවසුපොසථො” තො.ච.

- 10. සබ්බො සබ්බෙසො වෙමනිකො න ජානනති ¹ බහුසස්සනො,
බහු සමසමො ථොකා පරිසා අවුට්ඨිතාය ව ²
- 11. එකච්චො වුට්ඨිතා සබ්බො ජානනති ව වෙමනිකා,
කප්පනෙචාති කුකකුච්චො ජානං පසං සුණනති ව.
- 12. ආවාසිකෙන ආගනතු වානුපණ්ණරසො පුත,
පාටිපදො පණ්ණරසො ලිඛගසංවාසකා ³ උතො.
- 13. පාරිවාසානුපොසථො ⁴ අකුකුහු සමසසාමග්ගියා,
එතෙ විතතතා උද්දනා වජ්ඣී විභුතකාරණාති.

- 1. “න ජානනති” ජ වි. තො වි. ම නු ප.
- 2. “පරිසායාවුට්ඨිතාය ව” අ වි.
- „ පරිසාය අවුට්ඨිතාව P T S ජ වි. ම නු ප.
- „ “පරිසාය අවුට්ඨිතා” තො වි.
- 3. “ලිඛගසංවාසකා” අ වි. ජ වි. තො වි. ම නු ප.
- 4. “පාරිවසානුපොසථො” අ වි ජ වි. තො වි. ම නු ප.

වස්සුපනාසිකකඛ්ඛකං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙඵ්ඵනෙ කලඤ්ඤතිවාපෙ.

2. තෙන බො පන සමයෙන භගවතා භික්ඛුනං වස්සාවාසො අප්පඤ්ඤතො හොති.

3. තෙධ 1 භික්ඛු හෙමනනමපි ගිමහමපි වස්සමපි වාරිකං වරනති.

4. මනුස්සා උඡ්ඤායනති, භියනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම සමණා සක්‍යපුත්තියා හෙමනනමපි ගිමහමපි වස්සමපි වාරිකං වරිස්සනති, හරිතාති තිණාති සමමදදනතා, එකිනුයං ජීවං විහෙසෙන්නා, බහු බුද්දකෙ පාණේ සඛින්නං ආපාදෙනතා? ඉමෙ හි නාම අඤ්ඤතිත්ඨියා දුරකඛාත-ධම්මා වස්සාවාසං අලලීයිස්සනති. සඛිකාසයිස්සනති. 2 ඉමෙ හි නාම සකුන්තකා රුකඛගෙහසු කුලාවකාති කරිත්වා වස්සාවාසං අලලීයිස්සනති. සඛිකාසයිස්සනති. ඉමෙ හි පන සමණා සක්‍යපුත්තියා හෙමනනමපි ගිමහමපි වස්සමපි වාරිකං වරනති, හරිතාති තිණාති සමමදදනතා, එකිනුයං ජීවං විහෙසෙන්නා, බහු බුද්දකෙ පාණේ සඛින්නං ආපාදෙනතා” ති.

5. අස්සොසුං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උඡ්ඤායනනානං භියනනානං විපාවෙනනානං.

6. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං.

7. අථ බො භගවා එතසමී නිදනෙ එතසමී පකරණෙ ධමමී කථං කත්වා භික්ඛු ආමනොසි: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, වස්සං උපගනතු” නති.

8. අථ බො භික්ඛුනං එතදහොසි: “කද හු බො වස්සං උපගනනඛබ්” නති.

9. භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, වස්සානෙ වස්සං උපගනතු” නති.

10. අථ බො භික්ඛුනං එතදහොසි “කති නු බො 3 වස්සුපනාසිකා” ති.

11. භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “ඤ්ඤො භික්ඛවෙ, වස්සුපනාසිකා: පුරිමිකා. පච්ඡිමිකා ව. 4 අපරජ්ජුගතාය ආසාලභියා පුරිමිකා උපගනනඛබ්. මාසගතාය ආසාලභියා පච්ඡිමිකා උපගනනඛබ්. ඉමා බො භික්ඛවෙ, ඤ්ඤො වස්සුපනාසිකා” ති.

12. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගතියා භික්ඛු වස්සං උපගනත්වා අන්තරාවස්සං වාරිකං වරනති.

1. “තෙ ඉධ” ම ඡ සං. 2 “සඛිකාසයිස්සනති” ම ඡ සං. සඛිකාපයිස්සනති. P.T.S.
3. “කීනභුඛො” කොසුච්චි P.T.S. ඡ චි. තො චි ම හු ප.
4. “පච්ඡිමිකාති” ම ඡ සං. P.T.S.

13. මනුස්සා තපේව උඡ්ඤායනති, භියනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම සමණා සඤ්ජනනියා තෙමනනමපි ගිහමමපි වස්සමපි චාරිකං චරිස්සනති, හරිතාති තිණාති සමමදදනතා, එකිඤ්ඤං ජීවං විහෙයේනතා, බහු බුද්දකෙ පාණෙ සංඝාතං ආපාදෙනතා? ඉමෙ හි නාම අඤ්ඤතිඤ්ඤියා දුරකඛාතධමමා වස්සාවාසං අලලීසිස්සනති, සඛිකාසසිස්සනති. ඉමෙ හි නාම සකුනතකං රුකබගෙසු කුලාවකාති කරිතා වස්සාවාසං අලලීසිස්සනති, සඛිකාසසිස්සනති. ඉමෙ පන සමණා සඤ්ජනනියා තෙමනනමපි ගිහමමපි වස්සමපි චාරිකං චරනති හරිතාති තිණාති සමමදදනතා, එකිඤ්ඤං ජීවං විහෙයේනතා, බහු බුද්දකෙ පාණෙ සංඝාතං ආපාදෙනතා” ති.

14. අස්සොසුං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උඡ්ඤායනතානං භියනතානං විපාවෙනතානං. යෙ තෙ භික්ඛු අපච්චිතා තෙ උඡ්ඤායනති, භියනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු වස්සං උපගනතො අනතරාවස්සං චාරිකං චරිස්සනති?” ති.

15. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමඤ්ඤං අරොවෙසුං.

16. අථ බො භගවා එතසමී- තිදනෙ එතසමී- පකරණෙ ධමමං කථං කච්චා භික්ඛු ආමනෙතසි: “න භික්ඛවෙ, වස්සං උපගනතො පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡමං වා තෙමාසං අවසිච්චා චාරිකා පකකමීතබ්බා. යො පකකමෙය්‍ය, ආපතති දුකකථස්සා” ති.

17. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු න ඉච්ඡනති වස්සං උපගනතුං.

18. භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, වස්සං න උපගනතබ්බං, යො න උපගවෙඡ්ඡය්‍ය, ආපතති දුකකථස්සා” ති.

19. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු තදහු වස්සුපනාසි- කාය වස්සං අනුපගනතුකාමා සඤ්චිච්ච ආවාසං අතිකකමනති.

20. භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, තදහු වස්සු- පනාසිකාය වස්සං අනුපගනතුකාමෙන සඤ්චිච්ච ආවාසො අතිකකමී- තබ්බො. යො අතිකකමෙය්‍ය, ආපතති දුකකථස්සා” ති.

21. තෙන බො පන සමයෙන රාජා මාගධො සෙනියො ඕමුඛියාරො- වස්සං උකකච්චිකුකාමො භික්ඛුතං සනතිකෙ දුතං පාහෙසි: “යදි පනය්‍යා ආගමෙ ජුණේහ වස්සං උපගවෙඡ්ඡය්‍ය” තති.

22. භගවතො එතමඤ්ඤං අරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, රාජුතං අනුචතතිකු” තති.

23. අථ බො භගවා රාජගහෙ යථාභීරවතං විහරිතො යෙන ඝාවඤ්ඤී, තෙන චාරිකං පකකාමී. අනුපුබ්බෙන චාරිකං චරමානො යෙන ඝාවඤ්ඤී, තදවසරී. තහු සුදං භගවා සාවඤ්ඤියං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ.

24. තෙන බො පන සමයෙන කොසලෙසු ජනපදෙසු උදෙනෙන උපාසකෙන සමිසං උද්දියා විහාරො කාරාපිනො තොති.

25. සො භික්ඛනං සනතිසො දුතං පානෙසි: “ආගච්ඡන්තු හදන්තා, ඉච්ඡාමි දුතං ච දදාං, ධම්මං ච සොදාං, භික්ඛු ච පසසිතු” නති.

26. භික්ඛු එවමාහංසු: “නගචතා ආදුසො, පඤ්ඤතනං න වසං උපගන්තො පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡිමං වා තෙමාසං අචඤ්චා වාරිකා පකකම්භබ්බාති. ආගමෙතු උදෙනො උපාසකො යාච භික්ඛු වසං වසනති. වසං චුත්ථා ආගමීසානති. සචෙ පනසාස අච්චාසිකං කරණීයං, තත්ච ආචාසිකානං භික්ඛනං සනතිසෙ විහාරං පතිට්ඨාපෙනු” ති.

27. උදෙනො උපාසකො උජ්ඣායති, භීසති, විපාවෙති: “කථං හි නාම හදන්තා මයා පතීනෙන ආගමීසානති. 1 දුතං හි දයකො කාරකො සංසුපට්ඨාසො” ති.

28. අසොසාසුං බො භික්ඛු උදෙනසාස උපාසකසාස උජ්ඣායන්තසාස භීසන්තසාස විපාවෙන්තසාස.

29. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. අථ බො භගවා එතසම්මං තිදුතෙ එතසම්මං පකරණෙ ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමන්තෙසි: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සත්තන්තං සත්තාහකරණීයෙන පතීනෙ ගන්තු, න තෙච අපසභිනෙ - භික්ඛුසා භික්ඛුණීයා සිකම්මානාය සාමණෙරසා සාමණෙරියා උපාසකසාස උපාසිකාය. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ඉමෙසං සත්තන්තං සත්තාහකරණීයෙන පතීනෙ ගන්තු. න තෙච අපසභිනෙ, සත්තාහ- සනතිවතො කාතබ්බො.”

30. “ඉධ පන භික්ඛවෙ උපාසකෙන සමිසං උද්දියා විහාරො කාරාපිනො ගොති. සො වෙ භික්ඛනං සනතිසො දුතං පතීනෙසා ‘ආගච්ඡන්තු හදන්තා, ඉච්ඡාමි දුතං ච දදාං, ධම්මං ච සොදාං, භික්ඛු ච පසසිතු’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පතීනෙ, න තෙච අපසභිනෙ, සත්තාහ- සනතිවතො කාතබ්බො”

1. “ආගච්ඡසානති” ම ඡ සං. P.T.S.

31. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, උපාසකෙන සමිසං උද්දිසස් අඛස්සොගො කාරාපිතො හොති -පෙ- පාසාදෙ කාරාපිතො හොති -පෙ- හමම්ඨං කාරාපිතං හොති -පෙ- ගුහා කාරාපිතා හොති -පෙ- පරිවෙණං කාරාපිතං හොති -පෙ- කොට්ඨකො කාරාපිතො හොති -පෙ- උපට්ඨානසාලා කාරාපිතා හොති -පෙ- අග්ගිසාලා කාරාපිතා හොති -පෙ- කපපීයකුට්ඨි කාරාපිතා හොති -පෙ- වච්චකුට්ඨි කාරාපිතා හොති -පෙ- වඛකමො කාරාපිතො හොති -පෙ- වඛකමනසාලා කාරාපිතා හොති -පෙ- උදපානො කාරාපිතො හොති -පෙ- උදපානසාලා කාරාපිතා හොති -පෙ- ජන්තාසරං කාරාපිතං හොති -පෙ- ජන්තාසරසාලා කාරාපිතා හොති -පෙ- පොකඛරණී කාරාපිතා හොති -පෙ- මණ්ඩපො කාරාපිතො හොති. -පෙ- ආරාමො කාරාපිතො හොති -පෙ- ආරාමවජ්ඣ කාරාපිතං හොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය, ‘ආගච්ඡන්තු හදන්තා, ඉච්ඡාමි දුතං ව දුතුං ධම්මං ව සොතුං භික්ඛු ව පස්සිතු’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිතෙ. න කෙච්ච අපපභිතෙ. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.

32. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, උපාසකෙන සමිභුලෙ භික්ඛු උද්දිසස් -පෙ- එකං භික්ඛුං උද්දිසස් විහාරො කාරාපිතො හොති. අඛස්සොගො කාරාපිතො හොති. පාසාදෙ කාරාපිතො හොති. හමම්ඨං කාරාපිතං හොති. ගුහා කාරාපිතා හොති. පරිවෙණං කාරාපිතං හොති. කොට්ඨකො කාරාපිතො හොති. උපට්ඨානසාලා කාරාපිතා හොති. අග්ගිසාලා කාරාපිතා හොති. කපපීයකුට්ඨි කාරාපිතා හොති. වච්චකුට්ඨි කාරාපිතා හොති. වඛකමො කාරාපිතො හොති. වඛකමනසාලා කාරාපිතා හොති. උදපානො කාරාපිතො හොති. උදපානසාලා කාරාපිතා හොති. ජන්තාසරං කාරාපිතං හොති. ජන්තාසරසාලා කාරාපිතා හොති. පොකඛරණී කාරාපිතා හොති. මණ්ඩපො කාරාපිතො හොති. ආරාමො කාරාපිතො හොති. ආරාමවජ්ඣ කාරාපිතං හොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය ‘ආගච්ඡන්තු හදන්තා, ඉච්ඡාමි දුතං ව දුතුං ධම්මස්සච සොතුං භික්ඛු ව පස්සිතු’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිතෙ. න කෙච්ච අපපභිතෙ. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.”

33. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, උපාසකෙන භික්ඛුණිසමිසං උද්දිසස් -පෙ- සමිභුලා භික්ඛුණියො උද්දිසස් -පෙ- එකං භික්ඛුණීං උද්දිසස් -පෙ- සමිභුලා සිකම්මානායො උද්දිසස් -පෙ- එකං සිකම්මානං උද්දිසස් -පෙ- සමිභුලෙ සාමණෙරෙ උද්දිසස් -පෙ- එකං සාමණෙරං උද්දිසස් -පෙ- සමිභුලා සාමණෙරියො උද්දිසස් -පෙ- එකං සාමණෙරීං උද්දිසස් -පෙ- විහාරො කාරාපිතො හොති. අඛස්සොගො කාරාපිතො හොති. පාසාදෙ කාරාපිතො හොති. හමම්ඨං කාරාපිතං හොති. ගුහා කාරාපිතා හොති. පරිවෙණං කාරාපිතං හොති. කොට්ඨකො කාරාපිතො හොති. උපට්ඨානසාලා කාරාපිතා හොති. අග්ගිසාලා කාරාපිතා හොති. කපපීයකුට්ඨි කාරාපිතා හොති. වඛකමො කාරාපිතො හොති. වඛකමනසාලා කාරාපිතා හොති. උදපානො කාරාපිතො හොති. උදපානසාලා කාරාපිතා හොති. පොකඛරණී කාරාපිතා හොති. මණ්ඩපො කාරාපිතො හොති. ආරාමො කාරාපිතො හොති. ආරාමවජ්ඣ කාරාපිතං හොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘ආගච්ඡන්තු හදන්තා, ඉච්ඡාමි දුතං ව දුතුං ධම්මං ව සොතුං භික්ඛු ව පස්සිතු’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිතෙ. න කෙච්ච අපපභිතෙ: සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.”

34. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, උපාසකෙන අත්තනො අත්ථොය තිවෙසුනං කාරාපිතං හොති. -පෙ- සයනිසරං කාරාපිතං හොති. -පෙ- උද්දෙසිතො¹ කාරාපිතො හොති. -පෙ- අපට්ඨා කාරාපිතො හොති. -පෙ- මාලො කාරාපිතො හොති. -පෙ- ආපණො කාරාපිතො හොති. -පෙ- ආපණසාලා කාරාපිතා හොති. -පෙ- පාසාදෙ කාරාපිතො හොති. -පෙ- හම්මියං කාරාපිතං හොති. -පෙ- ගුහා කාරාපිතා හොති. -පෙ- පරිවෙණං කාරාපිතං හොති. -පෙ- කොට්ඨකො කාරාපිතො හොති. -පෙ- උපට්ඨානසාලා කාරාපිතා හොති. -පෙ- අග්නිසාලා කාරාපිතා හොති. -පෙ- රසවතී කාරාපිතා හොති. -පෙ- වච්චකුට්ඨි කාරාපිතා හොති. -පෙ- වඛකමො කාරාපිතො හොති. -පෙ- වඛකමනසාලා කාරාපිතා හොති. -පෙ- උද්දපානො කාරාපිතො හොති. -පෙ- උද්දපානසාලා කාරාපිතා හොති. -පෙ- ජන්තාසරං කාරාපිතං හොති. -පෙ- ජන්තාසරසාලා කාරාපිතා හොති. -පෙ- පොකකරණී කාරාපිතා හොති. -පෙ- මණ්ඩපො කාරාපිතො හොති. -පෙ- ආරාමො කාරාපිතො හොති. -පෙ- ආරාමවජ්ඣු කාරාපිතං හොති. -පෙ- සුත්තස්ස වා වාරෙය්‍යං හොති. -පෙ- ධිතුසා වා වාරෙය්‍යං හොති. -පෙ- ගිලානො වා හොති. -පෙ- අභිඤ්ඤානං වා සුත්තන්තං හණ්ඨි. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘ආගච්ඡන්තු හදන්තා. ඉමං සුත්තන්තං පරියාපුණීස්සන්ති, පුරායං සුත්තන්තො පඤ්ඤති’ ති. අඤ්ඤතරං වා පනස්ස කිච්චං හොති කරණීයං වා, සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘ආගච්ඡන්තු හදන්තා. ඉච්ඡාමි දුතඤ්ඤ දුතුං, ධම්මඤ්ඤ සොතුං, භික්ඛු ව පසසිතු’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිතෙ. න තෙව අපපභිතෙ. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.’”

35. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, උපාසිකාය සමස්ස උද්දෙසස් විහාරො කාරාපිතො හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘ආගච්ඡන්තු අය්‍යා, ඉච්ඡාමි දුතඤ්ඤ දුතුං, ධම්මඤ්ඤ සොතුං, භික්ඛු ව පසසිතු’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිතෙ. න තෙව අපපභිතෙ. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.’”

36. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, උපාසිකාය සමස්ස උද්දෙසස් අසීයොගො කාරාපිතො හොති. පාසාදෙ කාරාපිතො හොති. හම්මියං කාරාපිතං හොති. ගුහා කාරාපිතා හොති. පරිවෙණං කාරාපිතං හොති. කොට්ඨකො කාරාපිතො හොති. උපට්ඨානසාලා කාරාපිතා හොති. අග්නිසාලා කාරාපිතා හොති. කපපිසකුට්ඨි කාරාපිතා හොති. වච්චකුට්ඨි කාරාපිතා හොති. වඛකමො කාරාපිතො හොති. වඛකමනසාලා කාරාපිතා හොති. උද්දපානො කාරාපිතො හොති. උද්දපානසාලා කාරාපිතා හොති. ජන්තාසරං කාරාපිතං හොති. ජන්තාසරසාලා කාරාපිතා හොති. පොකකරණී කාරාපිතා හොති. මණ්ඩපො කාරාපිතො හොති. ආරාමො කාරාපිතො හොති. ආරාමවජ්ඣු කාරාපිතං හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘ආගච්ඡන්තු අය්‍යා, ඉච්ඡාමි දුතඤ්ඤ දුතුං, ධම්මඤ්ඤ සොතුං, භික්ඛු ව පසසිතු’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිතෙ. න තෙව අපපභිතෙ. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.’”

1. “උද්දෙසිතො” ම ජ සා.

37. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, උපාසිකාය සමබ්‍රලෙ භික්ඛු උද්දිස්ස -පෙ- එකං භික්ඛුං උද්දිස්ස -පෙ- භික්ඛුණීසඛ්ඤං උද්දිස්ස -පෙ- සමබ්‍රලා භික්ඛුණීයො උද්දිස්ස -පෙ- එකං භික්ඛුණීං උද්දිස්ස -පෙ- සමබ්‍රලා සිකඛිමානායො උද්දිස්ස -පෙ- එකං සිකඛිමානං උද්දිස්ස -පෙ- සමබ්‍රලෙ සාමණෙරෙ උද්දිස්ස -පෙ- එකං සාමණෙරං උද්දිස්ස -පෙ- සමබ්‍රලා සාමණෙරියො උද්දිස්ස පෙ-- එකං සාමණෙරීං උද්දිස්ස -පෙ- අත්තනො අත්ථාය නිවෙසනාං කාරාපිතං හොති. සයනීසරං කාරාපිතං හොති. උද්දෙසිතො කාරාපිතො හොති. අට්ටො කාරාපිතො හොති. මාලො කාරාපිතො හොති. ආපණෙ කාරාපිතො හොති. ආපණ සාලා කාරාපිතා හොති. පාසාදෙ කාරාපිතො හොති. ගමමියං කාරාපිතං හොති. ගුහා කාරාපිතා හොති. පරිවෙණං කාරාපිතං හොති. කොට්ඨකො කාරාපිතො හොති. උපට්ඨානසාලා කාරාපිතා හොති. අග්ගිසාලා කාරා- පිතා හොති. රසවතී කාරාපිතා හොති. වච්චකුපී කාරාපිතා හොති, වඛකමො කාරාපිතො හොති. වඛකමනසාලා කාරාපිතා හොති. උද්දානො කාරාපිතො හොති. උද්දානසාලා කාරාපිතා හොති. ජන්තාසරං කාරා- පිතං හොති. ජන්තාසරසාලා කාරාපිතා හොති. පොකඛරණී කාරාපිතා හොති. මණ්ඩපො කාරාපිතො හොති. ආරාමො කාරාපිතො හොති. ආරාමවජ්ඣ කාරාපිතං හොති. පුත්තස්ස වා වාරෙය්‍යං හොති. ඩිතුයා වා වාරෙය්‍යං හොති. ගිලානා වා හොති. අභිඤ්ඤානං වා සුත්තන්තං හොති. සා වෙ භික්ඛුනා සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉමං සුත්තන්තං පරියාපුණ්ණියානති, පුරායං සුත්තන්තො පලුජ්ජති’ ති. අඤ්ඤ කරං වා පනස්සා කිච්චං හොති කරණීයං වා. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘ආගච්ඡන්තු අය්‍යා, ඉච්ඡාමි දුතඤ්ච දුතුං, ධම්මඤ්ච සොතුං, භික්ඛු ව පසසිතු’නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිතෙ. න ඤෙව අප්පභිතෙ සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.’”

38. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා සඛ්ඤං උද්දිස්ස -පෙ- භික්ඛුණීයා සඛ්ඤං උද්දිස්ස -පෙ- සිකඛිමානාය සඛ්ඤං උද්දිස්ස -පෙ- සාමණෙරෙන සඛ්ඤං උද්දිස්ස -පෙ- සාමණෙරියා සඛ්ඤං උද්දිස්ස -පෙ- සමබ්‍රලෙ භික්ඛු උද්දිස්ස -පෙ- එකං භික්ඛුං උද්දිස්ස -පෙ- භික්ඛුණීසඛ්ඤං උද්දිස්ස -පෙ- සමබ්‍රලා භික්ඛුණීයො උද්දිස්ස -පෙ- එකං භික්ඛුණීං උද්දිස්ස -පෙ- සමබ්‍රලා සිකඛිමානායො උද්දිස්ස -පෙ- එකං සිකඛිමානං උද්දිස්ස -පෙ- සමබ්‍රලෙ සාමණෙරෙ උද්දිස්ස -පෙ- එකං සාමණෙරං උද්දිස්ස -පෙ- සමබ්‍රලා සාමණෙරියො උද්දිස්ස -පෙ- එකං සාමණෙරීං උද්දිස්ස -පෙ- අත්තනො අත්ථාය විහාරො කාරාපිතො හොති. අසිසියොගො කාරාපිතො හොති. පාසාදෙ කාරාපිතො හොති. ගමමියං කාරාපිතං හොති. ගුහා කාරාපිතා හොති. පරිවෙණං කාරාපිතං හොති. කොට්ඨකො කාරාපිතො හොති. උපට්ඨානසාලා කාරාපිතා හොති. අග්ගිසාලා කාරාපිතා හොති. කප්පියකුපී කාරාපිතා හොති. වඛකමො කාරාපිතො හොති. වඛකමනසාලා කාරාපිතා හොති. උද්දානො කාරාපිතා හොති. උද්දානසාලා කාරාපිතා හොති. පොකඛරණී කාරාපිතා හොති. මණ්ඩපො කාරාපිතො හොති. ආරාමො කාරාපිතො හොති. ආරාමවජ්ඣ කාරාපිතං හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘ආගච්ඡන්තු අය්‍යා ඉච්ඡාමි දුතඤ්ච දුතුං, ධම්මඤ්ච සොතුං, භික්ඛු ව පසසිතු’නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිතෙ. න ඤෙව අප්පභිතෙ සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො’ ති.

39. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති. සො භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං ටාහෙසි: “අහං හි 1 ගිලානො. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත” නති.

40. භගටතො එතමන්ඨං ආරොචෙසුං:- “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පඤ්චනනං සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිතෙපි ගන්තුං පගෙව පභිතෙ-භික්ඛුස්ස භික්ඛුණීයා සික්ඛමානාය සාමණෙරස්ස සාමණෙරියා². අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ඉමෙසං පඤ්චනනං සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිතෙපි ගන්තුං, පගෙව පභිතෙ. සත්තාහං සන්තිවතො කාතබ්බො.”

41. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු ගිලානො හොති. සො වෙ භික්ඛු-නං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අහං හි ගිලානො. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිතෙපි පගෙව පභිතෙ: ‘ගිලානභන්තං වා පරියෙසිස්සාමි, ගිලානු-පට්ඨාකභන්තං වා පරියෙසිස්සාමි, ගිලානතෙසජ්ජං වා පරියෙසිස්සාමි, පුච්ඡස්සාමි වා, උපට්ඨතිස්සාමි වා හි. සත්තාහං සන්තිවතො කාතබ්බො.’”

42. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුස්ස අනභිරතී උප්පන්නා හොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අනභිරතී මෙ උප්පන්නා. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිතෙපි පගෙව පභිතෙ: ‘අනභිරතී. චූපකා-සෙස්සාමි වා, චූපකාසාපෙස්සාමි වා, ධම්මකථං වාස්ස කරිස්සාමි හි. සත්තාහං සන්තිවතො කාතබ්බො.’”

43. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුස්ස කුකකුච්චං උප්පන්නං හොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘කුකකුච්චං මෙ උප්පන්නං. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිතෙපි පගෙව පභිතෙ: ‘කුකකුච්චං විනො-දෙස්සාමි වා, විනොදපෙස්සාමි වා, ධම්මකථං වාස්ස කරිස්සාමි’ හි. සත්තාහං සන්තිවතො කාතබ්බො.”

44. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුස්ස දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: “දිට්ඨිගතං මෙ උප්පන්නං. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිතෙපි පගෙව පභිතෙ: ‘දිට්ඨිගතං විචෙවෙ-ස්සාමි වා, විචෙවාවෙස්සාමි වා, ධම්මකථං වාස්ස කරිස්සාමි’ හි. සත්තාහං සන්තිවතො කාතබ්බො.”

1. “අහං” ම ඡ සං. අ ච්. ජ ච්. තො ඊ. ම නු ප.
2. “සාමණෙරිය” සි මු.

45. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු ගරුධමමං අජ්ඣාපනො තොති පරිවාසාරතො. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අහං හි ගරුධමමං අජ්ඣාපනො පරිවාසාරතො. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පතිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘පරිවාසදුතං උස්සකකං කරිස්සාමි වා, අනුසාවෙස්සාමි වා, ගණපුරකො වා හවිස්සාමි’ ති. සත්තාහං සන්තිවනො කාතබ්බො.’”

46. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු මූලාය පටිකස්සනාරතො තොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අහං හි මූලාය පටිකස්සනාරතො ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පතිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘මූලාය පටිකස්සනං උස්සකකං කරිස්සාමි වා, අනුසාවෙස්සාමි වා, ගණපුරකො වා හවිස්සාමි’ ති. සත්තාහං සන්තිවනො කාතබ්බො.’”

47. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු මානව්‍යාරතො තොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අහං හි මානව්‍යාරතො. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පතිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘මානව්‍යදුතං උස්සකකං කරිස්සාමි වා, අනුසාවෙස්සාමි වා, ගණපුරකො වා හවිස්සාමි’ ති. සත්තාහං සන්තිවනො කාතබ්බො.’”

48. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු අබ්භානාරතො තොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අහං හි අබ්භානාරතො. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පතිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘අබ්භානං උස්සකකං කරිස්සාමි වා, අනුසාවෙස්සාමි වා, ගණපුරකො වා හවිස්සාමි’ ති. සත්තාහං සන්තිවනො කාතබ්බො.’”

49. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුස්ස සඬෙසා කමමං කන්තුකාමො ගොති. තජ්ඣයං වා නියස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙච්ඡයං වා. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘සඬෙසා මෙ කමමං කන්තුකාමො. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’ නති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පතිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘කිත්ති නු බො සඬෙසා කමමං න කරෙය්‍ය. උත්තාය වා පරිණාමෙය්‍ය’ ති. සත්තාහං සන්තිවනො කාතබ්බො.’”

50. “කතං වා පනස්ස හොති සඤ්ඤන කමමං නඤ්ඤියං වා නියස්සං වා පබ්බාජනියං වා පටිසාරණියං වා උකෙඛපනියං වා. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘සඤ්ඤා මෙ කමමං අකාසී. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘කිනති හු බො සමමා වන්තෙය්‍ය? ලොමං පාතෙය්‍ය? නෙත්ථාරං වන්තෙය්‍ය? සඤ්ඤා නං කමමං පටිප්පස්සමොය්‍යා’ තී. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.”

51. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුණීයා ගිලානා හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘අහං හි ගිලානා. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘ගිලානහත්තං වා පරියෙසස්සාමි, ගිලානුපට්ඨාකන්තං වා පරියෙසස්සාමි, ගිලානහෙසඤ්ඤං වා පරියෙසස්සාමි, පුච්ඡස්සාමි වා, උපට්ඨතිස්සාමි වා’ තී. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.”

52. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුණීයා අනභිරති උප්පන්නා හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘අනභිරති මෙ උප්පන්නා. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘අනභිරතිං. වූපකා-සෙස්සාමි වාචුපකාසාපෙස්සාමි වා, ධම්මකථං වාස්සා කරස්සාමි’ තී. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.”

53. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුණීයා කුකකුච්චං උප්පන්නං හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘කුකකුච්චං මෙ උප්පන්නං. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘කුකකුච්චං. විනො-දෙස්සාමි වා, විනොදපෙස්සාමි වා, ධම්මකථං වාස්සා කරස්සාමි’ තී. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.”

54. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුණීයා දිට්ඨිගතා උප්පන්නා හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘දිට්ඨිගතං මෙ උප්පන්නං. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා, ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘දිට්ඨිගතං. විවෙච්චෙස්සාමි වා, විවෙචාපෙස්සාමි වා, ධම්මකථං වාස්සා කරස්සාමි’ තී. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.”

55. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුණී ගරුධම්මං අඤ්ඤාපන්නා හොති මානත්තාරතා. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘අහං හි ගරුධම්මං අඤ්ඤාපන්නා මානත්තාරතා. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා, ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘මානත්තදුතං උස්සුකකං කරස්සාමි’ තී. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.”

56. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුණී මූලාය පටිකස්සනාරතා තොති. සා වෙ භික්ඛුනං සනතිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අතං හි මූලාය පටිකස්සනාරතා ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිතෙපි පගෙව පභිතෙ: ‘මූලාය පටිකස්සනං උස්සුකකං කරිස්සාමි’ති. සත්තාහං සනතිවතෙතා කාතබ්බො.’”

57. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුණී අබ්බානාරතා තොති. සා වෙ භික්ඛුනං සනතිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අතං හි අබ්බානාරතා ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිතෙපි පගෙව පභිතෙ: ‘අබ්බානං උස්සුකකං කරිස්සාමි’ති. සත්තාහං සනතිවතෙතා කාතබ්බො.’”

58. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුණීයා සඛෙසා කමමං කන්තුකාමො තොති තජ්ජනීයං වා නියස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙකපනීයං වා. සා වෙ භික්ඛුනං සනතිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘සඛෙසා මෙ කමමං කන්තුකාමො. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිතෙපි පගෙව පභිතෙ: ‘කිනති නු බො සඛෙසා කමමං න කරෙය්‍ය? ලභුතාය වා පරිණාමෙය්‍යා’ති. සත්තාහං සනතිවතෙතා කාතබ්බො.’”

59. “කතං වා පනස්සා තොති සඛෙසන කමමං තජ්ජනීයං වා නියස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙකපනීයං වා. සා වෙ භික්ඛුනං සනතිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘සඛෙසා මෙ කමමං අකාසි. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිතෙපි පගෙව පභිතෙ: ‘කිනති නු බො සමමා වතෙතෙය්‍ය? ලොමං පාවෙය්‍ය? තෙජාරං වතෙතෙය්‍ය? සඛෙසා නං කමමං පටිප්පස්සමෙහය්‍යා’ති සත්තාහං සනතිවතෙතා කාතබ්බො.’”

60. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සිකඛමානා ගිලානා තොති. සා වෙ භික්ඛුනං සනතිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අතං හි ගිලානා. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිතෙපි පගෙව පභිතෙ: ‘ගිලානහතනං වා පරියෙසිස්සාමි, ගිලානුපට්ඨාක හතනං වා පරියෙසිස්සාමි, ගිලානනෙසජ්ජං වා පරියෙසිස්සාමි, පුච්ඡිස්සාමි වා, උපට්ඨතිස්සාමි වා’ති. සත්තාහං සනතිවතෙතා කාතබ්බො.’”

61. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සික්ඛමානාය අනභිරතී උප්පන්නා හොති. -පෙ- සික්ඛමානාය කුකකුච්චං උප්පන්නං හොති. -පෙ- සික්ඛමානාය දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති. -පෙ- සික්ඛමානාය සික්ඛා කුපිතා හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: “සික්ඛා මෙ කුපිතා. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘සික්ඛාසමාදානං උස්සුකකං කරිස්සාමි’ති සත්තාහං-සන්තිවනෙතා කාතබ්බො.”

62. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සික්ඛමානා උප්පමපජ්ජිතුකාමා හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අහං හි උප්පමපජ්ජිතුකාමා. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘උප්පමපදං උස්සුකකං කරිස්සාමි වා. අනුසාවෙස්සාමි වා, ගණපුරකො වා නවිස්සාමි’ති. සත්තාහං. සන්තිවනෙතා කාතබ්බො.”

63. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සාමණෙරෙ ගිලානො හොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අහං හි ගිලානො. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’න්ති ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘ගිලානන්තතං වා පරියෙසිස්සාමි, ගිලානුපට්ඨාකන්තතං වා පරියෙසිස්සාමි, ගිලානනෙසජ්ජං වා පරියෙසිස්සාමි, පුච්ඡිස්සාමි වා, උපට්ඨි-භිස්සාමි වා’ති. සත්තාහං සන්තිවනෙතා කාතබ්බො.”

64. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සාමණෙරස්ස අනභිරතී උප්පන්නා හොති. -පෙ- සාමණෙරස්ස කුකකුච්චං උප්පන්නං හොති. -පෙ- සාමණෙරස්ස දිට්ඨි ගතං උප්පන්නං හොති. -පෙ- සාමණෙරො වස්සං පුච්ඡිතුකාමො හොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අහං හි වස්සං පුච්ඡිතුකාමො. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘පුච්ඡිස්සාමි වා. ආචික්ඛිස්සාමි වා’ති. සත්තාහං සන්තිවනෙතා කාතබ්බො.”

65. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සාමණෙරො උප්පමපජ්ජිතුකාමො හොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අහං හි උප්පමපජ්ජිතුකාමො. ආගච්ඡන්තු භික්ඛු. ඉච්ඡාමි භික්ඛුනං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘උප්පමපදං උස්සුකකං කරිස්සාමි වා, අනුසාවෙස්සාමි වා, ගණපුරකො වා නවිස්සාමි’ති. සත්තාහං සන්තිවනෙතා කාතබ්බො.”

66. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සාමණෙරී 1 ගිලානා හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණෙය්‍ය: ‘අහං හි ගිලානා. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘ගිලානන්තතං වා පරියෙසිස්සාමි, ගිලානුපට්ඨාකන්තතං වා පරියෙසිස්සාමි, ගිලානනෙසජ්ජං වා පරියෙසිස්සාමි, පුච්ඡිස්සාමි වා, උපට්ඨිභිස්සාමි වා’ති. සත්තාහං සන්තිවනෙතා කාතබ්බො.”

1 “සාමණෙරා” සී මු.

67. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සාමණේරියා අනභිරතී උප්පනා හොති. -පෙ- සාමණේරියා කුකකුච්චං උප්පනා හොති. -පෙ- සාමණේරියා දිට්ඨි-ගතං උප්පනාං හොති. -පෙ- සාමණේරී වස්සා පුච්ඡිතුකාමා හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘අතං හි වස්සං පුච්ඡිතුකාමා. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘පුච්ඡිස්සාමි වා, ආචික්ඛිස්සාමි වා’ ති. සත්තාහං සන්තිවතො කාතබ්බො.’”

68. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සාමණේරී සික්ඛං සමාදිසිතුකාමා හොති. සා වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘අතං හි සික්ඛං සමාදිසිතු-කාමා. ආගච්ඡන්තු අය්‍යා. ඉච්ඡාමි අය්‍යානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘සික්ඛා සමාදුතං උස්සුකකං කරිස්සාමි’ ති. සත්තාහං සන්තිවතො කාතබ්බො’ ති.

69. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරස්ස භික්ඛුනො මාතා ගිලානා හොති. සා පුත්තස්ස සන්තිකෙ දුතං පානෙසි: “අතං හි ගිලානා. ආගච්ඡතු මෙ පුත්තො. ඉච්ඡාමි පුත්තස්ස ආගත”න්ති.

70. අථ ඛො තස්ස භික්ඛුනො එතදුතොසි: “නගවතා පඤ්ඤානං සත්තනං සත්තාහකරණීයෙන පභිනෙ ගන්තුං; න තෙව අප්පභිනෙ. පඤ්චනං සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි ගන්තුං. පගෙව පභිනෙ. 1 අයං ව මෙ මාතා ගිලානා. සා ව අනුපාසිකා. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ඡබ්බ”න්ති.

71. නගවතො එතමස්සං ආරොචෙසු:- “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සත්තනං සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි ගන්තුං. පගෙව පභිනෙ. භික්ඛුස්ස භික්ඛුණියා සික්ඛමානාය සාමණේරස්ස සාමණේරියා මාතුයා ව පිතුස්ස ව. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ඉමෙසං සත්තනං සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි ගන්තුං, පගෙව පභිනෙ. සත්තාහං සන්තිවතො කාතබ්බො’”

72. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුස්ස මාතා ගිලානා හොති. සා වෙ පුත්තස්ස සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘අතං හි ගිලානා. ආගච්ඡතු මෙ පුත්තො. ඉච්ඡාමි පුත්තස්ස ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහ-කරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: ‘ගිලානනහනං වා පරියෙසිස්සාමි, ගිලානුපට්ඨාකනනං වා පරියෙසිස්සාමි, ගිලානතෙසජ්ජං වා පරියෙසිස්සාමි, පුච්ඡිස්සාමි වා, උපට්ඨගිස්සාමි වා’ ති. සත්තාහං සන්තිවතො කාතබ්බො.’”

73. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුස්ස පිතා ගිලානො තොති. සො වෙ පුත්තස්ස සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘අභං හි ගිලානො. ආගච්ඡතු මෙ පුත්තො. ඉච්ඡාමි පුත්තස්ස ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන අප්පභිනෙපි පගෙව පභිනෙ: “ගිලානභන්තං වා. පරියෙසිස්සාමි. ගිලානුපට්ඨාකන්තං වා පරියෙසිස්සාමි. ගිලානභෙසජ්ජං වා පරියෙසිස්සාමි. පුච්ඡස්සාමි වා. උපට්ඨතිස්සාමි වා’ති, සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.”

74. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුස්ස නාතා ගිලානො තොති. සො වෙ නාතුනො සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘අභං හි ගිලානො. ආගච්ඡතු මෙ නාතා. ඉච්ඡාමි නාතුනො ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිනෙ න නෙව අප්පභිනෙ. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො.”

75. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුස්ස හගිනී ගිලානා තොති. සා වෙ නාතුනො සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘අභං හි ගිලානා. ආගච්ඡතු මෙ නාතා ඉච්ඡාමි නාතුනො ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිනෙ න නෙව අප්පභිනෙ. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො”.

76. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුස්ස ඤාතකො ගිලානො තොති. සො වෙ භික්ඛුස්ස සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘අභං හි ගිලානො. ආගච්ඡතු හදන්තො. ඉච්ඡාමි හදන්තස්ස ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිනෙ. න නෙව අප්පභිනෙ. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො”.

77. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුහනිකො¹ ගිලානො තොති. සො වෙ භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පභිණ්ණෙය්‍ය: ‘අභං හි ගිලානො. ආගච්ඡනතු හදන්තො,² ඉච්ඡාමි හදන්තානං ආගත’න්ති. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ, සත්තාහකරණීයෙන පභිනෙ න නෙව අප්පභිනෙ. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො”ති.³

78. තෙන බො පන සමයෙන සඬ්ඝස්ස මහාවග්ගරො⁴ උද්දිගති. අඤ්ඤ නරෙන උපාසකෙන අරඤ්ඤ භණ්ඩං ඡේද්දපිතං තොති. සො භික්ඛුනං සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි. “සවෙ හදන්තා තං භණ්ඩං ආවහාපෙය්‍යං⁵, දජ්ජානං හදන්තානං තං භණ්ඩං”න්ති. නගචතො ඒතමජ්ඣ ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සඬ්ඝකරණීයෙන ගන්තුං. සත්තාහං සන්තිවන්තො කාතබ්බො”ති.

වසාචාසභාණ්ඩාරං නිට්ඨිතං.

1. “භික්ඛුහනිකො” ම ඡ සං. P T S. ජ. ඩි.
 ,, “භික්ඛුහනිකො” අ ට්ඨි.
 2. “ආගච්ඡනතු භික්ඛු” P T S.
 3. “ඤාතකො” ම ඡ සං. අ ඩි. ජ ඩි. තො ඩි. ම නු ට
 4. “වග්ගපට්ඨ” ම ඡ සං. P T S. ජ. ඩි. අ ඩි.
 5. “අවහාපෙය්‍යං” “අවහාරය්‍යං” ම ඡ සං. P T S

1. තෙන බො පන සමයෙන කොසලෙසු ජනපදෙසු අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ වස්සුපගතා භික්ඛු වාලෙහි උබ්බාලා හොනති. ගණනාසුපි. පරි පාතීංසුපි. භගවතො ඵතමස්සං ආරොවෙසුං. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතා භික්ඛු වාලෙහි උබ්බාලා හොනති. ගණනනතිපි. පරිපාතෙනනතිපි. ‘ඵසෙව අනාරායො’ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡ්දස්ස.”

2. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතා භික්ඛු සිරිංසපෙහි උබ්බාලා හොනති. ඩංසනතිපි. පරිපාතෙනනතිපි. ‘ඵසෙව¹ අනාරායො’ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡ්දස්ස.”

3. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතා භික්ඛු වොරෙහි උබ්බාලා හොනති, පිලුමපනතිපි. ආකොටෙනනතිපි. ‘ඵසෙව අනාරායො’ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡ්දස්ස.”

4. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතා භික්ඛු පිසාවෙහි උබ්බාලා හොනති. ආවිසනතිපි. ඔජමපි කරනති². ‘ඵසෙව අනාරායො’ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡ්දස්ස.”

5. ‘ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතානං භික්ඛුනං ගාමො අගගිනා දඤ්ඤා හොති. භික්ඛු පිණ්ඩකෙන කිලමනති. ‘ඵසෙව අනාරායො’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡ්දස්ස.

6. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතානං භික්ඛුනං සෙනාසනං අගගිනා දඤ්ඤා හොති. භික්ඛු සෙනාසනෙන කිලමනති. ‘ඵසෙව අනාරායො’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡ්දස්ස.”

7. “ඉධ පන භික්ඛවෙ වස්සුපගතානං භික්ඛුනං ගාමො උදකෙන චූළො හොති. භික්ඛු පිණ්ඩකෙන කිලමනති. ‘ඵසෙව අනාරායො’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡ්දස්ස.”

8. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතානං භික්ඛුනං සෙනාසනං උදකෙන චූළො හොති. භික්ඛු සෙනාසනෙන කිලමනති. ‘ඵසෙව අනාරායො’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති. වස්සවෙඡ්දස්සා” ති.

9. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ වස්සුපගතානං භික්ඛුනං ගාමො වොරෙහි චුට්ඨාපිතො³ හොති. භගවතො ඵතමස්සං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, යෙන ගාමො, තෙන ගනතු” නති. ගාමො දොධා පභිජ්ජ්ඨ⁴. භගවතො ඵතමස්සං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, යෙන බහුතරා, තෙන ගනතු” නති. බහුතරා අස්සඤ්ඤා හොනති අපසසනනා. භගවතො ඵතමස්සං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, යෙන සඤ්ඤා පසනනා, තෙන ගනතු” නති.

1. “ඵසො” ම නු ප. 2. “භනති” “භරනතිපි” ම ඡ සා. සි.
 3. “චුට්ඨාපි” ම ඡ සං. P.T.S. ම නු ප. නො. ච.
 4. “භිජ්ජ්ඨ” ම ඡ සං. P.T.S. නො. ච. අ. ච. ම නු ප. ඡ ච.

10. තෙන බො පන සමයෙන කොසලෙසු ජනපදෙසු අඤ්ඤානිරසමිං ආවාසෙ වසසුපගතා භික්ඛු න ලභිංසු ලුබ්භස්ස වා පණීතස්ස වා භොජනස්ස යාවදන්ථං පාරිජුරිං. හතවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. ඉධ පන භික්ඛවෙ, වසසුපගතා භික්ඛු න ලහනති ලුබ්භස්ස වා පණීතස්ස වා භොජනස්ස යාවදන්ථං පාරිජුරිං. ‘එසෙව අනතරායො’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙජ්දස්ස.

11. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වසසුපගතා භික්ඛු ලහනති ලුබ්භස්ස වා පණීතස්ස වා භොජනස්ස යාවදන්ථං පාරිජුරිං. න ලහනති සප්පායාති භොජනාති. ‘එසෙව අනතරායො’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙජ්දස්ස.”

12. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වසසුපගතා භික්ඛු ලහනති ලුබ්භස්ස වා පණීතස්ස වා භොජනස්ස යාවදන්ථං පාරිජුරිං. ලහනති සප්පායාති භොජනාති. න ලහනති සප්පායාති භෙසජ්ජාති. ‘එසෙව අනතරායො’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙජ්දස්ස.”

13. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වසසුපගතා භික්ඛු ලහනති ලුබ්භස්ස වා පණීතස්ස වා භොජනස්ස යාවදන්ථං පාරිජුරිං. ලහනති සප්පායාති භොජනාති. ලහනති සප්පායාති. නෙසජ්ජාති න ලහනති පතිරුපං උපට්ඨාකං. ‘එසෙව අනතරායො’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙජ්දස්ස.”

14. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වසසුපගතං භික්ඛුං ඉත්ථි නිමනොති: ‘එහි හනොන, හිරඤ්ඤං වා තෙ දෙමි. සුවණ්ණං වා තෙ දෙමි. බෙනතං වා තෙ දෙමි. වජ්චිං වා තෙ දෙමි. ගාච්චිං වා තෙ දෙමි. ගාච්චිං වා තෙ දෙමි. දුසං වා තෙ දෙමි. දුසිං වා තෙ දෙමි. ධීතරං වා තෙ දෙමි හරියන්ථාය. අහං වා තෙ හරියා හොමි. අඤ්ඤං වා තෙ හරියං ආනෙමි’ ති. තත්ථු වෙ භික්ඛුනො එවං හොති: ‘ලහුපරිවතනං බො විතනං චුතනං හගවතා. සියාපි මෙ බුහමචරියස්ස අනතරායො’ ති. පකකමිතබ්බං අනාපතති වස්සවෙජ්දස්ස.

15. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වසසුපගතං භික්ඛුං වෙසී නිමනොති. -පෙ- ටුලලකුමාරී නිමනොති. -පෙ- පණ්ඩකො නිමනොති. -පෙ- ඤ්ඤාකා නිමනොති. -පෙ- රාජානො නිමනොති. -පෙ- වොරා නිමනොති. -පෙ- බුතතා නිමනොති. ‘එහි හනොන, හිරඤ්ඤං වා තෙ දෙම. සුවණ්ණං වා තෙ දෙම. බෙනතං වා තෙ දෙම. වජ්චිං වා තෙ දෙම. ගාච්චිං වා තෙ දෙම. ගාච්චිං වා තෙ දෙම. දුසං වා තෙ දෙම. දුසිං වා තෙ දෙම. ධීතරං වා තෙ දෙම හරියන්ථාය. අඤ්ඤං වා තෙ හරියං ආනෙමා’ ති. තත්ථු වෙ භික්ඛුනො එවං හොති: ‘ලහුපරිවතනං බො විතනං චුතනං හගවතා. සියාපි මෙ බුහමචරියස්ස අනතරායො’ ති. පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙජ්දස්ස.”

16. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතො භික්ඛු අසාමිකං නිධිං පසුති. නත්ත වෙ භික්ඛුනො එවං හොති: ‘ලභුපරිවතනං බො චිතතං චුතතං භගවතා, සියාපි මෙ බ්‍රහ්මචරියසු අනතරායො’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡදසු.”

17. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතො භික්ඛු පසුති සමබ්‍රලෙ භික්ඛු සමිසහෙදය පරකකමනෙත. නත්ත වෙ භික්ඛුනො එවං හොති ‘ගරුකො බො සමිසහෙදෙ චුතතො භගවතා. මා මසි සමමුඛිභුතෙ සමෙසා භිජ්ඣ’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡදසු.”

18. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතො භික්ඛු සුණොති ‘අසුකසමිං කිර ආවාසෙ සමබ්‍රලා භික්ඛු සමිසහෙදය පරකකමනෙති’ ති. නත්ත වෙ භික්ඛුනො එවං හොති: ‘ගරුකො බො සමිසහෙදෙ චුතතො භගවතා. මා මසි සමමුඛිභුතෙ සමෙසා භිජ්ඣ’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡදසු.”

19. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතො භික්ඛු සුණොති ‘අසුකසමිං කිර ආවාසෙ සමබ්‍රලා භික්ඛු සමිසහෙදය පරකකමනෙති’ ති. නත්ත වෙ භික්ඛුනො එවං හොති: ‘තෙ බො මෙ භික්ඛු මිතතා. ත්‍යාහං වකඛාමි. - ගරුකො බො ආචුසො, සමිසහෙදෙ චුතතො භගවතා. මා ආයසමනතානං සමිසහෙදෙ රුච්චිත්ථාති. කරියනති මෙ වචනං. සුසුසිසුනති. සොනං ඔදතිසුනති’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡදසු.”

20. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතො භික්ඛු සුණොති ‘අසුකසමිං කිර ආවාසෙ සමබ්‍රලා භික්ඛු සමිසහෙදය පරකකමනෙති’ ති. නත්ත වෙ භික්ඛුනො එවං හොති: ‘තෙ බො මෙ භික්ඛු ත මිතතා. අපි ව යෙ තෙසං මිතතා, තෙ මෙ මිතතා. ත්‍යාහං වකඛාමි. තෙ චුතතා තෙ වකඛනති - ගරුකො බො ආචුසො සමිසහෙදෙ චුතතො භගවතා, මා ආයසමනතානං සමිසහෙදෙ රුච්චිත්ථාති. කරියනති මෙ¹ වචනං, සුසුසිසුනති. සොනං ඔදතිසුනති’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡදසු.”

21. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වස්සුපගතො භික්ඛු සුණොති ‘අසුකසමිං කිර ආවාසෙ සමබ්‍රලෙහි භික්ඛුහි සමෙසා භිනොතා’ ති. නත්ත වෙ භික්ඛුනො එවං හොති: ‘තෙ බො මෙ භික්ඛු මිතතා, ත්‍යාහං වකඛාමි - ගරුකො බො ආචුසො සංඝහෙදෙ චුතතො භගවතා. මා ආයසමනතානං සංඝහෙදෙ රුච්චිත්ථාති. කරියනති මෙ වචනං. සුසුසිසුනති. සොනං ඔදතිසුනති’ ති පකකමිතබ්බං. අනාපතති වස්සවෙඡදසු.”

1. “තෙසා” ම ඡ සං. අ චි. ඡ ජු

22. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වසසුපගතො භික්ඛු සුණාති: ‘අසුකසමිං කීර ආවාසෙ සමබ්බුලාභි භික්ඛුණීභි සඛෙසා භිනො’” ති. තුහු වෙ භික්ඛුනො ඵචං හොති: ‘නෙ ඛො මෙ භික්ඛු න මිත්තා. අපි ව යෙ තෙසං මිත්තා, තෙ මෙ මිත්තා. තාහං චකංඛමි. තෙ චුත්තා තෙ චකංඛනී - ගරුකො ඛො ආචුසො, සඛිකතෙදෙ චුත්තො භගවතා. මා ආයසච නතානං සඛිකතෙදෙ රුච්චිජා’ ති. කරිසසනති මෙ¹ වචනං. සුසසුසිසසනති. සොනං ඔදගිසසනතී’ති පකකමිත්තබ්බං. අනාපතති වසස්චෙජ්දසා.”

23. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වසසුපගතො භික්ඛු සුණාති: ‘අසුකසමිං² කීර ආවාසෙ සමබ්බුලා භික්ඛුණීයො සඛිකතෙදෙය පරකකමනතී’ ති. තුහු වෙ භික්ඛුනො ඵචං හොති: ‘තා ඛො මෙ භික්ඛුණීයො මිත්තා. තාහං චකංඛමි - ගරුකො ඛො භගිනියො සඛිකතෙදෙ චුත්තො භගවතා. මා භගිනීනං සඛිකතෙදෙ රුච්චිජා’ ති කරිසසනති. මෙ වචනං. සුසසුසිසසනති. සොනං ඔදගිසසනතී’ ති පකකමිත්තබ්බං. අනාපතති වසස්චෙජ්දසා.”

24. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වසසුපගතො භික්ඛු සුණාති: ‘අසුකසමිං කීර ආවාසෙ සමබ්බුලා භික්ඛුණීයො සඛිකතෙදෙය පරකකමනතී’ ති. තුහු වෙ භික්ඛුනො ඵචං හොති: ‘තා ඛො මෙ භික්ඛුණීයො න මිත්තා. අපි ව යා තාසං මිත්තා, තා මෙ මිත්තා. තාහං චකංඛමි. තා චුත්තා තා චකංඛනී - ගරුකො ඛො භගිනියො සංඝතෙදෙ චුත්තො භගවතා. මා භගිනීනං සංඝතෙදෙ රුච්චිජා’ ති. කරිසසනති මෙ වචනං. සුසසුසිසසනති. සොනං ඔදගිසසනතී’ති පකකමිත්තබ්බං. අනාපතති වසස්චෙජ්දසා.”

25. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වසසුපගතො භික්ඛු සුණාති: ‘අසුකසමිං කීර ආවාසෙ සමබ්බුලාභි භික්ඛුණීභි සඛෙසා භිනො’ ති. තුහු වෙ භික්ඛුනො ඵචං හොති ‘තා ඛො මෙ භික්ඛුනීයො මිත්තා. තාහං චකංඛමි - ගරුකො ඛො භගිනියො සංඝතෙදෙ චුත්තො භගවතා. මා භගිනීනං සංඝතෙදෙ රුච්චිජා’ ති. කරිසසනති මෙ වචනං. සුසසුසිසසනති. සොනං ඔදගිසසනතී’ති පකකමිත්තබ්බං. අනාපතති වසස්චෙජ්දසා.”

26. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, වසසුපගතො භික්ඛු සුණාති: ‘අසුකසමිං කීර ආවාසෙ සමබ්බුලාභි භික්ඛුණීභි සඛෙසා භිනො’ ති. තුහු වෙ භික්ඛුනො ඵචං හොති ‘තා ඛො මෙ භික්ඛුණීයො න මිත්තා. අපි ව යා තාසං මිත්තා, තා මෙ මිත්තා. තාහං චකංඛමි. තා චුත්තා තා චකංඛනී - ගරුකො ඛො භගිනියො සඛිකතෙදෙ චුත්තො භගවතා. මා භගිනීනං සඛිකතෙදෙ රුච්චිජා’ ති. කරිසසනති මෙ වචනං. සුසසුසිසසනති. සොනං ඔදගිසසනතී’ති පකකමිත්තබ්බං. අනාපතති වසස්චෙජ්දසා” ති.

1. “තෙසං” ම ඡ සා. අ මි. ජ පු. 2. “අසුකසමිං” ම ඡ සා. P T S.

27. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු වජේ වස්සං උපගන්තුකාමො හොති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, වජේ වස්සං උපගන්තු”නති. වජො වුට්ඨාසි. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, යෙන වජො, තෙන ගන්තු”නති.

28. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු උපකට්ඨාය වස්සුපනාසිකාය සජ්ඣෙන ගන්තුකාමො හොති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සජ්ඣෙ වස්සං උපගන්තු”නති.

29. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු උපකට්ඨාය වස්සුපනාසිකාය නාවාය ගන්තුකාමො හොති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, නාවාය වස්සං උපගන්තු”නති.

30. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු රුක්ඛසුසිරෙ වස්සං උපගව්ඡනති. මනුස්සා උඡ්ඤායනති. ඩියනති. විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි පිසාච්චලිකා” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, රුක්ඛසුසිරෙ වස්සං උපගන්තබ්බං. යො උපගව්ඡය්‍ය, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

31. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු රුක්ඛවිට්ඨිකා වස්සං උපගව්ඡනති. මනුස්සා උඡ්ඤායනති, ඩියනති විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි මිගලුදුකා” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, රුක්ඛවිට්ඨිකා වස්සං උපගන්තබ්බං. යො උපගව්ඡය්‍ය, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

32. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු අජේඤ්ඤාසෙ වස්සං උපගව්ඡනති. දෙවෙ වස්සනෙන රුක්ඛමූලපි නිමබ්බකාසමපි උපධාවනති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, අජේඤ්ඤාසෙ වස්සං උපගන්තබ්බං. යො උපගව්ඡය්‍ය, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

33. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු අසෙනාසනිකා වස්සං උපගව්ඡනති. සීතෙනපි උණෙනපි කීලමනති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, අසෙනාසනිකෙන වස්සං උපගන්තබ්බං. යො උපගව්ඡය්‍ය, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

34. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු ඡ්වකුට්ඨිකාය වස්සං උපගව්ඡනති. මනුස්සා උඡ්ඤායනති. ඩියනති. විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි ඡ්වඛාහකා” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, ඡ්වකුට්ඨිකාය වස්සං උපගන්තබ්බං. යො උපගව්ඡය්‍ය, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

35. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු ඡ්තෙන වස්සං උපගව්ඡනති. මනුස්සා උඡ්ඤායනති. ඩියනති. විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි ගොටාලකා” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, ඡ්තෙන වස්සං උපගන්තබ්බං. යො උපගව්ඡය්‍ය, ආපනති දුක්ඛට්ඨස්සා” ති.

36. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු වාටියා වස්සං උපගච්ඡන්ති. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති. බීයන්ති. විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි තිඤ්ඤා” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙත්ථං. “න භික්ඛවෙ, වාටියා වස්සං උපගන්තබ්බං. යො උපගච්ඡෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛටස්සා” ති.

37. තෙන බො පන සමයෙන ඝාමඤ්ඤා සංඝෙන කතීකා¹ කතා නොති: “අන්තරාවස්සං න පබ්බාජෙතබ්බ”න්ති. විසාබාය මිගාරමාකුය නන්තා භික්ඛු උපසඤ්ඤාමිත්වා පබ්බජ්‍යං යාපී භික්ඛු එවමානංසු: “සඤ්ඤාන බො ආවුසො කතීකා කතා - ‘අන්තරාවස්සං න පබ්බාජෙතබ්බ’ නති. ආගමෙති ආවුසො, යාව භික්ඛු වස්සං වසන්ති. වස්සං චුත්ථා පබ්බාජෙස්සන්තී” ති.

38. අථ බො තෙ භික්ඛු වස්සං චුත්ථා විසාබාය මිගාරමාකුයා නන්තාරං එතදවොචු: “එතිදුති ආවුසො පබ්බජාතී” ති. සො එවමාන: “සමානං භන්තෙ පබ්බජ්ඤො අස්සං, අභීරමෙය්‍යං වානං.² න’දුතානං භන්තෙ, පබ්බජ්ඤාමි” ති. විසාබා මිගාරමාකා උජ්ඣායති. බීයති. විපාවෙති: “කථං හි නාම අය්‍යා එවරුපං කතීකං කරිස්සන්ති: ‘අන්තරාවස්සං න පබ්බාජෙතබ්බ’ නති. කං කාලං ඛමො න වරිතබ්බො” ති.

39. අස්සොසුං බො භික්ඛු විසාබාය මිගාරමාකුයා උජ්ඣායන්තියා බීයන්තියා විපාවෙනතියා. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙත්ථං. “න භික්ඛවෙ, එවරුපා කතීකා කාතබ්බා: ‘අන්තරා වස්සං න පබ්බාජෙතබ්බ’ නති. යො කරෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛටස්සා” ති.

40. තෙන බො පන සමයෙන ආයසමනා උපහිංශෙති සක්ඛ්‍යපුත්තෙන රඤ්ඤා සසෙනදිස්ස කොසලස්ස වස්සාවාසො පටිසසුතො හොති පුරිඡිකාය.

41. සො නං ආවාස ගච්ඡන්තො අදදස, අන්තරාමග්ගෙ දෙඤ ආවාසෙ බහුච්චරකෙ. තස්ස එතදහොසී: “යනන්තායං ඉමෙසු දච්ඡිසු ආවාසෙසු වස්සං වසෙය්‍යං, එවං මෙ බහුං ච්චරං³ උපපජ්ඤන්ති” ති.

42. සො තෙසු දච්ඡිසු ආවාසෙසු වස්සං වසී. රාජා පසෙනදි කොසලො උජ්ඣායති. බීයති. විපාවෙති: “කථං හි නාම අයෙය්‍යා උපනන්තෙ සක්ඛ්‍යපුත්තො අමනාකං වස්සාවසං පටිසසුණිත්වා විසාවාදෙස්සන්ති? න හු භගවතා අනෙක පරියායෙන මුසාවාදෙ ගරහිතො? මුසාවාද, වෙරළණි පසන්ථා?” ති.

1 “එවරුපා කතීකා” ම ඡ සං. 2. “අභීරමෙය්‍යමනං” ම ඡ සං. PTS.
3. “බහුච්චරං” PTS. අ. ව. ජ පු. තො වී.

43. අසොසාසුං බො භික්ඛු රඤ්ඤ පසෙනදිසං කොසලස්ස උජ්ඣාය-
 නතස්ස ඩියනතස්ස විපාවෙනතස්ස. යෙ තෙ භික්ඛු අපච්චිතා, තෙ උජ්ඣායනති
 ඩියනති විපාවෙනති: “කථං භි නාම ආයසමා උපනන්දෙ සකුසුපුතතා
 රඤ්ඤ පසෙනදිසං කොසලස්ස වස්සාවාසං පටිසසුණ්ණිතා විසංවාදෙසංති?
 න හු භගවතා අනෙකපරියායෙන මුසාවාදෙ ගරහිතො? මුසාවාද
 චෙරමණ්ණි පසන්ථා?” ති.

44. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵනමත්ථං ආරොවෙසුං. අථ බො
 භගවා ඵනසමිං නිදනෙ ඵනසමිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙනා
 ආයසමනනං උපනන්දං සකුසුපුතනං පටිපුච්ඡ: “සච්චං කීර ත්වං උපනන්ද,
 රඤ්ඤ පසෙනදිසං කොසලස්ස වස්සාවාසං පටිසසුණ්ණිතා විසංවාදෙසී?” ති.
 “සච්චං භගවා¹”. විගරහි බුච්චො භගවා: “කථං භි නාමත්ථං මොඝපුරිස,
 රඤ්ඤ පසෙනදිසං කොසලස්ස වස්සාවාසං පටිසසුණ්ණිතා විසංවාදෙසංති
 නහු මයා මොඝපුරිස, අනෙකපරියායෙන මුසාවාදෙ ගරහිතො? මුසාවාද
 චෙරමණ්ණි පසන්ථා? තෙනං මොඝපුරිස, අයසනනානං වා පසාදය - පෙ -
 විගරහිතා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසී:

45. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුතා වස්සාවාසො පටිසසුතො හොති
 පුරිමිකාය. සො නං ආවාසං ගච්ඡන්තො පස්සති අනන්තරාමග්ගෙ ලො ආවාසෙ
 බහුවිචරකෙ. තස්ස ඵචං හොති: ‘යනුනාතං ඉමෙසු ද්විසු ආවාසෙසු වස්සං
 වසෙය්‍යං. ඵචං මෙ බහු විචරං උපපජ්ජියාති’ ති. සො තෙසු ද්විසු ආවාසෙසු
 වස්සං වසති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුතො පුරිමිකා ව න පඤ්ඤයති.
 පටිසස්සවෙ ව ආපත්ති දුක්ඛංසං.”

46. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුතා වස්සාවාසො පටිසසුතො හොති.
 පුරිමිකාය. සො නං ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති.
 පාටිපදෙ² විහාරං උපෙති. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. පාතීයං පරිනොජනීයං
 උපධාරාපෙති. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො නදනෙව අකරණීයො පකකමති.
 තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුතො පුරිමිකා ව න පඤ්ඤයති. පටිසස්සවෙ ව ආපත්ති
 දුක්ඛංසං.”

47. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුතා වස්සාවාසො පටිසසුතො හොති
 පුරිමිකාය. සො නං ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති.
 පාටිපදෙ විහාරං උපෙති. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. පාතීයං පරිනොජනීයං
 උපධාරාපෙති. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො නදනෙව අකරණීයො පකකමති.
 තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුතො පුරිමිකා ව න පඤ්ඤයති. පටිසස්සවෙ ව ආපත්ති
 දුක්ඛංසං.”

66. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුතා වස්සාවාසො පටිසසුතො හොති
 පුරිමිකාය. සො නං ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති.
 පාටිපදෙ විහාරං උපෙති. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. පාතීයං පරිනොජනීයං
 උපධාරාපෙති. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො ද්විතනිකං වසිත්වා අකරණීයො
 පකකමති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුතො පුරිමිකා ව න පඤ්ඤයති. පටිසස්සවෙ
 ව ආපත්ති දුක්ඛංසං”

1 “භගවාති” ම ඡ සා. 2. “පාටිපදෙන” PTS.

49. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිස්සුතො හොති පුරිමිකාය. සො නං ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පාතීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සම්මජ්ජති. සො දච්ඡන්තං වසිත්වා සකරණීයො පක්කමති. නස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමිකා ව න පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව ආපනති දුක්ඛටස්ස.”

50. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිස්සුතො හොති පුරිමිකාය. සො නං ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පාතීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සම්මජ්ජති. සො දච්ඡන්තං වසිත්වා සත්තාහකරණීයෙන පක්කමති. සො නං සත්තාහං බහිද්ධා විතීනාමෙති. නස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමිකා ව න පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව ආපනති දුක්ඛටස්ස.”

51. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිස්සුතො හොති පුරිමිකාය, සො නං ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පාතීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සම්මජ්ජති. සො දච්ඡන්තං වසිත්වා සත්තාහකරණීයෙන පක්කමති. සො නං සත්තාහං අනෙතා සන්තිවත්තං කරොති. නස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමිකා ව පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව අනාපනති.”

52. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිස්සුතො හොති පුරිමිකාය. සො නං ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පාතීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සම්මජ්ජති. සො සත්තාහං අනගතාය පචාරණාය සකරණීයො පක්කමති. ආගචෙජ්ජය වා සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු නං ආවාසං, න වා ආගචෙජ්ජය, නස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමිකා ව පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව අනාපනති.”

53. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිස්සුතො හොති පුරිමිකාය. සො නං ආවාසං ගන්තවා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පාතීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සම්මජ්ජති. සො නදගෙව අකරණීයො පක්කමති. නස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමිකා ව න පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව ආපනති දුක්ඛටස්ස.”

54. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිස්සුතො හොති පුරිමිකාය සො නං ආවාසං ගන්තවා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පාතීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සම්මජ්ජති. සො නදගෙව සකරණීයො පක්කමති - පෙ - සො දච්ඡන්තං වසිත්වා අකරණීයො පක්කමති - පෙ - සො දච්ඡන්තං වසිත්වා සකරණීයො පක්කමති - පෙ - සො දච්ඡන්තං වසිත්වා සත්තාහකරණීයෙන පක්කමති. සො නං සත්තාහං බහිද්ධා විතීනාමෙති නස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමිකා ව න පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව අපනති දුක්ඛටස්ස. - පෙ - සො දච්ඡන්තං වසිත්වා සත්තාහකරණීයෙන පක්කමති. සො නං සත්තාහං අනෙතා සන්තිවත්තං කරොති. නස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමිකා ව පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව අනාපනති.”

55. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිසසුනො හොති පුරිමිකාය. සො නා ආවාසං ගන්ඛා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පානීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො සත්තාහං අනාගතාය පචාරණාය සකරණීයො පකකමති. ආගචේජ්ජාය වා සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු නා ආවාසං, න වා ආගචේජ්ජාය, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමිකා ව පඤ්ඤායති. පටිසසුවෙ ව ආපතති.”

56. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිසසුනො හොති පච්ඡිකාය. සො නා ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පානීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො තදහෙව අකරණීයො පකකමති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිකා ව න පඤ්ඤායති. පටිසසුවෙ ව ආපතති දුකකට්ඨස්ස.”

57. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිසසුනො හොති පච්ඡිකාය. සො නා ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පානීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො තදහෙව සකරණීයො පකකමති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිකා ව න පඤ්ඤායති. පටිසසුවෙ ව ආපතති දුකකට්ඨස්ස.”

58. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිසසුනො හොති පච්ඡිකාය. සො නා ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පානීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො දවීනතීහං වසිඛා අකරණීයො පකකමති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිකා ව න පඤ්ඤායති. පටිසසුවෙ ව ආපතති දුකකට්ඨස්ස.”

59. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිසසුනො හොති පච්ඡිකාය. සො නා ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පානීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො දවීනතීහං වසිඛා සකරණීයො පකකමති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිකා ව න පඤ්ඤායති. පටිසසුවෙ ව ආපතති දුකකට්ඨස්ස.”

60. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිසසුනො හොති පච්ඡිකාය. සො නා ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙනි. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙනි. පානීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙනි. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො දවීනතීහං වසිඛා සත්තාසකරණීයො පකකමති, සො නා සත්තාහං බහිද්ධා වීතීනාමෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිකා ව න පඤ්ඤායති. පටිසසුවෙ ව ආපතති දුකකට්ඨස්ස.”

61. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිස්සුතො හොති පච්ඡිකාය. සො තං ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙති. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. පාතීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙති. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො දච්ඡන්තං වසිත්වා සත්තානකරණී යෙන පකකමති. සො තං සත්තානං අනෙතා සනතිවතනං කරොති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිකා ව පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව අනාපතති.”

62. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිස්සුතො හොති පච්ඡිකාය. සො තං ආවාසං ගච්ඡන්තො බහිද්ධා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙති. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. පාතීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙති. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො සත්තානං අනාගතාය කොමුද්දියා වාදුමාසිනියා සකරණීයො පකකමති. ආගච්ඡියා වා සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු තං ආවාසං, න වා ආගච්ඡියා, තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිකා ව පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව අනාපතති.”

63. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිස්සුතො හොති පච්ඡිකාය. සො තං ආවාසං ගන්තවා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙති. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. පාතීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙති. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො නදහෙව අකරණීයො පකකමති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිකා ව න පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව ආපතති දුක්ඛටස්ස.”

64. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිස්සුතො හොති පච්ඡිකාය. සො තං ආවාසං ගන්තවා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙති. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. පාතීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙති. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො නදහෙව සකරණීයො පකකමති. - පෙ - සො දච්ඡන්තං වසිත්වා අකරණීයො පකකමති - පෙ - සො දච්ඡන්තං වසිත්වා සකරණීයො පකකමති - පෙ - දච්ඡන්තං වසිත්වා සත්තානකරණීයෙන පකකමති. සො තං සත්තානං බහිද්ධා චීනිනමෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිකා ව න පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව ආපතති දුක්ඛටස්ස. - පෙ - සො දච්ඡන්තං වසිත්වා සත්තානකරණීයෙන පකකමති. සො තං සත්තානං අනෙතා සනතිවතනං කරොති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිකා ව පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව අනාපතති.”

65. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා වස්සාවාසො පටිස්සුතො හොති පච්ඡිකාය. සො තං ආවාසං ගන්තවා උපොසථං කරොති. පාටිපදෙ විහාරං උපෙති. සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. පාතීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙති. පරිවෙණං සමමජ්ජති. සො සත්තානං අනාගතාය කොමුද්දියා වාදුමාසිනියා සකරණීයො පකකමති. ආගච්ඡියා වා සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු තං ආවාසං, න වා ආගච්ඡියා, තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිකා ව පඤ්ඤයති. පටිස්සවෙ ව අනාපතති.”

වස්සපනාසි භක්ඛකුමෙතො නිට්ඨිතො තතියො 1.

1. “ඛකං නිට්ඨිතං තතියං” අ ව. තො ව. ජ ව. ම නු ට. සි මු.

පචාරණකඛ්ඛකං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවන්තීයං විතරති ජෙතවනෙ අනාඨ පිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො ජන සමයෙන සමබ්බුලා සන්ද්ධියා සමනන්තා භික්ඛු කොසලෙසු ජනපදෙසු අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ වස්සං උපගව්ණිංසු.

2. අථ බො තෙසං භික්ඛුනං එතදනොසී: “කෙන ඩු බො මයං උපායෙන සමග්ගා සමමොදමානා අවිච්චමානා ඵාසුකං වස්සං වසෙය්‍යාම? න ච පිණ්ඩකෙන කීලමෙය්‍යාමා?” ති.

3. අථ බො තෙසං භික්ඛුනං එතදනොසී: “සවෙ බො මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං නෙව ආලපෙය්‍යාම, න සලලපෙය්‍යාම, යො පඨමං ගාමනො පිණ්ඩාය පටිකකමෙය්‍ය සො ආසනං පඤ්ඤපෙය්‍ය පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනිකඛිපෙය්‍ය, අවකකාරපාතීං බොවිත්වා උපට්ඨාපෙය්‍ය, පාතීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙය්‍ය, යො පච්ඡා ගාමනො පිණ්ඩාය පටිකකමෙය්‍ය, සවස්ස භුන්තාවසෙසො, සවෙ ආකඛිඛිය්‍ය, භුඤ්ඤිය්‍ය, නො වෙ ආකඛිඛිය්‍ය අප්පහරිතෙ වා ඡඛෙඛිය්‍ය, අප්පාණකෙ වා උදකෙ ඔපිලාපෙය්‍ය, සො ආසනං උඤ්ඤරිය්‍ය, පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පටිසාමෙය්‍ය, අවකකාරපාතීං බොවිත්වා පටිසාමෙය්‍ය, පාතීයං පරිනොජනීයං පටිසාමෙය්‍ය, භන්තග්ගං සමමජ්ජිය්‍ය, යො පස්සිය්‍ය පාතීයකටං වා පරිනොජනීයකටං වා වච්චකටං වා රිත්තං කුච්ඡං සො උපට්ඨාපෙය්‍ය, සවස්ස නොති අවිසස්සං, හත්ථිකාරෙත දුතීයං ආමනෙත්තා හත්ථිලඛිසකෙන උපට්ඨාපෙය්‍ය, නත්චෙව තප්පවචයා වාචං භිඤ්ඤිය්‍ය. එවං බො මයං සමග්ගා සමමොදමානා අවිච්චමානා ඵාසුකං වස්සං වසෙය්‍යාම. න ච පිණ්ඩකෙන කීලමෙය්‍යාමා” ති.

4. අථ බො තෙ භික්ඛු අඤ්ඤමඤ්ඤං නෙව ආලපිංසු. න සලලපිංසු, යො පඨමං ගාමනො පිණ්ඩාය පටිකකමති, සො ආසනං පඤ්ඤපෙති. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනිකඛිපති. අවකකාරපාතීං බොවිත්වා උපට්ඨාපෙති. පාතීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙති. යො පච්ඡා ගාමනො පිණ්ඩාය පටිකකමති, සවෙ නොති භුන්තාවසෙසො, සවෙ ආකඛිඛිති, භුඤ්ඤිති. නො වෙ ආකඛිඛිති, අප්පහරිතෙ වා ඡඛෙඛිති. අප්පාණකෙ වා උදකෙ ඔපිලාපෙති. සො ආසනං උඤ්ඤරිති. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පටිසාමෙති. අවකකාරපාතීං බොවිත්වා පටිසාමෙති. පාතීයං පරිනොජනීයං පටිසාමෙති. භන්තග්ගං සමමජ්ජිති. යො පස්සති පාතීයකටං වා පරිනොජනීයකටං වා වච්චකටං වා රිත්තං කුච්ඡං, සො උපට්ඨාපෙති. සවස්ස නොති අවිසස්සං, හත්ථිකාරෙත දුතීයං ආමනෙත්තා හත්ථිලඛිසකෙන උපට්ඨාපෙති. න ත්චෙව තප්පවචයා වාචං භිඤ්ඤිති.

5. ආචිණ්ණං බො පනෙනං වසසං චූජානං භික්ඛුනං භගවන්තං දස්සනාය උපසඛකම්භුං. අඵ බො තෙ භික්ඛු වසසං චූජා තෙමාසච්චයෙන සෙනාසනං සංසාමෙතො පතනච්චරමාදාය යෙන සාවඤ්චී, තෙන පකකම්භු. අනුපුඛෙන යෙන සාවඤ්චී, ජෙතවනං, අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමො, යෙන භගවා, තෙනුපසඛකම්භු. උපසඛකමෙතො භගවන්තං අභිවාදෙතො එකමන්තං නිසීදිංසු.

6. ආචිණ්ණං බො පනෙනං බුද්ධානං භගවන්තානං ආගන්තුකෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං පටිසමොදාදිතා. අඵ බො භගවා තෙ භික්ඛු එතදවොච: “කච්චි භික්ඛවෙ, බමඤ්චියං? කච්චි යාපඤ්චියං? කච්චි සමග්ගා සමොදමානා අච්චදමානා ඵාසුකං වසසං වසිත්ථ? න ච පිණ්ඩකෙන කිලමිත්ථා?” ති.

7. “බමඤ්චියං භගවා, යාපඤ්චියං භගවා, සමග්ගා ච මයං භනෙත, සමොදමානා අච්චදමානා ඵාසුකං වසසං වසිමහ. න ච පිණ්ඩකෙන කිලමිමහා” ති.

8. ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති. ජානන්තාපි න පුච්ඡන්ති. කාලං විදිතො පුච්ඡන්ති. කාලං විදිතො න පුච්ඡන්ති. අත්ථසංභිතං තථාගතා පුච්ඡන්ති නො අත්ථසංභිතං. අත්ථසංභිතෙ සෙතුසාතො තථාගතානං.

9. දඪිභාකාරෙහි බුද්ධා භගවන්තො භික්ඛු පටිපුච්ඡන්ති, “බමමං වා දෙසෙස්සාම. සාවකානං වා සිකඛාපදං පඤ්ඤාපෙස්සාමා” ති.

10. අඵ බො භගවා තෙ භික්ඛු එතදවොච: “යථා කථමපන තුමෙන භික්ඛවෙ, සමග්ගා සමොදමානා අච්චදමානා ඵාසුකං වසසං වසිත්ථ? න ච පිණ්ඩකෙන කිලමිත්ථා?” ති.

11. “ඉධ මයං භනෙත, සමබ්හුලා සඤ්චියා සමහන්තා භික්ඛු කොසලෙඤ්ඤ ජනපදෙසු අඤ්ඤතරසමී ආවාසෙ වසසං උපගච්ඡිමා. තෙසං තො භනෙත, අමභාකං එතදභොසි: “කෙන හු බො මයං උපායෙන සමග්ගා සමොදමානා අච්චදමානා ඵාසුකං වසසං වසෙය්‍යාම? න ච පිණ්ඩකෙන කිලමෙය්‍යාමා?” ති.

12. “කෙසං නො භනෙන, අමනාකං එතදනොසී: ‘සවෙ බො මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං නෙව ආලපෙය්‍යාමි, න සලලපෙය්‍යාමි, යො පඨමං ගාමනො පිණ්ඩාය පටිකකමෙය්‍ය, සො ආසනං පඤ්ඤපෙය්‍ය, පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනිකම්පෙය්‍ය, අවකකාරපාතීං බොවිනො උපට්ඨාපෙය්‍ය, පාතීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙය්‍ය, යො පච්ඡා ගාමනො පිණ්ඩාය පටිකකමෙය්‍ය, සවස්ස භුතතාවසෙසො, සවෙ ආකඝ්ඛිය්‍ය, භුඤ්ජේය්‍ය, නො වෙ ආකඝ්ඛිය්‍ය, අප්පනරිනෙ වා ඡබ්බිය්‍ය, අප්පාණකෙ වා උදකෙ ඔපිලාපෙය්‍ය, සො ආසනං උඬරෙය්‍ය, පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පටිසාමෙය්‍ය, අවකකාරපාතීං බොවිනො පටිසාමෙය්‍ය, පාතීයං පරිනොජනීයං පටිසාමෙය්‍ය, භතතග්ගං සමමඥේය්‍ය, යො පසෙය්‍ය, පාතීයසං වා පරිනොජනීයසං වා වච්චසං වා රිතතං තුව්ඡං, සො උපට්ඨාපෙය්‍ය, සවස්ස තොති අපිසග්ගං, හත්ථිකාරෙන දුතීයං ආමනෙනානො හත්ථිලඞ්ඝකෙන උපට්ඨාපෙය්‍ය, න කෙච නප්පච්චයා වාචං භීඤ්ඤ, එවං බො මයං සමග්ගා සමමොදමානා අවිචදමානා ඵාසුකං වස්සං වසෙය්‍යාම. න ව පිණ්ඩකෙන කීලමෙය්‍යාමා’ති.

13. “අඨ බො මයං භනෙන, අඤ්ඤමඤ්ඤං නෙව ආලපිමා. න සලලපිමා. යො පඨමං ගාමනො පිණ්ඩාය පටිකකමති, සො ආසනං පඤ්ඤපෙති. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනිකම්පති. අවකකාරපාතීං බොවිනො උපට්ඨාපෙති. පාතීයං පරිනොජනීයං උපට්ඨාපෙති. යො පච්ඡා ගාමනො පිණ්ඩාය පටිකකමති, සවෙ තොති භුතතාවසෙසො, සවෙ ආකඝ්ඛති, භුඤ්ජති. නො වෙ ආකඝ්ඛති, අප්පනරිනෙ වා ඡබ්බිති. අප්පාණකෙ වා උදකෙ ඔපිලාපෙති. සො ආසනං උඬරිති. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පටිසාමෙති. අවකකාරපාතීං බොවිනො පටිසාමෙති. පාතීයං පරිනොජනීයං පටිසාමෙති. භතතග්ගං සමමඥති. යො පසෙති පාතීයසං වා පරිනොජනීයසං වා වච්චසං වා රිතතං තුව්ඡං. සො උපට්ඨාපෙති. සවස්ස ගොති අපිසග්ගං, හත්ථිකාරෙන දුතීයං ආමනෙනානො හත්ථිලඞ්ඝකෙන උපට්ඨාපෙති. න කෙච නප්පච්චයා වාචං භීඤ්ඤ, එවං බො මයං භනෙන, සමග්ගා සමමොදමානා අවිචදමානා ඵාසුකං වස්සං වසිමා. න ව පිණ්ඩකෙන කීලමිමා” ති.

14. අඨ බො භගවා භික්ඛු ආමනෙනසී: “අඵාසුකඤ්ඤෙව¹ කිර’මෙ² භික්ඛවෙ, මොඝපුරිසා වුත්ථා³ සමානා ඵාසුකමහා⁴ වුත්ථාති පටිජානනති. පසුසංවාසඤ්ඤෙව කිර’මෙ භික්ඛවෙ, මොඝපුරිසා වුත්ථා සමානා ඵාසුකමහ වුත්ථා’ති පටිජානනති. එලකසංවාසඤ්ඤෙව කිර’මෙ භික්ඛවෙ, මොඝපුරිසා වුත්ථා සමානා ඵාසුකමහ වුත්ථා’ති පටිජානනති. සපතතසංවාසඤ්ඤෙව කිර’මෙ භික්ඛවෙ, මොඝපුරිසා වුත්ථා සමානා ඵාසුකමහ වුත්ථා’ති පටිජානනති. කථං හි නාම’මෙ⁵ භික්ඛවෙ, මොඝපුරිසා මුගඛතං තිත්ථියසමාදනං සමාදිසිසුනති. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිනා ධරමිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙනසී: “න භික්ඛවෙ, මුගඛතං තිත්ථියසමාදනං සමාදිසිතඛං. යො සමාදියෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛටස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, වස්ස- වුත්ථානං භික්ඛුනං තීහි ඨානෙහි පවාරෙභුං දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා. සා වො භවිස්සති අඤ්ඤමඤ්ඤානුලොමනා ආපතතිවුට්ඨානතා විනයපුරෙකකාරතා. එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, පවාරෙතඛං: බ්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සභේසා ඤ්ඤපෙනබ්බො-

1. “අඵාසුකඤ්ඤෙව” ම ඡ සං. P.T.S. 2 “කිර’මෙ” ජ ඊ. 3. “වුට්ඨා” ම ඡ සං.
 4. “ඵාසුකමහා” ම ඡ සං. P.T.S. 5. “කථං හි නාම භික්ඛවෙ” ම ඡ සං.
 5. “කථං හි නාම මෙ භික්ඛවෙ” අ. වි. ම නු ප.

“සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙන සඛෙසා. අජ්ජ පචාරණා යදි සඛසස්ස පතනකලං සඛෙසා පචාරෙය්‍යා” ති.

15. ඵෙරෙන භික්ඛුනා එකංසං උත්තරාසඛගං කරිඤ්ඤා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිඤ්ඤා අක්ඛලිමපගගෙඤ්ඤා ඵචමස්ස චචනීයො “සඛසං ආවුසො පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදනතු මං ආයසමනෙනා අනුකම්පං උපාදය. පස්සනෙනා පටිකරිස්සාමි. දුතියමපි ආවුසො සඛසං පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදනතු මං ආයසමනෙනා අනුකම්පං උපාදය. පස්සනෙනා පටිකරිස්සාමි. තතියමපි ආවුසො සඛසං පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදනතු මං ආයසමනෙනා අනුකම්පං උපාදය. පස්සනෙනා පටිකරිස්සාමි” ති.

16. නචකෙන භික්ඛුනා. එකංසං උත්තරාසඛගං කරිඤ්ඤා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිඤ්ඤා අක්ඛලිමපගගෙඤ්ඤා ඵචමස්ස චචනීයො: “සඛසං භනෙන පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා. වදනතු මං ආයසමනෙනා අනුකම්පං උපාදය. පස්සනෙනා පටිකරිස්සාමි. දුතියමපි භනෙන, සඛසං - පෙ - තතියමපි භනෙන, සඛසං පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා. වදනතු මං ආයසමනෙනා අනුකම්පං උපාදය. පස්සනෙනා පටිකරිස්සාමි” ති.

17. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගතියා භික්ඛු ඵෙරෙසු භික්ඛුසු උක්ඛුට්ඨං නිසීනෙතසු පචාරයමානෙසු ආසනෙසු අච්ඡන්ති. යෙ තෙ භික්ඛු අපජිච්ඡා තෙ උඤ්ඤායනති ඛියන්ති විපාවෙතති: “කථං හි තාම ඡබ්බගතියා භික්ඛු ඵෙරෙසු භික්ඛුසු උක්ඛුට්ඨං නිසීනෙතසු පචාරයමානෙසු ආසනෙසු අච්ඡස්සන්ති” ති.

18. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං. “සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගතියා භික්ඛු ඵෙරෙසු භික්ඛුසු උක්ඛුට්ඨං නිසීනෙතසු පචාරයමානෙසු ආසනෙසු අච්ඡන්ති ?” ති. “සච්චං භගවා”.

විගරහි බුද්ධො භගවා: “කථං හි තාම තෙ භික්ඛවෙ මොක්ඛපුරිසා ඵෙරෙසු භික්ඛුසු උක්ඛුට්ඨං නිසීනෙතසු පචාරයමානෙසු ආසනෙසු අච්ඡස්සන්ති ?

19. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- විගරහිඤ්ඤා ඛමමිං කථං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනෙතසි: “න භික්ඛවෙ, ඵෙරෙසු භික්ඛුසු උක්ඛුට්ඨං නිසීනෙතසු පචාරයමානෙසු ආසනෙසු අච්ඡන්තබ්බං, යො අච්ඡෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛටස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සබ්බෙතෙව උක්ඛුට්ඨං නිසීනෙතහි පචාරතු” නති.

20. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො ථෙරො ජරාදුඛලො යාව සබ්බෙ පචාරෙතති¹ උක්කචිකං නිසිනො ආගමයමානො මුච්ඡතො පපති.

21. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, තදනන්තරා උක්කචිකං නිසීදිතුං යාව පචාරෙති. පචාරෙතො ආසිනෙ තිසීදිතු” නති.

22. අථ බො භික්ඛනං² එතදහොසී: “කති නු බො පචාරණා?” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “ඤ්ඤාමා භික්ඛවෙ, පචාරණා: වාතුදදසිකා³ පණණරසිකා ච. ඉමා බො භික්ඛවෙ, ඤ්ඤා පචාරණා” ති.

23. අථ බො භික්ඛනං එතදහොසී: “කති නු බො පචාරණං-කමාති?” ති⁴. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “වතතාරිමාති භික්ඛවෙ, පචාරණකමාති: අධිමෙතන වග්ගං පචාරණකමමං. අධිමෙතන සමග්ගං පචාරණකමමං. ධිමෙතන වග්ගං පචාරණකමමං. ධිමෙතන සමග්ගං පචාරණකමමං.”

24. “නත්ත භික්ඛවෙ, යමිදං අධිමෙතන වග්ගං පචාරණකමමං, න භික්ඛවෙ, එවරුපං පචාරණකමමං කාතබ්බං. න ච මයා එවරුපං පචාරණකමමං අනුඤ්ඤතං.”

25. “නත්ත භික්ඛවෙ, යමිදං අධිමෙතන සමග්ගං පචාරණකමමං, න භික්ඛවෙ, එවරුපං පචාරණකමමං කාතබ්බං. න ච මයා එවරුපං පචාරණකමමං අනුඤ්ඤතං.”

26. “නත්ත භික්ඛවෙ, යමිදං ධිමෙතන වග්ගං පචාරණකමමං, න භික්ඛවෙ, එවරුපං පචාරණකමමං කාතබ්බං. න ච මයා එවරුපං පචාරණකමමං අනුඤ්ඤතං.”

27. “නත්ත භික්ඛවෙ, යමිදං ධිමෙතන සමග්ගං පචාරණකමමං, එවරුපං භික්ඛවෙ, පචාරණකමමං කාතබ්බං. එවරුපං ධ්වං මයා පචාරණකමමං අනුඤ්ඤතං.”

28. “තස්මාතිත භික්ඛවෙ, එවරුපං පචාරණකමමං කරිස්සාමි, යදිදං ධිමෙතන සමග්ගන්ති එවං හි වො භික්ඛවෙ, සිකඛිතබ්බ නති.”

29. අථ බො භගවා භික්ඛු ආමනොසී: “සකතිපචාඨ භික්ඛවෙ, සබ්බො පචාරෙසසති” ති.

30. එවං වුනො අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොච: “අසී භනො, භික්ඛු ගිලානො. සො අනාගතො” ති. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ගිලානෙන භික්ඛුතා පචාරණං දාතුං. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, දාතබ්බා: තෙන ගිලානෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛු උපසඛකමිතො එකංසං උත්තරුසඛිගං කරිතො උක්කචිකං නිසීදිතො අඤ්ඤලිපග්ගනෙතො එවමස්ස වචනීයො: ‘පචාරණං දමිමි. පචාරණං මෙ හර. පචාරණං මෙ අරොවෙති⁵ මමන්ථාය පචාරෙති’ ති.

1. “පචාරෙතති”. සි අ චි. 2. “නෙසං භික්ඛනං” අ චි. ජ චි. තො චි.
3. “වාතුදදසිකා ච” ම ජ සං. ජ චි. ම චු ප. 4. “පචාරණකමමාති” සි
5. “පචාරණං මෙ ආරොවෙති” අයං පාසො - සි. මු. පොත්තෙ ත දිස්සනො.

කායෙන විඤ්ඤාපෙනි, වාචාය විඤ්ඤාපෙනි, කායෙන වාචාය විඤ්ඤාපෙනි, දින්නා හොති පචාරණා. න කායෙන විඤ්ඤාපෙනි, න වාචාය විඤ්ඤාපෙනි, න කායෙන වාචාය විඤ්ඤාපෙනි; න දින්නා හොති පචාරණා. එවංඤ්ඤානං ලහෙඨං, ඉඤ්ඤානං කුසලං. තො වෙ ලහෙඨං, සො භික්ඛවෙ, ගිලානො භික්ඛු මඤ්ඤවන වා පියෙත වා සඛසමජ්ඣෙ ආනෙත්වා පචාරෙතඛබ්බං. සවෙ භික්ඛවෙ, ගිලානුපට්ඨානානං භික්ඛුනං එවං හොති¹: ‘සවෙ ඛො මයං ගිලානං ධානා වාවෙස්සාම, ආබාධො වා අභිවඤ්ඤිස්සති, කාලකිරියා වා භවිස්සති’ ති. න භික්ඛවෙ, ගිලානො² ධානා වාවෙතඛබ්බා, සඤ්ඤන තත්ථ ගන්ත්වා පචාරෙතඛබ්බං. න තෙව වග්ගෙන සඤ්ඤන පචාරෙතඛබ්බං. පචාරෙත්ථ වෙ, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.”

31. “පචාරණාභාරකො³ වෙ භික්ඛවෙ, දින්නාය පචාරණාය තත්ථෙව පකකමති, අඤ්ඤාස්ස දුතඛබ්බා පචාරණා. පචාරණාභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දින්නාය පචාරණාය තත්ථෙව විඛමති -පෙ- කාලං කරොති -පෙ- ‘සාමණෙරො’ පටිජානාති -පෙ- ‘සික්ඛං පචචකඛාතකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘අනතිමවජ්ඣං අජ්ඣාපන්නකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘උමමන්නකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘බිත්තචිත්තො’ පටිජානාති -පෙ- ‘වෙදනට්ඨො’ පටිජානාති -පෙ- ‘ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිත්තකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘ආපත්තියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිත්තකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උක්ඛිත්තකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘පණ්ඩකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘ඨෙය්‍යසංවාසකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘තිත්ඨිපපකකන්නකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘තිරවජාතගතො’ පටිජානාති -පෙ- ‘මාතුසාතකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘පිකුසාතකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘අරහන්නසාතකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘භික්ඛුභීදුසකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘සඛසභෙදකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘ලොභිකුප්පාදකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘උභතොබ්‍යඤ්ඤන්නකො’ පටිජානාති, අඤ්ඤාස්ස දුතඛබ්බා පචාරණා.”

32. “පචාරණාභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දින්නාය පචාරණාය අනතරාමග්ගෙ පකකමති, අනාභවා හොති පචාරණා. පචාරණාභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දින්නාය පචාරණාය අනතරාමග්ගෙ විඛමති -පෙ- කාලං කරොති -පෙ- ‘සාමණෙරො’ පටිජානාති -පෙ- ‘සික්ඛං පචචකඛාතකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘අනතිමවජ්ඣං අජ්ඣාපන්නකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘උමමන්නකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘බිත්තචිත්තො’ පටිජානාති -පෙ- ‘වෙදනට්ඨො’ පටිජානාති -පෙ- ‘ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිත්තකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘ආපත්තියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිත්තකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිස්සග්ගෙ උක්ඛිත්තකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘පණ්ඩකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘ඨෙය්‍යසංවාසකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘තිත්ඨිපපකකන්නකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘තිරවජාතගතො’ පටිජානාති -පෙ- ‘මාතුසාතකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘පිකුසාතකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘අරහන්නසාතකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘භික්ඛුභීදුසකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘සඛසභෙදකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘ලොභිකුප්පාදකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘උභතොබ්‍යඤ්ඤන්නකො’ පටිජානාති, අනාභවා හොති පචාරණා.”

1. “එතදහොසි” ම ඡ සා. 2. “ගිලානො සිකඛු” ම ඡ සා.
3. “පචාරණාභාරකො” ම ඡ සා.

33. “පචාරණාභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දින්නාය පචාරණාය සඛ්ඤ්ඤාපනෙනා පකකමති, ආහවා හොති පචාරණා. පචාරණාභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දින්නාය පචාරණාය සඛ්ඤ්ඤාපනෙනා විබ්බමති -පෙ- කාලං කරොති -පෙ- ‘සාමණේරො’ පටිජානාති -පෙ- ‘සුඛං පචචකකානකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘අනතිමචච්චුං අජ්ඣාපනනකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘උමමනනකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘බ්බතනවිනෙනා’ පටිජානාති -පෙ- ‘වෙදනවො’ පටිජානාති -පෙ- ‘ආපනනියා අදසසනෙ උකඛිතනකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘ආපනනියා අප්පටිකමෙම උකඛිතනකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිකමෙම උකඛිතනකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘පණ්ඩකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘පේය්‍යසංවාසකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘තිස්සිපකකනනකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘තිරච්ඡානගතො’ පටිජානාති -පෙ- ‘මාකුසානකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘පිකුසානකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘අරතනනසානකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘භික්ඛුනීදුසකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘සඛ්ඤ්ඤාදකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘ලොභීකුප්පාදකො’ පටිජානාති -පෙ- ‘උභතොබ්‍යඤ්ජනකො’ පටිජානාති ආහවා හොති පචාරණා.”

34. “පචාරණාභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දින්නාය පචාරණාය සඛ්ඤ්ඤාපනෙනා සුතෙනා නාරොවෙති, ආහවා හොති පචාරණා. පචාරණාභාරකං අනාපනති.¹ පචාරණාභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දින්නාය පචාරණාය සඛ්ඤ්ඤාපනෙනා පමනෙනා² නාරොවෙති -පෙ- සමාපනෙනා නාරොවෙති, ආහවා හොති පචාරණා. පචාරණාභාරකං අනාපනති.”

35. “පචාරණාභාරකො වෙ භික්ඛවෙ, දින්නාය පචාරණාය සඛ්ඤ්ඤාපනෙනා සඤ්චිච්ච නාරොවෙති, ආහවා හොති පචාරණා. පචාරණාභාරකං අනාපනති දුක්ඛංසං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, නදනු පචාරණාය පචාරණං දෙනෙනන ඡන්දමපි දාදුං - සනති සඛ්ඤ්ඤා කරණීය”නති.

36. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං නදනු පචාරණාය ඤ්ඤාතකා ගණනිංසු. හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුං නදනු පචාරණාය ඤ්ඤාතකා ගණනනති. තෙ ඤ්ඤාතකා භික්ඛුනී එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤ්ඤා කුමෙහ ආයසමනෙනා ඉමං භික්ඛුං මුහුතනං මුඤ්ඤං,³ යාවායං භික්ඛු පචාරෙති’ති. එවඤ්ඤාතං ලහෙඨං, ඉච්චිතං කුසලං. නො වෙ ලහෙඨං, තෙ ඤ්ඤාතකා භික්ඛුනී එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤ්ඤා කුමෙහ ආයසමනෙනා මුහුතනං එකමනනං තොඨං. යාවායං භික්ඛු පචාරණං දෙති’ති. එවඤ්ඤාතං ලහෙඨං, ඉච්චිතං කුසලං. නො වෙ ලහෙඨං, තෙ ඤ්ඤාතකා භික්ඛුනී එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤ්ඤා කුමෙහ ආයසමනෙනා ඉමං භික්ඛුං මුහුතනං නිසීමං තෙඨං, යාව සඛ්ඤ්ඤා පචාරෙති’ති. එවඤ්ඤාතං ලහෙඨං, ඉච්චිතං කුසලං. නො වෙ ලහෙඨං, න නොව වගෙන සඛ්ඤ්ඤාත පචාරෙතබ්බං. පචාරෙය්‍ය වෙ, ආපනති දුක්ඛංසං.”

1. “පචාරණාභාරකං අනාපනති”ති. කෙසුචි පොඤ්ඤානදිස්සනෙ.
 2. “සුතෙනා” ම ඡ සා. තො වි. ජ වි. ම නු ප. තො වි.
 3. “මුඤ්ඤං” තො වි. තො වි ම නු ප. අ වි.

37. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුං තදහු පචාරණාය රාජානො ගණනනති -පෙ- වොරා ගණනනති -පෙ- ධුතතා ගණනනති -පෙ- භික්ඛුපච්චන්ඪිකා ගණනනති. තෙ භික්ඛුපච්චන්ඪිකා භික්ඛුති එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤ කුමෙහ ආයසමනො ඉමං භික්ඛුං මුහුතතං මුඤ්චථ, යාවායං භික්ඛු පචාරෙතී’ති. එවඤ්චනං ලහෙථ, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, තෙ භික්ඛු පච්චන්ඪිකා භික්ඛුති එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤ කුමෙහ ආයසමනො මුහුතතං එතමනතං තොථ, යාවායං භික්ඛු පචාරණං දෙතී’ති. එවඤ්චනං ලහෙථ, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, තෙ භික්ඛුපච්චන්ඪිකා භික්ඛුති එවමස්සු වචනීයා: ‘ඉඛ්ඤ කුමෙහ ආයසමනො ඉමං භික්ඛුං මුහුතතං නිසසීමං නෙථ, යාව සඬෙඤා පචාරෙතී’ ති. එවඤ්චනං ලහෙථ, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, න තෙව වග්ගෙන සඬෙඤන පචාරෙතඛබ්බං. පචාරෙය්‍ය වෙ, ආපතති දුක්ඛටස්සා”ති.

38. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරසමීං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය පඤ්ච භික්ඛු විතරනති. අථ ඛො තෙසං භික්ඛුතං එතදහොසි: “භගවතා පඤ්ඤාතතං සඬෙඤන පචාරෙතඛබ්බනති. මයඤ්චමහ පඤ්ච ජනා කථනනු ඛො අමෙහති පචාරෙතඛබ්බ”නති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පඤ්චාතතං සඬෙඤ පචාරෙතු” නති.

39. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරසමීං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය වතනාරො භික්ඛු විතරනති. අථ ඛො තෙසං භික්ඛුතං එතදහොසි: “භගවතා අනුඤ්ඤාතං පඤ්චාතතං සඬෙඤ පචාරෙතුං.¹ මයඤ්චමහ වතනාරො ජනා. කථනනු ඛො අමෙහති පචාරෙතඛබ්බ”නති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, වතුනතං අඤ්ඤාමඤ්ඤං පචාරෙතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, පචාරෙතඛබ්බං. ව්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිච්චෙත තෙ භික්ඛු ඤ්ඤපෙතඛබ්බා:-

40. “සුණනනු මෙ ආයසමනො. අප්ප පචාරණා. යද්දයසමනානං පතතකල්ලං, මයං අඤ්ඤාමඤ්ඤං පචාරෙය්‍යාමානී. ඵෙරෙන භික්ඛුතා එකංසං උතතරාසඛිතං කරිනා උකතුටිකං නිසීදිනා අඤ්ඤලීමපගගහෙනා තෙ භික්ඛු එවමස්සු වචනීයා: “අහං ආවුසො ආයසමනෙ පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා. වදනනු මං ආයසමනො අනුකමපං උපාදය. පස්සනො පටිකරිස්සාමි. දුතීයමපි අහං ආවුසො ආයසමනෙ පචාරෙමි -පෙ- තතීයමපි අහං ආවුසො ආයසමනෙ පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා. වදනනු මං ආයසමනො අනුකමපං උපාදය. පස්සනො පටිකරිස්සාමි”ති.”

41. “නවකෙන භික්ඛුතා එකංසං උතතරාසඛිතං කරිනා උකතුටිකං නිසීදිනා අඤ්ඤලීමපගගහෙනා තෙ භික්ඛු එවමස්සු වචනීයා: අහං භනෙන ආයසමනෙ පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා. වදනනු මං ආයසමනො අනුකමපං උපාදය. පස්සනො පටිකරිස්සාමි. දුතීයමපි අහං භනෙන ආයසමනෙ පචාරෙමි -පෙ- තතීයමපි අහං භනෙන ආයසමනෙ පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා. වදනනු මං ආයසමනො අනුකමපං උපාදය. පස්සනො පටිකරිස්සාමි”ති.”

1. “පචාරෙතුනති” ම ජ සං.

42. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරසමී. ආවාසෙ තදභු පචාරණාය තයො භික්ඛු විතරනති. අථ ඛො තෙසං භික්ඛුනං එතදහොසී: “භගවතා අනුඤ්ඤාතං උඤ්චනතං සඛෙස පචාරෙතුං. වතුනතං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙතුං. මයඤ්චන තයො ජනා. කථනනු ඛො අමෙනහි පචාරෙතබ්බ”නති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවො, තිණ්ණනතං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවො, පචාරෙතබ්බං. වෘතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤ්ඤපෙනබ්බා:”

43. “සුඤ්ඤනු මො ආයසමනතා. අර්ථ පචාරණා. යදයසමනතානං පතකකලලං, මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙය්‍යාමානි. ජෙරෙන භික්ඛුතා එකංසං උතතරාසඛගං කරිත්වා උකකුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤලිමපගගතෙත්වා තෙ භික්ඛු එවමස්සු වචනීයා: ‘අතං ආවුසො ආයසමනෙත පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදනනු මං ආයසමනතා අනුකමපං උපාදය. පසුනෙතා පටිකරිස්සාමි. දුතියමපි අතං ආවුසො ආයසමනෙත පචාරෙමි. -පෙ- තනියමපි අතං ආවුසො ආයසමනෙත පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදනනු මං ආයසමනතා අනුකමපං උපාදය. පසුනෙතා පටිකරිස්සාමි’ ති.”

44. “තවකෙන භික්ඛුතා එකංසං උතතරාසඛගං කරිත්වා උකකුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤලිමපගගතෙත්වා තෙ භික්ඛු එවමස්සු වචනීයා: ‘අතං භනෙන ආයසමනෙත පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදනනු මං ආයසමනතා අනුකමපං උපාදය. පසුනෙතා පටිකරිස්සාමි’ ති. දුතියමපි අතං භනෙන ආයසමනෙත පචාරෙමි. -පෙ- තනියමපි අතං භනෙන ආයසමනෙත පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදනනු මං ආයසමනතා අනුකමපං උපාදය. පසුනෙතා පටිකරිස්සාමි’ ති.”

45. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරසමී. ආවාසෙ තදභු පචාරණාය දෙම භික්ඛු විතරනති. අථ ඛො තෙසං භික්ඛුනං එතදහොසී: “භගවතා අනුඤ්ඤාතං උඤ්චනතං සඛෙස පචාරෙතුං. වතුනතං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙතුං. තිණ්ණනතං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙතුං. මයඤ්චන දෙම ජනා. කථනනු ඛො අමෙනහි පචාරෙතබ්බ”නති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවො, දුතීනතං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවො, පචාරෙතබ්බං: ජෙරෙන භික්ඛුතා එකංසං උතතරාසඛගං කරිත්වා උකකුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤලිමපගගතෙත්වා නවො භික්ඛු එවමස්ස වචනීයො: ‘අතං ආවුසො ආයසමනතං පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදනු මං ආයසමා අනුකමපං උපාදය. පසුනෙතා පටිකරිස්සාමි. දුතියමපි අතං ආවුසො ආයසමනතං පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදනු මං ආයසමා අනුකමපං උපාදය පසුනෙතා පටිකරිස්සාමි. තනියමපි අතං ආවුසො ආයසමනතං පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදනු මං ආයසමා අනුකමපං උපාදය. පසුනෙතා පටිකරිස්සාමි’ ති.”

46. නවකෙන භික්ඛුනා එකංසං උත්තරාසඛනං කරිනා උක්කුටිකං නිසීදිනා අඤ්ජලිමපගගතෙනා ථෙරො භික්ඛු එවමස්ස වචනීයො: ‘අහං හනෙන ආයසමනනං පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදන්තු මං ආයසමා අනුකමපං උපාදය. පස්සනෙනා පටිකරිස්සාමි. දුතියමපි අහං හනෙන ආයසමනනං පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදන්තු මං ආයසමා අනුකමපං උපාදය. පස්සනෙනා පටිකරිස්සාමි. තතියමපි අහං හනෙන ආයසමනනං පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසඛකාය වා. වදන්තු මං ආයසමා අනුකමපං උපාදය. පස්සනෙනා පටිකරිස්සාමි’ ති.”

47. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරසමිං ආචාසෙ තදන්ත පචාරණාය එකො භික්ඛු විහරති. අථ බො තස්ස භික්ඛුනො එතදතොසී: “නගචතා අනුඤ්ඤතං පඤ්චනනං සඛෙස්ස පචාරෙත්තුං. චතුත්තං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙත්තුං. තිණණනනං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙත්තුං. දඹනනං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙත්තුං. අහඤ්චමති එකකො. කථනනු බො මයා පචාරෙතබ්බනති.” හගචතො එතමත්ථං ආරොචෙත්තුං. “ඉධ පන භික්ඛවෙ අඤ්ඤතරසමිං ආචාසෙ තදන්ත පචාරණාය එකො භික්ඛු විහරති. තෙන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා යත්ථ භික්ඛු උට්ඨිකමනති උට්ඨානසාලාය වා මණ්ඩපෙ වා රුක්ඛමුල්ලෙ වා, සො දෙසො¹ සමමජ්ජිතා පාතීයං පරිතොජනීයං උට්ඨානපෙත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා පදීපං කත්වා නිසීදිතබ්බං. සවෙ අඤ්ඤ භික්ඛු ආගච්ඡනති, තෙති සද්ධිං පචාරෙතබ්බං. නො වෙ ආගච්ඡනති ‘අජ්ජ මෙ පචාරණා’ති, අධිට්ඨාතබ්බං. නො වෙ අධිට්ඨතෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛටස්ස. තත්ත භික්ඛවෙ, යත්ථ පඤ්ච භික්ඛු විහරනති, න එකස්ස පචාරණං ආහරිතා චතුති සඛෙස්ස පචාරෙතබ්බං. පචාරෙය්‍යං වෙ ආපතති දුක්ඛටස්ස. තත්ත භික්ඛවෙ, යත්ථ චතනාරො භික්ඛු විහරනති, න එකස්ස පචාරණං ආහරිතා තීභි අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙතබ්බං. පචාරෙය්‍යං වෙ, ආපතති දුක්ඛටස්ස. තත්ත භික්ඛවෙ, යත්ථ තයො භික්ඛු විහරනති, න එකස්ස පචාරණං ආහරිතා දචීභි අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙතබ්බං. පචාරෙය්‍යං වෙ ආපතති දුක්ඛටස්ස. තත්ත භික්ඛවෙ, යත්ථ ද්දෙ භික්ඛු විහරනති, න එකස්ස පචාරණං ආහරිතා එකෙන අධිට්ඨාතබ්බං. අධිට්ඨතෙය්‍ය වෙ², ආපතති දුක්ඛටස්සා”ති.

48. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු තදන්ත පචාරණාය ආපතති. ආපනො තොති. අථ බො තස්ස භික්ඛුනො එතදතොසී: “නගචතා පඤ්ඤතනං ‘න සාපතතිකෙන පචාරෙතබ්බ’ නති. අහඤ්චමති ආපතති. ආපනො. කථනනු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ?” නති. හගචතො එතමත්ථං ආරොචෙත්තුං. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු තදන්ත පචාරණාය ආපතති. ආපනො තොති. තෙන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා එකං භික්ඛු උපසඛකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛනං කරිනා උක්කුටිකං නිසීදිනා අඤ්ජලිමපගගතෙනා එවමස්ස වචනීයො: ‘අහං ආට්ඨිසො ඉත්ථනනාමං ආපතති. ආපනො. තං පටිදෙසෙමි’ ති. තෙන චතනබ්බො ‘පස්සසී’ති. ‘ආම පස්සාමි’ ති. ‘ආයතීං සංචරෙය්‍යාසී’ති.

1. සෙඤ්ඤෙස ?
 “සො දෙසො සමමජ්ජිතා’ති = තං දෙසං සමමජ්ජිතා -
 උපයොගතෙත්ථ පචචනනං” අධිකථා.
 2. “අධිට්ඨය්‍ය” ම ජ සං.

49. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු නදනු පචාරණාය ආපනතියා වෙමනිකො හොති. තෙන භික්ඛවෙ, භික්ඛුතා එකං භික්ඛුං උපසඞ්ඝිතො එකංසං උත්තරාසඞ්ඝං කරිතො උකකුටිකං නිසීදිතො අඤ්ජලිමපගගහෙතො එවමස්ස වචනීයො: ‘අහං ආච්ඡො ඉත්තනාමාය ආපනතියා වෙමනිකො. යද නිබ්බමනිකො හවිස්සාමි.’¹ නද නං ආපනතිං පටිකරිස්සාමි’ති. වතො පචාරෙතඛබ්බං. න තෙව නපපච්චයා පචාරණාය අනතරායො කාතඛබ්බා’ ති.

50. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු පචාරයමානො ආපනතිං සරති.² අඵ බො තස්ස භික්ඛුතො එනදතොසි: “භගවතා පඤ්ඤතනං, න සාපනතිකෙන පචාරෙතඛබ්බ’ නති. අභඤ්චමහි ආපනතිං ආපනො. කඵනනු බො මයා පටිපජ්ජිතඛබ්බ?” නති. භගවතො එනමත්ථං ආරොචෙපුං. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පචාරයමානො ආපනතිං සරති. තෙන භික්ඛවෙ, භික්ඛුතා සාමනො භික්ඛු එවමස්ස වචනීයො: ‘අහං ආච්ඡො ඉත්තනාමං ආපනතිං ආපනො. ඉතො චුට්ඨිතිතො නං ආපනතිං පටිකරිස්සාමි’ ති. වතො පචාරෙතඛබ්බං. න තෙව නපපච්චයා පචාරණාය අනතරායො කාතඛබ්බො” “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පචාරයමානො ආපනතියා වෙමනිකො හොති. තෙන භික්ඛවෙ, භික්ඛුතා සාමනො භික්ඛු එවමස්ස වචනීයො: ‘අහං ආච්ඡො ඉත්තනාමාය ආපනතියා වෙමනිකො. යද නිබ්බමනිකො හවිස්සාමි. නද නං ආපනතිං පටිකරිස්සාමි’ති වතො පචාරෙතඛබ්බං. න තෙව නපපච්චයා පචාරණාය අනතරායො කාතඛබ්බො” ති.

51. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරසමිං ආචාසෙ නදනු පචාරණාය සබ්බො සමෙසා සභාගං ආපනතිං ආපනො හොති. අඵ බො තෙසං භික්ඛුතං එනදතොසි: “භගවතා පඤ්ඤතනං ‘න සභාගා ආපනති දෙසෙනඛබ්බා. න සභාගා ආපනති පටිගගහනඛබ්බා’ ති. අයඤ්ච සබ්බො සමෙසා සභාගං ආපනතිං ආපනො. කඵනනු බො අමෙහති පටිපජ්ජිතඛබ්බ” නති.

52. භගවතො එනමත්ථං ආරාචෙපුං. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආචාසෙ නදනු පචාරණාය සබ්බො සමෙසා සභාගං ආපනතිං ආපනො හොති. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුති එතො භික්ඛු සාමනො ආචාසා සජ්ජිකං පාගෙනඛබ්බා ‘ගච්ඡාච්ඡො, නං ආපනතිං පටිකරිතො ආගච්ඡ මයං තෙ සනතිකෙ නං ආපනතිං පටිකරිස්සාමා’ ති. එවඤ්චතං ලනෙඵ, ඉච්චතං කුසලං. තො වෙ ලනෙඵ, ව්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සමෙසා ඤ්ඤෙතඛබ්බො:

53. “සුණොතු මෙ භනෙන සමෙසා: ‘අයං සබ්බො සමෙසා සභාගං ආපනතිං ආපනො. යද අඤ්ඤං භික්ඛුං සුඤ්ඤං අනාපනතිකං පසසිස්සති, නද තස්ස සනතිකෙ නං ආපනතිං පටිකරිස්සාමි’ ති වතො පචාරෙතඛබ්බං. න තෙව නපපච්චයා පචාරණාය අනතරායො කාතඛබ්බො.”

1. “හවිස්සාමිති” අ වී තො වී මනු ප.
 2. “සරි” අ වී. ජ වී. ම නු ප. තො වී.

54. “ඉධ පන භික්ඛවෙ අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සබ්බො සඛෙසා සභාගාය ආපතතියා වෙමතීකො හොති. ව්‍යතොතන භික්ඛුනා පටිච්චෙත සඛෙසා ඤ්ඤපෙනබ්බො: ‘සුණාඤු මෙ හතොත සඛෙසා, අයං සබ්බො සඛෙසා සිතාගාය ආපතතියා වෙමතීකො, යද්ද නිබ්බමතීකො භවිස්සති, තද්ද තං ආපතතිං පටිකරිස්සති’ති. චන්ධා පචාරෙතබ්බං, න නෙච තප්පච්චයා පචාරණාය අනතරායො කාතබ්බො”ති.

පඨමක භාණවාරං නිට්ඨිතං 1

1. “පඨම භාණවාරො නිට්ඨිතො” ම ජ සං. “පඨම භාණවාරං නිට්ඨිතං” PTS.

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබ්හුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනිංසු පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙන ජානනති “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා”ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤානො විනයසඤ්ඤානො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤානො පචාරෙහුං. තෙහි පචාරියමානෙ අඵඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බ්හුතරා. නගචතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබ්හුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙන ජානනති “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා”ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤානො විනයසඤ්ඤානො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤානො පචාරෙහති. තෙහි පචාරියමානෙ අඵඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බ්හුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුත පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං අනාපතති. 1.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබ්හුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙන ජානනති “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤානො විනයසඤ්ඤානො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤානො පචාරෙහති. තෙහි පචාරියමානෙ අඵඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං අනාපතති. 2.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබ්හුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙන ජානනති “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤානො විනයසඤ්ඤානො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤානො පචාරෙහති. තෙහි පචාරියමානෙ අඵඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං අනාපතති. 3.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබ්හුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙන ජානනති “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤානො විනයසඤ්ඤානො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤානො පචාරෙහති. තෙහි පචාරිතමනෙහෙ අඵඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බ්හුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුත පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං අනාපතති. 4.

6. ඉධ පන පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබ්හුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙන ජානනති “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤානො විනයසඤ්ඤානො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤානො පචාරෙහති. තෙහි පචාරිතමනෙහෙ අඵඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං අනාපතති. 5.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමඛහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ න ජානනති “අත්ථෙඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤානො විනයසඤ්ඤානො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤානො පචාරෙතති. තෙහි පචාරිත- මනෙත එකච්චාය චූට්ඨිතාය පරිසාය අථෙඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං අනාපතති. 12.

14. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමඛහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ න ජානනති “අත්ථෙඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤානො විනයසඤ්ඤානො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤානො පචාරෙතති. තෙහි පචාරිතමනෙත සබ්බාය චූට්ඨිතාය පරිසාය අථෙඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ඛහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුන පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං අනාපතති. 13.

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමඛහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ න ජානනති “අත්ථෙඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤානො විනයසඤ්ඤානො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤානො පචාරෙතති. තෙහි පචාරිතමනෙත සබ්බාය චූට්ඨිතාය පරිසාය අථෙඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං අනාපතති. 14.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමඛහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ න ජානනති “අත්ථෙඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤානො විනයසඤ්ඤානො වග්ගා සමග්ගසඤ්ඤානො පචාරෙතති. තෙහි පචාරිතමනෙත සබ්බාය චූට්ඨිතාය පරිසාය අථෙඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං අනාපතති. 15.

අනාපනතිපණ්ණරසකං නිට්ඨිතං.

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබ්භුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ථෙඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා වග්ගසඤ්ඤිතො පචාරෙතති. තෙහි පචාරියමානෙ අථෙඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි සුභ පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපතති දුක්ඛටස්ස. 1.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබ්භුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ථෙඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා වග්ගසඤ්ඤිතො පචාරෙතති. තෙහි පචාරියමානෙ අථෙඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපතති දුක්ඛටස්ස. 2.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබ්භුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ථෙඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා වග්ගසඤ්ඤිතො පචාරෙතති. තෙහි පචාරියමානෙ අථෙඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපතති දුක්ඛටස්ස. 3.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබ්භුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ථෙඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ ධම්මසඤ්ඤිතො විනයසඤ්ඤිතො වග්ගා වග්ගසඤ්ඤිතො පචාරෙතති. තෙහි පචාරිතමනෙතෙ අථෙඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකතරා. -පෙ- අච්චිඨිතාය පරිසාය -පෙ- බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකථරු ඵකච්චාය ච්චිඨිතාය පරිසාය -පෙ- බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකතරා. -පෙ- සබ්බාය ච්චිඨිතාය පරිසාය අථෙඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකතරා පචාරිතා සුප්පචාරිතා. තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපතති දුක්ඛටස්ස. 4-15

මග්ගාමග්ග සඤ්ඤිපණ්ණරසකං නිට්ඨිතං.

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදනු පචාරණාය සමබ්බුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනන්ති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානන්ති “අඤ්ඤාඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “කප්පති නු බො අමනාකං පචාරෙතුං? න නු බො කප්පති” ති වෙමතිකා පචාරෙන්නි. තෙහි පචාරියමානෙ අඤ්ඤාඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුන පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. 1.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදනු පචාරණාය සමබ්බුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනන්ති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානන්ති “අඤ්ඤාඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “කප්පති නු බො අමනාකං පචාරෙතුං? න නු බො කප්පති” ති වෙමතිකා පචාරෙන්නි. තෙහි පචාරියමානෙ අඤ්ඤාඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. 2.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදනු පචාරණාය සමබ්බුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනන්ති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානන්ති “අඤ්ඤාඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “කප්පති නු බො අමනාකං පචාරෙතුං? න නු බො කප්පති” ති වෙමතිකා පචාරෙන්නි. තෙහි පචාරියමානෙ අඤ්ඤාඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. 3.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදනු පචාරණාය සමබ්බුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනන්ති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානන්ති “අඤ්ඤාඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “කප්පති නු බො අමනාකං පචාරෙතුං? න නු බො කප්පති” ති. වෙමතිකා පචාරෙන්නි. තෙහි පචාරිතමනෙත -පෙ- බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකතරා. -පෙ- අවුට්ඨිතාය පරිසාය -පෙ- බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකතරා. -පෙ- එකච්චාය වුට්ඨිතාය පරිසාය -පෙ- බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකතරා. -පෙ- සබ්බාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අඤ්ඤාඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකතරා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. 4-15.

වෙමතිකපණණරසකං නිට්ඨිතං.

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “කප්පතෙව අමහාකං පචාරෙතුං. නාමහාකං න කප්පතී” ති කුකකුච්චපකතා පචාරෙතති. තෙති පචාරියමානෙ අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. තෙති භික්ඛවෙ, භික්ඛුති පුත පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. 1.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “කප්පතෙව අමහාකං පචාරෙතුං. නාමහාකං න කප්පතී” ති කුකකුච්චපකතා පචාරෙතති. තෙති පචාරියමානෙ අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙති පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. 2.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “කප්පතෙව අමහාකං පචාරෙතුං. නාමහාකං න කප්පතී” ති කුකකුච්චපකතා පචාරෙතති. තෙති පචාරියමානෙ අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙති¹ පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. 3.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ අඤ්ඤානරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමබහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “කප්පතෙව අමහාකං පචාරෙතුං. නාමහාකං න කප්පතී” ති කුකකුච්චපකතා පචාරෙතති. තෙති පචාරිතමනෙත -පෙ- බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකතරා. -පෙ- අට්ට්ඨිතාය පරිසාය -පෙ- බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකතරා. -පෙ- එකච්චාය ට්ට්ඨිතාය පරිසාය -පෙ- බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකතරා -පෙ- සබ්බාය ට්ට්ඨිතාය පරිසාය අඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. -පෙ- සමසමා. -පෙ- ථොකතරා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

කුකකුච්චපකතපණ්ණරසකං නිට්ඨිතං.

1 “අවසෙසෙති තෙසං සන්තිකෙ” ඉතාපි

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ තදනු පචාරණාය සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙහති. තෙහි පචාරියමානෙ අඵඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ඛනුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුන පචාරෙතඛබ්බං. පචාරිතානං ආපතති ථුලලව්වයස්ස. 1.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ තදනු පචාරණාය සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙහති. තෙහි පචාරියමානෙ අඵඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතඛබ්බං. පචාරිතානං ආපතති ථුලලව්වයස්ස. 2.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ තදනු පචාරණාය සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙහති. තෙහි පචාරියමානෙ අඵඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතඛබ්බං. පචාරිතානං ආපතති ථුලලව්වයස්ස. 3.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ තදනු පචාරණාය සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙහති. තෙහි පචාරිතමනෙතෙ අඵඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ඛනුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුන පචාරෙතඛබ්බං. පචාරිතානං ආපතති ථුලලව්වයස්ස. 4.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ තදනු පචාරණාය සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපතනති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙහති. තෙහි පචාරිතමනෙතෙ අඵඤ්ඤා ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතඛබ්බං. පචාරිතානං ආපතති ථුලලව්වයස්ස. 5

6. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සම්බහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති පඤ්ච වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙතනෙ. විනස්සනෙතනෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙතති. තෙහි පචාරිතමනෙත අඵඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. පචාරිතා සුසචාරිතා. තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතඛං. පචාරිතානං ආපතති ථුලලච්චයස්ස. 6.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සම්බහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති පඤ්ච වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙතනෙ. විනස්සනෙතනෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙතති. තෙහි පචාරිතමනෙත අච්චිතාය පරිසාය අඵඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුන පචාරෙතඛං. පචාරිතානං ආපතති ථුලලච්චයස්ස. 7.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සම්බහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති පඤ්ච වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙතනෙ. විනස්සනෙතනෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙතති. තෙහි පචාරිතමනෙත අච්චිතාය පරිසාය අඵඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. පචාරිතා සුසචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතඛං. පචාරිතානං ආපතති ථුලලච්චයස්ස. 8.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සම්බහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති පඤ්ච වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙතනෙ. විනස්සනෙතනෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙතති. තෙහි පචාරිතමනෙත අච්චිතාය පරිසාය අඵඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. පචාරිතා සුසචාරිතා. තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතඛං. පචාරිතානං ආපතති ථුලලච්චයස්ස. 9.

10. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සම්බහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනනති පඤ්ච වා අතීරෙකා වා. තෙ ජානනති “අත්ඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙතනෙ. විනස්සනෙතනෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙතති. තෙහි පචාරිතමනෙත එකච්චාය ච්චිතාය පරිසාය අඵඤ්ඤෙ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පුන පචාරෙතඛං. පචාරිතානං ආපතති ථුලලච්චයස්ස. 10.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමිහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනන්ති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානන්ති “අඤ්ඤෙඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙන්නි. තෙහි පචාරිතමතෙත එකච්චාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අඵඤ්ඤෙඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතඛබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති ජුලලච්චයස්ස. 11.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමිහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනන්ති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානන්ති “අඤ්ඤෙඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙන්නි. තෙහි පචාරිතමතෙත එකච්චාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අඵඤ්ඤෙඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතඛබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති ජුලලච්චයස්ස. 12.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමිහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනන්ති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානන්ති “අඤ්ඤෙඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙන්නි. තෙහි පචාරිතමතෙත සඛබ්බාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අඵඤ්ඤෙඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති බහුතරා. තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි ජුත පචාරෙතඛබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති ජුලලච්චයස්ස. 13.

14. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමිහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනන්ති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානන්ති “අඤ්ඤෙඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙන්නි. තෙහි පචාරිතමතෙත සඛබ්බාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අඵඤ්ඤෙඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති සමසමා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. අවසෙසෙහි පචාරෙතඛබ්බං. 1 පචාරිතානං ආපත්ති ජුලලච්චයස්ස. 14.

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සමිහුලා ආවාසිකා භික්ඛු සන්තිපනන්ති පඤ්ච වා අතිරෙකා වා. තෙ ජානන්ති “අඤ්ඤෙඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනාගතා” ති. තෙ “නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අජෝ” ති හෙදපුරෙකඛාරා පචාරෙන්නි. තෙහි පචාරිතමතෙත සඛබ්බාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අඵඤ්ඤෙඤ ආවාසිකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති ථොකතරා. පචාරිතා සුප්පචාරිතා. තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතඛබ්බං. පචාරිතානං ආපත්ති ජුලලච්චයස්ස. 15.

හෙදපුරෙකඛාරපණණරසඛං නිට්ඨිතං.

පඤ්චවිසතිනිකා නිට්ඨිතා.

1. “තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතඛබ්බං” ම ඡ සා.

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ නදනු පචාරණාය සමඛනුලා ආවාසිකා භික්ඛු සනතිපතනති පඤ්ච වා අතීරෙකා වා. තෙ න ජානනති “අඤ්ඤ¹ ආවාසිකා භික්ඛු අනෙතා සීමං ඔක්කමනති”ති. -ඊ- තෙ න ජානනති “අඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනෙතාසීමං ඔක්කනතා”ති. -ඊ- තෙ න පසානති “අඤ්ඤ ආවාසිකෙ භික්ඛු අනෙතාසීමං ඔක්කමනෙත” -ඊ- තෙ න පසානති “අඤ්ඤ ආවාසිකෙ භික්ඛු අනෙතාසීමං ඔක්කනෙත” -ඊ- තෙ න සුණනති “අඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනෙතාසීමං ඔක්කමනති”ති -ඊ- තෙ න සුණනති “අඤ්ඤ ආවාසිකා භික්ඛු අනෙතාසීමං ඔක්කනතා”ති. ආවාසිකෙත ආවාසිකා එක-සතපඤ්චසතනතිතිකා නයතො.² ආවාසිකෙත ආගනතුකා, ආගනතුකෙත ආවාසිකා, ආගනතුකෙත ආගනතුකා - පෙය්‍යාලමුඛෙත සනනතිකසතාති හොනති.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකානං භික්ඛුනං වාදුදදසො හොති. ආගනතුකානං පණණරසො. සවෙ ආවාසිකා ඛනුතරා හොනති ආගනතුකෙති ආවාසිකානං අනුවතතිතබ්බං. සවෙ සමසමා හොනති ආගනතුකෙති ආවාසිකානං අනුවතතිතබ්බං. සවෙ ආගනතුකා ඛනුතරා හොනති ආවාසිකෙති ආගනතුකානං අනුවතතිතබ්බං.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකානං භික්ඛුනං පණණරසො හොති. ආගනතුකානං වාදුදදසො. සවෙ ආවාසිකා ඛනුතරා හොනති ආගනතුකෙති ආවාසිකානං අනුවතතිතබ්බං. සවෙ සමසමා හොනති ආගනතුකෙති ආවාසිකානං අනුවතතිතබ්බං. සවෙ ආගනතුකා ඛනුතරා හොනති ආවාසිකෙති ආගනතුකානං අනුවතතිතබ්බං.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකානං භික්ඛුනං පාටිපදො හොති. ආගනතුකානං පණණරසො. සවෙ ආවාසිකා ඛනුතරා හොනති ආවාසිකෙති ආගනතුකානං න අකාමා දුතබ්බා සාමග්ගි. ආගනතුකෙති නිසසීමං ගන්ඛා පචාරෙතබ්බං. සවෙ සමසමා හොනති ආවාසිකෙති ආගනතුකානං න අකාමා දුතබ්බා සාමග්ගි. ආගනතුකෙති නිසසීමං ගන්ඛා පචාරෙතබ්බං. සවෙ ආගනතුකා ඛනුතරා හොනති ආවාසිකෙති ආගනතුකානං සාමග්ගි වා දුතබ්බා, නිසසීමං වා ගන්තබ්බං.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකානං භික්ඛුනං පණණරසො හොති. ආගනතුකානං පාටිපදො. සවෙ ආවාසිකා ඛනුතරා හොනති ආගනතුකෙති ආවාසිකානං සාමග්ගි වා දුතබ්බා, නිසසීමං වා ගන්තබ්බං. සවෙ සමසමා හොනති ආගනතුකෙති ආවාසිකානං සාමග්ගි වා දුතබ්බා, නිසසීමං වා ගන්තබ්බං. සවෙ ආගනතුකා ඛනුතරා හොනති ආගනතුකෙති ආවාසිකානං න අකාමා දුතබ්බා සාමග්ගි. ආවාසිකෙති නිසසීමං ගන්ඛා පචාරෙතබ්බං.

1. “අච්ඤ්ඤ” හො චි
 ,, “අච්ඤ්ඤ”ති ඛනුසු සීහලකරපොච්ඤ්ඤ දිසසනෙ
 2. “එකසතපඤ්චසතනතිකායතො” ම ඡ සං.

6. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආගනතුකා භික්ඛු පස්සන්ති ආවාසිකානං භික්ඛුනං ආවාසිකාකාරං ආවාසිකලීඛගං ආවාසිකනිමිත්තං ආවාසිකුද්දෙසං සුපඤ්ඤතං මඤ්චපීඨං භිසිබ්බෙඛානනං පානීයං පරිභොජනීයං සුපට්ඨිතං පරිවෙණං සුසමමධං. පස්සිත්වා වෙමනිකා ගොනති “අඡ්ඡි නු බො ආවාසිකා භික්ඛු නඡ්ඡි නු බො”ති. තෙ වෙමනිකා න විචිනන්ති. අවිචිතිත්වා පචාරෙන්නති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති. විචිතිත්වා න පස්සන්ති. අපස්සිත්වා පචාරෙන්නති. අනාපතති. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති. විචිතිත්වා පස්සන්ති. පස්සිත්වා එකතො පචාරෙන්නති. අනාපතති. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති. විචිතිත්වා පස්සන්ති. පස්සිත්වා පාටෙකකං පචාරෙන්නති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති. විචිතිත්වා පස්සන්ති. පස්සිත්වා “නස්සනෙනතෙ, විනස්සනෙනතෙ, කො තෙහි අඡෙඨා”ති හෙදපුරෙක්ඛාරා පචාරෙන්නති. ආපතති පුලලව්වයස්ස.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආගනතුකා භික්ඛු සුණන්ති ආවාසිකානං භික්ඛුනං ආවාසිකාකාරං ආවාසිකලීඛගං ආවාසිකනිමිත්තං ආවාසිකුද්දෙසං චඛකමන්තානං පදසද්දං සජ්ඣායසද්දං උක්ඛාසිතසද්දං බිට්ඨසද්දං. සුත්වා වෙමනිකා ගොනති. “අඡ්ඡි නු බො ආවාසිකා භික්ඛු නඡ්ඡි නු බො”ති. තෙ වෙමනිකා න විචිනන්ති. අවිචිතිත්වා පචාරෙන්නති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති. විචිතිත්වා න පස්සන්ති. අපස්සිත්වා පචාරෙන්නති. අනාපතති. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති. විචිතිත්වා පස්සන්ති. පස්සිත්වා එකතො පචාරෙන්නති. -පෙ- අනාපතති. තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති. විචිතිත්වා පස්සන්ති. පස්සිත්වා පාටෙකකං පචාරෙන්නති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති. විචිතිත්වා පස්සන්ති. පස්සිත්වා “නස්සනෙනතෙ විනස්සනෙනතෙ, කො තෙහි අඡෙඨා”ති හෙදපුරෙක්ඛාරා පචාරෙන්නති ආපතති පුලලව්වයස්ස.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකා භික්ඛු පස්සන්ති ආගනතුකානං භික්ඛුනං ආගනතුකාකාරං ආගනතුකලීඛගං ආගනතුකනිමිත්තං ආගනතුකුද්දෙසං අඤ්ඤාතකං පතනං අඤ්ඤාතකං විචරං අඤ්ඤාතකං නිසීදනං පාදනං ධොතං උදකනිස්සෙකං.¹ පස්සිත්වා වෙමනිකා ගොනති “අඡ්ඡි නු බො ආගනතුකා භික්ඛු නඡ්ඡි නු බො” ති. තෙ වෙමනිකා න විචිනන්ති. අවිචිතිත්වා පචාරෙන්නති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති. විචිතිත්වා න පස්සන්ති. අපස්සිත්වා පචාරෙන්නති. ආනාපතති. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති. විචිතිත්වා පස්සන්ති. පස්සිත්වා එකතො පචාරෙන්නති අනාපතති. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති විචිතිත්වා පස්සන්ති. පස්සිත්වා පාටෙකකං පචාරෙන්නති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිනන්ති. විචිතිත්වා පස්සන්ති. පස්සිත්වා “නස්සනෙනතෙ, විනස්සනෙනතෙ, කො තෙහි අඡෙඨා”ති හෙදපුරෙක්ඛාරා පචාරෙන්නති. ආපතති පුලලව්වයස්ස.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකා භික්ඛු සුණන්ති ආගනතුකානං භික්ඛුනං ආගනතුකාකාරං ආගනතුකලීඛගං ආගනතුකනිමිත්තං ආගනතුකුද්දෙසං ආගච්ඡන්තානං පදසද්දං උපාගනාපපෙඨාඨනසද්දං² උක්ඛාසිතසද්දං බිට්ඨසද්දං. සුත්වා වෙමනිකා ගොනති. “අඡ්ඡි නු බො ආගනතුකා භික්ඛු නඡ්ඡි නු බො” ති.

1. “උදකනිස්සෙකං” ඉතිපි - අධිකපා.
 2. “උපාගනාපපෙඨාඨනසද්දං” ම ඡ සං. අ වි. නො වි.

තෙ වෙමනිකා න විචිතනති. අවිචිනිකා පචාරෙතති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස.
 -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිතනති. විචිනිකා න පස්සනති. අපස්සිකා
 පචාරෙතති. අනාපතති. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිතනති. විචිනිකා පස්සනති.
 පස්සිකා එකතො පචාරෙතති. අනාපතති. -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිතනති.
 විචිනිකා පස්සනති. පස්සිකා පාටෙකකං පචාරෙතති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස.
 -පෙ- තෙ වෙමනිකා විචිතනති. විචිනිකා පස්සනති. පස්සිකා
 “නස්සනෙනතෙ. විනස්සනෙනතෙ. කො තෙහි අනො”ති තෙදපුරෙකකාරා
 පචාරෙතති. ආපතති පුලලවමස්ස.

10. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආගනතුකා භික්ඛු පස්සනති ආවාසිකෙ
 භික්ඛු නානාසංවාසකෙ. තෙ සමානසංවාසකද්ධසීං පටිලහනති. සමාන-
 සංවාසකද්ධසීං පටිලහිකා න පුච්ඡනති. අපුච්ඡකා එකතො පචාරෙතති.
 අනාපතති. -පෙ- තෙ පුච්ඡනති. පුච්ඡකා නාභිවිතරනති. අනභිවිතරිකා
 එකතො පචාරෙතති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස. -පෙ- තෙ පුච්ඡනති. පුච්ඡකා
 නාභිවිතරනති. අනභිවිතරිකා පාටෙකකං පචාරෙතති. අනාපතති.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආගනතුකා භික්ඛු පස්සනති ආවාසිකෙ
 භික්ඛු සමානසංවාසකෙ. තෙ නානාසංවාසකද්ධසීං පටිලහනති. නානා-
 සංවාසකද්ධසීං පටිලහිකා න පුච්ඡනති. අපුච්ඡකා එකතො පචාරෙතති.
 ආපතති දුක්ඛකටස්ස -පෙ- තෙ පුච්ඡනති පුච්ඡකා අභිවිතරනති. අභිවිත
 රිකා පාටෙකකං පචාරෙතති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස. -පෙ- තෙ පුච්ඡනති.
 පුච්ඡකා අභිවිතරනති. අභිවිතරිකා එකතො පචාරෙතති. අනාපතති.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකා භික්ඛු පස්සනති ආගනතුකෙ
 භික්ඛු නානාසංවාසකෙ. තෙ සමානසංවාසකද්ධසීං පටිලහනති. සමාන
 සංවාසකද්ධසීං පටිලහිකා න පුච්ඡනති. අපුච්ඡකා එකතො පචාරෙතති.
 අනාපතති. -පෙ- තෙ පුච්ඡනති. පුච්ඡකා නාභිවිතරනති. අනභිවිතරිකා
 එකතො පචාරෙතති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස. -පෙ- තෙ පුච්ඡනති. පුච්ඡකා
 නාභිවිතරනති. අනභිවිතරිකා පාටෙකකං පචාරෙතති. අනාපතති.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ආවාසිකා භික්ඛු පස්සනති ආගනතුකෙ
 භික්ඛු සමානසංවාසකෙ. තෙ නානාසංවාසකද්ධසීං පටිලහනති. නානා-
 සංවාසකද්ධසීං පටිලහිකා න පුච්ඡනති. අපුච්ඡකා එකතො පචාරෙතති.
 ආපතති දුක්ඛකටස්ස. -පෙ- තෙ පුච්ඡනති. පුච්ඡකා අභිවිතරනති. අභිවිතරිකා
 පාටෙකකං පචාරෙතති. ආපතති දුක්ඛකටස්ස. -පෙ- තෙ පුච්ඡනති. පුච්ඡකා
 අභිවිතරනති. අභිවිතරිකා එකතො පචාරෙතති. අනාපතති.

14. න භික්ඛවෙ, තදනු පචාරණාය සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො
 ආවාසො ගනනබ්බො අඤ්ඤත්ථ සඛෙසන අඤ්ඤත්ථ අනතරායා.

15. න භික්ඛවෙ, තදනු පචාරණාය සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො
 අනාවාසො ගනනබ්බො අඤ්ඤත්ථ සඛෙසන අඤ්ඤත්ථ අනතරායා.

16. න භික්ඛවෙ, තදනු පචාරණාය සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො
 ආවාසො වා අනාවාසො වා ගනනබ්බො අඤ්ඤත්ථ සඛෙසන අඤ්ඤත්ථ
 අනතරායා.

29. න භික්‍ඛවෙ, නදහු පචාරණාය සභික්‍ඛකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්‍ඛකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ඤ්ඤ භික්‍ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤෙහු සමෙසන අඤ්ඤෙහු අන්තරායා.

30. න භික්‍ඛවෙ, නදහු පචාරණාය සභික්‍ඛකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්‍ඛකො අනාවාසො ගන්තබ්බො යත්ඤ්ඤ භික්‍ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤෙහු සමෙසන අඤ්ඤෙහු අන්තරායා.

31. න භික්‍ඛවෙ, නදහු පචාරණාය සභික්‍ඛකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්‍ඛකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ඤ්ඤ භික්‍ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤෙහු සමෙසන අඤ්ඤෙහු අන්තරායා.

32. ගන්තබ්බො භික්‍ඛවෙ, නදහු පචාරණාය සභික්‍ඛකා ආවාසා සභික්‍ඛකො ආවාසො යත්ඤ්ඤ භික්‍ඛු සමානසංවාසකා යං ජඤ්ඤ “සකෙකාමි අජේච ගන්තු”නති.

33. ගන්තබ්බො භික්‍ඛවෙ, නදහු පචාරණාය සභික්‍ඛකා ආවාසා සභික්‍ඛකො අනාවාසො -පෙ- සභික්‍ඛකො ආවාසො වා අනාවාසො වා යත්ඤ්ඤ භික්‍ඛු සමානසංවාසකා යං ජඤ්ඤ “සකෙකාමි අජේච ගන්තු”නති.

34. ගන්තබ්බො භික්‍ඛවෙ, නදහු පචාරණාය සභික්‍ඛකා අනාවාසා සභික්‍ඛකො ආවාසො -පෙ- සභික්‍ඛකො අනාවාසො -පෙ- සභික්‍ඛකො ආවාසො වා අනාවාසො වා යත්ඤ්ඤ භික්‍ඛු සමානසංවාසකා යං ජඤ්ඤ “සකෙකාමි අජේච ගන්තු”නති.

35. ගන්තබ්බො භික්‍ඛවෙ, නදහු පචාරණාය සභික්‍ඛකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්‍ඛකො ආවාසො -පෙ- සභික්‍ඛකො අනාවාසො -පෙ- සභික්‍ඛකො ආවාසො වා අනාවාසො වා යත්ඤ්ඤ භික්‍ඛු සමානසංවාසකා යං ජඤ්ඤ “සකෙකාමි අජේච ගන්තු”නති.

36. න භික්‍ඛවෙ, භික්‍ඛුනිදා නිසින්නපරිසාය පචාරෙතබ්බං. යො පචාරෙය්‍ය ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

37. න සික්‍ඛමානාය -පෙ- න සාමණේරස්ස -පෙ- න සාමණේරාය -පෙ- න සික්‍ඛං පච්චක්ඛාතකස්ස -පෙ- න අනතිමචක්ඛුං අජ්ඣාපනන-කස්ස නිසින්නපරිසාය පචාරෙතබ්බං. යො පචාරෙය්‍ය ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

38. න ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිතතකස්ස නිසින්නපරිසාය පචාරෙතබ්බං. යො පචාරෙය්‍ය යථාධමෙමා කාරෙතබ්බො.

39. න ආපත්තියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිතතකස්ස -පෙ- න පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සගෙහ උක්ඛිතතකස්ස නිසින්නපරිසාය පචාරෙතබ්බං. යො පචාරෙය්‍ය යථාධමෙමා කාරෙතබ්බො.

40. න පණ්ඩකස්ස නිසින්නපරිසාය පචාරෙතබ්බං. යො පචාරෙය්‍ය ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

41. න ථෙය්‍යසංවාසකස්ස -පෙ- න තීන්ද්‍රියපකකන්තකස්ස -පෙ-
න තීරච්ඡාතගතස්ස -පෙ- න මාතුසාවකස්ස -පෙ- න පිතුසාවකස්ස
-පෙ- න අරහන්තසාවකස්ස -පෙ- න භික්ඛුණීදුසකස්ස -පෙ- න
සඛ්ඤ්ඤාදකස්ස -පෙ- න ලොභිතුපාදකස්ස -පෙ- න උතතොඛ්‍යඤ්ජන-
කස්ස නිඤ්ජනපරිසාය පචාරෙතඛ්ඛං. යො පචාරෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛටස්ස

42. න භික්ඛවෙ, පාරිවාසිකපචාරණාදුනෙන පචාරෙතඛ්ඛං අඤ්ඤානු
අවුට්ඨිතාය පරිසාය.

43. න ච භික්ඛවෙ, අපචාරණාය පචාරෙතඛ්ඛං අඤ්ඤානු සඛ්ඤ-
සාමග්ගිඨා' ති.

දුතියකභාණවාරං නිට්ඨිතං¹.

—

1. තෙන ඛො පන සමයෙන කොසලෙසු ජනපදෙසු අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය සචරකභයං අතොසි. භික්ඛු නාසකක්ඛිංසු තෙවාචිකං පචාරෙතුං. භගවතො එතමන්ථං ආරාවෙසුං: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ද්දෙවාචිකං පචාරෙතු”නති. බාලුකතරං සචරකභයං අතොසි. භික්ඛු නාසකක්ඛිංසු ද්දෙවාචිකං පචාරෙතුං. භගවතො එතමන්ථං ආරාවෙසුං: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, එකවාචිකං පචාරෙතු”නති. බාලුකතරං සචරකභයං අතොසි. භික්ඛු නාසකක්ඛිංසු එකවාචිකං පචාරෙතුං. භගවතො එතමන්ථං ආරාවෙසුං: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සමානවසසිකං පචාරෙතු”නති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය මනුසෙසුති දුතං දෙනෙතති යෙභුයොසන රතති ඛෙපිතා හොති. අඨ ඛො තෙසං භික්ඛුතං එතදතොසි: “මනුසෙසුති දුතං දෙනෙතති යෙභුයොසන රතති ඛෙපිතා, සචෙ සඛෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසුන්ති. අප්පචාරිතො‘ච සඛෙසා හවිසුන්ති අඨායං රතති විභාසිසුන්ති. කඨනනු ඛො අමෙතති පටිපජ්ජිතඛං”නති. භගවතො එතමන්ථං ආරාවෙසුං: “ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය මනුසෙසුති දුතං දෙනෙතති යෙභුයොසන රතති ඛෙපිතා හොති. තනු වෙ භික්ඛුතං¹ එවං හොති ‘මනුසෙසුති දුතං දෙනෙතති යෙභුයොසන රතති ඛෙපිතා. සචෙ සඛෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසුන්ති. අප්පචාරිතො‘ච සඛෙසා හවිසුන්ති. අඨායං රතති විභාසිසුන්ති’ ති, බ්‍යතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛෙසා ඤජපතඛෙඛා: ‘සුඤ්ඤා ච මෙ භනෙන සඛෙසා. මනුසෙසුති දුතං දෙනෙතති යෙභුයොසන රතති ඛෙපිතා. සචෙ සඛෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසුන්ති. අප්පචාරිතො‘ච සඛෙසා හවිසුන්ති. අඨායං රතති විභාසිසුන්ති. යදි සඛසසු පතනකලලං සඛෙසා ද්දෙවාචිකං -පෙ- එකවාචිකං -පෙ- සමානවසසිකං පචාරෙය්‍යා’ ති.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ තදහු පචාරණාය භික්ඛුති ධම්මං භණ්ණෙනති -පෙ- සුතනනතිකෙති සුතනනතං සඛිගායනෙනති -පෙ- විනයධරෙති විනයං විනිච්ඡිතනෙනති² -පෙ- ධම්මකථිකෙති ධම්මං සාකච්ඡනෙනති -පෙ- භික්ඛුති කලහං කරොනෙනති යෙභුයොසන රතති ඛෙපිතා හොති. තනු වෙ භික්ඛුතං එවං හොති -පෙ- “භික්ඛුති කලහං කරොනෙනති යෙභුයොසන රතති ඛෙපිතා, සචෙ සඛෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසුන්ති අප්පචාරිතො‘ච සඛෙසා හවිසුන්ති. අඨායං රතති විභාසිසුන්ති’ ති, බ්‍යතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛෙසා ඤජපතඛෙඛා: “සුඤ්ඤා ච මෙ භනෙන සඛෙසා. භික්ඛුති කලහං කරොනෙනති යෙභුයොසන රතති ඛෙපිතා. සචෙ සඛෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසුන්ති අප්පචාරිතො‘ච සඛෙසා හවිසුන්ති. අඨායං රතති විභාසිසුන්ති. යදි සඛසසු පතනකලලං සඛෙසා ද්දෙවාචිකං -පෙ- එකවාචිකං -පෙ- සමානවසසිකං පචාරෙය්‍යා’ ති.

1. “භික්ඛවෙ භික්ඛුතං” ම ඡ සං. 2. “විනිච්ඡනෙනති” තො චි. ම හු ප. ඡ චි.

4. තෙන බො පන සමයෙන කොසලෙසු ජනපදෙසු අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ නදහු පචාරණාය මහාභිකඛුසඛෙසා සන්තිපතීතො තොති. පරිත්තඤ්ච අනොවසසිකං¹ තොති. මහා ච මෙසො² උග්ගතො තොති. අඵ බො තෙසං භිකඛුතං ඵතදනොසි: “අයං බො මහාභිකඛුසඛෙසා සන්තිපතීතො. පරිත්තඤ්ච අනොවසසිකං. මහා ච මෙසො උග්ගතො. සවෙ සඛෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසසති, අප්පචාරිතො‘ච සඛෙසා හවිසසති. අඵයං මෙසො පචසසිසසති³. කඵනහු බො අමෙහි පටිපජ්ජනබ්බ” නති. හගචතො ඵතච්ඡං ආරොවෙසුං. “ඉධ පන භිකඛවෙ, අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ නදහු පචාරණාය මහාභිකඛුසඛෙසා සන්තිපතීතො තොති. පරිත්තඤ්ච අනොවසසිකං තොති මහා ච මෙසො උග්ගතො තොති. නහු වෙ භිකඛුතං ඵචං තොති: ‘අයං බො මහාභිකඛුසඛෙසා සන්තිපතීතො. පරිත්තඤ්ච අනොවසසිකං. මහා ච මෙසො උග්ගතො. සවෙ සඛෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසසති, අප්පචාරිතො‘ච සඛෙසා හවිසසති. අඵයං මෙසො පචසසිසසති’ ති. බ්‍යතෙනන භිකඛුතා පටිබලෙන සඛෙසා ඤ්ඤපෙනබ්බො: “සුණාහු මෙ තෙනන සඛෙසා. අයං මහාභිකඛුසඛෙසා සන්තිපතීතො. පරිත්තඤ්ච අනොවසසිකං. මහා ච මෙසො උග්ගතො. සවෙ සඛෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසසති, අප්පචාරිතො‘ච සඛෙසා හවිසසති. අඵයං මෙසො පචසසිසසති. යදි සඛසසු පත්තකලං සඛෙසා දෙච්චාචිකං -පෙ- ඵකචාචිකං -පෙ- සමානචසසිකං පචාරෙය්‍යා” ති.

5. “ඉධ පන භිකඛවෙ අඤ්ඤතරසමිං ආවාසෙ නදහු පචාරණාය රාජන්තරායො තොති -පෙ- චොරන්තරායො තොති -පෙ- අග්ගන්තරායො තොති -පෙ- උදකන්තරායො තොති -පෙ- මිත්‍රසුන්තරායො තොති -පෙ- අමිත්‍රසුන්තරායො තොති -පෙ- වාලින්තරායො තොති -පෙ- සිරිංසපන්තරායො තොති -පෙ- ජීවිතන්තරායො තොති -පෙ- බ්‍රහ්මචරියන්තරායො තොති නහු වෙ භිකඛුතං ඵචං තොති: ‘අයං බො බ්‍රහ්මචරියන්තරායො. සවෙ සඛෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසසති, අප්පචාරිතො‘ච සඛෙසා හවිසසති. අඵයං බ්‍රහ්මචරියන්තරායො හවිසසති’ ති. බ්‍යතෙනන භිකඛුතා පටිබලෙන සඛෙසා ඤ්ඤපෙනබ්බො: “සුණාහු මෙ තෙනන සඛෙසා. අයං බ්‍රහ්මචරියන්තරායො. සවෙ සඛෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසසති, අප්පචාරිතො‘ච සඛෙසා හවිසසති. අඵයං බ්‍රහ්මචරියන්තරායො හවිසසති. යදි සඛසසු පත්තකලං, සඛෙසා දෙච්චාචිකං -පෙ- ඵකචාචිකං -පෙ- සමානචසසිකං පචාරෙය්‍යා” ති.

6. තෙන බො පන සමයෙන මුඛග්ගිඨා භිකඛු සාපත්තිකා පචාරෙතති හගචතො ඵතච්ඡං ආරොවෙසුං: “න භිකඛවෙ, සාපත්තිකෙන පචාරෙතබ්බං. යො පචාරෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛචසු. අනුජානාමි භිකඛවෙ, යො සාපත්තිකො පචාරෙති, තසු ඔකාසං ඤාතපෙඨා ආපත්තිඨා වොදෙතු”නති.

1. “අනොවසසිකං” අ මි. ජ මි. නො මි. 2. “මහාමෙසො” ජ මි.
3. “චසසිසසති” නො මි. ම නු ප

7. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු ඔක්කාසං කාරාපියමානා න ඉච්ඡන්ති ඔක්කාසං කාතුං. නගචතො ඵනමත්ථං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ඔක්කාසං අකරොන්තස්ස පචාරණං ධපෙතුං. ඵචඤ්ච පන භික්ඛවෙ, ධපෙතබ්බා: නදහු පචාරණාය වාතුදදසෙ වා පණණරසෙ වා නසමිං. පුග්ගලො සමමුඛිගුතෙ සඛ්ඝමජ්ජෙකි උදුහරිතබ්බං: ‘සුණාතු මෙ නනෙත සඛෙඝා. ඉත්ථනනාමො පුග්ගලො සාපතතිකො. තස්ස පචාරණං ධපෙමි. න තසමිං සමමුඛිගුතෙ පචාරෙතබ්බ’න්ති. ධපිනා හොති පචාරණා.’”

8. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු “පුරමනාකං පෙසලා භික්ඛු පචාරණං ධපෙතති”ති පටිගච්චෙව සුද්ධානං භික්ඛුනං අනාපතතිකානං අච්ඡුසමිං අකාරණෙ පචාරණං ධපෙතති. පචාරිනානමිපි පචාරණං ධපෙතති. නගචතො ඵනමත්ථං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, සුද්ධානං භික්ඛුනං අනාපතතිකානං අච්ඡුසමිං අකාරණෙ පචාරණා ධපෙතබ්බා. යො ධපෙසා, ආපතති දුක්ඛටස්ස. න ච භික්ඛවෙ, පචාරිනානමිපි පචාරණං ධපෙතබ්බා. යො ධපෙසා, ආපතති දුක්ඛටස්ස.’”

9. “ඵචං ඛො භික්ඛවෙ, ධපිනා හොති පචාරණා. ඵචං අධඨපිනා. කථං ච භික්ඛවෙ, අධඨපිනා හොති පචාරණා? තෙචාචිකාය වෙ භික්ඛවෙ, පචාරණාය භාසිතාය ලපිතාය පරියොසිතාය පචාරණං ධපෙති, අධඨපිනා හොති පචාරණා. ද්ඛෙචාචිකාය වෙ භික්ඛවෙ, -පෙ- ඵකචාචිකාය වෙ භික්ඛවෙ, -පෙ- සමානචසසිකාය වෙ භික්ඛවෙ, පචාරණාය භාසිතාය ලපිතාය පරියොසිතාය පචාරණං ධපෙති, අධඨපිනා හොති පචාරණා. ඵචං ඛො භික්ඛවෙ අධඨපිනා හොති පචාරණා.”

10. “කථං ඤ්ච භික්ඛවෙ, ධපිනා හොති පචාරණා? තෙචාචිකාය වෙ භික්ඛවෙ පචාරණාය භාසිතාය ලපිතාය අපරියොසිතාය පචාරණං ධපෙති, ධපිනා හොති පචාරණා. ද්ඛෙචාචිකාය වෙ භික්ඛවෙ, -පෙ- ඵකචාචිකාය වෙ භික්ඛවෙ, -පෙ- සමානචසසිකාය වෙ භික්ඛවෙ, පචාරණාය භාසිතාය ලපිතාය අපරියොසිතාය පචාරණං ධපෙති, ධපිනා හොති පචාරණා. ඵචං ඛො භික්ඛවෙ, ධපිනා හොති පචාරණා.”

11. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, නදහු පචාරණාය භික්ඛු භික්ඛුස්ස පචාරණං ධපෙති. නඤ්ච භික්ඛු අඤ්ඤෙ භික්ඛු ජානන්ති ‘අයං ඛො අයසමා අපරිසුද්ධිකායසමාචාරො අපරිසුද්ධිචචිසමාචාරො අපරිසුද්ධිආච්චො, බාලො අබ්බතො, න පට්ඨලො අනුසුඤ්ඤියමානො අනුසොගා දුතු’න්ති. ‘අලං භික්ඛු, මා භණ්ඨනං. මා කලහං. මා විග්ගහං. මා විවාද’න්ති ඔමදදිතා සඛෙසන පචාරෙතබ්බං.’”

12. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, නදහු පචාරණාය භික්ඛු භික්ඛුස්ස පචාරණං ධපෙති. නඤ්ච භික්ඛු අඤ්ඤෙ භික්ඛු ජානන්ති ‘අයං ඛො අයසමා පරිසුද්ධිකායසමාචාරො අපරිසුද්ධිචචිසමාචාරො අපරිසුද්ධිආච්චො බාලො අබ්බතො, න පට්ඨලො අනුසුඤ්ඤියමානො අනුසොගා දුතු’න්ති. ‘අලං භික්ඛු, මා භණ්ඨනං. මා කලහං. මා විග්ගහං. මා විවාද’න්ති ඔමදදිතා සඛෙසන පචාරෙතබ්බං.’”

13. “ඉඬ පන භික්ඛවෙ, නදභු පචාරණාය භික්ඛු භික්ඛුස්ස පචාරණං ධපෙති. නඤ්ච භික්ඛුං අඤ්ඤෙ භික්ඛු ජානන්ති: ‘අයං බො ආයසමා පරිසුඤ්ඤාසමාචාරො පරිසුඤ්ඤාවච්ඡිසමාචාරො අපරිසුඤ්ඤාච්චො, බාලො අබ්‍යතො, න පට්ඨලො අනුසුඤ්ඤායමානො අනුයොගං දාතු’න්ති. ‘අලං භික්ඛු, මා භණ්ඨනං. මා කලහං. මා විග්ගහං. මා විවාද’න්ති ඔමදදිකා සඤ්ඤන පචාරෙතබ්බං.”

14. “ඉඬ පන භික්ඛවෙ, නදභු පචාරණාය භික්ඛු භික්ඛුස්ස පචාරණං ධපෙති. නඤ්ච භික්ඛුං අඤ්ඤෙ භික්ඛු ජානන්ති: ‘අයං බො ආයසමා පරිසුඤ්ඤාසමාචාරො පරිසුඤ්ඤාවච්ඡිසමාචාරො පරිසුඤ්ඤාච්චො, බාලො අබ්‍යතො, න පට්ඨලො අනුසුඤ්ඤායමානො අනුයොගං දාතු’න්ති. ‘අලං භික්ඛු, මා භණ්ඨනං. මා කලහං. මා විග්ගහං. මා විවාද’න්ති ඔමදදිකා සඤ්ඤන පචාරෙතබ්බං.”

15. “ඉඬ පන භික්ඛවෙ, නදභු පචාරණාය භික්ඛු භික්ඛුස්ස පචාරණං ධපෙති. නඤ්ච භික්ඛුං අඤ්ඤෙ භික්ඛු ජානන්ති: ‘අයං බො ආයසමා පරිසුඤ්ඤාසමාචාරො පරිසුඤ්ඤාවච්ඡිසමාචාරො පරිසුඤ්ඤාච්චො, පණ්ඨිතො ව්‍යතො පට්ඨලො අනුසුඤ්ඤායමානො අනුයොගං දාතු’න්ති. සො ඵවමස්ස වචනීයො: ‘යං බො නිං ආට්ඨසො, ඉමස්ස භික්ඛුනො පචාරණං ධපෙසි, කිලිති නං ධපෙසි? සීලවිපතනීයා¹ ධපෙසි? ආචාරවිපතනීයා ධපෙසි? දිට්ඨිවිපතනීයා ධපෙසි’ති?”

16. “සො වෙ ඵවං වදෙය්‍ය: ‘සීලවිපතනීයා වා ධපෙමි. ආචාර-විපතනීයා වා ධපෙමි. දිට්ඨිවිපතනීයා වා ධපෙමි’ති. සො ඵවමස්ස වචනීයො: ‘ජානාති² පනායසමා සීලවිපතනී? ජානාති ආචාරවිපතනී? ජානාති දිට්ඨිවිපතනී’න්ති? සො වෙ ඵවං වදෙය්‍ය: ‘ජානාමි බො අහං ආට්ඨසො සීලවිපතනී. ජානාමි ආචාරවිපතනී. ජානාමි දිට්ඨිවිපතනී’න්ති. සො ඵවමස්ස වචනීයො: ‘කතමා පනාට්ඨසො සීලවිපතනී? කතමා ආචාරවිපතනී? කතමා දිට්ඨිවිපතනී’ති?”

17. “සො වෙ ඵවං වදෙය්‍ය: ‘වන්තාරි පාරාජිකාති තෙරස සම්ඝාදි-සෙසා අයං සීලවිපතනී. පුලලව්චයං පාවිතනීයං පාවිදෙසනීයං දුක්ඛංපං දුක්ඛාසිතං අයං ආචාරවිපතනී. මුච්ඡාදිට්ඨි අන්තග්ගාභිකාදිට්ඨි අයං දිට්ඨිවිපතනී’ති. සො ඵවමස්ස වචනීයො: ‘යං බො නිං ආට්ඨසො ඉමස්ස භික්ඛුනො පචාරණං ධපෙසි, දිට්ඨින ධපෙසි? සුතෙන ධපෙසි? පරිසුඤ්ඤාය ධපෙසි’ති.?”

1. “සීලවිපතනීයා වා” ම. ඡ. සං. 2. “ජානාසි” ම ඡ සං.

18. “සො වෙ ඵචං වදෙය්‍ය: දිට්ඨෙන වා ධපෙමි. සුතෙන වා ධපෙමි. පරිසඛකාය වා ධපෙමි’ ති. සො ඵචමස්ස වචනීයො: ‘යං බො නිං ආට්ඨසො, ඉමස්ස භික්ඛුනො දිට්ඨෙන පචාරණං ධපෙසි, කිනෙන දිට්ඨං? කිනති තෙ දිට්ඨං? කදා තෙ දිට්ඨං? කත්ථ තෙ දිට්ඨං? පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙනා දිට්ඨො? සඛිකාදිසෙසං අජ්ඣාපනෙනා දිට්ඨො? ථුලලවචයං -පෙ- පාවිතතියං -පෙ- පාවිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛටං -පෙ- දුඛතාසිතං අජ්ඣාපනෙනා දිට්ඨො? කත්ථ ච තිං අහොසි? කත්ථ වායං භික්ඛු අහොසි? කිංඛව තිං කරොසි? කිංඛවායං භික්ඛු කරොති?’ ති.”

19. “සො වෙ ඵචං වදෙය්‍ය: ‘න බො අහං ආට්ඨසො, ඉමස්ස භික්ඛුනො දිට්ඨෙන පචාරණං ධපෙමි. අපි ච සුතෙන පචාරණං ධපෙමි’ ති. සො ඵචමස්ස වචනීයො: ‘යං බො නිං ආට්ඨසො ඉමස්ස භික්ඛුනො සුතෙන පචාරණං ධපෙසි, කිනෙන සුතං? කිනති තෙ සුතං? කදා තෙ සුතං? කත්ථ තෙ සුතං? පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙනාති සුතං? සඛිකාදිසෙසං අජ්ඣාපනෙනාති සුතං? ථුලලවචයං -පෙ- පාවිතතියං -පෙ- පාවිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛටං -පෙ- දුඛතාසිතං අජ්ඣාපනෙනාති සුතං? භික්ඛුස්ස සුතං? භික්ඛුණීයා සුතං? සිත්ඛමානාය සුතං? සාමණේරස්ස සුතං? සාමණේරියා සුතං? උපාසකස්ස සුතං? උපාසිකාය සුතං? රාජුතං සුතං? රාජමහා- මහතානං සුතං? තිත්ථියානං සුතං? තිත්ථියසාවකානං සුතං?’ තති.”

20. “සො වෙ ඵචං වදෙය්‍ය: ‘න බො අහං ආට්ඨසො ඉමස්ස භික්ඛුනො සුතෙන පචාරණං ධපෙමි. අපි ච පරිසඛකාය පචාරණං ධපෙමි’ ති. සො ඵචමස්ස වචනීයො: ‘යං බො නිං ආට්ඨසො ඉමස්ස භික්ඛුනො පරිසඛකාය පචාරණං ධපෙසි, කිං පරිසඛකසි? කිනති පරිසඛකසි? කදා පරිසඛකසි? කත්ථ පරිසඛකසි? පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙනාති පරිසඛකසි? සඛිකාදිසෙසං අජ්ඣාපනෙනාති පරිසඛකසි? ථුලලවචයං -පෙ- පාවිතතියං -පෙ- පාවි- දෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛටං -පෙ- දුඛතාසිතං අජ්ඣාපනෙනාති පරිසඛකසි? භික්ඛුස්ස සුත්වා පරිසඛකසි? භික්ඛුණීයා සුත්වා පරිසඛකසි? සාමණේරස්ස සුත්වා පරිසඛකසි? සාමණේරියා සුත්වා පරිසඛකසි? උපාසකස්ස සුත්වා පරිසඛකසි? උපාසිකාය සුත්වා පරිසඛකසි? රාජුතං සුත්වා පරිසඛකසි? රාජමහාමහතානං සුත්වා පරිසඛකසි? තිත්ථියානං සුත්වා පරිසඛකසි? තිත්ථිය- සාවකානං සුත්වා පරිසඛකසි?’ ති.”

21. “සො වෙ ඵචං වදෙය්‍ය: ‘න බො අහං ආට්ඨසො ඉමස්ස භික්ඛුනො පරිසඛකාය පචාරණං ධපෙමි. අපි ච අහං¹ න ජානාමි - කෙන අහං ඉමස්ස භික්ඛුනො පචාරණං ධපෙමි’ ති. සො වෙ භික්ඛවෙ, වොදකො භික්ඛු අනුයොගෙන විඤ්ඤානං සමුභම්මාරීතං චිත්තං. න ආරාධෙති. ‘අනුච්චාදෙ චුදිතො භික්ඛු’ති අලං වචනාය. සො වෙ භික්ඛවෙ, වොදකො භික්ඛු අනුයොගෙන විඤ්ඤානං සමුභම්මාරීතං චිත්තං ආරාධෙති, ‘සානුච්චාදෙ චුදිතො භික්ඛු’ති අලං වචනාය.”

1. “අපිච අහමපි” ම ඡ සං.

22. “සො වෙ භික්ඛවෙ, වොදකො භික්ඛු අමුලකෙන පාරාජකෙන අනුඤ්ඤාසිතා පටිජානාති, සඛිකාදිසෙසං ආරොපෙත්වා සඛෙසන පමාරෙතඛබ්බං. සො වෙ භික්ඛවෙ, වොදකො භික්ඛු අමුලකෙන සඛිකාදිසෙසෙන අනුඤ්ඤාසිතං පටිජානාති, යථාධම්මං කාරාපෙත්වා සඛෙසන පමාරෙතඛබ්බං. සො වෙ භික්ඛවෙ, වොදකො භික්ඛු අමුලකෙන ථුල්ලව්වයෙන -පෙ- පාචිත්තියෙන -පෙ- පාටිදෙසනීයෙන -පෙ- දුක්ඛවෙන -පෙ- දුඛභාසිතෙන අනුඤ්ඤාසිතං පටිජානාති, යථාධම්මං කාරාපෙත්වා සඛෙසන පමාරෙතඛබ්බං.”

23. “සො වෙ භික්ඛවෙ, චුදිතො භික්ඛු පාරාජකං අර්ඤ්ඤාපනෙනාති පටිජානාති, නාසෙත්වා සඛෙසන පමාරෙතඛබ්බං. සො වෙ භික්ඛවෙ චුදිතො භික්ඛු සඛිකාදිසෙසං අර්ඤ්ඤාපනෙනාති පටිජානාති, සඛිකාදිසෙසං ආරොපෙත්වා සඛෙසන පමාරෙතඛබ්බං. සො වෙ භික්ඛවෙ, චුදිතො භික්ඛු ථුල්ලව්වයං -පෙ- පාචිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛං -පෙ- දුඛභාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙනාති පටිජානාති, යථාධම්මං කාරාපෙත්වා සංඝෙන පමාරෙතඛබ්බං.”

24. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු නදහු පචාරණාය ථුල්ලව්වයං අර්ඤ්ඤාපනෙනා හොති. එකච්ච භික්ඛු ථුල්ලව්වයදිට්ඨිනො හොනති. එකච්ච භික්ඛු සංඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. යෙ නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ථුල්ලව්වයදිට්ඨිනො, තෙහි සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු එකමනතං අපනෙත්වා යථාධම්මං කාරාපෙත්වා සඛිකං උපසඛිකම්භවා ඵවමස්ස වචනීයො: ‘යං ඛො සො ආට්ඨිසො භික්ඛු ආපත්තිං ආපනෙනා, සාස්ස යථාධම්මං පටිකතා. යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං, සඛෙසා පමාරෙත්වා’ ති. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු නදහු පචාරණාය ථුල්ලව්වයං අර්ඤ්ඤාපනෙනා හොති. එකච්ච භික්ඛු ථුල්ලව්වයදිට්ඨිනො හොනති. එකච්ච භික්ඛු පාචිත්තියදිට්ඨිනො හොනති. -පෙ- එකච්ච භික්ඛු ථුල්ලව්වයදිට්ඨිනො හොනති. එකච්ච භික්ඛු පාටිදෙසනීය දිට්ඨිනො හොනති. -පෙ- එකච්ච භික්ඛු ථුල්ලව්වය දිට්ඨිනො හොනති. එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛවදිට්ඨිනො හොනති. -පෙ- එකච්ච භික්ඛු ථුල්ලව්වයදිට්ඨිනො හොනති. එකච්ච භික්ඛු දුඛභාසිතදිට්ඨිනො හොනති. යෙ නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ථුල්ලව්වයදිට්ඨිනො, තෙහි සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු එකමනතං අපනෙත්වා යථාධම්මං කාරාපෙත්වා සංඝං උපසඛිකම්භවා ඵවමස්ස වචනීයො: ‘යං ඛො සො ආට්ඨිසො, භික්ඛු ආපත්තිං ආපනෙනා, සාස්ස යථාධම්මං පටිකතා. යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං සඛෙසා පමාරෙත්වා’ ති.”

25. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු තදහු පචාරණාය පාවිතනියං අජ්ඣාපනෙතා හොති. [එකළෙව භික්ඛු පාවිතනියදිට්ඨිනො හොනති. එකළෙව භික්ඛු සඛිසාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. යෙ තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු පාවිතනියදිට්ඨිනො, තෙහි සො භික්ඛවෙ භික්ඛු එකමන්තං අපනෙත්වා යථාධම්මං කාරාපෙත්වා සඛිසං උපසඛකමිත්වා එවමස්ස වචනීයො: ‘යං බො සො ආට්ඨසො භික්ඛු ආපතතිං ආපනෙතා, සාස්ස යථාධම්මං පටිකතා. යදි සඛිසස්ස පනතකලලං සඛෙසා පචාරෙය්‍යා’ති. ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ- එකළෙව භික්ඛු පාවිතනියදිට්ඨිනො හොනති. එකළෙව භික්ඛු ථුලලවචයදිට්ඨිනො හොනති -පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ- එකළෙව භික්ඛු පාවිතනියදිට්ඨිනො හොනති. එකළෙව භික්ඛු පාවිදෙසනීයදිට්ඨිනො හොනති. -පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ, -පෙ- එකළෙව භික්ඛු පාවිතනියදිට්ඨිනො හොනති එකළෙව භික්ඛු දුක්ඛාසිතදිට්ඨිනො හොනති. -පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ, -පෙ- එකළෙව භික්ඛු පාවිතනියදිට්ඨිනො හොනති. එකළෙව භික්ඛු දුක්ඛාසිතදිට්ඨිනො හොනති. යෙතෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු පාවිතනියදිට්ඨිනො, තෙහි සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු එකමන්තං අපනෙත්වා යථාධම්මං කාරාපෙත්වා සඛිසං උපසඛකමිත්වා එවමස්ස වචනීයො: ‘යං බො සො ආට්ඨසො භික්ඛු ආපතතිං ආපනෙතා, සාස්ස යථාධම්මං පටිකතා. යදි සඛිසස්ස පනතකලලං සඛෙසා පචාරෙය්‍යා’ති.

26. “[ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු තදහු පචාරණාය] පාවිදෙසනීයං අජ්ඣාපනෙතා හොති. [එකළෙව භික්ඛු පාවිදෙසනීයදිට්ඨිනො හොනති. එකළෙව භික්ඛු සඛිසාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. යෙ තෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු පාවිදෙසනීයදිට්ඨිනො, තෙහි සො භික්ඛවෙ භික්ඛු එකමන්තං අපනෙත්වා යථාධම්මං කාරාපෙත්වා සඛිසං උපසඛකමිත්වා එවමස්ස වචනීයො: ‘යං බො සො ආට්ඨසො භික්ඛු ආපතතිං ආපනෙතා, සාස්ස යථාධම්මං පටිකතා. යදි සඛිසස්ස පනතකලලං සඛෙසා පචාරෙය්‍යා’ති. ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ- එකළෙව භික්ඛු පාවිදෙසනීයදිට්ඨිනො හොනති. එකළෙව භික්ඛු ථුලලවචයදිට්ඨිනො හොනති. -පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ- එකළෙව භික්ඛු පාවිදෙසනීයදිට්ඨිනො හොනති. එකළෙව භික්ඛු පාවිදෙසනීයදිට්ඨිනො හොනති -පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ- එකළෙව භික්ඛු පාවිදෙසනීයදිට්ඨිනො හොනති. එකළෙව භික්ඛු දුක්ඛාසිතදිට්ඨිනො හොනති. -පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ- එකළෙව භික්ඛු පාවිදෙසනීයදිට්ඨිනො හොනති. එකළෙව භික්ඛු දුක්ඛාසිතදිට්ඨිනො හොනති. යෙ තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු පාවිදෙසනීයදිට්ඨිනො, තෙහි සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු එකමන්තං අපනෙත්වා යථාධම්මං කාරාපෙත්වා සඛිසං උපසඛකමිත්වා එවමස්ස වචනීයො: ‘යං බො සො ආට්ඨසො භික්ඛු ආපතතිං ආපනෙතා, සාස්ස යථාධම්මං පටිකතා. යදි සඛිසස්ස පනතකලලං සඛෙසා පචාරෙය්‍යා’ති.]”

25 - 28 - ඉධ පන පාවිතනියනො යාව දුක්ඛාසිතාපනතියා ආගතා පාලි වනනමාන පොත්පකහු “ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු තදහු පචාරණාය පාවිතනියං අජ්ඣාපනෙතා හොති - පාවිදෙසනීයං අජ්ඣාපනෙතා හොති” ඉච්චාදිනා පෙය්‍යාලමුඛෙන අභිසඛිඛිතතතනා අභිසද්. තසමාමෙහි සුඛගහණත්ථාය ආපතතිචාරවසෙන “[-] ” ඉමෙහි අන්තර්තපදනි පාලිනයං නිස්සාය පෙය්‍යාලමුඛෙන උද්ධර්තාති.

27. [“ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු තදභු පචාරණාය] දුක්ඛං අර්ඤ්ඤාපනෙතා හොති. එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛං උපදායිතො හොති. එකච්ච භික්ඛු සම්ඝාදිසෙසද්ධිතො හොති. යෙ තෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු දුක්ඛං උපදායිතො, තෙහි සො භික්ඛවෙ භික්ඛු එකමන්තං අපනෙතා යථාධම්මං කාරාපෙතා සම්ඝං උපසම්ඝමිතා එවමස්ස වචනීයො: ‘යං බො සො ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනතිං ආපනෙතා, සාස්ස යථාධම්මං පටිකතා. යදි සම්ඝස්ස පනතකල්ලං සම්ඝො පචාරෙය්‍යා’ති. ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ- එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛං උපදායිතො හොති. එකච්ච භික්ඛු ජුලුච්චයද්ධිතො හොති -පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ- එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛං උපදායිතො හොති. එකච්ච භික්ඛු පාචිතනියද්ධිතො හොති. -පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ- එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛං උපදායිතො හොති. එකච්ච භික්ඛු පාට්ඨෙසනීයද්ධිතො හොති. -පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ- එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛං උපදායිතො හොති. එකච්ච භික්ඛු පාචිතනියද්ධිතො හොති. -පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ- එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛං උපදායිතො හොති. යෙ තෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු දුක්ඛං උපදායිතො, තෙහි සො භික්ඛවෙ භික්ඛු එකමන්තං අපනෙතා යථාධම්මං කාරාපෙතා සම්ඝං උපසම්ඝමිතා එවමස්ස වචනීයො: ‘යං බො සො ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනතිං ආපනෙතා, සාස්ස යථාධම්මං පටිකතා. යදි සම්ඝස්ස පනතකල්ලං සම්ඝො පචාරෙය්‍යා’ති.”]

28. [“ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු තදභු පචාරණාය] දුක්ඛාසිතං අර්ඤ්ඤා පනෙතා හොති. එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛාසිතද්ධිතො හොති. එකච්ච භික්ඛු සම්ඝාදිසෙසද්ධිතො හොති. යෙ තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු දුක්ඛාසිතද්ධිතො, තෙහි සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු එකමන්තං අපනෙතා යථාධම්මං කාරාපෙතා සම්ඝං උපසම්ඝමිතා එවමස්ස වචනීයො: ‘යං බො සො ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනතිං ආපනෙතා, සාස්ස යථාධම්මං පටිකතා. යදි සම්ඝස්ස පනතකල්ලං සම්ඝො පචාරෙය්‍යා’ති. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු තදභු පචාරණාය දුක්ඛාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙතා හොති. එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛාසිතද්ධිතො හොති. එකච්ච භික්ඛු ජුලුච්චයද්ධිතො හොති. [-පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ-] එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛාසිතද්ධිතො හොති. එකච්ච භික්ඛු පාචිතනියද්ධිතො හොති. [-පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ, -පෙ-] එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛාසිතද්ධිතො හොති. එකච්ච භික්ඛු පාට්ඨෙසනීය ද්ධිතො හොති. [-පෙ- ඉධ පන භික්ඛවෙ -පෙ-] එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛාසිතද්ධිතො හොති. එකච්ච භික්ඛු දුක්ඛං උපදායිතො හොති. යෙ තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු දුක්ඛාසිතද්ධිතො තෙහි සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු එකමන්තං අපනෙතා යථා ධම්මං කාරාපෙතා සම්ඝං උපසම්ඝමිතා එවමස්ස වචනීයො: ‘යං බො සො ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනතිං ආපනෙතා, සාස්ස යථාධම්මං පටිකතා. යදි සම්ඝස්ස පනතකල්ලං සම්ඝො පචාරෙය්‍යා’ති.”]

29. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු තදභු පචාරණාය සම්ඝමජ්ඣෙ උද්ගරෙය්‍ය: ‘සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සම්ඝො. ඉදං ච්ඡ්‍යේ පඤ්ඤායති, න චුග්ගලො. යදි සම්ඝස්ස පනතකල්ලො, ච්ඡ්‍යේ ධර්මෙහි සම්ඝො පචාරෙය්‍යා’ති. සො එවමස්ස වචනීයො: ‘භගවතා ඤා ආට්ඨසො විසුඤ්ඤානං පචාරණා පඤ්ඤානා. සමෙ ච්ඡ්‍යේ පඤ්ඤායති, න චුග්ගලො, ඉදං තෙව නං වදෙහි’ ති.”

30. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු තදහු පචාරණාය සඛ්ඝමජේඛ උද්ගරෙය්‍ය: ‘සුණාකු මෙ භනෙන සඛෙසා. අයං පුග්ගලො පඤ්ඤයති, න වජ්ඣ. යදි සඛ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, පුග්ගලං ධපෙචා සඛෙසා පචාරෙය්‍යා’ ති. සො ඵචමස්ස වචනීයො: ‘භගවතා ආට්ඨසො විසුඤ්චානඤ්ච¹ සමග්ගානඤ්ච පචාරණා පඤ්ඤන්තා. සවෙ පුග්ගලො පඤ්ඤයති, න වජ්ඣ, ඉදුනෙව නං වදෙභී’ති.”

31. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු තදහු පචාරණාය සඛ්ඝමජේඛ උද්ගරෙය්‍ය: ‘සුණාකු මෙ භනෙන සඛෙසා. ඉදං වජ්ඣ ව පුග්ගලො ව පඤ්ඤයති. යදි සඛ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, වජ්ඣඤ්ච පුග්ගලඤ්ච ධපෙචා සඛෙසා පචාරෙය්‍යා’ ති. සො ඵචමස්ස වචනීයො: ‘භගවතා ඛො ආට්ඨසො විසුඤ්චානඤ්ච සමග්ගානඤ්ච පචාරණා පඤ්ඤන්තා. සවෙ වජ්ඣ ව පුග්ගලො ව පඤ්ඤයති, ඉදුනෙව නං වදෙභී’ ති. පුඛෙඛ වෙ භික්ඛවෙ, පචාරණාය වජ්ඣ පඤ්ඤයති, පච්ඡා පුග්ගලො, කල්ලං වචනාය. පුඛෙඛ වෙ භික්ඛවෙ, පචාරණාය පුග්ගලො පඤ්ඤයති, පච්ඡා වජ්ඣ, කල්ලං වචනාය. පුඛෙඛ වෙ භික්ඛවෙ, පචාරණාය වජ්ඣ ව පුග්ගලො ව පඤ්ඤයති, නඤ්ච කතාය පචාරණාය උභෙකාචෙති. උභෙකාචනකං පාචිත්තීය’ නති.”

32. තෙන ඛො පන සමයෙන සමබ්හුලා සඤ්චරියා සමභන්තා භික්ඛු ඤොසලෙසු ජනපදෙසු අඤ්ඤන්තරසමී ආවාසෙ වස්සං උපගච්ඡන්සු. තෙසං සාමන්තා අඤ්ඤ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා වස්සං උපගච්ඡන්සු: “මයං තෙසං භික්ඛුනං වස්සං චුන්ථානං පචාරණාය පචාරණං ධපෙස්සාමා” ති. අස්සොසුං ඛො තෙ භික්ඛු “අමභාභං කීර සාමන්තා අඤ්ඤ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා වස්සං උපගතා ‘මයං තෙසං භික්ඛුනං වස්සං චුන්ථානං පචාරණාය පචාරණං ධපෙස්සාමා’ ති. කථන්තූ ඛො අමෙහති පටිපජ්ජන්ති” නති. භගවතො ඵනමන්ථං ආරොචෙසුං.

33. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සමබ්හුලා සඤ්චරියා සමභන්තා භික්ඛු අඤ්ඤන්තරසමී ආවාසෙ වස්සං උපගච්ඡන්ති. තෙසං සාමන්තා අඤ්ඤ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා වස්සං උපගච්ඡන්ති: ‘මයං තෙසං භික්ඛුනං වස්සං චුන්ථානං පචාරණාය පචාරණං ධපෙස්සාමා’ ති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, තෙහි භික්ඛුහි ඤේ තයො උපොසථෙ වාතුද්දසිකෙ කාතුං ‘කථං මයං තෙහි භික්ඛුහි පඨමන්තරං පචාරෙය්‍යාමා’ ති.”

34. “තෙ වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා නං ආවාසං ආගච්ඡන්ති, තෙහි භික්ඛවෙ, ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ලහුං ලහුං සන්තිපච්චිතා පචාරෙතඛබ්බං. පචාරෙචා වත්තඛබ්බා: ‘පචාරිතා ඛො මයං ආට්ඨසො. යථායසමන්තා මඤ්ඤන්ති, තථා තරොන්තූ’ ති.”

1. “විසුඤ්චානං” ඉති මරණකාරපොඤ්ඤා නා දිස්සතෙ.

35. “තෙ වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සමෙස අධිකරණකාරකා අසංවිතිතා තං ආවාසං ආගච්ඡන්ති, තෙහි භික්ඛවෙ, ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආසනං පඤ්ඤපෙතබ්බං. පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකස්ලිකං උපනිකම්පිතබ්බං. පච්චුගන්තො පත්තච්චිරං පටිගගහෙතබ්බං. පාඨියෙන පුච්ඡිතබ්බො¹. තෙ සංවිකම්භො² නියසීමං ගන්තො පචාරෙතබ්බං. පචාරෙත්වා වත්තබ්බො: ‘පචාරිතා බො මයං ආට්ඨසො, යථායසමන්තා මඤ්ඤන්ති, තථා කරොන්තු’ ති. එවඤ්චතං ලහෙථ, ඉච්චතං කුසලං. නො වෙ ලහෙථ, ආවාසිකෙන³ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා බ්‍යත්තෙන පටිබලෙන ආවාසිකා භික්ඛු ඤ්ඤෙතබ්බො: ‘සුඤ්ඤා මෙ ආයසමන්තා ආවාසිකා, යදයසමන්තානං පත්තකල්ලං, ඉදුති උපොසථං කරෙය්‍යාම. පාඨිමොක්ඛං උද්දිසෙය්‍යාම. ආගමෙ කාලෙ පචාරෙය්‍යාමා’ ති.

36. “තෙ වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සමෙස අධිකරණකාරකා තෙ භික්ඛු එවං වදෙය්‍යං: ‘සාධාට්ඨසො, ඉදුනෙව නො පචාරෙථා’ ති. තෙ එවමස්සු වචනීයා: ‘අනිස්සරා බො භුමෙහ ආට්ඨසො අමහාකං පචාරණාය. න තාව මයං පචාරෙය්‍යාමා’ ති.

37. “තෙ වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සමෙස අධිකරණකාරකා තං කාලං අනුවසෙය්‍යං, ආවාසිකෙන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා³ බ්‍යත්තෙන පටිබලෙන ආවාසිකා භික්ඛු ඤ්ඤෙතබ්බො: ‘සුඤ්ඤා මෙ ආයසමන්තා ආවාසිකා, යදයසමන්තානං පත්තකල්ලං, ඉදුති උපොසථං කරෙය්‍යාම. පාඨිමොක්ඛං උද්දිසෙය්‍යාම. ආගමෙ ජුණ්ඤ පචාරෙය්‍යාමා’ ති.

38. “තෙ වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සමෙස අධිකරණකාරකා තෙ භික්ඛු එවං වදෙය්‍යං: ‘සාධාට්ඨසො, ඉදුනෙව නො පචාරෙථා’ ති.⁴ තෙ එවමස්සු වචනීයා: ‘අනිස්සරා බො භුමෙහ ආට්ඨසො අමහාකං පචාරණාය. න තාව පචාරෙය්‍යාමා’ ති.

39. “තෙ වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සමෙස අධිකරණකාරකා තමපි ජුණ්ඤං අනුවසෙය්‍යං, තෙහි භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි සබ්බෙහෙව ආගමෙ ජුණ්ඤ කොමුද්දියා වාතුමාසිනීයා අකාමා පචාරෙතබ්බං.

40. “තෙහි වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පචාරයමානෙ ගිලානො අභිලානස්ස පචාරණං යපෙති. සො එවමස්ස වචනීයො: ‘ආයසමා බො ගිලානො; ගිලානොව අතනුයොගකම්මො ට්ඨන්තො හගවතා. ආගමෙහි ආට්ඨසො යාව අරොගො හොසි. අරොගො ආකඛිමානො වොදෙස්සසී’ ති. එවං වෙ ට්ඨමානො වොදෙති, අනාදරියෙ පාවිතනියං.

1. “පරිපුච්ඡනබ්බො” ම ඡ සං.
 2. “විකම්පාපෙභො” හි එසාමෙච, ආචිකම්භො “නි අඤ්ඤා.
 3. “ආවාසිකෙන භික්ඛුනා” ම ඡ සං. හො ච. ම ඤ ට.
 4. “පචාරෙය්‍යාමාහි” ම ඡ සං.

41. “තෙහි වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පචාරියමානෙ අභිලානො ගිලානස්ස පචාරණං ධපෙති, සො එවමස්ස වචනීයො: ‘අයං බො ආට්ඨසො භික්ඛු ගිලානො. ගිලානො ව අනනුයොගක්ඛමො චුනෙනා හගවතා. ආගමෙහි ආට්ඨසො යාචායං භික්ඛු අරොගො හොති. අරොගං ආක්ඛිමානො වොදෙස්සසී’ ති. එවඤ්ච චුච්චමානො වොදෙති, අනාදරියෙ පාවිතතියං.

42. “තෙහි වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පචාරියමානෙ ගිලානො ගිලානස්ස පචාරණං ධපෙති, සො එවමස්ස වචනීයො: ‘ආයසමනතා බො ගිලානා. ගිලානො ව අනනුයොගක්ඛමො චුනෙනා හගවතා. ආගමෙහි ආට්ඨසො යාච අරොගා හොඨ. අරොගො අරොගං ආක්ඛිමානො වොදෙස්සසී’ ති. එවං වෙ චුච්චමානො වොදෙති, අනාදරියෙ පාවිතතියං.

43. “තෙහි වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පචාරියමානෙ අභිලානො අභිලානස්ස පචාරණං ධපෙති, උහො සඛෙසන සමනුසුඤ්ඤා සමනුගාහිනා සමනු තාසිනා¹ යථාධම්මං කාරාපෙතා සඛෙසන පචාරෙතබ්බ” තති.

44. තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා සඤ්චරා සමනතතා භික්ඛු කොසලෙසු ජනපදෙසු අඤ්ඤතරසමී ආචාසෙ වස්සං උපගච්ඡන්ති. තෙසං සමග්ගානං සමෙමාදමානානං අවිචදමානානං විහරතං අඤ්ඤතරො ඵාසු- විහාරො අධිගතො හොති. අඨ බො තෙසං භික්ඛුනං එතදහොසී: “අමහාකං බො සමග්ගානං සමෙමාදමානානං අවිචදමානානං විහරතං අඤ්ඤතරො ඵාසු විහාරො අධිගතො. සචෙ මයං ඉද්දති පචාරෙස්සාම, සියාපි භික්ඛු පචාරෙතා වාරිකං පකකමෙය්‍යං. එවං මයං ඉමමහා ඵාසු විහාරා පරිබාහිරා හවිස්සාම. කඨනනු බො අමොහි පටිපජ්ජිතබ්බ” තති. හගවතො එතමන්ඨං ආරොචෙසුං.

45. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, සම්බහුලා සඤ්චරා සමනතතා භික්ඛු අඤ්ඤතරසමී ආචාසෙ වස්සං උපගච්ඡන්ති, තෙසං සමග්ගානං සමෙමාද- මානානං අවිචදමානානං විහරතං අඤ්ඤතරො ඵාසු විහාරො අධිගතො හොති. තනු වෙ භික්ඛුනං එවං හොති: ‘අමහාකං බො සමග්ගානං සමෙමාදමානානං අවිචදමානානං විහරතං අඤ්ඤතරො ඵාසු විහාරො අධිගතො. සචෙ මයං ඉද්දති පචාරෙස්සාම, සියාපි භික්ඛු පචාරෙතා වාරිකං පකකමෙය්‍යං, එවං මයං ඉමමහා ඵාසු විහාරා පරිබාහිරා හවිස්සාමා’ ති.

1 “සමනුතාසිනා” ඉති එකවෙච්ඡ සීහලකාරපොඤ්ඤෙ ව මරමෙකාර පොඤ්ඤෙ ව න දීස්සතෙ.

46. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, තෙහි භික්ඛුහි පචාරණාසඛගතං භාදුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, කාතබ්බො: සබ්බෙනෙව එකජ්ඣං සන්තිපත්තිබ්බං. සන්තිපත්තියා ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤපෙතබ්බො:

47. “සුඤ්ඤාදු මෙ හනෙන සඛෙසා අමහාකං සමග්ගානං සමමොදමානානං අවිචදමානානං විතරතං අඤ්ඤතරො ඵාසුචිතාරො අබ්ගතො. සවෙ මයං ඉද්දති පචාරෙසාම, සියාපි භික්ඛු පචාරෙතො වාරිකං පකකමෙය්‍යං. එවං මයං ඉමමහා ඵාසුචිතාරා පරිවාහිරා හවිසාම. යදි සඛසසා පත්තකලො, සඛෙසා පචාරණාසඛගතං කරෙය්‍ය. ඉද්දති උපොසථං කරෙය්‍ය. පාතිමොකඛං උද්දිසෙය්‍ය. ආගමෙ¹ කොමුද්දියා වාදුමාසිනියා පචාරෙය්‍ය. එසා ඤන්ති.”

48. “සුඤ්ඤාදු මෙ හනෙන සඛෙසා. අමහාකං සමග්ගානං සමමොදමානානං අවිචදමානානං විතරතං අඤ්ඤතරො ඵාසුචිතාරො අබ්ගතො. සවෙ මයං ඉද්දති පචාරෙසාම, සියාපි භික්ඛු පචාරෙතො වාරිකං පකකමෙය්‍යං. එවං මයං ඉමමහා ඵාසුචිතාරා පරිවාහිරා හවිසාම. සඛෙසා පචාරණාසඛගතං කරොති, ඉද්දති උපොසථං කරිසාති, පාතිමොකඛං උද්දිසිසාති. ආගමෙ කොමුද්දියා වාදුමාසිනියා පචාරෙසාති. යසායසමතො බමති පචාරණාසඛගතස්ස කරණං. ඉද්දති උපොසථං කරිසාති, පාතිමොකඛං උද්දිසිසාති. ආගමෙ කොමුද්දියා වාදුමාසිනියා පචාරෙසාති. සො තුණහස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.”

49. “කතො සඛෙසන පචාරණාසඛගතො. ඉද්දති උපොසථං කරිසාති, පාතිමොකඛං උද්දිසිසාති. ආගමෙ කොමුද්දියා වාදුමාසිනියා පචාරෙසාති. ‘බමති සඛසසා. තසමා තුණති. එවමෙතං ධාරයාමි’ ති.

50. “තෙහි වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි කතෙ පචාරණාසඛගතෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු එවං වදෙය්‍ය: ‘ඉච්ඡාමහං ආවුසො ජනපදවාරිකං පකකමිතුං, අපි මෙ ජනපදෙ කරණීය’ නති. සො එවමස්ස වචනියො: ‘සාධාවුසො, පචාරෙතො ගච්ඡාහි’ ති.

51. “සො වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු පචාරයමානො අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුතො පචාරණං ධපෙති. සො එවමස්ස වචනියො: ‘අනිස්සරො බො මෙ තං ආවුසො පචාරණාය. න තාවාහං පචාරෙසාමි’ ති. තස්ස වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුතො පචාරයමානස්ස අඤ්ඤතරො භික්ඛු පචාරණං ධපෙති.² උභො සඛෙසන සමනුසුඤ්ඤියා සමනුගාහිතියා සමනුතාසිතියා යථාබමමං කාරාපෙතබ්බො.

1. “ආගමෙ ජුණහ” ම. ජ. සං.
2. “ධපෙති තස්ස භික්ඛුතො” ම ජ සං. තො ව. P T S. ජ ව. තො ම.

52. “සො වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජනපදෙ තං කරණීයං තීරෙනා පුනදෙව අනෙතාකොමුදියා වාතුමාසීනියා තං ආවාසං ආගච්ඡති, තෙහි වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පචාරියමානෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු තස්ස භික්ඛුනො පචාරණං ඤපෙති, සො එවමස්ස වචනීයො: ‘අනිස්සරො බො මෙ තං ආවුසො පචාරණාය, පචාරිතො අත්ත’ නති. තෙහි වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි පචාරියමානෙ සො භික්ඛු අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුනො පචාරණං ඤපෙති, උභො සඛෙසන සමනුසුඤ්ඤා සමනුගාහිඤා සමනුහාසීඤා යඨාධමමං කාරාපෙඤා සඛෙසන පචාරෙනබ්බ” නති.

පචාරණකඛනුකො හිට්ඨිතො වතුසෙඨා.

තස්ස උද්දනං:-

1. වස්සං වුඤා කොසලෙසු ආගමම¹ සඤ්ඤස්සනං², අඵාසු³ පසුසංවාසං අඤ්ඤමඤ්ඤනුලොමනා.
2. පචාරෙනතාසනෙ⁴ දො ව කමමං⁵ ගිලානඤ්ඤතකා, රාජා වොරා ව ධුතතා ව භික්ඛුපචචජ්ඣිකා තඨා.
3. පඤ්ච වතු තයො දොකො ආපනෙතා වෙමති සරී, සබ්බො සබ්බො වෙමතිකො බහු සමා ව⁶ පොකීකා.
4. ආවාසීකා වාතුද්දසො⁷ ලීඛිතසංවාසකා උභො, ගනනබ්බං න නිසීනතාය⁸ ඡන්දදනෙ පචාරණො⁹.
5. සචරෙහි බෙජිතා මෙසො අනතරා ව පචාරණා, න කරොනති¹⁰ පුරමහාකං¹¹ අට්ඨපිතා ව භික්ඛුනො.
6. කිමහි වානි¹² කතමඤ්ච දිට්ඨන සුතසංකයා¹³, වොදකො චුදිතකො ව චුලලච්චය¹⁴වඤ්චිතණ්ඨනං¹⁵, පචාරණො¹⁶සඛිගහො ව අනිස්සරො පචාරයෙති¹⁷.

ඉමමහි බන්ධකො වඤ්චු ජචනතාරීසා.

1. “අගමු.” ම ඡ සං. 2. “සඤ්ඤා දස්සනං” අ වී. 3. “අඵාසු.” ම ඡ සං.
 4. “පචාරෙනතා පණමඤ්ඤ” ම ඡ සං.
 ,, “පණමෙ ව” P T S.
 5. “කමම” තො වී. ම නු ට. 6. “බහුසමාන” අ වී. තො වී. ජ වී.
 7. “වාතුද්දස” ම ඡ සං. “වාතුද්දස” P T S. තො වී.
 8 “නිසීනතාය” තො වී. ම නු ට. 9. “ඡන්දදන පචාරණා” ඉතිපි
 10. “න ඉච්ඡති” ම ඡ සං. 11. “පුරමහාකං” ම නු ට. තො වී.
 12. “කිමහිවානි” ම ඡ සං. 13. “සුතසංකාය” ම ඡ සං.
 14. “චුලලච්චය.” අ වී. ම ඡ සං ජ වී. 15. “චුලලච්චයච තණ්ඨනං” නු ට. තො වී.
 16. “පචාරණස්ස” ම නු ට. තො වී. 17. “පචාරෙහි” ම නු ට. තො වී
 “පචාරණා” ජ වී.

වමමකබ්බකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති ගීජකුට්ඨෙ පබ්බතෙ. තෙන බො පන සමයෙන රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො අසීනියා ගාමසහසොසු ඉසාරියාගිපච්චං රජ්ජං කාරෙති¹. තෙන බො පන සමයෙන වමපායං සොණො නාම කොළීවීසො සෙට්ඨිපුත්තො සුමුමාලො හොති. තස්ස පාදතලෙසු ලොමානි ජාතානි හොන්ති. අඵ බො රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො තාති අසීනිගාමිකසහස්සාති සන්ති-පාතාපෙත්වා කෙනවිදෙව කරණීයෙන සොණස්ස කොළීවීසස්ස සන්තිකෙ දුතං පාහෙසී: “ආගච්ඡතු සොණො. ඉච්ඡාමි සොණස්ස ආගත”න්ති.

2. අඵ බො සොණස්ස කොළීවීසස්ස මාතාපිතරො සොණං කොළීවීසං ඵතදවොචු: “රාජා තෙ තාත. සොණ, පාදෙ දකඛිතුකාමො. මා බො ත්වං තාත, සොණ, යෙන රාජා තෙන පාදෙ අභිපපසාරෙය්‍යාසී. රඤ්ඤ පුරතො පලලඛෙකන නිසීද. තිසිත්තස්ස තෙ රාජා පාදෙ දකඛිස්සති” ති.

3. අඵ බො සොණං කොළීවීසං සිවිකාය ආනෙසුං. අඵ බො සොණො කොළීවීසො යෙන රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිත්වා රාජානං මාගධං සෙනියං. බිම්බිසාරං අභිවාදෙත්වා රඤ්ඤ පුරතො පලලඛෙකන නිසීද. අදදසා බො රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො සොණස්ස කොළීවීසස්ස පාදතලෙසු ලොමානි ජාතානි.

4. අඵ බො රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො තාති අසීනි ගාමිකසහස්සාති දිට්ඨධම්මකෙ අනෙථ අනුසාසිත්වා උයෙයාපෙසී “තුමො බවත්ථ භණෙ, මයා දිට්ඨධම්මකෙ අනෙථ අනුසිට්ඨා². ගච්ඡඵ තං භගවන්තං පසිරුපාසඵ. සො නො භගවා සමපරාසිකෙ අනෙථ අනුසාසිස්සති” ති. අඵ බො තාති අසීනිගාමිකසහස්සාති යෙන ගීජකුට්ඨෙ පබ්බතො තෙනුපසඛකමිසු.

5. තෙන බො පන සමයෙන ආයසමා සාගතො භගවතො උපට්ඨාකො හොති. අඵ බො තාති අසීනිගාමිකසහස්සාති යෙනායසමා සාගතො තෙනුපසඛකමිසු. උපසඛකමිත්වා ආයසමන්තං සාගතං ඵතදවොචු: “ඉමානි භනෙන, අසීනිගාමිකසහස්සාති ඉටුපසඛකන්තාති භගවන්තං දස්සනාය. සාධු මයං භනෙන, ලභෙය්‍යාම භගවන්තං දස්සනායා” ති. තෙන හි තුමො ආයසමන්තො මුහුන්තං ඉධෙව තාව හොඵ, යාවාතං භගවන්තං පටිවෙදෙමි” ති.

6. අඵ බො ආයසමා සාගතො තෙසං අසීනියා ගාමිකසහස්සාතං පුරතො පෙකඛමානානං පාටිකාය නිමුජ්ජිත්වා භගවතො පුරතො උමුජ්ජිත්වා භගවන්තං ඵතදවොච: “ඉමානි භනෙන, අසීනි ගාමිකසහස්සාති ඉටුපසඛකන්තාති භගවන්තං දස්සනාය. යස්සදුති භනෙන, භගවා කාලං මඤ්ඤති” ති.

1. “කරෙති” තො. වි. අ. වි. ම. නු ප.
 2 “අනුසාසිතා” ම ඡ සං.

7. “තෙන හි නිං සාගත, විහාරපච්ඡායායං ආසනං පඤ්ඤාපෙති” ති. “එවං භනෙන්” ති බො ආයසමා සාගතො භගවතො පටිසසුණ්ණිඤා පීඨං ගහෙඤා භගවතො පුරතො නිමමුජ්ජිඤා තෙසං අසීතියා ගාමිකසහසායානං පුරතො පෙකඛමානානං පාවිකාය උමමුජ්ජිඤා විහාරපච්ඡායායං ආසනං පඤ්ඤාපෙති.¹

8. අඵ බො භගවා විහාරා නිකඛමඤා විහාරපච්ඡායායං පඤ්ඤාතෙන් ආසනෙ නිසීදි. අඵ බො තානි අසීතිගාමිකසහසායානි යෙන භගවා තෙනුපසඛකමිසු. උපසඛකමිඤා භගවනං අභිවාදෙඤා එකමනනං නිසීදිංසු.

9. අඵ බො තානි අසීතිගාමිකසහසායානි ආයසමනනංයෙව සාගතං සමනනාභරනති. තො තථා භගවනනං. අඵ බො භගවා තෙසං අසීතියා ගාමිකසහසායානං වෙනසා වෙනො පරිවිතකකමඤ්ඤාය ආයසමනනං සාගතං ආමනෙන්සි: “තෙන හි නිං සාගත, භීයෙතාසොමනතාය උතතරිමනුසා ධම්මං² ඉද්ධිපාවිහාරියං දසෙසති” ති. “එවං භනෙන්” ති බො ආයසමා සාගතො භගවතො පටිසසුණ්ණිඤා වෙහාසං අබ්බුගහනඤා ආකාසෙ අනනලිකෙඛ වඛකමතිපි, නිට්ඨතිපි, නිසීදතිපි, සෙය්‍යමපි කපෙපති, ධුපායතිපි³, පජ්ජතිපි, අනතරධායතිපි.

10. අඵ බො ආයසමා සාගතො ආකාසෙ අනනලිකෙඛ අනෙකවිතිනං උතතරිමනුසාධම්මං ඉද්ධිපාවිහාරියං දසෙසඤා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතිඤා භගවනනං එතදවොච: “සඤ්ඤා මෙ භනෙන්, භගවා. සාවකො‘භමිසමි. සඤ්ඤා මෙ භනෙන්, භගවා. සාවකො‘භමිසමි” ති.

11. අඵ බො තානි අසීතිගාමිකසහසායානි “අච්ඡරියං වන හො! අබ්බුතං වන හො! සාවකො හි නාම එවං මහිද්ධිකො හවිසානි. එවං මහානුභාවො. අහො නුත සඤ්ඤා” ති භගවනනංයෙව සමනනාභරනති. තො තථා ආයසමනනං සාගතං.

12. අඵ බො භගවා තෙසං අසීතියා ගාමිකසහසායානං වෙනසා වෙනො පරිවිතකකමඤ්ඤාය ආනුසුඛිකථං කථෙසි. සෙය්‍යපීදං - දුතකථං සීලකථං සග්ගකථං කාමානං ආදීනවං ඕකාරං සංකිලෙසං නෙකඛමෙම ආනිසංසං පකාසෙසි.

13. යදු තෙ භගවා අඤ්ඤාසි කලලවිතෙන මුදුචිතෙන විභීවරණවිතෙන උදග්ගවිතෙන පසනනවිතෙන, අඵ යා බුද්ධානං සාමුකකංසිකා ධම්මදෙසනා - නං පකාසෙසි, දුකඛං සමුදයං නිරොධං මග්ගං. සෙය්‍යථාපි නාම සුඤ්ඤා වඤ්ඤා අපගතකාලකං සම්මදෙව රජනං පතිගණෙහය්‍ය, එවමෙව තෙසං අසීතියා ගාමිකසහසායානං තසමිංයෙව ආසනෙ විරජං චීනමලං ධම්මවකඤ්ඤා උදපාදි: “යං කිඤ්ඤි සමුදයධම්මං සඛං තං නිරොධධම්මං” නති.

1. “පඤ්ඤාපෙති” ම ඡ සං. 2. “උතතරිමනුසාධම්මං” සි. මු.
3. “ධුමායතිපි” ම ඡ සං. “පඤ්ඤායතිපි” සි.

14. තෙ දිට්ඨධම්මා පතනධම්මා විදිතධම්මා පරියොගාලුතධම්මා තිණණ විචික්ඛිත්තං, විගතකථචකථා වෙසාරජ්ජප්පතතා අපරප්පච්චයා සන්ත්තසාසනෙ භගවතනා එතදවොචුං: “අභිකක්කනතං භනෙන, අභිකක්කනතං භනෙන, සෙය්‍යථාපි භනෙන, නිකක්ඛුජ්ජතං වා උක්කක්ඛුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුලුභස්ස වා මග්ගං ආචිකෙධය්‍ය, අකුකාරෙ වා තෙලපඡෝතං ධාරෙය්‍ය ‘වක්ඛුමනො රූපාති දක්ඛිනතී’ තී, එවමෙවං භගවතා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එතෙ මයං භනෙන, භගවතනං සරණං ගච්ඡාම ධම්මඤ්ච භීකක්ඛුසඛිසඤ්ච. උපාසකෙ තො භගවා ධාරෙතු අජ්ජනග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගතෙ”ති.

15. අථ බො සොණස්ස කොලීචිසස්ස එතදහොසී: “යථා යථා බො අභං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමී, නසිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිපුද්ධං සඛිලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං. යනනුතාහං කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍ය” තනි.

16. අථ බො තාති අසීති ගාමිකසහස්සාති භගවතො නාසිතං අභිතන්දිත්වා අනුමොදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවතනං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කමීංසු. අථ බො සොණො කොලීචීසො අචිරපක්කනෙනසු තෙසු අසීතියා ගාමිකසහස්සෙසු යෙන භගවා තෙනුපසඛිතමි. උපසඛිතමිත්වා භගවතනං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිනො බො සොණො කොලීචීසො භගවතනං එතදවොච: “යථා යථාහං භනෙන, භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමී, නසිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිපුද්ධං සඛිලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං. ඉච්ඡාමග්ගං භනෙන, කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං. පබ්බාජෙතු මං භනෙන, භගවා” තී. අලත්ථ බො සොණො කොලීචීසො භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජං. අලත්ථ උපසමපදං.

17. අචිරුපසමපනො ව පතායස්මා සොණො සීතචනෙ විතරති. තස්ස අච්චාරද්ධවිරියස්ස චඛිකමනො පාදු හිජ්ජිංසු. චඛිකමො ලොභිතෙන චුට්ඨො හොති සෙය්‍යථාපි ගවාසානතං.

18. අථ බො ආයසමනො සොණස්ස රහොගතස්ස පතිසලලීතස්ස එවං චෙනසො පරිචිතකෙකා උදපාදී: “යෙ බො කෙචි භගවතො සාවකා ආරද්ධවිරියා විතරන්ති, අහං තෙසං අඤ්ඤානරො. අථ ව පන මෙ න අනුපාදුය ආසවෙති චිත්තං. විමුච්චති. සංවිජ්ජන්ති බො පන මෙ කුලෙ හොගා. සක්කා හොගෙ ව භුඤ්ජිතුං. පුඤ්ඤාති ව කාතුං. යනනුතාහං භීතායාවන්තිත්වා හොගෙ ව භුඤ්ජෙය්‍යාං. පුඤ්ඤාති ව කරෙය්‍ය” තනි.

19. අථ බො භගවා ආයසමනො සොණස්ස චෙනසා චෙනො පරිචිතක්ක මඤ්ඤාය සෙය්‍යථාපි තාම බලවා පුරිසො සම්මිඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්මිඤ්ජෙය්‍ය, එවමෙව ගීජ්ඣකුට්ඨෙ පබ්බතෙ අන්තර්භිතො සීතචනෙ පාතුරතොසී.

20. අඵ බො භගවා සමඛනුලෙභි භික්ඛුභි සද්ධං සෙනාසනවාරිකං ආභිණ්ඛනො යෙනායසමතො සොණස්ස වඛකමො තෙනුපසඛකමි. අදදසා බො භගවා ආයසමතො සොණස්ස වඛකමං ලොභිතෙන චුට්ඨං. දිසවාන භික්ඛු ආමනොසි: “කස්ස බවායං භික්ඛවෙ, වඛකමො ලොභිතෙන චුට්ඨො සෙය්‍යථාපි ගවාසානන” නති. “ආයසමතො භනො, සොණස්ස අව්චාරද්ධි විරියස්ස වඛකමතො පාද භිජ්ජංසු. නස්සායං වඛකමො ලොභිතෙන චුට්ඨො සෙය්‍යථාපි ගවාසානන” නති.

21. අඵ බො භගවා යෙනායසමතො සොණස්ස විහාරො තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිත්තා පඤ්ඤතෙන ආසනෙ නිසීදි. ආයසමාපි බො සොණො භගවනං අභිවාදෙඤා ඵකමනං නිසීදි. ඵකමනං නිසීනං බො ආයසමනං සොණං භගවා ඵනදවොච: “නනු තෙ සොණ, රතොගතස්ස පතිසලුභිතස්ස ඵචං වෙතසො පරිචිතකෙකා උදපාදි: ‘යෙ බො කෙචි භගවතො සාවකා අව්චාරද්ධිවිරියා විභරනති, අභං තෙසං අඤ්ඤතරො. අඵ ච පන මෙ න අනුපාදය ආසවෙහි චිතං විමුච්චති. සංචිජ්ජනති බො පන මෙ කුලෙ තොගා. සකකා තොගෙ ච භුඤ්ඤිතුං පුඤ්ඤති ච කාතුං. යනනුනාභං භීතායාවතතිඤා තොගෙ ච භුඤ්ඤෙය්‍යං. පුඤ්ඤති ච කරෙය්‍ය” නති. “ඵචං භනො” ති.

22. “නං කිමඤ්ඤසි සොණ, කුසලො තං පුබ්බෙ අගාරිකභුතො විණාය නතතිස්සරෙ?” ති. “ඵචං භනො” ති. “නං කිමඤ්ඤසි සොණ, යද තෙ විණාය නතතියො අව්චායනා භොනති, අපි නු තෙ විණා නසමිං සමයෙ සරවතී වා භොති කමමඤ්ඤ වා?” ති. “නො භෙතං භනො” ති. “නං කිමඤ්ඤසි සොණ, යද තෙ විණාය නතතියො අතිසිච්චා භොනති, අපි නු තෙ විණා නසමිං සමයෙ සරවතී වා භොති කමමඤ්ඤ වා?” ති. “නො භෙතං භනො” ති. “නං කිමඤ්ඤසි සොණ, යද තෙ විණාය නතතියො තෙව අව්චායනා භොනති නාතිසිච්චා, සමෙ ගුණෙ පතිට්ඨිතා, අපි නු තෙ විණා නසමිං සමයෙ සරවතී වා භොති කමමඤ්ඤ වා?” ති. “ඵචං භනො” ති.

23. “ඵචමෙව බො සොණ, අව්චාරද්ධිවිරියං උද්ධව්චාය සංවතනති. අතිලීනවිරියං කොසජ්ජාය සංවතනති. නසමානිහ නං සොණ, විරියසමනං¹ අභිට්ඨං. ඉන්ද්‍රියානඤ්ච සමනං² පටිච්ජකි. නත්ඵ ච නිමිතං ගණහාතී” ති. “ඵචං භනො” ති බො ආයසමා සොණො භගවතො පච්චසෙසාසි.

24. අඵ බො භගවා ආයසමනං සොණං ඉමිනා ඔවාදෙන ඔවදිඤා සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො සමමිඤ්ඤිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සමමිඤ්ඤෙය්‍ය, ඵචමෙව සීතවනෙ ආයසමතො සොණස්ස පමුබ්බෙ අනතරගිතො ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ පාතුරහොසි.

1. “විරියසමථං.” ජ 8. 2. “ඉන්ද්‍රියානඤ්ච සමථං.” ජ 8

25. අඵ බො ආයසමා සොණො අපරෙන සමයෙන විරියසමනං අධිට්ඨාසී. ඉන්ද්‍රියානඤ්ච සමනං පටිවිජ්ඣී, නත්ඵ ච නිමිත්තං අගගහෙසී. අඵ බො ආයසමා සොණො ඵකො වුපකටෙයා අසමනො ආතාපී පතිනනො විතරනො න විරසෙව යසසන්ඨාය භූලපුත්තා සමමදෙව අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජනති, නදභුත්තරං බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං දිට්ඨව ධමමෙ සයං අභිඤ්ඤා සචජ්ඣකතා උපසමපජ්ජ විහාසී. “ඛිණං ජාතී. වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණීයං, නාපරං ඉත්තතායා” ති අභිඤ්ඤාසී.¹ අඤ්ඤනරො ච පනායසමා සොණො අරහතං අගොසී.

26. අඵ බො ආයසමනො සොණස්ස අරහතනං පත්තස්ස ඵනදගොසී: “යන්තූනාහං භගවතො සන්තිකො අඤ්ඤං බ්‍රහ්මචරියං” නති. අඵ බො ආයසමා සොණො යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිතා භගවනතං අභිවාදෙතා ඵකමනතං නිසීදී. ඵකමනතං නිසීදනං බො ආයසමා සොණො භගවනතං ඵනදවොච.

27. “යො සො භනෙන, භික්ඛු අරහං ඛිණංසවො වුසිතවා: කත-කරණීයො ඕතිනහාරො අනුපපත්තසද්දෙවො පරිකඛිණභවසඤ්ඤජනො සමමදඤ්ඤා විමුචෙනො, සො ඡ ධානාති අධිමුචෙනො හොති: තෙකඛමමාධි මුචෙනො හොති. පච්චෙකාධිමුචෙනො හොති. අබ්භාපජ්ඣාධිමුචෙනො හොති. උපාදනකඛියාධිමුචෙනො හොති. නණ්හකඛියාධිමුචෙනො හොති. අසමමො-හාධිමුචෙනො හොති.

28. “සීයා බො පන භනෙන ඉධෙකච්චස්ස ආයසමනො ඵචමස්ස: ‘කෙචලං සඤ්ඤාමත්තකං නුත අයමායසමා නිසායා තෙකඛමමාධිමුචෙනො’ ති. න බො පනෙනං භනෙන, ඵචං දට්ඨබ්බං. ඛිණංසවො භනෙන, භික්ඛු වුසිතවා කතකරණීයො කරණීයමත්තනො² අසමනුපස්සනො කතස්ස වා පතිවයං, බයා රාගස්ස ජීවරාගත්තා තෙකඛමමාධිමුචෙනො හොති. බයා දෙසස්ස ජීවදෙසත්තා තෙකඛමමාධිමුචෙනො හොති. බයා මොහස්ස ජීවමොහත්තා තෙකඛමමාධිමුචෙනො හොති.

29. “සීයා බො පන භනෙන, ඉධෙකච්චස්ස ආයසමනො ඵචමස්ස: ‘ලාඤ්ඤකාරසිලොකං නුත අයමායසමා නිකාමියමානො පච්චෙකාධි-මුචෙනො’ ති. න බො පනෙනං භනෙන, ඵචං දට්ඨබ්බං. ඛිණංසවො භනෙන, භික්ඛු වුසිතවා කතකරණීයො කරණීයමත්තනො අසමනුපස්සනො කතස්ස වා පතිවයං, බයා රාගස්ස ජීවරාගත්තා පච්චෙකාධිමුචෙනො හොති. බයා දෙසස්ස ජීවදෙසත්තා පච්චෙකාධිමුචෙනො හොති. බයා මොහස්ස ජීවමොහත්තා පච්චෙකාධිමුචෙනො හොති.

1. “අභිඤ්ඤාසී” ම ඡ සා.
 2. “කරණීයමත්තනා” සි වු. ම ඡ සා. “කරණීයා අත්තනො” අංගුත්තරපාළි.

30. “සීයා බො පන භනෙන, ඉබේකච්චස්ස ආයසමනො ඵචමස්ස ‘සීලබ්බනපරාමාසං නුත අයමායසමා සාරනො පච්චාගච්ඡන්තො අබ්බාප-ඡකාධිමුත්තො” ති. න බො පනෙනං ඵචං දට්ඨබ්බං. ඕණාසචො භනෙන, භික්ඛු චුසිනවා කනකරණීයො කරණීයමත්තනො අසමනුපස්සනො කතස්ස වා පතිවයං, බියා රාගස්ස ඒනරාගත්තා අබ්බාපඡකාධිමුත්තො හොති. බියා දොසස්ස ඒනදොසත්තා අබ්බාපඡකාධිමුත්තො හොති. බියා මොහස්ස ඒනමොහත්තා අබ්බාපඡකාධිමුත්තො හොති. -පෙ- බියා රාගස්ස ඒනරාගත්තා උපාද්දනකඛයාධිමුත්තො හොති. බියා දොසස්ස ඒනදොසත්තා උපාද්දනකඛයාධි-මුත්තො හොති. බියා මොහස්ස ඒනමොහත්තා උපාද්දනකඛයාධිමුත්තො හොති. -පෙ- බියා රාගස්ස ඒනරාගත්තා වණ්ඤාකඛයාධිමුත්තො හොති. බියා දොසස්ස ඒනදොසත්තා වණ්ඤාකඛයාධිමුත්තො හොති. බියා මොහස්ස ඒනමොහත්තා වණ්ඤාකඛයාධිමුත්තො හොති. -පෙ- බියා රාගස්ස ඒනරාගත්තා අසමමාහාධිමුත්තො හොති. බියා දොසස්ස ඒනදොසත්තා අසමමාහාධිමුත්තො හොති. බියා මොහස්ස ඒනමොහත්තා අසමමාහාධි-මුත්තො හොති.

31. “ඵචං සමමා විමුත්තවිනාස්ස භනෙන, භික්ඛුනො භුසා වෙඨි වක්ඛු විඤ්ඤාය්‍යා රූපා වක්ඛුස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්ති, නෙවස්ස විතතං පරියාදියන්ති. අමිසසිකතමෙවස්ස විතතං හොති සීනං ආනෙඡ්ඡප්පත්තං. වයඤ්චස්සානු-පස්සන්ති. භුසා වෙඨි සොනවිඤ්ඤාය්‍යා සද්දං -පෙ- ඝාණවිඤ්ඤාය්‍යා ගඤ්ඤා -පෙ- ඡ්චනාවිඤ්ඤාය්‍යා රූපා -පෙ- කායවිඤ්ඤාය්‍යා ඵොට්ඨබ්බා -පෙ- මනොවිඤ්ඤාය්‍යා ධම්මා මනස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්ති, නෙවස්ස විතතං පරියාදියන්ති. අමිසසිකතමෙවස්ස විතතං හොති සීනං ආනෙඡ්ඡප්පත්තං. වයඤ්චස්සානු-පස්සන්ති.

32. “සෙය්‍යථාපි භනෙන, සෙලො පබ්බනො අච්ඡද්දො අසුසිරො ඵකසනො, පුරුසභිමාය වෙඨි දීසාය ආගච්ඡිය්‍ය භුසා වානචුට්ඨි, නෙව නං සඤ්ඤාමෙප්ප්‍ය. න සමපකමෙප්ප්‍ය. න සමපචෙට්ඨෙප්ප්‍ය. පච්ඡිමාය වෙඨි දීසාය ආගච්ඡිය්‍ය භුසා වානචුට්ඨි -පෙ- උත්තරාය වෙඨි දීසාය ආගච්ඡිය්‍ය භුසා වානචුට්ඨි -පෙ- දකඛිණාය වෙඨි දීසාය ආගච්ඡිය්‍ය භුසා වානචුට්ඨි, නෙව නං සඤ්ඤාමෙප්ප්‍ය. න සමපකමෙප්ප්‍ය. න සමපචෙට්ඨෙප්ප්‍ය. ඵචමෙව බො භනෙන, ඵචං සමමා විමුත්තවිනාස්ස භික්ඛුනො භුසා වෙඨි වක්ඛු විඤ්ඤාය්‍යා රූපා වක්ඛුස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්ති, නෙවස්ස විතතං පරියාදියන්ති. අමිසසිකත-මෙවස්ස විතතං හොති සීනං ආනෙඡ්ඡප්පත්තං. වයඤ්චස්සානු-පස්සන්ති. භුසා වෙඨි සොනවිඤ්ඤාය්‍යා සද්දං -පෙ- ඝාණවිඤ්ඤාය්‍යා ගඤ්ඤා -පෙ- ඡ්චනා-විඤ්ඤාය්‍යා රූපා -පෙ- කායවිඤ්ඤාය්‍යා ඵොට්ඨබ්බා -පෙ- මනොවිඤ්ඤාය්‍යා ධම්මා මනස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්ති, නෙවස්ස විතතං පරියාදියන්ති. අමිසසිකතමෙවස්ස විතතං හොති සීනං ආනෙඡ්ඡප්පත්තං. වයඤ්චස්සානු-පස්සන්ති” ති.

- 33. “නෙකඛමමං අභිමුත්තස්ස පච්චෙකඤ්ච වෙනසො,
අඛ්‍යාපඡ්ඤාභිමුත්තස්ස උපාදුතකඛයස්ස ව;
නණ්හකඛයාඛිමුත්තස්ස අසමොඛඤ්ච වෙනසො,
දිස්වා ආයනනුප්පාදං සමමා විතතං ටිමුළුවති.
- 34. නස්ස සමමා විමුත්තස්ස සනතචිතතස්ස භිකඤ්චනො,
කතස්ස පභිවයො නඤ්ච කරණීයං න විජ්ජති.
- 35. සෙලො යථා එකඤ්චනො වානෙන න සමීරති,
එවං රුපා රසා සඤ්ඤ ගඤ්චා එස්සා ව කෙවලා;
ඉට්ඨා ධමමා අනිට්ඨා ව නප්පවෙධෙතති නාදිතො,
සීතං විතතං විප්පමුත්තං වයඤ්චස්සානුපස්සති” ති.

36. අඵ බො භගවා භිකඤ්ච ආමනෙතසි: “එවං බො භිකඛවෙ, කුලපුත්තා අඤ්ඤං ව්‍යාකරොතති. අඤ්චො ව චුතොතො. අතතො ව අනුපජීතො. අඵ ව පනිධෙකවෙව මොඤ්ජුරිසා හසමානකා¹ මඤ්ඤ අඤ්ඤං ව්‍යාකරොතති. තෙ පචජා විසාතං ආපජ්ජනති” ති.

37. අඵ බො භගවා ආයසමනතං සොණං ආමනෙතසි: “ඤං බො‘සි සොණ, සුඤ්චාලො. අනුජානාමි තෙ සොණ, එකපලාසිකං උපාහන” නති. “අහං බො භනෙන, අසීතිසකට්ඨාගෙ හිරඤ්ඤං ඕතාය අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජිතො සතතනඤ්චකඤ්ච අණීකං. අථාහං භනෙන, එකපලාසිකං වෙ උපාහනං පරිහරිස්සාමි², නස්ස මෙ භවිස්සතති වතතාරො: ‘සොණො කොලිචිසො අසීතිසකට්ඨාගෙ හිරඤ්ඤං ඕතාය අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජිතො සතතනඤ්චකඤ්ච අණීකං. සො දුතායං එකපලාසිකාසු උපහනාසු සතොතො’ ති. සවෙ භගවා භිකඤ්චසඛසස්ස අනුජානිස්සති, අනමපි පරිභුඤ්ජිස්සාමි. තො වෙ භගවා භිකඤ්චසඛසස්ස අනුජානිස්සති, අනමපි න පරිභුඤ්ජිස්සාමි” ති.

38. අඵ බො භගවා එතසමිං නිදුනෙ එතසමිං පකරණෙ ධමමිං කථං කඤ්චා භිකඤ්ච ආමනෙතසි: “අනුජානාමි භිකඛවෙ, එකපලාසිකං උපාහනං. න භිකඛවෙ, දිගුණා උපාහනා ධාරෙතඛබා. න තිගුණා උපාහනා ධාරෙතඛබා. න ගණඛගණ්ණපාහනා³ ධාරෙතඛබා. යො ධාරෙය්‍ය, ආප්පති උකකට්ඨසා” ති.

39. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භිකඤ්ච සබ්බනිලිකා⁴ උපාහනායො ධාරෙතති. -පෙ- සබ්බපීතිකා⁵ උපාහනායො ධාරෙතති. සබ්බලොභිතිකා⁶ උපාහනායො ධාරෙතති. සබ්බමඤ්ජුරිකා⁷ උපාහනායො ධාරෙතති. සබ්බකණ්ඨා⁸ උපාහනායො ධාරෙතති. සබ්බමහාරඛගරතතා උපාහනායො ධාරෙතති. සබ්බමනාතාමරතතා උපාහනායො ධාරෙතති. මනුස්සා උඡ්ඤායනති, භීයනති, විපාවෙතති: “සෙය්‍යථාපි ගිඪී කාමනොගිතො” ති.

1. “හසමානකා” ම. ඡ. සං. PTS ම නු ප. තො වි. “හසමානා” අධිකථා.
 2. “අථාහං භනෙන එකපලාසිකං වෙ උපාහනං පරිහරිස්සාමි” ති සීහලකාර-
 පොඤ්ඤාසු න දිස්සතෙ. මරමරකාර පොඤ්ඤා “උපාහනං” න දිස්සතෙ.
 3. “ගුණංගුණ්ණපාහනා” ම ඡ සං.
 4. “සබ්බනිලිකායො” අ වි. ම නු පා. තො වි. ඡ වි.
 5. “සබ්බපීතිකායො” ම නු ප. අ වි. තො වි. ඡ වි.
 6. “සබ්බලොභිතිකායො” ම නු ප. අ වි. තො වි. ඡ වි.
 7. “මඤ්ජුරිකායො” ම නු ප. අ වි. තො වි. ඡ වි.
 ,, “මඤ්ජුරිකා” ම ඡ සං. ම නු ප. අධිකථා.
 8. “සබ්බකණ්ඨායො” ම නු ප. අ වි. තො වි. ඡ වි.

40. භගවතො එතමන්ඞං ආරොවෙසුං: “න භික්ඛවෙ, සබ්බනිලිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා, -පෙ- න සබ්බපීතීකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න සබ්බලොහිතීකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න සබ්බමඤ්ජුට්ඨිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න සබ්බකණ්ණා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න සබ්බමහාරඞ්ගරත්තා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න සබ්බමහානාමරත්තා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. යො ධාරෙය්‍ය, ආපච්ඡති දුක්ඛටස්සා” තී.

41. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු නිලකවට්ටිකා¹ උපාහනායො ධාරෙතනී -පෙ- පීතකවට්ටිකා උපාහනායො ධාරෙතනී. ලොහිතකවට්ටිකා උපාහනායො ධාරෙතනී. මඤ්ජුට්ඨිකවට්ටිකා උපාහනායො ධාරෙතනී. කණ්ණවට්ටිකා උපාහනායො ධාරෙතනී. මහාරඞ්ගරත්තවට්ටිකා උපාහනායො ධාරෙතනී. මහානාමරත්තවට්ටිකා උපාහනායො ධාරෙතනී. මනුස්සා උඡ්ඤායනතී, බීයනතී, විපාවෙනතී: “සෙය්‍යථාපි ගිභී කාමභොගිනො” තී.

42. භගවතො එතමන්ඞං ආරොවෙසුං: “න භික්ඛවෙ, නිලකවට්ටිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා, -පෙ- න පීතකවට්ටිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න ලොහිතකවට්ටිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න මඤ්ජුට්ඨිකවට්ටිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න කණ්ණවට්ටිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න මහාරඞ්ගරත්තවට්ටිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න මහානාමරත්තවට්ටිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. යො ධාරෙය්‍ය, ආපච්ඡති දුක්ඛටස්සා” තී.

43. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු බලලිකබද්ධා² උපාහනායො ධාරෙතනී. -පෙ- පුට්ඨබද්ධා උපාහනායො ධාරෙතනී. පාලිගුණ්ණිමා උපාහනායො ධාරෙතනී. තුලපුණ්ණිකා³ උපාහනායො ධාරෙතනී. නිත්තිරපච්ඡතිකා උපාහනායො ධාරෙතනී. මෙණ්ඩවිසාණවට්ටිකා⁴ උපාහනායො ධාරෙතනී. අජ්චිසාණවට්ටිකා⁵ උපාහනායො ධාරෙතනී. විච්ඡිකාලිකා උපාහනායො ධාරෙතනී. මොරපිඤ්ජුපරිසිඛ්ඛිතා⁶ උපාහනායො ධාරෙතනී. විත්තා උපාහනායො ධාරෙතනී. මනුස්සා උඡ්ඤායනතී, බීයනතී, විපාවෙනතී: “සෙය්‍යථාපි ගිභී කාමභොගිනො” තී.

44. භගවතො එතමන්ඞං ආරොවෙසුං: “න භික්ඛවෙ, බලලිකබද්ධා උපාහනා ධාරෙතබ්බා, -පෙ- න පුට්ඨබද්ධා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න පාලිගුණ්ණිමා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න තුලපුණ්ණිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න නිත්තිරපච්ඡතිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න මෙණ්ඩවිසාණවට්ටිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න අජ්චිසාණවට්ටිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න විච්ඡිකාලිකා උපාහනා ධාරෙතබ්බා න මොරපිඤ්ජුපරිසිඛ්ඛිතා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න විත්තා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. යො ධාරෙය්‍ය, ආපච්ඡති දුක්ඛටස්සා” තී.

1. “නිලකවට්ටිකා” ම ඡ සං. එළු පිතකාදිසු ව සබ්බන් වදනිකා’නි දිස්සතෙ.
 2. “බලලකබද්ධා” ම ඡ සං P T S. ම නු ප. ජඞ. තො ඞි.
 3. “තුලපණ්ණිකා” තො ඞි. 4 - 5. “බද්ධිකා” සී. මු. “බන්ධිකා” P T S.
 5. “අජ්චිසාණවද්ධිකා” අට්ඨකථා. 6. “මොරපිච්ඡපරිසිඛ්ඛිතා” ම ඡ සං.

45. තෙන බො ජන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු ඩීඛවමමපරිකකවා උපාහනායො ධාරෙන්නි. -පෙ- ව්‍යග්ඝවමමපරිකකවා උපාහනායො ධාරෙන්නි. දීපිවමමපරිකකවා උපාහනායො ධාරෙන්නි. අජ්නවමමපරිකකවා උපාහනායො ධාරෙන්නි. උදදවමමපරිකකවා උපාහනායො ධාරෙන්නි. මජ්ඣාරවමමපරිකකවා උපාහනායො ධාරෙන්නි. කාලකවමමපරිකකවා උපාහනායො ධාරෙන්නි. උලුකවමමපරිකකවා¹ උපාහනායො ධාරෙන්නි. මනුස්සා උජ්ඣායනති, බීයනති, විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමතොගිනො” ති.

46. භගවතො එනමන්ථො ආරොවෙසු: “න භික්ඛවෙ, සීඛවමමපරිකකවා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. -පෙ- න ව්‍යග්ඝවමමපරිකකවා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න දීපිවමමපරිකකවා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න අජ්නවමමපරිකකවා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න උදදවමමපරිකකවා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න මජ්ඣාරවමමපරිකකවා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න කාලකවමමපරිකකවා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. න උලුකවමමපරිකකවා උපාහනා ධාරෙතබ්බා. යො ධාරෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛටස්සා” ති.

47. අඵ බො භගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා ජනනච්චිරං ආදය රාජගහං පිණ්ඩාය පාපිසි අඤ්ඤතරෙන භික්ඛුනා පච්ජාසමණෙන. අඵ බො සො භික්ඛු බඤ්ඤමානො නගවනං පිටඨිතො පිටඨිතො අනුබන්ධි.

48. අදදසා බො අඤ්ඤතරො උපාසකො ගණඛගණුපාහනං² ආරොභිත්වා භගවනං දුරතොව ආගච්ඡන්තං. දිසාත උපාහනා ඔරොභිත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිත්වා භගවනං අභිවාදෙත්වා යෙන සො භික්ඛු තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිත්වා නා භික්ඛු අභිවාදෙත්වා එතදවොච: “කීස්ස භනෙන අයෙයා බඤ්ඤති” ති. “පාද මෙ ආවුසො එලිතා” ති.³ “නඤ්ඤ භනෙන, උපාහනායො” ති. “අලං ආවුසො, පටිකබ්භතා භගවතා ගණඛගණුපාහනා” ති. “ගණභාහෙනා භික්ඛු උපාහනායො” ති.

49. අඵ බො භගවා එතසමිං නිදුනෙ එතසමිං පකරණෙ ඛමමිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ථි: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ඔමුක්ඛං ගණඛගණුපාහනං. න භික්ඛවෙ, නවා ගණඛගණුපාහනා ධාරෙතබ්බා, යො ධාරෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛටස්සා” ති.

50. තෙන බො ජන සමයෙන භගවා අරේඤාකාසෙ අනුපාහනො වඛකමති. “සත්ථා අනුපාහනො වඛකමති” ති පෙරාපි භික්ඛු අනුපාහනා වඛකමන්ති.

51. ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සත්ථරි අනුපාහනෙ වඛකමමානෙ පේරෙසුපි භික්ඛුසු අනුපාහනෙසු වඛකමමානෙසු සඋපාහනා වඛකමන්ති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්චජා, තෙ උජ්ඣායනති, බීයනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සත්ථරි අනුපාහනෙ වඛකමමානෙ පේරෙසුපි භික්ඛුසු අනුපාහනෙසු වඛකමමානෙසු සඋපාහනා වඛකමස්සන්ති” ති

52. අඵ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එනමන්ථො ආරොවෙසු. “සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු සත්ථරි අනුපාහනෙ වඛකමමානෙ පේරෙසුපි භික්ඛුසු අනුපාහනෙසු වඛකමමානෙසු සඋපාහනා වඛකමන්ති ?” ති. “සච්චං භගවා.”

1. “ලුවකවමම පරිකකවා” ම ඡ සං. 2. “ගණඛගණුපාහනා” ම සු ට. අ ච. ජ ච. තො ච. 3. “එලිතාති” සී ඉ.

53. විගර්හි බුද්ධෝ හගවා “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ, මොඝපුරිසා සන්ධර් අනුපාහනෙ වඛකමමානෙ ථෙරෙසුපි භික්ඛුසු අනුපාහනෙසු වඛකම මානෙසු සඋපාහනා වඛකමිසුසානති? ඉමෙහි නාම භික්ඛවෙ, ගිහී කාම හොගිනො ඔද්භවසනා¹ අභිජ්චනිකසු සිප්පසු කාරණා ආචරියෙසු සගාරවා සප්පතිසු² සභාගවුත්තිකා විහරිසුසානති. ඉධ බො නා භික්ඛවෙ, සොහෙඨ, යං කුමෙහ ඵලං සවාකධානෙ ධම්මවිනයෙ පබ්බජ්ඣා සමානා ආචරියෙසු ආචරියමනෙතසු උපජ්ඣායෙසු උපජ්ඣායමනෙතසු අගාරවා අප්පතිසු අසභාගවුත්තිකා විහරෙය්‍යාඨ ?

54. තෙන බො භික්ඛවෙ, අප්පසන්නාතා වා පසාදය -පෙ- විගර්හිවා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි: “න භික්ඛවෙ, ආචරියෙසු ආචරියමනෙතසු උපජ්ඣායෙසු උපජ්ඣායමනෙතසු අනුපාහනෙසු වඛකම- මානෙසු සඋපාහනෙත වඛකමිතඛං. යො වඛකමෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛටසු. න භික්ඛවෙ³, අජ්ඣාරාමෙ උපාහනා ධාරෙතඛා. යො ධාරෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛටසු”ති.

55. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරසු භික්ඛුනො පාදබ්බිලාබාධො තොති. භික්ඛු තං භික්ඛුං⁴ පරිඤහෙතො උච්චාරමි පසුචමි නික්ඛාමෙතති. අදදසා බො හගවා සෙතාසනචාරිකං ආභිණ්ණෙනො තෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං පරිඤහෙතො උච්චාරමි පසුචමි නික්ඛාමෙතෙන. දිස්වාන යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිනා තෙ භික්ඛු ඵතදවොච: “කිං ඉමසු භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ආබාධො” ති. “ඉමසු හනෙන ආයසමතො පාදබ්බිලාබාධො. ඉමං මයං පරිඤහෙතො උච්චාරමි පසුචමි නික්ඛාමෙමා’ති.

56. අථ බො හගවා ඵතසමිං නිදුනෙ ඵතසමිං පකරණෙ ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, යසු පාද වා දුක්ඛා, පාද වා ඵලිතා, පාදබ්බිලො වා ආබාධො⁵, උපාහනං ධාරෙතු” තති.

57. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු අධානෙහි පාදෙහි මඤ්චමි පිඨමි අභිරුහනති. විචරමි සෙතාසනමි දුසුති. හගවතො ඵතමන්ථ ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ‘ඉදුති මඤ්චො වා පිඨං වා අභිරුහිසුමි ති උපාහනං ධාරෙතු” තති.

58. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු රත්තියා උපොසථග්ගමි සන්තිසජ්ජමි ගච්ඡන්තා අකුකාරෙ බාණුමි කණටකමි අකකමතති. පාද දුක්ඛා තොනති. හගවතො ඵතමන්ථ ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, අජ්ඣාරාමෙ උපාහනං ධාරෙතුං උක්ඛං පදීපං කත්තරදණ්ඩ”තති.

1. “ගිහී ඔද්භවස්ථසනා” ම ඡ සං. 2. “සප්පතිසුචා” සී මු.
 3. “න ව භික්ඛවෙ” ම ඡ සං. P T S. 4. “තං භික්ඛු” ම ඡ සං.
 5. “පාදබ්බිලාබාධො වා” සී

60. තෙන බො ජන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු රතනියා පච්චුසසමයං පච්චුට්ඨාය කට්ඨපාදකායො අභිරුහිතා අජේඤාකාසෙ වඛකමනති උච්චාසඤ්ඤා මහාසඤ්ඤා බට්ඨපඤ්ඤා අනෙකවිහිතං තීරච්ඡානකථං කථේනනා- සෙය්‍යපීදං: රාජකථං වොරකථං මහාමත්තකථං සෙනාකථං භයකථං යුද්ධකථං අත්තකථං පානකථං වත්තකථං සයනකථං මාලාකථං ගඤ්ඤකථං ඤ්ඤකථං යානකථං ගාමකථං තිගමකථං නගරකථං ජනපදකථං ඉත්ථිකථං පුරිසකථං සුරකථං විසිබාකථං කුම්බට්ඨානකථං පුබ්බපෙනකථං නානත්තකථං ලොකකඤ්ඤාසිකං සමුද්දකඤ්ඤාසිකං ඉති භවාභවකථං ඉති වා, කීටකමපි අකකමිත්වා මාරෙනති, භික්ඛුපි සමාධිමහා වාවෙනති.

61. යෙ තෙ භික්ඛු අපිච්ඡා තෙ උජ්ඤායනති, භියනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු රතනියා පච්චුසසමයං පච්චුට්ඨාය කට්ඨ- පාදකායො අභිරුහිතා අජේඤාකාසෙ වඛකමනති උච්චාසඤ්ඤා මහාසඤ්ඤා බට්ඨපඤ්ඤා අනෙකවිහිතං තීරච්ඡානකථං කථේනනා - සෙය්‍යපීදං: රාජකථං වොරකථං -පෙ- ඉ ති භවාභවකථං. ඉති වා, කීටකමපි අකකමිත්වා මාරෙස්සනති. භික්ඛුපි සමාධිමහා වාවෙස්සනති” ති.

62. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “සච්චං කීර භික්ඛවො, ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු රතනියා පච්චුසසමයං පච්චුට්ඨාය කට්ඨපාදකායො අභිරුහිතා අජේඤාකාසෙ වඛකමනති උච්චාසඤ්ඤා මහාසඤ්ඤා බට්ඨපඤ්ඤා අනෙකවිහිතං තීරච්ඡානකථං කථේනනා - සෙය්‍යපීදං: රාජකථං වොරකථං -පෙ- ඉ ති භවාභවකථං ඉති වා? කීටකමපි අකකමිත්වා මාරෙනති, භික්ඛුපි සමාධිමහා වාවෙනති?” ති. “සච්චං භගවා”.

63. විගරති බුද්ධො භගවා -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මං කථං කථා භික්ඛු ආමනොසී: “න භික්ඛවො, කට්ඨපාදකායො ධාරෙතබ්බා. යො ධාරෙය්‍ය, ආභතති දුකකට්ඨස්සා” ති.

64. අථ බො භගවා ඤාජග්ගෙ යථාභීරතනං විහරිත්වා යෙන බාරාණසී තෙන වාරිකං පකකාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන බාරාණසී තදවසරී. තනුසුදං භගවා බාරාණසීයං විහරති ඉසිපතනෙ මිඤ්ඤයෙ.

65. තෙන බො ජන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු “භගවතා කට්ඨපාදකා පටිකඛිතනා” ති නාලතරුණෙ ඡේද්දපෙත්වා නාලපත්තපාදකායො ධාරෙතති. තාති නාලතරුණාති ඡින්නාති මිලායනති. මනුස්සා උජ්ඤායනති, භියනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම සමණා සත්‍යපුත්තියා නාලතරුණෙ ඡේද්දපෙත්වා නාලපත්තපාදකායො ධාරෙස්සතති? තාති නාලතරුණාති ඡින්නාති මිලායනති. එකිත්ථිං සමණා සත්‍යපුත්තියා ජීවං විහෙයේනති” ති.

66. අස්සොසුං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඤායනනානං භියනනානං විපාවෙනනානං. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. “සච්චං කීර භික්ඛවො, ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු නාලතරුණෙ ඡේද්දපෙත්වා නාලපත්තපාදකායො ධාරෙතති. තාති නාලතරුණාති ඡින්නාති මිලායනති”? ති. “සච්චං භගවා.”

67. විගරහී බුද්ධෝ භගවා “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ, මොසපුරිසා තාලතරුණේ ඡේදපෙඤා තාලපත්තපාදුකායො ධාරෙස්සන්ති? තාති තාලතරුණාති ඡින්නාති මිලායන්ති. ජීවසඤ්ඤිතො හි භික්ඛවෙ, මනුස්සාරුකඛසමිං. තෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහීනා ධම්මිං කථං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනොති: ‘න භික්ඛවෙ, තාලපත්තපාදුකා ධාරෙතඛබ්බා. යො ධාරෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛංඝා’ ති.

68. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගිසා භික්ඛු “භගවතා තාල-පත්තපාදුකා පටිකඤ්ඤා” ති වෙච්චතරුණේ ඡේදපෙඤා වෙච්චත්තපාදුකායො ධාරෙන්නති. තාති වෙච්චතරුණාති ඡින්නාති මිලායන්ති. මනුස්සා උඡ්ඤායන්ති, ඛිසන්ති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම සමණා සක්ඛපුත්තියා වෙච්චතරුණේ ඡේදපෙඤා වෙච්චත්තපාදුකායො ධාරෙස්සන්ති? තාති වෙච්චතරුණාති ඡින්නාති මිලායන්ති. එකිත්ඤ්ඤිං සමණා සක්ඛපුත්තියා ජීවං විතෙඨෙන්නති” ති.

69. අස්සොසුං ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උඡ්ඤායන්තානං ඛිසන්තානං විපාවෙනතානං. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමත්ථං ආරොවෙසුං -පෙ- “න භික්ඛවෙ, වෙච්චත්තපාදුකා ධාරෙතඛබ්බා. යො ධාරෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛංඝා” ති.

70. අථ ඛො භගවා බාඤ්ඤාසීයං යථාභිරතං විහරිතා යෙන හද්දියං තෙන වාරිකං පකකාමි. අනුපුබ්බෙත වාරිකං වරමානො යෙන හද්දියං තදවසරි. නත්තදං භගවා හද්දියෙ විහරති ජාතියාවනෙ.

71. තෙන ඛො පන සමයෙන හද්දියා භික්ඛු අනෙකවිහිතං පාදුක-මණ්ඩනානුයොගමනුසුත්තා විහරන්ති. තිණපාදුකං කරොන්තිපි. කාරාපෙ-නතිපි. මුඤ්ඤපාදුකං කරොන්තිපි. කාරාපෙනතිපි. බබ්බජ්පාදුකං කරොන්තිපි. කාරාපෙනතිපි. හින්නාලපාදුකං කරොන්තිපි. කාරාපෙනතිපි. කම්මලපාදුකං කරොන්තිපි. කාරාපෙනතිපි. කම්මලපාදුකං කරොන්තිපි. කාරාපෙනතිපි. කම්මලපාදුකං කරොන්තිපි. කාරාපෙනතිපි. රිඤ්චන්ති උදෙදසං පරිපුච්ඡං අධිසීලං අධිවිතනං අධිපඤ්ඤං.

72. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්තා තෙ උඡ්ඤායන්ති, ඛිසන්ති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම හද්දියා භික්ඛු අනෙකවිහිතං පාදුකමණ්ඩනානුයොග-මනුසුත්තා විහරස්සන්ති? තිණපාදුකං කරිස්සන්තිපි? කාරාපෙස්සන්තිපි? මුඤ්ඤපාදුකං කරිස්සන්තිපි? කාරාපෙස්සන්තිපි? බබ්බජ්පාදුකං කරිස්සන්තිපි? කාරාපෙස්සන්තිපි? හින්නාලපාදුකං කරිස්සන්තිපි? කාරාපෙස්සන්තිපි? කම්මල-පාදුකං කරිස්සන්තිපි? කාරාපෙස්සන්තිපි? කම්මලපාදුකං කරිස්සන්තිපි? කාරාපෙස්සන්තිපි? රිඤ්චස්සන්ති උදෙදසං පරිපුච්ඡං අධිසීලං අධිවිතනං අධිපඤ්ඤං” ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමත්ථං ආරොවෙසුං.

73. “සම්මං කිරි භික්ඛවෙ, හද්දියා භික්ඛු අනෙකවිහිතං පාදුකමණ්ඩ නානුයොගමනුසුත්තා විහරන්ති? තිණපාදුකං කරොන්තිපි? කාරාපෙනතිපි? මුඤ්ඤපාදුකං කරොන්තිපි? කාරාපෙනතිපි? බබ්බජ්පාදුකං කරොන්තිපි? කාරාපෙනතිපි? හින්නාලපාදුකං කරොන්තිපි? කාරාපෙනතිපි? කම්මලපාදුකං කරොන්තිපි? කාරාපෙනතිපි? කම්මලපාදුකං කරොන්තිපි? කාරාපෙනතිපි? රිඤ්චස්සන්ති උදෙදසං පරිපුච්ඡං අධිසීලං අධිවිතනං අධිපඤ්ඤං?” නති. “සම්මං භගවා.”

74. විගර්හි බුද්ධො භගවා: “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ, මොඝපුරිසා අනෙකච්ඡිතං පාදුකමණ්ඩනානුයොගමනුසුත්තා විහරිසුන්ති - තිණපාදුකං කරිසුන්ති? කාරාපෙසුන්ති? මුඤ්ජපාදුකං කරිසුන්ති? කාරා-පෙසුන්ති? බබ්චපාදුකං¹ කරිසුන්ති? කාරාපෙසුන්ති? හිනතාල-පාදුකං කරිසුන්ති? කාරාපෙසුන්ති? කමලපාදුකං කරිසුන්ති? කාරාපෙසුන්ති? කමලපාදුකං කරිසුන්ති? කාරාපෙසුන්ති? රිඤ්චිසුන්ති උදෙදසං පරිපුච්ඡං අඛිසීලං අඛිචිත්තං අඛිපඤ්ඤං.

75. “තෙතං භික්ඛවෙ, අපපසන්නානං වා පසාදය-පෙ- විගර්හිත්වා ධමමිං කථං කච්චා භික්ඛු ආමනෙත්ඤි: න භික්ඛවෙ, තිණපාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න මුඤ්ජපාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න බබ්චපාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න හිනතාලපාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න කමලපාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න කමලපාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න සොචණ්ණමයා පාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න රුපිමයා² පාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න මණ්ණමයා පාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න වෙච්චරියමයා පාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න ඵලිකමයා පාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න කංසමයා පාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න කාවමයා පාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න කිපුමයා පාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න සීසමයා පාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. න තමබ්ලොහමයා පාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. යො ධාරෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛවසු. න ව භික්ඛවෙ, කාවි සඛකමනීයා පාදුකා ධාරෙත්ඛබ්බා. යො ධාරෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛවසු. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, තිසෙසා පාදුකායො³ ධුට්ඨානීයා අසඛකමනීයායො: වච්චපාදුකං පසුච්චපාදුකං ආචමනපාදුකං”න්ති.

76. අථ බො භගවා හද්දිසෙ යථාභිරත්තං විහරිත්වා යෙන සාවඤ්චි තෙන චාරිකං පකකාමි. අනුපුබ්බෙන චාරිකං චරමානො යෙන සාවඤ්චි තදවසරි. තත්‍ර සුදා භගවා සාවඤ්චියං විහරති ඡෙත්චගෙන අනාථපිණ්ඩිකසු ආරාමෙ.

77. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු අචිරවතීයා නදියා ගාචිතං තරන්තීතං විසාණෙසුපි ගණහන්ති. කණෙණෙසුපි ගණහන්ති. ගීවායපි ගණහන්ති. ඡෙප්පායපි⁴ ගණහන්ති. පිට්ඨිමපි අභිරුගන්ති. උත්තචිත්තාපි අඛගජාතං ජුපනති. වච්චතරිමපි ඔගාගෙච්චා මාරෙත්ති.

78. මනුසුං උජ්ඣායන්ති, බියන්ති, විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම සමණා සකාපුත්තීයා ගාචිතං තරන්තීතං විසාණෙසුපි ගහෙසුන්ති? කණෙණෙසුපි ගහෙසුන්ති? ගීවායපි ගහෙසුන්ති? ඡෙප්පායපි ගහෙසුන්ති? පිට්ඨිමපි අභිරුගිසුන්ති? උත්තචිත්තාපි අඛගජාතං ජුපිසුන්ති? වච්චතරිමපි ඔගාගෙච්චා මාරෙසුන්ති? සෙය්‍යථාපි ගිතී කාමනොගිනො?” තී.

79. අසෙසාසුං බො භික්ඛු තෙසං මනුසුන්තං උජ්ඣායන්නානං බියන්තානං විපාවෙන්තානං. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමඤ්චං ආරොවෙසුං: “සච්චං කීර භික්ඛවෙ, -පෙ- සච්චං භගවා.”

1. “පබ්චපාදුකා” ම ඡ සං. 2. “රුපිමයා” ම ඡ සං. 3. “පාදුකා” ම ඡ සං. 4. “ඡෙප්පායපි” ම ඡ සං. “ඡෙප්පායමපි” P T S අ. ච. තොච්චි. ජ චි.

80. විගර්හි බුද්ධො භගවා -පෙ- විගර්හිත්වා ධම්මං කථං කථවා භික්ඛු ආමනෙතසි: “න භික්ඛවෙ, ගාථීනං විසාණෙසු ගභෙතඛබ්බං. න කණ්ණෙසු ගභෙතඛබ්බං. න ගීවාය ගභෙතඛබ්බං. න ඡේප්පාය ගභෙතඛබ්බං. න පිට්ඨි අභිරුභිතඛබ්බා. යො අභිරුභෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. න ච භික්ඛවෙ, රතනවිනෙතන අභිගජාතං ජුපිතඛබ්බං. යො ජුපෙය්‍ය, ආපනති ථුලලවච්චෙය්‍ය. න චච්ඡන්දි මාරෙතඛබ්බා. යො මාරෙය්‍ය, යථා ධම්මො කාරෙතඛබ්බා” ති.

81. තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු යානෙන යායන්ති ඉන්ද්‍රියතෙතනපි පුරිසන්තරෙන පුරිසයුතෙතනපි ඉන්ද්‍රියතරෙන. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති, ඛියන්ති, විපාවෙත්ති: “සෙය්‍යථාපි ගඛිතාමභියායා” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොච්ඡං. -පෙ- “න භික්ඛවෙ, යානෙන යාසිතඛබ්බං. යො යායෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්සා” ති.

82. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවන්ථිං ගච්ඡන්තො භගවන්තං දස්සනාය අන්තරාමගෙහ ගිලානො හොති. අථ බො සො භික්ඛු මග්ගා ඔක්කමම අඤ්ඤතරසම්ථං රුක්ඛමුලෙ නිසීදි.

83. මනුස්සා තං භික්ඛුං පසසිත්වා¹ එතදවොචු: “කභං භනෙත, අයෙසා ගම්ඤ්ඤාති” ති. “සාවන්ථිං බො අභං ආට්ඨිසො, ගම්ඤ්ඤාමි භගවන්තං දස්සනායා” ති. “එහි භනෙත, ගම්ඤ්ඤාමා” ති. “නාභං ආට්ඨිසො, සකෙකාමි. ගිලානොමහි” ති. “එහි භනෙත, යානං අභිරුභා” ති. “අලං ආට්ඨිසො, පටිකක්ඛන්තං භගවතා යාන” නති. කුක්කුච්චායනෙතො යානං නාභිරුභි.

84. අථ බො සො භික්ඛු සාවන්ථිං ගන්ත්වා භික්ඛුන්තං එතමන්ථං ආරොච්චෙසි. භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොච්චෙසුං. -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ගිලානස්ස යාන” නති.

85. අථ බො භික්ඛුන්තං එතදහොසි: “ඉන්ද්‍රියන්තං නු බො පුරිසයුන්තං නු බො” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොච්චෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පුරිසයුන්තං හන්ථවට්ඨක” නති.

86. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුන්තො යානුග්ගාතෙන මාලුකතරං අථාසු අහොසි. භගවතො එතමන්ථං ආරොච්චෙසුං. -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සිවිකං පාට්ඨකි” නති.

87. තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු උච්චාසයන මහාසයනාති ධාරෙන්නති. සෙය්‍යථීදං: ආසන්දිං පලලඛිකං ගොණකං වින්තකං පටිකං පට්ඨිකං තුලිකං විකතිකං උදුලොමිං² එකන්තලොමිං කට්ඨිස්සං කොසෙය්‍යං කුන්තකං හන්ථන්ද්‍රං අස්සන්ද්‍රං රථන්ද්‍රං අජිනප්පවෙණිං³ කාදලිමිගපවරපච්චන්ද්‍රණං⁴ සඋතතරච්ඡදං උභතො ලොභිතකුපධානං⁵.

1. “දිසවා” ම ඡ සං.
 2. “උදුලොමිං” ම ඡ සං. 3. අජිනපවෙණිං” ම ඡ සං.
 4. “කාදලිමිගපවරපච්චන්ද්‍රණං” ම ඡ සං. 5. “ලොභිතකුපධානනි” ම ඡ සං.

88. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසසිච්චා උජ්ඣායනති, බියනති, විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමහොගිනෝ” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. -පෙ- “න භික්ඛවෙ, උච්චාසයනමහාසයනාති ධාරෙතබ්බාති. සෙය්‍යපීදො: ආසන්දී පලලඛෙකා ගොණකො විතතකො පටිකා පටලීකා තුලීකා විකතිකා උද්දලොමී එකනනලොමී කට්ඨස්සං කොසෙය්‍යං කුත්තකං හන්ථන්ථරං අස්සන්ථරං රථන්ථරං අජීනප්පවෙණී කාදලීමිගපවරපච්චන්ථරණං සඋත්තරච්ඡදං උභතො ලොභිතකුපධානං. යො ධාරෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛටස්සා” ති.

89. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු “භගවතා උච්චාසයනමහාසයනාති පටිකතිනනාති” ති මහාවමානි ධාරෙනති: සීහවමමං බ්‍යග්ගවමමං දීපිවමමං. තාති මඤ්චප්පමාණෙනපි ඡීනනාති හොනති. පීඨප්පමාණෙනපි ඡීනනාති හොනති. අනෙතාපි මඤ්ච පඤ්ඤනනාති හොනති. බහිපි මඤ්ච පඤ්ඤනනාති හොනති. අනෙතාපි පීඨෙ පඤ්ඤනනාති හොනති. බහිපි පීඨෙ පඤ්ඤනනාති හොනති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසසිච්චා උජ්ඣායනති, බියනති, විපාවෙනති: “සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමහොගිනෝ” ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. -පෙ- “න භික්ඛවෙ, මහාවමානි ධාරෙතබ්බාති: සීහවමමං බ්‍යග්ගවමමං දීපිවමමං. යො ධාරෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛටස්සා” ති.

90. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු “භගවතා මහාවමානි පටිකතිනනාති” ති ගොවමානි ධාරෙනති. තාති මඤ්ච-ප්පමාණෙනපි ඡීනනාති හොනති. පීඨප්පමාණෙනපි ඡීනනාති හොනති. අනෙතාපි මඤ්ච පඤ්ඤනනාති හොනති. බහිපි මඤ්ච පඤ්ඤනනාති හොනති. අනෙතාපි පීඨෙ පඤ්ඤනනාති හොනති. බහිපි පීඨෙ පඤ්ඤනනාති හොනති.

91. අඤ්ඤතරොපි පාපභික්ඛු අඤ්ඤතරස්ස පාපුපාසකස්ස කුලුපගො¹ හොති. අථ ඛො සො පාපභික්ඛු පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙච්චා පතනවිවරමාදය යෙන තස්ස පාපුපාසකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමීච්චා පඤ්ඤතෙන ආසනෙ නිසීදී. අථ ඛො සො පාපුපාසකො යෙන සො පාපභික්ඛු තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමීච්චා තං පාපභික්ඛුං අභීවාදෙච්චා එකමනනං නිසීදී.

92. තෙන ඛො පන සමයෙන තස්ස පාපුපාසකස්ස වච්ඡකො හොති කරුණකො අභීරුපො දස්සනීයො පාසාදිකො විත්‍රො සෙය්‍යථාපි දීපිච්ඡාපො. අථ ඛො සො පාපභික්ඛු තං වච්ඡකං සකකච්චං උපනිජ්ඣායති. අථ ඛො සො පාපුපාසකො තං පාපභික්ඛුං එතදවොච: “කීස්ස භනෙත, අයො ඉමං වච්ඡකං සකකච්චං උපනිජ්ඣායති” ති. “අන්ථො මෙ ආචුසො, ඉමස්ස වච්ඡකස්ස වමමනා” ති. අථ ඛො සො පාපුපාසකො තං වච්ඡකං වධිච්චා වමමං පිටුතිච්චා තස්ස පාපභික්ඛුනො පාදසී. අථ ඛො සො පාපභික්ඛු තං වමමං සඛ්ඝාපියා පටිච්ඡාදෙච්චා අගමාසී.

1. “කුලුපකො” ම ඡ සං.

93. අඵ බො සා ගාඪී වච්ඡගිඤ්ඤී නං පාපභික්ඛුං පිට්ඨිනො පිට්ඨිනො අනුබ්භාසී. භික්ඛු ඵවමාහංසු: “කිංසා ත්‍යායං ආට්ඨසො, ගාඪී පිට්ඨිනො පිට්ඨිනො අනුබ්භාසී” ති.¹ “අභමපි බො ආට්ඨසො, න ජානාමි කෙත ම්‍යායං ගාඪී පිට්ඨිනො පිට්ඨිනො අනුබ්භාසී” ති.

94. තෙන බො පන සමයෙන නසස් පාපභික්ඛුනො සඛ්ඝාටි ලොභිතෙන මකඛිතා හොති. භික්ඛු ඵවමාහංසු: “අයං පන තෙ ආට්ඨසො, සඛ්ඝාටි කීං කතා?” ති. අඵ බො සො පාපභික්ඛු භික්ඛුතං ඵතමඤ්ඤං ආරොවෙසී. “කීං පන තං ආට්ඨසො, පාණානිපාතෙ සමාදපෙසී” ති. “ඵවමාට්ඨසො” ති. යෙ තෙ භික්ඛු අපච්චිඡා, තෙ උජ්ඣායනති, ඛීයනති, විපාවෙහති: “කථං භි නාම භික්ඛු පාණානිපාතෙ සමාදපෙසස්සී? නනු භගවතා අනෙකපරියායෙන පාණානිපාතො ගරභිතො? පාණානිපාතා වෙරමණී පසඤ්ඤා” ති. අඵ බො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. අඵ බො භගවා ඵතසමීං නිදුතෙ ඵතසමීං පකරණෙ භික්ඛුසඛ්ඝං සනතිපාතාපෙඤ්ඤා නං පාපභික්ඛුං පට්ටපුඡි. “සච්චං කීර තං භික්ඛු පාණානිපාතෙ සමාදපෙසී” ති. “සච්චං භගවා”.

95. විහරභි බුඤ්ඤා භගවා: “කථං භි නාම තං මොඝපුරිස, පාණානිපාතෙ සමාදපෙසස්සී? නනු මයා මොඝපුරිස, අනෙකපරියායෙන පාණානිපාතො ගරභිතො? පාණානිපාතා වෙරමණී පසඤ්ඤා? තෙනං මොඝපුරිස, අපපසන්තානං වා පසාදය. -පෙ- විගරභිතා ධම්මීං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසී: “න භික්ඛවෙ, පාණානිපාතෙ සමාදපෙනබ්බං. යො සමාදපෙය්‍ය, යථා ධම්මො කාරෙතබ්බො. න භික්ඛවෙ, ගොවමමං ධාරෙතබ්බං. යො ධාරෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛකටස්ස. න ව භික්ඛවෙ, කිඤ්ඤී වමමං ධාරෙතබ්බං. යො ධාරෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛකටස්සා” ති.

96. තෙන බො පන සමයෙන මනුස්සානං මඤ්ඤොපි² පිඨමපි වමොනඤ්ඤාති හොහති වමච්චිනඤ්ඤාති. භික්ඛු කුක්ඛුච්චායනතා නාභිතිසී-දනති. භගවතො ඵතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ගිභිවිකටං³ අභිතිසීදිදුං. නතෙව අභිතිපඡ්ඡදු” තති.

97. තෙන බො පන සමයෙන විහාරා වමච්චටෙටභි ඔගුමඛීයනති.⁴ භික්ඛු කුක්ඛුච්චායනතා නාභිතිසීදනති. භගවතො ඵතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, බඤ්ඤානමතං අභිතිසීදිදු” තති.

98. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගහිතා භික්ඛු සඋපාහතා ගාමං පච්චසනති. මනුස්සා උජ්ඣායනති, ඛීයනති, විපාවෙහති: “සෙය්‍යථාපි ගිභී කාමහොගිනො” ති. භගවතො ඵතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ, සඋපාහනෙන ගාමො පච්චිතබ්බො. යො පච්චෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛකටස්සා” ති.

99. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ගිලානො හොති. න සකෙකාති විනා උපාහනෙ න ගාමං පච්චිදුං. භගවතො ඵතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ගිලානෙන භික්ඛුතා සඋපාහනෙන ගාමං පච්චිදු” තති.

1 “අනුබ්භාසී” ම ඡ සං. “අනුබ්භාසී” සී චු. 2. “මඤ්ඤොපි” ම ඡ සං.
3. “ගිභිවිකටං” ම ඡ සං. 4. “ඔගුමඛීයනති” ම ඡ සං.

100. තෙන බො උන සමයෙන ආයසමා මහාකච්චායනො අවනතිසු විහරති කුරුරසරෙ¹ පපානෙ² උබ්බතෙ. තෙන බො උන සමයෙන සොණො උපාසකො කුට්ඨිකණ්ණො³ ආයසමතො මහාකච්චායනස්ස උපට්ඨාකො හොති.

101. අඵ බො සොණො උපාසකො කුට්ඨිකණ්ණො යෙනායසමා මහා-කච්චායනො තෙනුපඞකමි. උපසඞකමිත්වා ආයසමනනං මහාකච්චායනං අභිවාදෙත්වා එකමනනං නිසීදි. එකමනනං නිසීනො බො සොණො උපාසකො කුට්ඨිකණ්ණො ආයසමනනං මහාකච්චායනං එතදවොච: “යථා යථාහං භනොන, අයෙසන මහාකච්චායනෙන ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, නසීදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාවසනා එකනනපරිපුණ්ණං. එකනනපරිපුණ්ණං සඞ්ඛලිබ්බිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං. ඉච්ඡාමහං භනොන, කෙසමස්සුං ඕහාරෙත්වා කාසායානී වත්ථානී අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං උබ්බජිතුං. පබ්බාපෙතු මං භනොන අයෙසා මහාකච්චායනො” ති.⁴ “දුක්ඛකරං බො සොණ, යාවච්චං එකසෙය්‍යං එකභවතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං. ඉඞ්ඝ ත්වං සොණ, තනෙථච අගාරිකභුතො බුද්ධානං සාසනං අනුයුජ්ඣේ ධාලුසුතනං එකසෙය්‍යං එකභවතං බ්‍රහ්මචරියං” නති.

102. අඵ බො සොණස්ස උපාසකස්ස කුට්ඨිකණ්ණස්ස යො අහොසි උබ්බජාතීසඞ්ඛාරො, සො උච්චපස්සමති. දුතියමපි බො සොණො උපාසකො කුට්ඨිකණ්ණො -පෙ- තතියමපි බො සොණො උපාසකො කුට්ඨිකණ්ණො යෙනායසමා මහාකච්චායනො තෙනුපඞකමි. උපසඞකමිත්වා ආයසමනනං මහාකච්චායනං අභිවාදෙත්වා එකමනනං නිසීදි. එකමනනං නිසීනො බො සොණො උපාසකො කුට්ඨිකණ්ණො ආයසමනනං මහාකච්චායනං එතදවොච: “යථා යථාහං භනොන අයෙසන මහාකච්චායනෙන ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, නසීදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාවසනා එකනනපරිපුණ්ණං. එකනනපරිපුණ්ණං සඞ්ඛලිබ්බිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං. ඉච්ඡාමහං භනොන, කෙසමස්සුං ඕහාරෙත්වා කාසායානී වත්ථානී අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං උබ්බජිතුං. පබ්බාපෙතු මං භනොන, අයෙසා මහාකච්චායනො” ති. අඵ බො ආයසමා මහාකච්චායනො සොණං උපාසකං කුට්ඨිකණ්ණං උබ්බාපෙසි.

103. තෙන බො උන සමයෙන අවනතිදක්ඛිණාපථො අප්පභිකඛුකො හොති. අඵ බො ආයසමා මහාකච්චායනො තිණ්ණං වස්සානං අච්චයෙන කිවෙන්න කසිරෙණ තතො තතො දසවග්ගං භිකඛුසඞ්ඝං සනතිපාතාපෙත්වා ආයසමනනං සොණං උපසමපාදෙසි.

104. අඵ බො ආයසමතො සොණස්ස වස්සං චුත්ථස්ස රතොගතස්ස පතිසලුච්චිතස්ස එවං වෙතසො පරිචිතකොකා උදපාදි: “සුතොයෙව බො මෙ සො භගවා ‘එදිසො ච එදිසො චා’ ති. න ච මයා සමමුඛා දිට්ඨො. ගචේඡය්‍යාහං තං භගවනනං දස්සනාය අරගනනං සමමාසමුද්ධං, සචෙ මං උපජ්ඣායො අනුජානෙය්‍යා” ති.

1. “කුරුරසර” ම ඡ සං. 2. “උපතකෙ” ම ඡ සං.
 3. “කොට්ඨකණ්ණො” අට්ඨකපා.
 4. “එවං චුත්ථන ආයසමා මහාකච්චායනො සොණං උපාසකං කුට්ඨිකණ්ණං එතදවොච” සි.

105. අථ බො ආයස්මා සොණො සායණහසමයං පතිසලලානා චූට්ඨිනො යෙනායසමා මහාකච්චායනො තෙනුපසඞ්කමි. උපසංකමිච්චා ආයස්මනනං මහාකච්චායනං අභිච්චාදෙච්චා එකමනනං නිසීදි. එකමනනං නිසීනෙනා බො ආයස්මා සොණො ආයස්මනනං මහාකච්චායනං එතදචොච: “ඉධ මිස්සං හනෙන, රතොගතස්ස පතිසලලීහස්ස එවං චෙතසො පරිචිතකෙකා උදපාදි: ‘සුතොයෙව බො මෙ සො හගචා ‘එදිසො ච එදිසො චා’ ති. න ච මයා සමමුඛා දිට්ඨො. ගචෙත්ඨයාහං තං හගචනනං දස්සනාය අරහනනං සමමාසමුඛො, සවෙ මං උපජ්ඣායො අනුජානෙය්‍යා’ ති. ‘ගචෙත්ඨයාහං හනෙන, තං හගචනනං දස්සනාය අරහනනං සමමාසමුඛො, සවෙ මං උපජ්ඣායො අනුජානාති’ ති. “සාග්‍රි සාග්‍රි සොණ, ගච්ඡ තිං සොණ, තං හගචනනං දස්සනාය අරහනනං සමමාසමුඛො, දක්ඛස්සපි තිං සොණ තං හගචනනං පාසාදිකං පසාදනීයං¹ සන්තින්ද්‍රියං සන්තමානසං උත්තමදමථ සමථමනුප්පත්තං දන්තං ගුත්තං යතීන්ද්‍රියං නාගං.

106. “තෙන හි තිං සොණ, මම චචනෙන හගචනො පාදෙ සිරසා වන්ද ‘උපජ්ඣායො මෙ හනෙන, ආයස්මා මහාකච්චායනො හගචනො පාදෙ සිරසා වන්දති’ ති. එවස්ච චදෙහි ‘අචන්තිදක්ඛිණාපථො හනෙන, අප්පභිකඛුකො. තිණණං මෙ වස්සානං අච්චයෙන කිචෙත්ත කසිරෙන තනො තනො දසවග්ගං භිකඛුසඞ්ඝං සන්තිපාතාපෙච්චා උපසමපදං අලන්ථං. අප්පෙච නාම හගචා අචන්තිදක්ඛිණාපථෙ අප්පභරෙන ගණෙන උපසමපදං අනුජානෙය්‍යා” ති.

107. “අචන්තිදක්ඛිණාපථෙ හනෙන, කණ්හුත්තරා භූමි බරා ගොකණ්චකත්තා. අප්පෙච නාම හගචා අචන්තිදක්ඛිණාපථෙ ගණඞ්ගණ්ඤ්ඤ-පාකනං අනුජානෙය්‍ය.

108. “අචන්තිදක්ඛිණාපථෙ හනෙන, නත්තනගරුකා මනුස්සා උදක-සුද්ධිකා. අප්පෙච නාම හගචා අචන්තිදක්ඛිණාපථෙ ධුච්චනහානං අනුජානෙය්‍ය.

109. “අචන්තිදක්ඛිණාපථෙ හනෙන, චමමාති අත්ථරණාති එලකචමමං අජ්චමමං මිගචමමං. සෙය්‍යථාපි හනෙන, මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු එරගු මොරගු මජ්ජරු ජනතු², එවමෙච බො හනෙන, අචන්තිදක්ඛිණාපථෙ චමමාති අත්ථරණාති එලකචමමං අජ්චමමං මිගචමමං. අප්පෙච නාම හගචා අචන්තිදක්ඛිණාපථෙ චමමාති අත්ථරණාති අනුජානෙය්‍ය එලකචමමං අජ්චමමං මිගචමමං.

110. “එතරහි හනෙන, මනුස්සා තිස්සිමගතානං භිකඛුතං විචරං දෙනති: ‘ඉමං විචරං ඉත්ථන්තාමස්ස දෙමා’ ති. තෙ ආගන්ථා ආරොචෙනති: ‘ඉත්ථන්තාමෙහි තෙ ආචුසො මනුස්සෙහි විචරං දින්න’ නතී. තෙ කුක්කච්චායනනා න සාදියන්ති’ මානො තිස්සගහීයං අහොසී’ ති. අප්පෙච නාම හගචා විචරෙ පරියායං ආචිකෙඛය්‍යා” ති.

1. “පාසාදිකං පසාදනීයං” අ චී ම නු ප. නො චි. ජ චි.
 2. “එරකො මෙරකො ජඤ්ජරකා මඤ්ජරකා” ඉති දිස්සතෙ “දිව්‍යාවදනො.”

115. “එවං භනෙන” නී බො ආයස්මා සොණො ආයස්මනො මහා කල්වායනස්ස පටිසසුන්වා උට්ඨායාසනා ආයස්මනනං මහාකල්වායනං අභිවාදෙත්වා පදකඛිණං කන්වා සෙනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තච්චිරං ආදාය යෙන සාවන්ඪී තෙන පක්කාමි.

116. අනුපුබ්බෙන යෙන සාවන්ඪී ජෙනවතං අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරුමො යෙන භගවා තෙනුපසඞ්ගමි. උපසඞ්ගමිත්වා භගවනනං අභිවාදෙත්වා ඵකමනනං නිසීදි. අථ බො භගවා ආයස්මනනං ආනන්දං ආමනෙතසි: “ඉමස්ස ආනන්ද, ආගන්තුකස්ස භික්ඛුනො සෙනාසනං පඤ්ඤපෙභී” නි.

117. අථ බො ආයස්මා ආනන්දෙ “යස්ස බො මං භගවා ආණාපෙභී ‘ඉමස්ස ආනන්ද, ආගන්තුකස්ස භික්ඛුනො සෙනාසනං පඤ්ඤපෙභී’ නි, ඉච්ඡති භගවා තෙන භික්ඛුනා සද්ධං ඵකවිහාරෙ වන්ඪා. ඉච්ඡති භගවා ආයස්මනා සොණෙන සද්ධං ඵකවිහාරෙ වන්ඪි” නති යස්මිං විහාරෙ භගවා විහරති, තස්මිං විහාරෙ ආයස්මනො සොණස්ස සෙනාසනං පඤ්ඤපෙභි.

118. අථ බො භගවා බහුදෙව රතතිං අජේඛාකාසෙ චිතිනාමෙත්වා විහාරං පාපිසි. ආයස්මාපි බො සොණො බහුදෙව රතතිං අජේඛාකාසෙ චිතිනාමෙත්වා විහාරං පාපිසි.

119. අථ බො භගවා රතතිං පච්චුසසමයං පච්චුට්ඨාය ආයස්මනනං සොණං අජේඛසි: “පටිභාදු තං භික්ඛු ධම්මො භාසිතු” නති. “එවං භනෙන” නී බො ආයස්මා සොණො භගවතො පටිසසුණිත්වා සබ්බානෙව අට්ඨකවග්ගිකානි සරෙණ අභාසි.

120. අථ බො භගවා ආයස්මනො සොණස්ස සරහඤ්ඤපරියොසානෙ අබ්භනුමොදි: සාධු. සාධු. භික්ඛු, ‘සුග්ගභිතානි බො තෙ භික්ඛු, අට්ඨක-වග්ගිකානි සුමනකසිතානි සුපධාරිතානි. කලාණියාසි¹ වාචාය සමන්තා-ගතො විස්සට්ඨාය අනෙළුලාය අත්ඪස්ස විඤ්ඤපනියා. කති වස්සොසි ත්වං භික්ඛු?’ නි. “ඵකවස්සො අහං භගවා” නි. “කිස්ස පන ත්වං භික්ඛු, එවං චිරං අකාසි?” නි. “චිරදිට්ඨො² මෙ භනෙන, කාමෙසු ආදීනවො. අපි ව සම්බාධො ඝරාවාසො³ බහුකීල්වො බහුකරණීයො⁴” නි.

121. අථ බො භගවා ඵතමන්ඪං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමං උදනං උදනෙසි:

“දිස්වා ආදීනඵං ලොභෙ ඤ්ඤත්වා ධම්මං නිරුපධං,
අරියො න රමති පාපෙ පාපෙ ත රමති සුචී” නි.

1. “කලාණියාසි” ම ඡ සං. “කලාණියාසිසි” P T S.
2. “චිරං දිට්ඨො” ම ඡ සං. P T S.
3. “සම්බාධා ඝරාවාසා” ම ඡ සං. P T S. නො වී. ම නු ප
4. “බහුකීල්වා බහුකරණීයා” ම ඡ සං. P T S. ම නු ප. නො වී.

122. අඵ බො ආයසමා සොණො “පටිසමොදනි බො මං භගවා. අයං බවසස කාලො යං මෙ උපජ්ඣායො පරිදසසී” ති¹ උට්ඨායාසනා එකංසං උතතරාසඛයං කරිනො භගවතො පාදෙ සිරසා නිපතීනො භගවනතං එතදවොච: “උපජ්ඣායො මෙ භනෙන, ආයසමා මහාකච්චායනො භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති. එවඤ්ච වදෙති:

123. “අවනනිදකඛිණොපථො භනෙන, අප්පභිකඛුකො. තිණණං මෙ වසසානං අච්චයෙන කිචෙජන කසිරෙන තතො තතො දසවග්ගං භිකඛු සඛසං සනතිපාතාපෙතො උපසම්පදං අලඤ්ඤං. අප්පෙච නාම භගවා අවනනි-දකඛිණොපථෙ අප්පනරෙන ගණෙන උපසම්පදං අනුජානෙය්‍ය.

124. “අවනනිදකඛිණොපථෙ භනෙන, කණ්ඞුතතරා භූමි බරා ගොකණ්චකතතා. අප්පෙචනාම භගවා අවනනි දකඛිණොපථෙ ගණඛගණ්ඞු-පානතං අනුජානෙය්‍ය.

125. “අවනනිදකඛිණොපථෙ භනෙන, නහානගරුකා මනුසසා උදකසුද්ධිකා. අප්පෙච නාම භගවා අවනනිදකඛිණොපථෙ ධ්‍රුවනහානං අනුජානෙය්‍ය.

126. “අවනනිදකඛිණොපථෙ භනෙන, වම්මානි අඤ්ඤානි: එලකචම්මං අජ්චම්මං මිගචම්මං. සෙය්‍යථාපි භනෙන, මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු එරගු මොරගු මජ්ජාරු ජනතු, එවමෙච බො භනෙන අවනනිදකඛිණොපථෙ වම්මානි අඤ්ඤානි එලකචම්මං අජ්චම්මං මිගචම්මං. අප්පෙච නාම භගවා අවනනිදකඛිණොපථෙ වම්මානි අඤ්ඤානි අනුජානෙය්‍ය: එලකචම්මං අජ්චම්මං මිගචම්මං.”

127. “එතරභි භනෙන, මනුසසා තිසසිමගතානං භිකඛුතං විචරං දෙනති: ‘ඉමං විචරං ඉඤ්ඤානාමසස දෙමා’ ති. තෙ ආගනානො ආරොවෙතති: ‘ඉඤ්ඤානාමෙභි තෙ ආචුසො මනුසෙසභි විචරං දිනන්’ තති. තෙ කුකකුච්චා-යනතා න සාදිගතති ‘මා තො තිසසගතීයං අතොසී’ ති. අප්පෙච නාම භගවා විචරෙ පරියායං ආවිකෙඛය්‍යා” ති.

128. අඵ බො භගවා එතසම්. තිදුතෙ එතසම්. පකරණෙ, ධම්මිං කථං කතො භිකඛු ආමනෙතසී. “අවනනිදකඛිණොපථො භිකඛවෙ, අප්පභිකඛුකො. අනුජානාමි භිකඛවෙ, සඛඛපච්චනතිමෙසු ජනපදෙසු විනයධරපඤ්චමෙන ගණෙන උපසම්පදං.

129. “තත්‍රිමෙ පච්චනනිමා ජනපද: පුරන්ධිමාය දිසාය කාජඛගලං² නාම නිගමො. තසසාපරෙන³ මහාසාලා. තතො පරා පච්චනනිමා ජනපද. ඔරතො මජෙඤ්ඤි. පුරන්ධිදකඛිණොය දිසාය සලලවතී⁴ නාම නදී. තතො පරා පච්චනනිමා ජනපද, ඔරතො මජෙඤ්ඤි. දකඛිණොය දිසාය සෙතනිණොණිකිං නාම නිගමො. තතො පරා පච්චනනිමා ජනපද, ඔරතො මජෙඤ්ඤි. පච්චිමාය දිසාය පුණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො. තතො පරා පච්චනනිමා ජනපද, ඔරතො මජෙඤ්ඤි. උතතරාය දිසාය උසිරදඛමජො නාම පඛතො. තතො පරා පච්චනනිමා ජනපද, ඔරතො මජෙඤ්ඤි. අනුජානාමි භිකඛවෙ, එචරුපෙසු පච්චනනිමෙසු ජනපදෙසු විනයධරපඤ්චමෙන ගණෙන උපසම්පදං.”

1. පරිදසසසී” ම නු ප. තො වි
 2 “කජඛගලො” අ වි. මනු ප. තො වි. තො වි. ජ වි. “ගජඛගලො” ම ජ සං.
 3. “තසසාපරෙන” ම ජ සං. ම නු ප. තො වි තො වි. 4. “සලලවතී” ම ජ සං. අ වි.

130. “අවනතිදකඛිණාපථෙ භික්ඛවෙ, කණ්ඞුනතරා භූමි බරා ගොකණ්ටකභතා. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සබ්බපච්චනතිමෙසු ජනපදෙසු ගණඛගණ්ඤ්ඤාභතං.”

131. “අවනතිදකඛිණාපථෙ භික්ඛවෙ, නභානගරුකා මනුස්සා උදකසුඤ්ඤා. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සබ්බපච්චනතිමෙසු ජනපදෙසු ධූවනභාතං.”

132. “අවනතිදකඛිණාපථෙ භික්ඛවෙ, චම්මානි අස්රණානි: ඵලකචම්මං අජචම්මං මුගචම්මං. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු ඵරගු මොරගු මජ්රාජ ජනතු, ඵචමෙච ඛො භික්ඛවෙ, අවනතිදකඛිණාපථෙ චම්මානි අස්රණානි: ඵලකචම්මං අජචම්මං මුගචම්මං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සබ්බපච්චනතිමෙසු ජනපදෙසු චම්මානි අස්රණානි: ඵලකචම්මං අජචම්මං මුගචම්මං.”

133. “ඉධ පන භික්ඛවෙ, මනුස්සා නිසසිමගතාතං භික්ඛුනං විවරං දෙනති: ‘ඉමං විවරං ඉස්රණාමස්ස දෙමා’ ති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ, සාදිසිතුං¹. න තාව තං ගණනුපගා යාව න භස්රං ගච්ඡති” ති.

චම්මකඛකිණො නිට්ඨිතො පංචමො.

1 “සාදිසිතුං” ම ජ සං. ම නු ට තො වි.

ඉමමනි බඩකෙ වජ්ඣ හෙසට්ඨි.

නසස උද්ඝනං:-

1. රාජා ව මාගධො සොණො අසීතිසකස්සියසරො,
සාගණො ගිජ්ඣකුටමනි ඛන්තං දසෙසසි උත්තරිං¹.
2. පබ්ඡාරඤ්චිජ්ඣ චීණං එකපලාසිකං,
නීලා පීතා ලොහිතිකා² මඤ්ඤට්ඨා කණහමෙව ව.
3. මහාරඞ්භා මහානාමා වට්ටිකා ව³ පටිකක්ඛි,
බලලීකා⁴ සුට පාලී ව තුලතිතරිමෙණ්ණජා.
4. විච්ඡිකා මොරචිත්තා ව⁵ සීතඛ්‍යණ්ණා ව දීපිකා,
අජිනුද්ද මජ්ඣාරී ව කාලොලුක⁶පරිකකචා.
5. එලිතුපානනා⁷ ඞිලා ධොතඛාණ්ණඛට්ටංඛටා,
තාලවෙළුච්ඡිණ්ණෙඤ්ඤ ව මුඤ්ඤඛඛඛජ්ඣනතලා⁸.
6. කමලකමබලසොවණණා රුපිකා මණ්ණි වෙළුරි,
එලිකා කාසකාචා ව නීපු සීසඤ්ඤ තමබකා.
7. ගාචී යානං ගිලානො ව පුරිසසුත්තං⁹ සිචිකා,
සයනානි මහාවමො ගොවමෙමනි ව පාපකො.
8. ගිනිනං වමමබඤ්ඤෙති පටිසන්තති ගිලානකා¹⁰,
මහාකච්චායනො සොණො සරෙතට්ඨකචග්ගිකා¹¹.
9. උපසමපදං පඤ්ඤති ගණඞ්භගණා ධුච්ඡිනායනා¹²,
වමමඤ්ඤොනුඤ්ඤසසි න තාව ගණනුපතා;
අද්දසී'මෙ වපෙ පඤ්ඤ සොණඤ්ඤොරසසා නායකොති.

1. “දසෙසති උත්තරී” ම ඡ සං. අ වී.
 2. “නීලපීතලොහිතකා” අ වී. තො වී. ම නු ප. නො වී.
 3. “මහාරඞ්භ මහානාමා වද්දසිකා” ම ඡ සං. ජ වී.
 4. “බලලීකා” ම ඡ සං. තො වී.
 5. “චිත්තං” අ වී. තො වී. ම නු ප. ජ වී.
 6. “කාලලුච්ච” ම ඡ සං. 7 “එලිතුපානනා” ම ඡ සං.
 8. “ඞ්ඞිතාලා” ම ඡ සං. “ඞ්ඞිතකලී” තො වී. ම නු ප. අ වී. ජ වී.
 9. “පුරිසාසුත්තං” ම ඡ සං. ම නු ප. නො වී.
 10. “ගිලායනො” ම ඡ සං.
 11. “සරතො අට්ඨකචග්ගිකා” ම ඡ සං. 12. “ධුච්ඡිනා” ම ඡ සං.